

CORPUS
SCRIPTORUM HISTORIAE
BYZANTINAE.

EDITIO EMENDATIORE ET COPIOSIOR,

CONSILIO

B. G. NIEBUHRII C. F.

INSTITUTA,

AUCTORITATE

ACADEMIAE LITTERARUM REGIAE-
BORUSSICAE

CONTINUATA.

CHRONICON PASCHALE.

VOLUMEN II.

BONNAE

IMPENSIS E. D. WEBERI

MDCCCXXXII.

HAVERFIELD LIBRARY
OF ANCIENT HISTORY
OXFORD

JUL 1934

CHRONICON PASCHALE.

A D

EXEMPLAR VATICANUM

RECENSUIT

LUDOVICUS DINDORFIUS.

VOL. II.

BONNAE

IMPENSIS ED. WEBERI

MDCCGXXXII.

PRAECELLENTISSIMO
AC
CHRISTIANISSIMO REGI
LUDOVICO,
REGUM MAXIMO,
TRIUMPHATORI,
PIO, FELICI, AUGUSTO,
PATRI PATRIAE,
FIDEI ADSERTORI ET VINDICI,
LITTERARUM PARENTI AC PATRONO.

„**A**ntiquis temporibus mos fuit bonarum artium studia mandare litteris, atque in libros redacta offerre Principibus, quia neque aliquid inchoatur, nisi post Deum fuerit Imperator.“ SACRAM MAJESTATEM TUAM iisdem mihi nunc affari verbis liceat, REX CHRISTIANISSIME, quibus olim Valentinianum Augustum Flavius Vegetius Renatus, cum saes ei offerret de Re militari commentarios. Tametsi enim quod in hoc opere pertractatur argumentum, nihil habet quod potentissimum Regem proprie spectet, nihil quod elegantia scriptio- nis ac materiae dignitate Vegetiano longe non cedat, haud alienum tamen ab officio meo esse duxi, si post dicatas aliquot nostras MAJESTATI TUAE qualescumque

Chronicon Paschale vol. II.

luoubrationes, hanc quoque postremam velut priorum leve corollarium Tibi Artium parenti nuncuparem. Neque mea me ac munusculi mei tenuitas deterruit id cogitantem quod Varius ille Geminus Rhetor de Imperatore summo dicitabat, „ut qui apud Te audent dicere, magnitudinem Tuam ignorant, ita qui non audent ignorare humanitatem.“ At hoc loco mihi, PRINCEPS INVICTISSIME, in SACRAE MAJESTATIS TUAE praeconia laudesve excurrere, vel eximias illas Regiasque prorsus animi virtutes, quibus Te Deus Optimus Maximus ad Gallorum Tuorum felicitatem beavit, commemorare consilium non est, nedum tot bello ac pace praeclare a Te gesta, quae et habentur in ore omnium, et qualis quantusque ais abunde exteris ipsis dissitisque nationibus

Tom. 1. declarant. „Multum namque Tuis onusta virtutibus cur-
Hist. rit fama cum pondere, et veris opinionibus jam adsue-
Franc. p. 857. ta de Te tantum didicit non mentiri,“ id quod de

Theodeberto Rege e decessoribus Tuis, sed Te longe inferiore, jactavit olim Arelatensis Antistes Aurelianus. Quid quod laudum titulos omnes, quibus vel Reges Francici post illustra facta exornati olim, vel REGIAE MAJESTATIS TUAE jam ab aliis quamplurimis intra extra delibatae virtutes, quarum vel sola recordatione orbis quam late patet attonitus obstupescit, unus huic prae-

Gregor. M. fixus Epistolae titulus complecti videtur. Nam ecqua

Joan. VIII. potest PRAECELLENTISSIMI Principis appellatione excogi-
etc. tari illustrior, qua prae caeteris insigniti Francorum Re-

Conuentus ad Ande- ges, tum a Summis Pontificibus, tum a Praesulibus Gal-
laum. Syn- licanis in publicis numerosi Cleri Comitibus saepe fuere?
od. Germi-

niac. etc. An non in Te vox illa cadit aptissime, qui non tam

Regni quod obtines amplitudine ac dignitate, quam rerum gestarum laude ac fama caeteris orbis Principibus multo PRAECELLIS? Jam studium illud singulare quod in revellendis reliquiis haereticæ pravitatis, quae scele-

Joan. XVII. ratis factionibus Galliam Tuam, („ubi inter caetera mun-

tom. 7. di regna clarere Religio Christiana noscitur“) pridem
Epist. se-
cret. p. 126. paene concusserat, tum in avitae religionis integritate

tuenda nullo non die adhibes, haud paullo verius, quam nobilissimos Antecessores Tuos, Te ECCLESIAE ac CHRISTIANAE FIDEI DEFENSOREM, VINDICEM et ADSEPTOREM, Te PIUM, Te CHRISTIANISSIMUM praedicant. Circumfertur illud sane de duobus Imperatoribus Christianae rei defensoribus clarissimis adsertoribusque celebratum, Paganorum Fana Constantinus Magnus clausit, Theodosius evertit. Tu post receptas ab Invictissimo Parente quas rebelles sectarii contra jus fasque omne invaseraut civitates, non modo Tempia quae per vim nobis abstulerant, et eas quas violatis Legibus sanctissimis extruxerant Basilicas ipsis eripuisti, verum etiam justo perduellionis atque impiae sectae odio incitatus aequari solo et ubique dirui quae excitaverant Fana jussisti. Quid ita? ratus scilicet nec expiari posse, et sacros in usus conferri, quae essent ab his impia superstitione et inexpiabili perduellione inquinata, futuramque demum ut post detersam hujusce labis recordationem ipsam, floreat vigeatque illustris per Te in Gallia Christiana pietas, neque ullis postmodum maculis obsecuretur. Quis deinde non satis unum id esse perspiciat, si LUDOVICUM MAGNUM quis appellet, ut REGUM MAXIMUS, TRIUMPHATOR, FELIX, AUGUSTUS, confestim agnoscat? nisi forte minus honorifice sentire ac loqui de his Principibus, quos intuentur ipsi coram ac suspiciunt, Gallis absque piaculo licet, quam externis ac peregrinis, qui de his aliquid fama duntaxat et auditione acceperunt: quibus proinde haec ipsa praeconia non adulatio, quam in subditis ac domesticis pronum est suspicari, sed quae ubique vel apud hostes dominatur, vis una veritatis extorsit. Nam cur in Scripturis Anglicis haud certe postremus REGEM FRANCORUM TERRESTRIUM REGEM REGUM esse prodidit? aut cur Franciam REGNUM REGNORUM idem appellavit? cur Gregorius Pontifex, tum reipsa, tum appellatione Magnus, cum ad Childebertum scriberet, QUANTO CAETEROS HOMINES REGIA DIGNITAS ANTECEDIT, TANTO CAETERARUM

*Theodorit.
l. 5. c. 21.
Chron.
Pasch. in
Theod.*

*Matth. Pa-
ris. an.
1251. 1257.*

*Lib. 5.
Epist. 6.*

*Anna
Comn. l. 10.
Alexiad.*

*Apud Ba-
ron. an.
1180.*

GENTIUM REGNA REGNI FRANCICI CULMEN dixit EXCELLE-
RE? Cur ipsa deinde Graecia, unde hoc opus in Gal-
lias Tuas advectum, quod nunc apparet in Tuo nomi-
ne; cur ipsa, inquam, non cujusvis, aut e promiscua
plebe, aut e grege Scriptorum, sed ipsius Annae Com-
nenae ore Regem Franciae, quanto autem illis tempori-
bus te minorem? REGEM tamen esse REGUM, MAJOREM-
QUE OMNIBUS QUI SUB CAELO SUNT, in Alexiade praedi-
cavit. Quid aliud quam perspecta Francicae Majestatis
dignitas auctoritasque impulit, ut cum ea esset Alexii
Comneni Augusti filia, Imperatorioque sanguine, ac Cae-
sarea etiam appellatione nobilis, palmam nihilominus
Regiae praerogativae nostris Principibus ultro deferret?
Cur Alexii postea nepos, et idem Imperator Constanti-
nopolitanus Manuel Comnenus, cum ad Alexandram
Summum Pontificem litteras daret, Ludovicum Franco-
rum Regem PROTONOBILISSIMI cognomento donavit, nisi
Regii generis nobilitate et vetustate, perinde atque Im-
perii amplitudine caeteris orbis Principibus longe prae-
stare eum idem agnosceret? Quod si prioribus illis hi tituli
jure merito adscripti fuere, quanto potiore Tibi uni
universi competunt, qui sparsas in singulis virtutes ac
dotes, quas vetera Annalium monumenta commemorant,
collectas in Te uno repraesentas? Quod igitur REGUM
MAXIMUS audis ubique ac diceris, licet aegre ferat in-
nata MAJESTATI TUAE moderatio, non est tamen impe-
tratura a nobis quin sic sentiamus; non poterit hanc af-
ferre vim animis judiciisque nostris: cum vix quisque
nostram ab ipso REGIS REGUM titulo absteineat et tem-
peret; qui quanto tamen in Te verius quam in priscos
Parthorum et Persarum Reges ipse conveniat, hunc si cui-
piam caeteris adjungere animus fuerit, cum Regibus caeteris
non semel sed saepius, quibus stare eos oporteret ac juva-
ret, leges perscripseris, unus belli nempe ac pacis in hoc
orbe arbiter. Quamvis autem ea sit animi Tui magnitudo, ni-
hil ut mollioris famae laudisque captandae apud omnes stu-
dio: sed suis Te illecebris virtus ipsa traxerit ad veram de-

cus, patere saltem non tam ob Regni, cui peculiari Numinis erga nos beneficio praees, dignitatem, productosque tandem illustribus Tuis ac glorioſis tropaeis eo usque fere illius fines, quo vetus Gallia protendebatur, quam ob eximias illas ac vere Regias animi dotes quibus insigniter adornaris; patere, inquam, non jam Te MAGNUM, qua Te appellatione, quod olim Arcadio contigit Theodosii Magni filio, in ipso fere aetatis flore appellari gavisum summo opere sumus: sed REGUM MAXIMUM, a Tuis praecipue Gallis, quibus es probe perspectus ac cognitus, atque adeo in amore ac deliciis salutari. Patere post tot nobiles ab hoste reportatas victorias, post tot expugnatas urbes, ac tot receptas provincias TRIUMPHATOREM Te inscribi. Patere nos EXPERTAE FELICITATI Tuae, quae consiliorum atque industriae sic est adiutrix; hanc ut illa nunquam superarit, nec sit in Te aliud praeter honestarum rerum prosperitatem, adgratulari. Patere AUGUSTI Tibi a nobis nomen imponi, quod a Francorum Regibus pridem manavit, eorumque fuit peculiare ac proprium, et quod aequae atque antecessoribus Tuis Philippo u. et Carolo VIII. Tibi jure optimo deberi, testantur tam multae res ante hunc diem, a Te pie, fortiter ac praeclare gestae. Sed inter tot magnificos illos titulos erit et huic non omnium certe postremo locus, ut Te PATREM PATRIAE, quae fuit Ludovici XII. apud majores nostros nomenclatio, ob singularem Tuam humanitatem in subditos, ac in calamitosos benignitatem Te praedicemus. Denique ut Franciscum Regem maxime anterior aetas cognominavit LITTERARUM PARENTEM ac PATRONUM, pro Tua eximia erga viros litteratos effusione, pro Tuo erga disciplinae omnes atque ingenuas artes, quas profitemur, amore, patere dici ac celebrari. Votis caetero nostris Numen annuat, REX CHRISTIANISSIME, annos si Tuos de nostris, de hostium spoliis si triumphos, Serenissimumque DELPHINUM, ac NOBILISSIMOS PUEROS, Nepotes Tuos, servet incolumes, si his perpetua decernat Im-

*Synecius
or. de re-
gno.*

*Fest. Rufus
de Pom-
peio.
Eutrop. de
Constanti-
no.*

peria tum nostris ut posteris, et seris longo post intervallo nepotibus, infinitis saeculorum continuationibus ipsi imperent; tum ut per eos omni malorum acerbitate depulsa gens Francica quietae felicitatis munera consequatur.

*Ju. Fir-
mic. l. i.
Math. c. 4.*

S. R. M. DEVOTISSIMUS
CAROLUS DU FRESNE.

P R A E F A T I O,
U B I
DE AUCTORE CHRONICI PASCHALIS,
CAETERISQUE PASCHALIIUM APUD
GRAECOS CONDITORIBUS.

I. „Singuli Patrum librum aliquem exposituri, sicut ratio Praefatio-
exigit, de auctore et materia ejus, intentione, causa et titulo, et num usvs.
si quae alia sunt quae auditoribus et lectoribus faciliorem intelli-
gentiam sequentis operis praeparant, in tractatibus suis praemit-
tere consueverunt. Et haec quidem habita ratione loci et tempo-
ris, et eorum ad quos sermo dirigitur, ut ad formam Evangelici-
caae institutionis, familiae Domini mensuram tibi salutaris oppor-
tune dispensent. Nam, ut ait Palladius, magna pars prudentiae
est consulta ratione personam illius qui scribit permeseri.“ Hisce
ex Joanne Sarisberiensi ¹⁾, praemissis de Praefationibus, quas
λαλιὰς ἐπιγραφὰς vocat Epiphanius ²⁾, quasque, ut idem ait,
libris suis praemittere solebant *παλατοὶ συγγραφεῖς*, quibus *διὰ
αὐνιγματος ὑπόφασιν ἰδείκνυον πάσης ὑποκειμένης πραγματείας*,
neminem esse arbitror, qui priusquam ad hujusce *Πασχαλίου*,
seu Paschalis Chronici, quod typis Regii prodit, lectionem qui-
vis accedat, non fateatur ultro pretium esse operae, ut non mo-
do quae sors illius fuerit, tum quid in hac editione praestitum
sit agnoscatur; sed etiam ut auctoris nomen, vel saltem quae pa-
tris, sit de utroque tamen, quod hactenus inexploratum manet,
quidpiam resciri possit, quod operis argumentum, quodve libro
lemma apponi debuerit, sedulo inquiratur: quae quidem in hac
Praefatione pro virili examinanda suscepimus.

¹⁾ Epist. 172.

²⁾ In Epist. ad Acacium, et Paul. Presb.

Fasti Sici-
li, prout
Paschale
Chronicon
P 2
primo ap-
pellatum, ex
Sicilia Ro-
mam delati.

II. Atque ut ab illius, ut ita dicam, fortuna ordiamur, varia illa fuit. Tum primum quippe in Republica literaria, et apud viros eruditos innotuit, cum ex Sicilia, ubi ab Hieronymo Surita inventum ferunt, illius et Antonii Augustini opera Romam primo ap-
pellatum, ex Sicilia Romam delati.
cinnandis et adornandis operam suam collocabant, Carolus Sigonius et Onuphrius Panvinus, Fastos Consulares in eodem Paschali exaratos sibi describi curarunt, quibus ac in illis componendis non minime adjutos haud semel ii profitentur. Nos, inquit Sigonius in Commentario ad Fastos et Triumphos Romanorum, *Dionysium sequuti sumus, quem Fasti quidam Consulares Graece scripti, etque ex Sicilia, ut audio, advecti, et alii etiam Latini, quos citat Cuspinianus, sequuntur, in quibus Consules deinceps collocantur, cognominibus eorum tantum allatis, hoc modo, Βρούτου καὶ Κολλατίνου.* Et Panvinus in Praefatione Commentariorum ad Fastos: *Novissimus omnium ex antiquis qui Fastos Consulares, quod setam, scripserit, est alius sine nomine auctor, qui in universali Chronico a se conscripto Consulum quoque nomina adjectis ab exactis Regibus ad primum (imo vigesimum) Heraclii Imperatoris annum. Is liber vetustissimis literis exaratus inventus est in Sicilia in antiqua Bibliotheca a Hieronymo Surita, operaque Antonii Augustini Rotae Auditoris factum est, ut ejus libri pars nobis transmitteretur, quae Consules continebat, cujus auxilio multum sublevatus sum in his Fastis concinnandis.* Idem Lib. II. in Praefat. Nam Orosio, Cassiodoro, et Fastis illis Graecis nuper Romam ex Sicilia viri eruditissimi Antonii Augustini opera adductis, et quidem depravatissimis, tantum usus sum in ordinandis Consulibus. Denique in Praefat. ad Lib. III. Nam usque ad Heraclii tempora Fasti Graeci Antonii Augustini et Hieronymi Suritae opera ex Sicilia in Urbem advecti pertinent. Hos igitur Fastos nudos primi Graece et Latine vulgarent Sigonius et Panvinus, quos deinde Sylburgius to. III. Historiae Augustae a se editae, postmodum vero Andreas Schottus Stephani Vinandi Pighii volumini II. posthumo inseruere, et, ut alii passim, Fastos Siculos appellavere, quod, sicut diximus, tum primum in Sicilia Codex iste repertus sit.

V 2

An ex eo
Codice ex-
scriptum
sit Casau-
bonianum
Exemplar.

III. Istius Chronici exemplar aliud habetur in Bibliotheca Augustana, manu Andreae Darmarii Antiquarii descriptum, proinde litera recentiori, ut testatur Raderus, et a Sylburgio xxxvi. aureis Solaribus emptum, et Hoeschelio donatum, ab eodem Hoeschelio Republicae deinde Augustanae oblatum, ex quo Isaacus Casaubonus pleraque excerpsit, quae non semel in Notis ad Capitolinum, Fastorum Graecorum, interdum Siculorum, quomodo primus illos vocavit Onuphrius Panvinus, titulo laudat. Istius porro Andreae Darmarii, quem Graecum mercatorem indi-

gitat, meminit idem Casaubonus ¹⁾, a quo se emisse testatur librum Julii Africani de Bellico apparatu, et Fragmentum Petri Alexandrini de Paschate; unde non modo illius aetas percipitur, sed et dubietas oritur, an is ex Romano exemplari Chronicon exscripserit, siquidem ex Graecia mercator in Gallias venerit: nisi forte fuerit ex illis Antiquariis Vaticanæ Bibliothecae, se se semper nativæ Graecis, qui ex illius Codice hæcæ qualiacumque sibi transcripserit. Ut ut sit, ea excerpta cum Josepho Scaligero communicasset Casaubonus, is cum Eusebii Chronico a se adornato, una P 3 cum aliis similibus Chronicis, *propter cognitionem materiae*; ut ipse sit, illa edenda curavit, *Chronicæ temporum Epitomes* inscriptione. Verum in exscribendo Augustano exemplari multa prætermisit ipse Casaubonus, qui a Graeculo quodam (Darmario videlicet) acceptum, ut scribit Scaliger, manu sua descripserat; (antequam ab Hoeschelio emeretur) quia forteam cum exscriptionis integras difficultate deterreretur, quæ obvia aut supervacanea existimabat, omittenda censuerit. Sed et in annum xx. Mauricii Imp. duntaxat Chronicon illud Casaubonianum desinit, reliquis pariter omissis usque ad Heraclii annum xviii. in quem desinit ipse Codex Vaticanus. *Cur autem Scaliger vel Casaubonus sequentes paginas omiserit, divinare non possum*, inquit Raderus, *nisi quod de sacris Imaginibus ibi multa mentio, quam, opinor, Iconomachi refugere: quod ego vix putam, sed quia scriptor in exscriptione defatigatus hic haesit, nec tanti ea censuit, ut suscepto labori ulterius incumberet. Qualiacumque autem ista sit editio, in Raderiana emendanda non parum adjuvamenti fuit, præsertim cum hæc postrema pluribus mendis scateat, et ut nec probe omnino descripta sit a Radero, ita nec a Typographo typis sat accuratis expressa. Chronicon porro illud a se editum Casaubonianum Scaliger in Notis ad Eusebium semper appellat: ubi rursum Raderus, *Magna et gravis causa, inquit, ut si ego vocem Raderianum, quod mea manu descripserim, transtulerim, ediderim, observationes addiderim, neque tamen erit Raderianum, V 3 multo minus Casaubonianum. Ego vero cur Radero id stomachum moveat; haud omnino asequor, cum proclive nimium sit, quod ab aliquo beneficium acceperis, illius edito nomine palam profiteri.**

IV. Ut denique Paschalis istius Chronici fatum absolvam, Chronicon postrema tandem illius prodit editio Monachii Bavariae Metropoli, anno 1709cxv. hoc titulo: *Chronicon Alexandrinum, idem- num. que Astronomicum et Ecclesiasticum, vulgo Siculum, seu Fasti*

¹⁾ In Not. ad Sueton. in Jul. n. 31. et in Exercit. ad Annal. Eocl. p. 465.

*Siculi ab Sigonio, Panvinio, aliisque passim laudatum, partimque Graece editum, nunc integrum Graece cum Latina Interpretatione vulgatum, opera et studio Matthaei Raderi de Societate Jesu. Quae quidem ejusdem Chronici editio eruditorum fere omnium calcibus est excepta: tum quod prior manca esset ac decurfata, illa vero quis, ut videbatur, numeris absoluta. Adde quod cum Graeca lingua apud plerisque, usus, seu ut verbo utar Petronii, saporis haud sit publici, Latina Raderi versio cujusvis lectioni librum promiscue exponeret. Chronici compendium augebat praeterea quod tot rerum quae a celebrioribus Chronologia aut Historicis indicta, aut iis ignota fuerant, patefaceret; tum quod ejusdem opera Scriptorum aliorum locos emendare vel illustrare viris doctis liceret. Qui quidem *Fasti Siculi*, inquit Scaliger ¹⁾, *tametsi habeant multa quae reprehendas, tamen opere illorum multa menda de ratione temporum tolluntur, et longe plura suppletur*. Et Jacobus Grandamicus ²⁾: *auctor ille quamvis multa optima habeat, in multis tamen peccat, et in iis duntaxat sequendus est in quibus vel bonis characteribus utitur, vel probalis auctoribus adhaeret*. Unde Casaubono ³⁾ *Χρονολόγιος* dicitur. Petavius ⁴⁾ vero. *Chronicon istud Alexandrinum, quod ex variis auctoribus centonis instar concinnatum fuisse ait, egregium nec satis laudatum* appellat. Nam etsi idem Scaliger ⁵⁾ *scriptorem idiotam interdum vocat, interdum multa in ea farragine esse, quae ridere an mirari debeat se nescire, et alibi, multa esse inepta dicat; sciendum tamen longe esse plura quae sua laude digna haberi debeant, cum eo praeposendi sint libri, quo prosunt, vel nova aut ignota proferunt ac docent. Multae enim sunt eruditae; licet fortassis longe petita, saepe e re natae vel observationes vel digressiones, quibus hic liber tanquam segmentis purpuras veri luminis est ornatus: etsi iterationes aliquot ab incuria quandoque occurrant, verbi gratia cum seriem Pontificum Hebraeorum bis inserit, cum varietas ista narrationis inde oriatur, quod modo hunc, modo illum sequatur auctorem.**

An illud re- V. Non defuere interea ex eruditioribus qui affixum a Ra-
cte Alexan- dero a se in publicum emissio Chronico velut minus idoneum, ne
drinum di- dicam ineptum prorsus lemma suggillarunt, quod idem Chroni-
ctum fue- con, cujus auctor haecenus incertus habitus fuerat, Alexandri-
rit. num is appellaverit, nullo alio ductus fundamento, quam quod
Petri Alexandrini nomen initio Codicis Augustani legisset: quasi,

1) L. 5. de Emendat. temp. p. 494.

2) In Chronolog. Christ. lib. 3. cap. 3. extr.

3) In Not. ad Lamprid. in Commod.

4) In Not. ad Niceph. C. P. p. 4. 88. 1. ed.

5) De Emend. temp. 220. 255.

licet Petrus iste Alexandrinus Chronici auctor extitisset, quod procul est a vero, uti mox ostendemus, Alexandrinum ideo illud vocare debuerit. Nam ut ita diceretur, necesse foret, ut vel res Alexandrinae duntaxat complecteretur, quemadmodum opus Callimaei Sophistae, qui sub Gallieno vixit¹⁾, et x. libris res Alexandrinae persecutus est, quodque laudatur ab Hieronymo²⁾: vel Alexandrinorum Praesulum historiam, ut Chronicon Eutychiei, et illud quod Orientale vocant, typis Regiis editum: vel saltem tempora secundum Alexandrinorum aera ac epochas in eo exigentur, quomodo Jacobus Cujacius³⁾ Chronicon illud Alexandrinum ex Bibliotheca Puteana appellat, quod in eo non ex Cos. V 4 duntaxat Romanis, sed etiam ex suo Augustali annos putent Alexandrini. Quod quidem Puteanum Chronicon idem ipsum est quod edidit Scaliger post Eusebii Chronicon; hoc titulo: *Excerpta ex prioribus libro Chronologico Eusebii et Africanus et alius, latine conversi ab homine barbaro, inepto, Hellenismi et Latinitatis imperitissimo.*

·VI. Id enimvero Chronicon, quod *Farraginis Alexandri-* Id nominis
ae lemmate non semel laudat Jacobus Gottofredus⁴⁾, et unde Chronico,
sua hausit Scaliger, servatur hodie in Bibliotheca Regia, in Co- quod Geo-
dece membraneo, literis; uti vocant, uncialibus descripto, pro- gii Episco-
indeque potioris omnino antiquitatis, in eujus limine recentiori pi Ambia-
penulo caractere, sed qui Caroli Calvi aetatem redolet, haecce men prae-
descripta leguntur: *Chronicon Georgii Ambianensis Episcopi, vel, fert, magis*
sicut alii dicunt, Victoris Turonensis Episcopi. Desinit autem conventit.
 istud Chronicon in tempora Anastasii Dicori, quo demum imperante videtur fuisse confectum; cum praesertim in Imperatorum serie, quam auctor descripsit, et in quo Imperii annos unicuique appingit, in Zenonem et Anastasium desinat, omissis eorum Imperii annis. Porro Georgium Episcopum Ambianensem, qui a Carolo Magno Romam Legatus missus est circa annum dclxxiii. ut testatur Anastasius⁵⁾ nemo fortean erit, qui ex hacce appo- P 5
 sita Codici inscriptione auctorem velit asserere: tum quod ea aetate ejusmodi in latina lingua barbaries in Gallia minime obtineret; tum etiam quod etsi Georgii Episcopi Ambianensis nomen praeferat, fieri possit ut ejusmodi similes forte aliquot lucubrationes emisserit, ex quibus harum conditor haberi poterit, tamen etiam an is quaedam scripserit incertum prorsus maneat. Neque potiori jure Victori Episcopo Turonensi, qui nullus fuit, debet

¹⁾ Suid.

²⁾ Comment. in Daniel.

³⁾ Paratit. ad tit. Cod. de Offic. Praef. August.

⁴⁾ In Not. ad Cod. Theod.

⁵⁾ In Adriano I.

adscribi, licet perperam forte scriptum fuerit *Turonensi*, pro *Tunnunensi*, ita ut amanuensis quaedam ex Chronico Victoris Tunnunensis in Africa desumpta esse innuere voluerit, quòd in Justinum Juniorem desinit, quod suadere videtur Chronicon ineditum Melliti in Cod. Colberteo cpxl. ubi is *Toronepsis Ecclesiae Episcopus* dicitur, cum de illius Chronico agit. Haec enim prorsus evanida, nulloque sulta fundamento quoad Chronici istius barbarolatini Scriptorem, qui quantum conjicere licet Aegyptius fuerit, qui nec Graecam, vel certe nec Latinam linguam probe calluerit, tametsi in illo multa extent, quae ad Aegyptiorum, quorum aeram semper sequitur ¹⁾, regna pertinent, et digna sint quae legantur etiam invitis soloecismis, propter ea sola quae in eo extant utilia et bonae frugis: quae est sententia ejusdem Scaligeri ²⁾. Verum haec obiter et per transennam dicta sint de hoc Chronico, quod cum Cujacio in Notis nostris Alexandrinum deinceps appellatus.

Petrus Alexandrinus non fuit auctor Chronici Paschalis.

VII. Atque ut in orbitam redeat oratio, licet Petrus quispianam Alexandrinus Episcopus Paschalis Chronici, quòd recudimus, auctor extitisse potuerit, non ideo tamen, uti supra attigimus, Alexandrinum illud appellari debuerit, sed Chronicon Petri Alexandrini. Deinde Petrus iste Alexandrinus Episcopus, cujus nomen legitur initio Syntagmatis de Paschate, quod Codicis Valicano praefigitur, prout certe exaratum editumque est, Chronici auctor esse non potuit, cum Martyr dicatur, Petrusque iste martyrurum obierit imperante Diocletiano, ut prae caeteris testatur Epiphanius ³⁾, et ex eo forte scriptor Paschalis Chronici ⁴⁾, proindeque in Heraclii tempora, in quae protrahitur, illud deducere non potuerit. Verum quin idem Petrus auctor non sit habendus, suadent non solum, imo probant omnino quae in Syntagmate de Paschate proferuntur a Chronici scriptore ex illius libro de Judaeorum et Christianorum Paschali Festivitate, ubi eadem laudantur formula, qua Hippolyti Portus Episcopi, Apollinarii Hierapolitani Episcopi, Clementis Alexandrini, et Athanasii scripta, qui pari ratione Chronici auctores dici potuerint. Illud autem Petri Alexandrini opusculum extare vel extitisse in Bibliotheca Scorialensi cum alio hoc titulo, *Περὶ τοῦ Πάσχα, καὶ τῶν τοῦτον ζήτημάτων*, docemur ex illius indice Codicum Graecorum inedito; sed et haberi in Bibliotheca Collegii Societatis Jesu Caesaraugustani in Hispania monet Petavius ⁵⁾, a quo semel ac iterum laudatur.

V 5

¹⁾ Herwart. in Chronol. cap. 194.

²⁾ Ad Graeca Eusebii p. 411. 2. edit.

³⁾ In haer. Meletian.

⁴⁾ P. 276.

⁵⁾ To. 2. de Doctr. temp., p. 893.

Deinde Alexandriae annorum epochae vel aerae, quae et Aegyptiaca fuit, nulla est in eo mentio, sed longe potius Antiochenae, uti censet Henricus Valesius ¹⁾; quod quidem Chronicon, inquit ille, nescio cur Raderus Alexandrinum vocaverit: ego certe Antiochenum vocare mallet. Etenim auctor illius Chronici diligentissimus est in rebus Antiochensium commemorandis et annis, et P 6 mensibus eorum perpetuo utitur ²⁾, ut olim notavi in Epistola ad Jacobum Usserium. Et alio loco ³⁾: Chronicon Alexandrinum, quod quidem libentius Antiochenum vocaverim. Verum licet Auctor Chronici aera Antiochena saepe utatur, alia tamen fuit Antiochenorum a mundo condito annis putandi ratio, ac diversa ab ea qua is utitur, ut in hac Praefatione ⁴⁾ observamus.

VIII. Neque etiam potiori jure Alexandrinum Chronicon appellari debuerit, quod ab Alexandrino quodam Scriptore exaratum inde forte existimari debeat, quod cum totum versetur in disquirendis Paschalis Festivitate et examinandis difficultatibus, Aegyptii maxime hujusce supputationis peculiarem habuisse notitiam dicantur, ut loquitur S. Leo Papa, seu ut Proterius in Epistola ad eundem Pontificem ⁵⁾, quod Aegyptiorum Ecclesia mater hujusce laboris extiterit. Idque vel inde patet, quod in Concilio Nicaeno cum decretum fuisset, ut eodem omnes tempore Ecclesiae Pascha celebrarent, datum id Alexandrinis negotium fuerit, qui syderum peraeque et ordinandorum temporum scientiae erant majoris quam caeteri, et ut illorum Praesules legitimum celebrandi Paschatis diem quotannis invenirent, ac caeteris Ecclesiis indicarent, quod longe ante Christi nativitatem factitatum testatur Joannes Philoponus ⁶⁾. Adde quod Auctor idem Paschalis Chronici Regum Persarum usque ad Alexandrum M. ac deinde Aegyptiorum Regum ex Ptolemaeis usque ad Cleopatram Catalogum describit, et annos regni cujusque accurate recenset ac praefigit, sed et singularia quaedam de Alexandria subinde intermiscet, v. g. ubi de Pharo loquitur, et cum a Diocletiano praesertim esse Panem castrensem Alexandrinis anno Imperii XVIII. observat; ac interdum menses Aegyptiorum admittit. Verum paritate Romano cuiquam, vel Graeco, vel etiam Judaeo idem alius forte adscripserit, quod anni per Coss., per Olympiadas Alexandrinis incognitas, (licet suas, alias Olympiadas habuisse

¹⁾ In Not. ad Hist. Theodoret; lib. 2. c. 10.

²⁾ Pag. 16. 177. 182. 192. 208. 230. 232. 262. 263. 270. 272. 279. 289. 290. 292. 294. 296. 316. 321. 323. 331. b. 334. b. 377. 382.

³⁾ In Not. ad Euseb. p. 434. 2. ed.

⁴⁾ Sect. 25.

⁵⁾ Epist. 64.

⁶⁾ Lib. de Pasc. p. 290.

Aegyptios testatur Georgius Syncellus ¹⁾) ac per Indictiones in eo digesti legantur; menses vel Macedonum more, vel Latinorum, per Kalendas, Idus et Nonas offerantur; annorum initium a Kalendis Januarii, vel Septembris ducatur, contra quam apud Alexandrinos, apud quos anni initium sumitur a mensæ Thot, cujus primus dies respondet xxix. diei mensis Augusti. Quibus adducti rationibus non defuere qui hosce Annales Constantinopoli fuisse conscriptos existimarent, ubi praedicta omnia erant in usu vulgari, magna parte ex veteri Roma traducta simul cum Imperii sede, non item in reliqua Graecia a Latinis nominibus magis abstinate, illudque maxime, inquit Henschenius ²⁾), ex postremis Chronici angis liquet, in quibus tam prolixè describuntur acta Boni Magistri in Templo Studitarum Constantinopoli sepulti anno Heraclij xvii. ut non tantum ipsidem scripsisse Auctorem, (vel potius Continuatores, de quo infra agemus) sed et ex Studitis unum fuisse appareat verisimillimum.

Quando il- IX. Verum cum Chronicon istud, seu Paschalion, ex variis
 nus auctor Scriptoribus centonis instar concinnatum sit, juxta Petavium,
 P 7 et ut ait Scaliger, *ex bonis aliquando pannis consutum, ex qui-*
 vixerit, dis- *buis et non tenuis fructus sit qui ex his colligi possit, idque ipsum*
 quiritur. *observet exacti vir judicii!* Henricus Valesius, multa quae hactenus

inedita in eo inserta Auctorum segmenta, quorum persaepe nomina reticet, multa ex Africano (cujus asseclā dicitur a Goaro ³⁾) Epiphano, Eusebio, Marcellino Comite, Idatio, Joanne Malela Antiocheno, aliisque verbo tenus descripta sint, non plane assuetor quomodo inde, non nomen duntaxat dico, sed scriptoris patriam aut genus quispiam valeat subodorari. Nam quod quaedam ex Alexandrinis vel Antiochenis, et aliis ejusmodi rebus, ut videtur, singularibus subinde loquatur auctor, mirum videri non debet, cum opus suum praesertim contexerit ex variis civitatum vel provinciarum Paschalibus, ut semel ac iterum proficitur, in quibus ea solebant inserere potissimum quae patriam spectarent, ita ut Paschale Constantinopolitanum res Constantinopolitanas, Alexandrinum Alexandrinas, Antiochenum Antiochenas una cum singularum Epochis contineret, ex quibus quaedam prout sibi videbatur selegit scriptor. Hinc tam varii ac diversi Chronologici characterismi ac computi occurrunt in hoc Chronico, tum in annis a mundo condito, tum in eorum variis sumptis initiis, quae quidem interdum ab aequinoctio verno et Martii xxi. deducere se proficitur, et interdum orditur a Septem-

¹⁾ P. 197.

²⁾ In Exegesi praelim. ad tomum 3. Martii, cap. 2. n. 18.

³⁾ In Praef. ad Syncel.

bri, quae res, inquit Petavius ¹⁾); et Chronicum ipsam conturbat, et lectoris confundit ingenium: Neque aliunde Fasti Consulares excerpti sunt, cum in Paschalibus ii describi solerent. ut infra observamus. Sic porro Latinos Paschalia sua confecisse palam est, ex Tabulis quas Cereis Paschalibus appendere solent singulae vel civitates vel dioeceses ²⁾), in quibus singularia ista, quae illas spectant, annotari solent. Enimvero et si fem ut a se visam interdum enarrat idem scriptor, vel ei gestae interfuisse aliquatenus colligi videatur posse ex ejus scriptis, veluti cum Melchisedecis et Hieremiae elogia perstringit, nemo ignorat ejusmodi Chronicorum confectores, dum sua ex alienis resarciunt, scriptorum verba integra, nullo habito defectu, inserere, cum quae ab illis visa sunt, vel eorum paracta, aetate recensent, quasi a se visa, vel sua tempestate gesta enarrant. Atque id potissimum observare est ex Chronicis Georgii Syncelli, Georgii Hamartoli, Symeonis Logothetae, et aliis; tametsi fatendum sit, quae quo ipsimet vixere tempore contingere, non ab aliis scriptoribus solere mutuari, sed ea ex suo penu promerere; ita ut alicuius Paschali scriptor, vel certe Continuator sub Heraclio vixerit, in cujus annum xx. Chronicum perducitur, quae sua aetate, aut proxime contingere, vel quae viderit, aut sciverit, enarrasse vero proximum sit. Verum an idem scriptor sub Heraclio vixerit, addubitat Góarus in Praefatione ad Georgii Syncelli Chronologiam, cujus verba hic apponam: *Chronicon Alexandrinum haud* V 7 *lectum Georgio Syncello, nec Photio memoratum, aetatis penes me non est indubiae. Quod enim ad Heraclii tempestatem historiam profiteatur deducere, auctoris pariter et librarii testimonium esse potest, qui opus nonnumquam absolutum nactus in Heraclii annos, ejus finem incidere, non auctorem vixisse testaturi, prout* P 8 *non absimili loquendi more, quo annis quingentis posteriorem Georgium Syncellum ἀπὸ Ἀδάμ μέχρι Διοκλητιανοῦ, ad Diocletiani Principis Imperium Chronographiam continuasse librarius noster scriptum in titulo reliquit; quamvis circa dubium nec sententiam ex tribunali pronuntiare, nec litem movere placet. Hac tennus vir doctissimus; mihi quae dum viveret amicitia junctus, qui auctorem Paschali Syncello et Photio posteriorem videtur inde colligere, vel certe conjicere, quod de illo prorsus siluerint. Cui quidem firmandae conjecturae illud addere poterat, eundem Photium trium auctorum, quorum alter est Metrodorus, duo alii sunt anonymi, scripta de Paschate recensuisse, auctoris vero Chronicis nostri non meminisse. Sed haec rem haud omnino probant, cum nec omnia vidisse vel legisse Photium quae sua tempestate supererant volumina pro certo haberi debeat.*

¹⁾ Lib. 9. de Doctr. temp. cap. 3.

²⁾ Vide Gloss. med. lat. in Cereis Paschalis.

Illius auctores due: alter sub Constantio, alter sub Heraclio vixit.

X. Quoad igitur aetatem auctoris Chronici, cum non unus extiterit a quo elucubratum fuerit, constat saltem illum, a quo ad Heraclium perductum est, non esse totius operis scriptorem, sed alterius, quod in annum Constantii xvii. qui est Christi cccxlv. desierit, Continuatores et interpolatorem. Id docemur praesertim ex doctissimi Holstenii observationibus, quas Codici suo Chronici Alexandrini edito subinde affixerat, hisce ad praedictum annum Constantii, post haec verba, *εἰδὼν Ἀγούστου*, adscriptis: *Hic desinit auctor CHRONICI PASCHALIS, caetera sunt Continuatoris.* Id certe subodoratus fuerat vir admodum sagax Franciscus Pithoeus, qui de hoc Chronico verba faciens¹⁾, aiebat illud videri scriptum ultimo Magni Constantiniani anno, Feliciano et Tatiano Coss. Inde ergo colligitur primum auctorem Paschalis vixisse circa tempora Constantii; quibus adhuc vigeant de Paschalis Festivitate die controversiae: quae cum recruduissent sub Heraclio, ut infra observamus, occasionem alteri praeberint Paschale istud Chronicon pridem conscriptum, Scriptoris insistendo computisticae rationi, ad sua usque tempora perducendi, atque adeo priorem hanc editionem subinde interpolandi, dum sua vel aliena intermiscet. Prius istud Chronicon vidit Holstenius, et quantum conjicere licet, ex Codice MS. quem, ut ex V. C. Emerico-Bigotio didicimus, Abbas de Farina Siculus Regi Catholico ab Oratorio Constantinopoli comparaverat, ipsique communicaverat²⁾. Illud deinde cum editione Raderiana idem Holstenius contulit; variis ad margines adscriptis lectionibus, suis etiam interdum admistis emendationibus et conjecturis: ubi quae subinde erant inserta ab interpolatore, deerrantque in eodem MS. exemplari diligenter adnotavit. Quinetiam in reliqua deinceps Chronici parte emendationes ex ingenio adjecit. Quae quidem omnia in Notas nostras retulimus, eique, ut par est, adscripsimus, tum ne alium dicamur supsilasse, tum quod viri undequaque doctissimi in re literaria adepta pridem existimatio et auctoritas Lectorem in illius sententiam haud segre forte adduxerit. Quin porro continuator Chronici sub Heraclio vixerit, negari fere non potest, tum quod Libri titulus in Codice Vaticano ac in Codd. Bibliothecae Regis Catholici, illud in annum xx. Heraclii, vel certe in illius tempora designare innuat, tum quod quae de eodem Augusto, ejusque gestis narrantur, ac denique excerptae prolixiores epistolae ad Persarum Regem vel Toparchas, atque adeo descriptorum in actis publicis ejus Imperii et filii Constantini annorum accurata notatio, et quod ipsum Heraclium *ἡμῶν βασιλεῦς* vocet, id suadeant omnino. Atqui ta-

P 9
V 8

¹⁾ Pithocana MSS.

²⁾ Vide Apparatum Labbei ad Hist. Byzant. p. 8.

men non inde sequitur Georgium Pisidem, quod eodem Heraclio imperante vixerit, Chronici auctorem haberi debere, quod Joannes Georgius Herwartus¹⁾ videtur existimasse, nulla alia conjectura quam ex verbis Suidae male intellectis.

XI. Ut ut est, cur Alexandrinum Chronicon potius dicatur, An Con-
nulla urgens reddi potest ratio, inquit nuperus scriptor²⁾, idem ^{Constantinopoli-}stantinopo-
que doctissimus, cum nihil minus quam Alexandrinum sit, ni ^{litanum ap-}litanum ap-
hilque commune habeat cum Alexandrinorum rationibus: adeo ^{pellari pos-}pellari pos-
ut mirum sit, cur Raderus hocce lemma Chronico indiderit a se ^{sit.}sit.
edito, Musis invitis, ac reclamantibus quotquot sunt eruditus,
tametsi haud aliter hactenus laudatum sit, ex quo Raderiana
ista editio prodiit, quo notiori nomini ac recepto usui servire-
tur. Hinc Jacobus Gothofredus in Notis ad Philostorgium, *Chro-*
nicon quod hodie dicitur Alexandrinum semper laudat: et scite
quidem, cum ante Raderianam editionem aliis extaret et laudaretur
titulis, isdemque minus idoneis, licet alias potiori sui
parte decurtatum. Non defuere interea qui Constantinopolita-
num illud appellari posse censuerunt, atque in iis Joannes Leun-
clavius³⁾, quo loco Edictum Justiniani Imperatoris fidei confes-
sionem continens primus edidit, praemissis isdem verbis, quae
habet hocce Chronicon Paschale ad annum xxv. Justiniani, ex
veteribus Annalibus, quos quidam, uti subdit, *Constantinopoli-*
tanos appellant, descriptis, adeo ut par sit existimare hocce
vidisse Chronicon, et ex eo idipsum exscripsisse Edictum, tam-
etsi ex alio quam Augustanae Bibliothecae Codice: quod vel inde
percipitur, quod in eo quo usus est Raderus, in Edicto isto
Justiniano⁴⁾ magnus hiatus reperitur in loco qui in Codice
Vaticano, et apud Leunclavium integer describitur, ex quibus
defectum Editionis Raderianae in hac Regia supplevimus, ad-
iuncta veteris Interpretis versione Latina. Sed et in locis aliis
ejusdem Edicti diversae interdum lectiones occurrunt, adeo ut
jure dubitare liceat an Exemplar Augustanum ex Vaticano de-
scriptum fuerit. In eadem porro sententia, quoad titulum Chro-
nici, versatur vir eruditissimus Daniel Papebrochius⁵⁾.

XII. Verum quisquis istius Chronici auctor fuerit, scripsit ^{Chronicon}Chronicon
ille non tam ^{Paschale}Chronicon, quam Computum Paschalem, ut ipsemet appellari
deberet probatur.

¹⁾ In Chronol. cap. 154. 203. 214. 325. 236.

²⁾ Steph. le Moine in Var. Sacr.

³⁾ In jure Gr. Rom. pag. 321.

⁴⁾ Pag. 820. edi. Rader.

⁵⁾ In Proleg. ad vit. S. Georgii n. 27. et in Propylaeo ad Matum
p. 82.

in Praefatione¹⁾, seu Syntagmate de Paschate, cujus meminimus, profitetur, vel *Πασχάλιον*, uti Graeci Ecclesiastici vocant, hoc est Canonem de celebrando Paschate, cujus primos conditores Alexandrinos agnoscunt veteres omnes scriptores Graeci. Id porro nominis inditum, quod non modo utriusque Paschatis, Judaici scilicet, seu Legalis, et Typici vel Christiani, sed et praecipuarum festivitatum, quas *θεσποτικὰς*, seu Christi vocant Graeci, Latini vero *Mobiles*, quod a Paschatis die pendeant, indicem exhibeant, diesque notent quibus singulae peraguntur: de quibus quidem Paschaliis, seu Paschalibus, egero Scaliger¹⁾, et Petavius²⁾: sed et nos quaedam de iis attigimus in Glossario mediae Graecitatis. Istiusmodi computos Paschales, seu *κύκλους θεσποστικούς*, *Paschalia*, *Paschales cyclos*, *circulos*, *cursum*, *recursus*, passim vocant Victorius, Gennadius, Senator, Ado Viennensis, Beda, Paulus Warnafridus, et alii: recentiores V 9 vero ex Graecis scriptoribus, in quibus sunt S. Maximus³⁾, et Nicephorus Gregoras⁴⁾, *Πασχάλια*.

Paschaliū XIII. Duplex autem fuit Paschaliū conscribendorū ratio: altera enim simplex est, altera fusiori commentario illustratur. Prior in Paschalis Festi diei investigandae methodo, tabulis etiam interdum in idem argumentum confectis, tota versatur, cujusmodi est Hippolyti Portuensis Episcopi Canon Paschalis xvi. annorum, qui proxime ad Urbem inventus, ac Romam delatus, et in Bibliotheca Vaticana repositus, a viris doctis subinde illustratus est, Scaligero scilicet in libris de Emendatione temporum, et in Notis ad Eusebii Chronicon, ex quibus in Gruterianas Inscriptiones est relatus, deinde ab Aegidio Bucherio ad Canonem Paschalem Victorii, ac nuper denique a viro doctissimo to. II. variorum sacrorum: de quo quidem Hippolyti Canone sic scribit Eusebius lib. VI. Hist. Eccl. cap. XXI. *Τότε δὴ καὶ Ἰηπόλυτος συντάττων μετὰ πλείστων ἄλλων ὑπομνημάτων, καὶ περὶ τοῦ Πάσχα πεπολιται σύγγραμμα, ἐν ᾧ τῶν χρόνων ἀναγραφὴν ἐκθέμενος, καὶ νῦν κανόνα ἐκκαίδεκαετηρίδος περὶ τοῦ Πάσχα προθεῖς, ἐπὶ τὸ πρῶτον ἔτος Αὐτοκρατορίας Ἀλεξάνδρου τοῦς χρόνους περιγράφει*, id est interprete Henr. Valesio: *Eodem tempore et Hippolytus inter plurima alia ingenii sui monumenta, librum de Pascha composuit: in quo temporum seriem describens, et Canonem quendam Paschalem per xvi. annorum*

¹⁾ In Praefat. et in Chron. p. 75. 76. 117. 210. 211. 215. 216. 220. 221. 225. 229.

²⁾ Lib. 5. de emend temp.

³⁾ L. 8. auctarii cap. 12.

⁴⁾ Part. 1. c. 16.

⁵⁾ Isaac Argyr. p. 383.

circulū exhibens, anno i. Imperatoris Alexandri computationem temporum circumscribit. Et ex Eusebio Hieronymus de Scriptoribus Ecclesiasticis¹⁾: Hippolytus, cujusdam Ecclesiae Episcopus; (nomen quippe urbis rescire non potui) rationem Paschae, temporumque Canones scripsit, usque ad i. annum Alexandri Imperatoris, et xvi. annorum circulum quem Graeci ἐκκαίδεκατηρίδα vocant, reperit, et Eusebio qui super eodem Pascha Canonem decem et novem annorum circulum, id est ἐν-
 νεαδέκατηρίδα composuit, occasionem dedit.

XIV. Paschalia vero, quae fusiori illustrantur Commen-
 tario, binae rursus sunt species. Alia quippe ordine chronologico, seu juxta temporum seriem digeruntur: alia in methodi formam conscribuntur, qua non modo Paschales, aliaeque festivitates, sed et caetera quae in Ecclesiasticis computis recentioribus disquiri solent, investigantur. Atque ut a fusioribus ordiamur, primus Hippolytus, cujus mox meminimus, ea scribendi ratione usus dicitur: qua digestis a mundo condito ad sua usque tempora elapsis annis, sedecennalis Cycli a se reperti in inveniēdo Paschate methodum firmaret, descriptis subinde, ut vero est simile, Paschalibus Festis, Legalibus forte et Christianis. Quod quidem opus ad Alexandri Severi Imperatoris tempora perduxit, ut ex Eusebii allato loco docemur, in quo temporum descriptionem exposuit a mundi conditu ad eundem Alexandrum, cui demum canonem sedecennalis Cycli praefixit; id enim indicare videtur vox *προσθεις*. Aliud autem fuisse Hippolyti ratio Paschae, temporumque Canones, uti appellantur ab Hieronymo, aliud Canon *ἐκκαίδεκατηρίδος* ab illo inventae: quod et docet ipsius Hippolyti Canon quem edidit Scaliger, et ex eo alii, in quo inter illius opera recensetur *Ἀπόδειξις χρόνων τοῦ Πάσχα κατὰ ἐν τῷ πίνακι*. Ubi Scaliger reponendum putat κατὰ τὰ, vel καθὰ, quod postremum maluerim. Nam etsi, ut et Bucherius, alterum praeferat, quia, inquirunt, ἀπόδειξις et πίναξ longe diversa sunt, ita haec verba capiēda censuerim, ut ἀπόδειξις temporum Paschatis juxta regulam in tabula descriptam exarata, et secundum Eusebium, eidem operi praefixa fuerit: nisi admittatur codicis Medicei lectio, *προσθεις*, cujus meminit Valesius, ut addita fuerit, quod idem fere valet, tam-
 etsi subditam potius videatur omnino indicare ejusdem Canonis lemma, quod hiis verbis conceptum legitur: *ἔτους ἁ βασιλείας Ἀλεξάνδρου Ἀυτοκράτορος ἐγένετο ἡ ΔΙ τοῦ Πάσχα ἰδοῦς Ἀπριλλιαῖς, σαββάτω ἐμβολίου μηνός γενομένου ἔσται τοῖς ἑξῆς ἔσιν καθὼς ὑποτέταχται ἐν τῷ πίνακι ἔγένετο δ' ἐν τοῖς παρω-*

P 11

V 10

¹⁾ Cap. 61.

γηρόσιν, καθὼς σεσημελωται. Id est, *Anno 1. Imperii Alexandri Imperatoris facta est xiv. Paschae Idibus Aprilis, Sabbato, cum mensis Embolimaecus fuisset. Sequentibus annis continget, sicut in tabula subjectum est, in praeteritis autem evenit, sicut indicatum est.* Ex quibus conficit Scaliger promittere Hippolytum hocce lemmate, non solum in futurum, sed etiam in perpetuam Canonis constantiam. Sed longe alia, nisi ipse fallar, sonant haecce verba. Operi ipsi quippe in Canonis seu regulae Paschalis Cycli specimen subdito hocce laterculo, eandem in posterum observandam regulam ait, quae in praeteritis annis fuerat observata. Unde colligere liceret in universo totius operis decursu non modo res praeteritas ex temporum ratione descripsisse, sed subinde etiam Paschalium festivitatum tempora ad suosmet expendisse Canones: quod prorsus velle videtur Eusebius, scribens operi de Paschate per tempora, seu ordine chronologico digesto, adjunctum fuisse Paschalem Canonem. Licet enim ejus canonem habeamus, inquit V. C. Henr. Dodwelus ¹⁾, periit tamen liber quem scripsit de Canone.

De Paschali
Hippolyti
Portuensis.

XV. Sed an opus istud Hippolyti idem sit quod de Paschate inscripsit, quod vult Valesius, dubium facit, quod Eusebius et Hieronymus post recensitum illud de Paschate opus, in quo rationem temporum ad Alexandri Imperatoris aetatem perduxerit, aliud rursus de Paschate recenseant: quod quidem in praefixo huicce quod recudimus Paschali syntagmate, et ab aliis subinde scriptoribus laudatur. Quinetiam haec verba quae laterculo adduntur, *de demonstratione temporum Paschae prout in tabula*, ita accipi possunt, ut tabula ipsa demonstrationem temporum Paschae complexa fuerit, proindeque ipsa demonstratio et tabula unum idemque extiterint, ac tabula adjuncta fuerit Chronico, cujus paullo ante meminit laterculus, hisce verbis: *Χρονικῶν πρὸς Ἕλληνας, καὶ πρὸς Ἰλλάτωνα.* Ita tamen ut incertum sit, an *πρὸς Ἕλληνας*, referri debeat ad Chronicon quod Hippolytus conscripserit, aevi sui morem secutus, quo Sancti Patres Gentilium objecta eo scriptionis genere confutarent, qui religionis Christianae antiquitatem, quam ipsi Ethnici jactabant, ut est apud Paulum Orosium ²⁾, ut fictam traducere solebant, sumpto a mundi exordio ad sua usque tempora antiquitates sacras asserebant, dum interim totam gentium Chronologiam, vel *μυθικὴν*, vel incertam, ac ferme nuperam esse ostenderent: Christiani vero suam a Judaeis, atque ab ipso Mose, ac proinde a mundi conditu repeterent. Quo forte spectavit pariter

¹⁾ Pag. 32.

²⁾ Lib. 7. cap. 26.

Senator, cum dixit ¹⁾: *Habent etiam post tractatores, diversos relatores temporum studia Christiana, qui Ecclesiastica gravitate compositi, per vicissitudines rerum, mutabilitatesque regnorum, lacteo quidem, sed cautissimo nitore decurrunt. Qui cum res Ecclesiasticas referant, et vicissitudines accedentes per tempora diversa describant, necesse est ut sensus legentium rebus caelestibus semper erudiant, quando nihil ad fortuitos casus, nihil ad Deorum potestates infirmas, ut Gentiles fecerunt, sed arbitrio Creatoris applicare veraciter universa contendant.* Caeterum laudantur a Labbeo ²⁾ ex Bibliotheca Monchaliana Tabulae Paschales Hippolyti Portuensis Episcopi Graece et Latine cum vita ejusdem Hippolyti ex libro Sancti Hieronymi Graece, et commentario italico recenti manu in easdem tabulas. Sed an hae tabulae eadem sint cum edita, cujus meminimus, haud omnino planum. Extant ejusdem Hippolyti opera alia, tum in Bibliotheca Regia MSS. ³⁾ tum edita pridem a Canisio, Combefisio, et aliis: quaedam laudat praeterea Syncellus ⁴⁾. Sed de Hippolyto et ejus scriptis consulendus praeter Eusebium idem Combefisius ad illius librum de XII. Apostolis et lib. de Antichristo.

XVI. Hac enimvero, quam hic attigimus scribendi ratione ^{Qua methodo illud} ^{conscrip-} ^{ptum.} ⁵⁾ Cassianus auctor Exegeticōn, Tatianus, ut etiam de illo testatur auctor Chronici Paschalis, Clemens Alexandrinus, Hippolytus, Theophilus Antiochenus, Julius Africanus, Eusebius, Prosper-Aquitanus, Georgius Syncellus, et aliquot alii, qui Christianam religionem non esse nuperam ἐξ ἀρχαιότητος τῶν προφητικῶν γραμμάτων demonstrarunt, Mosemque praecedere Trojanum bellum DCCCXCXVIII. annis probarunt, quod in primis fecit Theophilus lib. III. ad Autolycum, qui ut id certius demonstraretur, ab ipso mundi exordio repetendam temporum seriem existimabat: *Ἰνα δὲ ἀκριβεστέρην ποιήσωμεν τὴν ἀπόδειξιν τῶν καιρῶν καὶ χρόνων, Θεοῦ ἡμῖν παρέγοντος, οὐ μόνον τὰ μετὰ κατακλυσμὸν Ἰστοροῦντες, ἀλλὰ καὶ τὰ πρὸ κατακλυσμοῦ, εἰς τὸ καὶ τῶν ἐπάντων κατὰ τὸ δυνατόν εἰπεῖν ἡμῖν τὸν ἀριθμὸν νυνὶ ποιησάμεθα, ἀναδραμόντες ἐπὶ τὴν ἀνέκαθεν ἀρχὴν τῆς τοῦ κόσμου κτίσεως ἣν ἀνέγραψε Μωσῆς ὁ θεράπων τοῦ Θεοῦ διὰ Πνεύματος ἁγίου.* Et eodem lib. *Οὐ γὰρ πρόκειται ἡμῖν ὕλη πολυλογίας, ἀλλὰ εἰς τὸ φανερωῦσαι τὴν τῶν χρόνων ἀπὸ καταβολῆς κόσμου ποσότητα, καὶ ἐλέγξει τὴν ματαιοπονίαν καὶ φλυαρίαν*

¹⁾ De divin. lect. c. 22.

²⁾ Pag. 189.

³⁾ Codd. 1828. 1892.

⁴⁾ Pag. 218, 230. 358. Canis. tom. 5. ant. lect.

⁵⁾ Epiph. haer. 31. n. 33. Scalig. ad Graeca Euseb. p. 402. et ad Hier. p. 3. Chron. Paschale p. 261. ubi de Tatiano.

τῶν συγγραφέων, ὅτι οὐκ εἰσιν οὔτε διασφύριαι μυριάδες, ὡς Πλάτων ἔφη, etc. Eandem certe methodum ac scribendi rationem secutum auctorem Paschalis Chronici, quod publicamus, vel hinc apparet, quod non modo Christianae religionis primordia ac historiam ab ipsa mundi creatione repetat, resque Judaicas diligenter persequatur, sed etiam vana Gentilium circa sua Numina traducat et evertat commenta ¹⁾, dum solide probat quos adorabant Deos homines fuisse mortales, indicatis quibus ipsi vixere saeculis, proindeque religionem Judaicam, a qua Christiana promanavit, longe ante Saturnum ac Jovem extitisse.

- P 13 Quo spectant ista Cypriani, seu alterius scriptoris in libro de Vanitate Idolorum: *Deos non esse quos colit vulgus, hinc notum est. Reges olim fuerunt, qui ob regalem memoriam coli apud suos postmodum etiam in morte coeperunt: inde illis instituta templa, inde ad defunctorum vultus per imaginem detinendos expressa simulacra: nam et immolabant hostias, et dies festos dando honore celebrabant. Inde posteris facta sunt sacra, quae primis fuerant assumpta solatia.* Cum igitur duae ex scientia temporum artes efflorescant, inquit Petavius, altera quae computistica vulgò appellatur, et circa Canones ac regulas ordinandorum ad civilem usum temporum versatur; altera quam Chronologiam dicimus, certis notis et indiciis praeteritarum rerum memoriam suis temporibus assignet, utrumque complexus est auctor Paschalis, dum seriem temporum, quibus subinde res gestas adscribit, sedulo prosequitur, et Canones ἑορταστικούς Paschalesque subinde interserit.

Illudne viderit scriptor Chronici Paschalis.

V 12

XVII. Incertum porro an Hippolyti Chronicon idem scrip-
tor Chronici Paschalis
festivitatibus investigandae rationem, rerum gestarum Chronologicae descriptioni intermiscet, licet Hippolytum ab eo visum ex praedictis colligere fortasse liceat, idque suadere aliquatenus videatur ipsius Chronici titulus, cujus duo exemplaria in Scorialensi Regia Catholici Bibliotheca extitisse docemur ex Catalogo Graecorum Codicum manuscriptorum necdum, ni fallor, edito, quorum prior hanc inscriptionem praefert: *Μαρκελλίνου καὶ Ἰππολύτου, ἧτοι ἀδήλου ἐπιτομὴ χρόνων ἀπὸ Ἀδάμ μέχρι τῆς Βασιλείας Ἡρακλείου τοῦ νέου, καὶ τοῦ αὐτοῦ υἱοῦ Κωνσταντίνου.* Alius vero: *Ἐπιτομὴ χρόνων ἀπὸ Ἀδάμ Πέτρου Ἀλεξανδρείας Μάρτυρος, Κελλίνου καὶ Ἰππολύτου, ἧτοι ἀδήλου μέχρι Ἡρακλείου τοῦ νέου, καὶ Κωνσταντίνου τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ.* Ubi in primo pro Βασιλείας, legendum indubie ὑπατείας, tametsi caetera

¹⁾ Epiphani. in Ancor. n. 107. 108.

minus sana sint ac cohaereant. Unde vero Marcellini vel Hippolyti nomina huic Chronico, quove fundamento, praefigantur, vellem doceri, sive is sit Marcellinus Comes, ex cujus Chronico quaedam forte in posterioribus saeculis excrisperit, sive Hippolytus iste sit is de quo agimus, sive ille qui Thebanus vulgo indigitatur, cujus Chronicon Latine partim editum a Canisio, et excerpta Graeca aliquot habentur in Bibliotheca Regia Christianissimi. Sed cum Hippolytus iste Thebanus vixerit saeculo xi. Chronici vero scriptor in Heraclii, sub quo vixit, tempora desinat, vix est ut credam hunc in hocce lemmate posse intelligi. Atque hic quidem de Hippolyti Chronico fusiore forte quam par erat, egimus, tum ut qua ratione ejusmodi Paschalia primitus conscripserint veteres Christiani, planum fieret, tum etiam ut an supra memoratorum Codicum Scorialensis Bibliothecae tituli suadere possint, ex Hippolyti Chronico, scriptorem istina quod modo publicamus quaedam excerptasse, tametsi ad ejusdem Hippolyti Heccaedecaeteridem, de qua pluribus egere Scaliger et Petavius ¹⁾, Paschales recursus minime exegisse constet, sed ad Octodecennalem, Vigintiocennalem; et pxxxii. annorum Cyclos, uti in Syntagmate de Paschate proficitur.

XVIII. Caeterum Hippolyti Chronico, de quo agimus, ^{P 14} minimum prope est, nisi ipsa summet extiterit, Chronicon illud quod ^{An Hippolytus auctor} edidit Henricus Canisius Tom. ii. Antiq. Lect. et Philippus Labbeus ^{git Chronici} Tom. i. Novae Bibliothecae ex MS. Cod. Collegii Paris. Soc. editi a Canisio et Labbeo. ^{editi a Canisio et Labbeo.} Jêsu, hocce titulo: *De divisionibus et generationibus gentium.* Quod quidem Chronicon ad Alexandri Severi annum xiii. eumque Imperii postremum, quo imperante se vixisse non semel Auctor innuit, perducitur. Is vero in praefatione descripturum se ait ²⁾ *Gentium divisionem, et parentum dinumeratam generationem, inhabitationis quoque tempora, et bellorum commissiones, et Judicium tempora, qui et ex quibus Regibus nati sunt, qualesque captivitates populi, et quibus Judicibus contigerint, quique Sacerdotes, quibus temporibus fuerant, et quae divisio, et quae perditio facta sit, quonam modo generatio seminis Israel de Patribus in Christo completa sit, et quot quantique per quanta tempora dinumerentur anni a creatura saeculi usque in hunc diem.* Praefationi Index subijcitur, cujus vi. caput hisce verbis conceptum legitur: *Declaratio Paschae, et quis quando servavit ex temporibus Moysi in hunc diem.* Quae quidem ad ea referuntur quae habentur in ea sectione, ubi de Paschate subinde a Judaeis exacto agitur. Tum additur: *A generatione autem Christi post*

¹⁾ Scalig. l. 2. de emend. temp. pag. 152. Petav. l. 2. c. 60.

²⁾ Ex Cod. MS.

XXX. annos cum passus est Dominus, Pascha celebratur. Ipse enim erat justum Pascha. A Passione autem Domini usque in XIII. annum Imperii Alexandri Caesaris anni CCVL. servatum est Pascha, quod in commemorationem Domini nostri Jesu Christi servatur a nobis. Fiunt igitur omnes anni ab Adam usque in hunc diem anni v. MDCCLXXXVIII. Quae quidem hic a nobis allata si quis cum iis quae de Hippolyti Chronico attigimus adamussim conferre velit, illud ipsum esse ejusdem Chronicon haud difficulter forte concedet, cui laterculum is praemiserit, vel subdiderit in Paschalis festi, de quo in illa quam diximus sectione egit, inveniendi Canonem seu regulam: ad quam praeteritos et sequentes annos expendere lectorem voluerit. Nec obstat quod ad postremum Alexandri Imperatoris annum hocce Chronicon Canisianum, seu Labbeanum deducatur, Hippolytus vero eo imperante Martyrium subiisse dicatur a quibusdam¹⁾, cum certe id prorsus incertum sit, nulloque probo auctore Martyrii tempus asseratur, quod sub Decio contigisse Gregorius Turonensis²⁾ et alii volunt, sed Alexandro duntaxat imperante vixisse tradant Eusebins, Hieronymus, et alii³⁾: Anonymus vero in Chronico MS. ex Cod. Reg. III. MLV. Njcephorus Constantinopolit. in Chronologia, et Catalogus Imperatorum Constantinopolitanorum editus a Leunclavio lib. II. juris Graecoromani Severo imperante floruisse, perperam, ni fallor, scribunt: *ἐπὶ τούτου καὶ Ἰππόλυτος ὁ Ρωμαῖος συγγραφεὺς ἡμῶν*. Tametsi nil obstat quin Severi etiam aetate tum primum nosci coeperit: nisi Severum cum Alexandro Severo confuderint. Conjecturam praeterea nostram de Hippolyto ejusdem opusculi scriptore firmare posse id videtur, quod quaedam ex eo in Baderianum Chronicon sint immissa, ut subinde in Notis indicamus: adeo ut haud injuria P 15 Hippolyti, ut et Marcellini, quisquis ille extiterit, nomina praetulerit Codex Scorialensis. Neque enim Baruoëtium absque fundamento aliquo, ea Codicis titulo affixisse probabile est.

Id vero proximum videtur ex rationibus allatis.

XIX. Praeter jam allatas conjecturas, quae Canisianum seu Labbeanum istud Chronicon Hippolyto videantur asserere, haud minimi etiam momenti forte censeret debet illa quae circa annorum, tum a mundi conditione, tum a Christi Incarnatione et Natali, qua Hippolytus usus dicitur, putandorum rationem versatur, cum uterque scriptor in annis mundi conditi consentiant. Ut id porro exploretur, inquirendum primo qua methodo usus sit Hippolytus in consignandis annis, tum mundi, tum

¹⁾ Ughellus.

²⁾ Lib. I. Hist. c. 28.

³⁾ Vide Hist. Dodwell. diss. 11. Cypr. n. 49. 50.

Christi: quod utcumque haurire licet ex Cyrillo Scythopolitano, qui Justiniano imperante vixit, tum in vita S. Euthymii, tum in vita S. Sabae, iis locis quibus sanctorum istorum Anachoretarum obitum commemorat. Atque ut a S. Euthymio initium ducatur, ipsissima Cyrilli verba placet adducere, prout habentur in Codicé Colberteo: nam quae edita est Euthymii vita a Gotelario, ex Interpolatore Metaphraste desumpta est, tametsi eosdem annorum caracterismos praeferat. Ea autem sunt: *Η δὲ τελείωσις αὐτοῦ γέγονε κατὰ τὴν εἰκάδα τῆς Ιαγνουαρίου μηνὸς τῆς ἐνδεκάτης Ἰνδίκου, ἀπὸ μὲν κτίσεως κόσμου, ἀφ' οὐτέ: χρόνος ἤρξατο, τῇ τοῦ ἡλίου φορᾷ μετρεῖσθαι ἔτους πέμπτου ἑξηκοστοῦ ἑνακοσιοστοῦ πεντάκισχιλιοστοῦ· ἀπὸ δὲ τῆς τοῦ Θεοῦ Λογῆ ἐκ Παρθένου ἐνανθρωπήσεως ἔτους πέμπτου ἑξηκοστοῦ τετρακοσιοστοῦ, κατὰ τοὺς συγγραφέντας χρόνους ὑπὸ τῶν ἀρίων πατέρων Ἰκπολύτου τοῦ παλαιοῦ, καὶ γνωρίμου τῶν Ἀποστόλων, καὶ Ἐπιφανίου τοῦ Κυπριαίου, καὶ Ἡρώνος τοῦ Φιλοσόφου καὶ Ὁμολογητοῦ.* Ex quibus colligimus obisse S. Euthymium xx. Januarii, Indictione xi. anno mundi v. mccccxlv. Christi Incarnationis cclxv. ac, ut infra ait, Leonis Magni anno xvi. : Rursum idem Cyrillus in vita S. Sabae ¹⁾, scribit eundem Sanctum Anachoretam mortuum v. Decembris, Indict. x. anno a mundi conditu vi. mxxiv. Christi Incarnationis vel Nativitatis dxxiv. Justiniani anno vi. P. C. Orestis ii. ubi eadem formula de Hippolyti, Epiphanii et Heronis annorum caracterismis loquitur.

XX. Quis autem fuerit hic Heron Confessor et Philosophus ^{V 14} (ut et hoc obiter moneam) qui tempora consignarit, ignorari ^{De Herone Chronologo.} video a doctioribus. Quis enim asserere audeat eum esse qui Origenis discipulus et sectator, et ab eo fidei rudimentis institutus, ejusque Philosophiam amplexus, una cum Heraclide, dum adhuc esset neophytus, martyr capite plexus est, ut scribit Eusebius ²⁾, et ex eo Nicephorus Callisti ³⁾? Qua vero flagrante persecutione martyrismum ille obierit, non tradit Eusebius: licet vero simile sit id accidisse sub Deciana, in qua, ut attigimus, Hippolytum interiisse plerique volunt, ac utrumque vigentibus ea tempestate de Paschalis Festivitatis celebrandae tempore controversiis, de quibus idem agit Eusebius ⁴⁾, commentarios edidisse, in quibus Christi Natalitiorum annum ac diem uterque observarit. Enimvero, cum neophytum adhuc, martyrismum explesse dicatur, nescio an is Marcus Aurelius Heron fuerit, qui

¹⁾ Cap. 77.

²⁾ L. 6. c. 4.

³⁾ L. 5. c. 6.

⁴⁾ Lib. 5. c. 23. 25.

Alexandro Severo adhuc imperante, tum erat *Νεωκόρος* templi Serapidis in Porto; ut est in antiqua Inscriptioe basis marmorea, deinde factus neophytus, martyrium subièrit: quae quidem Inscriptio hac verborum serie descripta legitur apud Jacobum Sponium in Miscellaneis eruditae antiquitatis¹⁾: ΜΑΡΚΟΥ ΑΤΡΗΛΙΟΥ ΣΕΒΩΤΗΡΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΕΥΤΥΧΟΥΣ ΕΥΣΕΒΟΥΣ ΚΑΙ ΙΟΥΛΙΑΣ ΜΑΜΜΙΑΣ ΣΕΒΑΣΤΗΣ ΜΗΤΡΟΣ ΣΕΒ ΔΙΗ ΗΛΙΩ ΜΕΓΑΛΩ ΣΑΡΑΠΙΑΙ ΚΑΙ ΤΟΙΣ ΕΥΝΝΑΟΙΣ ΘΕΟΙΣ Μ. ΑΤΡΗΛΙΟΣ ΗΡΩΝ ΝΕΩΚΟΡΟΣ ΤΟΥ ΕΝ ΠΟΡΤΩ ΣΑΡΑΠΗΔΟΣ ΕΠΙ ΔΑΡΓΙΝΙΩ ΒΕΙΤΑΛΙΩΝΙ ΑΡΧΙΤΠΗΡΕΤΗ ΚΑΙ ΚΑΜΕΙΝΕΥΤΗ ΚΑΙ ΑΤΡΗΛΙΩ ΦΗΒΩ ΚΑΙ ΣΑΛΩΝΙΩ ΘΕΙΔΩΤΩ ΙΕΡΟΦΩΝΟΙΣ ΚΑΙ ΚΑΜΕΙΝΕΥΤΑΙΣ ΧΑΡΙΤΗ ΙΕΡΟΔΟΤΑΡΙΑ ΑΝΕΘΗΚΕΝ ΕΝ ΑΓΑΘΩ. In latere baseos, ΕΠ ΑΓΑΘΩ ΕΠΙ ΓΡΑΝΙΟΥΡΩ. Sed de hac circa Heronem Cyrillianum conjectura nihil temere definio, cum alii extiterint hoc nomine, atque in istis Heron Patriarcha Antiochenus, quem alii *Ερωτα* vocant, et Heroni natione Thebanus, dignitate Episcopus, Juliano imperante, cujus Philostorgius et huiusce Chronici scriptor meminerunt. Interim ex hac allata Inscriptioe colligere saltem fortasse liceat vero esse simillimum, Portum, cujus in ea fit mentio, illam esse urbem, cujus Hippolytus Episcopus fuerit, tametsi qua in Provincia extiterit maneat incertum, ipsoque Hieronymus, quod exerte testatur, nescierit, cui tam diu Romae versato, Portus Romae, cujus urbis Episcopum fuisse Hippolytum plerique volunt, minime ignotus esse debuit. Adeo ut haec Graecae Inscriptio, cultusque Serapidis Aegyptum, ubi notum Alexandriae illius fanum a Theodosio M. eversum, omnino videatur spectare, unde in Provinciam Gallicanam, ubi illa servatur, allata fuerit. Sed cum apud Geographos caeterosque scriptores, nulla occurrat civitas Portus nomine in Aegypto, ubi vigeat Graecus sermo, secus vero in Africa, ubi Latinus obtinebat, in qua ad tres recenset Anonymus Ravennae lib. III. cap. VIII. XI. et lib. V. cap. IV. Portum scilicet divinum, Sigensem et Magnum, atque adeo Hippolytus Portus duntaxat et cum nullo adjuncto Episcopus dicatur, sane vero est proximus Portum in ea Inscriptioe intelligi Romanum. Nec obstat quod Serapidis templum in Porto, seu Portu, extitisse dicatur, cum in eo tractu cultum Serapidem, atque adeo in Ostjensi civitate, Portuensi proxima, ac solo fere Tyberi divalsa, prout a Procopio²⁾ utraque civitas describitur, testetur Minutius Felix sub

V 15 initium operis: Romae vero, et in aliis Latinis Provinciis, eun-

¹⁾ Sect. 10. n. 22.

²⁾ Lib. 1. Gothic. cap. 25.

dem cultum fuisse Serapidem testentur Graecae pariter Inscriptiones apud Gruterum. Neque etiam opponi debet quod Inscriptio Graeca sit, cum in Latinis Provinciis haud paucae reperiae sint. Sed quod Hippolytum Portus-Romani fuisse Episcopum omnino videatur suadere, id potissimum fuerit, quod is Romanus dicatur in Catalogo Imperatorum Leunclaviano supra laudato, et quod anno MDLX. in agro Verano non procul ab aede S. Laurentii ad Urbem reperta sit antiqua e marmore statua solio insidens, in cuius quidem solii binis laterculis Cycli Paschales annorum XVI. Graecis literis erant descripti; ex quibus, tum ex librorum lemmate, quod horum dexter continebat, Hippolyti, cuius nomen non erat expressum, facile deprehensum est statuum esse, quam ex Portu Romano, non vero ex Aegypto P 17 huc esse allatam admodum est probabile. Quinetiam alius haud videtur ab Hippolyto Presbytero, qui una cum Nepotiano, (alii Pontiano legunt) exul deportatus est in insulam nōcivam Sardiniam, Severo et Quintiano Coss. seu anno Christi CCXXXV. Alexandri Imp. XI. ut est in Catalogo Pontificum Romanorum a Cuspiniano et a nobis edito, in Pontiano Papa. Adeo ut hac tempestate Episcopatum Portuensem nōndum fuisset consecutus: cur vero Metropolitanum Arabum eum indiget Herwartius¹⁾, non plane percipio.

XXI. Sed ut redeam unde sum digressus, ex allatis ex Cyrrillo patet omnino hunc Panodori Aegyptii Monachi, qui Arcadio imperante, et sub Theophilo Episcopo Alexandrino vixit, ut testatur Georgius Syncellus, quique Christi natalem in annum mundi v. MCCCXCIII. retulit, annos putandi rationem secutum. Quod ut planum fiat, observandum in primis triplicem apud Graecos aeram obtinuisse annorum a mundo condito: primam, quae ab initio rerum ad natalem Christi putat annos v. MCCCXCIII. alteram, anno v. MDI. de qua Concilium Nicaenum II. act. VI.²⁾ et Syncellus³⁾, tertiam, quae etiamnum apud Graecos hodie in usu est v. MDCX. Aliam enim omittimus, quae Antiochenorum propria fuit, et Christi Natalem anno mundi conditi sexmillesimo assignat, ut ex Hesychii loco, quem huic Chronico subiecimus, docemur. Sed et alia fuit, quae Natalem Christi anno mundi v. MDVI. assignat, de qua tractatum subdidimus pariter huic Chronico. Prioris aerae Graecanicae inventor, ut supra diximus, existimatur Panodorus, quam in locis allatis sequitur Cyrillus. Illa porro (nam de hac prima hic potissimum est sermo) cum Dionysiana aera vulgari consentit,

¹⁾ Cap. 177.

²⁾ P. 405. ed. Labbei.

³⁾ P. 35. 218. 313. 316. 326.

- quae Nativitatem Christi ad Consulatum Lentuli et Pisonis refert, hoc est uno anno minus quam in recepta hodie sententia, licet hanc dissonantiam concilient accuratiores Chronologi. In eo tamen discrepat utraque aera, quod Panodorus Christi annum illiget anno mundi v. mccccxiiii. (cujus sententiae causam affert Syncellus¹⁾) Dionysius vero anno v. mdi. atque ita alter ab altero annis vii. remotus sit, licet uterque indictionem communem, tum feriam, vel lunarem aetatem certis diebus attributam obtineat. Etenim annum Christianae aerae primum uterque computus v. mccccxiiii. numerat, necnon annum ejusdem aerae nonum uterque recenset v. mdi. quippe de anno currente mundi ad Incarnationis annum assequendum, priores annos v. md. detrahunt; posteriores v. mccccxiiii. ex quo major hujus quam illius calculus efficitur. Unde conficit Petavius²⁾ trium aerarum
- V 16 duas Incarnationem Christi diversis annis affigere, ac prioris, quae v. mdi. numerat, ultimum convenire Christi anno nono: alterius vero, quae v. mccccxiiii. putat, anno primo, adeoque non duos annales computos, sed unum eundemque esse. Etenim annum Christianae vel Dionysianae aerae primum uterque computus v. mccccxiiii. numerat, necnon annum ejusdem aerae nonum uterque recenset v. mdi. Quippe de anno currente mundi ad Incarnationis annum assequendum priores annos v. md. detrahunt, posteriores v. mccccxiiii. ex quo major hujus quam illius calculus efficitur. Itaque in annis mundi consentiunt ambo computi, in annis Incarnationis dissentiant. Non debent igitur mundi aerae vel computi censi duo, sed unus duntaxat, cujus ad diversa annos Christi *ἐνανθρώπησις* illigatur. Quare duae tantum, ut supra dictum est, praecipuae sunt aerae Graecorum: una cujus in annum v. mccccxiiii. primus annus aerae Dionysianae vel communis congruit, et altera quae eundem annum numerat ab orbe condito v. mdi. Ita ratiociniatur Petavius harum rerum diligens explorator, cujus tamen hac in re sententia alii non omnino arridet³⁾. Ut ut se res habet, haec Cyrillianis characterismis sunt aptanda. Ex anno mundi v. mccccxlv. quo Sanctus Euthymius obiit, xx. Januarii, Indictione xi. deductis v. mccccxiiii. annis, annus vulgaris Incarnationis erit cccclxxii. in quem cadit annus xvi. Leonis Magni. Rursum, si anno v. m. cccccxiiii. addas cccclxxii. fiet annus mundi v. mccccxlv. Christi cccclvii. cui si addantur viii. erit annus cccclxxii. vulgaris, quo currebat Indictio xi. Deinde anno v. mccccxlv. adde viii. fiet annus vi. mccccclxxiii. ex his si de-

1) P. 326.

2) Lib. 8. auct. c. 1. p. 293.

3) Geor. ad Syncell. p. 88.

mantur cccclxii. restabit v. mdi. Pari modo ex apno vi. mxxiv. quo S. Sabas decessit, v. Decembris, ablatis v. mcccxciii. erit annus Incarnationis dxxxii. rursum anno v. mcccxcviii. si addantur dxxxii. erit annus mundi vi. mxxiv. a Cyrillo notatus: si viii. erit annus Dionysianus vulgaris dxxxix. quo mense Decembri currebat Indictio x. deinde ablatis dxxxix. de vi. mxxxii. restabit annus vii.

XXII. Atque haec praemittenda fuere, ut quibus anno-^{Qua mundi}rum characterismis usus fuerit Hippolytus planum fieret, et an^{conditi aera} ex iis auctor existimari possit Chronici Canisiani seu Labbeani,^{us sit Hip-} de quo in praesens agimus, expendere liceat. Quod sane haud^{polytus.} procul a vero abesse facile concedet qui illius computos accuratius in examen adduxerit. Anno quippe xiii. Alexandri Seyeri Imperii Chronicon istud conscriptum fuisse non uno loco indicatur. Imperium porro iniiit Alexander anno Christi vulgari ccxxii. idque potissimum colligitur, ut pridem observatum a Scaligero¹⁾, Petavio, Bucherio²⁾, et aliis, ex Canone Paschali Hippolyti, cuius supra meminimus, in quo ejusdem Augusti anno i. qui ab x. die Martii deducitur, xiv. Paschalis evenisse notatur Idibus Juliis, Sabbato, cum mensis embolimaeus proxime praecessisset, qui erat tertius ejus sedecennalis cycli annus bisextilis: quae omnia non potuere contingere, nisi anno Dionysiano ccxxii. Proinde cum Alexander annos xiii. et dies ix. regnasse dicatur in eodem Chronico, ut et apud Lampridium, consequens est extinctum fuisse xix. Martii, anno Christi vulgari ccxxv. quod quidem in variis annorum ab auctore Chronici allatis epochis quadret omnino, deinceps disquirendum.

XXIII. Is porro annum xiii. Alexandri in annum mundi An in iis conditi v. mcccxxxviii. conjicit, Christi Natalis dxxxvi. hisce^{V 17} verbis: *Ab Adam autem usque in transmigrationem Babyloniae concinat*^{cum Chro-} *sub Jechonia, generationes LI. anni IIII. mcccxxlii, menses viii.*^{nico Pa-} *Et post transmigrationem Babyloniae usque ad generationem Christi*^{P 19} *generationes xiiii. anni dclx. et a generatione Christi usque*^{schall.} *ad Passionem anni xxx. et a passione usque in hunc annum, qui est xiii. Imperii Alexandri annus, anni ccvi. Fiunt igitur omnes anni ab Adam usque ad xiii. Alexandri Imperatoris annum, anni v. mcccxxxviii.* Quo quidem loco advertere interim liceat auctorem Chronici Labbeani in anno Passionis Christi veterum Patrum³⁾ opinionem secutum, cuius meminit Cle-

¹⁾ Scal. l. 5. p. 491.

²⁾ Bucher. in Belg. Rom. L. 6. c. 8.

³⁾ Tertullian. Steph. Gobarus apud Phot.

mens Alexandrinus¹⁾, Christum uno tantum anno praedicasse, eoque passum fuisse, quomodo denique scriptor Chronici Paschalis non uno loco eundem annum putat, verbi gratia pag. 208. et anno Chr. CCCLXXXI. CDXXXI. CDLII. tametsi locis aliis annos XXXIII. Christo fere semper adsignet: unde evidens est, quod non semel monuimus, hoc Chronicon ex variis scriptorum excerptis, nullo fere delectu, vel praevio examine, esse consarcinatum, sed et esse vero simile quae in eo secundum istum annorum Christi calculum inserta leguntur, excerpta fuisse ex Africano, siquidem, ut testatur Hieronymus²⁾, hanc ille sententiam est sectatus. Deinde paullo infra ait supradictus scriptor post recensitos Persarum Reges: *Post quos tempora jam manifeste apud Graecos ex constructione Olympiadum sunt clara: nam usque ad Alexandrum Macedonem fuerunt Olympiades CXIV. quae faciunt annos CDLVI. ab Iphito, qui constituit Olympiades. Ab Alexandro usque ad Christum, Olympiades LXXX. quod sunt anni CCCXX. A Christo autem usque ad annum XIII. Imperii Alexandri, Olympiades LVIII. quod sunt anni CCXXXVI. Sunt ergo omnes Olympiades usque ad annum XIII. Alexandri Caesaris, Olympiades CCLIII. quod sunt anni MXXI.* Quandoquidem igitur per Olympiades annos putandi ratio Chronici scriptori certior videtur, praesertim cum inter eruditos de earum constet initio, easque ab Iphito instauratas tradant scriptores anno ante aeram Christianam DCCLXXVII. Periodi Julianae III. MDCCCXXXVIII. ab iis petendum in primis videtur exordium. Censorinus in libro de Die natali³⁾ scribere se ait Ulpio et Pontiano Coss. eumque annum esse secundum Olympiadis CCLIV. ab Olympiade vero prima millesimum et quartum decimum, ex diebus scilicet aestivis quibus Olympicus agon celebrabatur, a Roma autem condita DCCCXCL. et quidem ex Palilibus, unde Urbis anni numerantur. Atqui hic Consulatus incidit in annum Christi vulgarem CCXXXVIII. qui, inquit Censorinus, erat annus secundus CCLIV. Olympiadis, et a I. Olympiade, MXXIV. qui quidem calculus quadrat cum calculo auctoris Chronici, de quo agimus, qui biennio ante extitisse ait annum MXXI. omnium Olympiadum, et annum CCXXXI. Olympiadum LIX. a Christo usque ad annum XIII. Imperii Alexandri: proinde Maximo et Africano Coss. fuit annus IV. Olympiadis MXXI. ab Iphito, et quartus Olympiadis LIX. a Christo, qui est annus Christi vulgaris CCXXXVI. Is porro annus IV. Olympiadis CCLIII. incidit in annum periodi Julianae III. MDCCCXLIX. qui est Christi vulgaris

¹⁾ Lib. 1, Strom. p. 340.

²⁾ S. Hieron. in 9. Daniel.

³⁾ Cap. 18. 21.

ccxxxvi. Olympiades quippe institutae sunt, uti diximus, anno P 20
 ejusdem Periodi III. MDCCLXXXVIII. a quo ad hunc descriptum
 annum totidem anni intersunt. Rursum ab eodem anno Juliano
 IV. MDCCLXXXIX. si auferantur ccxxxvi. remanebit annus Julia- V 18
 nus IV. MDCCLXIII. qui incidit in Consulatum XIII. Octavii Caesaris,
 quo Christi Nativitatem contigisse auctor est etiam Epiphanius,
 proinde anno uno ante aeram Dionysianam, a quo putatus an-
 nus CCXXXVI. in Chronico, in annum vulgarem CCXXXV. cadet.
 Ex quibus colligitur Consulatum Maximi et Africani incidisse in
 hunc annum, eumque annum Iphiteum fuisse IV. Olympiadis
 CCLIII. prout recte observat Scaliger ad Chronicon nostrum Pa-
 schale: quo anni MXXII. omnium Olympiadum absolvuntur: a qui-
 bus si auferantur anni CCXXXVI. restabit annus DCCXXXVII. quo
 Olympiades ab Iphito institutae sunt, anno Periodi Julianae III.
 MDCCLXXXVIII. Enimvero quod auctor Chronici annum XIII.
 Alexandri in annum mundi V. MDCCLXXXVIII. conjicit, non qua-
 drat omnino cum anno mundi juxta Graecos V. MD. a quo is an-
 num Incarnationis videtur ordiri, cum ablati CCXXXVI. quot
 annos a Nativitate et Incarnatione putat, supersint anni V. MDII.
 haec examinantur horumce calculorum peritiores.

XXIV. Quod vero auctor Chronici, quemadmodum Epi- Qua aera
 phanius, annum Christi in annum mundi juxta Graecos V. MD. auctor
 consignet, quem alii in annum sequentem, non obstat quin in- Chronici et
 vicem consentiant: cum ii annum Incarnationis Christi, quae Epiphanius
 xxv. mensis Martii, et Nativitatis, quae demum xxv. Decembris utantur.
 accidit, intelligant: alii annum I. a Natali, initio a xxv. Decem-
 bris praecedentis sumpto, putare incipiant, quod et fecisse Dio-
 nysium observat Petavius, ita ut nulla inter eos occurrat disso-
 nantia, qui utriusque anno, Christi annum affigunt, ut Annianus
 apud Georgium Syncellum ¹⁾, qui τὴν θείαν δόξασι τῶ ἐφ'
 κληρονομήσῃ, καὶ ἀφ' ἑαυτῶ τῶ ἐφ' ἀδσκριβίτ. Cum igitur
 Chronici istius tot annorum characterismi cum ea annos mundi
 conditi, et Christi Incarnationis vel Nativitatis putandi ratione
 ab Hippolyto observata prorsus concinant, ipseque Hippolytus
 et auctor Chronici vixerint ipso Alexandri Severi aevō, immo
 anno illius Imperii XIII. se scribere profiteatur, nemo, opiner,
 inficias ierit, vero esse omnino proximum illud ipsum esse Chro-
 nicon, quod Hippolytum scripsisse testantur Eusebius et Hiero-
 nymus, quod vir aliquis doctus in Latinam linguam postea trans-
 tulerit: cum id praeterea suadere videatur ipsa scribendi ratio,
 qua usum Hippolytum idem Eusebius satis insinuat, atque adeo,
 quod cum Georgius Syncellus ²⁾ scribat Hippolytum in libro

1) P. 35. 212.

2) Pag. 218.

de Susanna et Daniele, Joacimo, qui et Joachas appellatus est, Regi Judae, filio Joacimi Regis, ac Josias nepoti tres regni annos tribuere, contra quam Eusebius, auctor Paschalis et alii passim, qui tres regni duntaxat menses eidem assignant, id ipsum tradatur in hoc Chronico, hisce verbis: *Post Joachim regnat filius ejus Joachim annis tribus, et hunc ducit ad eum com-peditum Nabuchodonosor Rex Babylonis et alios cum eo.*

De Chroni- XXV, Chronici istius codex membraneus MS. servatur,
 P 21 ut attigimus, in Bibliotheca Collegii Societatis Jesu Parisiensi,
 co Paschali praeicipuae antiquitatis, cum circa Caroli M. vel certe Caroli
 Hippolyti. Calvi tempora exaratus sit, in quo describuntur praeterea Chroni-
 con editum ex eodem codice a Sirmondo: cui subjiciuntur Fasti
 Consulares a Bruti et Collatini Consulatu, ad Antheimi Augusti
 secundum Consulatum, ab eodem Sirmondo partim, integri vero
 a Philippo Labbeo publicati. Hos subinde excipit idem Chroni-
 con quod Hippolyto asserere audemus, hoc titulo: *Liber gene-
 rationis ab Adam usque ad ordinem * quae continetur in hoc li-
 bro.* Titulo subjicitur Index operis: Indici Praefatio ad nescio
 quem Diaconum. Codex desinit in seriem Regum Persarum,
 eamque mutilam, cum postremum codicis folium media sui in
 longum parte laceratum sit, tametsi antiquarium ulterius haud
 processisse appareat. At cum editio Labbeana longe plura con-
 tineat, praeter hunc codicem, quem indubie vidit, et mecum
 communicavit vir humanitate perinde ac eruditione commendandus
 Joannes Harduinus, et editionem Canisii, alio, quique sub-
 didit, complexus fuerit, usum Labbeum verisimile est: praesertim
 cum editio Canisii in seriem Regum Macedonum duntaxat desinat,
 et in scriptura cum Labbeana haud semper consentiat, ut ex
 lectionum diversitate, quam apponendam duximus, cuius
 apparebit. Codicem etiam MS. cum Editione Labbeana rursus
 contulimus, ex quo infinitos propemodum locos emendavimus,
 ipsis verbis, prout jacent, etiam cum naevis suis descriptis, ut
 iterata editione, hucce quod recudimus Paschali Chronico pro-
 pter cognationem materiae, praeter scilicet Paschales observa-
 tiones, adjungeretur. Caeterum non eadem omnino serie, quam
 index praefert, sectiones vel capita ubique describuntur. Sed
 et deest postremum caput, quod *nomina Episcoporum Romae,
 et quis, quot annis praefuit*, continebat: non, uti censet vir
 doctissimus ¹⁾, quod ideo omissum fuerit a Librario, quia ab
 Eusebiano Chronico, cui adhaerebat, magnopere discreparet;
 quod sane vix quispiam sibi persuadeat, sed potius quod revera

V 19
 sic

¹⁾ Joan. Pearsonius Episcop. Cestr. in Dissert. de success. primar. Episcop. Romae cap. 10. n. 1.

sub finem mutilum fuerit exemplar, quod monet editor. Certe optandum foret, ut haec Romanorum Pontificum superesset series, cum in dubio sit an ante hunc scriptorem aliis antiquior horum catalogum ac tempora descripserit. Sed damnum hoc resarciisse Georgium Syncellum putat Henricus Dodwellus¹⁾, ut qui inter alios quos secutus est in universa Chronologia sua auctores, Hippolytum (quem tamen semel ac iterum duntaxat laudat, uti observavimus,) recenset; eo nimirum, inquit V. C. traditionis, ut videtur, ordine, ut Hippolytum excipserit Annianus, Annianum Maximus Confessor, omnes ipse Syncellus: quos quidem quia ipsi invicem sentiebant, nusquam manifesto refellit. Indeque colligit, si quem repererit apud Hippolytum Pontificum Romanorum Catalogum, illum procul dubio secutum fuisse Syncellum: nec proinde alium ab Hippolyto quaerendum esse Syncelliani Catalogi auctorem, cum minus praeterea vero consonum videatur temere et pro arbitrato fuisse a Syncello confictum, quem longe ab Eusebiano esse diversum constat. Superest tamen, ut is alibi subdit²⁾, capitis lemma lemmati Bucheriano adeo simile, ut vix dubitandi locus relinquatur, quin inde sua mutuatus fuerit iste Bucherianus, cujus lemma ita concipitur: *Ex quo tempore per successionem dispositum, quis Episcopus, et quot annis praefuit, vel quo imperante.* At vero cur vir eruditissimus Chronicon istud Canisianum, seu Labbeanum, ipsimet Hippolyto non potius adscripserit, quam ejusdem auctorem vestigia pressisse ipsius Hippolyti videri senserit, nulla alia in praesens mihi oboritur ratio, quam quod Hippolytum martyrio vitam finisse Alexandro imperante juxta quorundam sententiam existimaverit, scriptor vero Chronici eidem Augusto superstes extiterit, ut qui ejus mortem referat.

P 22

XXVI. Enimvero ejusmodi computisticae artis apud Graecos et Latinos artifices, ut tandem eo redeamus, unde sumus digressi, certas temporum epochas, de quibus citra ullam controversiam constans esset auctorum, vel omnium, vel plurium certe, potiorumque consensus, statuerunt, quae essent veluti *ἀσκήσια*, et lydii lapides, quorum beneficio, non temporum modo, sed et festorum Paschalium, Judaicorum nempe et Christianorum, rationem explorarent. Quod quidem ut amussim et cum accuratione peragerent, necesse erat, ut ab ipso mundi conditu repeterent. Ita Victorius³⁾: *Videre mihi videor, inquit, istiusmodi disciplinae secretum luculentissime posse enar-*

Paschalia
ab ipso
V 20
mundi ex-
ordio coe-
pta.

¹⁾ In Dissert. de primaeva Pontific. Rom. succes. cap. 14. §. 49. et 20.

²⁾ Cap. 5. §. 5.

³⁾ Ex Cod. MS.

rare, si ab ipsis mundi primordiis dierum institutio ac Lunae, vel temporum, ac deinceps hujus solemnitatis initium requiratur: atque per digestum ordinem saeculorum quaestionis abstrusae exploretur integritas. Et infra: Cum itaque nihil resedisset ambigui, diebus, lunis, ac bissextis, inde a constitutione humana, in nostram ad usque progeniem, mirabili decursione concordibus, necessarium fuit, propter quod maxime meae huius inquisitioni secundum tuae Venerationis mandatum, mea desudabat intentio, ut instituta Paschalia perscrutarer, vel illius temporis, quo praecceptione divina a filiis Israel immolatus in Aegypto, vel praecipue illius quo pro redemptione nostra atque salute, ille verus agnus, cujus figura praecesserat, Pascha nostrum immolatus est Christus. Idem denique scriptor: Quapropter omnibus fixo limite consonans, necessarium erat propter Paschalis observantiae rationem, dies et lunas a mundi ipsius describi principio, quo possit rerum cursus evidenter agnosci. Ideo porro Victorius Lunae rationes et temporum seriem a mundi exordio ex Eusebii Chronico, et ex iis quae adjecta sunt ab Hieronymo, et a Prospero usque ad Consulatum Valentiniani A. VIII. et Anthemii, et ex Prosperi alterius a mundi exordio ad VI. Valentis Consulatum et Valentiniani II. repetiturum se quidem profitetur. Sed quia immensum opus majoris erat otii, ejus breviarium interim se explicare ait: *Quod tamen, ut mox subdit, ex ipsius plenitudinis observatione descendat, ex tempore Passionis Dominicae, cum Fastis Consularibus, annis Periodi DXXXII. Bissextis, feriis annuis in Kalendis Januariis, aetate Lunae in iisdem Kalendis, diebus Paschalibus, aetate Lunae Paschalis, et Indictionibus. Ejusmodi igitur Paschalia non nuda omnino primitus fuere confecta: sed in iis praecipuae temporum notae ex rebus singulis*

P 23 *annis gestis apponebantur, quo firmaretur cyclos et diem Paschatis investigandi methodus, cum in iis quo die solemnitas illa fuisset celebrata subinde annotaretur, quod prae caeteris testari videntur verba Leonis Papae ex Epistola ad Augustos ¹⁾, ubi de Paschate: Unde sollicitius congruit hoc requiri, ut omnis occasio tollatur erroris. Nam in nostris Annalibus, XV. Kalendarum Maiarum die apte a Patribus nostris constitutus legitur et celebratus. In Annales proinde referebant ad annos singulos quo die celebratum, vel celebrandum esset Pascha, ea scilicet fere methodo, qua auctor Paschalis centum annorum a Bucherio editus, in quo series Consulum cum diebus Paschatis describitur.*

Anniani, XXVII. Quo igitur Paschalium ejusmodi Confectores, seu Panodori, uti vocantur a Victorio, *Disputatores praecipuae festivitatis, fir-*

¹⁾ Epist. 57.

mo securoque pede in inveniendis Paschalis Festi Lunis ac diebus S. Maximi, progredierentur, necesse erat ut ab ipso mundi exordio initium et Bedae ducerent: ἀνεγκαῖον δὲ πρὸς τούτοις εἶδέναι καὶ τὸν ἀριθμὸν Paschalia. τῶν ἀπὸ Ἀδὰμ ἐτῶν, ut ait S. Maximus in computo Ecclesiastico ¹⁾, et ut Christi Natalis annum sedulo inquirerent, proindeque annorum seriem ab ipso Adamo ad sua tempora deducerent, ac continuarent: quod quidem fieri aliter non potuit, nisi descriptis singulorum primorum Patrum aetatibus, Consulium deinde, ac Regum et Imperatorum annis, aliisque Chronologicis observationibus. V 21 Ita prae caeteris Annianum et Panodorum eruditos Monachos sua confecisse Paschalia auctor est Georgius Syncellus ²⁾: ac Annianum quidem brevi sed accurata methodo temporum rationem, ac festivitatum Dominicarum μετὰ τινῶν ἐπιστασιῶν, complexum esse, seu, ut alibi ait ³⁾, συντάξασθαι κύκλον ἱ. Πασχονάλια φιλβ. ἐτῶν, ἅμα σχολιοῖς ἀκριβεῖσι. Ubi videtur legendum Πασχαλλίους κύκλους ἱ. Panodorum vero aliam, fusionem nempe iniisse scribendi rationem tradit idem Photius, atque adeo πολυμερῆ τε καὶ πολυειδῆ, πολλά τε χρήσιμα ἔχουσαν, cum non solum continuam temporum seriem, sed et duorum magnorum luminarium, Solis et Lunae, motus in eo observarit. Atque hoc descriptionis genere usi non modo veteres computistae, seu cyclosum confectores, sed etiam paullo recentiores, atque in iis S. Maximus, qui apud Graecos, ut Beda apud Latinos, ejusce artis princeps habetur. Horum alter edito Ecclesiastico computo, subiecit χρόνων ἀριθμῆσιν καὶ ὁμάδα ab Adamo: deinde δῆλωσιν τῶν ὑποκειμένων κεφαλαίων, πότε καὶ ἐπὶ τίνος ἐπληρώθη, in qua posteriori parte praecipuae temporum Epochae ad Justiniani tempora deducuntur, cum an prior sit S. Maximi, qui imperante Heraclio vixit, dubitare liceat, cum ad Constantinum et Romanum Imperatores protrahatur, nisi quae post Heraclium habentur, alterius dicantur esse scriptoris. Alter vero, nempe Beda, similem plane observavit methodum in libris de Ratione temporum, et de Natura rerum, in quibus dum Ecclesiastici computi methodum explanat, cursum temporum quem in vi. aetates distribuit, subinde interserit, vel operi subijcit.

XXVIII. Sed an idem S. Maximus, Chronici nostri Pascha-
 An S. Maxi-
 mus Chroni-
 cus Pa-
 schalis au-
 ctor existit-
 mari possit.

lia auctor haberi debeat, quod in suspensionem venit Radero, ut qui imperante Heraclio vixerit, multaque scripserit, atque adeo computum etiam Ecclesiasticum, si id attentius expendatur, minus vero consonum videbitur. Ut enim S. Maximus a Graecis ipsis pro cultissimo scriptore semper habitus est, ita Paschalis

¹⁾ Part. I. cap. 17. 32.

²⁾ Pag. 35.

³⁾ Pag. 315.

auctor ut idiota traducitur a Scaligero: nec injuria, cum plurima atque adeo fere omnia stylo admodum vulgari et *ῥυδαίω* exaraverit. Huc accedit, quod cum triplex sit apud Graecos aera a mundi conditu, ad Natalem Christi, et exinde secutis temporibus, ut prae caeteris docet Petavius loco post Chronicon allato, aliam Sanctus Maximus, aliam auctor Paschalis ineunt. Quippe S. Maximus computum suum Ecclesiasticum anno xxxi. Heraclii (quo is extinctus est xi. Martii Ind. xiv.) se conscripsisse non uno loco testatur¹⁾, qui, inquit, annus est a mundo condito vi. mcccxxxiii. Atqui ducto initio a Natali Christi, quem in annum mundi v. mdi. conjicit, idem annus xxxi. Heraclii in annum Christi Dionysianum juxta illius Calculum dcccxxxiii. incidit: quibus si viii. anni, quot proinde Natalem Christi antevertit, juxta Panodorum, ut et in Chronologia ejusdem computo subdita, addantur, fiet annus dcxli. Dionysianus, quo Heraclius obiit. At secundum Paschalis scriptorem, cui annus Christi Natalis interdum est v. mdvii. interdum v. mdix. annus xxxi. Heraclii Imperii, sumpto initio a v. Octobris, quo die caeso Phoca tyranno, Indict. xiv. Imperium iniiit, erit dcxli. nam annus primi Heraclii in annum mundi conditi vi. mcccix. seu potius vi. mcccviii. quo indictio xrv. mense Septembri initium duxit, confert, qui fuit annus Christi Dionysianus dcx. cui si addantur xxxi. Im-
 V 22 perū ejusdem Augusti anni, fiet annus Christi vulgaris dcxli. quo ille extinctus est. Jamvero quod S. Maximus, perinde ac auctor Paschalis Chronici, cyclum dcccxi. annorum admittat; receptum ea tempestate apud Graecos satis inde evincitur, quod etiam advertit Bucherius. Deinde si S. Maximus auctor esset Paschalis Chronici, ejusce operis a se editi meminisset indubie in computo Ecclesiastice, quem anno demum Heraclii xxxi. confectum testatur. Sed ea ipsamet tempestate, id est imperante Heraclio, Joannes Philoponus disputationem de Paschate instituit, qui eadem ratione auctor Chronici dici potuerit, qua scilicet, decima tertia Lunae pridie Legalis Paschatis mysticam Domini coenam, neque Christum tunc cum Discipulis agnum comedissee probat: cum essent nonnulli, qui simul, inquit ille, tum utrumque contigiisse contenderent, ita ut nimirum Christus primum quidem legale Pascha adimpleverit, (*Quoniam, sit, non veni solvere legem, sed adimplere* ²⁾) huic autem verum statim et mysticum subjunxerit, cujus illud erat typus. Quod quidem Argumentum longe ante Philoponum aggressi fuerant Hippolytus Portuensis, eo in opere cui titulum praefixit, *Ὅτι ὁ Κύριος ἐν τῷ ἑσπασθε, τὸν τρικλὸν οὐκ ἔφαγεν*, Apollinarij Hierapolitani Episcopus, Cle-

¹⁾ Part. i. c. 17-82.

²⁾ Matth. v. 17.

mens Alexandrinus, ut et Petrus Alexandrinus Episcopus, a quo ii laudantur, uti testatur Petavius ¹⁾ ut patet ex Auctore Chronici in Praefatione: quae quidem opuscula extare vel extitisse in Bibliotheca Regis Catholici ex illius indice docemur.

XXIX. Sane saltem inde colligere liceat Heraclio imperante Heracleo te varias exortas de Festivitatibus Paschalibus, quas hisce tem- P 25 poribus minus congruas fuisse advertit etiam vir doctissimus Henr. imperante Dodwellus ²⁾, controversias, quae ansam occasionemque praefatae de Paschate controversiae. bnerint auctori Paschalis Chronici, S. Maximo, Joanni Philopono, et aliis forte nobis hactenus incognitis, de quaestionibus de Paschate subinde ea aetate agitatis, conscribendi commentarios. Nam licet pro rato ac fixo illius celebrandi dies haberetur ³⁾, accidebat interdum ut in eo error vel dubietas interveniret, ut anno xxvi. Theodosii junioris, anno v. Marciani, xix. Justiniani, et xx. Copronymi evenisse narrat Theophanes: cujusmodi similes circa Pascha errores, non semel accidisse in Gallia auctor est Gregorius Turonensis ⁴⁾, immo anno Heraclii xvi. apud Scotos, Beda et Marianus Scotus ⁵⁾. Quinetiam ipsemet Heraclius computum Ecclesiasticum uti vocant, conscripsit, Imperii xiii. Indict. xi. Christi anno vulgari dcccxiii. ut ipsemet testatur, tribus distinctum capitibus vel sectionibus, ac nuper editum a supra laudato H. Dodwello. Harum sectionum prima est de ratione inveniendi cujusque mensis et septimanae diem et feriam, et Bissexatum. Altera continet demonstrationem, cur oporteat quaerentes quotam mensis Alexandrini diem, a tribus ante Septembrem diebus incipere. Tertia denique methodum complectitur, qua Pascha secundum Ecclesiasticam traditionem sit investigandum. Qui quidem computus excerptus dicitur e commentario ejusdem Augusti in *προγίσεις* Canone Ptolemaei.

XXX. Nec scio an huicce Heraclii tempestatati adscribendi Paschalla praeterea sint duorum Anonymorum libri de Paschate, quorum a Photio meminit Photius ⁶⁾; qui quidem eandem quam Philoponus et auctor Chronici Paschalis tuiti dicuntur sententiam, Christum scilicet decimatertia Lunae, seu sacra feria quinta, Pascha nomicum non celebrasse, cum neque agnum, neque azyma comederit, neque aliud quidpiam eorum fecerit, quae legale observantes Pascha V 23 more ritumque majorum observare solebant: proindeque pri-

¹⁾ Lib. 12. de doct. temp. cap. 15.

²⁾ In auct. ad dissert. Cyprian. p. 82.

³⁾ Vide Scallgeri Canon. p. 183.

⁴⁾ Lib. 5. Hist. c. 17.

⁵⁾ Lib. 10. c. 23.

⁶⁾ Cod. 115. 116.

vatam tantum, mysticam illam tamen, coenam comedisse, atque ex ea discipulis panem et calicem porrexisset, quae fuit nonnullorum ex SS. Patribus sententia: tametsi, inquit Photius¹⁾, Joan. Chrysostomus et Ecclesia legitimam Pascha perfectissimam doceant, antequam mysticam institueret coenam. Prior Anonymus disputationem potissimum instituit contra Iudaeos, unaque sentientes haereticos, et Quartadecimanos, qui primo Hebraeorum mense Sanctum Paschatis Festum non celebrabant. Alter idem ferme quod Paschalis nostri scriptor argumentum prosequitur: nam de Bissextis et mense intercalari, Solisque ac Lunae Epactis, et Decemnovennalibus Cyclis, et de ratione ac methodo haecce investigandi, singula excutiendo, dilucide tradit. De mensibus perinde et Neomenia, et hebdomade, ejusque diebus, et quinam Circulares anni appellantur, quique Embolimaei seu interjecti anni, disquirunt. De curriculo praeterea Solis octodecennalis Cycli agit, et decemnovennalis Lunae, et decimaquarta ejusdem. Rursum de mensibus lunaribus et solaribus, et Neomenia mensis cum lunaris, tum solaris, qui lunari sit par, deque mense sequabili Lunae, et mense exacto: de annorum denique mundi supputatione multa congerit, in quo quidem libro, quem auctor Theodoro cuidam inscripsit, simplici dictione styloque apertissimo exarato, Metrodorum saepe reprehendit, ut testatur idem Photius.

De Paschali Metrodori. XXXI. Scripserat autem Metrodorus decemnovennalium cyclorum viginti octo in seipsum recurrentium computum, ducto a Diocletiano exordio: in quo quingentorum triginta trium annorum dies Festos colligit, idque quantum videtur, secundum accuratam illam, quam vocant, Quartae-decimae Lunae computationem. Ex istis igitur Photianis colligere saltem liceat, ea qua scriptores isti de Paschate commentarios ediderunt tempestate, varias de hac festivitate ortas agitataeque fuisse quaestiones et controversias, quae harum scriptioni occasionem praebuerint, tum de coena Domini XIII. Lunae, tum etiam de utroque Paschate, typico et Christiano, quas ii varia methodo pertractarint, atque in his postremus ille Anonymus, qui idem argumentum quod auctor Paschalis Chronici quod edimus, simili perinde ratione est persecutus, temporum a mundo condito computatione, rebusque proinde aliis Chronologicis non omissis. Quinetiam aetate Metrodori, cujus meminit Photius, cyclum Victorianum DXXXII. annorum apud Orientales utcumque obtinuisse inde pariter advertere est: quem alias secutum auctorem Paschalis Chronici supra monuimus. Hoc porro Metrodori nomine aliquot alii oc-

¹⁾ Vide Praef. Auctoris, et Casuboni Exercitat. in Baron. p. 461. Cedren. p. 175. et Glycam p. 215.

currunt, quibus forte id operis ascribi possit, ac in primis Metrodorus Marcionis sectae Presbyter, cujus meminit Eusebius ¹⁾): Metrodorus Persa Philosophus, qui ob pietatis existimationem a Constantino Magno, quo demum imperante agitatae praesertim illae de Paschate controversiae, intra Palatii sacraria admissus legitur. Sed an illius ejusmodi institutum extiterit, dubitare liceat ex iis quae de eo narrant Cedrenus et Anonymus in Chron. MS. ab Adamo ad Leonem sapientem an. XXI. ejusdem Constantini. Occurrit praeterea Metrodorus Episcopus in Chron. Paschali inter alios Episcopos, a quibus damnatus est Macedonius. Alterius denique Metrodori sub Juliano et Joviano Amniansus, et alterius insignis Mathematici et Grammatici sub Justiniano, Agathias meminerunt. Sed quisquis fuerit Metrodorus iste Photianus, scrip- V 24
tor antiquus videtur, idemque Alexandrinus, vel Aegyptius, tum quod aeram Diocletianam, quae Alexandrinorum erat propria, diuque inter illos obtinuit, unice sectatus sit, tum quod Photius scribat ipsum collegisse κατά τήν λεγομένην ἀκριβῆ τῆς τεσσαρεσκαίδεκάτης ψηφιοφορίαν ἡμέρας, ὅσα τὸ δοκεῖν ἑορταστικῆς, Paschales scilicet Festivitates, licet, subdit ille, οὔτε νῦν ἐκκλησία, οὔτε ἡ παλαιὰ παράδοσις ταύταις φαίνεται περημένη. Unde patet computum illius Ecclesiasticum ac Paschalem non usquequaque ab omnibus fuisse receptum.

XXXII. Quippe post agitatae illas in Synodo Nicaena de De Cyclo Paschate disputationes, magna extitit in omni Ecclesia, Praetorio ac Palatio confusio: diversi item cycli per totum orbem dif- DXXXII. annorum apud Graecos.
fusi et disseminati, qui etiam Alexandrinorum animos inconcusse possederunt, ut testatur Cyrillus Alexandrinus: quasi dicat tam Alexandrinus, quam alios, nec omnes eodem usos cyclo, scilicet cyclo DXXXII. annorum, quem Magnum annum vulgo vocant. Auctor est enim Anatolius, Patribus Nicaenis paullo superior, fuisse in diversis Ecclesiis alium cyclum atque alium, alium Gallis, alium Africanis, alium suis Syris, et forsan Alexandrinis. Testatur etiam Chronici Paschalis scriptor ²⁾ Paschales cyclos annorum DXXXII. a plurimis esse descriptos, mixtoque cum veritate mendacio scandalii ac turbae prae-buisse occasiones simplicioribus. Cumque nullum hactenus invenisset, qui scripturis sacris in omnibus conveniret, alium ejusmodi semet confecisse subdit. Cyclum autem istum jam ante Victorium, quem primum excogitasse volunt Scaliger ³⁾ et alii, extitisse apud Orientales, inde praeterea colligit Bucherius, quod Theophilus, qui sub Theodosio Magno

¹⁾ Lib. 4. Hist. c. 1. Hieron. in Chron. Cedren. p. 295. Lib. 5.

²⁾ In Praefat.

³⁾ Lib. 5. de Emend. temp. p. 559.

scripsit, cyclum suum ccccxxxvii. annorum, si Pauli Middeburgensis lectio, inquit, admittatur, ab ejusdem Imperatoris anno i. qui est Christi vulgaris cccclxxx. incoepisse tradatur: quibus si a i. Diocletiani anno ad ejusdem Theodosii exordium anni xcv. qui jam effluxerant, addantur, plane perfectum Solis ac Lunae cyclum annorum dxxxii. texuerit Theophilus: cum ea denique aetate Paschalis Alexandrinorum cycli Decemnovennalis exordium a i. Diocletiani anno passim et vulgo repeteretur, quod et fecit Metrodorus. Et sane scribit alibi Scaliger ¹⁾ Aegyptios Christianos auctores esse hujus magnae Periodi, in quibus doctissimi Monachi Amnianus et Panodorus de hac, Arcadio imperante, et sub annum xxii. Theophili Alexandrini Praesulis, libros ediderant: contra quam putavit Bucherius ²⁾ hunc cyclum Graecis a Victorio accepisse scribens. Ejusmodi autem est ista Periodus, ut xxvii. cyclis solaribus et lunaribus constet, Magni anni, ut diximus, nomenclatura vulgo donata: et a quovis anno illius initium ducatur, evolutis iis annis, in Epactis, in Concurrentibus, sive cyclis decemnovennali, vel lunari, nec non termino Paschali, ac Dominica Paschae, cum Luna ipsius diei, qualis fuit primus, talis sit annus qui alterius periodi initium conficit. Unde non mirum si varia istius Periodi principia pro libito cepere cyclorum Paschalium confectores. Georgius Syncellus ³⁾, ex quo hausit quae de Christi Passionis anno refert Symeon Logotheta, a primo anno mundi conditi primam orditur, ita ut post binas exactas, tertia succedat anno mlxv. Christus denique passus dicatur anno ccxiii. undecimae: Descripsit idem Scaliger lib. vii. de Emendat.

V 25 temp. ut et Petavius post computum Ecclesiasticum S. Maximi, Temporum dinumerationem et collectionem, in qua, sub finem recensentur Periodi xi. a mundo condito dxxxii. annorum, quarum postrama in annum xxiv. Constantini desinit, mundi v. mdccclii. qui juxta calculum Chronici Paschalis est duntaxat v. mdcccxxxvii. Eandem undecimam Periodum auctor Chronici, quod Alexandrinum appellamus, expletam scribit anno quo Julianus Imperium invasit, Constantio scilicet xi. et eodem Juliano Caesare iii. Cons. ut is ait: *Eodem anno completi sunt decem* (leg. ut infra *undecim*) *cykli saeculares ab anno quingentesimo trecentesimo* (tricesimo) *secundo: fiunt vero ab Adam, usque ad Consulatum hujus anni omnis v. mdcccliv.*, ubi Herwartius in Chronol. cap. cxciv. recte emendat v. mdccclii. ob similitudinem notarum iv. et ii. hoc est juxta calculum Aegyptiacum, seu Panodori, qui Natalem Christi in annum mundi v. mcccxciii. rejicit. Primam suam Periodum expletam ait scriptor Chronici Paschalis

¹⁾ L. 3. Can. Isag. p. 180.

²⁾ Bucher. p. 182. Syncel. p. 315.

³⁾ P. 16. 36. 320.

anno Justiniani xxxv. Indict. x. anno Christi vulgari DLXII. quam a Christi baptismo, Ind. iv. orditur: ita ut sequentis Periodi annus primus sit Christi DLXIII. Servatur in Bibliotheca Regiæ Chronicon MS. ab Adamo ad Michaellem Theophili filium, in quo sub annum vii. Justini Junioris haec scribuntur: *ἐν δὲ τῷ ἑβδόμῳ ἔτει τῆς αὐτοῦ βασιλείας ἐπληρώθη κύκλος εἰς τοῦ ἀγίου Πάσχα φλβ. ἐξ ὅτου ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ἐσταυρώθη, Ἰνδικτιῶνος ἑκτης, ἀπὸ πίστεως κόσμου, ςξς.* Quae totidem verbis habentur in Chronologia Nicephori Patriarchae Constantinopolitani.

XXXIII. Ut Graeci, ita neque Latini computistae in ejus-De eodem
modi Periodorum exordiis consenserunt, diversis saepe usi prin- Cyclo apud
cipiis. Victorius enim a Januario, Dionysius a Martio suos du- Latinos.
xere. Ac rursus ille a passione, vel baptismo Christi, iste a Natali. Victoriana desinit in anno Christi DLIX. sumpto scilicet initio a Kalendis Januariis anni in quem contulit baptismum Christi, qui erat, ut ipse putavit, xv. Tiberii, Consulatu duorum Geminorum, anno Christi xxix. vel xxviii. Dionysius vero Exiguus, dum Victorii Periodum emendare aggreditur, initium illius cepit ab anno i. Christi, ut ipse et sibi et posteritati persuasit, seu, ut ait Beda ¹⁾, ab anno DXXXII. Incarnationis, perducto opere usque ad DLXIII. ejusdem sacrosanctae Incarnationis annum: unde hactenus ab interpolatore Dionysiana nuncupatur. Is autem secundam Periodum inchoavit ab anno vi. Justiniani, Christi DXXXIII. ut verba Bedae capienda recte censet Florentius Wigorniensis ²⁾. Ut porro Victor Capuanus Episcopus et Dionysius Victorii, ita ejusdem Dionysii errores detexere alii: adeo ut non mirum sit, quod hujusce Chronici nostri scriptor, et omnibus qui sua aetate supererant Paschalibus DXXXII. annorum cyclis, nullum sibi occurrisset scribat ³⁾, qui rerum naturae ac Ecclesiasticis regulis universe concineret. Nam et si in sacri Paschalis die quidam ex iis non fallerentur, plerosque tamen in caeteris, quas Ecclesia celebrat, Festivitatibus, plurimum aberrare contendit, quod sane in Dionysiano advertit Scaliger ⁴⁾. Unde forte colligere licet, utramque Periodum Victorii et Dionysii censura sua notare, quas ab illo visas argumento esse queat, quod addat festos, quos carpit, cyclorum confectores, in cyclo DXXXII. annorum a mundo condito, annos praeterea apposuisse ab Christi Domini Incarnatione, et ab ejus resurrectione: quibus verbis Victorium V 26 et Dionysium intellexerit, siquidem auctor Praefationis, sit ille continuator Chronici Paschalis, cum illius primus scriptor vixis-

¹⁾ Beda de natura rer. c. 65.

²⁾ Wigorn. et Siegbert. an. 532. 1064.

³⁾ In Proleg.

⁴⁾ P. 301.

se existimetur sub Constantino, aut sub Constantio, vel certe Annianum et Panodorum in suis Paschaliis: nam et ita libros suos inscripisse testatur Georgius Syncellus ¹⁾).

Paschalia XXXIV. Alia praeterea extitere Paschalia, de quibus non alia, et Tabulae Paschales, num semel agit Paschale quod edimus Chronicon: veluti eo loco p. 29-ubi illius scriptor, ab anno III. Olympiadis CXVII. Syromacedon-schales, num seu Apamiensium annos putari *εις τὸ Πασχάλιον*, ab anno apud Graecos. I. Diocletiani observat. Ita alibi scribit a Consulatu Diocletiani Augusti et Aristobuli, seu anno Christi CCLXXXV. *τὰ Διοκλητιανοῦ ἔτη τὰςσεσθας*. Idem denique anno VI. Focae certam ait se annorum rationem assecutum *τῷ Πασχάλῳ καὶ τοῖς Τριατηρίοις ἐντυχόντα*. Quae quidem Paschalia alia non sunt, si bene conjicio, ab indiculis illis Paschalibus, qui apud Occidentales singulis annis affigi solent Cereis, quos inde Paschales dicimus, quod tabula illa, in qua, quo die celebranda esset sacra Paschalis Festivitas, annotatur, Cereis ipsis Paschalibus appendatur. Nam, ut supra attigimus, cum in Concilio Nicaeno decretum esset, ut eodem omnes tempore Ecclesiae Pascha celebrarent ²⁾, datumque esset Alexandrinis negotium, caeteris in ordinandorum temporum scientia peritioribus, ut legitimum celebrandi Paschatis diem sedulo inquirerent, eorumque Praesul caeteris Ecclesiis indicaret, Summi deinceps Pontifices Patriarchis, Patriarchae Archiepiscopis et Episcopis, ii vero singularum Ecclesiarum praepositis, idipsum denuntiabant, scriptis ad singulos Paschalibus, uti vocabant, Epistolis: quibus acceptis, Epiphaniorum die, vel Christi Natalitio, in Ecclesia denuntiabatur qui dies esset ille Paschatis, ut est in Concilio Aurelianensi IV ³⁾. Erant autem eae Epistolae Encyclicae: cum enim ad omnes toto orbe diffusae Ecclesiae subinde mitterentur, tum ab Alexandrino Praesule, tum a Summo Pontifice, atque inde a Patriarchis, non modo diem inventum Paschalis solemnitatis, sed et annum in quem dies ille incidebat, aliasque temporum notas continebant. Nam cum in plerisque Provinciis annorum putandorum varia esset ratio: verbi gratia, alii per Consules et Indictiones, alii a mundo condito, alii ab annis Alexandri, alii ab aera Diocletiana, alii ab Incarnatione, vel Nativitate, vel Baptismo, aut Passione Christi: urbes denique aliquot ab anno consecutae *αὐτονομίας*, seu libertatis, vel etiam earum conditus, annos suos putarent, necesse erat ut Epistolae illae Encyclicae hos omnes temporum characterismos continerent, quo quaelibet Ecclesia

¹⁾ P. 85.

²⁾ Gloss. med. Lat. in v. *Paschales Epistolae*. Can. Eccl. Afr. c. 51.

³⁾ Can. 1.

annum suum agnosceret. Atque inde factum, ut deinceps istiusmodi Paschalibus notae istae omnes Chronologicae apponderentur, quarum caeteroquin origines et caracterismos Chronici suis demonstrationibus interseri debere censuerunt deinde cyclo-
rum conditores. Atque hinc usus invaluit ut hac ipsi uterentur methodo ad temporum, quibus eorum potissimum nituntur regulae, certiorum rationem investigandam.

XXXV. Ex missis igitur ad singulas Ecclesias quolibet anno Epistolis istis Encyclicis, describebantur in Tabula, quae in aedibus sacris appendebatur, praeter diem, quo celebrandum erat Paschale Festum, annus ipse quo eae uti solebant, ac caeteri deinde annorum characterismi, varias apud gentes vel civitates recepti, ut vel inde pateret in peragendo Paschate perpetuum esse Ecclesiae consensum, nullamque extare in toto orbe diversitatem. Neque aliunde variarum civitatum ac Provinciarum annorum initia hausit scriptor hujusce Chronici, Aegyptiorum, Seleuciensium, Ascalonitarum, Philadelphiensium, Gazensium, Antiochenorum, Syromacedonum et Apamiensium, Comagenorum, Samosatensium, Petraeorum et Bostrenorum, atque adeo annorum Diocletiani, quam ab ejusmodi populorum et civitatum Paschaliis, quod ipse satis testatur, ubi de iisdem annis Diocletiani loquitur, loco paullo ante allato. Hinc etiam docemur cur notati interdum legantur menses Aegyptiorum in rerum Chronolicarum narrationibus, quia scilicet eae desumptae sunt ex Paschalibus Alexandrinorum, quod etiam dicendum de rebus Antiochenorum, quorum res et anni saepiuscule describuntur. Eum autem invaluisse in Graecanicis Ecclesiis morem satis ipse innuit Chronici Paschalis scriptor ¹⁾, dum ait cyclo-
rum confectores ac repertores, non illos modo in commentarios retulisse, sed etiam descriptos in tabulis in Ecclesiis appendisse. Apud Latinos vero pariter observatum testantur in primis Indiculi illi, seu *Breviculi*, uti vocantur in Concilio Bracaraensi m. ²⁾ quos cereis suis annuatim eae appendere solent, de quibus prae caeteris Beda, et alii quos laudamus in Glossario mediae Latinitatis ³⁾: a quo quidem ritu a Graecis observato profluxit alter qui nunc perstat, Paschalia sua concinnandi, in quibus annotantur dies utriusque Paschatis, legalis et typici, aliorumque Festorum mobilium, quae scilicet a Paschalis Festi die pendent, cum jejuniis seu Quadragesimis a Graecis vulgo observari solitis. Ejusmodi est Paschale, quod ab anno mundi conditi juxta eos

¹⁾ In Praefat.

²⁾ Can. 9.

³⁾ In v. Cereus.

dem Graecos VII. ΜΚΛΙV. Christi ΜDXXXVI. ad annum mundi VII. ΜΚΧΙΠ. Christi ΜDLX. perducitur, quod Horologio edito Venetiis anno ΜDXXXV. subjicitur, in quo, primo loco ponitur *καταμονή τῶν Χριστοῦ γεννῶν*, seu vigilia Natalis Domini: secundo, *Κρεωφαγία*, hoc est dies omnes a Natali ad Dominicam Sexagesimae, quae *Ἀπόκρεως* vocatur: tertio *Τριψίδιον*, id est Dominica proxime praecedens Dominicam Septuagesimae: quarto, Dominica *Ἀποκρέου*, seu carnisprivii, vel Sexagesimae a qua Graeci a carne abstinere incipiunt: quinto legale Pascha: sexto Christianum Pascha: septimo Dominica Sanctorum omnium: octavo denique jejunium SS. Apostolorum, singulis annis additis Indictionibus, annis solarium et lunarium cyclorum, ex quibus utcumque colligere est quae olim fuerit veterum ejusmodi Paschalium formula, quae hodie Horologiis suis inserere solent, ut Latini suis precationum libellis, vel uti vocant breviaris: in quorum praeterea specimen praestat hic describere initium alterius quod Evangelistario subjicitur in Cod. Colberteo IV. ΜDLVI. ab anno mundi conditi VI. ΜDCCCXII. (Christi 1432.) ad AN. VII. Μ. (Chr. 1492.) Ex his igitur primus annus, cui caeteri quoad formulam concinunt, haecce complectitur: *ἔτους ςϞμ. Ἰνδίκτου ε΄. ἡλίου κύκλος κδ΄. σελήνης κύκλος ε΄. Θεμέλιον σελήνης κη΄. ἡ παραμονὴ τῶν Χριστοῦ γεννῶν β΄. ἔσπερινὸν κρεωφαγία. εὐδομάδι η΄. καὶ ἡμέρα ς΄. Τὸ τριψίδιον ἄρχεται φεβρουαρίου ε΄. ἦτοι τοῦ τελώνου καὶ φαρισαίου. ἦχος πλαγίου. ἑωθινόν. ε΄. ἡ ἀπόκρεω φεβρουαρίου κδ΄. τοῦ εὐαγγελισμοῦ τρίτη τῆς δ΄. εὐδομάδος τῶν νηστειῶν. νομικὸν πάσχα ἀπριλλίου ιη΄. ἡμέρα παρασκευῆ. Χριστιανῶν πάσχα ἀπριλλίου κ΄. τοῦ ἁγίου Γεωργίου τῆ νεᾶ τετραδίων ἁγίων πάντων ἰουνίου ιε΄. ἦτοι ἡ ἀπόκρεω ἡ νηστεία τῶν ἁγίων Ἀποστόλων ἡμέρα ιγ΄. καὶ ἡ μνήμη αὐτῶν ἡμέρα κυριακῆ.*

P 31 Habetur aliud brevius ejusmodi Paschalion in Cod. Regio ab anno mundi VI. ΜDCCCXXX. (Chr. 1322.) ad ann. VII. Μ. (Chr. 1492.)

Fasti Consulares Paschalibus additi. XXXVI. Jam vero inter certiores illas temporum notas, quas hactenus observarunt rerum praesertim Romanarum scriptores, atque adeo quotquot in designandis annorum characterismis certas sibi regulas praefixerunt, extitere Fasti Consulares, seu series Consulum Romanorum. Neque enim inter privatam quandam regionem vel provinciam, aut rempublicam, sese continuit putandorum per Consules annorum ratio, sed ubique fere propagata est, cum per orbem universum, Romanum protenderetur Imperium: *Κεῖται γὰρ οὐκ - ἐν μίᾳ τινι πόλει, καθάπερ Ἀθήνησιν Ἀρμόδιῳ καὶ Ἀριστογείτῳ τῆ τῆς πόλεως ὑποκείμενον τύχη, μετὰ ταύτης σωζόμενόν τε καὶ διαφθειρόμενον*, ut de Consulibus nomine loquitur Libanius ¹⁾: sed, ut idem infra subdit,

¹⁾ Orat. in Consul: Juliani Imp.

τὴν οἰκουμένην ἅπασαν ἡλίου δίκην ἐπέχει τῇ προσηγορίᾳ, καὶ πάντων ἀνθρώπων ἐν στόμασί ἐστι τοῦνομα. Rursum: Ο δὲ Τπατος ἐν πανταχοῦ, καὶ πολὺν χρόνον, ἐλάττω καὶ πλείω διορίζων, οὐκ ἴων τοὺς νεωτέρους τὰ τῶν πρεσβυτέρων ἔχειν. Unde S. Eriphanus ¹⁾), ubi Christi priores xxx. annos percensuit, haec subdit: καὶ ὁρᾷς ὅτι τριακονταέτης ἐστὶ χρόνος, διὸ ἐφιλοτιμησάμεθα τὰς καθιεῖτης ὑπατείας ἀκριβῶς θέσθαι, εἰς τὸ τοὺς διερχομένους ἰδεῖν, ὅτι οὐκ ἔστι τι παραπεποιημένον ἐν τῷ θείῳ δόγματι τῆς ἀληθείας, ἀλλὰ μετὰ ἀκριβείας τὰ πάντα τῇ Ἐκκλησίᾳ κειρήνεται· τίς γὰρ ἀριθμῆσαι τὰς μὴ δυναμένας σφαλῆναι καθ' εἰκόνα ὑπατείας, οὐ καταγνώσεται τῶν νομιζόντων διαφωνίαν εἶναι; Fastos igitur Consulares in putandis annis adhibuere Paschaliū confectores, veluti praecipuum ac certum temporum Canonem, in firmandis Christianae religionis argumentis. Quemadmodum Theophilus Antistes Alexandrinus Laterculum per centum annos digestum conscripsisse dicitur, a primo Consulatu Theodosii Augusti et Gratiani v. in quo annumerans ab viii. Idus Martii usque in diem Nonas Aprilis, quolibet medio hujus temporis spatio, natam perhibet Lunam facere primi mensis initium, ut scribant Victorius et Idatius: unde Chronici nomine eundem Laterculum donat Joannes Sarisberiensis ²⁾), quod in eo Consulium Catalogus digeratur. Hanc etiam Paschalia scribendi rationem attigit Senator ³⁾), hisce verbis: *A Bruto et Tarquinio usque ad Consulatum vestrum, sicut ex Tito Livio et Aufidio Basso, et Paschale virorum clarorum auctoritate firmato colligimus, anni sunt mxxx.* Non mirum proinde videri debet, si auctor Chronici Paschalis eadem in consignandis temporum et annorum notis utitur methodo, sua aetate recepta, et a Paschaliū confectoribus hactenus usurpata.

XXXVII. Caeterum per quadriennia, seu τετραετηρίδας, ^{Et Lastra Juliana et Olympiades.} quas Olympiadas vocat, Consules is digessit, quomodo habentur in Fastis antiquis, quos laudat Cuspinianus, in Fastis Victorii, ut testatur Bucherius, et in fragmento Fastorum ab anno Christi cccv. ad annum cccliv. et in Paschali centum annorum initium ducente a Consulatu Constantini ii. et Licinii ii. ab eodem Bucherio ⁴⁾ editis, ubi singula quadriennia ita distinguuntur, ut annus illorum primus sit semper Bissextilis, litera B. ideo notatus, adjectis praeterea Kalendis Januarii et Epactis, ut in Cod. Colberteo cxxl. cycli Decemnovennales digeruntur per P 31 Bissextos, initio ducto ab anno Bissextili dxxxii. quos omisit

¹⁾ Haer. 51. n. 22.

²⁾ Epist. 178.

³⁾ In Fast.

⁴⁾ Bucher. p. 11.

Joannes Noviomagus in laterculo eorundem cyclorum post Bedam de Natura rerum. Ita Hieronymus in Chronico Eusebiano Consules digessisse per lustra Juliana, Olympiadum nomine etiam donata, idque ab Africani temporibus obtinuisse, observat Scaliger¹⁾, qui recte monet studiosos cavere debere, ne Olympiadem Julianam cum Iphitea confundant apud eundem Africanum, Ausonium, Socratem, et alios, in quibus est auctor Chronici Paschalis, a quo Consules pariter digeruntur per lustra Juliana, quae Olympiadum nomine ab eo etiam donantur, et Idatius in Chronico a Sirmondo edito. Verbi enim gratia idem Idatius ait Theodosium ingressum Constantinopolim in primo Consulatu suo, quem cum Gratiano agebat Augusto, Olympiade cccx. qui erat annus Olympiadis seu lustris Juliani primus, quartus vero Iphiteae cclxxxix. Apud eundem scriptorem, Theodosius in valetudine hydropis apud Mediolanum defunctus dicitur anno regni sui xvii. (Christi scilicet cccxcv.) ex ante diem xvi. Kal. Febr. Olybrio et Probrino Coss. qui quidem Consulatus in annum iv. Olympiadis seu lustris Juliani cccxix. incidit, qui erat iii. Iphiteae. Tum haec addit: *Et ipse annus, qui Theodosii xvii. ipse Arcadii et Honorii in initio regni eorum primus est. Quod ideo indicatur, ne Olympiadem v. annorum turbet adfectio, in hoc loco tantum propter regnantium inserta principium*²⁾. Dicitur porro Theodosius vita excessisse anno Regni xvii. ut qui levatus fuerit Sirmii ex ante diem xiv. Kal. Febr. anno Christi cclxxxix. extinctus vero ex ante diem xvi. Kal. Febr. a quo regnare coeperunt Arcadius et Honorius. Denique apud eundem Idatium, ut et scriptorem Chronici, Honorii viii. et Theodosii, Arcadii filii, iii. Consulatus refertur ad annum i. Olympiadis cccxvii. qui fuit annus ii. Iphiteae.

Ausonius explicatus. XXXVIII. Sed et neque Olympiadum nomine aliud intellexit Ausonius, quam lustrum Julianum, in eo Epigrammate, in quo Fastos Consulares se conscripsisse testatur, ubi satis innuit sua aetate hos per Olympiadas fuisse digestos³⁾:

*Urbis ab aeternae deductam Rege Quirini
Annorum seriem quum, Proculae, accipies,
Mille annos centumque, et bis fluxisse novenos,
Consulis Ausonii nomen ad usque leges.
Fors erit ut lustrum cum se cumulaverit istis,
Confectam Proculus signet Olympiadem.*

Id est, forte eveniet, ut praedictis ab U. C. exactis annis, qui-

¹⁾ In Not. ad Graeca Euseb. p. 22. et lib. 5. de Emend. temp. pag. 384. 385.

²⁾ Sic Cod. MS. non *Principium*, ut est in edit.

³⁾ Censorin. c. 8. Scalig. de emend. temp. p. 482.

bus Olympiadis cclxxxix. annus iv. qui m. fuit Iphiteae, conficitur, Proculus suo Consulatu proximam signet Olympiadem: anno enim iv. Olympiadis Ausonius Consul fuit. Unde in sequenti Epigrammate Consulatum suum esse ait *quartum ab imo*, ubi quamvis satis obscure aut improprie loquatur, inquit Scaliger, satis ostendit anno iv. Olympiadis se fuisse designatum Consulem, ut est in Fastis Chronici. Longe quippe verisimilior P 33 Scaligeri videtur interpretatio Ausoniani Epigrammatis, quam Petavii¹⁾. Quicquid enim is contra velit, Lustrum et Olympias in eo Epigrammate idem sonant. Sed major est difficultas in conciliandis Olympiadibus cum lustris illis Julianis apud Socratem, cujus locos uterque expendit, et de quibus invicem digladiantur: quibus quidem controversiis inter magnos illos viros dirimendis, neque iudicium meum interponere ausim, neque si velim id quoad rem praesentem haud magni interest. Illud duntaxat observare sufficiat eo spectasse Georgium Syncellum²⁾, dum ait non omnium apud omnes eandem fuisse Olympiadum rationem: ὄθεν, inquit, καὶ τοῖς Ἐκκλησιαστικοῖς ἱστορικοῖς οὐ συμπεφώνηται, ὡς ἐστὶ μαθεῖν τοῖς βουλομένοις τοῖς ἐκείνων γράμμασιν ἐντυγχάνοντας, quod, ut alibi addit, non earum sit *μὲν καὶ αὐτῇ θέσει*. In eo tamen Scaliger et Petavii conveniunt, quod Consulatus per quadriennia componi solitos in citimae vetustatis annalibus tradant propter Julianam tetraeteridem, V 30 de qua ii pluribus agunt³⁾, quod tum primum coepisse fieri vero simile est, quando Paschales isti Cycli cum nomenclatura Consulium sunt adornati, in quibus notati sunt Bissexti quovis quadriennio instar Olympiadum recurrentes. Scribit Symeon Logotheta⁴⁾ Olympiades tum primum desiisse numerari sub Theodosii Magni initia, quibus inquit successere Indictiones: Ὀλυμπιάς σημαίνει τὴν τετραετίαν ἥρξατο ἡ τοιαύτη πανήγυρις, ὅτε Μανασσῆς τῶν Ἰουδαίων ἰβασίλευσε, καὶ ἐφυλάττετο ἕως τῆς ἀρχῆς τοῦ Θεοδοσίου, εἶτα ἥρξατο ἀναριθμῆσθαι Ἰνδικτος. Atqui palam est longe ante Theodosium obtinuisse Indictiones⁵⁾. Enimvero quod Eusebius post ccl. Olympiadem has numerare desierit, id fecit quod in istam desineret Africanus Historia, quam totam descripsit. Nam deinceps etiam numeratas vel inde colligitur, quod Dexippus cclxii. Olympiadis, qua Historiam suam scribebat sub Claudio, meminerit: ac Julianus Imperator in Olympiadis cclxxxv. ludicrum sumptus contulisse legatur.

¹⁾ Petav. l. 9. de Doctr. temp. cap. 40. Scalig. de Emend. temp. p. 484. 485.

²⁾ Pag. 196. 228.

³⁾ Scal. p. 176. 178. 384. 405. Petav. lib. 10. et 20.

⁴⁾ In Chron. MS.

⁵⁾ Vide Gothofr. ad l. 3. Cod. Theod. de Indulg. debit.

Hinc ista ejusdem Augusti apud Chrysostomum Homil. II. in S. Babylam: *Ολύμπια μὲν οὐ μάλα πόρρω· συγκαλίσει δὲ ἡ πανηγυρίς τὰς πόλεις, αἱ δὲ ἤξουσι βοῦς ἄγουσαι τῷ Απόλλωνι θυσίαν*, etc. Denique Basilius Seleuciae Episcopus, qui Theodosio Juniore imperante vixit, in Olympia Homiliam scripsit, quum videret Christianos non minus quam Gentiles circa Olympiorum caeterorumque Circensium spectacula insanire: ita ut nec verum sit quod paullo aliter in eodem Theodosio refert Cedrenus ¹⁾, desiisse τῶν Ολυμπιάδων πανήγυριν, ἥτις κατὰ τετραετῆ χρόνον ἐπετελεῖτο, vel eas numerari, iisque successisse Indictiones, quod vult Logotheta: sed et quod tradit nuperus scriptor ²⁾, Constantinum M. abrogatis agonibus Capitolinis, atque adeo Olympicis, quod cum multis Deorum sacris impiis celebrarentur, Indictionum usum instituisse.

Unde Fasti XXXIX. Fastos Consulares exscripisse aut secutum fuisse Chronici Paschalis exscripti. auctorem Paschalii, vel Cuspiniameos, vel alios quosvis per Olympiades aut Bissextos digestos, par est existimare, vel eos certe qui sub Idatii nomine editi sunt a Labbeo, quorum exemplar non modicae, ut supra monuimus, antiquitatis in Bibliotheca Collegii Patrum Societatis Jesu Parisiensis asservatur, nullo tamen auctoris titulo praenotati, tametsi absque Bissextis, vel Olympiadibus, quae alias Chronico Idatiano a Sirmondo edito P 34 subjiciuntur. Ita porro Bissextos se copulasse ait Victorius, *quo manifestius*, inquit, *appareret, utrum sibi vel Bissextorum ratio, vel dierum tam Kalendarum Januariarum, quam VIII. Kalendarum Aprilium, quo mundus traditur institutus, continuata concinerent* ³⁾ *disputatione*. Et alio loco: *Bissextorum necessitate decursa, etc.* At licet Fastos suos Consulares scriptor Paschalis digerat per lustra Juliana ab ipso Consulium initio, et a I. Julii Caesaris anno Indictiones iis praemittat, ac Olympiadum et Indictionum perpetuam ac continuam seriem describat, singulis quadrienniis praefixo Olympiadum numero, quasi chronologiae cujusdam indubiae speciem referat: fatendum tamen nullam fere eorum esse habendam rationem quae ad temporum certos caracterismos inveniendos conducunt. In recensendis enim Consulibus complures praetermittit, alios falso intrudit, quod de Senatore observat Panvinius, atque eosdem pene omnes quos Idatius, adeo ut pro certo mihi sit utrumque scriptorem Fastos suos ab eodem fonte hausisse, uti non semel attigimus. Interea tamen quasi nihil intercedat, vel omittatur, seriem suam

¹⁾ Pag. 326.

²⁾ Grandamicus in Chronol. Christ. parte 3. p. 90. 104.

³⁾ Cod. MS. Petav. et Colberteus, *continerent*.

uterque persequitur: ac scriptor quidem Paschalis Chronici, tum in lustris Julianis seu Olympiadibus, tum in Indictionibus, in quibus nulla ideo certa erui potest temporis nota, praeterquam V 81 in iis quae ab imperio Constantini initium ducunt, ubi paullo accuratior haberi auctor videri potest, licet in caeteris sua laude minime careat, ac in iis maxime quae ex probatis minusque notis scriptoribus refert. Quapropter id operae pretium adhibendum duximus, ut hiatus, seu omissiones in Consulium serie lectori indicarentur, ne dum cursim librum evolvit, nullas esse, continuamque seriem recte se habere existimet. Ut porro id evidentius advertat, Olympiades Iphiteas, earumque annos ad latus singulorum Consulatum, ex Panvinio, Scaligero et aliis addidimus, ut statim utriusque Olympiadis discrimen quis percipiat. Harum autem quartus annus fere semper in primum lustrum Juliani incidit, ubi praesertim Chronici scriptor accuratior esse incipit in serie Consulium, et ubi nullos omittit, ut ab Imperio Constantini Magni. Proinde ut series integra Consulium hic reperiat, praetermissos subinde inseruimus, minutiori caeteroquin characteribus descriptos, quibus et annos Urbis conditae, et aerae Christianae pariter praefiximus, quo perpetua etiam annorum series Chronico lucem accomodat. Publicavit nuper V. C. Henricus Dodwellus Fastos Consulares ab anno Christi cxxxviii. quos Theonis Alexandrini esse existimat, in quorum laterculo describuntur anni ab Alexandro et ab Augusto, praeterea epactae seu embolismi et τετραετηρίδες, seu singula quadriennia, notata per quatuor priores Alphabeti literas, quorum quartus annus semper designat in primum lustrum Juliani, ut Olympiades Iphiteae in Chronico Paschali et Idatiano, adeo ut illas designari admodum probabile sit¹⁾: licet vir doctissimus scribat hanc τετραετηρίδα, non pro iv. annorum intervallo, sed pro sexta Epagomena intercalari quarti cuiusque anni propria intelligi debere. Quid autem intelligatur ἐπαγομένων voce non uno loco docet Scaliger in libris de Emendatione temporum.

XL. Fastos a Labbeo editos, ab ipsomet Idatio conscri- P 85
ptos jure, opinor, censet Sirmondus, non quod in eodem dun-An ex Fastis
taxat codice, Idatii ejusdem Chronico subjiciantur, sed quod Idatiana.
rerum et verborum in utroque opere affinitas et cognatio, ut et
scriptionis color et genus eundem utriusque auctorem fuisse satis
ostendant: tamen aucteris nomen nullum praeferat Inscriptio,
quae his verbis ibi concepta est: *Declaratio Consulium, ex quo
primum ordinati sunt.* Procedunt porro hi Fasti ad secundum
usque Anthemii Consulatum, id est ad ea tempora, quibus vixit

¹⁾ Vide Syncellum p. 512.
Chronicon Paschale vol. II.

Idatius, cum decessisse legatur Leone M. imperante, in quaecadit secundus Anthemii Consulatus, qui est annus Christi vulgaris CDLXVIII. quo etiam, vel certe sequenti, ejusdem Idatii Chronicon finitur. Adde quod Hispanum fuisse Fastorum istorum scriptorem, vel ex eo colligitur, quod aerae Hispanicae ab ejus initio in marginibus perpetuo iis ascribantur, quas etiam interdum adhibet Idatius in Chronico. Horum autem editionem a Labbeo confectam cum eodem quo usus est codice, quem vir doctissimus Joannes Harduinus nobis communicavit, contulimus, et quamplura ex eo emendavimus, cum essent parum fida vel accurata manu descripta: quibus etiam varias lectiones ejusdem laterculi Consularis, quem edidit Arnaldus Pontacus post Chronicon Eusebii ex Codd. Fuxensii et Fr. Pithoei, qui quidem in annum duntaxat Christi L. desinit, addidimus, tametsi in plerisque mendosae. Hos autem vel similes Fastos, a quibus suos hausit Idatius, vidisse aut secutum fuisse Epiphanium, atque ut V 82 mox diximus, auctorem Paschali, vel inde docemur, quod in Consulibus recensendis, fere semper cum iis concinant, adeo ut Idatius et idem scriptor quosdam ex Consulibus insititiis recensent, quod subinde in Notis indicamus, eosdemque etiam omittant Consules: sed et quod in Nomenclatura Consulum Romanorum sub annum III. Olympiadis LXXXIX. scriptor Chronici tradat eo anno *Αρχοντας Παγκαλως* tum primum appellari coepisse¹⁾, quod ipsummet per vocem, *Proceres*, exponitur in Fastis, quos Idatianos appellamus, et in Pithoeanis seu Arnaldi Pontaci, idque apud nullos alios, quod sciam, rerum Romanarum scriptores reperiat. Quinetiam ubi de morte Neronis, ita ait: *His Coss. Nero non comparuit*, quod simili locutionis formula in Chronico Paschali habetur: *ἐπὶ τούτων τῶν ἐπάτων ἀπανής ἐγένετο Νέρων*, ut locos aliquot alios praeteream, praesertim ubi uterque scriptor attigit tempora Christianorum Imperatorum. Sed an Idatius ipse, siquidem horum auctor haberi debeat, a Graecis vel Latinis quibusdam scriptoribus suos hausserit, haud promptum est definire: id tantum constat, Idatianos, ut et Fastos Paschalis Chronici pessime interdum esse descriptos. At cum Idatianos longe fere aliter quam in laudato Codice ediderit Labbeus, ipsos hic rursus damus prout jacent, hoc est cum naevis ipsis, quos ad examen revocare, et emendare cuiuslibet liberum erit. Neque enim omnibus usquequaque probatur, ea quam sibi arrogat immutandi licentia in veterum scriptorum editionibus viri eruditi, quas tum primum in lucem emittunt: cum ex prava ista, uti putant, antiquariorum scriptura sanum aliud quidpiam eruere doctioribus persaepe contingat, notaque

¹⁾ Vide Notas p. 511.

sit ea Pythagorae lex apud Synesium: ὁ νόμος οὐκ ἐξ τοῖς βιβλίοις ἐπιποιεῖν, ἀλλὰ βούλεται μένειν αὐτὰ ἐπὶ τῆς πρώτης χειρὸς, ὅπως ποτὲ ἔσχε τύχης ἢ τέχνης. Unde longe satius videtur conjecturas vel emendationes marginibus adscribere, quam in textum ipsum, temere saepe, immittere, donec aliud emendatius occurrat exemplar, ex quo castigatior tandem editio prodeat. Nam cum hocce quod recudimus Chronicon non modo Paschale dici debeat, sed et Consulare appellari possit, quod universam Fastorum Consularium seriem complectatur, quicquid in iis illustrandis conferre potest, huic subjungendum duximus, atque in primis Fastos illos Graecos quos supra laudatus Dodwelus publicavit.

XLI. Certe alios ab iis extitisse Consulares Fastos, a qui- De Fasto-
bus suos haurire potuerit scriptor Chronici, dubitari non licet. rum condi-
Auctor est enim Theophilus lib. iii. ad Autolyicum ¹⁾ Fastos con- toribus.
scripsisse Chryserotem Nomenclatorem, ac Marci Antonini Veri
Imperatoris libertum, quos ille ab U. C. ad Veri patroni sui mor-
tem perduxit, descriptis nominibus Consulium, et annis U. C.
Ita enim Theophili locum pridem emendarunt Casaubonus, Sca-
liger, Meursius, Petavins, etc. Sed et a compluribus aliis Fas-
tos Consulares fuisse conscriptos palam est. Capitolinorum,
quorum auctorem Marcum Valerium Flaccum ex Suetonio in
Grammaticis illustribus opinatur Panvinius, fragmenta pridem
edita in manibus omnium versantur. Eusebium in Chronico suo
seriem Consulium descripsisse sat validis argumentis probat Sca-
liger ²⁾: ex quo suos male digestos fortean excrisperit auctor
Chronici quod Alexandrinum appellamus. Hanc seriem Consu-
lium a se, ut opinor, contextam Chronico Graeco ejusdem Euse-
bii inseruit idem Scaliger usque ad Consulatum Constantini
Caesaris V. et Basilii. Integri ex Anonymo MS. ad Gotthorum V 33
tempora per quadriennia digesti laudantur non semel a Cuspinia-
no. Ausonius annos ab U. C. Consuliumque seriem ad suum us-
que Consulatum descripserat, atque ut videtur, per Iustra Ju-
liana digestam, quam eandem esse vult Scaliger quam Eusebius
Chronico suo inseruerat. Senator seu Cassiodorus Fastos usque
ad sua tempora pariter perduxit, quos a Livio et Aufidio Basso
partim se hausisse ait, partim ex Paschalibus, (unde patet omni-
no in Paschales illatos Consulares Fastos, uti monuimus,) uter-
que Prosper, Marius Aventicensis, Victor Tunnunensis, Marcel-
linus; praeterea Victorius, Anonymus de Praefectis urbi, Auctor
Paschalis laterculi a Constantino ad Theodosium, Auctor de Pon-

¹⁾ p. 157.

²⁾ In Not. ad Chron. Euseb. p. 9. et 99.

tificibus Romanis a Bacherio editi, laterculus denique Fastorum Consularium ab Ausonii et Olybrii Consulatu ad xvii. Consulatum Basilii ex Cod. Petri Pithoei qui asservatur in Bibliotheca Colbertea cod. mcccxcviii. idem qui editus ab Arnaldo Pontaco, et alii forsitan Fastorum duntaxat partem tradidere. Consularia, quibus insertae subinde res historicae, laudantur a Gregorio Turonensi Episcopo ¹⁾: *Παραῖτα* in Chronico Paschali anno vii. Focae.

De Fastis XLII. Fastos Graecos ab anno Christi vulgari cxxxviii. ad Dodwellianum cclxxxii. ac rursus alios ab anno cxxxii. ad annum nis et alii. dcxxx. utrosque cum annis Alexandri, Augusti et Diocletiani,

P 87 et *τετραετηρίδων*, ex MSS. Codicibus eruit et edidit supra nominatus H. Dodwellus. Priores Savillianos appellamus, quod ex Savillii Codice eruti sint, qui quidem, ut diximus, initium ducunt a I. Antonini Pii anno, et ex paullo recentioribus Fastos integros deinde exaravit Marianus Scottus: ab Augusto vero ad Justinianum Florentius Wigorniensis. Fastos autem Consulares jam tum florentis Reipublicae temporibus mendosissimos ac parum inter se consentaneos fuisse Romanorum Historicorum monumenta confirmant ²⁾. Saepius enim ex diversis Annalium scriptoribus diversa Consulum paria eosdem in annos injiciuntur, tam nonnulli omittuntur quos Dionysius alique commemorant, et omnino multi hac in parte Fasti discrepant, quod ex Capitolinis, Cassiodoreis, ac Paschalis nostri, et si qui sint antiqui vel recentiores Consulum laterculi, perspicuum est. *Tanti quippe errores implicat temporum*, inquit Livius ³⁾, *aliter apud alios ordinatis Magistratibus, ut nec qui Consules secundum quosdam, nec quid quoque anno actum sit, in tanta vetustate, non rerum modo, sed etiam auctorum digerere possit*: quam quidem opinionum varietatem Marlianus, Cuspinianus, Sigonius, Panvinius, Glareanus, Contius, Keplerus, Petavius, Norisius, Pagiatus, et alii, vel ex professo, vel prout se se res obtulit, accuratissime examinarunt. Nos vero omissis istiusmodi disquisitionibus, quibus enucleandis inanis ac supervacanea poneretur opera, re jam peracta, Fastos in hoc Chronico exaratos cum Idatianis praesertim ante Caesares contulimus, quod hosce aut similes, ut attigimus, vidisse illius auctorem, atque adeo secutum esse mihi vero simillimum visum sit: ita tamen ut quae a mutatione Reipublicae, ab iis, quorum meminimus, in Fastorum Consularium comparatione enodantur difficultates et sale-

¹⁾ Lib. 2. Hist. c. 9.

²⁾ Petav. l. 9. c. 49. et in Not. ad Epiph. p. 267.

³⁾ Lib. 2.

brae brevi interdum annotatione indicentur, quo Lectori, si tanti sibi visum sit, hos consulere liceat.

XLIII. Hiace igitur in antecessum praemissis de scriptoris **Quid in hac**
 Paschalis Chronici patria vel nomine, quae quidem etiamnum **Chronici**
 incerta manent, atque adeo de ea qua in rebus pertractandis **V 34**
 utitur ratione vel methodo, superest ut quid in hac editione **Re-** **Editione**
 Regia a nobis utrumque praestitum sit, Lector paucis admoneatur. **praestitum**
 Priusquam igitur illustrandum hoc Chronicon aggredieremur, vi- **sit.**
 sum est operae compendium, ut Vaticanum exemplar (ex quo
 forte Augustanum exscriptum fuerit, et ex eo utraque prodierit
 editio) velut authenticum et singulare exemplar consuleretur.
 Cum vero RR. PP. Joannes Mabillonius, et Michael Germanus
 Benedictini, viri eruditissimi, Romae nuper versarentur, quo a
 Rege Christianissimo conquirendorum cum editorum tum Manu-
 scriptorum Codicum gratia missi fuerant, quibus locupletaretur
 ditissima alias Regia Bibliotheca, ii una cum Claudio Stephano-
 tio ejusdem Ordinis, viro perinde doctissimo, qui Romae suae
 Congregationis Procuratoris Generalis officio fungitur, qua sunt
 erga nos humanitate et benevolentia, ac in liberales omnes disci-
 plinas propensione, id in se ultro oneris receperunt. In Vatica-
 nam quippe Bibliothecam adita sibi permisso a viro singularis
 pariter eruditionis Emanuele Schelestrato S. T. D. ejusdemque
 Bibliothecae Praefecto, Codicem inspexere, membraneum illum **P 83**
 ac notae optimae, et ab annis dcc. quantum conjicere licuit,
 scriptum: eodem titulo, quoad Chronicon, et cum iisdem lacu-
 nis quibus deturpatur Raderiana editio, ita ut dubitare non li-
 ceat, si non ex eo, saltem ex simili Codice exscriptum fuisse
 Augustanum exemplar. Initio autem ejusdem Codicis Vaticani,
 qui numero notatur **MDCCCXLI.** haecce leguntur verba: *Messa-
 nae emptum a Georgio CP. vi. Kl. Octob. MDLI.* Quisquis porro
 Georgius iste fuerit, is videtur ex quo deinde comparatus fuit
 codex ab Hieronymo Surita, qui postmodum, curante Antonio
 Augustino, in Vaticanam Bibliothecam illatus fuit. In illo vero
 Codice praefiguntur instar praefationis, uti jam antea monuimus,
 excerpta quaedam de Paschate **SS. Patribus,** quorum
 primus laudatur Petrus Alexandriae Episcopus et Martyr, cujus
 ideo nomine prodiit editio Raderiana, quod qui Augustanum
 exemplar descriperat, solo duntaxat ejusdem Petri Alexandrini
 nomine inscripto, caetera ejusdem Praefationis omiserit, prae-
 ter extremas quatuor lineas, quae eidem editioni praefiguntur.

XLIV. In ea Praefatione, post allatas Patrum de Paschate **De Auctoris**
 auctoritates, alia ex suo penu auctor promit de eodem argumen- **Chronici**
 to, ubi qua ratione investigandi singulis annis Paschalis Festi **Praefatio-**
 dies pluribus disquirat, ut et de cyclis decemnovennali et vigin- **ne.**

tiocenniali, ac de cyclo DXXXII. annorum agit, ad quos exigendos dies Paschales contendit: tum de Solis Epactis, de Solis et Lunae cyclis, de Epactis Lunae, de quartadecima Lunae, et aliis hujusmodi, quorum omnium methodum prosequitur. In cujus argumentum ac elucidationem binas proponit tabulas, quas *Rotas* vocat, quarum prima continet cyclum vigintioctennialis Solis in seipsum semper recurrentis, quo denotantur quovis anno Epactae: altera rationem inveniendi Paschatis legalis complectitur. Inter haec, methodos in toto subinde opere daturum se deinceps pollicetur, atque ex iisdem cyclis ostensurum se, supradictis omnibus patefactis ac declaratis, quibus eorundem cyclorum annis singulae Dominicae Festivitates, seu *δεσποτικά έορτά*, contigerint, additis qui a mundi conditu effluxere annis.

- V 35 utrumque Pascha celebrari debeat. Quibus exactis, consilium suum aperit, de condenda annorum ab Adamo, seu a mundi exordio brevi historia, qui scripturae sacrae et SS. Patribus, ac rite hactenus celebratis in Sancta Dei et Catholica Ecclesia concinuant. Ex quibus patet omnino Chronicon istud non esse aliud quam *Παράλιον*, brevi rerum gestarum ad annos singulos narratione subinde adornatum, tum ne prorsus nudum prodiret, tum etiam, quemadmodum attigimus, ut perpetuus in Christianae religionis antiquitate ac continuatione scriptorum consensus ejusmodi descriptione firmaretur. Hujus autem syntagmatis cum pleraque fuissent a Petavio edita in Uranologio ex schedis Andreae Schotti Romae antea descriptis, quae ex iis deerant ex Vaticano codice nobis describi curarunt viri iisdem supradicti eruditi; neque haec modo, sed et tabulas binas alias, seu *Rotas*, quae ex eodem MS. codice inseruntur pag. 197. editionis
- P 39 Regiae, et pag. 288. post annum scilicet primum Olympiadis cclxxxi. ut et aliquot variantes lectiones, de quibus a me consulti fuerant, cum Raderianam integram editionem cum ipso Vaticano exemplari conferre majoris fuisset otii et laboris. Unde hisce contentus, dum forte alius hanc sibi operam proponat, caetera quae in utraque editione forsitan occurrunt *σφάλματα*, ex ingenio seu conjectura ita emendavimus, ut non nisi monito prius lectore id praestiterimus, quo divinationes nostras in examen ad arbitrium velit adducere.

De Latina
versione.

XLV. Cum porro Latina Raderi versio, viri caeteroquin eruditi, et cui literae multum debent, quibusvis haud arrideret, ut qui in plerisque auctoris mentem non videretur assecutus, quod alii ante nos monuerunt, tum quod Codex quo usus fuerat, pluribus scateret mendis, nec esset probe scriptus, tum etiam quia extremam versionem manum apponere, atque adeo eam recensere, per otium non licuisset, aliam utcunque adornavimus, quae

fortasse etiam cultioribus minus placeat, sed quae, nisi ipse fallor, ad scriptiorum genium propius accedat, ubi vertimus, ut sonant, verba, cum auctor pleraque stylo humiliori ac plebeio exaraverit, unde *scriptor idiota* dicitur Scaligero, seu ipsemet sua suis, vel aliena alienis verbis ita reddiderit: quamquam ut verum fateamur, principio non tam novam, quam interpolatam interpretationem dare propositum nobis erat, sicque in locis aliquot usi sumus. Verum cum auctoris verba aliter saepe quam eruditus interpres reddiderimus, asserendae nostrae vel illius confutandae versioni immorari debere minime censuimus, tum quod sensus allata diversitas sententiam nostram, si non firmat, saltem prodat, de utraque judicandi relicto Lectori arbitrio: tum etiam quod ex alienis erratis, si quae occurrant, quod fecere viri aliquot doctissimi, qui toti fere sunt in iis notandis in aliorum versionibus, gloriam aucupari procul absit a moribus nostris. Id autem in primis praestitimus, in iis quae ex Sacris libris excerpta sunt, veterum Patrum utriusque linguae exemplo, ubi versiones receptas, quantum licuit, sumus secuti, non omisa etiam scribendi apud Hebraeos usitata ratione in nominibus appellativis reddendis, qui, ut ait Josephus, *Ἐν αὐτῶν σχῆμα, καὶ τελευταίην μίαν* semper servant, contra quam Graeci ac Latini, qui ea *διὰ τὸ τῆς γραφῆς εὐπρεπέες*, suis linguis accommodant. Adde quod, quando Latinae linguae lepores et munditias plus quam par est sectatur interpres, vertendo saepe evertat, ut censet Hieronymus: cum praeterea *τῆς ἐρμηνείας μόνη ἀρετὴ* sit *σαφήνεια*, ut ait Galenus ¹⁾. In quam sententiam praecclare Clemens Alexandrinus ²⁾, *ἡ μὲν λέξις ὅλον ἐσθῆτος ἐστὶ σώματος, τὰ δὲ πρῶτα γματα, σάρκες σὶσι καὶ νεῦρα. οὐ γρη τολύνη τῆς ἐσθῆτος πρὸ τῆς τοῦ σώματος σωτηρίας κήδεσθαι*, dictio veluti vestis est corporis. *Res autem ipsae, carnes sunt et nervi, non igitur prae corporis salute vestium habenda cura.*

XLVL. Quoad vero Notas, quas illustrando utcumque scriptori nostro subjecimus, in eo argumento ita sumus versati, ut loci qui lucem aliquam expetere viderentur, brevi duntaxat dilucidarentur annotatione: aut si ab aliis vel ex professo, aut alia qualibet occasione res de qua agitur esset pertractata, Lectori tantum indicaretur, ne actum dicamur agere, vel aliorum observationibus nostras infercire: cum alias minime persequi eorum potius sit qui ne satis multa, quam qui ne satis utilia scribant ve-

¹⁾ Galen. 1. 9. de simpl. medic. p. 121.

²⁾ Lib. 1. Strom.

rentur: ac denique aliud sit notas, aliud commentarios scribere. Unde saepe ad Scaligerianas in Chronicon Eusebii, ex quo plerumque vel certe plurima hausit scriptor, lectorem amandamus, cum in iis explicandis vir omniscius nihil omiserit, quibus etiam eas addere Lector poterit quas Arnaldus Pontacus ejusdem Eusebii Chronico subdidit; ut et ad Petavium, Salianum, caeterosque ejusmodi rerum Chronologicarum eruditos et accuratos scrutatores, ex quibus si quid naevi aut dubii suboleat, illius enodationem haurire quivis facile possit. Scriptores quippe qui universalem historiam aliquatenus complectuntur, cujusmodi sunt Chronologi, qui prolixioribus Commentariis adornare aggrederetur, supervacaneam ac inanem, vel certe importunam luderet operam, uti nuper monuimus in Praefatione ad Joannem Zonarae Anagales, cum quae ii in tanta rerum varietate levi manu attigere, pluribus longe verbis enucleare necesse haberet, et commentariorum mole lectorem, cujus fastidiis potius quam aliorum tarditati occurrendum in hoc genere est, penitus obrueret. Eapropter multa praetermisimus ex iis quae fortasse potuissent illustrari, ut sunt quae sacros libros spectant, atque in primis Annales illos Ecclesiasticos ex veteri Testamento, quod id argumenti multa cum eruditione pridem pertractatum sit ab eruditis illius interpretibus, iisque qui data opera Historiam Sacram ab ipso mundi conditu per annorum seriem, vel aliter sunt persecuti, qui nihil fere intactum vel intantum reliquere. Ab iis vero quae descriptionem urbis Constantinopolitanae, vel illius aedes ac regiones spectant: atque adeo a Graecobarbaris, aut insolentis notiones vocabulis, quibus passim hocce Chronicon, illustrandis vel enodandis consulto abstinuimus, cum aliud nihil nobis occurreret, quod in Constantinopoli Christiana, et in Glossario mediae et infimae Graecitatis a nobis hactenus editis illustratum vel explicatum non fuerit, rerum ac verborum duntaxat confecto indice, quae in utraque lucubratione plene, opinor, pertractata Lector reperiet. Notis nostris varias lectiones et conjecturas eruditissimi Holstenii, quarum supra meminimus, subinde inseruimus, quo nihil praeteriretur ex iis quibus hocce Chronicon possit illustrari. Chronologicis vero calculis, qui crebrius in eo occurrunt expendendis, interdum et prout se se obtulit occasio institimus, nec tamen semper, tum quod haec majus otium ac diligens examen efflagitent, quibus examinandis immorari minime debere visum est, cum satis esse arbitraremur si quae ab aliis subinde essent in hanc rem annotata duntaxat indicarentur, via caeteroquin aliis relicta, quo ignota e suis loculis proferant, ac

v 37 iis praesertim qui in hisce studiis operam suam collocarunt. Sed et neque, ut fateamur quod res est, numeros toties passimque descriptos scrupulosius ad calculos revocavimus, vel an in his auctor vel antiquarius peccaverit, examinavimus, utraque dun-

taxat editione recensita, ac invicem quantalibet cum fide collata et exhibita.

XLVII. Ut porro temporum certiores essent notae, in Con- P 41
salum Fastis annos ab U. C. a Palilibus Varronianis ad Christi De annis a
Nativitatem, deinde a Nativitate annos Dionysianos singulis pa- mundo con-
ribus Consulum, annos etiam mundi juxta Graecos, in margini- dito, ab U.
bus subinde adscripsimus, prout hos suo codici edito adscrip- C. et a
rat Antonius Allenus vir doctissimus. In recensendis vero Regum- Christi Na-
vel Imperatorum annis, cum in editione Raderiana Indictionibus co additis.
ii subpicerentur, in Scaligeriana vero, (nescio an etiam in MS.
codice) praeponerentur, in hoc ut commodiorem Scaligerianam
sumus secuti. Cum denique lectorem nosse intersit, qua apud
artis istius computisticae scriptores recepta methodo ac ratione
usus sit idem auctor Paschalis, ut quae apud illos varia sit, nec
proinde unica, tum in putandis Mundi conditi, vel Christi annis
ac Indictionibus, vel in inveniendis Epactis, Noviluniis, Pascha-
libus aliisque Festis, quae in id argumentum observata sunt a
Petavio praesertim, qui ejusdem auctoris Chronici Paschalis com-
putos ad censuram et examen saepe adduxit, in Selectis subji-
cienda duximus. Neque haec duntaxat, sed et viri doctissimi
observationes quasdam Chronologicas ad idem Chronicon quae
serius in manus nostras pervenerunt, huic Praefationi subdidi-
mus. Ex illorum enim et aliorum Chronologorum scriptis, vel-
uti fontibus, omnium qui deinceps in istis controversiis versati
sunt disputationes et commentarii profluxerunt: cum nihil fere
post illos sit allatum, quod non inde promptum ac derivatum
fuerit, ut qui ea quae illi attigerunt legerit, istorum omnium ut
et nostram industriam non magnopere desideret. Sed et addidimus
Selecta aliquot quae ad Chronici illustrationem aliquatenus neces-
saria visa sunt, partim ex editis partim ex MSS. codicibus eruta, vel
cum iis collata, de quibus fere omnibus actum est vel in hac nostra
Praefatione, vel in Notis ad idem Chronicon Paschale. Hisce
denique Laterculum Mensium Macedonicorum adjunximus, qui-
bus perpetuo auctor Chronici utitur, quos fere semper cum men-
sibus a Latinis receptis comparare solet, adjectis Idibus, Nonis,
et Kalendis. Atque hos quidem menses Macedonicos mediae ve-
tustatis scriptores, praesertim Christiani, cum Syromacedonicis,
quos et Asianorum menses appellant, ut plurimum confun-
dunt¹⁾, cum apud Priscos scriptores, Syromacedonum, seu An-
tiochenorum, seu denique Συροελλήνων, quos et Έλληνας inter-
dum nude vocant, mensium alius in anno situs quam Macedoni-
corum fuerit, non modo veterum, quos lunares fuisse opinatur

¹⁾ Concil. Socrat. Evagr. Suid.

Petavius ¹⁾, atque adeo recentiorum ac fixorum, ut observatum pridem a viris eruditis ²⁾. Sed et alii adnotarunt Scaligerum menses Macedonicos et Syromacedonicos perperam existimasse semper fuisse Julianos, cum antequam haec aequatio facta esset, mensis Macedonicus aliqua sui parte menses duos Julianos attingeret, ac deinde ad eum mensem totus accommodatus sit, quem longe maxima ejus pars antea occupabat.

¹⁾ Petav. ad Epiphan. p. 132. 133. 139.

²⁾ Joan. Pearseus dissert. 2. de annis priorum Romae Episcop. cap. 18.

ANALYSIS CHRONOLOGICA

v 38

AD

CHRONICON PASCHALE

EX OBSERVATIONIBUS

JOANNIS BAPTISTAE HAUTINI,

REGII IN PRAEFECTURA PARIENSI

CONSILIARII, VIRI LONGE DOCTISSIMI,

AC IN RE CHRONOLOGICA PRAE CAETERIS

VERSATISSIMI, QUAS MECUM COMMUNICAVIT

V. C. EX FILIO NEPOS.

In hoc Chronico non eadem semper et ubique observatur supputatio annorum mundi. Nam verbi gratia Augusti mora, sive finis 56. ejus annorum, inferri videtur anno mundi 5521. pag. 189. d. (*ed. Reg.*) postea tamen ejusdem Augusti annus 39. comparatur cum anno M. 5506. p. 534. c. quo fit ut annus ejusdem 56. sive ultimus, finem habeat in anno M. tum 5523. non 521. et sic ubique semper in annis collectis est metachronismus biennii, cum in annis expansis sit prochronismus ejusdem. Notandum autem quod ab eodem anno 5523. in quo mortem Augusti constituit, etsi is vulgo putetur 6. menses praeter 56. annos imperasse, Tiberii tum primum etiam inchoat. Nam annum Tiberii 15. comparat cum anno M. 5537. p. 209. quod ut fiat necesse fuerit primum Tiberii annum comparare cum anno M. 5523 imo comparat 18. et p. 211. a. cum anno M. 5536. Jam dicendum est Augusti mortem eum constituere in illo primo anno qui notatus erat 5521. et Tiberii initium in 5522. sicque nullus erit metachronismus deinceps, qui deprehensus est tum in Christi Natali, ut dixi. Et vero legendum esse 5536. non 5537. apparet ex supputatione annorum infra p. 215. a. deinde secundum eandem supputationem comparat annum 19. Tiberii cum anno M. 5540. p. 220. d. et 221. et si id referat sub anno tum 18. ejusdem Ti-

berii *p.* 217. *d.* ideoque annum eius 20. bis numerat *p.* 225. et 229. Caligulae tum mortem, quae secundum hanc supputationem incidebat tum in anno M. 5547. refert anno M. 5548. *p.* 230. *b.* Indict. 8. sicque est metachronismus hujus anni et continuus, sed annos Galbae et tyrannorum confundit cum ultimo Neronis usque ad finem: itaque censendus in hoc Chronico Tiberii annus 23. non 22. ut dico infra.

Existimatur in hoc Chronico Christus natus anno 16. Cycli Lunaris 1. *p.* 199. *c.* Nam etsi ibi dubiam lectionem notavi, haec tamen lectio confirmatur ex eo quod *p.* 216. *c.* annus Christi 32. comparatur cum Cyclo Lunari 9. sequitur enim inde primum annum comparari deberi cum Cyclo 16. non 15.

Existimatur item Christus natus Cyclo solari 19. nam annus Christi 32. comparatur cum Cyclo solari 22. *ibid.* *p.* 216. *a.* Plinius autem Cycli anno 32. retro ante fuit 19.

Etsi non exprimitur in hoc Chronico qui sint anni Bissextilis, colligi tamen potest ex methodo qua in eo feriae inveniuntur: nam anno cujus feria indagatur, tot adduntur dies quot Bissexta transierunt, quod vocatur quarta pars anni quaesiti. Cum igitur ab illo anno quarta parte exacta eximi potest, sic ut nullus numerus supersit, cujus quarta pars deduci non potest, illo anno Bissextum est, ut in anno Chr. 31. qui est annus mundi 5536. quarta pars illius numeri 5536. est 1384. quae est integra et solida pars quarta illius numeri 5536. De eo enim numero 5536. nihil amplius dividendum superest, sed quatuor numeri 1384. conficiunt exacte illum numerum 5536. Itaque ille annus proculdubio Bissextilis est. Quoties vero integra quarta pars anni quaesiti eximi nequit, et de illo anno quaesito aliquis numerus superest, qui in quatuor dividi non potest, tunc ille annus non est Bissextilis, et numerus indivisibilis indicat quotus ille annus sit a Bissexto; si enim superest unum, datur intelligi illum annum primum esse a Bissexto, hoc est proxime sequentem Bissextum, si duo supersunt, esse secundum, si tria, tertium, nunquam vero quatuor supersunt, quia quatuor in quatuor per unitatem dividi possunt, tuncque est Bissextum. Verbi gratia post illum annum 5536. qui est Bissextilis, sequitur annus mundi 5537. cujus quarta pars est item 1384. ut erat anni 5536. Sed de 37. superest unus numerus, qui in quatuor dividi non potest, et ideo indicat illum annum primum esse a Bissexto. Sic anni sequentis 5538. quarta pars item est 1384. sed de 38. duo supersunt indivisibilia, quae indicant illum annum esse secundum a Bissexto, sicut anni 5539. quarta item pars est 1384. sed de 39. supersunt tria, quae indicant illum annum esse tertium a Bissexto, et ita etiam vocatur hic *pag.* 221. *ἑξήκοντα ἔτους ὄντος μετὰ τὸ Βίσεξτον.* Trinus autem ille numerus indicat etiam diei quadrantes praecessisse, sic ut in anno sequenti quadrans ultimus

cum tribus illis praeteritis conficiat unum diem, cujus causa ille annus est Bissextilis, cum ille dies numeretur Bis sexto Kalendas Martias. Ergo quarti quique anni a conditu mundi Bissextilis sunt, hi nempe 4. 8. 12. verbi gratia, quod et confirmat Isaac Argyrus in Computo Paschali cap. 2. pag. 10. cum ait Bissextilis annos, esse quartum, octavum, et consequentes, et cum sit 16. c. i. p. 4. primum nempe diem a primo septimanae die coepisse, secundum a secundo, tertium a tertio, quartum a quarto, quintum autem non a quinto, sed quia quartus annus fuit Bissextilis, a sexto septimanae die incoepisse.

Anni mundi hujus Chronici initium sumunt a die 21. Martii, ut hic pag. 72. ergo primus mundi annus per decem primos ab orbe condito menses currens in die demum 20. mensis tertii anni sequentis, hoc est mensis Martii anni secundi desinit. Itaque hic et Christus dicitur conceptus 8. Kal. Apriles anno mundi V 39 5507. pag. 199. c. et in templo susceptus a Symeone die 2. Febr. anni sequentis, qui tum erat idem annus mundi 5507. pag. 205. c. Repugnat tamen quod hic scribitur sub annum mundi 3839. pag. 75. c. Auctor enim hujusce Chronici illum annum ait fuisse mundi 3838. a die vero 21. Martii inchoatum esse annum mundi 3839. quod si est, sequitur annum mundi primum per duos tantum menses durasse et dies 20. nempe a die primo Januarii ad diem 21. Martii. Nec dicendum est illum annum ideo nuncupatum esse 3838. quia de eo cujus 10. menses praeterfluxerant anno praecedente, supererant adhuc illi duo menses, vel paene tres usque ad 21. Martii. Sic enim a minori parte annus denominaretur, et aliud absurdum sequeretur, quod secundus mundi annus primus nuncupandus esset, secundus vero tertius, et sic deinceps, decem vero primi menses nulli omnino anno attribui possent, siquidem primus annus is tum vocaretur qui a Januario post decem illos primos exactos menses inciperet. At vero usitatus est primum annum illum vocari qui constat primis illis decem mensibus, secundum qui decem ultimis mensibus anni sequentis, ita illum annum a cujus die 21. Martii exordium sumitur anni mundi magis expedit 3839. appellare, quam 3838. quia non in anno mundi 3838. incipit 3839. sed 3838. annus desinit in 3839. ut secundus annus mundi non habuit ortum in primo, sed primus annus potius finem posuit in secundo. Aliud dicendum est de annis Christi, quia ii non ortum habent a se ut anni mundi, sed ab ipsis mundi annis deducuntur et originem sumunt, ut in anno Christi 619. p. 388. b. dicitur inchoatus jam esse annus Christi 620. quia in hoc Chronico non is primus putatur annus Christi quo vel conceptus vel natus est, sicque non a se ortum habent anni Christi, sed ille tantum qui primus post Nativitatem Christi coepit et numerari et nominari, ut in hoc Chronico Christus putatur natus 25. Decembr. anno mundi 5506. qui

est mihi 5505. non is tamen primus annus Christi vocatur, sed sequens tum ortum habens a Januario proximo sequenti, nempe annus 5507. ergo et secundus Christi ortum habebit in eodem anno mundi 5507. nempe a die 25. Decembr. ejusdem anni 5507. sic et annus Christi 5620. ortum habet a die 25. Decembr. anni mundi 6125. qui est mihi 6124. in quo et desinit annus Christi 619.

Sed his omissis, aliud oritur dubium soluta difficiliter de anno qui sensim et sine sensu in hoc Chronico irrepsit. Etenim per deductionem annorum ab ipso mundi exordio, annum quo Christi natales signantur reperio incidere in annum mundi 5505. *p.* 196. hic tamen is annus nuncupatur 5507. *ibid.*: 199. *c.* quasi duo anni desiderentur, qui sive per imprudenciam omissi sunt, sive fictitii additi, certe ab hoc Chronico penitus absunt. Sequens autem annus itidem nuncupatur 5507. *p.* 205. *c.* qui mihi est tantum 5506. sicque unus duntaxat annus desiderari videtur. Tamen *pag.* 209. *c.* et 210: *d.* annum mundi nominat 5536. qui mihi quoque idem est, sicque vere is est; Christum quoque natum esse anno mundi 5506. necesse est, quae est Cedreni sententia et Nicetae apud Paulo de Mildeburgo lib. iv. de die Passionis Domini *p.* 381. non autem anno mundi 5507. Sed auctor hujus Chronici variat; nam paullo post eundem annum quem dixit esse 5536. nominat 5537. *p.* 215. *c.* et sequentem 5538. et sic deinceps usque ad finem anno uno semper praecurrit. Quod ideo forte factum est, quia Tiberii anni tantum 22. putantur, cum sex menses praeterea imperavit, qui juncti sex mensibus qui

P 44 Augusto quoque competunt, praeter 56. annos, quorumque nulla hic habetur ratio, conficiunt unum annum solidum, ita ut Tiberius dici possit 23. annis imperasse. Quod si ille annus 23. qui hic notatus non est, admittitur, recte Caligulae caedes incidet in annum mundi 5548. alias unus annus in Caligulae Imperio abundaret, ut alibi dixi. Quia igitur annus qui hic deest fini tamen Tiberii addendus est, ideo dicendum Christum natum die 25. Decembr. anno mundi 5505. primumque Christi vulgo dici et numerari annum 5506. baptizatum autem anno mundi 5536. cruci affixum anno mundi 5539. Tiberium vero Imperatorem mortem oppetiisse anno mundi 5544. non ut hic 5543. sicque Caligulae caedem recte incidere in annum mundi 5548. ut hic notata est, et sequentes propterea anni usque ad finem recte notati erunt. Annum tamen Constantini 20. ait auctor secundum priorem supputationem esse M. 5833. *p.* 283. *c.* cum si primus annus Tiberii 23. admittatur, sit 5834. Sed nunc tandem deprehendi illum annum vere esse 5833. non 5834. quod patet ex Cyclis solaribus 5. ex feriis Hebdomadaram quae infra notantur, ut in anno mundi quem scripsi 5839. *p.* 285. *a.* cum dies ix. Maii dicatur esse feria secunda, id non hoc anno contigit, sed prae-

cedenti, nempe mundi 5838. ut et notavi, idemque postea ubique praestiti, cum Cyclus solaris esset 14. et litera Dominicalis D. item anno mundi 5846. p. 286. d. ubi dies 22. Maii dictus est esse feria 1. et Pentecoste, verius est et scribi debuit 5845. quo Cyclus solaris erat 21. et litera Dominicalis B. ut et infra anno mundi qui notatus est 6118. pag. 381. c. quo dicitur Aprilis dies 1. fuisse feria 3. sursum retrahendus est ad annum praecedentem, nempe mundi 6117. Illo enim tum anno 6117. Cyclus solaris fuit 13. et litera Dominicalis E, quae indicat diem primum Aprilis notatum litera G. esse feriam 3. seu diem Martis, et sic in sequentibus. Ergo ab anno mundi 5588. pag. 249. a. ubi monui emendandos esse hos numeros, unusquisque annus mundi vel Cycli lunaris solarisque minuendus est una unitate usque ad finem Chronici. Feria item recte notata est in anno M. 5490. p. 193. c. ubi dies 8. Septembria dicitur esse dies lunae: Cyclus enim solis erat 2. et litera Dominicalis E. Sed haec regula feriarum non in omnibus procedit, aut sibi constat, sed plerumque fallit. Nam p. 307. d. annus mundi 5912. cum Cyclus solis est 4. litera Dominicalis B. dies 6. Kal. Jul. sive 26. Junii dicitur esse feria Hebdomadis 2. cum tamen sit prima: qui error culpa librariorum admissus est. Nam in eodem anno dies pridie Nonas Octobr. sive 6. Octobr. recte dicitur feria 5. ibidemque dies 4. Idus, sive 12. Octobr. recte dicitur feria 4. recta item ibidem Indict. 13. p. 309. b. dies 8. Kal. Aug. sive 30. Julii dicitur esse feria 6. Cyclo solis 15. litera Dominicali C. et dies 8. Kal. Octobr. sive 24. Sept. feria 6. *ibid.* unde discitur literam Dominicalem sive Cyclum solis non mutari in initio Septembr. quod tamen putat Scaliger l. 7. de Emendat. temp. p. 711. a. Sed nomen mensis interdum aliud pro alio ponitur *μηὴ Γορνιαῖω* πρὸς ζ. *ἰδῶν Οκτωβριῶν ἡμέρα κυριακῆ*, cum *Γορνιαῖος* sit September, non October. Feria tamen recte notata est secundum Octobrem, et videtur hic auctor ubique *Ἰορνιαῖον* pro Octobri accipere: verbi causa, *ibid.* p. 310. b. *μηὴ Ἰορνιαῖω* πρὸς ζ. *Νονῶν Σεπτεμβριῶν ἡμέρα σαββάτω*, nam in Septembri nullus est dies 6. Nonas Septembris, in Octobri vero 6. Nonas, sive 2. dies est feria 7. illo anno solis 15. At p. 313. c. Ind. 4. *Γορνιαῖος* pro Septembri accipitur, et secundum eum recte notatur feria 8. 8. Id. Septembr. Cyclo solis 21. litera Dominicali B. Sed ibidem error est, cum dies 6. Id. Jul. sive 10. Julii dicitur feria 7. erat enim Dominica, nisi si Cyclus mutetur ante Septembrem, et pro 3. 21. sit adhuc 20. ut dixi supra ex Scalligero: tunc enim cum sit litera Dominicalis C. dies 10. Julii fuit feria 7. Sed non puto, ut dixi supra, mutationem Cycli nisi in mense Januarii fieri, quod praeter exemplum supra citatum apparet in Ind. 14. p. 310. b. et Ind. 2. p. 310. c. apparet etiam p. 384. b. Ind. 15. Nam cum ibi et dies 8. Maii recte dicatur

- fuisse feria 4. et dies 13. Augusti feria 1. Cyclo solis 16. litera Dominicali A. ita et post mensem Septembr. servatur, eadem litera Dominicalis idemque Cyclo, cum dies 5. Decembris dicitur fuisse feria 3. Itaque loco citato ex *pag.* 313. c. magis potest mendum esse ut 6. Idus Jul. scriptum sit, pro 7. Idus. Nam
- V 40 pluribus aliis in locis, feriae mendose corruptae sunt, ut *pag.* 313. d. Ind. 6. 7. Id. April. sive 7. April. dicitur fuisse feria 2. cum fuerit 7. litera G. et Ind. 3. p. 319. b. dies 25. Augusti dicitur fuisse feria 5. cum fuerit 6. Cyclo solis 22. litera Dominica A. et p. 322. Ind. 3. dies 2. Sept. dicitur feria 4. cum sit 5. Cyclo solis 9. litera Dominic. C. Et p. 385. b. Ind. 2. dies 28. Octobr. dicitur feria 7. cum sit 2. Cyclo solis 18. litera F. et p. 390. a. Ind. 9. dies 5. Junii dicitur feria 1. cum sit 6. Cyclo solis 25. litera D. Et quia hoc in Chronico frequenter anni initium constituitur in die 21. Martii, quo aequinoctium a Patribus stabilitum, ut infra p. 72. b. ubi omnino sciendum neque post 21. Martii Cycli solaris vel literae mutationem fieri, ut patet p. 382. b. Ind. 13. ubi dies 20. Martii recte dicitur feria 6. Cyclo solis 14. litera D. et consequenter dies 22. dicitur 16. feria 1. et consequenter item dies 3. Octobr. feria 7. ita ut eo anno a 20. Martii usque ad 3. Octobr. eadem praecaldubio sit litera Dominicalis. Initium enim anni secundum Romanos est a Januario, ut patet ex *pag.* 379. Cycli tamen solares et lunares paene omnes uno anno ante scribuntur quam orientur, ut in anno mundi 5504. p. 194. c. dicitur esse Cyclo 14. cum sit tantum 13. quia numerum putatur esse annus 5505. non 5504. Sic et anno mundi 5505. Cyclo lunaris dicitur esse 16. cum sit tantum 14. quia videlicet existimatur esse annus M. 5507. non 5505. *pag.* 199. c. sic et *pag.* 215. b. annus M. 5537. Cyclo lunaris dicitur esse 9. et solaris 22. quia existimatur esse annus M. 5538. cum sit tantum 5537. et Cyclo lunae 8. et solis 21. et annus M. 5539. *pag.* 220. d. cum sit annus 10. Lunaris, dicitur quidem esse *φύσει* decimus, *θίσει* vero undecimus, quod nondum capio, et consequenter annus mundi 5540. p. 229. c. dicitur esse Cyclo lunaris 11. *κατὰ φύσιν*, cum secundum consequentiam praecedentium debuerit esse 12. sed *θίσει* tantum videlicet.
- P 45

Christi ortum secundum hoc Chronicon deducendum esse ab anno mundi 5507. ut dixi, non 5506. ex eo confirmatur primum, quod annus qui mihi est Christi 619. de quo supra illi est praecaldubio 620. Deinde annus Herodis 35. quo dicit Christum natum p. 191. b. exacte incidit in annum mundi 5507. quia annos Herodis deducit ab anno mundi 5473. Itaque primum annum Christi comparabo in meo Chronologio cum anno mundi 5507. non ut in hoc Chronico, cum anno mundi 5506. Vere enim hujus Chronici haec mens est Christum natum esse 25. Decembr. anno

mundi 5506. primumque annum Christi componendum cum anno mundi 5607.

Caeterum adjunxerat Codicis sui Raderiani marginibus vir eruditissimus seriem accuratam non modo annorum a mundo condito, sed et a Christi Nativitate, et a Resurrectione, atque adeo Antiochenorum, additis praeterea uniuscujusque anni Cyclis lunae et solis: quae quidem alias passim habentur apud ejusmodi Annalium et Ephemeridum scriptores.

Sed et subinde iisdem marginibus notas quasdam breviores, ac locorum collationes adscripserat, ex quibus aliquot excerptimus, quas hic exhibemus, ne his lector fraudetur.

Pag. ed. Bonn. 119. 7. Μετὰ δὲ τὰς ἡμέρας] Imo est primus. Nam Exodus contigit anno Moysis 81. pag. 168. 10. anno 2. et ita sentit ipse pag. 133. 14. ergo hic caput 2. Exodi notat. V 41

Pag. 258. 2. Η τωγή] Quasi τεταγμένον ὄψον, ut ap. Plutarch. in Lycurgo tom. 1. pag. 82. d.

Pag. 265. Sequentium Regum Romanorum, nempe Servii Tullii et Tarquini Superbi, nec nomina nec anni exprimuntur. Sed et plusquam 60. Consulatus deficiunt. Itaque sufficiet deinceps annos U. C. annotare, et numerum Consulatum, ubi eos attigerimus.

Pag. 310. 18. Ρωμαῖοι Ἀρχοντες] Intelligit Tribunos militum qui creati coepti ann. U. C. 310. Olympiadis 84. an. 1. Censores etiam tunc creati. an. U. C. 311. Onuphr. de Tribunis. Vide Sigon. fastos pag. 40. c. an. U. C. 309. (*Aqui hoc cadit in an. U. C. 265. quo Proceres Romani dicti hic leguntur.*)

Pag. 312. 2. Ἐξέτης] Pertinet ad primum Xerxem. Mox, iste Sogdianus mensibus tantum, non annis septem regnavit, et alio loco hic ponitur, cum successerit non Dario notho, sed Xerxi. 2. filio Artaxerxis Longimano fratri suo.

Pag. 320. 2. Ἀρσιλοχος] Legendum Ἀρσής Ὀρον.

Pag. 323. 17. Ψηφίζονται, etc.] Infra pag. 591. 7.

Pag. 323. 18. Ἀπαμίων] Nam tres Apameas condidit Seleucus, a cujus anno primo creditur haec Epocha deduci. App. in Syriacis pag. 66. et 12. anno regni sui condidisse notat Syncellus, qui est illi duodecimus a morte Alexandri.

Pag. 340. 8. Ἐτη λ.] Legendum λγ. ut infra pag. 357. 18.

Pag. 346. 9. Ἰωάνθης] Alii omnes habent Ἰωάννης. Eusebius tamen unico tantum in loco Jonatham vocat nu. 1913. pag. 149. (1. ed.)

Pag. 348. 9. Ο νέος] Chronic. Scalig. barbarolat. pag. 285. e. et Diodorus Siculus lib. 2. Biblioth. hist. pag. 41. a. et Velletius Paterculus. De Antonio pag. 47. et Athenaeus lib. 4. pag. 148. d.

Pag. 354. 19. Πρώτης ἐπισημείωσης] Infra ead. pag. 6. *Chronicon Paschale vol. II.*

Pag. 358. 6. *Χριστοὶ Pontifices*] Imo ab octavo anno Darii Hystaspis, supra *ead. pag. a. et p. 272. 4.* qui est secundus Olympiadis 183.

Pag. 359. 3. Sed templi instauratione permessa Judaeis a Cyro, simulque libertas iis reddita anno ipsius Cyri primo, supra *pag. 265. 13.* sed incursionibus vicinarum gentium prohibiti Judaei templi instaurationem absolvere nequiverunt nisi post 46. annos. Supra *pag. 272. 4. et 270. 20.* nempe illo 8. an. Darii. *ibid.* et *pag. 273. 3.* illam autem instaurationem serio tandem aggressi sunt au. 2. ejusdem Darii. *ibid.* et *pag. 272. 4. 270. 20.*

P 46 et 269. 3.

Pag. 375. 13. *Εννεακαιδεκαετηρίδος ἔτος*] At sup. *p. 368. 2.* dixit anno praecedenti qui est M. 5506. Cyclum fuisse tantum 14. *sup. pag. 140. 10.*

Pag. 382. 18. Semel tantum in hoc Chronico mentio fit anni a Nativitate Christi 619. i. in an. ab Ascensione 586. *pag. 710.*

Pag. 391. 14. *Ἐτη νηή*] Imo 599. ab A. M. 4936. ad 5535. imo non a Cyro sed a Dario putandum. Vide *pag. 356.*

Pag. 392. 17. *Ἐτους αψ'*] Ab Exodo, supra *pag. 117.* est enim annus 8836.

Pag. 393. 14. *εφλς'*] Reprehendit Epiphanius haeresi 51. *pag. 196. ελκοσῶ,* imo 30. *sup. p. 360.* et in hoc Chronico manifeste annus M. 5507. concurrat cum anno 42. Augusti.

Pag. 431. 4. *Τηράτην*] Legendum *κλυτήν* ut sequentia indicant.

Pag. 464. 18. Sequentes numeri pro uno minus accipiendi sunt ut pro Cyclo lunari 2. scribendum 1. pro solari 16. scribendum 15. pro anno M. 5588. scribendum 5587. et rationem annorum M. dixi in Caligula usque ad finem. Id demum praestiti, nam omnia emendavi, itaque nunc nihil est amplius mutandum.

Pag. 515. 1. Scaliger in Can. Isag. p. 1280. 1. edit. legit *αὐγούστων.*

Pag. 522. 19. A Consulatu Volusiani et Aniani, l. *pag. 685. 9.* Anno cccxv. Reparatur error qui sup. 512. 11,

Pag. 562. 9. Reparatur error qui sup. p. 529. 14.

EPISTOLA

P 49
V 48

STEPHANI BALUZII TUTELENSIS

AD VIRUM CLARISSIMUM

EUSEBIUM RENAUDOTUM

DE VITA ET MORTE CAROLI DUFRESNII CANGII.

Extinguitus his diebus amicus noster summus *Carolus Dufresnius Cangius* ¹⁾ id a nobis exigit, *Eusebi Carissime*, ut amicitiam nostram, quam si vera fuit, uti certe fuit, firmam et perpetuam praestare ei debuimus, integram erga defunctum conservemus, et pro nostra virili elaboremus ut posteritas scire possit quis fuerit vir ille cujus nunc exitum dessemus. Itaque cum inter nos de ea re colloqueremur, tuque, ut assoles, virum multis laudibus extulisses, ego vero dixissem decrevisse me aliquid scribere de vita ejus, qui illum non solum publice, ut verbis utar Plinii, sed etiam privatim, quantum admirabar, tantum diligebam, tu non solum laudasti consilium illud meum, sed etiam hortatus es ut id quamprimum efficerem. Pareo lubens hortationi tuae. Haec ergo sunt quae scire posteros volo.

Ortus est *Carolus*, uti domesticis memoriis compertum habemus, ex antiqua et nobili gente Dufresniorum apud Samarobriam Ambianorum clarissimam civitatem in provincia Belgica secunda; eaque gens clarioribus quibusque ejusdem urbis ac circumpositae regionis familiis inserta est per connubia et affinitates. Non immorabor in recensendis *Caroli* majoribus, cum neque genealogiam texere velim, nec satis otii mihi concessum sit ad excurrendum per memoriam eorum. Illis virtute sua, absit verbo invidia, praeluxit *Carolus*; ad quem festinans, de patre pauca dicam. Fuit is Ludovicus Dufresnius Toparcha Fri-

¹⁾ Charles du Fresne Seigneur du Cange.

gidae - vallis ¹⁾) et Praepositus Belliquercus ²⁾), quae splendida est administratio in ea Belgicae secundae parte quam posterior aetas vocavit Picardiam, vir, ut ex filio audivisse me memini, doctus, et bonarum literarum amantissimus, et qui Graecae quoque eruditionis expers non esset. Duo ille matrimonia expertus est. Ex priore tres liberos habuit, Hadrianum, qui ei in magistratu Belliquercus successit, Joannem Advocatum in supremo senatu Parisiensi, et Ludovicum medicum, omnes doctrinae et eruditionis fama claros. Ex iis ego Joannem novi, virum bonum, gravem, prudentem, Juris civilis ac municipalis, ut etiam lucubrationes ejus editae, quae in omnium manibus versantur, ostendunt, peritissimum, isthic Lutetiae defunctum ante aliquot annos. Ex posteriore, quod anno MDCVI. postrid. V 44 Kal. Jul. contraxit cum Helena Relya ³⁾) filia Ludovici Relyi Toparchae Framicurtis ⁴⁾) et Margaritae Fosseae ex nobilitate Normannica, tres quoque habuit, Michaelem et Franciscum instituti Societatis Jesu professores, omnibus honoribus in ea functos, et P 50 hunc *Carolus*. Optimas haec matrona, ut hoc quoque detur memoriae insignium virorum, orta erat ex vetere et illustri familia Relyorum apud Atrebatas ⁵⁾): quae, praeter ceteros, aevo Caroli VIII. Regis Francorum protulit virum magni per eas tempestates nominis Joannem Relyum Episcopum Andegavensem. Ipsa vero ex postremo puerperio mortua est anno MDCXIII. prid. Non. Mart. decimo die postquam peperit, annum agens aetatis suae trigesimum secundum. *Carolus* igitur, ut ad id redeamus unde digressi sumus, in lucem editus est apud Samarobrivam anno MDCX. xv. Kal. Januar. circa horam septimam matutinam; eodemque die gratiam Christi consecutus est in Ecclesia parociali sancti Firmini quam vocant ad Petram ⁶⁾). Prima studiorum rudimenta posuit in Collegio Ambianensi Patrum Societatis Jesu; apud quos certum est eum, licet admodum puerum, magnam diligentiae doctrinaeque laudem esse adeptum. Tum ad celebrem academiam Aurelianensem missus ut Juri discendo daret operam, postea in Advocatorum ordinem cooptatus est Lutetiae anno MDCXXXI. v. Idus Augusti; ac mox in patriam reversus, cum se totum dederet studiis bonarum literarum, brevi ad famam pervenit, laetante multum patre ac gaudente quod-talis ei filius obvenisset. Excessit ille e vivis septuagenarius anno MDCXXXVIII. v. Idus Januar. assidente ei per omne tempus morbi,

¹⁾ Froideval.

²⁾ Beauquesne.

³⁾ De Rely.

⁴⁾ Framicourt.

⁵⁾ Vide familias Picardiae Adriani de la Morlière pag. 323.

⁶⁾ Saint Firmin à la Pierre.

quod annuum fuit, *Carolo* amantissimo filio. Hac conjunctissima, jucundissima, et utilissima societate contentus *Carolus* hactenus de nuptiis non cogitaverat. Sed tum, cum ei amici suaderent ducendam esse uxorem, pluresque ei generosae puellae offerrentur, praetulit *Catharinam Bosiam Drancurtiam* ¹⁾ splendidis natalibus apud *Ambianos* ortam, eamque duxit anno *MDCCXXXVIII. XIV. Kal. Augusti*. Credunt plerique obesse literarum culturae vinculum conjugale, eamque esse studiorum rationem ut ab iis tantum tractentur qui caelibem vitam ducunt, qui libero lectulo, ut *Cicero* aiebat, utuntur, id est, nullis impedimentis, nulla rei familiaris aut liberorum educandorum cura distinentur. *Gangii* tamen studiis nihil morae aut tarditatis attulit uxor, quam ex animi sui sententia habuisse eum hinc liquet quod per quinquaginta et quod excurrit annos una vixere concordia admirabili. Superest etiamnum singularis exempli femina in liberorum subsidium simul et solatium. Anno dein *MDCCXLV. IV. Idus Jun. Quaeaturae* ²⁾ dignitate ornatus apud suos, eam retinuit donec *Samarobrivam* relinquere decrevit ob pestilentiam quae illic grassabatur, ut *Lutetiam* in hanc sedem studiorum se cum uxore, liberis, et libris transferret. Anno itaque *MDCCXLVIII*, captum ab eo est consilium quod nobis totique reipublicae literariae maximas commoditates attulit. Nam tum, quod in aliis urbibus contingere nemini potest, paratum habuit omne genus librorum seu manuscriptorum seu typis editorum, cum ei omnes bibliothecae tum publicae tum privatae paterent, nemoque esset qui non cum illo lubenter communicaret quicquid ei poterat esse conducibile et utile ad perficiendas perpoliendasque lucubrationes suas. Etiam summi in republica viri ei impense faverunt, adeo ut affirmare liceat nulli alii homini privato majorem honorem habitum ab illis fuisse. Viginti annis isthic nobiscum vixit, semper studens, semper aliquid scribens. Hinc *Cinnami* historia, hinc *annales Joannis Zonarae*, *descriptio Constantinopoleos* et *familiarum Byzantarum*, *Glossaria mediae et infimae Latinitatis* et *Graecitatis*, et *Chronicon Paschale* sive *Alexandrinum*; cui edendo dum incumbit, incidit in hunc gravem ac diuturnum morbum qui nobis eum abstulit. Fuit hic morbus urinae crebra cupiditas, sed magna difficultas, quam *dysuriam* vocant, qua is extinctum quoque patrem suum meminerat. Ea autem laborare primum coepit *IV. Idus Jun.* hujus anni adeo graviter ut per decem dies continuos necessario indigerit ope chirurgi ad exonerandam vesicam ejiciendamque urinam. Tum *induciae* per aliquot menses, sed parum tutae, pa-

P 51
V 45

¹⁾ Du Bos Seigneur de Drancourt.

²⁾ Thresorier general de France.

rum firmæ. Nam mox bellum, et illud quidem sævam et atrox, xvi. Kal. Septembr. Intellexit vir prudens imminere sibi fatalem ac supremum diem. Itaque transactis inter manus medicorum aliquot diebus cum summis doloribus, quamquam nondum desperatus, accersiri sacerdotem jussit, eique sua peccata errorumque suos placide sedateque confessus, sacra se Corporis Domini nostri *Jesu Christi* communione muniri postulavit. Quod ei datum iii. Kal. Octobris. Gravescere interim valetudo ejus; et inordinati quidam horridique rigores indicio fuere abscessum alicubi latere, qui mox deprehensus est in regione renum. His accessit febris continua duplici tertianæ vehementissimæ conjuncta, et sitis ardens. Inter hæc tamen tormina ac noctes insomnes gravesque et alvi profluvium dirissimum, nam hæc quoque mala aliis accessere, retinuit constantiam dignam viro forti. Miratus esses, si interfuisses, qua patientia hanc ipsam valetudinem toleravit, ut dolori resisterit, ut incredibilem febrium ardorem immotus opertusque transmisit, ut uxorem liberosque afflictos consolatus sit, moriendum esse cunctis dictitans, et sibi actam longam ætatem, ad quam pauci admodum pervenirent. Amicos etiam, cum dolores remittebant, admittens, suaviter et comiter ut antea excipiebat, nulla ferme mentione malorum suorum, tamquam vereretur vir optimus ne illis molestiam exhiberet per commemorationem eorum. In illa animi tranquillitate ac securitate, sana semper mente, etiam usque ad extremum anhelitum, cum videret adesse sibi supremum diem, viatico se instruxit et extrema unctione xvi. Kal. Novembris. Post quæ uxori ac liberis valedicens, tamquam moriturus, eis benedictionem suam peramanter impertiit, eosque amplexatus, ad extremum hortatus est uti post mortem suam concordia inter ipsos esset perpetua quemadmodum se vivo fuerat. Inter hæc cogitationes et eas quæ Christiano homini in mentem venire solent cum proficisci parat ad Deum, cum dolores semper acres essent et vehementes, deficerentque vires, placida compositus pace quievit x. Kal. Novembr. circa horam sextam vespertinam; et viii. Kal. sepultus est in Ecclesia sancti Gervasii, magno concursu eorum qui dediti sunt studiis literarum. Annum octavum et septuagesimum ferme explevit in altissima tranquillitate, pari veneratione. Firma et incorrupta valetudine per quinquaginta et quinque postremos annos vitæ suæ usus est donec is morbus eum corripuit. Liberos ex uxore habuit omnino decem, sex masculos, feminas quatuor. Ex his hodie supersunt maris duo, P 52 feminae totidem. Philippus natu major est Franciæ Quæstor apud Pictavos. Alter, cui Francisco nomen est, nondum elegit vitæ statum. Catharina et Joanna juxta matrem et fratres sunt. Quod si habitum quoque ejus posteri noscere velint, stav V 46 tura fuit paulo infra mediocrem, capite apto, oculis venustis

et igneâ, decorus aspectu, forma denique praestantissima, et specie liberali. Sanguis et bilis in eo praevalebant, mirabili temperatione ad morum facilitatem et comitatem et ad excellentiam in iis studiis in quibus se exercuit. Robustum in tenui gracilique corpore fuisse haec res probat quod in ambulationibus, quantumvis longis, ne in aestate quidem fatigabatur, neque quietem poscebat. Opibus nimis non gaudebat, speciosas contigerant; neque unquam majores concupivit, dictitans iis contentum esse debere hominem literatum quae victum et vestitum darent liberaliter et sumptus ad emendos libros. Amicos, quos multos habebat, ex animo amabat, observantia et officiis retinebat. Inimicos, si quos habuit, contempsit. Toto vitae tempore aequabilis, nulli molestus, nulli gravis, totum se praebens iis qui ejus opem implorabant, facile communicans fructus studiorum suorum, et ad bene merendum quam reposcendum propensior.

Factum est, *Eusebi Clarissime*, quod imperasti. Habes imaginem semis optimi meo penicillo adumbratam. Habes haec expressa signa virtutum ejus. Et quamquam monitore non indigeas, quippe qui quotidie exempla bene vivendi praebes iis qui rectam semitam sequi volunt, hortor tamen te ut semper intuearis in hanc imaginem, semper illius memineris qui te et diligebat et plurimi faciebat. Vale.

Lutetiae Parisiorum Kal. Novembr. MDCLXXXVIII.

CATALOGUS LIBRORUM EDITORUM ▼ 47

▲ VIRO CLARISSIMO CAROLO DU FRESNE
DOMINO DU CANGE.

Histoire de la Conquete de Constantinople composée par Geoffroy de Ville-Hardouin, avec la suite composée par Philippes Mouskes. *A Paris de l'Imprimerie Royale 1657. fol.*
Traité Historique du Chef de Saint Jean Baptiste. *A Paris chez Sebastien Cramoisy 1665. 4°.*

Histoire de Saint Louis IX. du nom, Roy de France, écrite par Jean Sire de Joinville, avec des Observations

et Dissertations historiques. *A Paris chez Sebastien Mabre-Gramoisy* 1668. fol.

Joannis Cinnami Historiarum Libri VI. et Pauli Silentiarrii descriptio S. Sophiae, cum Notis in Nicephorum Bryennium, Annam Comnenam, et Cinnamum. *Parisiis e Typographia Regia* 1670. fol.

Glossarium ad Scriptores mediae et infimae Latinitatis. Accessit Dissertatio de Numismatibus Imperatorum Romanorum. *Parisiis apud Ludovicum Billaine* 1678. fol. 3. vol.

Cyrilli, Philoxeni, aliorumque veterum Glossaria Latino-Graeca et Graeco-Latina. *Parisiis apud Ludovicum Billaine* 1679. fol.

Historia Byzantina duplici commentario illustrata. *Parisiis apud Ludovicum Billaine* 1680. fol.

Joannis Zonarae Annales, cum Notis. *Parisiis e Typographia Regia* 1687. fol. 2. vol

Glossarium ad Scriptores mediae et infimae Graecitatis. *Lugduni apud Anissonios* 1688. fol. 2. vol.

Chronicon Paschale sive Alexandrinum, cum Notis. *Parisiis e Typographia Regia* 1688. fol.

S E L E C T A
AD
ILLUSTRATIONEM
CHRONICI PASCHALIS.

SELECTA QUÆDAM

P 403
V 321

A D

ILLUSTRATIONEM

CHRONICI PASCHALIS.

eorumdem Index.

I. Χρόνων ἀρίθμῳσι καὶ ὁμάς.

Temporum putatio et summa. *Ex Scaligero lib.*

vii. *de emendat. temp. et Uranologio Petavii.*

II. Δήλωσις τῶν ὑποκειμένων κεφαλαίων, πότε καὶ ἐπὶ τίνος αὐτῶν ἕκαστον ἐπληρώθη.

Explicatio subjectorum capitum, quando et sub quo unumquodque contigit. *Ex Uranolog. Petavii.*

III. Imperatorum Romanorum Catalogus ab Augusto ad Constantinum Monomachum. *Vide Notas ad pag. Chronici 187.*

IV. Liber generationis ab Adam usque ad ordinem quae (*sic*) continetur in hoc libro. *Opus quod Hippolito Portuensi adscribi posse duximus in Praefatione: ex editione Henr. Canisii et Philippi Labbei, ad fidem Codicis Collegii Paris. Soc. Jesu recognitum.*

V. Fragmentum ex Eusebii Chronicis. *Ex Codd. Reg. 2431. fol. 17. et 2919. et Colberteo 1350.*

VI. Ex Hesychio, in Nativitatem Christi. *Ex iisdem Codd.*

VII. Ex Anonymo, de Christi Nativitatis et Passionis annis. *Ex Cod. Reg. 2431. fol. 172. v.*

VIII. Σύγγραμμα Εκκλησιαστικὸν περὶ τῶν ὀ μαθητῶν τοῦ Κυρίου, Δωροθέου Ἐπισκόπου Τύρου, ἀρχαίου ἀνδρός, etc.

Dorotheus de lxx. Discipulis Domini etc. *Ex Codd. Reg.* 2760. et 2819.

IX. Τῶν ἐξ Ἀποστόλων αἱ πατρίδαι, καὶ τὰ ὀνόματα τῶν γεννησάντων.

Duodecim Apostolorum patriae, eorumque nomina, ex quibus sunt nati. *Ex Cod. Reg.*

X. Theodoritus Episcopus Tyri, de baptismo Sanctorum Apostolorum et Deiparae. *Ex Chron. MS. Symeonis Logothetae.*

XI. Fragmentum ex Fastis Cuspinianeis, in omis sorum specimen.

XII. Descriptio Consulum ex quo primum ordinati sunt, Fastorum Idatianorum lemmate hactenus edita, *ad MS. exemplar Collegii Parisiensis Soc. Jesu recognita, et cum Arnaldi Pontaci Episcopi Vasatensis editione collata.*

XIII. Fasti Graeci ab an. Chr. cxxviii. ad annum ccclxii. *Ex Cod. Savilliano, et Editione V. C. Henr. Doduelli in Append. ad Dissert. Cyprianic.*

XIV. Fasti Graeci alii, ex apographo Vossiano, ab anno ccxxii. ad annum dcxxx. *Ex edit. ejusdem Doduelli.*

XV. Fragmentum Fastorum ab anno Christi ccv. ad annum cccliv. *Ex Bucherio.*

XVI. Ex temporibus Gallieni, quis, quantum temporis Praefecturam Urbis administraverit, ab anno Christi ccliv. ad annum cccliv. *Ex Bucherio.*

XVII. Catalogus Pontificum Romanorum, in quo Fasti aliquot Consulares recensentur. *Ex Bucherio.*

XVIII. Paschalis centum annorum, ab anno Christi 322 cccxii. ad annum ccccxi. *Ex Bucherio, ubi emaculatus datur.*

XIX. Laterculus Fastorum Consularium, ab Ausonii et Olybrii Consulatu, ad xvii. Post-Consula-

tum Basilii. *Ex Cod. Colbert. 240. et ex edit. Arnaldi Pontaci post Notas in Eusebii Chronicon.*

XX. Laterculus alter Consulium, post Chronicon Senatoris. *Ex eodem Cod. Colbert.*

XXI. Methodus qua invenitur cujusque mensis quaecumque dies, et in quam septimanae feriam incurrit, et in quem annum incidit Bissextus. *Ex Commentario Heraclii Imperatoris in προχειρους Ptolemaei Canones, ex edit. Doduelli V. C.*

XXII. Variarum Lectionum ad binas Epistolas Dionysii Exigui de ratione Paschae. *Ex variis Codd. MSS. Regio, Colberteio et Petaviano.*

XXIII. De Paschate Judaeorum. *Ex Cod. Colberteio.*

XXIV. Argumenta Aegyptiorum, quorum meminit Dionysius Exiguus in Epistola ad Petronium, et Victorius in Canone Paschali. *Ex Cod. Colberteio 240. post Epistolam Paschasini Episcopi ad Papam Leonem.*

XXV. De triplici Graecorum aera, et ea qua utitur Auctor Paschalis Chronici. *Ex Petavio lib. ix. de Doctr. temp. cap. iii.*

XXVI. De duabus Epochis Christi, etc. *Ex eodem Petavio, lib. viii. Auctarii cap. i.*

XXVII. Methodus Epactarum, et Novilunii investigandi ratio, qua utitur Auctor Chronici Paschalis. *Ex eodem, lib. ix. de Doctr. temp. cap. v.*

XXVIII. Methodus ad Paschales terminos sive Judaica Paschata cognoscenda, qua Auctor Chronici Paschalis utitur. *Ex eodem, lib. viii. Auctarii cap. xi.*

XXIX. Laterculus mensium Macedonicorum.

ΧΡΟΝΩΝ ΑΡΙΘΜΗΣΙΣ ΚΑΙ ΟΜΑΣ.

Αδάμ	—	—	—	—	—	ετη	αλ'	
Σήθ	—	—	—	—	—		σε'	υλε'
Ενωσ	—	—	—	—	—		ρδ'	χτε'
Καϊνάν	—	—	—	—	—		ρο'	ψτε'
Μαλελεχά	—	—	—	—	—		ρεε'	ρδε'
Ιακώβ	—	—	—	—	—		ρεβ'	αρκβ'
Ενώχ	—	—	—	—	—		ρεε'	ασπζ'
Μαθουσαλα	—	—	—	—	—		ρεε'	αυνδ'
Λάμεχ	—	—	—	—	—		ρηη'	αγμβ'
Νώε	—	—	—	—	—		φ'	δραμβ'
Σήμ	—	—	—	—	—		ρ'	
Αφραξάδ	—	—	—	—	—		ρλε'	
Καϊναν	—	—	—	—	—		ρλ'	
Σάλα	—	—	—	—	—		ρλ'	
Εβερ	—	—	—	—	—		ρλβ'	
Φάλεγ	—	—	—	—	—		ρλ'	
Ραγαῦ	—	—	—	—	—		ρλβ'	
Σερούχ	—	—	—	—	—		ρλ'	
Ναγώρ	—	—	—	—	—		σο'	
Θάβρα	—	—	—	—	—		ο'	
Αβραάμ	—	—	—	—	—		ρ'	
Ισαάκ	—	—	—	—	—		ε'	
Ιακώβ	—	—	—	—	—		πε'	
Λευί	—	—	—	—	—		μζ'	
Καάθ	—	—	—	—	—		εβ'	
Αράμ	—	—	—	—	—		οε'	
Μαυσής	—	—	—	—	—		π'	
Εν τῇ ἐρήμῳ	—	—	—	—	—		μ'	
Ἰησοῦς	—	—	—	—	—		λβ'	
Οἱ πρεσβύτεροι	—	—	—	—	—		ν'	
·γο. · Κουσαρσαθέμ	—	—	—	—	—		·η'	γρδθ'
Γοθονιήλ	—	—	—	—	—		ν'	γρδνθ'
Αιγλώμ	—	—	—	—	—		ιη'	γρδοε'

I.

TEMPORUM PUTATIO ET SUMMA.

Adam	—	—	—	—	ann.	280	
Seth	—	—	—	—	—	205	485
Enos	—	—	—	—	—	190	625
Cainan	—	—	—	—	—	170	795
Malaleel	—	—	—	—	—	165	960
Jared	—	—	—	—	—	162	1122
Enoch	—	—	—	—	—	165	1287
Mathusala	—	—	—	—	—	167	1454
Lamech	—	—	—	—	—	188	1642
Noe	—	—	—	—	—	500	2142
Sem	—	—	—	—	—	100	
Arphaxad	—	—	—	—	—	135	
Cainan	—	—	—	—	—	130	
Sala	—	—	—	—	—	180	
Heber	—	—	—	—	—	182	
Phaleg	—	—	—	—	—	180	
Ragau	—	—	—	—	—	132	
Seruch	—	—	—	—	—	130	
Nachor	—	—	—	—	—	270	
Tharrha	—	—	—	—	—	70	
Abraam	—	—	—	—	—	100	
Isaac	—	—	—	—	—	60	
Jacob	—	—	—	—	—	85	
Levi	—	—	—	—	—	47	
Caath	—	—	—	—	—	62	
Aram	—	—	—	—	—	75	
Moyse	—	—	—	—	—	80	
In deserto	—	—	—	—	—	40	
Jesus	—	—	—	—	—	82	
Seniores	—	—	—	—	—	50	
Chusarsathem	—	—	—	—	—	50	8909
Othoniel	—	—	—	—	—	50	8959
Aglom	—	—	—	—	—	18	8977

	Αώθ	—	—	—	—	—	—	ν'	,δκζ'
	Σεμεγάρ	—	—	—	—	—	—	κ'	,δμζ'
	Ιεβουσαιοι	—	—	—	—	—	—	κ'	,δξζ'
	Δεβόρα	—	—	—	—	—	—	μ'	,δρζ'
	Ωρίφ και Ζήφ	—	—	—	—	—	—	ζ'	,δριδ'
	Γεδεών	—	—	—	—	—	—	μ'	,δρνδ'
	Αβιμέλεχ	—	—	—	—	—	—	γ'	,δρνζ'
	Θάλα	—	—	—	—	—	—	κβ'	,δροθδ'
	Ιαήρ	—	—	—	—	—	—	κβ'	,δσα'
	Αμμανίται	—	—	—	—	—	—	ιη'	,δσιθ'
	Ιεφθαί	—	—	—	—	—	—	ς'	,δσκε'
P 405	Εσσεβών	—	—	—	—	—	—	ζ'	,δσαβ'
	Αλλών	—	—	—	—	—	—	ι'	,δσμβ'
	Αβδών	—	—	—	—	—	—	η'	,δσν'
	Φιλιστειμ	—	—	—	—	—	—	μ'	,δσν'
	Σαμφώμ	—	—	—	—	—	—	κ'	,δτι'
	Αναρχίας και ειρήνης	—	—	—	—	—	—	μ'	,δτν'
	Ηλ Ιερεύς	—	—	—	—	—	—	κ'	,δτο'
	Σαμονήλ Ιερεύς	—	—	—	—	—	—	κ'	,δτλ'
	Σαούλ	—	—	—	—	—	—	μ'	,δυλ'
	Δαυίδ	—	—	—	—	—	—	μ'	,δυο'
V 324	Σολομών	—	—	—	—	—	—	μ'	,δφν'
	Ραβοάμ	—	—	—	—	—	—	ιζ'	,δφκζ'
	Αβιά	—	—	—	—	—	—	γ'	,δφλ'
	Ασά	—	—	—	—	—	—	μα'	,δφοα'
	Ιωσαφάτ	—	—	—	—	—	—	λθ'	,δφκ'
	Ιωράμ	—	—	—	—	—	—	η'	,δχιη'
	Οχοσίας	—	—	—	—	—	—	α'	,δχιθ'
	Γοθολία	—	—	—	—	—	—	ζ'	,δχκς'
	Ιωάς	—	—	—	—	—	—	μ'	,δχξς'
	Αμυσίας	—	—	—	—	—	—	κθ'	,δχλε'
	Οζίας	—	—	—	—	—	—	νβ'	,δψμζ'
	Ιωαθάμ	—	—	—	—	—	—	ις'	,δψξγ'
	Αχάζ	—	—	—	—	—	—	ις'	,δψοθ'
	Εζεκίας	—	—	—	—	—	—	κθ'	,δωη'
	Μανασσης	—	—	—	—	—	—	νε'	,δωξγ'
	Αμώς	—	—	—	—	—	—	β'	,δωξε'
	Ιωσίας	—	—	—	—	—	—	λα'	,δωλς'
	Ιωαχάς	—	—	—	—	—	—	α'	,δωλς'
	Ιωακείμ	—	—	—	—	—	—	ια'	,δωη'
	Ιεχονίας	—	—	—	—	—	—	α'	,δωθ'
	Σεδεκίας	—	—	—	—	—	—	ια'	,δωκ'
	Ναβουχοδονόσορ	—	—	—	—	—	—	κδ'	,δωμδ'
	Ουαλαμαδαράχ	—	—	—	—	—	—	ε'	,δωμθ'
	Βαλτάσαρ	—	—	—	—	—	—	γ'	,δωνβ'
	Δαρείος και Αστυάγης	—	—	—	—	—	—	ιζ'	,δωξθ'

Aoth	—	—	—	—	—	50	4027
Semegar	—	—	—	—	—	20	4047
Jebusaei	—	—	—	—	—	20	4067
Debbora	—	—	—	—	—	40	4107
Oriph et Ziph	—	—	—	—	—	7	4114
Gedeon	—	—	—	—	—	40	4154
Abimelech	—	—	—	—	—	3	4157
Thola	—	—	—	—	—	22	4179
Jaer	—	—	—	—	—	22	4201
Ammanitae	—	—	—	—	—	18	4219
Jephtaë	—	—	—	—	—	6	4225
Essebon	—	—	—	—	—	7	4232
Aelon	—	—	—	—	—	10	4242
Abdon	—	—	—	—	—	8	4250
Philistaei	—	—	—	—	—	40	4290
Sampson	—	—	—	—	—	20	4310
Interregni et pacis	—	—	—	—	—	40	4350
Heli Sacerdos	—	—	—	—	—	20	4370
Samuel Sacerdos	—	—	—	—	—	20	4390
Saül	—	—	—	—	—	40	4430
David	—	—	—	—	—	40	4470
Solomon	—	—	—	—	—	40	4510
Roboam	—	—	—	—	—	17	4527
Abia	—	—	—	—	—	3	4530
Abia	—	—	—	—	—	41	4571
Asa	—	—	—	—	—	39	4610
Josaphat	—	—	—	—	—	8	4618
Joram	—	—	—	—	—	1	4619
Ochozias	—	—	—	—	—	7	4626
Gotholia	—	—	—	—	—	40	4666
Joas	—	—	—	—	—	29	4696
Amasias	—	—	—	—	—	52	4747
Ozias	—	—	—	—	—	16	4763
Joatham	—	—	—	—	—	16	4779
Achaz	—	—	—	—	—	29	4808
Ezechias	—	—	—	—	—	55	4863
Manasses	—	—	—	—	—	2	4865
Amos	—	—	—	—	—	31	4896
Josias	—	—	—	—	—	1	4897
Joachaz	—	—	—	—	—	11	4908
Joacim	—	—	—	—	—	1	4909
Jechonias	—	—	—	—	—	11	4920
Sedecias	—	—	—	—	—	24	4944
Nabuchodonosor	—	—	—	—	—	5	4949
Valamadarach	—	—	—	—	—	3	4952
Baltasar	—	—	—	—	—	17	4969
Darius et Astyages	—	—	—	—	—	6	

	Κῦρος ὁ Πέρσης	—	—	—	—	λβ	,εα
	Καμβύσης	—	—	—	—	η	,εθ
	Δαρείος ὁ Μῆδος	—	—	—	—	κη	,ελξ
	Ξέρξης	—	—	—	—	κα	,ενη
	Αρταξέρξης	—	—	—	—	λγ	,ελα
	Δαρείος	—	—	—	—	ιδ	,ερι
	Αρταξέρξης	—	—	—	—	λδ	,ερμδ
	Ωρος	—	—	—	—	κα	,ερεε
	Αρσής Ωρος	—	—	—	—	β	,ερεξ
	Δαρείος	—	—	—	—	ε	,ερογ
	Αλέξανδρος ὁ Μακεδών	—	—	—	—	ιδ	,εροπ
	Πτολεμαῖος ὁ Αἰγύπτου	—	—	—	—	κδ	,εσθ
	Πτολεμαῖος Φιλάδελφος	—	—	—	—	λ	,εσθ
	Πτολεμαῖος Εὐεργέτης	—	—	—	—	κε	,εσεδ
	Πτολεμαῖος Φιλοπάτωρ	—	—	—	—	ις	,εσπα
	Πτολεμαῖος Επιφανής	—	—	—	—	κγ	,εσθ
P 406	Πτολεμαῖος Φιλομήτωρ	—	—	—	—	λε	,ετλθ
	Πτολεμαῖος Εὐεργέτης	—	—	—	—	κδ	,ετξη
	Πτολεμαῖος Φύσκωνος	—	—	—	—	ις	,ετπδ
	Πτολεμαῖος Σιδηρίτης	—	—	—	—	θ	,ετγ
	Πτολεμαῖος, ὁ καὶ Αλέξανδρος	—	—	—	—	γ	,ετλς
	Πτολεμαῖος ὁ Σωτήρ	—	—	—	—	η	,ευδ
	Διώνυσος ὁ νέος	—	—	—	—	κη	,ευλβ
	Κλεοπάτρα	—	—	—	—	κβ	,ευνδ
	Γάιος Ιούλιος Ρωμαίων	—	—	—	—	δ	,ευνη
	Καῖσαρ Αὐγουστος	—	—	—	—	κ	,εφια
	Τιβέριος	—	—	—	—	κβ	,εφλξ
	Γάιος	—	—	—	—	δ	,εφμα
	Κλαύδιος	—	—	—	—	ιδ	,εφνα
	Νέρων	—	—	—	—	ιδ	,εφεθ
	Ούεσπασιανός	—	—	—	—	ι	,εφοθ
	Τίτος	—	—	—	—	γ	,εφοβ
	Δομετιανός	—	—	—	—	ιε	,εφλξ
	Νέρουα	—	—	—	—	α	,εφλη
	Τραϊανός	—	—	—	—	ηη	,εχις
	Αδριανός	—	—	—	—	κα	,εχλξ
	Αἴλιος Αντωνίνος	—	—	—	—	κ	,εχνξ
	Μάρκος Αντωνίνος	—	—	—	—	ις	,εχογ
V 325	Κόμοδος	—	—	—	—	ιβ	,εχπα
* γε.	* Σευήρος	—	—	—	—	ηη	,εφυγ
Συήρος	Αντώνιος Καρακάλλου	—	—	—	—	ξ	,επι
	Αντώνιος ἄλλος	—	—	—	—	δ	,εψιδ
	Αλέξανδρος Μάρτυς	—	—	—	—	ιδ	,εψκξ
	Μαξιμίνος	—	—	—	—	γ	,εψλ
	Γορδιανός	—	—	—	—	ε	,εψλξ
	Φίλιππος	—	—	—	—	ε	,εψμβ

Cyrus Persa	—	—	—	—	32	5001
Cambyses	—	—	—	—	8	5009
Darius Medus	—	—	—	—	28	5037
Xerxes	—	—	—	—	21	5058
Artaxerxes	—	—	—	—	53	5091
Darius	—	—	—	—	19	5110
Artaxerxes	—	—	—	—	34	5144
Ochus	—	—	—	—	21	5165
Arses Ochus	—	—	—	—	2	5167
Darius	—	—	—	—	6	5173
Alexander Macedo	—	—	—	—	12	5185
Ptolemaeus Aegypti	—	—	—	—	24	5209
Ptolemaeus Philadelphus	—	—	—	—	30	5239
Ptolemaeus Evergetes	—	—	—	—	25	5264
Ptolemaeus Philopator	—	—	—	—	17	5281
Ptolemaeus Epiphanes	—	—	—	—	23	5304
Ptolemaeus Philometor	—	—	—	—	35	5339
Ptolemaeus Evergetes	—	—	—	—	29	5368
Ptolemaeus Physconis	—	—	—	—	16	5384
Ptolemaeus Siderites	—	—	—	—	9	5398
Ptolemaeus, qui et Alexander	—	—	—	—	3	5396
Ptolemaeus Soter	—	—	—	—	8	5404
Bacchus novus	—	—	—	—	28	5432
Cleopatra	—	—	—	—	22	5454
C. Julius Romanorum	—	—	—	—	4	5458
Caesar Augustus	—	—	—	—	57	5515
Tiberius	—	—	—	—	22	5537
Caïus	—	—	—	—	4	5541
Claudius	—	—	—	—	14	5555
Nero	—	—	—	—	14	5569
Vespasianus	—	—	—	—	10	5579
Titus	—	—	—	—	3	5582
Domitianus	—	—	—	—	15	5597
Nerva	—	—	—	—	1	5598
Trajanus	—	—	—	—	18	5616
Adrianus	—	—	—	—	21	5637
Aelius Antoninus	—	—	—	—	20	5657
Marcus Antoninus	—	—	—	—	16	5673
Commodus	—	—	—	—	12	5685
Severus	—	—	—	—	18	5708
Antonius Caracalla	—	—	—	—	7	5710
Antonius alter	—	—	—	—	4	5714
Alexander Mameae	—	—	—	—	14	5727
Maximianus	—	—	—	—	3	5730
Gordianus	—	—	—	—	6	5736
Philippus	—	—	—	—	6	5742

Δέκιος	—	'	—	—	—	α'	,εψμγ'
Γάλλος και Βολουσιανός	—	—	—	—	—	β'	,εψμε'
Ουάλεριανός και Γαλίνος	—	—	—	—	—	ιε'	,εψξ'
Κλαύδιος	—	—	—	—	—	α'	,εψξα'
Αφρίλλιος	—	—	—	—	—	ζ'	,εψξξ'
Πρόβος	—	—	—	—	—	ε'	,εψοδ'
Κάρος και Καρίνος	—	—	—	—	—	β'	,εψοζ'
Διοκλητιανός	—	—	—	—	—	κ'	,εψηζ'
Κωνσταντίνος	—	—	—	—	—	λβ'	,εωκη'
Κωνσταντίνος	—	—	—	—	—	κβ'	,εωνβ'
Ιουλιανός	—	—	—	—	—	γ'	,εωνε'
Ιοβιανός	—	—	—	—	—	α'	,εωνζ'
Ουαλεντινιανός	—	—	—	—	—	ι'	,εωξζ'
Ουάλης	—	—	—	—	—	δ'	,εωο'
Θεοδόσιος	—	—	—	—	—	ιζ'	,εωπζ'
Αρκάδιος	—	—	—	—	—	ιδ'	,εγδ'
Θεοδόσιος ὁ νέος	—	—	—	—	—	μβ'	,εγδμβ'
Μαρτιανός	—	—	—	—	—	ς'	,εγδμη'
Αέων	—	—	—	—	—	ιη'	,εγδξς'
Ζήνων	—	—	—	—	—	ιθ'	,εγδπηγ'
P 407 Αναστάσιος	—	—	—	—	—	κξ'	,εα'
Ιουστίνος	—	—	—	—	—	θ'	,εαθ'
Ιουστινιανός	—	—	—	—	—	λη'	,εανζ'
Ιουστίνος νέος	—	—	—	—	—	ιγ'	,εαο'
Τιβέριος	—	—	—	—	—	δ'	,εαοδ'
Μαυρίκιος	—	—	—	—	—	κ'	,εαηδ'
Φωκᾶς	—	—	—	—	—	η'	,εαηβ'
Ηράκλειος	—	—	—	—	—	λα'	,εαηγ'
Κωνσταντίνος	—	—	—	—	—	α'	,εαηδ,
Κωνσταντίνος	—	—	—	—	—	κξ'	,εαηξα'
Κωνσταντίνος	—	—	—	—	—	ιζ'	,εαηρη'
Ιουστινιανός	—	—	—	—	—	ι'	,εαηρη'
Αέων	—	—	—	—	—	γ'	,εαηλα'
Τιβέριος ὁ και Αψίμαρος	—	—	—	—	—	ζ'	,εαηλη'
Ιουστινιανός πάλιν	—	—	—	—	—	ς'	,εαηδ'
Φιλιππικός, ὁ και Βαρδάνης	—	—	—	—	—	β'	,εαης'
Αρτέμιος, ὁ και Αναστάσιος	—	—	—	—	—	γ'	,εαηθ'
Θεοδόσιος ὁ Ατραμυτηνός	—	—	—	—	—	α'	,εαηι'
Αέων, ὁ και Κόνων	—	—	—	—	—	κε'	,εαηις'
Αρταύασδος	—	—	—	—	—	γ'	,εαηλη'
Κωνσταντίνος, υἱὸς Αέοντος	—	—	—	—	—	λα'	,εαηξθ'
Αέων, υἱὸς Κωνσταντίνου	—	—	—	—	—	α'	,εαηοδ'
Κωνσταντίνος, υἱὸς Αέοντος σὺν τῇ μητρὶ Εἰρήνῃ	—	—	—	—	—	ι'μβ'	,εαηπδ'
Κωνσταντίνος μόνος	—	—	—	—	—	ς'μβ'	,εαηι'
Εἰρήνη ἢ μητηρ αὐτοῦ πάλιν	—	—	—	—	—	β'μς'	,εαηιβ'
Νικηφορος	—	—	—	—	—	η'μθ'	,εαηα'

Decius	—	—	—	—	—	1	5743
Gallus et Volusianus	—	—	—	—	—	2	5745
Valerianus et Galiennus	—	—	—	—	—	15	5760
Claudius	—	—	—	—	—	1	5761
Aurelianus	—	—	—	—	—	6	5767
Probus	—	—	—	—	—	7	5774
Carus et Carinus	—	—	—	—	—	2	5776
Diocletianus	—	—	—	—	—	20	5796
Constantinus	—	—	—	—	—	32	5828
Constantius	—	—	—	—	—	22	5852
Julianus	—	—	—	—	—	3	5855
Jovianus	—	—	—	—	—	1	5856
Valentinianus	—	—	—	—	—	10	5866
Valens	—	—	—	—	—	4	5870
Theodosius	—	—	—	—	—	16	5886
Arcadius	—	—	—	—	—	14	5900
Theodosius Junior	—	—	—	—	—	42	5942
Marcianus	—	—	—	—	—	6	5948
Leo	—	—	—	—	—	18	5966
Zeno	—	—	—	—	—	17	5983
Anastasius	—	—	—	—	—	27	6010
Justinus	—	—	—	—	—	9	6019
Justinianus	—	—	—	—	—	38	6057
Justinus Junior	—	—	—	—	—	13	6070
Tiberius	—	—	—	—	—	4	6074
Mauricius	—	—	—	—	—	20	6094
Phocas	—	—	—	—	—	8	6102
Heraclius	—	—	—	—	—	31	6133
Constantinus	—	—	—	—	—	1	6134
Constantinus	—	—	—	—	—	27	6161
Constantinus	—	—	—	—	—	17	6178
Justinianus	—	—	—	—	—	10	6188
Leo	—	—	—	—	—	3	6191
Tiberius, qui et Apsimarus	—	—	—	—	—	7	6198
Justinianus iterum	—	—	—	—	—	6	6204
Philippus, qui et Bardanes	—	—	—	—	—	2	6206
Artemius, qui et Anastasius	—	—	—	—	—	3	6209
Theodosius Atramytenus	—	—	—	—	—	1	6210
Leo, qui et Cono	—	—	—	—	—	25	6235
Artavasdus	—	—	—	—	—	3	6238
Constantinus, Leonis F.	—	—	—	—	—	31	6269
Leo, Constantini F.	—	—	—	—	—	5	6274
Constantinus, Leonis F. cum matre Irene	—	—	—	—	10, m. 2	—	6284
Constantinus solus	—	—	—	—	—	6, m. 9	6290
Irene illius mater rursus	—	—	—	—	—	2, m. 6	6292
Nicephorus	—	—	—	—	—	8, m. 9	6301

	Σταυράμιος, ὁ υἱὸς αὐτοῦ	—	—	—	β'	,στγ'
	Μιχαὴλ καὶ Θεοφύλακτος	—	—	—	β'	,στε'
	Λέων ὁ Ἀρμένης	—	—	—	ζ'	,στϛβ'
	Μιχαὴλ	—	—	—	θ'	,στκα'
	Θεόφιλος, ὁ υἱὸς αὐτοῦ	—	—	—	ιβ'	,στλγ'
V 326	Μιχαὴλ, ὁ υἱὸς αὐτοῦ, σὺν τῇ μητρὶ Θεοδώρᾳ	—	—	—	ιδ'	
	Μιχαὴλ μόνος	—	—	—	ια'	
	Μιχαὴλ καὶ Βασίλειος	—	—	—	α'	
	Βασίλειος ὁ Θραξ	—	—	—	ιβ'	
	Λέων καὶ Ἀλέξανδρος, υἱοὶ αὐτοῦ	—	—	—	κς'	
	Ἀλέξανδρος καὶ Κωνσταντῖνος	—	—	—	α'	
	Κωνσταντῖνος μόνος	—	—	—	ζ'	
	Κωνσταντῖνος καὶ Ρωμανός					

P 408 *Περὶ τῶν ἕξ χιλιετηρίδων, πότε τούτων ἐκάστη, καὶ ἐπὶ τίνοσ πεπλήρωται.*

H α'	ἐν τῷ τοῦ Ἰαρεδ̄ ἔτει	—	—	—	μ'
H β'	ἐν τῷ τοῦ Νῶε ἔτει	—	—	—	τη'
H γ'	ἐν τῷ τοῦ Ραγαῦ ἔτει	—	—	—	θδ'
H δ'	ἐν τῷ τοῦ Ἀῶθ ἔτει	—	—	—	κγ'
H ε'	ἐν τῷ τοῦ Κύρου τοῦ Πέρσου ἔτει	—	—	—	λα'
H ς'	ἐν τῷ τῆς Βασιλείας τοῦ Ἀναστασίου ἔτει				ις'

Περὶ τῶν ἰα' περιόδων τῶν ἀπὸ φλβ' ἐτῶν, πότε, καὶ ἐπὶ τίνοσ ἐκάστη τούτων πεπλήρωται.

H α'	ἐν τῷ τοῦ Ἐνωῶς ἔτει	—	—	—	ηζ'	,φλβ'
H β'	ἐν τῷ τοῦ Ἰαρεδ̄ ἔτει	—	—	—	ρλ'	,αεδ'
H γ'	ἐν τῷ τοῦ Ἀμὲλ̄ ἔτει	—	—	—	σμβ'	,αφλς'
H δ'	ἐν τῷ τοῦ Νῶε ἔτει	—	—	—	υπε'	,βρηη'
H ε'	ἐν τῷ τοῦ Ἐβερ̄ ἔτει	—	—	—	κγ'	,βχξ'
H ς'	ἐν τῷ τοῦ Ναχωρ̄ ἔτει	—	—	—	κδ'	,γγρβ'
H ζ'	ἐν τῷ τοῦ Ἀράμ̄ ἔτει	—	—	—	νη'	,γγκδ'
H η'	ἐν τῷ τοῦ Φιλιστιαίων ἔτει	—	—	—	ς'	,δσνε'
H θ'	ἐν τῷ τοῦ Ἐξεκία ἔτει	—	—	—	ο'	,δψπη'
H ι'	ἐν τῷ τοῦ Φιλομήτορος ἔτει	—	—	—	ισ'	,ετκ'
H ια'	ἐν τῷ τῆς Βασιλείας Κωνσταντίνου ἔτει				κδ'	,εωνβ'

Stauracius, Nicephori F.	—	—	—	2	6303
Michael et Theophylactus	—	—	—	2	6305
Leo Armenius	—	—	—	7	6312
Michael	—	—	—	9	6321
Theophilus, Michaelis F.	—	—	—	12	6333
Michael, Theophili F. cum matre Theodora	—	—	—	14	
Michael solus	—	—	—	11	
Michael et Basilius	—	—	—	1	
Basilius Thrax	—	—	—	19	
Leo et Alexander, Basili filii	—	—	—	26	
Alexander et Constantinus	—	—	—	1	
Constantinus solus	—	—	—	7	
Constantinus et Romannus					

De sex millenariis, quando singuli, et in quo desinant.

I in anno Jared	—	—	—	—	40
II in anno Noe	—	—	—	—	308
III in anno Ragau	—	—	—	—	99
IV in anno Aoth	—	—	—	—	23
V in anno Cyri Persae	—	—	—	—	81
VI in anno Anastasii	—	—	—	—	17

De periodis XI, quarum singulae annis constant
 MXXXII. quando, et ubi unaquaeque desinat.

I in anno Enos	—	—	—	—	97	532
II in anno Jared	—	—	—	—	130	1064
III in anno Lamech	—	—	—	—	142	1596
IV in anno Noe	—	—	—	—	486	2128
V in anno Heber	—	—	—	—	23	2660
VI in anno Nachor	—	—	—	—	29	3192
VII in anno Aram	—	—	—	—	58	3724
VIII in anno Philistaeorum	—	—	—	—	6	4256
IX in anno Ezechiae	—	—	—	—	70	4788
X in anno Philometoris	—	—	—	—	16	5320
XI in anno imperii Constantini	—	—	—	—	24	5852

II.

V 327

ΔΗΛΩΣΙΣ ΤΩΝ ΥΠΟΚΕΙΜΕΝΩΝ
ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ,
ΠΟΤΕ, ΚΑΙ ΕΠΙ ΤΙΝΟΣ ΑΤΤΩΝ ΕΚΑΣΤΟΝ ΕΠΛΗΡΩΘΗ.

- Εν ἔτει κα' Μωσείως, ἧ' ε' ἀπὸ Αἰγύπτου γέγονεν ἔξοδος, καὶ τὸ πρῶτον Πάσχα τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ κατὰ τὸν παρ' αὐτοῖς πρῶτον μῆνα, λέγω δὴ τὸν Νισάν. Ἦν δὲ τῶν ἀπὸ Ἀδάμ τὸ * γωκζ'.
- * γωβ. Ἐν ἔτει ιβ' Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ, εἰσῆλθεν ἐν τῇ γῇ τῆς ἐπαγγελίας εἰς τὰ ἄγια τῶν ἁγίων ὁ Ἀρχιερεὺς κατὰ τὴν ι' τοῦ ζ' μηνός, * Θεορὶ ἤγουν τοῦ * Θεορὶ. Ἦν δὲ τῶν ἀπὸ Ἀδάμ τὸ * γωεγ'.
- * Ιηβ... Ἐν ἔτει κέ' τοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ, ὁ * Ἰεβουλαῖος ἤρξατο καθ' Ὡκαί. Εβραίους ψηφίζεσθαι, τοῦτ' ἔστιν ἡ πεντηκονταετηρίς. Ἦν δὲ τῶν ἀπὸ Ἀδάμ τὸ * γωπζ'.
- * γωβ. Ἐν ἔτει δ' τῆς βασιλείας Σολομῶντος, ὁ ἐν Ἱερουσολύμοις ἤρξατο οἰκοδομῆσθαι ναός. Ἦν δὲ τῶν ἀπὸ Ἀδάμ τὸ δυοδ'.
- Εν ἔτει γ' τῆς βασιλείας Ἰωακείμ, τὸ πρῶτον ἔτος ψηφίζεται τῆς εἰς Βαβυλῶνα τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἀποικίας. Ἦν δὲ τῶν ἀπὸ Ἀδάμ τὸ δρδ'.
- * γω. αἰμα- Ἐν ἔτει ια' τοῦ Κύρου τοῦ Πέρσου τὸ τῆς * αἰμαλωτίας τε- λείωσις. λευταῖον ἔτος συνετελερώθη, ἤγουν τὸ ο'. Ἦν δὲ τῶν ἀπὸ Ἀδάμ τὸ δρδ'.
- Εν ἔτει γ' τῆς βασιλείας Δαρείου τοῦ Μῆδου, ὑπὸ Ἰησοῦ τοῦ Ἰωσέδεκ καὶ Ζοροβάβελ τοῦ Σαλαθιήλ ὁ ἐν Ἱερουσολύμοις αὐθίς ᾠκοδομήθη ναός. Ἦν δὲ τῶν ἀπὸ Ἀδάμ τὸ εια'.
- * γω. αὐτοῦ τοῦ Ἐν ἔτει β' τῆς βασιλείας * Ἀγούστου Καίσαρος, αἱ Ἰνδικτοὶ ἤρξαντο ψηφίζεσθαι, καὶ οἱ τῶν Ῥωμαίων μῆνες οὐ πρότερον ἢ κατ' ἐκείνου καιροῦ πρὸς αὐτῶν ἐπινοηθέντες. Ἦν δὲ τῶν ἀπὸ Ἀδάμ τὸ ευζ'.
- Εν ἔτει μγ' αὐτοῦ, γεννᾶται καθ' ἡμᾶς ὁ ὑπὲρ ἡμᾶς μονογενὴς τοῦ Πατρὸς υἱός, Ἰησοῦς Χριστός, καὶ φύσει γίνεται δι' ἡμᾶς τέλειος ἄνθρωπος, φύσει τέλειος δι' ἑαυτὸν ὑπάρχων Θεός. Ἦν δὲ τῶν ἀπὸ Ἀδάμ τὸ εφά'.
- Εν τῇ ιε' τῆς βασιλείας Τιβερίου, ἐν τῇ Ἰορδάνῃ βαπτίζεται, καὶ τὴν ἐν Πνεύματι ἁγίῳ τοῖς πιστεύουσιν υἰοθεσίαν χαρίζεται. Ἦν δὲ τῶν ἀπὸ Ἀδάμ τὸ εφλ'.
- Εν ἔτει ιθ' τοῦ αὐτοῦ, ἐπὶ σωτήριον ἔται πάθος, ἀπάθειαν ἐνευθεν τῇ ἡμετέρῃ φύσει δωρούμενος. Ἦν δὲ τῶν ἀπὸ Ἀδάμ τὸ εφλδ'.
- Εν ἔτει κ' τῆς βασιλείας Κωνσταντίνου, ἡ ἐν Νικαίᾳ γέγονε Σύνοδος. Ἦν δὲ τῶν ἀπὸ Ἀδάμ τὸ εωιζ', τῶν ἀπὸ Χριστοῦ δὲ τὸ τιζ'.

II.

EXPLICATIO SUBJECTORUM
CAPITUM,

QUANDO, ET SUB QUO UNUMQUODQUE CONTIGIT.

Anno Moysis octogesimo primo, incidit migratio Israëli-
tarum ex Aegypto; nec non eorum Pascha primum in primo eo-
rundem mense, hoc est Nisan. Anno ab Adamo 3827.

Anno duodecimo Jesu filii Nave, ingressus est in terra pro-
missa in Sancta sanctorum summus Pontifex decima die mensis
septimi, qui est Tisri. Erat autem annus Adami 3863.

Anno xxv. ejusdem Jesu, Jobelaeus ab Hebraeis putari
coeptus est, hoc est quinquagenarius orbis annorum. Erat annus
Adami 3886.

Anno iv. regni Solomonis, coeptum est aedificari templum
Hierosolymitanum, anno Adami 4474.

Anno tertio regni Joacim, primus numerari incipit depor-
tationis Israëliitarum in Aegyptum. Erat ab Adamo 4900.

Anno Cyri Persae undecimo, ultimus captivitatis annus
desiit, videlicet septuagesimus, qui est ab Adamo 4970.

Anno tertio regni Darii Medi, ab Jesu filio Josedec, et Zoro-
babele filio Salathielis Hierosolymitanum templum instauratur,
anno Adami 5011.

Anno secundo Imperii Augusti Caesaris numerari coeperunt
Indictiones, Romanique menses tum primum ab illis excogitati,
anno Adami 5460.

Anno Augusti XLIII. nascitur secundum nos qui supra nos
est unigena patris filius Jesus Christus, ac natura propter nos
perfectus fit homo, qui natura per sese perfectus erat Deus,
anno Adami 5501.

Anno xv. Tiberii in Jordane baptizatur, et adoptionem Spi-
ritus sancti credentibus largitur, anno Adami 5630.

Anno xix. Tiberii ejusdem ad salutiferam passionem venit,
impassibilitatem ex ea naturae nostrae conferens, anno Adami
5634.

Anno Constantini xx. Nicaeae Synodus habita est, anno
Adami 5816. Christi 316.

Ἐν ἔτει β' τῆς βασιλείας Θεοδοσίου, ἡ ἐν Κωνσταντινουπόλει γέγονε Σύνοδος. Ἐν δὲ τῶν μὲν ἀπὸ Ἀδάμ τὸ ,εωβ'. τῶν δὲ ἀπὸ Χριστοῦ τὸ τοβ'.

Ἐν ἔτει ιγ' τῆς βασιλείας Θεοδοσίου τοῦ νέου ἡ ἐν Ἐφέσῳ τὸ πρότερον γέγονε Σύνοδος. Ἐν δὲ τῶν μὲν ἀπὸ Ἀδάμ τὸ ,εθιγ'. τῶν δὲ ἀπὸ Χριστοῦ τὸ υιγ'.

Ἐν ἔτει α' τῆς βασιλείας Μαρκιανουῦ ἡ ἐν Καλχηδόνι γέγονε Σύνοδος. Ἐν δὲ τῶν μὲν ἀπὸ Ἀδάμ τὸ ,εθμγ'. τῶν δὲ ἀπὸ Χριστοῦ υμγ'.

Ἐν ἔτει κς' βασιλείας Ιουστινιανουῦ ἡ ε' γέγονε Σύνοδος. Ἐν δὲ τῶν μὲν ἀπὸ Ἀδάμ τὸ ,ερμ'. τῶν δὲ ἀπὸ Χριστοῦ φρμ'.

P 410
V 328

III.

ΒΑΣΙΛΕΙΣ ΡΩΜΗΣ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΕΣ, ΟΙ ΕΒΑΣΙΛΕΥΣΑΝ ΕΝ Τῇ ΠΡΕΣΒΥΤΤΕΡᾷ ΡΩΜῃ.

Αὔγουστος Οκτάβιος. Ἐπὶ τούτου ἐγεννήθη ὁ Χριστός· ἐκρά-
τησεν δὲ Αὔγουστος ἔτη νζ'.

Τιβέριος, ἔτη κβ'.

Γάιος, ἐσφάγη ἐν Ρώμῃ· ὃς ἐκράτησεν ἔτη δ'.

Κλαύδιος, ἐσφάγη ὁμοίως· ὃς ἐκράτησεν ἔτη ιδ'.

Νέρων, ἔτη ιδ'.

Γάλβας, ἔτη γ'.

Οθων, μῆνας γ'.

Βιτέλλιος, μῆνας η'.

Οὔεσπασιανός, ἔτη ι'.

Τίτος, ὁ υἱὸς αὐτοῦ, ἔτη γ'.

Δομιτιανός, ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ, καὶ ἐσφάγη ἐν τῷ Παλατίῳ, ἔτη ιε'.

Νέρωνας, ἔτος α', μῆνας δ'.

Τραιανός, ἔτη ιδ'.

Ἀδριανός Ἄλιος, κα'.

Αντωνίνος, κγ'.

Μάρκος Αὔρηλιος, ιδ'.

Αντωνίνος, καὶ Βῆρος, ιβ'.

Κόμμοδος, ἐσφάγη ἐν Παλατίῳ, κγ'.

Περσίναιξ, ἐσφάγη ἐν Παλατίῳ.

Σεβήρος καὶ Αντωνίνος κα'.

Ἐπὶ τούτου, Λιουίδης ὁ πατὴρ Δριγένοῦς τοῦ αἵρετικοῦ ἱμαρτύρησεν.

Αντωνίνος Καράκαλλος, ἐσφάγη, ζ'.

Μακρίνος, ἐσφάγη, α'.

Αντωνίνος ἄλλος, ἐσφάγη ἐν Ρώμῃ, δ'.

Anno secundo Theodosii, Constantinopoli celebrata est Synodus, anno Adami 5872. Christi 372.

Anno XIII. Theodosii Junioris, Ephesina prima Synodus habita est, anno 5913. Christi 413.

Anno primo imperii Marciani, Calchedonense Concilium celebratur, anno ab Adamo 5943. a Christo 443.

Anno XXVI. imperii Justiniani, Quinta Synodus habita est, ab Adamo anno 6045. a Christo 545.

III.

IMPERATORES ROMANI
QUI IN ANTIQUA ROMA REGNAVERUNT.

Octavius Augustus. Eo regnante, Christus natus est: imperavit vero Augustus annos LVII.

Tiberius ann. XXII.

Caïus, Romae interfectus est: is imperavit ann. IV.

Claudius, pariter interfectus est: is imperavit ann. XIV.

Nero, ann. XIV.

Galba, ann. III.

Otho, menses III.

Vitellius, menses III.

Vespasianus, ann. X.

Titus, ejus filius, ann. II.

Domitianus, illius frater, in Palatio interfectus, ann. XV.

Nerva, ann. I. menses IV.

Trajanus ann. XIX.

Adrianus Aelius XXI.

Antoninus XXIII.

Marcus Aurelius ann. XIX.

Antoninus et Verus ann. XII.

Commodus, occisus est in Palatio, ann. XXIII.

Pertinax, interfectus est in Palatio...

Severus et Antoninus, ann. XXV.

Illo regnante, Leonides Origenis haeretici pater martyrium subiit.

Antoninus Caracallus, interfectus est, ann. VII.

Macrinus, interfectus est, ann. I.

Antoninus alius, Romae interfectus est, ann. IV.

- Ἀλέξανδρος ὁ Μαμαίας, ἐσφάγη, ιγ'.*
Μάξιμος, ὃς ἐσφάγη ἐν Ἀκυλίᾳ, γ'.
Πομπίνος σὺν Ἀλβίνῳ, μῆνας γ'.
Γορδιανὸς ἤγαγεν ἑαυτὸν ἐν Ἀφρικῇ· ὃς ἐκράτησε ε'.
Φίλιππος, ὃς ἐσφάγη ἐν κήποις Βεριανοῖς, ζ'.
Δέκιος, ἐσφάγη ἐν τῷ φόρῳ, α'.
Γάλλος καὶ Βολουσιανὸς, β'.
Γαλεριανὸς καὶ Γαλιηνὸς, ιε'.
- P 411** *Κλαύδιος, ἔτη α'.*
Ἀβριλιανὸς, ε'.
Τάκτος καὶ Φλαβριανὸς, μῆνας ε'.
Πρόβος, ζ'.
Κάρος, σὺν υἱοῖσι Καρίῳ καὶ Νουμαριανῷ, β'.
Διοκλητιανὸς καὶ Μαξιμιανὸς ὁ Ἐρκουλιος, κδ'.
- V 329** *Μαξιμιανὸς ὁ Γαλέριος, καὶ Μαξέντιος ὁ υἱὸς τοῦ Ἐρκουλλίου, θ'.*
Ομοῦ ἔτη τνθ', καὶ μῆνας ε'.
Ἀπὸ τῆς τοῦ Κυρίου Παρουσίας, ἕως ἀναδείξεως τοῦ Μεγάλου
Κωνσταντίνου, ἔτη τίζ' καὶ μῆνας ε'.
Καὶ ὅσοι ἐν τῷ Βυζαντίῳ ἐβασίλευσαν Βασιλεῖς Ῥωμαῖοι Χριστιανοὶ
ὀρθόδοξοι.
Κωνσταντίνος ὁ Μέγας, ἔτη λβ'.
Κωνσταντίνος ὁ υἱὸς αὐτοῦ, Ἀρειανὸς, κδ'.
Ιουλιανὸς ὁ παραβάτης, β', καὶ ἥμισυ.
Ἰσθβιανὸς, α'.
Οὐαλεντινιανὸς, ια'.
Οὐάλης, Ἀρειανὸς, ιδ'.
Θεοδοσίος ὁ Μέγας καὶ Γρατιανὸς ἐν Ρώμῃ, καὶ Οὐαλεντινιανὸς
ὁ νέος ιε'.
Ἀρκαδίος, ὁ υἱὸς αὐτοῦ, ἐν Ρώμῃ, κε', μῆνας γ'.
Θεοδοσίος, Ἀρκαδίου υἱὸς, σὺν Εὐδοκίᾳ τῇ γαμετῇ αὐτοῦ, καὶ
ἀδελφῇ Πουλχερίᾳ, μβ'.
Μαρκιανὸς, ὁ γαμβρὸς αὐτοῦ, σὺν τῇ γαμετῇ αὐτοῦ Πουλχερίᾳ,
κίττει τὰ Καλοκράτια, καὶ τὰς Βλαζέρνας, ε'.
Αἰών ὁ μέγας, ἔτη ιη'.
Αἰών μικρὸς, α'.
Ζήνων Ἀξέφα, ἐπικληθεὶς ἀνόνατος, καὶ ὁ υἱὸς, ιζ'.
Ἀναστάσιος, ὁ καλούμενος ὁ Δίκορος, κζ'.
Ιουστίνος ὁ πρῶτος, θ'.
Ιουστινιανὸς ὁ πρῶτος. Οὗτος κίττει τὴν μεγάλην Ἐκκλησίαν·
ἔτη λη'.
Ιουστίνος ὁ νέος, ιγ'.
Τιβέριος καὶ Κωνσταντίνος, δ'.
Μαυρίκιος, ἔτη κ'.
Φωκᾶς, ὁ τύραννος Μαυρικίου, η'.
Ἡράκλειος, Μονοθελέτης, λα'.
Κωνσταντίνος, ὁ υἱὸς αὐτοῦ, α'.

- Alexander Mammæae filius, interfectus est, ann. xiii.
 Maximus, is Aquileiae interfectus est, ann. iii.
 Pompinus cum Albino, menses iii.
 Gordianus, laqueo sibi gulam fregit in Africa. Is imperavit ann. vi.
 Philippus. Is interfectus est in hortis Verianis, ann. vii.
 Decius, interfectus est in Foro, ann. i.
 Gallus et Volusianus, ann. ii.
 Galerianus et Galienus, ann. xv.
 Claudius, ann. i.
 Aurelianus, ann. vi.
 Tacitus et Florianus, menses vi.
 Probus, ann. vii.
 Carus, cum filiis Carino et Numeriano, ann. ii.
 Diocletianus et Maximianus Herculus, ann. xxiv.
 Maximianus Galerius, et Maxentius Heraclii filius, ann. ix. Col-
 liguntur anni ccclix. et menses vi.
 A Christi Nativitate, usque ad inaugurationem Constantini Ma-
 gni, anni cccxvii. menses vi.
 Deinceps quotquot Byzantii regnarunt Imperatores Romani Chri-
 stiani orthodoxi.
 Constantinus Magnus, ann. xxxii.
 Constantius illius filius, Arianus, ann. xxiv.
 Julianus Apostata, ann. ii. et dimidium.
 Jovianus, ann. i.
 Valentinianus, ann. xi.
 Valens, Arianus, ann. xiv.
 Theodosius Magnus et Gratianus Romae, et Valentinianus Junior,
 ann. xvi.
 Arcadius, filius illius, ann. xxv. menses iii.
 Theodosius, Arcadii filius, cum Eudocia uxore, et sorore sua
 Pulcheria, ann. xlii.
 Marcianus, illius affinis, cum uxore Pulcheria condidit Chalco-
 pratia et Blachernas, ann. vi.
 Leo Magnus, ann. xviii.
 Leo Minor, ann. i.
 Zeno Azepha, cognominatus absque genibus, et filius, ann. xvii.
 Anastasius cogn. Dicorus, ann. xxvii.
 Justinus I. ann. ix.
 Justinianus I. Hic condidit magnam Ecclesiam, ann. xxxix.
 Justinus Junior, ann. xiii.
 Tiberius, ann. vi.
 Mauricius, ann. xx.
 Focas, tyrannus Mauricii, ann. viii.
 Heraclius, Monothelita, ann. xxxi.
 Constantinus, illius filius, ann. xxvii.

- Κωνσταντίνος, ὁ υἱὸς αὐτοῦ· ὁ τῆς ε' Συνόδου Πατριάρχης Γεώργιος, ιε'.
- Ιουστινιανὸς, ὁ υἱὸς αὐτοῦ, ὁ Ρινοκόπτης, γ'.
- Λεόντιος, γ'.
- P 412 Ἀψίμαρος, ὁ καὶ Τιβέριος, ζ'.
- Ιουστινιανὸς πάλιν ὁ Ρινοκοπηθεὶς τὸ β', ε'.
- Φιλιππικὸς, ὁ καὶ Βαρδανίσκος, β'.
- Ἀρτέμιος, ὁ καὶ Ἀναστάσιος, α', β'.
- Θεοδόσιος ὁ Ἀτραμυτηνός, α'.
- Λέων ὁ Εἰκονοκλάστης ὁ Ἰσαύρος, κε'.
- Κωνσταντίνος ὁ Καβαλίνος ὁ εἰκονοκλάστης, ὁ υἱὸς αὐτοῦ, ὁ δυσσεβῆς, λε'.
- Λέων, ὁ υἱὸς αὐτοῦ ὁ ἐκ τῆς Χαζάρας, ε'.
- Κωνσταντίνος, ὁ υἱὸς αὐτοῦ, σὺν Εἰρήνῃ τῇ μητρὶ αὐτοῦ· ὅς κτίξει τὴν Ποσειάς, ι'.
- Κωνσταντίνος ὁ αὐτὸς μόνος καταβίβασε τὴν μητέρα, ζ'.
- Εἰρήνη μήτηρ αὐτοῦ μόνη τὸ β', ἔτη ε'.
- Νικηφόρος, θ'.
- Σταυράκιος, ὁ υἱὸς αὐτοῦ, μῆνας β', ἡμέρας ι'.
- Μιχαὴλ, ὁ γαμβρὸς αὐτοῦ, β'.
- V 830 Λέων ὁ δυσσεβῆς καὶ Θηριογνώμων, ὁ σφαγὴς εἰς τὸν Κυριακὸν, ζ' καὶ ἡμῖσιν.
- Μιχαὴλ ἄλλος ὁ Τραυλὸς, ια'.
- Θεόφιλος ὁ αἰρετικὸς, ιβ'.
- Μιχαὴλ, ὁ υἱὸς αὐτοῦ, σὺν Βασιλείῳ τῷ Μανεδόνι, ιε'.
- Βασίλειος Ἀυτοκράτωρ, κ'.
- Λέων, σὺν τῷ υἱῷ Κωνσταντίνῳ, καὶ Ἀλέξανδρος ἀδελφὸς αὐτοῦ....
- Ἀλέξανδρος, ὁ ἀδελφὸς Ἀκοντος, ἔτη α', μῆνα α'.
- Κωνσταντίνος ὁ υἱὸς αὐτοῦ Ἀκοντος ὁ Πορφυρογέννητος μετὰ Νικολάου Πατριάρχου τοῦ ἐπίκλην Λογγοβάρδου, ὁ ἐπίτροπος* Ἀλεξανδρείας, διὰ τὸ εἶναι τὸν Κωνσταντίνον παῖδα, ζ'.
- Ρωμανὸς ὁ γέρον, ὁ ἐλθὼν μετὰ τὴν χιλιεταίαν, σὺν τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ Χριστοφόρῳ, Στεφάνῳ, καὶ Κωνσταντίνῳ τῷ γαμβρῷ αὐτοῦ τῷ Πορφυρογεννήτῳ, κς'.
- Κωνσταντίνος Πορφυρογέννητος, σὺν τῷ υἱῷ αὐτοῦ Ρωμανῷ, ιε'.
- Ρωμανὸς, ὁ υἱὸς Κωνσταντίνου, μετὰ τῶν υἱῶν αὐτοῦ Βασιλείῳ καὶ Κωνσταντίνῳ, γ'.
- Νικηφόρος, ὁ καὶ Φωκᾶς, σὺν τῷ Βασιλείῳ καὶ Κωνσταντίνῳ, ς' καὶ ἡμῖσιν.
- Βασίλειος, μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ Κωνσταντίνου, να'.
- Κωνσταντίνος, ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ, ἔτη γ'.
- Ρωμανὸς Ἀργυρὸς, ἔτη ε', μῆνας ε'.
- Μιχαὴλ ὁ νέος ὁ Παφλαγῶν, ἔτη ζ', μῆνας η'.
- Κωνσταντίνος ὁ Μονομάχος, ἔτη ιβ', μῆνας ζ'.

- Constantinus illius filius. vi. Synodo Patriarc. Georgius praefuit, ann. xvi.
- Justinianus, illius filius, naso truncatus, ann. iiii.
- Leontius, ann. iiii.
- Apsimarus, qui et Tiberius, ann. vii.
- Justinianus naso truncatus iterum, ann. vi.
- Philippicus, qui et Bardaniscus, ann. ii.
- Artemius, qui et Anastasius, ann. ii.
- Theodosius Atramytenus, ann. i.
- Leo Iconoclasta Isaurus, ann. xxiv.
- Constantinus Caballinus Iconoclasta, illius filius, impius, ann. xxxv.
- Leo, filius ejus, ex Chazara natus, ann. v.
- Constantinus, illius filius, cum Irene ejus matre. Is condidit aedem Poseos: ann. x.
- Constantinus ipse solus matrem exauctoravit, ann. vii.
- Irene illius mater sola iterum, ann. v.
- Nicephorus, ann. ix.
- Stauracius, illius filius, mens. ii. dies x.
- Michael, ejus affinis, ann. ii.
- Leo impius et ferini ingenii, qui interfectus est in Dominico, seu aede sacra, ann. vii. et dimid.
- Michael alius Balbus, ann. xi.
- Theophilus haereticus, ann. xii.
- Michael, illius filius, cum Basilio Macedone, ann. xv.
- Basilus Imperator, ann. xx.
- Leo, cum filio Constantino, et Alexander illius frater,
- Alexander, Leonis frater, ann. i. mensem i.
- Constantinus ejusdem Leonis filius Porphyrogenitus cum Nicolao Patriarcha cognomento Longobardo tutore ab Alexandro dato, quod Constantinus puer esset, ann. vii.
- Romanus senex, qui post cum filiis suis Christophoro, Stephano, et Constantino genero ejus Porphyrogenito, ann. xxvi.
- Constantinus Porphyrogenitus, cum filio Romano, ann. xv.
- Romanus, filius Constantini, cum filiis suis Basilio et Constantino, ann. iiii.
- Nicephorus, qui et Focas, cum Basilio et Constantino, ann. vi. et dimid.
- Basilus, cum fratre Constantino, ann. li.
- Constantinus, illius frater, ann. iiii.
- Romanus Argyrus, ann. v. menses v.
- Michael Junior Paphlagon, ann. vii. menses viii.
- Constantinus Monomachus, ann. xii. menses vii.

P 418

V 381

IV.

LIBER GENERATIONIS AB ADAM

USQUE AD ORDINEM QUAE CONTINETUR IN HOC LIBRO.

Dinumeratio temporum et annorum. Generationes saeculi usque in hunc diem. Terrae divisio tribus filiis Noae.

Declaratio gentium, quae ex quibus factae sunt, et quas singuli terras et civitates sortiti sunt: quantae Insulae clarae: qui ex quibus gentibus transmigraverunt: quot Flumina nominata: quot Montes nominati.

Quot Iudices: et quis quot annis populum iudicavit.

Quot Reges in Tribu Juda: et quis quot annis regnavit.

Declaratio Paschae, et quis quando servavit ex temporibus Moysi in hunc diem.

Reges Persarum a Cyro, et quis quot annis regnavit.

Reges Macedonum ab Alexandro, et quis quot annis regnavit.

Imperatores Romanorum ab Augusto, et quis quot annis imperavit.

Tempora Olympiadum ab Isto, usque in praesentem Olympiadem.

Nomina Patriarcharum ac generationes.

Nomina Prophetarum. Mulieres Prophetissae.

Nomina Regum Hebraeorum et Regum qui in Samaria regnaverunt supra decem Tribus: et quis quot annis regnavit?

Nomina Sacerdotum.

Nomina Episcoporum Romae, et quis quot annis praefuit?

Quandoquidem oportet instructum esse veritate, necessarium existimavi, FRATRES CARISSIMI, hunc in brevi de Sanctis Scripturis facere sermonem ad corroborandam doctrinam, ut per paucas enarrationes, non sine causa inquisitas virtutes veritatis citius agnoscamus, absidentes prius indoctorum generatam contentionem, quae obumbrat sensus, hujuscemodi inductum edoceat. Summa autem cum industria praevidere cupientes juxta veritatem cognoscimus Gentium DIVISIONEM, et parentum dinumeratam GENERATIONEM. Inhabitorum quoque tempora, bellorum commissiones, et Judicium tempora, dispensationes, et Regum annos, et Prophetarum tempora, qui et ex quibus Regibus nati sunt, qualesque captivitates populi, quibus Regibus, et quibus iudicibus contigerit, quique Sacerdotes, quibus temporibus fuerint, et quae perditio facta sit, quae ammodo gene-

* sic MS.

ratio seminis Israel de Patribus in CHRISTO completa sit, et quot quantique per quanta tempora dinumerentur anni a creatura saeculi usque in hunc diem.

Existimavimus autem incipientes a Genesi juxta verborum ostensionem, sicut expetit, declarare, non ex nostra quadam parte, sed ex ipsis sanctis Scripturis testificari. Hinc ergo occasionem arripientes juxta ordinem de Genesi sermonem facimus.

Explicit Praefatio.

Incipit Narratio.

LIBER GENERATIONIS HOMINUM.

Quo die fecit Deus Adam, ad imaginem Dei fecit eos.

Vixit autem Adam annis cxxx. et genuit Seth.

Vixit autem Seth annis ccv. et genuit Enos.

Et vixit Enos annis clxi. et genuit Caïnan.

Et vixit Caïnan annis clxx. et genuit Malaleel.

*) Annis clxv. et genuit Jared.

Et vixit Jared annis clxii. et genuit Enoch.

Et vixit Enoch annis clxv. et genuit Mathusalaun.

Et vixit Mathusalam annis clxvii. et genuit Lamec.

Et vixit Lamec annis clxxxviii. et genuit Noe.

Et erat Noe annorum d. et genuit tres filios, Sem, Cham et Japhet.

Post annos autem c postquam generatus est Sem, fit Diluvium, cum esset annorum sescentorum Noe.

Fiunt ergo ab Adam usque ad Diluvium generationes xi. anni ii. mcccxlii.

Istae sunt generationes Sem.

Sem cum esset annorum c. genuit Arfaxat anno secundo post Diluvium.

Et vixit Arfaxat annis cxxxv. et genuit Caïnan.

P 414

Et vixit Caïnan annis cxxx. et genuit Sale.

Et vixit Sale annis cxxx. et genuit Heber.

Et vixit Heber annis cxxxiv. et genuit Phalec.

Usque ad hunc, generationes v. an. dxxxix. ab Adam autem, generationes xv. anni sunt ii. mdcclxxi.

DIVISIO TERRAE ET DE TRIBUS FILIIS NOE.

Post Diluvium autem, Sem, Cham, et Japhet, trium fratrum, Tribus divisae sunt.

Et Sem quidem primogenito a Persida et Baetris usque in India longe et usque in Rhinocoruris est.

*) Malaleel vixit

V 332

Cham autem secundo a Rhinocoruris usque Gadira.

Japhet autem III. a Media usque Gadira usque Buroam.

Habet autem Japhet flumen Tigridem, qui dividit Mediam et Babyloniam: Sem autem Eufratem, et Cham Geon, qui vocatur Nilus.

Confusae sunt autem linguae post Diluvium. Erant autem quae confusae sunt linguae LXXII. et qui Turrem aedificabant erant gentes LXXII. quae etiam in linguis super faciem totius terrae divisae sunt.

Nebrot autem gigans filius Chrus, Aethiops, in escam inediis venando subministrabat bestias in cibum.

Vocabula autem LXXII. haec sunt.

Filii Japhet, Gamer, ex quo Cappadoces.....

Magog, de quo Geltae et Galatae.

Madae, de quo Medii.

Van, de quo Graeci et Iones.

Thobel, unde et Thalienses.

Mosoc, unde Illyrici.

Thiras, unde Traces.

Cethyn, unde Macedones.

Et filii Gamer, Ascanaz, de quo Sarmatae.

Rifan, de quo Sauromatae.

Thogorma, de quo Armenii.

Et filii Van, Elisan, unde Siculi.

Tharais, ex quo Hiberi, qui et Tyrenni.

Cithii, de quo Romani, qui et Latini, Rodii: omnes xv. de his extiterunt.

Insulae gentium, sunt autem Cyprii ex Citiensibus.

Ex Japhet siquidem invenimus, et eos qui sunt ad Borram ex ipsis de ea tribu Citiensium.

Sunt autem ex ipsis etiam gentes quae sunt in Etiada, praeter eos, qui postmodum advenerunt ibi: Reges qui habitaverunt civitate, quae apud Graecos honoratur Athenas et Thebeorum: quoniam Sidoniorum sunt inhabitatores, et quicumque sunt alii similiter, posthaec apud Halladam transmigraverunt. Cognoscimus autem haec ex Lege et Prophetis.

Erant ergo de Japhet ad confusionem Turris Tribus xv. et haec gentes Japhet. A Media usque Vesperum, Oceani diffusae sunt adtendentes usque ad Borram.

Medi, Albani, Gargani, Arrei, Armeni, Amazones, Culi, Corziens, Benagensi, Cappadoces, Paffagones, Mariandeni, Tibarenses, Chalibes, Mossynnoti, Colchi, Melanceni, Sarmatae, Sauromatae, Meothes, Scythes, Tauri, Thraces, Bastarni, Illuri, Macedones, Hellenes, Graeci, Lybies, Istri, Vieni, Dauni, Dapies, Calabrii, Pici, Latini, qui et Romani, Tyrenni, Galli qui et Caltae, Libyestini, Celtiberi, Hiberi, Galli, Aquitani,

Illuriani, Casanotes, Cyrtani, Lusitani, Vacei, Cunienses, Brittones qui et in insulis habitant.

Qui autem eorum noverunt litteras, hi sunt: Iberi, Latini qui vocantur Romani, Hispani, Graeci, Armeni.

Sunt autem fines eorum ad Borram usque Gadiram, a Potameda fluvio usque ad Mastusiadilion.

Terrae autem eorum haec sunt: Media, Albania, Amazonia, Armenia minor, Armenia major, Cappadocia, Pellaonia, Galatia, Collis Indiae, Bosphorma, Mediaerris, Sarmatia, Tauriana, Scythiae, Baatarnia, Thracia, Macedonia, Dalmatia mollis, Thessalia, Locria, Boëtia, Betolia, Attica, Achaia, Pellemia, quae appellatur Peloponnensus, Arcanae, Epirotis, Illyria, Aodimus, Hadriace, ex qua pelagus Hadriaticum, Calatia, Lusitania, Italia, Thusgene, Massalia, Celtae, Gallia, Hispania, Galli, Hiberia, Hispania major.

Huc usque definit terra Japhet, usque ad Britannicas Insulas omnes ad Borram respicientes.

Sunt autem haec et Insulae istae: Britannicae, Sicilia, Euboea, Rhodus, Chius, Leabus, Chithera, Iacetus, Cefalenia, Ithace, Corcyra, et Cyclades Insulae, et pars quaedam Asiae, quae appellatur Ionia.

Flumen autem est hic Tygris dividens inter Mediam et Babyloniam. Hi sunt fines Japhet.

Filii autem Cham: Chus ex quo Aethiopes.

Mestram, ex quo Aegyptii.

Fud, de quo Trogloditae.

Chanaan, de quo Afri et Fenices.

Et filii Chus: Saba, Evilat, Sabat, Regma et Sagabacata.

Filii autem Regma, Saba et Dadan.

Et Chus genuit Nebroth.

Aegyptiorum patriae, cum Mesraim patre ipsorum, VIII.

Dicit enim, Et

Mesraim genuit Ludim, unde Lydii; Enemim de quo Pamfili; P 415 Labain de quo Laboez, Neptoin et Patrosomin, unde Cretes, Castuin, unde Lycii, unde exierunt Filistim, et Capturin, unde Cileces.

Chananeorum sunt patriae cum patre eorum XII. Dicit enim, Et

Chanaam genuit Sidon primogenitum, ex quo Sidonii, et Cheteum, et Jehyseum, et Amorreum, et Gergesseum, et Araecum, et Euveum, ex quo Tripolitae, et Asqueam, et Aradium, unde Aradii, et Samarsam, et Amathi, unde Amathusi.

Est autem habitatio eorum a Rinocoruria usque Gadiram.

Ex his autem nascuntur Reges vel gentes: Aethiopes, Trogloditae, Aggei, Isabini, Ictyofagi, Velanni, Aegyptii, Foenices, Libyes, Marmaradae, Charialittae, Mysi, Mossynoeci,

Frigeae, Magones, Bithyni, Nomades, Lycinii, Mariandeni, Pamfyli, Minisci, Dipisideni, Lygallii, Cilices, Maurosii, Cretae, Magartae, Numidiae, Macrones, Nasomones.

Hi possident ab Aegypto usque ad Oceanum.

Sunt autem Insulae in his communes haec: Corsola, Lupadus, Agaudius, Meletae, Cercanna, Menis, Cardinia, Galata, Corsuna, Cretae, Gaulus, Rheda, Ethera, Careatus, Astypala, Chius, Lesbos, Tenedos, Imbrus, Jassus, Cobus, Chnidus, Nisurus, Megistae, Cyprus.

Qui autem eorum sunt litterati, hi sunt: Fenices, Aegyptii, Pamfyli, Fryges.

Sunt autem fines Cham a Rinocoryris, quae dividit Syriam et Aegyptum, usque Garira in longum.

Nomina autem gentium, haec sunt: Aegyptus et Aethiopia quae tendit adversus Indiam, et altera Aethiopia, unde proficiunt flumen Aethiopianum, Erythra, quod est rubrum adtendens ad Orientem: Thebae Libyae, quae extendit usque Syrtes, habens gentes has: Nasamonas, Macas, Tautameos: Lybiae quae a Lepti extendit usque minorem Syrtem: Numidia, Masseria, Mauritania quae extendit usque Herculeas, quod est Heracleoticae stellas contra Gadiram.

Habet autem ad Borram maritimam Ciliciam, Pamfyliam, Pisidiam, Mysiam, Lycaoniam, Frygiam, Camaliam, Lyciam, Cariam, Lydiam, Mysiam aliam, Troadem, Aolidem, Bityniam veterem, Frygiam altiore.

V 333

Habet etiam Insulas has: Sardiniam, Cretam, Cyprus, et flumen Geon, qui appellatur Nilus. Dividit autem inter Cham et inter Japhet, et os vespertini maris. Haec media Cham generatio.

De Sem autem seniore filio Noe, sunt tribus cognitae xxv. Hi ad Orientem inhabitaverunt.

Filii Sem, Aelam, de quo Aelymei et Assyrii: Et

Arfaxat, unde Chaldaei et Ludii, unde Lazones: Et

Aram, unde Ethes prioris hos excidit Abraham: et filii Aram Oscevi, de quo Lidii, et Gart, de quo Gasfeni, et Mosoc, unde Mossyni: Et

Arfaxat genuit Sala, et Sala genuit Heber, unde Hebraei: et Heber nati sunt duo filii, Falec et Deboc, unde ducitur genus Abraham, et Tactem, et Jectan. Jectan autem genuit Elmodal, de quo Indi; et Salef, de quo Bactriani, et Asarmot de quo Arabes priores, et Duran, de quo Camehi; et Derra, de quo Mardi, et Ezei, de quo Arriani, et Declam, de quo Cedrusi, et Gebal, de quo Scythii priores, et Abimeel, de quo Hircani, et Sabat, unde Arabi primi: et Ufir, de quo Armenii, et Oevilat, unde Gemnosofaetae. Hi omnes Bactriani.

Omnes autem de tribus filiis Noe sunt LXXII.

Omnium autem filiorum Sem habitatio est a Bacris usque Rhinocoruria, quae dividit Syriam et Aegyptum, et Rubrum mare ab ore Arsinoes, quae est Indiae.

Haec sunt autem quae sunt factae ex his Gentes: Hebrei qui Judaei, Persae, Medi, Poenes, Arriani, Hircani, Assyrii, Indi, Macardi, Parthi, Germani, Helymei, Cessei, Arabes primi, Cedrusii, Scytae, Arabes ultra, Sapientes qui dicuntur Gymnosophistae nudi sapientes.

Habitatio autem eorum usque Rinocorura et Cilicia.

Qui autem eorum noverunt litteras, hii sunt: Judaei, Persae, Medi, Chaldei, Indi, Assyrii.

Est autem habitatio eorum, id est filiorum Sem, in longum quidem ab India usque Rinocorura: lata autem a Perside et Bactris usque Indiam.

Vocabula autem gentium haec sunt: Persis, Bactrianae, Hircania, Babylona, Corbulia, Assyria, Mesopotamia, Arabia vetus, Alimales, India, Arabia eudaemon, Caelessyria, Com-magena, et Fynicia, quae est filiorum Sem.

Gentes autem quae linguas suas habent, haec sunt: Hebrei qui et Judaei, Assyrii, Chaldaei, Persae, Medi, Arabes, Madian, Adiabeni, Taleni, Alamosenni, Saraceni, Magi, Caspii, Albani, Indi, Aethiopes, Aegyptii, Libyes, Chetei, Cananaei, Ferezaei, Euvei, Gergesei, Jebusaei, Idumei, Samaritae, Foenices, Syri, Cilices, Tharsenses, Cappadoces, Armenii, Hibenii, Librani, Scytae, Colchi, Sanni, Bosphorani, Asiani, Hisaurienses, Lycaones, Pysidae, Galatae, Paflagones, Fryges, Achai, Thessali, Machedones, Traces, Mysi, Bessi, Dardani, Sarmatae, Germani, Pannoni, Peones, Norici, Dalmatae, Romani, P 416 qui et Latini, Ligures, Galli, qui et Celtae, Aquitani, Brittani, Hispani qui et Tyrreni, Mauri, Baccuates, et Massennas, Getuli, Afri qui et Barbarae, Mazicei, Garamantes, qui et Marmaredae, qui usque Aethiopiam extenduntur.

Necessarium autem putavi et inhabitationes Gentium et cognominationes declarari.

Incipiam autem ab Oriente: Persarum et Medorum inhabitatores Parthi et vicinae gentes pacis usque Syriam coele.

Arabum inhabitatores Arabes Eudemones: hoc enim nomine appellantur.

Arabum Eudemones Chaldaeorum inhabitatores Mesopotamii.

Madianensium inhabitatores Cynedocolpitaee et Troclodytae et Ichthyofagi.

Graecorum autem gentes et vocabula v. Iones, Arcades, Bosti, Aeoli, Lacones.

Horum inhabitatores fuerunt Pontici, Bitini, Troes, Asiani, Cari, Legii, Pamfili, Cyrini, et Insulae plures, id est Cyclades

quidem decem quae Myrti pelagum continent. Haec sunt autem nomina earum.

Andrum, Tenoemteo, Naxus, Geos, Gyarus, Delos, Fynus, Renea, Cyrtos, Maraton. Sunt autem et aliae Insulae majores XII. quae etiam civitates habent plurimas, quae dicuntur Spodes; in quibus inhabitaverunt Graeci. Haec sunt autem nomina earum: Euboea, Creta, Sicilia, Cyprus, Coos, Samus, Rhodus, Chius, Thapsus, Lemnus, Lesbos, Samotrace. Est autem a Boeotia Euboea, sicuti ab Ione Ionides civitates XVI. hae: Cladiomena, Mitylene, Focaea, Priene, Eryt, Samos, Teos, Colofon, Cius, Efeus, Smyrna, Berinthus, Byzantium, Calcedon, Pontus et Amisos libera.

Romanorum, qui et Citiensiam, gentes et inhabitationes hae sunt: Tusci, Emilienses, Picens, Campani, Apulienses, Lucani.

Afrorum gentes et inhabitationes hae sunt: Lebdeni, Cinti, Numidae, Nasamonnes, Saci.

Insulae autem hae sunt, quae habentes civitates: Sardinia, Coraica, Girda quae et Benigga, Cercyna, Galata.

Maurorum autem gentes et inhabitationes hae sunt: Musulani, Tingitani, Caesarienses.

Hispanorum autem gentes et inhabitationes hae sunt, Tyranni et Turrenorum, qui et Terraconenses, Lysitani, Beticii, Autryconi, Vascones, Calcei, qui et Astures.

Insulae autem quae pertinent ad Hispaniam Terraconensem tres sunt, quae appellantur Valliaricae. Habent autem civitates V. hae: Ebuso, Palmae, Pollentia, quae dicitur Majorica, Tomaeane, Magonae, quae appellatur Minorica.

Harum inhabitatores fuerant Cananei fugientes a facie Jesu filii Nave: nam et Sidona qui condiderunt et ipsi Cananei. Gadis autem Jebusaei condiderunt, et ipsi similiter profugi.

Gallorum autem Narbonensium gentes et inhabitationes: Amaxobii Graecosarmatae.

Et hos autem necessarium fuit declarare tibi, ne ignotarum gentium vocabula, et gentes, manifesta flumina ignorares.

Incipiam ergo dicere de gentibus ab Orienta.

Adiabeni et Taleni contra Arabiam, Saraceni, Saraceni alii Athalenes contra Arabiam. Albani contra Fyas Caspiae. Madiantae majores, quos expugnavit Moyses, inter Mesopotamiam et mare Rubrum, Minor autem Madiam est contra mare Rubrum juxta Aegyptum, ubi regnavit Ravel socer Moysi, qui et Jothro.

Contra Cappadoces a parte dextra Armenii, Iberii, Bircani, Scytae, Colchi, Bosforani, Sani, qui appellantur Samices, usque Pontum extendentes, ubi est Accessus, Absarus, et Sebastopolis, et Ussilimen quod est portus, et Passus flumen, usque Trapezunto extenduntur hae gentes.

V 334 Montes autem sunt nominati XII. Caucasus, Taurus, Atlans,

Parnaysus, Citeron, Helicon, Parthenius, Nysa, Lucabantus, Penitus, Olympus, Libanus.

Flumina autem sunt magna et nominata **XL**. Idos qui et Frison, Nilus qui et Geon, Tigria, Eufrates, Jordanis, Cefisoë, Tanaes, Menos, Erimanthus, Alya, Asopus, Thermodon, Erasinus, Rius, Borusthenes, Alfeus, Taurus, Eurota, Meander, Hermus, Axius, Pyramus, Bajus, Hebron, Sangerius, Achelous, Penitus, Ebenus, Sperchius, Cayster, Simois, Scamander, Stryfon, Parthenius, Ister Illurius qui et Danubius, Rhodanus, Betis, Heridanus, Thember qui nunc dicitur Tiberis.

Filiorum igitur trium Noe tripartitum saeculum divisorem.

Et quidem Sem primogenitus accepit Orientem: Cham autem mediterraneam: Japhet Occidentem. Et ostensis gentibus, quae de quo creatae sint, necessario decurremus ad annos.

Falec annorum **CXXX**. genuit Ragau.

Ragau annorum **CXXXII**. genuit Seruch.

Seruch annorum **CXXX**. genuit Nachor.

Nachor annorum **LXXXIX**. genuit Tharam.

Thara annorum **LXX**. genuit Abraham.

Abraham autem erat annorum **LXXV**. quo tempore edixit illi Deus, ut exiret de terra sua, et de domo patris sui, et veniret in terram Chanaam.

Fiunt igitur a divisione usquequo venit Abraham in terram Chanaam generationes quinque, anni **DCXVI**. ab Adam autem generationes **XX**. annis **III. MCCCLXXXVII**.

P 417

Conversatus est autem cum Chanaam annis **XXV**. et genuit Isaac.

Isaac annorum **LX**. genuit Jacob.

Jacob annorum **LXXXVI**. genuit Levi.

Levi annorum **XL**. genuit Caath.

Caath annorum **LX**. genuit Amram.

Amram annorum **LXX**. genuit Aaron.

In octogesimo autem et tertio anno Aaron, egressi sunt filii Israel de Aegypto, ducente eos Moyse.

Fiunt igitur omnes anni **CCCCXXX**.

In deserto **XL**. annos facit populus sub Moyse.

Jesu Nave transito Jordane facit in terra annos **XXVII**. bellum agit annis **VII**. et postquam possedit terram, vixit annis **XX**.

Fiunt ergo, ex quo Abraham venit in terram Chanaam, usque ad mortem Jesu Nave, generationes numero **VII**. anni **D**. ex Adam autem generationes **XXVII**. anni **III. MCCCLXXXIV**.

Post mortem vero Jesu peccans populus traditur Cusarsaton Regi Mesopotamiae, cui servit annos **VIII**. et cum clamasset ad Dominum, exurrexit Gothoniel frater Caleb junior de Tribu

Juda, qui denunciavit ipsi Cusarsaton, et occidit illum, et gessit ducatum populi annis xxxi.

Et iterum dum peccaret, traditus est Eglon Regi Moab, et servivit illi annis xviii. Converso autem populo, surrexit Aod, vir de Tribu Effrem, et occiso Eglon principatus est populo annis lxxx.

Mortuo autem Aod, delinquens populus traditus est Jabin Regi Cananaeorum, cui servivit annis xx. Sub eo prophetavit Deborra, uxor Lapidod, de Tribu Effrem: et per ipsam ducatum gessit Barac Aminoen, de Tribu Neptalim. Hic denunciavit Jabin Regi, et occidit eum, et regnavit judicans cum Deborra annis xl.

Post cujus mortem peccavit populus, et traditus est Madianis annis vii. super quos surrexit Gedeon de Tribu Manasse, qui in ccc. viris cxx. hostium perdidit. Hic rexit populum annis xl.

Hujus filius Abimelec.

Post hunc praefuit populo Thole filius Fale, filii Caram, de Tribu Effrem annis xx.

Post hunc, judicavit Jaïr Galaditis de Tribu Manasse, et praefuit annis xxii.

Post hunc, peccans populus traditus est Ammanitis annis xviii. et cum clamasset ad Dominum, surrexit illis Princeps Jepte Galaadita, de Tribu Gad, de civitate Masefath, et gessit ducatum annis vi.

Post hunc, judicavit Elon annis x.

Post hunc, judicavit Hebron, filius Ahelon Farathonoin, de Tribu Effrem, annis viii.

Post hunc, peccans populus traditur Allofilis per annos xl.

Post haec, conversis filiis Israel surrexit Samson, filius Manoe, de Tribu Dan. Hic debellavit Allofilos, et gessit principatum annis xx.

Post hunc, Heli Sacerdos judicavit annos xx.

Post Samuel Propheta unxit Saül in Regem, et ipse judicavit populum annis xxx.

Post tempus, cum regnaret David, eduxit arcam de domo Aminadab, et divertit vitulos, et cum reverteretur opposuit manus filius Aminabad, nomine Ozia, et percussus est, et timuit David, et induxit illam in domum Abeddarat Gethaei, et fecit ibi menses tres.

Regnavit autem Saül annis xxx. Erat autem illi Dux Abner, filius Ner. Ipse autem Samuel unxit David in Regem.

Fiunt igitur ab Jesu usquequo converso cepit David regnum de Tribu Juda, generationes ix. an. cccclxxx. ab Adam autem generationes xxiiiv. an. iv. mcccclxiv.

Quinceps regnat David annis xl. mensibus sex.

In Ebron autem regnavit annis VII. mensibus sex, et in Jerusalem annis XXXIII. Sub hoc Sacerdos Abiathar, filius Abimelec, ex genere Heli, et ex alia patria Saddoc.

Prophetabant autem temporibus David Gat, et Nathan. Erat autem ipsi David Dux Joad, filius Sarviae, sororis David. Hic dinumeravit populum, et erat numerus, quos numeravit filiorum Israel millies centies milleni: filii autem Juda quadringenties septies milleni. Levi autem et Benjamin non dinumeravit. Numerus autem eorum qui ceciderunt ex Israel, LXX.

Post David autem, regnat Salomon filius ejus annis XL. et sub ipso adhuc Nathan prophetat, et Achias ex Salon, et inter eos Sacerdos Soddoc.

Post Salomonem, regnat Roboam filius ejus annos XIV. Sub hoc divisum est regnum, et regnavit in Saramia Jeroboam servus Salomonis, de tribu Effrem. Prophetat autem, et sub Jeroboam Achias Selonites, et Sameas filius Aelami.

Post Roboam, regnat Abias filius ejus annis XVII.

Post Abiam, regnat Asab filius ejus annis XLI. Hic in tempore senectutis pedes doluit. Prophetabat autem sub eo Azarias.

Post Asab, regnat filius ejus Josaphat annis XXV. Sub hoc prophetat Helias, et Micheas filius Jemblas, et Abdias filius Ananiae. Sub Michea autem erat Pseudopropheta Sedecias filius Cananaei.

Post Josaphat, regnat filius ejus Joram annis XX. et sub ipso prophetat Helias, et post hunc prophetat Heliseus sub filio Joram Ochozia, sub quo populus in Samaria filios suos, et stercus V 335 columbinum manducabat, regnante in Samaria Joram.

Post Joram regnavit filius ejus Ochozias anno uno: et sub P 418 hoc prophetat Gothol et Labdone.

Post hunc, regnat Gotholia, mater Ochoziae, annis VIII. Quae exurgens occidit natos filii sui: erat enim de genere Achab Regis Israel: soror autem Ochoziae, nomine Zosabae, cum esset Joïadae Sacerdotis uxor, furata est Joas, filium Ochoziae, cui Joïada Sacerdos imposuit regimonium. Prophetat autem sub Gotholia Eliseus.

Post hanc, regnat Joas filius Ochoziae annis XL. Hic interfecit Zachariam filium Joïadae Sacerdotis.

Post Joas, regnavit filius ejus Amasias annis VIII.

Post Amasiam, regnat filius ejus Ozias annis LII. Hic leprosus fuit usquequo moreretur. Judicabat autem sub eo Joatham filius ejus. Prophetabant sub Ozia Amos, et Esaias filius ejus, et Osee filius Beheri, et Jonas filius Amathi ex Gofer.

Post Oziam, regnat filius ejus Joatham annis XVI. Sub hoc Prophetae Esaias, Osee, Micheas Morathita, et Joel filius Batuel.

Post Joatham, regnat filius ejus Achas annis XV. et sub hoc Prophetae Esaias, Osee et Micheas: Sacerdos autem Urias. Sub

hoc Salmanassar Rex Assyriorum eos qui erant in Samaria transmigravit in Mediam et Babyloniam.

Post Achas, regnavit filius ejus Ezechias annis xxv. Sub hoc Prophetæ Esaias, Micheas, et Osee.

Post Ezechiam, filius ejus Manasse ann. lv.

Post Manasse, regnat filius ejus Amos annis duobus.

Post Amos regnat filius ejus Josias annis xxxi. Hic Idola et altarium Samariæ dissipavit. Sub hoc Pascha celebratum est anno xviii. regni ejus. Nam ex quo mortuus est Jesu Nave, non est servatum Pascha sicut tunc. Sub hoc Celcias Sacerdos pater Jeremiæ Prophetæ invenit in sacrario librum Legis in xviii. anno regni Josiæ. Prophetant autem sub eo Oliba uxor Sellim A veste Sacerdotis, et Sofonias, et Jeremias, sub quo Pseudopropheta Ananias.

Post Josiam, regnat Sofonias annis quinque, mensibus undecim.

Post Sofoniam, regnat Joachas filius ejus menses quatuor. Hunc ligavit Nechao Rex Aegypti, et adduxit in Aegyptum, ordinate in loco ejus Eliachim, qui cognominatus est Joachim, regnat annis xi. Sub hoc prophetat Jeremias, et Buzi, et Urias filius Samace ex Cariathiarim. Hunc Nabuchodonosor ligavit catenis aereis Joachim Regem Juda, et duxit in Babyloniam.

Post Joachim, regnat filius ejus Joachim annis tribus, et hunc ducit ad eum compeditum Nabuchodonosor Rex Babylonis, et alios cum eo.

Per ipsum, constituitur in loco ejus frater Joachim, cujus nomen Sedecias, qui et Jechonias, qui regnavit annis xi.

In anno duodecimo transmigravit illum in Babyloniam, effossis oculis, et populum transduxit cum eo, præter paucos, qui postea in Aegyptum descenderunt. Prophetant autem sub Sedecia Jeremias et Ambacum; in anno autem ix. regni ejus prophetavit in Babylonia Ezechiel. Post hunc Prophetæ Naum et Malachias, et Danihel, qui vidit de Hebdomadis in primo anno Darii Regis, filii Amneri, de semine Medorum, qui regnavit super Regnum Chaldeorum.

In primo autem anno regni sui Cyrus dimisit populum redire in Jerusalem. Eo autem tempore, quo templum edificavit, prophetant simul Aggeus et Zacharias. Post quos Neemias filius Achab de Semine Israel fabricavit civitatem Hierusalem, cum esset ab annis Artaxerxis Regis: et post hunc secundus Mardocheus.

Fiunt igitur a David usque Sedechiæ, qui et Zeconias, transmigrationem, generationes xviii. an. cccclxxviii. menses ix. ab Adam usque in transmigrationem Babylonias sub Jechonia, generationes li. anni iv. mcccclxii. menses ix.

Et post transmigrationem Babylonias, usque ad generatio-

nem Christi, generationes XIV. AN. DCCLX. et a generatione Christi usque ad Passionem anni XXX. et a Passione usque ad hunc annum, qui est XIII. Imperii ALEXANDRI ANNO, AN. CCVI.

Fiunt igitur omnes anni ab Adam, usque ad tertium decimum ALEXANDRI Imperatoris annum, anni V. MDCCXXXVIII.

Ut autem et aliter ostendamus non tantum per tempora Regum, sed etiam a quo Pascha servatum est, dinumerantes simul annos dicemus.

Ab Adam usque Diluvium AN. XI. MDCXLII.

A Diluvio usque ad exitum Abraham de terra sua MDCXLV.

Hinc usquequo exirent Israelitae de Aegypto, edocente eos Moysè, quando et Pascha fecerunt, anni sunt CCCXXX.

Ab Exodo Aegypti usque in transitum Jordanis, quando Jesus Pascha celebravit, sunt anni XLI.

Ezechias post annos CCCCLXIV. celebravit Pascha.

Post Ezechiam Josias anno CXIV. Pascha celebravit.

Post Josiam Heszas post annos CVIII. Pascha celebravit. *)

Post Heszram servatoris usque generationes Christi post annos DLXIII. Pascha fit.

A generatione autem Christi post XXX. annos, cum passus est Dominus, Pascha celebratur, ipse enim erat justum Pascha.

A Passione autem Domini usque in XIII. annum imperii Imperatoris ALEXANDRI Caesaris anni CCVI. servatum est Pascha, quod id commemorationem Domini nostri JESU CHRISTI servatur a nobis. P 419

Fiunt igitur omnes anni ab Adam usque in hunc diem anni quinquies mille septingenti triginta octo.

REGES PERSARUM EX TEMPORE CYRI.

Cyrus regnavit Persis annis XXX.

Post hunc, Cambyses annis novem.

Smerdius Magus mensibus octo.

Darius annis XXXVI.

Xerxes annis XXVI.

Artaxerxes Longimanus annis XXXVI.

Xerxes dies sexaginta.

Sogdianus menses septem.

Darius Nothus annis XVIIII.

Artaxerxes, Cyri junioris frater, annis LXII.

Ocor, qui et Artaxerxes annis XXIII. mensibus septem.

Arses Nothus annis tribus.

Darius annis XII. Hic est quem Alexander Macedo deposuit in bello, quod fuit inenarrabile.

*) Italica supplentur ex alio Cod.

Fiunt omnes anni caxlv.

Post quos, tempora jam apud Graecos ex constructione Olympiadum sunt clara: nam usque ad Alexandrum Macedonem fuerunt
 V 336 *Olympiades cxiv. quae faciunt annos cccclvi. ab Iphito qui constituit Olympiades.*

Ab Alexandre usque ad Christum Olympiades lxxx. quod sunt anni cccxx.

A Christo autem usque annum xiiii Imperii ALEXANDRI Olympiades lviii. quod sunt anni ccxxxvi.

Sunt ergo omnes Olympiades usque annum xiiii ALEXANDRI Caesaris Olympiades ccliiii. quod sunt anni mxxii.

Hactenus Cod. vetus Colleg. Soc. Jesu Paris.

N O M I N A C R E A T U R A E.

Adam, Seth, Enos, Caïnan, Malaleel, Jared, Enoc, Matusalam, Lamech, Noe, Sem, Arfaxat, Sala, Heber, Falec, sub quo divisa est terra, Ragau, Seruc, Nagor, Thara, Abraham, Isaac, Jacob, Juda, Fares, Esrum, Aram, Aminadab, Naasson, Salmon, Boz, Obet, Jesse, David, Salomon, Roboam, Abiam, Asa, Josaphat, Joram, Ochozias, Joas, Amasias, Ozias, Joatham, Achaz, Ezechias, Manasses, Amos, Josias.

Josias autem genuit Jonaan et Joachim et fratres ejus, Eliachim qui et Joachim et Sedeciam qui et Jeconias dictus est Salum.

In transmigratione autem Babyloniae Joachim genuit Jeconiam et Sedeciam. Jeconias autem genuit Salathiel, Fanneam et Sale, Saer et Joconiam, Ortamno et Deebi et Filifania, Zorobabel et fratres ejus Abiut et Masolam et Ananias, et Saladi soror eorum, et Sedbel et Thoul, et Archia, et Asadia, et Sobesec.

Aedificatum est autem sanctuarium tempore Zorobabelis, cujus filius Abiud: dehinc Eliachim, Azor, Sadoc, Achim, Heliud, Eleazar, Mathan, Jacob, Joseph, cui desponsata fuit Virgo MARIA, quae genuit JESUM CHRISTUM ex Spiritu Sancto.

PROPHETARUM NOMINA.

Adam, Noe, Abraham, Isaac, Jacob, Moyses, Aaron, Jesus Nave, Heldab et Modat, Natan, David, Salomon, Elmodac, Achias Silonita, Sameas filius Elam, Ananias, Helias, Micheas filius Emblac, Abdiu, Heliseus, Abladan, Amos, Esaias, Osee filius Beeri, Joanas, Micheas, Raban, Johel filius Batuel, Jeremias filius Helciae Sacerdotis, Sophonias, Buz, Ezechiel, Urias, Sameas, Ambacuc, Naum, Daniel, Malachias, Aggaeus, Zacharias, et sub Christo Simeon et Joannes Baptista.

ITEM Mulieres Prophetissae, Sarra, Rebecca, Maria soror Moysi, Debbora, Oliba, et sub Christo Anna, Elisabeth, MARIA quae genuit CHRISTUM.

NOMINA REGUM.

Saul de Tribu Benjamin.

Postquam autem translatum est regnum in Tribum Juda, David, Salomon, Roboam, Abia, Asa, Josaphat, Joram, Ochozias, Joatham, Achaz, Ezechias, Manasses, Amos, Josias, Joachim, Eliachim, Sedecias, et Jeconias: sub hoc transmigratio facta est sub Nabuchodonosor.

Nomina Regum, qui regnaverunt in Samaria super decem Tribus ex quo regnum divisum est.

Jeroboam filius Nabath annis xxii.

Nabath filius ejus annis duobus.

Saba filius Achiae annis xxiv. Hic vindicavit domum Jeroboam.

Hela filius Base annis duobus.

Zambri annis xii.

Achab filius ejus annis xxii.

Ochosias, filius Achab, et Joram filius Jeconiae, annis xii.

Sub hoc filios suos et stercus columbinum hi qui erant in Samaria manducaverunt.

Jehu, filius Namsi, annis xxviii. Hic in initio pius fuit: fecit vindictam super domum Achab, occisis Joram et Jezabel, et Ochosia Rege Juda.

Joachaz annis xvii.

Joas filius ejus annis xvi. Hic Amasiam Regem occidit, et destruxit de muro Jerusalem cubita cccc.

Jeroboam, filius Joas, annis xv.

P 420

Azarias, filius Jeroboam, mensibus tribus.

Selem, filius Abia, mense uno.

Unornane, filius Gadi, annis decem.

Falacias Manaae annis duobus.

Facea, filius Romeliae, annis decem. Hic obsedit Jerusalem, regnante Achaz, non possedit eam.

Osee, filius Dale, annis octo. Sub hoc decem tribus transmigratae sunt in regione Medorum a Salmanassar, qui et ipsum Osee conligatum habens abiit, regnante Achaz super duas Tribus in Jerusalem.

NOMINA SACERDOTUM.

Aaron genuit Eleazar, Finees, Achias, Razaza, Moriat, Arnaria, Amitob, Settis, Achivas, hujus filius Helias Propheta, et Salon, Joram, Amos Joadae filius, Sedecias, Sedecia, Jehel, Uria, Tieem, Salon qui genuit Celciam, cujus filius Hieremias Propheta et Azarias filius Azazae, Sareu, Josedech qui genuit Jesum qui fuit Sacerdos, cum instauraretur templum post captivitatem, Celicias, Joachim, Caedue.

Item alia patria, ex qua fuit Ezechiel Propheta: Jode, Fa-

tuea, Amorius, Zadiar, Samuhel, Evexia, Melchius, Salon, Comorius, Barracim, Soffonias, Maxses, Celcius, Buzi, Ezechiel.

Item alia patria, unde Heli Sacerdos, cujus filii Finees et Ofin rapiebant immolationem: Princeps patriae de Filiis Gaad, Achimelach, Habiathar, Uriu, Nathan, Heli.

Item patria Leviticum, unde fuit Samuhel Propheta: Chore qui restitit Moai: filius hujus Helcana, Sufem et Abiar, Zeraam, Chelchanu, Samuel. Huic fuerunt duo filii munerum acceptatores, Johel et Habia.

Initium patriae Levitarum, unde sunt Sacerdotes, ministri et Levitae. Amram filius Cahaad, filius Levi, filius Jacob. Levi genuit Gerson et Cahaad, et Merari. Filii autem Gerson Semei et Emeher. Hi filii Levitae et filii Cahaad, Amram, Esaar Cefron, Odiel. Amram genuit Moysen et Aaron, et Mariam. Aaron genuit ex Helisabet sorore Naasson, Nadab, et Abiud, et Eleazar, et Ithamar. Mortui sunt autem Nadab et Abiud offerentes ignem alienum. Post Aaron, Eleazar suscepit Sacerdotium, post Eleazarum, Finees. Ithamar autem et filius ejus: Isaar autem frater Amram et ipse Levita. Hujus filii Chore et Nabith et Gazer: et filii Chore Air et Helcana et Abiassep. Hic Chore restitit adversus Moysen et Aaron, et Chao absorptus est in Viriseel. Cebron frater Amram, Aercius, filii ejus Misahel, Elisaphath, et Setis, et Dile. Hi Levitae traditi sunt. Omnes autem Aaron et Filii ejus Arcae Testamenti, ut ministrarent ei, et tollerent eam, et facta est eis pars decima Sacerdotibus initiata, et primogenita, et quae in sacrificiis constituta, et primogenita, et destinata Levitis dicta est lex, ut quaecumque acciperent a populo ex decimis, decimas darent Sacerdotibus, ut existimaretur eis tanquam oblatio. Initio eorum traditae sunt illis etiam civitates refugiorum sex, et harum prae sementia in circuitu cujusque civitatis cubiti duo millia, et hae civitates XLII. Sacerdotibus quidem decem, Levitis vero XIII.

V 337

Puto latius nos dixisse, quam speravimus, tamen necessaria pro his qui scrupulosius requirere volunt, et multa legerunt: quos existimo facile percipere, quae scripta sunt: sed et illi, qui pauca legerunt, facilius ad intellectum possunt pervenire ex illis, quae a nobis per breviam inquisitionem declarata sunt.

MACEDONUM REGES JUXTA ALEXANDRINOS.

ALEXANDER filius Philippi, post Darium annis VII.

Ptolemaeus Lagi socer, annis LII.

Ptolemaeus filius, Philadelfi, ann. XXXVIII.

Ptolemaeus filius, Evergetes, annis XXX.

Ptolemaeus, Evergetae filius, annis XXV.

Ptolemaeus Philopator, annis XVII.

Ptolemaeus frater, annis XXII.

Ptolemaeus Fuscus, annis II.
 Evergetes annis XXVI.
 Ptolemaeus Alexus, annis XX.
 Alexander frater Ptolemaei Alexae, annis XVIII.
 Ptolemaeus Dionysius, an. XXIX.
 Cleopatra filia, annis XXV.
 Fiunt insimul anni CCCXLVI.

Sequentia abeunt a Caniso.

IMPERATORES ROMANORUM.

Augustus annis LVII.
 Tiberius annis XXII. mensibus VII. diebus XXIII.
 Caius annis tribus, mensibus novem.
 Claudius annis XIII. mense, anno, diebus XXVIII.
 Nero annis XIII. mensibus octo, diebus XXVIII.
 Galba mensibus quinque, diebus XXVI.
 Otho mensibus octo, diebus septem.
 Vitellius mensibus novem, diebus XV.

* *
 Titus annis tribus, mensibus duobus, diebus duobus.

* *
 Trajanus annis XVII. mensibus octo, diebus sex.
 Hadrianus annis XX. mensibus decem, diebus XXVII.
 Antoninus pius mensibus octo, diebus XXII.
 Marcus annis XIX. mensibus quinque, diebus duodecim.
 Commodus annis XII. mensibus octo, diebus XXIV.
 Aelius Pertinax mensibus septem.
 Julianus mensibus duobus, diebus septem.
 Severus annis XIV.

P 421

Antoninus, cognomento Caracalla, Severi filius, annis sex,
 mensibus novem, diebus duobus.

Macrinus anno uno, diebus sex.
 Antoninus annis sex, mensibus octo, diebus XXVIII.
 ALEXANDER annis tredecim, diebus novem.

REGUM HEBRAEORUM.

Saul annis XXX. David annis XL. Salomon annis XL. Roboam
 annis XVII. Abia annis tribus, Asa annis XLI. Josafat annis XXV.
 Joram annis novem, Ocosias anno uno, Gotholia mater annis
 octo, Joas annis XL. Amessias annis XXXVIII. Ozias annis LVIII.
 Joatham annis XVI. Achas annis XVII. Ezechias annis XXXIX. Ma-
 nasses annis LV. Amos annis duobus, Josias annis XXXV. Joachim
 frater Joachaz annis XI. Joachim filius Hemesas annie tribus ca-
 ptivitatis, Sedecias annis XI. Nabuchodonosor redux annis XV.
 Cymaroth filius annis XII. Baldasar frater annis XIV. Darius Assue-
 rus annis XLIII. Cyrus anno primo. *Cactera desunt in MS. Exemplari.*

V 383

V. *)

ΕΥΣΕΒΙΟΥ ΕΚ ΤΩΝ ΧΡΟΝΙΚΩΝ.

Μετὰ τὸ πληρωθῆναι τὰ, εφ' ἔτη ἀπὸ κτίσεως κόσμου, ἐπεδήμησεν ὁ Κύριος ἡμῶν, καὶ δὴ γεννηθεὶς τὸ κατὰ σάρκα ἐκ τῆς ἁγίας Παρθένου Μαρίας, καὶ ἀρχομένου τοῦ τριακοστοῦ αὐτοῦ ἔτους, καθὰ φησὶν ὁ Λουκᾶς, μηνὶ Ἰανουαρίῳ, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τρίτῃ τῆς ἑβδομάδος μετὰ κδ' ἔτη τῆς αὐτοῦ ἐπιφανείας, ἐβαπτίσθη ὑπὸ Ἰωάννου, καὶ ἄλλα πρὸς τούτοις τρία ἔτη θαυματουργίας, εφ' ἣν ἐνιαυτῶ ἀπὸ κτίσεως κόσμου [διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν] ἐσταυρώθη. Φαγῶν (γὰρ) τὸ σκιώδες Πάσχα μετὰ τῶν μαθητῶν, καὶ εἰσαγαγῶν τὸ ἀνθενικὸν τῆ πέμπτῃ ἡμέρᾳ τῆς ἑβδομάδος, ἧτις ἦν τῆς σελήνης ιδ'. τοῦ δὲ μηνὸς Μαρτίου κβ', Ἰνδικτιῶνος ιε', αὐτῇ δὲ τῇ νυκτὶ φερούσῃ εἰς τὴν κγ' τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, παρεδόθη, καὶ σταυρωθεὶς, αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ ἀνέστη κέ, ἡμέρᾳ κυριακῇ.

* Haec ab-
sunt in aliis
Codd.

* ΤΟΤ ΑΤΤΟΤ ΕΚ ΤΩΝ ΑΤΤΩΝ.

Τουτῶν δὲ οὕτως εἰρημένων τῶν ἀναγκαιοτάτων, ἐστὶν ἐπισημαίνεσθαι καὶ τὸ τῆς κοσμογενείας ἔτος, ἐν ᾧ τὴν ὑπερκόσμιον ἐν κόσμῳ πεποιήται σάρκωσιν ἐκ τῆς ἁγίας Παρθένου Μαρίας ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός. Ἐν οὖν τὸ τηρικαῦτα, εφ' ἔτος, κατὰ τὴν ἐν δελτοῖς ἱεροῖς γραφῆν τῶν ἀπὸ Ἀδάμ ἀριθμουμένων ἔτων. Ἐν τούτῳ γὰρ ὁ τε Εὐαγγελισμὸς γέγονε ἁγίας τῆς Παρθένου, καὶ ἡ ἐξ αὐτῆς πάναγνος Γέννησις. Ἔτος δὲ ἦν ἡλίου μὲν ιγ' - σελήνης δὲ τὸ ι'. ἡμέρᾳ δὲ ἦν τῆς ἑβδομάδος, τοῦ μὲν Εὐαγγελισμοῦ β', τῆς δὲ Γέννησεως δ'. οὕτω δὲ καὶ τὸ θεῖον αὐτοῦ Βάπτισμα τῷ εφ' ἔτει γέγονεν· ἔτος δὲ ἦν ἡλίου μὲν τὸ ιδ', σελήνης δὲ τὸ πρῶτον, ἡμέρᾳ δὲ τῆς ἑβδομάδος γ'. Πάλιν δὲ τὸ σωτήριον αὐτοῦ Πάθος γέγονε τῷ εφ' ἔτει· ἔτος δὲ ἦν ἡλίου μὲν τὸ ε'. σελήνης δὲ τὸ ιδ'.

Δειχθέντος οὖν ἐν συντόμῳ τοῦ, εφ' ἔτους ἐξ Ἀδάμ ὄντος τῆς κατὰ σάρκα γεννήσεως τοῦ Κυρίου ἡμῶν, εὐλογον οἶμαι καὶ διαφορὰς ἑτῶν καὶ μηνῶν μικρὰ προσθῆναι, πολλῆς ἐκ τῆς τούτων ἀγνοίας ἐπιγινόμενης τοῖς πολλοῖς πλάνης. Ερῶ δὲ τῶν ἐπισημοτέρων αὐτοῦ διαφορῶν τριχῶς διαιρουμένων· ἡ γὰρ κατὰ

*) Fragmenta duo quae Cangius chronico paschali subtexuit, tamquam ex Eusebii chronicis libris petita, rectissime post Pontacum eusebiana esse negavit, multis in eam rem argumentis congestis, Hieronymus de Prato, in egregio opere de chronicis Eusebii libris disert. part. III. 5. Reapse in alio codice vaticano fragmenta haec non Eusebio, sed Severo tribuantur, Σελήρον ἐκ τῶν χρονικῶν; sive is est Se-

V.

EX EUSEBII CHRONICIS.

Expletis a mundo condito annis v. MD. cum hominibus conversatus est Dominus noster, incarnatus ex Sancta Virgine Maria, ac ineunte trigesimo ipsius anno, quemadmodum ait Sanctus Lucas, mense Januario, feria tertia hebdomadis, anno post ejus apparitionem XXIX. baptizatus est a Joanne, tribusque deinde annis quibus miracula edidit exactis, anno a mundi conditione VI. MDXXXIII. propter nostram salutem crucifixus est. Cum enim una cum discipulis umbratile Pascha comedisset, inducto alio authentico Paschate, feria v. hebdomadis, in qua erat XIV. Lunae, mensis vero Martii XXII. Indictione XV. ipsa nocte in ejusdem mensis XXXIII. progrediente, traditus est et crucifixus, ipsa die resurrexit XXV. die Dominica.

EX EJUSDEM EUSEBII CHRONICIS.

Hisce dictis ac praemissis, operaepretium videtur ut indicemus annum ab orbe condito, quo Dominus noster Jesus Christus in mundo admirandam ac superexcellentem illam fecit Incarnationem ex Sancta Virgine Maria. Erat autem tunc annus v. MD. quemadmodum anni ab Adamo in libris sacris putantur. Illo quippe, Virginis Annuntiatio, et ex illa, castissima Nativitas facta est. Annus autem solis erat XIII. lunae X. feria vero hebdomadis, ac Annuntiationis quidem II. Nativitatis autem IV. atque adeo divinus ejus Baptismus contigit anno v. MDXXX. quo annus solis erat XIV. lunae I. feria hebdomadis III. Rursum vero salutaris illius Passio facta est anno v. MDXXXIII. quo annus solis fuit v. lunae XIV.

Enimvero breviter demonstrato v. MDI. anno ab Adamo, quo Christi secundum carnem Natalis contigit, annorum et mensium differentias praestat modo subdere, quod ex eorum ignoratione plurimos errare contingat. Pauca autem dicam duntaxat de insignioribus illorum discrimimibus, quae quidem

verus ille antiochenus, cuius reliquias aliquot inter commentarios ad Danielem legimus, sive alius quilibet et tot Severis, quorum varia scripta a bibliographis commemorantur. Certe verum auctorem illorum fragmentorum, Eusebio perperam adtributorum, nunc demum, ut arbitror, deprehendisse non inutile est. MATUS Novae Collect. Vatic. vol. I. p. 222.

διαφορὰς ἰθῶν τούτους ἔχοντων χρόνους ἐκ τῆς αὐτῆς ἀρχομένων ἀρχῆς, περὶ δὲ τὰ ὀνόματα διαφερόντων, ἢ κατὰ τὸ ὄνομα καὶ τὸ πρᾶγμα, διαφωνούντων μὲν περὶ τὰ ὀνόματα, περὶ δὲ τὰς ἀρχὰς τῶν ἑτῶν ἐν δυσὶν ἢ τρισὶν ἡμέραις, ἢ τὸ πλεῖστον ἐπὶ προαρχομένων τοῦ ἔτους, ἢ τοῦ μηνός, ἢ τὰς μὲν τῶν μηνῶν ἀρχὰς τὰς αὐτὰς ἔχοντων, τοῦ δὲ ἔτους ἄλλως. Ῥωμαῖοι τοίνυν καὶ Ἕλληνες τὰς μὲν τῶν μηνῶν ἀρχὰς τὰς αὐτὰς ἔχουσι, περὶ δὲ τὰ ὀνόματα μόνον διαφέρονται.

V 389 εἰπεῖν, Ἀπριλλίος καλούμενος πρὸς Ἑλλήνων Ξανθικός ὀνομάζεται, καὶ τὴν αὐτὴν ἀρχὴν ἔχει· ἡ πρώτη γὰρ τοῦ Ξανθικοῦ πρώτη καὶ τοῦ Ἀπριλλίου πέφυκε. Τὴν δὲ τοῦ ἔτους ἀρχὴν οἱ μὲν Ἕλληνες ἀπὸ τοῦ Σεπτεμβρίου ποιοῦντες, οἱ δὲ Ῥωμαῖοι ἀπὸ τοῦ Ἰανουαρίου· καὶ οὕτω Ῥωμαῖοι καὶ Ἕλληνες τὰς αὐτὰς μὲν τῶν μηνῶν ἀρχὰς ἔχουσι, οὐ τὰς αὐτὰς δὲ ἀρχὰς τοῦ ἔτους. Πάλιν δὲ Ἕλληνες καὶ Ἀλεξανδρεῖς, καὶ Αἰγύπτιοι τὰς αὐτὰς μὲν ἀρχὰς τοῦ ἔτους ἔχουσι, τουτέστιν ἐν τῷ αὐτῷ μηνὶ τοῦ Θωθ' ἀρχοῦνται τοῦ ἔτους, οὐ κατὰ τὰς αὐτὰς ἡμέρας· ἀλλ' οἱ μὲν Ἕλληνες ἀρχὴν ἔχουσι καὶ Ἰνδίκτου ἔχουσιν τὴν πρώτην τοῦ παρὰ Ῥωμαίους Σεπτεμβρίου μηνός· οἱ δὲ Ἀλεξανδρεῖς πρὸ τριῶν ἡμερῶν τῆς πρώτης τοῦ Σεπτεμβρίου μηνός, τουτέστιν κθ' τοῦ Αὐγούστου μηνός. Διαφέροντες δὲ καὶ κατὰ τοὺς μῆνας, ὅτι ἀνὰ τριάκοντα ἡμερῶν οἱ Ἀλεξανδρεῖς ἐκάστῳ μηνὶ δίδωσιν, ὡς εἶναι τῆς ἡμερῶν τοῦθ' ἰβ' τοῦθ' παρ' αὐτοῖς μῆνας, αἱ τινὲς εἰσὶν τῆς ἡμέρας· συμπληροῦνται δὲ τῇ χγ' τοῦ αὐτοῦ Αὐγούστου, κατ' ἔτος, καὶ ποιῶσιν ἄλλον μῆνα πεντημέρον ἀπὸ τῶν λοιπῶν πέντε ἡμερῶν, ἦτοι

P 423 κθ', καὶ κ', καὶ κβ', καὶ κγ', καὶ κδ'. Ἐὰν δὲ κατατήρησθαι τετρατηρικὸς, τουτέστι Βίσεκτος, ἔξ γίνονται αἱ τοιαῦται Ἐπακταὶ λεγόμεναι παρ' αὐτοῖς, καὶ κατὰ δ' ἔτη, ἐξήμερος. Οἱ δὲ παλαιοὶ Αἰγύπτιοι τῆς ἡμερῶν τιθέμενοι τὸν ἑνιαυτὸν μόνον, καὶ οὐχὶ τῆς, ὡς οἱ Ῥωμαῖοι, καὶ Ἕλληνες, καὶ Ἀλεξανδρεῖς, κατὰ αὐτῆς ἔτη. Καὶ αὐτοὶ μετὰ τῶν Ἀλεξανδρέων τε καὶ Ἑλλήνων τῆς τοῦ ἔτους ἀπάρχονται, καὶ μετὰ δ' ἔτη πρὸ μιᾶς ἡμέρας, τουτέστι τῇ κη' τοῦ Αὐγούστου μηνός· καὶ οὕτως κατὰ δ' ἔτη μίαν ἡμέραν προλαμβάνοντες διὰ τῶν εἰρημέων, αὐτῆς ἑτῶν, ἀποκαθίσταται. Τετράκις γὰρ τῆς γίνονται ἅλλια νξ'. Οἱ δὲ κατὰ Ἰουδαίους ἑνιαυτός, καὶ οἱ μῆνες, ἦτοι κατὰ τὴν θείαν νομοθεσίαν, καὶ ὀνόματα καὶ πρᾶγματι πρὸς Ἕλληνας, καὶ Ῥωμαίους, καὶ Αἰγυπτίους διετήρησα. Τούτους μὲν γὰρ μῆνας σεληνιακοὺς ἀγεῖ ἀνα κθ' ἡμερῶν, καὶ συμπληρωμένων τῶν ἰβ' εἰς τὸ δ' ἡμέρας, ποιεῖ κατὰ γ' ἔτη τὸν λεγόμενον ἐμβόλιμον μῆνα, ἐπισυναγόμενον ἡμέραις λγ' τριακαίδεκατον. Τὴν δὲ τοῦ ἔτους μεσομηνίαν τοῦ παρ' αὐτοῖς λεγομένου Νισάν, ἦτοι τοῦ κ' τοῦ Μαρτίου μηνός ἔχει πάντοτε, ὅπως ἐστὶ πρωτόκτιστος ἡμέρα, ἐν ἣ τὸδε τὸ πᾶν ἐκ μὴ ὄντων εἰς τὸ εἶναι παραγαγῶν ὁ Θεὸς κατ' αὐτὴν εὐδοκίᾳ τοῦ Πατρὸς, καὶ συνεργίᾳ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, ἐνοικήσας ἐν τῇ ἀγίᾳ αὐτοῦ Μητρὶ καὶ Παρθένῳ τῷ αὐτῷ ἔτει ἐνανθρώπησας, καὶ κατ' αὐτὴν καὶ

V. Petav.
lib. 5. auct.
cap. 3.

triplicia sunt: vel enim secundum nationum differentias, quae eisdem habent annos ab eodem coeptos principio, sed in nominibus diversos, vel etiam in nominibus et rebus, cum in nominibus scilicet, in annorum autem initiis duobus vel tribus, aut ad plurimum in septem diebus dissentiant, dum anni vel mensis praevertunt initia, ac denique in mensibus eadem habentibus principia, aliter autem anno. Romani igitur et Graeci eadem mensium habent initia, sed in nominibus tantum differunt. A Romanis quippe qui vocatur Aprilis, a Graecis Xanthicus appellatur, idemque habet principium: primus enim dies Xanthici primus est dies Aprilis. Jamvero annum ineunt Graeci a Septembri, Romani autem a Januario, sicque Romani et Graeci eadem habent mensium, non vero annorum principia. Rursum Graecis et Alexandrinis ac Aegyptiis eadem sunt annorum initia, cum ipso eodem mense Thoth, non vero diebus iisdem annum ineant. Sed ac anni et Indictionis initium ducunt Graeci primo mensis a Romanis appellati Septembris die: Alexandrini autem primum Septembris mensis diebus tribus praevertunt, **xxix.** scilicet mensis Augusti anno imo. Differunt etiam circa menses, dum singulis mensibus **xxx.** dies adscribunt, ita ut **ccclx.** diebus constant **xii.** eorum menses, quot **ii** dies conficiunt: complentur vero vicesimo tertio ipsius Augusti annis singulis, aliumque efficiunt mensem quinque dierum ex reliquis **v.** diebus, scilicet **xxiv. xxv. xxvi. xxvii. et xxviii.** Si vero quadriennium occurrat, id est Bissextus, sex sunt ejusmodi Epactae, uti ab his vocantur, singulis quadrienniis, sex dierum. Veteres porro Aegyptii **ccclxv.** dies duntaxat anno adscribebant, non vero **ccclxv.** quemadmodum Romani, Graeci, et Alexandrini per annos **mcccclx.** Ac ipsi cum Alexandrinis et Graecis anni principium ineunt, et post **iv.** annos ante unum diem, scilicet **xxviii.** die mensis Augusti: sicque singulis **xv.** annis praeverso die uno, propter praedictos **mcccclx.** annos, restituitur. Quater enim **ccclxv.** conficiunt **mcccclx.** Annus porro et menses secundum Judaeos, seu secundum divinam legem, nomine et re a Graecis, Romanis et Aegyptiis differunt. Mensibus enim lunaribus, singulis dierum **xxix.** eorum annus constat, usque **xii.** mensibus completis intra dies **ccclxiv.** facit in tertio quovis anno mensem decimum tertium, colligitque dies **xxxviii.** Habet autem omnino medium anni mensem, quem Nisan vocant, seu **xxv.** mensis Martii, qui primus est dies a Deo conditus, quo quicquid est, produxit ex nihilo Deus secundum Patris propositum et cooperationem Sancti Spiritus, qui habitans in sancta sua Matre et Virgine, ipsomet anno incarnatus est, ac ipsomet die ex

ἐκ τάφου ἀνέστη. Ἀυτὴ τοίνυν καὶ ἡμῖν κατὰ τὴν τοῦ Θεοῦ ἁγίαν Ἐκκλησίαν ἀρχὴ ἔτους ἔστω πάντοτε, καθ' ὃν καὶ τὸ ἅγιον Πάσχα εὐρίσκοντες εἰς Κυριακὴν ἔμπλεκτον μετὰ τὴν ἰδ' τῆς σελήνης τοῦδε τοῦ μηνός, οὐκ Ἰουδαϊκῶς, ἀλλ' Ἀποστολικῶς ἐκτελούμεν, κατὰ φυσικὴν καὶ θεοπαράδοτον μέθοδον. Οὐκοῦν πάντες οἱ μὴ λέγοντες τῷ, εϕθ' ἔτει γεγονέναι τὸ πρῶτον κυριακὸν Πάσχα, οὔτε τὴν παρ' Ἑβραίοις τὸ τηρικαῦτα ἰδ' τῆς σελήνης, καὶ κ' τοῦ Μαρτίου μηνός κατανήσασαν τῇ μεγάλῃ τοῦ σωτηρίου πάθους Παρασκευῇ σώζουσαι δεῖξαι, οὔτε τὴν Ἀναστάσιμον δεσποτικὴν Κυριακὴν τῇ κ' τοῦ Μαρτίου μηνός, οὔτινος μὴ δαικνυμένου, ψευδεῖς αὐτόθεν αἱ παρ' αὐτοῖς εὐρίσκονται ψῆφοι.

P 424

VI.

V 340

ΗΣΥΧΙΟΤ ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΕΝΝΗΣΙΝ.

Ἐν τῷ μβ' ἔτει τῆς Βασιλείας Ἀγούστου, μηνὶ Δεκεμβρίῳ κέ, ἡμέρα ε', ὥρα ζ' τῆς ἡμέρας, ἐγεννήθη ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς τὸ κατὰ σάρκα ἐκ τῆς ἁγίας Παρθένου Μαρίας, ἔτους κατὰ Ἀντιοχεῖς ἀπὸ κτίσεως κόσμου, ἕως τῆς Χριστοῦ γεννήσεως [καὶ σταυρώσεως] ε'. Συνάγεται γὰρ ἀπὸ Ἀδάμ ἕως Φαλέκ υἱοῦ Ἐβερ ἔτη τρισχίλια, καὶ ἀπὸ τοῦ Φαλέκ ἕως μβ' ἔτους τῆς Βασιλείας Ἀγούστου ἔτη, εϞδξξ', καὶ λοιπὸν συναναστρέφῃ ὁ Σωτὴρ τοῖς ἀνθρώποις ἔτη λγ', ὡς γίνεσθαι ἀπὸ Ἀδάμ ἕως τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως [καὶ σταυρώσεως] ἔτη, ε' πλήρη. Ο γὰρ Φαλέκ, κατὰ τὴν προφητείαν Μωσέως, τὸ ἡμῖν λέγεται τοῦ χρόνου τῆς Χριστοῦ ἐπιφανείας. Ὡσπερ γὰρ τὸν ἄνθρωπον τῇ ε' ἡμέρᾳ πλάσας ὁ Θεός, καὶ ἐξῆς ὑπέπεσεν τῇ ἀμαρτίᾳ, οὕτως καὶ τῇ ε' ἡμέρᾳ τῆς χιλιადος ἐπὶ τῆς γῆς ἦλθεν, καὶ ἔσωσεν αὐτόν. Τοῦτο γὰρ δηλοῖ καὶ ἡ Θεία γραφή, λέγουσα· Ἡμεῖρα Κυρίου ὡς χίλια ἔτη. Ἄτινα καὶ Κλήμης, καὶ Θεοφίλος, καὶ Τιμόθεος οἱ Θεοφιλέστατοι χρονογράφοι ἐξέθεντο ὁμοφωνήσαντες, ὅτι τῇ ε' χιλιάδι τῶν ἐναντῶν ἐφάνη ὁ Κύριος κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν ε' ἡμερῶν τῆς πλάσεως τοῦ Ἀδάμ, φυσάμενος τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων. Ἐταροὶ δὲ φασὶν ὅτι τῷ, εϞ' ἔτει ἦλθεν Κύριος· ἀλλ' οὐ πολλοὶ συμφωνοῦσιν εἰς τοῦτο, ἐν δὲ τῷ ε' ἔτει πάντες οἱ ἀκριβεῖς συγγραφεῖς συμφωνοῦσιν περὶ τούτου τινές, ἀλλ' ἢ προφητικὴ φωνὴ ἀληθεύει μᾶλλον διδάσκουσα εἰς τὸ, ε' ἔτος φανῆναι τὸν Κύριον ἄνθρωπον.

Desunt in
Cod. Colb.
,εϞδξξ'.

sepulcro resurrexit. Nobis proinde omnimodo sit hic dies anni principium, prout est in sancta Dei Ecclesia, juxta quem sancto Paschate occurrente in diem dominicum post xiv. lunae istius mensis, non Judaice sed Apostolice illud peragamus juxta naturalem nobisque traditam methodum. Quotquot igitur non dicunt extitisse primum Dominicum Pascha anno v. m^oxxxiv. vel apud Hebraeos xiv. lunae, et xxiii. Martii mensis magna salutaris Passionis Parasceve, ac Resurrectionis Dominicam xiv. Martii mensis die tum non occurrisse, cum id minime demonstrare possint, falsi protinus convincuntur eorum calculi.

VI.

EX HESYCHII HOMILIA IN NATALEM
CHRISTI.

Anno xlii. imperii Augusti, mense Decembri, die xxv. feris vi. hora vii. diei, incarnatus est Dominus noster Jesus Christus ex sancta Virgine Maria, anno, juxta Antiochenos, a mundo condito usque ad Christi Nativitatem [et crucifixionem] vi. m. Colliguntur enim ab Adamo usque ad Phalec filium Eber anni iii. m. et a Phalec usque ad xlii. annum imperii Augusti, anni v. m^occccxlvii. ac deinceps cum hominibus conversatus est Salvator annis xxxiii. ita ut ab Adamo usque ad Christi Natalem et crucifixionem conficiantur anni vi. m. pleni. Phalec quippe, juxta Moysis Prophetiam, medium dicitur anni Christi apparitionis. Quemadmodum enim hominem die vi. creavit Deus, qui deinceps in peccatum incidit, sic et millenarii die vi. in terram venit, illumque salvum fecit. Hoc enim indicat divina Scriptura, dum ait, *Dies Domini ut mille anni*. Quae quidem etiam Clemens, ac Theophilus, et Timotheus piissimi temporum indagatores consensu unanimes sunt interpretati, sexto scilicet annorum millenario apparuisse Dominum, juxta vi. dierum numerum formationis Adami, universis salvis factis hominibus. Alii autem dicunt venisse Dominum anno v. m^o. sed pauci in hoc consentiunt, in anno vero vi. m. omnes accurati Scriptores conveniunt: sed vox prophetica veritatem longe magis probat, quae sexmillesimo anno incarnatum Dominum docet.

VII.

Ἰστίαια δὲ καὶ τοῦτο, ὅτι τριακονταετηρίων ἐτῶν γενόμενος ὁ
 Χριστὸς κατὰ τὴν ἐνυπάρχουσαν αὐτοῦ ἐπὶ τῆς γῆς παρουσίαν
 ἐσταυρώθη, καὶ ἀπέθανεν ὡς ἄνθρωπος, καὶ τοῦτο ἀναμφίβολον
 παρὰ πάντιν ἰστίαι. Οἱ οὖν λέγοντες ὅτι ὁ Χριστὸς ἐγεννήθη μὲν
 τὸ κατὰ σάρκα ἐν ἔτει, εἰς, ἐσταυρώθη δὲ ἀπολούθως ἐν ἔτει τῷ
 P 425 ,εφλγ' ψεύδονται σφάλλοντες· καὶ πῶς, σαφῆς ἢ ἀπόδειξις. Συμ-
 ψηφιζόμενων γὰρ τούτων τῶν ἐξ ἀρχῆς ἀπάντων ἐτῶν τῶν ,εφλγ',
 καὶ περιοδευόμενων ἐπὶ τῶν δεκαεννέα (τοσοῦτον γὰρ εἰσιν οἱ κύ-
 κλοι τῆς σελήνης) εὐρίσκεται ὁμολογουμένως τέταρτος ὁ κύκλος
 τῆς σελήνης ἐν ἐκείνῳ τῷ ἔτει, ἤγουν τῷ ,εφλγ'. Τέταρτου δὲ
 ὄντος ἐκ παντὸς κύκλου τῷ τότε τῆς σελήνης, εὐρίσκεται διὰ τῆς
 ἀπαιτήσεως τοῦ Πάσχα τὸ νομικὸν αὐτῆς τρια-
 κοστῆ τοῦ Μαρτίου μηνὸς γεωμένου κατὰ τὴν ἐ' τῆς σελήνης,
 δηλονότι ἡμέρα. Οτε δὲ ἔπαθεν ὁ Χριστὸς ὑπὲρ ἡμῶν τὸ σωτήριον
 πάθος, εἰκοστῆ τρίτῃ ἡν τοῦ Μαρτίου μηνὸς, καὶ ἰδ' τῆς σελήνης,
 V 341 ἑσπέρας δηλονότι τοῦ Πάσχα τοῦ νομικοῦ, ὃ καὶ προλαβὼν μίαν
 ἡμέραν ἔραμεν ὁ Χριστὸς μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, διὰ τὸ μέλ-
 λειν κελυτῶν, ἤγουν τῇ μεγάλῃ πέμπτῃ, τῇ κβ' τοῦ Μαρτίου
 μηνὸς, καὶ ἐγ' τῆς σελήνης. Οὕτως οὖν εὐρίσκονται σφάλλοντες
 παρὶ τὸν καιρὸν τῆς κατὰ σάρκα γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ, οἱ λέ-
 γοντες αὐτῶν ἐν ἔτει, εἰς, γεννηθῆναι, ἀπὸ τοῦ προσκερσοῦεν τὴν
 ψῆφον τοῦ νομικοῦ Πάσχα, καὶ ἐναντιοῦσθαι ταῖς γραφαῖς, καὶ
 ταῖς ὁμολογουμένοις ἐν τῷ πάθει τοῦ Σωτῆρος παρακολουθήμα-
 σιν. Οἱ δὲ γε ἀκριβέστερον ἀναγράφαντες τοὺς χρόνους, καὶ τῆς
 ἀληθείας αἰς ἐπίσης ἐχόμενοι, λέγουσιν ὅτι ἢ μὲν τοῦ Θεοῦ Λόγου
 ἐνανθρωπήσεως γέγονε ἐν ἔτει ἀπὸ κτίσεως κόσμου, εἰς, τὸ δὲ σω-
 τήριον αὐτοῦ πάθος, ἐπὶ τριάκοντα τρεῖς χρόνους τοὺς πάντας,
 αἰς ὁμολογήσαι, ἀνεστράφη ἐπὶ τῆς γῆς, ἐν ἔτει, εἰς, εφλθ'. Οπηρῖκα
 δὲ καὶ εὐρίσκεται ὀκταετηρὸς προτρέχων τῆς σελήνης κύκλος, ἐν τῷ-
 τῷ δὲ ψηφιζόμενον τὸ Πάσχα εὐρίσκεται ἐν τῇ κδ' τοῦ Μαρτίου
 μηνὸς γινόμενον, τότε γὰρ φέρεται ἡ σελήνη ἐν ἡμέρᾳ σαββάτου·
 καὶ οὕτως φαίνεται συνάδειν ὁ χρόνος πάση τῇ τότε ἀπολούθῃ.
 Ἐν γὰρ τῇ κγ' τοῦ Μαρτίου μηνὸς, ἰδ' τῆς σελήνης, ἡμέρα Πα-
 ρασκευῆ τὸ σωτήριον πάθος ἐπίστη. Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, τῇ ἑσπέ-
 ρᾳ δηλαδὴ τοῦ νομικοῦ Πάσχα, καὶ τῇ κδ' τοῦ αὐτοῦ Μαρτίου
 μηνὸς ἀνίστη, μετὰ τρεῖς δηλονότι τοῦ ἀποθανεῖν ἡμέρας, συν-
 τρεχόντων ἐπὶ τὸ αὐτὸ καὶ τῶν ἄλλων ἀπάντων τοῦ καιροῦ ἐκείνου
 παρατηρημάτων, κατὰ τὸν προκειμένον τοῦ σοφοῦ Χρυσοστόμου
 ἀκριβασμὸν τῆς τε ἰσημερίας καὶ τῆς πανσελήνου, καὶ τῆς ἐκ-
 τῶσεως τοῦ πρωτοκλαστοῦ, καὶ πᾶσιν τῶν λοιπῶν προθεσιμῶν,

VII.

E X A N O N Y M O,
DE CHRISTI NATIVITATIS ET PASSIONIS ANNIS.

Illud etiam observandum, Christum, cum annorum esset xxxiii. ex quo in terra apparuit, crucifixum fuisse ut hominem: idque indubitatum apud quosvis manet. Qui igitur Christum natum esse secundum carnem anno v. md. ac consequenter anno v. mdxxxiii. fuisse cruci affixum, falsum dicunt, aliosque fallunt: qua vero ratione, evidens est demonstratio. Computatis quippe universis iis a mundo condito an. v. mdxxxiii. ac in decemnovennales periodos partitis, (tot enim sunt cycli lunae) quartus cyclus lunae absque ulla controversia invenitur eo anno, seu v. mdxxxiii. Cum vero quartus omnino sit hoc ipso anno lunae cyclus, ex certissima Paschali putatione sequitur ipso xxx. Martii mensis die legale Pascha reperiri, ac xv. lunae, scilicet die. Quando autem Christus pro nobis salutarem passionem obiit, xxiii. erat Martii mensis, et xiv. lunae, vespere scilicet Paschatis legalis, quod quidem uno die praeventens Christus cum discipulis suis comedit, quia mortem erat subiturus, seu magna quinta, xxii. mensis Martii, et xiii. lunae. Sic igitur circa Christi secundum humanitatem nativitatis tempus falli reperiuntur, qui anno v. md. natum dicunt, cum errent in legalis Paschatis computo, et sacris Scripturis adversentur, ac receptis in Salvatoris passione consequentiis. Qui porro aliqua cum accurate tempora descriperunt, ac veritati perinde institerunt, Dei nostri Verbi incarnationem factam aiunt anno a mundi conditu v. mdvi. salutarem vero illius Passionem, (quandoquidem triginta tres annos integros, uti in confesso est, in terra est conversatus) anno v. mdxxxix. Cum autem invenitur decimus praecurrens lunae cyclus, in eo et computatum Pascha, xxiv. mensis Martii esse reperitur. Tum enim occurrit luna xv. in die sabbati, aique universae ac omnimodae consecutioni tempus concinere apparet. Nam xxiii. mensis Martii, xiv. lunae, feria vi. salutarem Passionem passus est Christus Deus noster, vespere scilicet Paschatis legalis, ac xxv. ejusdem mensis Martii resurrexit, post tres nempe ex quo mortuus est dies, concurrentibus aliis omnibus temporis iatiis observationibus, juxta accurate docti Chrysoetomi examinationem aequinoctii, ac plenilunii, et lapsus primi a Deo conditi hominis caeterorumque

ὃν ὁ Χρυσόστομος τρανωτέρως διεξήλθε, ὡς προείπομεν, αὐτῷ εἰς τὸ Πάσχα λόγῳ αὐτοῦ, οὗ ἡ ἀρχή, Χθές, ἀδελφοί, περὶ τῆς προθεσμίας τοῦ Πάσχα. †)

P 426

V 842

Vide Notas
ad p. 212.

VIII. *)

ΣΤΥΓΓΡΑΜΜΑ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΝ

ΠΕΡΙ ΤΩΝ Ὁ ΜΑΘΗΤΩΝ ΤΟΥ ΚΤΡΙΟΥ

Δωροθέου Επισκόπου Τύρου, ἀρχαίου ἀνδρός, πνευματοφόρου, καὶ μάρτυρος γεγονότος ἐν τοῖς καιροῖς Δικινίου καὶ Κωνσταντίνου τῶν βασιλέων.

Οὗτος ὁ προλεχθεὶς αἰδιμος ἀνὴρ καὶ συγγράμματα καταλλοικεν Ῥωμαϊκὰ τε καὶ Ἑλληνικὰ, ἐπειδήπερ καὶ ἑκατέρων τῶν γλωσσῶν ἔμπειρος ὑπῆρχεν· γέγονε δὲ καὶ πολυτίτωρ δι' εὐφυΐαν. μετὰ τὴν τελευταίην Διοκλητιανοῦ καὶ Δικινίου κατέλαβε καὶ αὐτὸς τὴν ἴδιαν παροικίαν, καὶ ἦν ἰδύων τὴν ἐν Τύρῳ ἐκκλησίαν ἕως μέχρις Ἰουλιανοῦ τοῦ τυράννου. καὶ ἐπειδήπερ οὐκ αὐτοφαναῶς, ἀλλὰ κρυπτῶς διὰ τῶν ἀρχόντων Ἰουλιανὸς ἀνῆρει τοὺς χριστιανούς, πάλιν ὁ Δωροθέος κατέλαβεν τὴν Ὀδησσὸν πόλιν, ἔνθα καὶ συσχεθεὶς ὑπὸ τῶν Ἰουλιανοῦ ἀρχόντων, καὶ πολλοὺς αἰκισμοὺς ὑπομείνας, ἐν βαθυτάτῳ γήρῳ διὰ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν ταῖς βασάνοις ἐναπέθανεν, ἑκατὸν καὶ ἑπτὰ ἐτῶν ἤδη τυγχάνων. οὗτος τοίνυν ὁ μέγας πρεσβύτες καὶ συγγράμματα ἡμῖν ἐκκλησιαστικὰ καταλλοικεν, ἐν οἷς καὶ τὰ περὶ τῶν ὁ μαθητῶν τοῦ σωτήρος ἱστορήσεν, καὶ ἔνθα ὁ καθείς τῶν προφητῶν καὶ ἀποστόλων τὸν βίον ἐτέλεσεν. ἐν πρώτοις μὲν τοὺς ὁ ἐκείνους εἶναι λέγει, ὃν οἱ πλείους καὶ ἐπίσκοποι ἐν διαφόροις παροικίαις ἐγένοντο, ὃν καὶ ὁ θεὸς ἀπόστολος ἐν τοῖς ἀσπασμοῖς αὐτοῦ μέμνηται· μετὰ γὰρ τὴν τοῦ σωτήρος ἡμῶν ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν πάντας αὐτοὺς ἐπιστρέφει σημαίνει καὶ ἐν τοῖς ἀποστόλοις γεγενῆσθαι, ὃν καὶ τὰς ἐκωνυμίας ὡδέ που οὗτος ἐπισημαίνεται λέγων. 20

†) Extat to. V. Savillii.

*) Libelli huius quum Leidae codicem praestantem servari meminissim, varietates eius a Goello meo petii, statimque impetravi ab amicissimi viri cœmitate. Scriptos in membranis saeculo, ut Goello videbatur, undecimo habet praetera Palladii Historiam Lausiacam et alia quaedam, desinitque p. 430. cum vocabulo ἀπεμύθησαν. 8. Ὀδυσσῶν Paris., Ὀδύσσοῦ Leid. 12 οὕτως LP. 15. βίον LP. 16. ἐγένοντο L, γέγοντο P. 18. τῆς om. L. 19. ἐπιστρέφει] ἐπιστέφει L, ἐπιτρέφει P. 20. οὕτως] οὕτως LP.

omnium terminorum, quae quidem is diserte ac aperte explanavit, uti diximus, in sermone in Pascha, cujus initium, *Hodie, fratres, de terminis Paschatis*, etc.

VIII.

DE SEPTUAGINTA DOMINI DISCIPULIS COMMENTARIUS

Dorothei Episcopi Tyri, viri antiqui, et spiritualis, quique Martyrium passus est Licinii et Constantini Imperatorum temporibus.

Hic inclytus praedictus vir Romanos et Graecos commentarios reliquit: utramque enim linguam multasque historias, ut erat singulari ac excellenti ingenio, apprime calluit. Post obitum Diocletiani et Licinii, ad suam profectus est paroeciam, Tyrique Ecclesiam rexit usque ad Juliani tyranni tempora. Verum cum non palam, sed Christianos clam per suos Praefectos interficeret Julianus, rursus Odyssum urbem venit, ubi a Juliani Praefectis comprehensus, multisque toleratis opprobriis, in extrema senectute propter Christi confessionem in ipsis tormentis vitam exiit, cum annorum esset centum et septem. Hic igitur magnus senex scripta Ecclesiastica nobis reliquit, in quibus de septuaginta etiam Salvatoris Discipulis disseruit, et ubi unusquisque Prophetarum et Apostolorum vitam finiit. Ac in primis septuaginta illos esse ait, quorum etiam complures variis in provinciis Episcopi extitere, quorum divinus meminit Apostolus in suis salutationibus. Quippe post Salvatoris nostri ex mortuis Resurrectionem, hos omnes missos fuisse indicat, et inter Apostolos numeratos fuisse, quorum nomina hisce verbis recenset.

- α'. *Ἰάκωβος* ὁ ἀδελφὸς τοῦ κυρίου καὶ πρῶτος ἐπίσκοπος Ἱερουσολύμων ὑπ' αὐτοῦ τοῦ κυρίου γενόμενος.
- β'. *Κλεοπᾶς* ὁ ἀνεψιὸς τοῦ κυρίου καὶ δευτέρως ἐπίσκοπος Ἱερουσολύμων, ὃς καὶ εἶδεν αὐτὸν μετὰ τὸ ἀναστῆναι αὐτὸν ἐκ νεκρῶν. 5
- γ'. *Ματθίας* ὁ ἀναπληρῶν τὸν ἀριθμὸν τῶν δώδεκα ἀποστόλων.
- δ'. *Ταδδαῖος* ὁ τὴν ἐπιστολὴν *Ἀγγάρω* τοπάρχῃ ἀποκομίσας ἐν Ἐδέσῃ καὶ ἰασάμενος αὐτοῦ τὸ πύθος.
- P 427 ε'. *Ἀντιόχος* ὁ βασιλεὺς τῶν ἁγίων *Παῦλον* καὶ *Λαρετικῶ* 10 μετέπειτα γενόμενος ἐπίσκοπος.
- ς'. *Στέφανος* ὁ πρωτομάρτυς ὁ εἰς τῶν ἐκλελεγμένων ὑπὸ τῶν ἰβ' ἀποστόλων εἰς διακονίαν.
- ζ'. *Φίλιππος* ὁ εἰς τῶν ζ', ὁ καὶ *Σίμων* καὶ τὸν εὐνούχον βαπτίσας, καὶ ἐν *Τράλλεσι* τῆς Ἀσίας γεγονώς ἐπίσκοπος. 15
- η'. *Πρόχως* ὁ εἰς τῶν ζ' καὶ ἐπίσκοπος *Νικομηδείας* τῆς *Βιθυνίας* γενόμενος.
- θ'. *Νικάνωρ* ὁ εἰς τῶν ζ', ὃς κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν ἀπέθανεν καθ' ἣν ὁ ἅγιος *Στέφανος* σὺν δισχιλίσις ἄλλοις τῶν ἠλικιωτῶν εἰς τὸν *Χριστόν*. 20
- V 348 ι'. *Τίμων* ὁ εἰς τῶν ζ', ὃς ἐπίσκοπος *Βόστρης* τῆς Ἀραβίαν 25 μενόμενος ἐκαύθη ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων.
- ια'. *Παρμενᾶς* ὁ εἰς τῶν ζ', ὃς ἐπ' ὕψεσιν τῶν ἀποστόλων ἀπέθανεν ἐν τῇ διακονίᾳ αὐτοῦ.
- ιβ'. *Νικόλαος* ὁ εἰς τῶν ζ', ὃς ἐπίσκοπος *Σαμαρείας* γενόμενος 30 ἑτεροδόξῃσεν ἅμα τῷ *Σίμωνι*.
- ιγ'. *Βαρνάβας* ὁ μετὰ *Παῦλον* τῷ λόγῳ διακονήσας πρῶτος ἐν *Ρώμῃ* τὸν *Χριστόν* ἐκήρυξεν, ἐπίσκοπος *Μαδιολάνου* μετέπειτα γεγονώς.
- ιδ'. *Μάρκος*, ὃς ὑπὸ *Πέτρου* τοῦ ἀποστόλου ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας ἐγένετο καὶ εὐαγγελιστής. 30
- ιε'. *Σιλᾶς* ὁ σὺν τῷ *Παύλῳ* τῷ λόγῳ διακονήσας καὶ ἐν *Κορίνθῳ* ἐπίσκοπος γεγονώς.
- ισ'. *Λουκᾶς*, ὃς κατὰ πᾶσαν τὴν γῆν τὸ εὐαγγέλιον σὺν τῷ *Παύλῳ* ἐκήρυξεν. 35
- ιζ'. *Σιλουανὸς* ὁ σὺν τῷ *Παύλῳ* τῷ λόγῳ διακονήσας *Θεσσαλονίκης* ἐπίσκοπος γέγονεν.
- ιη'. *Κρήσκης*, οὗ μὲμνηται ὁ ἀπόστολος ἐν τῇ πρὸς *Τιμόθεον* δευτέρῃ ἐπιστολῇ, ὃς καὶ ἐπίσκοπος *Χαλκηδόνος* τῆς ἐν *Γαλιλίᾳ* ἐγένετο. 40

4. Ἰδεν LP. 2. γενόμενος] γεγονώς L. 3. Κλεοπᾶς LP.
 15. Τράλλεσι LP. 18. ὁ addit L. 20. τὸν addit L. 21.
 Τίμων L et interpretatio latina, Σίμων P. 25. ὃς om. L.
 26. ἑτεροδόξος L. 27. Βαρνάβας I. τῷ λόγῳ addit L. 32.
 διακονήσας L, τῆς διακονίας P. 36. διακονήσας L, τῆς διακονίας P. 38. Κρήσκης] Κρήσκης L, Κλήμης P.

- i. **Jacobus** frater Domini, et primus Hierosolymitanus Episcopus ab ipso Domino constitutus.
- ii. **Cleopas**, Domini patruelis, secundus Hierosolymitanus Episcopus, qui et ipse illum vidit, postquam ex mortuis resurrexit.
- iii. **Matthias**, qui duodecim Apostolorum numerum explevit.
- iv. **Thaddaeus**, qui Epistolam ad Abgarum Toparcham Edessam tulit, eumque a morbo sanavit.
- v. **Ananias**, qui Sanctum Paulum baptizavit, posteaque fuit Damaaci Episcopus.
- vi. **Stephanus** primus Martyr, qui a duodecim Apostolis ad diaconatum assumptus est.
- vii. **Philippus** unus ex septem, qui et Simonem et Eunucho baptizavit, et Trallium Asiae urbis Episcopus extitit.
- viii. **Prochorus**, qui unus ex septem, ac Nicomediae Bithyniae urbis fuit Episcopus.
- ix. **Nicanor**, unus e septem, qui ipsomet die obiit, quo Sanctus Stephanus, cum duobus millibus aliis in Christum credentiam.
- x. **Timon**, unus e septem, qui Bostrae Arabum Episcopus factus, vivus combustus est a Gentilibus.
- xi. **Parmenas** unus e septem, qui coram Apostolis in suo diaconatu vita functus est.
- xii. **Nicolaus** unus e septem, qui cum Episcopus esset Samariae, una cum Simone, Christianam religionem ejuravit.
- xiii. **Barrabas**, qui cum Paulo Diaconi officio fungens, primus Romae Christum praedicavit, Mediolani Episcopus postea factus.
- xiv. **Marcus**, qui a Petro Apostolo Episcopus Alexandriae ordinatus est, idem et Evangelista.
- xv. **Silas**, qui cum Paulo Diaconiae sermoni praefectus, et Corinthi Episcopus fuit.
- xvi. **Lucas**, qui per universam terram Evangelium cum Paulo praedicavit.
- xvii. **Silvanus**, qui cum Paulo Diaconiae sermoni praefectus, Thessalonicae Episcopus extitit.
- xviii. **Clemens**, cujus meminit Apostolus in Epistola secunda ad Timotheum, Episcopus Chalcedonis in Gallia fuit.

ιβ'. Ἐπαύνητος, οὗ ὁ ἀπόστολος μνημονεύει ἐν τῇ πρὸς Ῥωμαίους ἐπιστολῇ, ὅς καὶ ἐπίσκοπος Καρθαγένης ἐγένετο.

κ'. Ἀνδρόνικος, οὗ ὁ ἀπόστολος μνημονεύει ἐν τῇ πρὸς Ῥωμαίους, ὅς καὶ ἐπίσκοπος Σπανίας ἐγένετο.

κά'. Ἀμπλία; οὗ καὶ αὐτοῦ μνημονεύει ἐν τῇ πρὸς Ῥωμαίους, 5 ὅς καὶ ἐπίσκοπος Ὀδησοῦ ἐγένετο.

κβ'. Οὐρβανός, οὗ καὶ αὐτοῦ ἐν τῇ πρὸς Ῥωμαίους μνημονεύεται, ὅς ἐπίσκοπος Μακεδονίας ἐγένετο.

κγ'. Στάχυς, οὗ καὶ αὐτοῦ ἐν τῇ πρὸς Ῥωμαίους μνημονεύεται, P 428 ὃν καὶ Ἀνδρέας ὁ ἀπόστολος τὴν Ποντικὴν θάλασσαν διαπλέων 10 ἐν Ἀργυροπόλει τῆς Θράκης ἐπίσκοπον τοῦ Βυζαντίου κατέστησεν.

κδ'. Ἀπελλῆς, οὗ καὶ αὐτοῦ ἐν τῇ πρὸς Ῥωμαίους μνημονεύεται ὁ ἀπόστολος, ὅς καὶ αὐτὸς ἐπίσκοπος Ἡρακλείας ἐγένετο.

κε'. Φύγελλος τὰ Σίμωνος φρονήσας Ἐφέσου ἐπίσκοπος ἐγένετο. 15

κς'. Ἐρμογένης, ὅς ἐν Μεγάροις καὶ αὐτὸς κατέστη ἐπίσκοπος.

κζ'. Δημῆς, οὗ ὁ ἀπόστολος μνημονεύει ἐν τῇ πρὸς Τιμόθεον δευτέρᾳ ἐπιστολῇ ὅτι ἑτεροδόξησαντες Φύγελλος καὶ Ἐρμογένης ἀνέστησαν τῇ διδασκαλίᾳ αὐτοῦ. ὁ δὲ Δημῆς ἀγαπήσας 20 τὸν νῦν αἰῶνα κατέλειπεν τὸν εὐαγγελικὸν λόγον, καὶ ἐν Θεσσαλονίκῃ ἱερεὺς τῶν εἰδώλων ἐγένετο, περὶ οὗ καὶ Ἰωάννης ὁ ἀπόστολος ἔγραψεν, Ἐξ ἡμῶν ἐξήλθον, ἀλλ' οὐκ ἦσαν ἐξ ἡμῶν.

κη'. Ἀπελλῆς, οὗ καὶ αὐτοῦ ἐν τῇ πρὸς Ῥωμαίους μνημονεύεται ὁ ἀπόστολος, ὅς καὶ αὐτὸς ἐπίσκοπος Σμύρνης ἐγένετο πρὸ τοῦ 25 ἁγίου Πολυκάρπου.

κθ'. Ἀριστόβουλος, οὗ καὶ αὐτοῦ ἐν τῇ πρὸς Ῥωμαίους μνημονεύεται ὁ ἀπόστολος, ὅς Βρετανίας ἐπίσκοπος ἐγένετο.

λ'. Νάρκισσος, οὗ καὶ αὐτοῦ μνημονεύεται ἐν τῇ πρὸς Ῥωμαίους, ὅς καὶ αὐτὸς ἐπίσκοπος Ἀθηναίων γέγονεν. 30

V 844 λα'. Ἡρωδίων, οὗ καὶ αὐτοῦ μνημονεύεται ἐν τῇ πρὸς Ῥωμαίους ὁ ἀπόστολος, ὅς καὶ ἐπίσκοπος Πατρῶν ἐγένετο.

λβ'. Ἀγαβὸς ὁ ἐν ταῖς Πράξεσιν τῶν ἀποστόλων μνημονευόμενος, ὅς καὶ προφητικοῦ χαρίσματος ἠξιώθη.

λγ'. Ροῦφος, οὗ καὶ αὐτοῦ ἐν τῇ πρὸς Ῥωμαίους ὁ ἀπόστολος 35 μνημονεύεται, ὅς καὶ αὐτὸς ἐπίσκοπος Θηβῶν ἐγένετο.

λδ'. Ἀσύγκριτος, οὗ καὶ αὐτοῦ ἐν τῇ πρὸς Ῥωμαίους ἐπιστολῇ μνημονεύεται, ὅς καὶ αὐτὸς ἐπίσκοπος Οὐρβανίας ἐγένετο.

2. Καρθαγένης P, Καρθαγένης L. Caeterum sic ordinat L: Amplias, Andronicus, Epaphroditus. 5. ἐν τῇ] ἐκ τῆς L. 6. Ὀδύσσου LP. 13. ὁ ἀπόστολος om. L. 18. ὁ om. P. 19. ὅτι ἑτεροδόξησαν δετὰ Φ. καὶ Ε. καὶ ἀνέστησαν P. 24. Ἀμπλία P, Ἀπελλῆς L. 28. Βρετανίας P. ἐγένετο] γέγονεν L. 30. αὐτὸς om. P. 31. Ἡρωδίων P. 32. ὁ om. P. 35. ὁ om. P. 36. Θηβῶν] Τριανίας L. (Nonne pro Οὐρβανίας v. 88. †)

xx. Epænetus, cujus meminit Apostolus in Epistola ad Romanos, qui et Episcopus Cartaginis extitit.

xxi. Andronicus, cujus meminit Apostolus in Epistola ad Romanos, qui et Hispaniae Episcopus fuit.

xxii. Anuphas, cujus etiam meminit in Epistola ad Romanos, qui et Episcopus Odyssei fuit.

xxiii. Urbanus, cujus pariter meminit in Epistola ad Romanos, qui Macedoniae Episcopus extitit.

xxiiii. Stachys, cujus perinde mentionem agit in Epistola ad Romanos, quem Andreas Apostolus, dum Ponticum enavigaret mure, Argyropoli Thraciae municipio, Byzantii Episcopum constituit.

xxv. Apelles, de quo idem Apostolus meminit in Epistola ad Romanos, qui et Heracleae Episcopus fuit.

xxvi. Phugellus, Simoniaca haeresi infectus, qui et Ephesi Episcopus fuit.

xxvii. Hermogenes, qui Megaris Episcopus est ordinatus.

xxviii. Demas, cujus meminit Apostolus in secunda ad Timotheum Epistola, Christum abnegavit, ac Phugellus et Hermogenes ejus doctrinam sunt amplexi. Demas vero saeculi hujus amore Evangelico verbo derelicto, idolorum factus est Sacerdos, de quo Joannes Apostolus haec scripsit: *Ex nostris egressi sunt, sed non erant ex nostris.*

xxix. Ampeles, cujus etiam meminit Apostolus in Epistola ad Romanos, is Smyrnae ante Sauctum Polycarpum Episcopatum obtinuit.

xxx. Aristobulus, cujus pariter in Epistola ad Romanos meminit Apostolus, qui Britanniae fuit Episcopus.

xxxi. Narcissus, cujus perinde meminit in Epistola ad Romanos, qui et Athenarum Episcopus extitit.

xxxii. Herodion, cujus meminit Apostolus in Epistola ad Romanos, qui et Patrarum Episcopus fuit.

xxxiii. Agabus, cujus mentio fit in Actis Apostolorum, qui et prophetica gratia donari meruit.

xxxiiii. Rufus, cujus in Epistola ad Romanos meminit Apostolus, qui et Thebarum fuit Episcopus.

xxxv. Asyncritus, cujus mentio fit in Epistola ad Romanos, qui et Urbaniae Episcopus fuit.

- λδ'. Φλέγων, οὗ καὶ αὐτοῦ ἐν τῇ πρὸς Ῥωμαίους μέμνηται,
 ὃς καὶ ἐπίσκοπος Μαράθων ἐγένετο.
- λε'. Ἐρμῆς, οὗ καὶ αὐτοῦ ἐν τῇ πρὸς Ῥωμαίους μέμνηται,
 ὃς καὶ ἐπίσκοπος Δαλιματίας γέγονεν.
- λς'. Πατροβᾶς, οὗ καὶ αὐτοῦ ὁ ἀπόστολος μέμνηται, ὃς 5
 καὶ ἐπίσκοπος ἐν Ποιτίοις γέγονεν.
- λη'. Ἐρμᾶς, οὗ καὶ αὐτοῦ ἐν τῇ πρὸς Ῥωμαίους μέμνηται,
 ὃς καὶ ἐπίσκοπος Φιλιπποπόλεως ἐγένετο.
- λθ'. Αἰνος ὁ μετὰ Πέτρον τὸν ἀπόστολον Ῥώμης ἐπίσκο-
 πος γέγονας. 10
- μ. Γάιος, οὗ ὁ ἀπόστολος μέμνηται, ὃς ἐπίσκοπος Ἐφέσου
 P 429 ἐγένετο μετὰ Τιμόθεον τὸν μαθητὴν Παύλου τοῦ ἀποστόλου.
- μα'. Φιλόλογος, οὗ καὶ αὐτοῦ ὁ ἀπόστολος μέμνηται, ὃς
 καὶ ἐπίσκοπος γέγονεν ἐπὶ Ἀνδρέου ἀποστόλου ἐν Σινάπτη.
- μβ'. Ὀλυμπᾶς. 15
- μγ'. Ροδίον, ὃν καὶ αὐτῶν ὁ ἀπόστολος μέμνηται, οὗ καὶ
 ἐν Ῥώμῃ ἅμα Πέτρῳ τῷ ἀποστόλῳ ἐπὶ Νέφωνος τὰς κεφαλὰς
 ἀπετυμῆθησαν.
- μδ'. Λουκᾶς, οὗ καὶ αὐτοῦ ἐν τῇ πρὸς Ῥωμαίους μέμνηται,
 ὃς καὶ ἐπίσκοπος ἐν Λαοδικείᾳ τῆς Συρίας ἐγένετο. 20
- με'. Ἰάσων, οὗ καὶ αὐτοῦ ἐν τῇ πρὸς Ῥωμαίους μέμνηται,
 ὃς καὶ ἐπίσκοπος Ταρσοῦ ἐγένετο.
- μς'. Σωσίπατρος, οὗ καὶ αὐτοῦ ἐν τῇ πρὸς Ῥωμαίους μέ-
 μνηται, ὃς καὶ ἐπίσκοπος Ἰκονίου ἐγένετο.
- μζ'. Τέρτιος ὁ καὶ τὴν πρὸς Ῥωμαίους γράψας ἐπιστολὴν, 25
 ὃς δευτέρος ἐπίσκοπος Ἰκονίου ἐγένετο.
- μη'. Ἐραστος, οὗ καὶ αὐτοῦ μέμνηται ἐν τῇ αὐτῇ ἐπιστολῇ,
 ὃς καὶ οἰκονόμος τῆς ἐν Ἱερουσαλὺμοις ἐκκλησίας γέγονεν καὶ ἐπί-
 σκοπος μετέπειτα Πανιάδος.
- μθ'. Κούαρτος, οὗ καὶ αὐτοῦ μέμνηται ἐν τῇ αὐτῇ ἐπιστο- 30
 λῇ, ὃς καὶ ἐπίσκοπος Βηρύτου γέγονεν.
- ν'. Ἀπολλῶς, οὗ καὶ αὐτοῦ ἐν τῇ πρὸς Κορινθίους ἐπιστολῇ
 μέμνηται ὁ ἀπόστολος, ὃς καὶ ἐπίσκοπος Καισαρείας γέγονεν.
- να'. Κηφᾶς, ὃν ὁ ἀπόστολος Παῦλος ἐν Ἀντιοχείᾳ ἤλεγξεν,
 ὃς καὶ ἐπίσκοπος Κορίας γέγονεν. 35
- νβ'. Σωσθένης, οὗ καὶ αὐτοῦ ὁ ἀπόστολος μέμνηται, ὃς
 καὶ ἐπίσκοπος Κολοφωνίας ἐγένετο.
- νγ'. Τυμικός, οὗ καὶ αὐτοῦ ὁ ἀπόστολος μέμνηται, ὃς ἐπί-
 σκοπος Κολοφωνίας ἐγένετο.

2. Μαρθᾶνος P. 5. Πατρόβαν P. 8. Φιλιππουπό-
 λεως P. 11. ὁ om. P. 16. ὃν καὶ αὐτὸν LP.
 μέμνηται ἀπόστολος P. οὗ L, ὁ P. 24. Εἰκονίου L.
 25. Tertium inter Erastum et Quartum ponit L. 27. καὶ αὐ-
 τὸς P. 31. Βηρύτου P, Βιρίτου L. 32. Ἀπολλῶς L.
 34. ὃν L, οὗ P. 36. ὁ om. P. 37. καὶ om. P.
 39. Ἀνδριακῆς L. ἐγένετο] γέγονεν L.

xxxv. Phlegon, cujus meminit in Epistola ad Romanos, qui et Marathonis Episcopus extitit.

xxxvi. Hermes, cujus mentio est in Epistola ad Romanos, qui et Dalmatiae Episcopus fuit.

xxxvii. Patroban, cujus meminit Apostolus, qui et Puteolorum fuit Episcopus.

xxxviii. Hermas, cujus meminit in Epistola ad Romanos, qui et Episcopus fuit Philippopoleos.

xxxix. Linus, qui post Petrum Apostolum Romae Episcopus fuit.

xl. Caius, cujus meminit Apostolus, qui et Ephesi Episcopus post Timotheum Pauli Apostoli Discipulum.

xli. Philologus, cujus pariter meminit Apostolus, qui et Sinopes Episcopus ab Andrea Apostolo ordinatus est.

xlII. Olympas.

xlIII. Rhodion, cujus meminit Apostolus, qui et Romae una cum Petro Apostolo, sub Nerone capite plexus est.

xlIV. Lucas, cujus meminit in Epistola ad Romanos, qui et Episcopus Laodiceae Syriae fuit.

xlV. Jason, cujus meminit in Epistola ad Romanos, qui et Tarsi Episcopus fuit.

xlVI. Sosipater, cujus mentio est in Epistola ad Romanos, qui et Iconii Episcopus fuit.

xlVII. Tertius, qui Epistolam ad Romanos scripsit, qui secundus Iconii fuit Episcopus.

xlVIII. Erastus, cujus etiam in eadem Epistola meminit, qui et Hierosolymitanae Ecclesiae Oeconomus fuit, ac deinde Paniadis Episcopus.

xlIX. Quartus, cujus in eadem Epistola meminit, qui et Beryti fuit Episcopus.

L. Apollo, cujus meminit in Epistola ad Corinthios Apostolus, qui et Caesareae Episcopus extitit.

LI. Cephas, quem Antiochia coarguit Paulus Apostolus, qui et Coniae fuit Episcopus.

LII. Sothenes, cujus meminit Apostolus, Colophoniae Episcopus.

LIII. Tychicus, cujus meminit Apostolus, Colophoniae Episcopus.

νδ'. Ξαφροδίτος, οὗ καὶ αὐτοῦ ὁ ἀπόστολος μέμνηται, ὃς καὶ ἐπίσκοπος Ἀνδριακῆς γέγονεν.

νε'. Καῖσαρ, οὗ καὶ αὐτοῦ μέμνηται ὁ ἀπόστολος, ὃς ἐπίσκοπος τοῦ Δοραχίου γέγονεν.

V 345

νς'. Μαρῖνος ὁ ἀνεψιὸς Βαρνάβα, οὗ καὶ αὐτοῦ μέμνηται 5 ὁ ἀπόστολος, ὃς καὶ ἐπίσκοπος Ἀπολλωνιάδος γέγονεν.

νη'. Ἰησοῦς ὁ λεγόμενος Ἰουῆτος, οὗ καὶ αὐτοῦ μέμνηται ὁ ἀπόστολος ἐν ταῖς Πράξεσιν τῶν ἀποστόλων, ὃς καὶ ἐπίσκοπος γέγονεν ἐν Ἐλευθεροπόλει.

νθ'. Ἀρτεμῆς, οὗ καὶ αὐτοῦ μέμνηται ὁ ἀπόστολος, ὃς 10 ἐπίσκοπος γέγονεν Αυστρίας.

πθ'. Κλήμης, οὗ καὶ αὐτοῦ μέμνηται ὁ ἀπόστολος λέγων, Μετὰ καὶ Κλήμεντος καὶ τῶν λοιπῶν συνεργῶν μου, ὃς καὶ πρῶτος 15 ἐξ ἔθνων καὶ Ἑλλήνων ἐπίστευσεν εἰς τὸν Χριστόν, ὃς καὶ μετέπειτα ἐπίσκοπος Σαρδικῆς γέγονεν.

P 490

ξ'. Ὀνηφιφόρος, οὗ καὶ αὐτοῦ μέμνηται ὁ ἀπόστολος, ὃς ἐπίσκοπος Κορωνίας γέγονεν.

ξά'. Τηχικός, οὗ καὶ αὐτοῦ μέμνηται ὁ ἀπόστολος, ὃς καὶ πρῶτος ἐπίσκοπος Καληθόνης τῆς Βιθυνίας γέγονεν.

ξβ'. Κάρπος, οὗ καὶ αὐτοῦ μέμνηται ὁ ἀπόστολος, ὃς καὶ 20 Βεροίας τῆς Θράκης ἐπίσκοπος γέγονεν.

ξγ'. Εὐδοκός, ὃς μετὰ Πέτρον τὸν ἀπόστολον ἐπίσκοπος γέγονεν ἐν Ἀντιοχείᾳ, οὗ καὶ αὐτοῦ ὁ ἀπόστολος μέμνηται.

ξδ'. Ἀρίσταρχος, οὗ καὶ αὐτοῦ μέμνηται ὁ ἀπόστολος, ὃς καὶ ἐπίσκοπος Ἀπαμείας τῆς Συρίας γέγονεν.

ξε'. Μάρκος ὁ καὶ Ἰωάννης καλούμενος, οὗ ὁ Λουκᾶς ἐν ταῖς Πράξεσιν μέμνηται, ὃς καὶ ἐπίσκοπος Βύβλου γέγονεν.

ξς'. Ζηναῖος ὁ νομικός, οὗ καὶ αὐτοῦ ὁ ἀπόστολος μέμνηται, ὃς καὶ ἐπίσκοπος Διοσπόλεως γέγονεν.

ξζ'. Φιλήμων, πρὸς ὃν καὶ ἐπιστολὴν ἔγραψεν, ὃς καὶ ἐπίσκοπος Γάζης γέγονεν.

ξη'. ξθ'. ο'. Ἀρίσταρχος καὶ Πούδης καὶ Τηρόφιμος. οὗτοι οἱ τρεῖς ἐν πᾶσι τοῖς διαγωμαῖς τοῦ ἀποστόλου συγκατακαθήμενοι τέλος ἐν Ρώμῃ σὺν τῷ αὐτῷ ἀποστόλῳ ὑπὸ Νέρωνος τοῦ βασιλέως τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν.

Ταῦτα ὁ τρισμακάριστος καὶ πανόλβιος Δαφνόθεος ἐν Ρώμῃ γεγωνὶς διὰ Ῥωμαϊκῆς διαλέκτου ἐν ὑπομνήμασιν καταλέλοιπεν, ἐξ ὧν καὶ ἡμεῖς ἐρανισάμενοι καὶ πρὸς τὴν ἑλλάδα μεθερμηνεύσαντες φανήν ἐμφανῆ τοῖς πᾶσιν πεποιήκαμεν τὴν τῶν ἑβδομηκοντα

1. ο om. LP. 2. καὶ om L. 5. Μαρῖνος] Μάρκος L.
 9. ἐν Ἐλευθεροπόλει] Ἐλευθεροπόλεως L. 11. Αυστρίας] Ἀστέρης L. 13. καὶ prius om. L. 17. Κορωνίας L.
 19. Καληθόνης P. 21. Βετριάς P.
 22. ὃς om. L. 23. ἐν Ἀντιοχείᾳ] Ἀντιοχείας L. 25. γέγονεν τῆς Συρίας L. 27. Βύβλου LP. 32. καὶ bis om. L.
 34. αὐτῶom. L.

LIV. Epaphroditus, cujus meminit Apostolus, qui Andriacae Episcopus fuit.

LV. Caesar, cujus meminit Apostolus, qui Dirrhachii Episcopus fuit.

LVI. Marinus Barnabae patruelis, cujus etiam meminit Apostolus, qui et Apolloniados fuit Episcopus.

LVII. Jesus, appellatus Justus, cujus meminit Apostolus in Actis Apostolorum, qui et Eleutheropoli Episcopus fuit.

LVIII. Artemas, cujus meminit Apostolus, qui Lystriae fuit Episcopus.

LIX. Clemens, cujus meminit Apostolus, ubi ait: *Cum Clemente et cooperatoibus meis*, qui et primus ex Gentilibus et Graecis in Christum credidit, et postmodum Sardicae Episcopus fuit.

LX. Onesiphorus, cujus meminit Apostolus, qui Episcopus fuit Coronae.

LXI. Tychicus, cujus meminit Apostolus, qui et primus extitit Episcopus Calchedonis Bithyniae urbis.

LXII. Carpus, cujus meminit Apostolus, qui et Berrhoeae (*sic leg.*) Thraciae urbis Episcopus fuit.

LXIII. Evodus, post Petrum Apostolum Antiochiae fuit Episcopus, cujus etiam meminit Apostolus.

LXIV. Aristarchus, cujus etiam meminit Apostolus, qui et Apameae Syriae fuit Episcopus.

LXV. Marcus, qui et Joannes dictus, cujus Lucas meminit in Actis Apostolorum, qui Bybli fuit Episcopus.

LXVI. Zenas Notarius, cujus etiam meminit Apostolus, qui et Episcopus fuit Diospoleos.

LXVII. Philaemon, ad quem etiam Epistolam scripsit, qui et Episcopus Gazae fuit.

LXVIII. LXIX. LXX. Aristarchus, et Pudens, et Trophimus. Hi tres in omnibus persecutionibus cum Apostolo divestati, tandem Romae cum eodem Apostolo sub Nerone Imperatore capite plexi sunt.

Haec ter beatissimus felixque omnino Dorotheus, cum Romae ageret, Romano sermone in commentarios retulit, ex quibus a nobis exceptam, ac in Graecam linguam conversam, septuaginta discipulorum collectionem, eamque fidam ac veritati

μαθητῶν ἐκλογὴν, πιστὴν καὶ ἀληθῆ αὐτὴν καταλαβόμενοι. Καὶ γὰρ ὁ ἀπόστολος γράφων περὶ αὐτῶν ἔλεγεν ὅτι καὶ πρὸ ἡμῶν γεγόνασιν ἐν κυρίῳ. Καὶ οὐκ ἂν ἄπιστόν τις λογισθῆται μετὰ τὴν ἀνάστασιν τοῦ Χριστοῦ ἐπιστρέφει τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ πιστεῖν εἰς αὐτόν, θεωρήσαντας τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ τὴν ἐκ νεκρῶν, ἧ μείζων πάντων τῶν θαυμάτων ὑπῆρξεν καὶ ἔστιν. Οὗτος τοίνυν ὁ μέγας ἀρχιερεὺς Διωρόθεος διηγήσατο ἐν γραφαῖς ὅτιπερ ὁ σεπτὸς οἶκος τῆς ἁγίας καὶ καλλιπικίου μάρτυρος Εὐφρησίας ἐν τῷ Πιερῶν ὑπὸ Τίτου τινὸς ἐκτίσθη ἀπὸ πρώτης, ὅστις Τίτος γεγονώς ἐπίσκοπος τοῦ Βυζαντίου, καὶ τελειωθείς ἐν αὐτῇ, ἀπετέθη πλησίον τῶν παλαιῶν τειχῶν, ἐξ ὅτε Ἀνδρέας ὁ ἀπόστολος καὶ τοῖς τοιοῦς ἐπέστη καὶ πολλὰ πλήθη χριστιανῶν παρ' αὐτὰ συντρέχειν παρεσκεύαζεν, ὡς μήτε τσαοῦτους ἐν ἄλλοις τοιοῦς εὐλόσκεσθαι. Ἀπάντης γὰρ οἱ τοῦ Βυζαντίου διδάσκαλοι, καὶ ὑπομανητικοὶ γενόμενοι, διὰ ταπεινοφροσύνην, τὰς μὲν τυραννικὰς ἀπέφυγον ἀπειλάς, τοῖς δὲ ἰθῶν, ἢ ἐξ Ἰουδαϊσμοῦ τὸν ἔνθεον ἐπίσκοπον λογισμὸν, εἰ καὶ μάλιστα τοῦ Τίτου θαυματουργίας ἐπιτελοῦντος, οἷας τὰ καὶ ὁ Σωτὴρ ἐπιτέλεσεν. Ἐπὶ δὲ καὶ τῆς τυραννίδος Δικινίου καὶ Διοκλητιανοῦ κρατούσης, ἐν τῇ ὑποθέσει ταύτῃ ἀναιρεῖται. Καὶ Κάρος ὁ Βασιλεὺς, καὶ οἱ τοῦ δύο υἱοὶ Καρίνος καὶ Νουμιριανὸς λοιποὶ ἐν ἀδείᾳ οἱ τυράννοι γενομένοι, ἀναιδεστίας πρὸς τὰς τιμωρίας τῶν Χριστιανῶν ἠτόμολλον, εἰς χιλιάδας τὸ καθ' ἡμέραν ἐκ τούτων ἀναιροῦντες· μεθ' ἧν Ἀδριανὸς ὁ τοῦ Πρόβου υἱὸς θανεῖν ἔπευσεν. Γενόμενος γὰρ ἦν ἐν τῇ Νικομηδείᾳ πόλει μετὰ τὴν Κάρου ἀναίρεσιν, καὶ ἰδὼν τὰ πλήθη τῶν Χριστιανῶν ὑπὸ Δικινίου ἀναιδῶς ἀναιρούμενα, προσελθὼν πρὸς τὸ βῆμα ἔλεγεν τῷ Δικινίῳ, Διὰ τί οὕτως ἀναιδῶς τὸ στρατεύμα τῶν Ρωμαίων ἀναιρεῖται; Καὶ ἰδοὺ τὰ πλείστα τῶν Ρωμαίων βάρβαροι κατέχουσιν. Οὗ δὲ Δικινίος πρὸς αὐτόν, Μὴ καὶ σὺ Χριστιανὸς εἶ; Οὗ δὲ Ἀδριανὸς πρὸς αὐτόν, Καὶ μὴν εὐχομαι ἐν τῇ ὁμολογίᾳ ταύτῃ τελειωθῆναι, ἢ τὸ ἀρνήσασθαι τὸν Χριστόν. Δικινίος δὲ πολλὰς μὲν βασάνους, πολλὰς δὲ καὶ θωπεύσεις καὶ ἐπαγγελίας πρὸς αὐτὸν προσήγαγεν· ὡς δὲ ἐμὰ αὐτὸν τῇ τοῦ Χριστιανοῦ ὁμολογίᾳ ἐνιστάμενος, θυμομαχῆσας κατ' αὐτόν, ἐκέλευσεν τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἀπομηθῆναι. Τοῦ δὲ ἐν τῇ ὁμολογίᾳ ταύτῃ ἐλειωθέντος, ὁ Μητροφάνης * γενὸς ἄρτι τῆς Ἐπισκοπῆς ἐνεργάμενος, ἅμα τοῖς συνοῦσιν αὐτῷ καταλαβόμενος τὴν Νικομηδείαν, καὶ ὀπυλίσας αὐτοῦ τοῦ Καλλιπικίου μάρτυρος Ἀδριανοῦ τὰ λείψανα, ἀποκομίσασα αὐτὰ, καὶ ἀπέθετο ἐν τῇ πρωτῇ αὐταῖς ὑπαρχείᾳ Ἐκκλησίᾳ, διακειμένη πλησίον τοῦ νῦν Βυζαντίου ἐπιλεγόμενον τόπον Ἀργυροπόλεως, ἐνθα καὶ Τίτος πρῶτος ἡγήσμενος Ἐπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως ἀπέθετο τὸ λείψανον Ἀδριανοῦ τοῦ ἐπὶ Μαξιμιανοῦ μαρτυρησαντος, καὶ Ναρκαλλίαν τὴν τοῦτου γυναικα, καὶ ἑτέρους τοὺς σὺν αὐτῷ μαρτυρησάντας, ὅπου καὶ τὸ λείψανον ἀπέκειτο Σταχῆος τοῦ ἐνὸς ἑβδομήκοντα Μαθητῶν, ὃς ὑπὸ Ἀνδρέου τοῦ Ἀποστόλου ἐν τῷ αὐτόθι τόπῳ πρῶτος

Miri ana-
chronismi.

prorsus consentaneam omnibus patefecimus. Quippe Apostolus de iis scribens, dixit, *Et ante nos fuerunt in Domina*. Neque quisquam incredibile existimet post Christi a mortuis Resurrectionem conuersa esse septuaginta Discipulos, et in eum credidisse, cum illius a mortuis attenderent Resurrectionem, quod omnium miraculorum majus extitit, ac reuera est. Ipse igitur magnus Pontifex Dorotheus scripto reliquit, venerandam eadem sanctae et invictae Martyris Euphemiae in Petrio a quodam Tito primum fuisse conditam: qui quidem Titus cum Byzantii esset Episcopus, in eaque urbe martyrio vitam terminasset, juxta veteres muros depositus est, ex quo Sanctus Andreas Apostolus ad haec loca venit, quo tanta Christianorum multitudo confluit, ut tot aliis in locis minime inuenirentur. Universi enim Byzantii doctores, qui haec tanta vitatis minis, iis, qui ex gentilibus erant, vel ex Judaeis, diuinum disseminabant sermonem, Tito interea multa edente miracula, et qualia Servator ediderat. Adhuc porro vigente Licinii et Diocletiani tyrannide, rebus ita se habentibus, interficitur. Et Carus Imperator, ejusque filii duo Carinus et Numerianus tyranni deinceps effecti, ad Christianorum supplicia promiscue progressi sunt, ex iis usque ad mille per singulos dies interfectis: cum quibus Adrianus etiam Probi filius, morti sese exposuit. Cum enim in Nicomediensium urbe post Cari necem versaretur, videretque Christianorum multitudinem a Licinio sine ullo delectu sublatam, accedens ad tribunal, ita hunc eat affatus: *Cur Romanorum exercitus ita temere nullaque de causa interficitur? Ecce pleraque Romanorum a barbaris occupantur. Tum Licinius ad Adrianum, An et tu, inquit, Christianus es? Cui Adrianus, Quinimmo, ait, longe potius mihi est ut in hac confessione moriar, quam Christum negem.* Licinius multis tormentis intentatis, multis etiam adulationibus et adhortationibus quibus flecteretur, adhibitis, ut in Christianae fidei confessione constantem advertit, iracundia ac animo exaestuans, hunc securi perculti jussit. Quo in hac confessione extincto, Metrophanes qui nuper (Byzantii) Episcopatum inierat, assumptis comitibus Christianis, Nicomediam venit, clamque subreptas Adriani Martyris reliquias, in prima ab ipsis condita Ecclesia, quae modo Byzantio adjacet, loco quem Argyropolim vocant, deposuit, ubi et Titus, qui primus extitit Constantinopoleos Episcopus, Adriani, qui sub Maximino martyrium subiit, reliquias deposuit, ut et Nataliae illius uxoris, ac caeterorum qui cum illis vitam martyrio finierunt, ubi perinde repositum erat cadaver Stachys, unius e septuaginta Discipulis, quem Andreas Apostolus eodem in loco primum By-

- Επίσκοπος τοῦ νῦν Βυζαντίου κατέστη. Ο γὰρ Ἀνδρέας ἐπὶ τὸν Πόντον διαπερούμενος, ἤθελεν τοῖς ἐν τῷ Βυζαντίῳ τὸν Χριστὸν καταγγεῖλαι. Ἄλλ' ἐπειδήπερ Ζευξίππος τὸν τόπον τότε ἡγεμονεύων ἀμφοβόρος τις ὦν, πάντας τοὺς προσβάλλοντας ξένους τῷ*
- P 482** *Βυζαντίῳ πρότερον διερωτῶμενους τὰ περὶ τοῦ Χριστοῦ, εἰδ' οὕτως εἰέναι συνεγώρει. Καὶ ἔαν τις ἀμολογήσεν τὸν Χριστὸν, εἰς δέσμα τοῦτον εὐθύς καὶ παρ' αὐτὰ δεσμευθέντας τοὺς πόδας τε καὶ χεῖρας θαλαττοῦσθαι προσέτασεν. Διὰ τὴν τοιαύτην οὖν ἀμότητα παραπλεύσας ὁ Ἀνδρέας τὸ Βυζάντιον, κατώκησεν ἐπὶ δίετη χρόνον πλησίον τοῦ Βυζαντίου τῷ Θρακῶν μέρει, ὡς ἀπὸ σταδίου ἑνὸς τῆς Ἀργυροπόλεως, ἐκεῖ ἐπισυναγωγὴν τῶν ἐνθέσμων καὶ φιλαλήθων ἀνδρῶν ποιούμενος. Ὡς οὖν περὶ τοὺς δισχιλίους ἐπισυναΐξας, τῷ Χριστῷ θυσιαστήριον ἰδράσας ἐν τῇ Ἀργυροπόλει, καὶ τὸν Σταχὺν Επίσκοπον καταστήσας, εἰς Σινώπην τοῦ Πόντου μεθίσταται. Τοῦ δὲ Σταχύος διαγενομένου τοῖς αὐτοῦ ξξ καὶ δέκατον ἔτος ἐν τῇ Ἐπισκοπῇ, Ονήσιμος μετὰ τοῦτον γίνεται, περὶ οὗ Παῦλος ὁ Ἀπόστολος τῷ Φιλήμονι ἔγραψεν. Καὶ τούτου δὲ τεσσαρεσκαίδεκατον ἔτος διανύσαντος ἐν τῇ λειτουργίᾳ, Πολύκαρπος*
- V 347** *μετὰ τούτου τρεῖς ἔτη Επίσκοπος τοῦ Βυζαντίου καθίσταται. Διαγενομένου δὲ καὶ τούτου δέκα πρὸς τοὺς ὀκτὼ ἔτεσιν, Πλουταρχος μετέρχεται τὴν ἱερωσύνην. Καὶ αὐτοῦ δὲ διανύσαντος ις', Σεδεκίαν διαδοχος αὐτοῦ καθίσταται ἐπὶ ἑνναετῆ χρόνον. Μεθ' ὃν Διογένης ἐν ἔτει ιε' τῇ ἱερατείᾳ προσμείνας τελειοῦται. Μετὰ δὲ τούτου Ἐλευθέρως ἐπὶ ἑπταετῆ χρόνον. Μεθ' ὃν Φιλίξ ἐπὶ πέμπτον ἔτους. Καὶ μετὰ τούτου Πολύκαρπος ἕως ἑτῶν ιξ'. Ἐνθα τολύων τὰ τούτων σώματα ἀπετέθη λιθίνῳ σηκῷ ἐκεῖ· καὶ τὸ τῆς Ναταλίας σῶμα ἀπετέθη καὶ Ἀδριανοῦ τοῦ μετέπειτα μαρτυρήσαντος. Ἐν δὲ τῷ ἑτέρῳ λάρνακι ἐξ εὐθείας τότε ποιηθέντι τῶν ὑ' Μαρτύρων τὰ λείψανα ἐνεβλήθη. Ἐν δὲ μολυβδίνῳ λάρνακι καθ' ἑαυτὸν ἀπετέθη ὁ Ἀδριανὸς ὁ Ναταλίας ἀνηρ, ᾧ καὶ μέχρι τῆς δεῦρο ἔμφανῶς πρόκεινται ἐν τῷ ὑπογαίῳ σπηλαίῳ, ἔνθα Ἀπόστολος Ἀνδρέας τὸ θυσιαστήριον ἤδρασεν. Ἡδῆ δὲ πλήθους ἰκανοῦ συναθροισθέντος τῶν εἰς Χριστὸν ἠλπικύτων, παυσαμένης δὲ καὶ τυραννίδος τοῦ Βυζαντίου μετὰ τὴν τοῦ Ζευξίππου· τελευτήν, ἐγκρατεῖς τε τόπων πλείονων γενομένοι οἱ τῆς ἐν Ἀργυροπόλει Ἐκκλησίας προεστῶτες τὴν τῶν πολλῶν ὄγλησιν, καὶ τὴν τῶν Ἑλλήνων καὶ Ἐβραίων προσβολὴν ἐκφυγεῖν βουλόμενοι, ἐν τοῖς μεσογαίαις πλησίον τῆς Ἀργυροπόλεως Ἐκκλησίαν ἄλλην ἀνεγείρουσιν, ἣν Κωνσταντῖνος ὁ μέγας Βασιλεὺς μετέπειτα μείζοτερον πεποίηκεν, σταυροειδῆ αὐτὴν διαγραφάμενος, βουλόμενος καὶ τὸ αὐτοῦ σῶμα ἐκείσε κατατεθῆναι. Ἄλλ' ἐπειδὴ λοιπὸν τὰ τοῦ Βυζαντίου ἠγξήθη, συνεβούλευσαν οἱ συνόντες τῷ Κωνσταντίνῳ μὴ δεῖν ἔξωθεν τῆς πόλεως τὰ τῶν Βασιλέων σώματα ἀποκομίσθαι. Ταύτου οὖν χάριν ἕτερος μὲν τόπος εἰς ταφὴν τῶν Βασιλέων ἐγένετο, Ο δὲ γεγονῶς οἶκος ἀμφιεσθῆναι τοῖς ἐν τῷ νόρῳ καρτερικοῖς καὶ θεόφοσις ἐπὶ Παισίν καὶ Ἐλεάζαρῳ τῷ Ἀρχιερεῖ,*

zanti Episcopum constituerat. Andreas quippe in Pontum trajiciens, Byzantiis Christum annuntiare decrevit. At cum ea tempestate vir insigni crudelitate Zeuxippus locum illum tum regeret, quotquot ex advenis Byzantium appelabant, priusquam ingrederentur, an Christum colerent rogabat, permissis postea si negarent urbis ingressu. Si vero Christum quispiam confiteretur, confestim in vincula conjiciebatur, ac deinde pedibus manibusque ligatis in mare praecipitari jubebatur. Qua quidem audita crudelitate, Byzantium praeternavigans Andreas, in ea Thraciae parte, quae Byzantio adjacet, stadio circiter uno ab Argyropoli, per biennium constitit, coacto illic legis ac veritatis amantium hominum coetu. Duobus igitur circiter millibus ibi collectis, erectoque Argyropoli Christo altari, ac Stachy constituto Episcopo, Sinopen Ponti perrexit. Exactis autem a Stachy in Episcopatu annis sedecim, ei successit Onesimus, cujus meminit Paulus Apostolus in Epistola ad Philemonem; cumque eo esset functus officio per annos quatuordecim, cum illo Polycarpus Byzantii Episcopus triennium constituitur: quo post decem et octo annos extincto, Episcopatum adeptus est Plutarchus, cui annis sedecim peractis, Sedecion successor substituitur, per annos novemdecim: post quem Diogenes anno Pontificatus decimo quinto vitam exiit; post hunc, sedem Episcopalem obtinere Eleutherius per septem, Felix deinde per quinque, ac denique Polycarpus per annos tredecim. Horum corpora in sepulcra lapideis hic recondita sunt, ut et Nataliae corpus, et Adriani qui postea Martyrium subiit. In alio vero conditorio tumultuarie tum factis, tredecim Martyrum reliquiae depositae sunt: in arca autem plumbea solus depositus est Adrianus Nataliae vir, quae quidem sepulcra omnia usque ad haec tempora prostant in subterraneo antro, in quo altare erexit Andreas Apostolus. Enimvero eorum qui in Christum credunt, plurimo coacto coetu, cessataque post Zeuxippi obitum Byzantii tyrannide, cum qui Argyropoli Ecclesiae praerant multorum locorum essent compotes, et Gentilium ac Judaeorum impressiones defugere satagerent, in mediterraneis juxta Argyropolim aliam erexerunt Ecclesiam, quam postea Constantinus Magnus Imperator, in crucis figuram confectam ampliorem fecit, cum in hac corpus suum recondendum decrevissset. Verum Byzantio majorem amplitudinem nacto, qui Constantino adbaerebant, Imperatorum corpora extra urbem minime esse transferenda subjecere. Unde locus alius ad Imperatorum sepulcra postea delectus est. Ecclesia autem illa fortibus illis, ac piis in lege septem pueris et Eleazaro Pontifici deinceps dicata

τὴν ἀρχαίαν ἀπανουμίαν τὸν τόπον οἶκος πληρωσάμενος. Ελαιῶν γὰρ ἐξ ἀρχαίων τῶν χρόνων ὁ τόπος ἐπικέκληται, ὅπερ εὐκτῆριον οἶκον Ἀθηνόδωρος ὁ μετὰ Πολύκαρπον Ἐπίσκοπος γεγωνὼς πρῶτος ἐνήρξατο, ἐκεῖ τὴν Ἐπισκοπὴν διανύσας ἐν ἔτεσιν τέσσαρασι μεθ' ὧν ἐν τοῖς αὐτοῦ ἐνδέκατος Ἐπίσκοπος τοῦ νῦν Βυζαντίου καθίσταται Εὐζώιος, ὃς καὶ αὐτὸς ἐν ἔτεσιν ἄξι τοῖς αὐτῶν ἱερατείας, Ἀυραντίῳ τὴν ἱερωσύνην καταλέλοιπεν. Καὶ αὐτοῦ δὲ ἐνδεκά ἔτη καὶ μῆνας ἄξι πληρώσαντος, Ἀλύκιος ἡγείται τῆς ἱερωσύνης ἐκὶ ἔτη ἡμισυ. Πάλιν δὲ μετὰ τοῦτον Περίναξ ἔγινετο, ἔτη ἰδ' κρητήσας τῆς ἱερωσύνης. Οὗτος δὲ ὁ Περίναξ Τρακιῶς τῶν ἐν Ροίμῃ καὶ Στρατηλάτης γεγωνὼς, πάθει τε ἀφικνω παραπεπτωκῶς, διάγων ἐν τοῖς Θρακικοῖς μέρεσιν, ἤμαθεν πλείστας δυνάμεις γενέσθαι ἐν τῷ Βυζαντίῳ ὑπὸ τῶν Χριστιανῶν. Παραγενόμενος δὲ πρὸς Ἀλυτίον τὸν Ἐπίσκοπον ἐν τῇ ἐκὶ Ἐλαίας λεγομένη Ἐκκλησίᾳ, καὶ διὰ τῆς αὐτοῦ ἐντεύξεως, καὶ τῆς τῶν χειρῶν αὐτοῦ ἐπιθέσεως ἑσθελίς τῶν ἀληθῶνων, ἀπαρνεῖται τὴν τῶν εἰδώλων κλήνην, καὶ τὴν τῆς στρατίας ὑπεροχὴν, καὶ βαπτισθεὶς, τῇ εἰς Χριστὸν ἐλπίδι ἣν προσκαρτερῶν τῷ Ἀλυτίῳ, τῆς τοῦ πρεσβυτέρου ἀξίας μετεληφῶς, ἐν δάκρυσιν κατανύξεως ἐκαστην ἡμέραν διατελῶν, καὶ μετὰ τὴν Ἀλυτίου τελευτήν, εἰς Ἐπίσκοπον αὐτὸν προεχειρίσταντο. Πλουσίως τε σφόδρα ἐπάρχαν ὁ

V 348 Περίναξ, πάλιν αὐτὸς Ἐκκλησίαν ἀνίστησιν παρ' αὐτὸ τὸ θαλασσιδίον ἐν τῷ ἐπιλεγόμενῳ Σύναις, Εἰρήνην τὸν οἶκον προσαγορεύσας ὅπερ τόπον οἱ Χριστιανοὶ ὡς μίαν τῶν πόλεων ἀπέτελεσαν, οἶκους διαφοροὺς καὶ πλείστους ἀναστήσαντες, διότι καὶ μετέπειτα Κωνσταντῖνος ὁ αἰσιβάστας ἐπέχει τὸν τόπον ἐτίμησεν. Μετὰ δὲ τὸν Περίνακα, καὶ Ολυμπιανὸς ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τῇ ἐπιλεγόμενῃ Εἰρήνῃ καθίσταται Ἐπίσκοπος, αὐτὸς ἱερατεύσας ἐκὶ ἰα' ἔτος. Τοῦτον διάδοχος γίνεται Μάρκος ἐκὶ τρισεκαδέκατον ἔτος μετὰ τοῦτον Κυβιλλιανὸς ἐν ἔτεσιν ιε'. μετὰ τοῦτον Καστῖνος ἐτῶν ἐκτά. Οὗν Κωνσταντῖνος ἐν τῷ πρώτῳ αὐτοῦ ἔτει Ἐκκλησίαν ἑλλην ἀνίστησιν ἱσθθεν τοῦ Βυζαντίου κατὰ τὸ βορειον μέρος, ἔνθα καὶ οἱ ἡγεμονεύσαντες τοῦ Βυζαντίου κατέκειντο, Εὐφημίας τῆς Μάρτυρος τὸν οἶκον προσαγορεύσας, κατ' αὐτὸν τὸν καιρὸν μαρτυρησάσης αὐτῆς. Ἐκεῖ τὸν τὸν ἐπιλοιπον χρόνον τῆς ἱερατείας τελήσας, Τίτον διάδοχος καταλιμπάνει, ὃς ἔτη λε' καὶ

P 494 μῆνας ε' πληρώσας Ἀρμένιον τὸν ἀδελφὸν τοῦ Πρόβου τοῦ Βασιλέως διάδοχος καθίστησιν, καὶ τούτου δὲ κδ' ἔτη πρὸς μῆσιν ἄξι τελήσαντος, Πρόβος ὁ Δομετίου υἱὸς διαδέχεται τὴν ἱερωσύνην ἕως πληρώσεως ἐτῶν δώδεκα μεθ' ὧν Μητροφάνης ἀδελφὸς Πρόβου, καὶ Δομετίου υἱὸς, Ἐπίσκοπος τοῦ Βυζαντίου καθίσταται δέκα ἔτη προσμείνας τῇ ἱερατείᾳ. Ἐφ' οὗπερ καὶ Κωνσταντῖνος ὁ αἰσιβάστας ἐνεκεν τῆς πρὸς Ἀιλίον παρατάξεως καταλαβὼν τὸ Βυζάντιον, καὶ ἀρσθελίς τῇ τοῦ ἀνδρὸς σεμνότητι, καὶ τὴν τῶν τόπων εὐκοσμίαν ἐννοήσας, τέως ταῖς εὐχαῖς τοῦ Μητροφάνους

est, retenta tamen veteri loci appellatione: Elaeon quippe seu Olivetum ab antiquo locus vocabatur, quod quidem oratorium Athenodorus, qui post Polycarpum extitit Episcopus, primus incoepit, hicque per quadriennium Pontificatum obtinuit. Post hos, undecimus Byzantii Episcopus constituitur Euzoius, qui et ipse cum annos sex sedisset, Laurentio Pontificatum reliquit. Hunc post undecim annos sexque menses exactos, excepit Alypius, annis tredecim cum dimidio eo potitus. Rursum post hunc Pertinax fit Episcopus, qui annis novemdecim sedem obtinuit. Hic autem Pertinax vir Romanus et Consularis, ac Magister militum, cum in difficilem incidisset morbum, atque in Thraciae partibus ea tempestate versaretur, plurimaeque miracula Byzantii fieri a Christianis accepisset, Alypium in Elaeae appellata Ecclesia Episcopum convenit, cujus usus contubernio, illius manus impositione quibus vexabatur doloribus liber factus est, indeque Idolorum abdicato cultu ac errore, militiaeque dimissa praerogativa, baptismo donatus, fide in Christum eximia, ab Alypii latere non discedebat, a quo Presbyterii dignitatem consecutus, in compunctionis lacrymis singulis diebus exactis, tandem post Alypii excessum in Episcopum ordinatur. Cum porro admodum locuples esset Pertinax, Ecclesiam aliam rursum erexit versus maris littora, in loco qui Sycae nuncupatur, Irenes data appellatione: quem quidem locum a Christianis in urbis speciem deinceps effectum, variis ac compluribus excitatis aedibus, Constantinus semper Augustus moenibus postea donavit. Post Pertinacem, in aede Irenes nuncupata Episcopus constituitur Olympianus, in qua per annos undecim sedit. Huic successor fit Marcus per annos tredecim, post hunc Cyrillianus per annos sedecim, ac deinde Castinus per annos septem Episcopi extitere. Constantinus igitur primo ipsius anno aliam intra Byzantium erexit Ecclesiam versus Aquilonem, ubi *) Anemodulium prostat, Euphemiae Martyris, quae ea tempestate martyrium obiit, Ecclesia appellata. Reliquo igitur Pontificatus tempore ibi exacto, Titum successorem reliquit, qui annis triginta quinque cum mensibus sex expletis, Domitium Probi Imperatoris fratrem successorem constituit, cui post exactos annos viginti quatuor cum sex mensibus, Probus Domitii filius in Pontificatu sufficitur, in quo annos duodecim exegit: post quos Metrophanes, Probi frater, et Domitii filius, Byzantii fit Episcopus, qui per annos decem sedem obtinuit. Qua tempestate Constantinus semper Augustus cum propter bellum Licinianum Byzantium accessisset, viri conversatione delectatus, locorumque contem-

*) Vide Constantinopol. Christ. lib. 2. sect. 16. n. 3.

ἐγκρατῆς τοῦ κατὰ Δικίνιον πόλεμος ἐγένετο, καὶ εὐθύς τὰ τῆς Ρώμης βασίλεια εἰς τὸ Βυζάντιον μετατίθησιν, τείχεσιν τε αὐτὴν ὀχυρώσας, καὶ ὀρόφοις, παροχάς τε θαψιλῆς τοῖς πολίταις χαρισάμενος, κατὰ τὴν αὐτοῦ ἐπανυμλιαν. Ταῦτα ὁ παναρετος Δωροθέος ἐν Ρωμαϊκοῖς συγγράμμασιν καταλέλοιπεν, ἀντεβλήθησάν τε καὶ παρ' ἡμῶν ἐν Ἰπικταίᾳ Φιλοξένου καὶ Πρόβου, ὀπηνίκα Ἰωάννης ὁ Ἐπίσκοπος Ρώμης ἤλυθεν ἐν Κωνσταντινουπόλει. Προτραπέλις γὰρ ὑπὸ τοῦ τῆς πόλεως Ἀρχιεπισκόπου συλλειτουργήσας αὐτῷ ἐν τοῖς γενεθλοῖς τοῦ Χριστοῦ, ἀπηγόρευσεν τοῦτο ποιῆσαι, ἐὰν μὴ πρῶτος* τοῦ τῆς πόλεως Ἐπισκόπου ἱερατεῖσθῃ, ὅσα τε δὴ τῆς Ρώμης πρὸ Κωνσταντίνου πόλεως Ἐπίσκοπον δεξαμένης. Κινήσας οὖν ἐκ τούτου γεναμένης, ἐκ τῶν συγγραμμάτων τοῦ μεγάλου Δωροθέου τὴν σύστασιν οἱ Κωνσταντινουπόλεως ἐποιοῦντο, δεικνύοντες προγενεστέραν τῆς Ρώμης τὴν Κωνσταντινουπόλεως εἶναι Ἐπισκοπήν. Ἰωάννης δὲ ὁ Ρωμαῖον Ἐπίσκοπος τὸ μὲν σύγγραμμα Δωροθέου ἀληθῆς εἶναι διεβεβαιοῦτο, προτιμᾶσθαι δὲ τοῦ τῆς πόλεως Ἐπισκόπου ἔλεγεν, διὰ τοῦ κορυφασιότατον τῶν Ἀποστόλων τὸν τόπον ἐπέγειν, καὶ τούτου ἕνεκεν τὰ πρωτεῖα αὐτῷ παραχωρήθη, οὐ μὴν διὰ τὸ προὔπαρχειν τὴν τῆς Ρώμης Ἐπισκοπήν τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Ἰπικταίων δὲ ἐν τοῖς τελευταίοις τοῦ συγγράμματος αὐτοῦ ὁ ἱερός Δωροθέος, μνήμην ποιῆται, καὶ τῶν δώδεκα Ἀποστόλων, σημαίνων ἕνθα ὁ καθὲς αὐτῶν ἐκήρυξεν, εἰπῶν,

α'. Πέτρον μὲν τὸν Ἀπόστολον ἐν Γαλλίᾳ καὶ ἐν τοῖς μεσογαίοις Πόντου, καὶ πᾶσαν τὴν Καππαδοκίαν, καὶ Βιθυνίαν κηρύξας τὸ Εὐαγγέλιον μετὰ τὸ ἐπαναγεῦξαι αὐτὸν ἀπὸ Ἀντιοχείας, ὕστερον δὲ καὶ ἐν τῇ Ἰταλίᾳ πάσῃ καὶ Ρώμῃ, ἕνθα καὶ ὑπὸ Νέρωνος σταυρωθεὶς ἐν αὐτῇ τῇ Ρώμῃ θάπτεται πρὸ τριῶν Καλανθῶν Ἰουλίων.

V 349 β'. Ἀνδρέας ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ πᾶσαν τὴν παραλίαν τῆς Βιθυνίας τε καὶ Πόντου Θράκης τε, καὶ Σκύθας διήλθεν εὐαγγελιζόμενος τὸν Κύριον. Μετέπειτα ἐπορεύθη ἐν Σεβαστοπόλει τῇ P 435 μεγάλῃ, ὅπου ἡ παρεμβολὴ Ἀφραος, καὶ ὁ Φάσις ποταμὸς, ἕνθα οἱ ἑσώτεροι Αἰθίοπες κατοικοῦσιν. Ἐτάφη ἐν Πάτραις τῆς Ἀχαΐας, σταυρωθεὶς ὑπὸ Ἀλγειάτου.

γ'. Ἰάκωβος δὲ ὁ τοῦ Ζεβεδαιου τὰς δώδεκα φυλάς τοῦ Ἰσραὴλ μεθ' ἃν εὐαγγελιζόμενος τὸν Χριστὸν ἀναιρεῖται μαχαίρῃ ὑπὸ Ἡρώδου τοῦ Τετραρχου ἐν Καισαρείᾳ τῆς Παλαιστίνης.

δ'. Ἰωάννης ὁ τούτου ἀδελφός, ὃς καὶ Εὐαγγέλιον γεγράφηκεν ἐν τῇ Ἐφέσῳ κηρύξας τὸν Χριστὸν, ὑπὸ Τραϊανοῦ τοῦ Βασιλέως εἰς Πάτρων τὴν νῆσον, διὰ τὸν λόγον τοῦ Χριστοῦ ἔξορίζεται. Ἐκ ταύτης μεταρσεως γεγονώς, διὸ καὶ λόγος κηράτηκεν σὺν τῷ Ἐνωῇ καὶ τῷ Ἠλίᾳ ἔτι ἐν σαρκὶ αὐτὸν ὑπάρχειν.

ε'. Φίλιππος δὲ Ἀπόστολος ἐν Φρυγίᾳ κηρύξας τὸ Εὐαγγέλιον, θάπτεται ἐν Ἰσραπόλει μετὰ τῶν ἑπτὰ θυγατέρων αὐτοῦ,

plata amoenitate, tandem Metrophanis precibus devicto ac superato Licinio, statim Romae Palatia Byzantium transtulit, murisque urbe firmata, ac tectis, congiariisque uberrimis cibibus donatis, nomen illi suum indidit. Haec ad omni virtutum genere insigni Dorotheo in commentariis Latinis relicta, a nobis excerpta sunt Philoxeno et Probo Coss. quando Constantinopolim venit Joannes Romae Episcopus. Persuasus enim ab Urbis Archiepiscopo, ut secum in Christi Natalitio sacris operaretur, id facere renuit, nisi ante Urbis Episcopum primus ipse sacra faceret, utpote Roma ante Urbem Constantinopolitanam Episcopum nacta. Ex hisce igitur oborta contentione, convenere Constantinopolitani, ostendereque ex magni Dorothei Commentariis Romano antiquiore esse Episcopatum Constantinopolitanum. Joannes quidem Romanorum Episcopus Dorothei scripta vera esse asseruit, praeferrī tamen, se debere quod Principis Apostolorum locum teneret contendit, cujus tandem rei gratia praerogativa ipsi est concessa, non autem quod Romanus Episcopatus ante Constantinopolitanum praesūterit. Iam vero Sanctus Dorotheus in operis sui extremo duodecim Apostolorum mentionem praeterea egit, ubi quibus locis, eorum singuli Christum annuntiarint indicat, scribens,

i. Petrum quidem in Gallia, et in mediterraneis Ponti regionibus, ac in universa Cappadocia et Bithynia praedicasse Evangelium, postquam Antiochia reversus est, ac postmodum in universa Italia et Romae, ubi a Nerone in crucem actus, in eadem urbe sepultus est tertio Kalendas Julias.

ii. Andreas illius frater oram universam maritimam Bithyniae Ponti, et Thraciae, ac Scythas praeterea peragravit, Christum annuntians. Postea in magnam Sebastopolim profectus est, ubi Castra sunt Apsarus dicta, et Phasis fluvius, ubi interiores Aethiopes habitant. Sepultus est Patris Aethiopiae, cum ab Aegeate in crucem actus fuisset.

iii. Jacobus Zebedaei filius, duodecim tribus Israel emensus, Christum annuntians gladio interficitur ab Herode Tetrarcha, Caesareae urbe Palaestinae.

iv. Joannes illius frater, qui et Ephesi Evangelium conscripsit, dum Christum praedicat, a Trajano Imperatore in insulam Patmum propter Verbum Christi in exilium mittitur. Ex hac porro translatione, fama extitit cum Enoch et Elias adhuc in carne ipsum existere.

v. Philippus Apostolus cum in Phrygia Evangelium an-

ὁν Λουκᾶς ὁ Εὐαγγελιστὴς ἐν ταῖς Πράξεσιν τῶν Αποστόλων ἀνεμνηρόνευσεν.

δ'. Βαρθολομαῖος ὁ Απόστολος Ἰνδοῖς τοῖς καλουμένοις Ἐδδαίμοσιν κηρύξας τὸν Χριστὸν, καὶ δεδωκώς αὐτοῖς τὸ κατὰ Ματθαίου Εὐαγγέλιον, ἐκοιμήθη ἐν Κορβανοπόλει τῆς μεγάλης Ἀρμενίας.

ε'. Θωμᾶς δὲ ὁ Απόστολος Πάρθοις καὶ Μήδοις, καὶ Πέρσαις, καὶ Γερμανοῖς, καὶ Βάκτροις, καὶ Μάγοις κηρύξας τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ, τελειοῦται ἐν πόλει τῆς Ἰνδίας Καλαμῆτι λεγομένῃ.

η'. Ματθαῖος δὲ ὁ Εὐαγγελιστὴς τῆ Ἑβραϊδὶ διαλέκτῳ τὸ Εὐαγγέλιον παραδούς, τῇ ἐν Ἱεροσολύμοις Ἐκκλησίᾳ κηρύξας τὸν Χριστὸν, τελειοῦται ἐν Ἱερσπόλει τῆς Συρίας.

θ'. Ἰούδας δὲ ὁ Ἰακώβου ἐν πάσῃ τῇ Μεσοποταρίᾳ κηρύξας τὸν Χριστὸν, τελειοῦται ἐν Ἐδέσῃ, καὶ ἐκεῖ θάπτεται.

ι. Σιμων δὲ ὁ ἐπικληθεὶς Ἰουδᾶς ἐν Ἐλευθεροπόλει, καὶ ἀπὸ Γάζης ἕως Αἰγύπτου κηρύξας τὸν Χριστὸν, θάπτεται ἐν τῇ Οστροκινῇ πόλει τῆς Αἰγύπτου, σταυρωθεὶς ἐπὶ Τραϊανοῦ τοῦ Βασιλέως.

ια'. Ματθίας δὲ ὁ συγκρατηθεὶς τοῖς ἕνδεκα Ἀποστόλοις ἀντὶ Ἰούδα τῇ πρώτῃ Αἰθιοπία κηρύξας τὸν Χριστὸν, τελειοῦται καὶ θάπτεται ἐκεῖ.

ιβ'. Σιμων δὲ ὁ Ζηλωτὴς πᾶσαν τὴν Μαυριτανίαν, καὶ τὴν τῶν Ἀφρῶν χώραν διελθὼν, καὶ κηρύξας τὸν Χριστὸν, ὕστερον δὲ καὶ ἐν Βριτανία σταυρωθεὶς ὑπὲρ αὐτῶν, καὶ τελειωθεὶς θάπτεται ἐκεῖ.

Ταῦτα ἡμῖν ὁ Δαρόθεος ἐξ Ἑλληνικῶν καὶ Ἑβραϊκῶν συνήγαγεν, καὶ παρέδωκεν Ῥωμαίοις ὑπομνήμασιν, ἅπερ ἡμεῖς ὡς χρῆστέα, καὶ εὐπαραδέκτα συναγαγόντες, ἐμφανῆ πεποιθήκαμεν, ὅπως τε ἡ ἑναρξὶς τῆς Ἐπισκοπῆς Κωνσταντινουπόλεως γέγονεν, ὡς οἶσθε τε γένους ὁ Μητροφάνης κατήγετο. Εὐρομεν καὶ ταῦτα ἐν τοῖς ἱστορικοῖς συγγράμμασιν τοῦ λεχθέντος θείου ἀνδρός Δαροθέου, ὅτι ὁ Σίμων ὁ Κυρηναῖος ἐσταυρώθη ὑπὲρ τοῦ Χριστοῦ· καὶ ὅτι περ ὁ Ἱερεμίας Ἱερὺς ὦν καὶ προφήτης θείῳ Πνεύματι προθεωρήσας καὶ τὴν τῆς Ἱερουσαλήμ αἰχμαλωσίαν, μετὰ τὴν τελευταίην Ἰωσίου τοῦ Βασιλέως Ἰουδαίας, ἄρας τὴν σκηνὴν τὴν Μωσαϊκὴν, καὶ τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης, καὶ πάντα τὰ ἅγια τὰ ἐν αὐτῇ, καὶ πάντα τὰ σκεύη ἃ Μωσῆς κατασκεύασεν, ἐλθὼν εἰς τὸ ὄρος Ναβαῦ ἐνθα ὁ Μωσῆς αὐτὸς ἐτάφη, εὗρεν σπήλαιον, καὶ κει πάντα ἀπέθετο, καὶ ἠύξατο εὐχὴν, ὥστε μὴ φανερωθῆναι αὐτὰ, ἕως συντελείας τοῦ αἰῶνος. Καὶ ἔκτοτε ὁ τίσις ἀγνωρίστος ἐγένετο καὶ αὐτοῖς τοῖς Ἱερεῦσιν ἅμα τῷ Ἱερεμίᾳ ἀποθεμένοις αὐτὰ. Ἐν οἷς καὶ ταῦτα εὐρήκαμεν· ἐπὶ ὑπατίας Γάβρου καὶ Σόλλα, ἐπὶ τούτῳ τῷ Τπάτῳ ὑπὸ κράτους παρωθείσης τῆς λαμπρῆς Γενήσαρθε, ἡ θυγάτηρ τῆς Ἡρωδιάδος κατὰ τέφρην ἐπὶ τοῦ πάγου ἀπέβαινε. Τοῦ δὲ παγου διατρυβέντος, τὸ σῶμα αὐτῆς κατεπόθη ὑπὸ τοῦ πάγου ἀναθεὶν ἐμψύεντος. Ἡ δὲ Ἡρωδιάς ἐπὶ τῶν γονά-

nuntiasset, sepelitur Hierapoli cum septem suis sororibus, quarum meminit Lucas in Actis Apostolorum.

vi. Bartholomaeus Apostolus, Indis, qui Felices vocantur, praedicato Evangelio, iisque dato Matthaei Evangelio, martyr obit Carbanopoli magnae Armeniae urbe.

vii. Thomas Apostolus, Parthis, Medis, Persis, Germanis, Bactris et Magis annuntiato Christi Evangelio, martyrium patitur Calamitae Indiae urbe sic appellata.

viii. Matthaeus Evangelista lingua Hebraica. Evangelium tradidit Ecclesiae Hierosolymitanae, praedicans Christum, ac martyrio vitam finivit Hierapoli urbe Syriae.

ix. Judas Jacobi filius in universa Mesopotamia annuntiato Christo Martyrium passus Edessae, ibi humatur.

x. Simon, cognominatus Judas, Eleutheropoli, et a Gaza usque in Aegyptum praedicato Christo humo conditur Ostracinae urbe Aegypti, crucifixus Trajano imperante.

xi. Matthias duodecim Discipulis loco Judae annumeratus, cum in prima Aethiopia Christum praedicasset, Martyrium passus, ibi sepultus est.

xii. Simon Zelotes universa Mauritania percursa, Christo que in ea praedicato, postmodum in Britanniam profectus, Martyr effectus, ibi sepelitur.

Haec in Latinis suis Commentariis, ex Graecorum et Judaeorum scriptis collecta nobis tradidit Dorotheus: quae quidem velut bona et probe accepta simul congesta in publicum emisimus, ut vel inde Constantinopolitani Episcopatus pateret initium, quove ex genere ortus esset Metrophanes. Invenimus praeterea in historicis praedicti divini viri Dorothei libris, Simonem Cyrenaeum pro Christo fuisse crucifixum: ac Hieremiam Pontificem et Prophetam, divino afflatum spiritu, Hierosolymitana praevisa captivitate, post Josiae Regis Judaeae obitum, Moysis tabernaculo, arcae testamenti, et sacris omnibus quae in eo recondita erant, ac vasis universis a Moyse confectis sublati, cum venisset in montem Nabaou, invenisse antrum, ubi ipse Moyses sepultus fuerat, in illoque omnia ista deposuisse, ac preces fudisse, ut ea usque ad saeculi consummationem non revelarentur. Unde hactenus locus ille incognitus mansit Pontificibus, atque ipsi adeo qui ea deposuerat Hieremiae. Cum iis et ista reperimus, Galba et Sylla Cos. An. Chr. 34. prae frigore congeliato lacu Genesareth, Herodiadis filiam ludicri gratia in glaciem descendisse, eaque disrupta, ac facto hiatu, illius corpus fuisse absumptum, glacie desuper cohaerente: Herodiadem vero, sumpto intra genua filiae capite,

των αὐτῆς ἀποθεμένη τὴν κεφαλὴν τῆς θυγατρὸς, κλαίονσα, ὁμολογεῖ διὰ τοῦ αἰτήσασθαι αὐτὴν τὴν κεφαλὴν Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ τοῦτο ὑπέμεινεν. Καὶ Ἡρώδης δὲ κατὰ ταύτην Βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων τετραρχήσας ἀπέθανεν σκωλικόβρωτος γενόμενος. Ἐκληρονόμησεν δὲ τὸν Ἡρώδη ὁ Πιλάτος, καθότι * κατοφθαλμούς Ἡρώδου· καὶ οἱ τέσσαρες υἱοὶ αὐτοῦ, καὶ αὐτὴ ἡ Ἡρωδιάς, ἐξ ἧς ἔσχεν αὐτούς, σκωλικόβρωτοι γενόμενοι ἐξέψυξαν. Προκόπιος τοίνυν τῆς τοῦ πρεσβυτερίου ἡξιώμενος, βίβ τε καὶ λόγῳ εὐσεβείας διαπρέφας, καὶ πάσῃ τῇ περὶ τὰς γραφαῖς ἐμμελείᾳ τε καὶ ἐμπειρίᾳ αἰεὶ ἐνασκηθεὶς, καὶ ἐντυχηκῶς ταῖς ἱστορικαῖς συγγραφαῖς τοῦ ἀγιωτάτου καὶ μακαριωτάτου Ἐπισκόπου καὶ Μαρτυροῦ Σωφοθέου, ταῦτα πάντα ἡμῖν ἐγγράφως καταλέλουτεν. Χάρις τοίνυν αὐτοῦ τοῖς πρόνοις, καὶ τῇ ἀθανάτῳ μνήμῃ, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων, Ἀμήν.

V 351 *Prostat in Cod. Reg. n. m. 8000. fol. 257. brevior indiculus lxx. Apostolorum, cuius auctor Hippolytus Tyri Episcopus dicitur, eadem serie qua apud Dorotheum, ex quo variantes aliquot lectiones hic apponimus, ne quid in hisce Lector desideret.* 11. Ἐπίσκοπος Σόλων. 15. Λουκᾶς Εὐαγγελιστῆς· οὗτοι οἱ ἰε' ἐν τῶν ὁ τυγχανόντων διασκορπισθέντων ἐπὶ τῷ φήματι ὃ εἶπεν ὁ Κύριος, Ἐάν μὴ τις φάγῃ τὴν σάρκα, καὶ πίει μου αἷμα, οὐκ ἔσων μου ἄξιος. Ἀλλ' ὁ μὲν διὰ Πέτρον, ὁ δὲ διὰ Παύλου καλὴν ἐπανακαλύφοντες, πρὸς Κύριον εὐαγγελιζέσθαι καταξιοῦνται, ὑπὲρ οὗ ἐμαρτυρίσαν, ὁ μὲν πυρπολιθεὶς, ὁ δὲ σταυρωθεὶς ἐπὶ ἑλίας. 18. Κλήμης. 20. Ἐπίσκ. Παννονίας. 24. Βαρσαβᾶς. 26. Ερμολύτης, οὗτος ὁμόφρων αὐτοῦ γέγονεν. 28. Ἀπέλλης. 31. Ἐπίσκ... Τάρσος. 32. Ἀγαθὸς ὁ Προφήτης. 33. Ρούφος. 34. Ἐπ. Τρκανας. 35. Μάρθων. 37. Πάφουλος. 38. Ἐπ. Φιλίππων. 43. Ἡρωδίων. 44. Λούκιος. 48. Τερέντιος. 49. Βηρύτου. 55. Δυρδραίου. 56. Μάρκος. 57. Ἰούστος Ἐπίσκ. Ἐλευθ. 58. Ἀρτεμᾶς. 59. Ἐπ. Σαρδανίας. 69. Σπουδῆς.

P 437 *Habetur praeterea alia series eorumdem lxx. Christi Discipulorum in Chronico MS. Symeonis Logothetae, in qua iidem qui a Dorotheo et Hippolyto recensentur, aliquot tamen omisiss, aliis substitutis, qui non habentur apud Dorotheum. Hi sunt, Πρίσκο, ὃς μὲν ἦντις Ἀπόστολος Παῦλος ἐν τῇ πρὸς Τιμόθεον β' ἐπιστολῇ, ὃς Ἐπίσκοπος Χαλκίδος ἐγένετο. Κηφᾶς, ὃν ὁ Ἀπόστολος Παῦλος ἐν Ἀντιοχείᾳ ἠλεγεν· οὗτος Ἐπίσκοπος Κολωνίας ἐγένετο. Ἰγνάτιος ὁ Θεοφόρος, ὁ γενόμενος Ἀντιοχείας Ἐπίσκοπος, ὃς ἐν Ρώμῃ ἐπὶ Τραϊανοῦ θηριομαχεῖ. Σίμων ὁ ἀγαρευθεὶς ἵνα ἄρῃ τὸν σταυρὸν τοῦ Κυρίου, ὁ καὶ σταυρωθεὶς ὑπὲρ Χριστοῦ τελειῶ τὸν βλον. Ναθαναὴλ ὁ Γραμματεὺς, ὁ εἰπὼν, Ἐκ Ναζαρεθ δύναται τι ἀγαθὸν εἶναι. Deinde huic serie haec subduntur: Καὶ τῶν μὲν ὁ Ἀποστόλων τὰ ὀνόματα ἐνταῦθα οὕτως ἐγράφησαν. Ἐν δὲ τοῖς θελοῖς*

confessam esse cum ejulatu id se perpressam quod Joannis Baptistae caput petiisset. Quin et ipse perinde Herodes Judaeorum Rex ac Tetrarcha a vermibus corrosus periit. Herodias autem haereditatem adiit Pilatus, ut qui Herodi invideret. Sed et quatuor illius filii, ipsaque Herodias ex qua hos susceperat, vermibus consumpti pariter perierunt. Procopius quidam Presbyterii dignitate donatus, vitae sanctitate ac eloquentia praestans, et in omni circa disciplinas concinnitate et experientia semper versatus, cum in Historicis sanctissimi et beatissimi Episcopi et Martyris Dorothei commentarios incidisset, haec omnia scriptis nobis reliquit. Gratias igitur agamus illius laboribus et immortalis memoriae, nunc et semper et in saecula saeculorum, amen.

Εὐαγγέλιος, εἰς τινὰ μὲν ἀντίγραφα περιέχει ὡς ὀβ̄ ὑπῆρχον, εἰς ἕτερα ὁ μόνον, ὃς καὶ ἠγωνήσαντο γενναίως ἐν τοῖς ψευδαποστόλοις, καὶ λοιποῖς ἀντιθέτοις τοῦ ὁρθοῦ τῆς ἀληθείας δόγματος καὶ κηρύγματος. Διὰ τοῦτο καὶ ὁ μακάριος Παῦλος τοὺς ὁ Χριστοῦ μαθητὰς, συνεργοὺς καλεῖ.

Describitur denique in alio Cod. Reg. sign. II. MDCCGCLII. fol. 233. Syntagma τοῦ Ἐπιφανίου Ἐπισκοποῦ Κύπρου περὶ τῶν ἁγίων Ἀποστόλων, ποῦ ἕκαστος αὐτῶν ἐκήρυξε καὶ περὶ καὶ ποῦ ἐτελεύτησαν, καὶ τὰ ἅγια αὐτῶν σώματα ποῦ κεῖνται, καὶ ἐν ποίοις τόποις, cui quidem Syntagmati subjiuntur nomina et Episcopatus LXX. Discipulorum. Verum cum nihil aliud fere contineat quod non habeatur apud Dorotheum, et in illius serie XII. Apostolorum, ac illa quae praefigitur operibus Oecumenii, Catalogum illum, ut et alios quorum nos meminimus, omitti debere censuimus. Cui quidem Epirhanii opusculo subditur in eodem Codice aliud ejusdem forte Epirhanii, hoc titulo: Τὰ ὀνόματα τῶν γονέων τῶν ἱβ̄ Ἀποστόλων, καὶ τοῦ Μελχισεδὲξ, editum a J. B. Cotelerio ad Const. Apostol. pag. 194.

V 352

IX.

ΤΩΝ ἑβ' ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ ΑΙ ΠΑΤΡΙΔΑΙ,
ΚΑΙ ΤΑ ΟΝΟΜΑΤΑ ΤΩΝ ΓΕΝΝΗΣΑΝΤΩΝ ΑΥΤΟΤΕ

Πέτρος καὶ Ἀνδρέας ἀδελφοί, ἐκ πατρὸς Ἰωάννου, μητρὸς Ἰωανῆ, ἀλιεῖς τὴν τέχνην, ἀπὸ Θεβαϊδᾶς τῆς κόμης.

Ἰάκωβος καὶ Ἰωάννης ἀδελφοί, ἐκ πατρὸς Ζεβεδαίου, μητρὸς Ἰεροκλείας, ἀλιεῖς καὶ αὐτοί.

Φίλιππος ἐκ πατρὸς Φιλισανῶς, μητρὸς δὲ Σοφίας, ἀπὸ Θεβαϊδᾶς τῆς κόμης, ἠνιόχοι τὰ ἐπιτήδευμα.

Θωμᾶς, ὁ καὶ Δίδυμος, ὦν μετὰ ἀδελφῆς λεγομένης Ἀνσίας, ἐκ πατρὸς Διοφανοῦς, μητρὸς δὲ Ρώας, ἀπὸ Ἀντιοχείας.

Βαρθολομαῖος ἐκ πατρὸς Σωσθένους, μητρὸς δὲ Οὐρβίνιας, νομαρεῖτης, ἥτοι λαγάνια φυτεύων.

Θαδδαῖος, ὁ καὶ Λεββαῖος, ἐκ πατρὸς Νεκρεφᾶ, μητρὸς δὲ Σελήνης, Ἰταλικός.

Ἰάκωβος ὁ τοῦ Ἀλφαίου, ἐκ πατρὸς Ἀνδρωνος, μητρὸς δὲ Εὐτύχιας, ἀπὸ Ἱεραπόλεως, λαῖξος τὴν τέχνην.

Ματθαῖος, ὁ καὶ Λευῖς, τελώνης τὸ ἐπιτήδευμα, ἐκ πατρὸς Ρούκου, μητρὸς δὲ Χειροθείας, ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας.

P 438

Σίμων Κανανίτης, ἀριστόκλητος τοῦ Κυρίου εἰς τοὺς γάμους, ἐκ πατρὸς Γαλλίονος, μητρὸς δὲ Ἀμμίας.

Σίμων ὁ καλούμενος Ζηλωτής, ἀπὸ Σαλειμ, ἐκ πατρὸς Ζήνωνος.

Σημείωσαι δὲ ὅτι ὁ Λουκᾶς τὸν μὲν Θαδδαῖον Ἰούδας Ἰακώβου ἐκάλεσεν, Σίμωνα δὲ τὸν Κανανίτην Ζηλωτὴν ἐκάλεσεν.

Ἰούδας ὁ Ἰσκαριώτης.

IX.

DUODECIM APOSTOLORUM PATRIÆ,
ET EORUM NOMINA EX QUIBUS SUNT NATI.

Petrus et Andreas fratres, ex patre Joanne, matre Joanna, arte piscatores, ex municipio Thebaïda.

Jacobus et Joannes fratres, ex patre Zebedæo, matre Hieroclea, ipsi etiam piscatores.

Philippus ex patre Philisanos, matre Sophia, ex municipio Thebaïda, instituto auriga.

Thomas, qui et Didymus, cum sorore Lysia nuncupata, ex patre Diophane, matre Rhoa, ex Antiochia.

Bartholomæus ex patre Sothens, matre Urinia, Olitor, seu olerum sator.

Thaddæus, qui et Lebbaeus, ex patre Necresa, matre Selene, Italicus.

Jacobus Alfei filius, ex patre Androne, matre Eutychia, ex Hierapoli, arte Lapidarius.

Matthaens, qui et Levi, instituto Publicanus, ex patre Ruco, matre vero Chirotheia, ex Galilæa.

Simon Cananites, nomenclator Domini ad nuptias, ex patre Gallione, matre vero Ammia.

Simon Zelotes cognominatus, ex Saleim, patre Zenone.

Nota Thaddæum Judam Jacobi, Simonem vero Cananitem Zelotem a Luca fuisse appellatos.

Judas Iscariotes.

V 853

X.

ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΘΕΟΛΟΓΙΤΟΥ ΕΠΙ-
ΣΚΟΠΟΥ ΤΥΡΟΥ,

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΒΑΠΤΙΣΜΑΤΟΣ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ
ΚΑΙ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ.

Απορούντων τινῶν καὶ λεγόντων, Ὅπό τίνος ἄρα οἱ Ἀπόστολοι ἐβαπτίσθησαν, καὶ εἰ μὴ ἐβαπτίσθησαν, πῶς ἐβαπτίζον· καὶ εἰ μὴ παρὰ τίνος χειροτόνηται, πῶς ἐχειροτόνουν; Παρώρμησαν οὖν τὴν ἡμετέραν ταπεινώσειν φιλοπονώτερον περὶ τούτων τὴν ἔρευναν ποιήσασθαι. Εὗρομεν οὖν ἐν τοῖς ὑπομνήμασι τοῦ ἁγίου Σωφρονίου καὶ ἄλλα μὲν πλείστα μνήμης ἄξια, ἀλλὰ μὴν καὶ τοῦτο, ὅτι μόνον τὸν ἅγιον Πέτρον ὁ Κύριος οἰκείαις χερσὶ ἐβάπτισεν, Πέτρος δὲ Ἀνδρέαν, καὶ Ἀνδρέας Ἰακώβον καὶ Ἰωάννην. Οὗτος δὲ τοὺς λοιποὺς πάντας Ἀποστόλους· καὶ ὅτι τὴν Λέσποιναν ἡμῶν Θεοτόκον Ἰωάννης σὺν τῷ Πέτρῳ ἐβάπτισεν. Καὶ προθεῖς ὅτι ἀνεψιὸς ἦν ὁ Θεολόγος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ κατὰ σάρκα. Ὁ γὰρ Ἰωσήφ ὁ μνηστήρ τῆς παρθένου, τέσσαρας υἱοὺς ἔσχεν ἐκ τῆς βιωτικῆς αὐτοῦ γυναικὸς, Ἰακώβον, Σίμωνα, Ἰούδαν καὶ Ἰωσὴφ, καὶ τρεῖς θυγατέρας, Ἐσθήρ, Θάμαρ, καὶ Σαλώμην ὁμώνυμον τῇ μητρὶ, ἣν τινα ἐξέδοτο Ἰωσήφ πρὸς γάμον τῷ Ζεβεδαίῳ. Μεθ' ἧς ἔτεκεν ὁ Ζεβεδαῖος Ἰακώβον καὶ τὸν Εὐαγγελιστὴν Ἰωάννην, ὃς τρεῖς μητέρας ἔσχεν ἐπὶ τῆς γῆς, τὴν Σαλώμην, ἐξ ἧς καὶ γεγένηται σαματικῶς· δευτέραν δὲ, ὅτι Βροντῆς υἱὸς ἐχηματίσει νοσητῶς παρὰ τοῦ Κυρίου· καὶ τρίτην τὴν ἁγίαν Θεοτόκον πνευματικῶς, κατὰ τὸ φηθέν ὑπὸ τοῦ Κυρίου ἐπὶ τοῦ σταυροῦ, Ἰδοὺ ἡ μήτηρ σου· καὶ αὐθις πρὸς τὴν Θεοτόκον· Ἰδοὺ ὁ υἱός σου.

X.

EX SANCTO THEODORITO TYRI
EPISCOPO,DE BAPTISMO SANCTORUM APOSTOLORUM ET
DEIPARAE.

Cum quidam dubitarent, ac dicerent, a quo igitur baptizati sunt Apostoli, et si non fuerunt baptizati, quomodo baptizarunt: deinde si ab aliquo manus impositionem non acceperunt, qui fieri potest, ut manus imposuerint? Cum igitur hortati essent nostram humilitatem, ut de hisce accurate inquireremus, invenimus in Sancti Sophronii Commentariis, inter alia plurima quidem memoria digna, illud praesertim, solum Sanctum Petrum a Domino propriis manibus fuisse baptizatum, Andream vero a Petro, Jacobum et Joannem ab Andrea, reliquos autem omnes Apostolos ab Joanne: praeterea Dominam nostram Deiparam a Joanne et Sancto Petro fuisse baptizatam. Addit praeterea Theologum, Domini nostri Jesu Christi secundum carnem fuisse consanguineum. Habuit enim Josephus Deiparae sponsus ex uxore sua seculari, filios quatuor*), Jacobum, Simonem, Judam, et Jose, tresque filias, Ether, Thamar, et Salomen eodem quo mater nomine appellatam, quam Josepho Zebedaeo in matrimonium dedit, cum qua genuit Zebedaeus Jacobum et Joannem Evangelistam, qui tres in terra matres habuit, videlicet Salomen, ex qua carnaliter natus est; alteram, ut qui Filius tonitruum intellectualiter a Domino appellatus est; ac tertiam, sanctam Deiparam spiritualiter, juxta quod dictum est a Domino in cruce, *Ecce mater tua*; et rursus ad Deiparam, *Ecce filius tuus*.

*) Vide notata ad pag. Chron. 203.

P 439

XI.

FRAGMENTUM EX FASTIS CUSPINIANEIS,
IN OMISSORUM SPECIMEN.

An. 266.

Augurino II. et Aratino.
Cornuto et Labo.
Julo et Mamerteno.
Tusco et Sabino.
Rutilo et Viscellino III.

An. 453.

Dextro et Paulo.
Corno II. et Bulliano.
Corvino V. et Panae.

An. 483.

Licio et Cinna.
Cursore II. et Maximo.
Claudio et Clepsina.
Clepsina et Blaso.
Gallo et Pictore.

An. 688.

Lepido et Tullo.
Sulla et Pesto.
Caesare et Turino.
Cicerone et Antonio.

An. 743.

Massala et Quirino.
Rubellio et Saturnino.
Maximo et Tubero.
Aphricano et Maximo.
Druso et Crispino.

An. 789.

B

Gallieno et Plautio.
Proculo et Nigrino.
Juliano et Asprenate.
Caesare II. et Caesiano.

B

Caesare III. et Solo.
Caesare IV. et Saturnino.
T. Claudio II. et Longo.
T. Claudio II. et Vitellio.

B

- Crispo II. et Tauro.
 Venitio et Corvino.
 An. 831.
 Vespasianus II. et Titus.
 Vespasianus III. et Nerva.
 Vespasianus IV. et Titus II.
 Domitianus II. et Messalinus.
 Vespasianus V. et Titus III.
 Vespasianus VI. et Titus IV.
 Vespasianus VII. et Titus V.
 Vespasianus VIII. et Domitianus V.
 Commodus et Priscus.
 Vespasianus IX. et Titus VI.

XII.

V 844

DESCRIPTIO CONSULUM

EX QUO PRIMUM ORDINATI SUNT.

- | | |
|---|---------------|
| 245. Bruto et Collatino. | Anni ab U. C. |
| 246. Publicola et Lucretio. | Varroniani. |
| 247. Publicola II. et Publilio. | |
| 248. Lartio et Exquilino. | Variae Lect. |
| 249. Valerio et Tuberto. | ex Cod. Fu- |
| 250. Publicola III. et Lucretio II. | xensi. |
| 251. Menenio Agrippa et Postamio. | Manno. |
| 252. Tricasio et Vistellino. | |
| 253. Aurunco et Flavo. | Arinco. |
| 254. Camerino et Longo. | |
| 255. Helva et Gamino. | |
| 256. Flavo et Sifulo. | |
| 257. Atratino et Augurino. | |
| 258. Albe et Coelimontano. | |
| 259. Sabino et Prisco. | |
| 260. Coelimontano II. et Vitellino III. | |
| 261. Aurunco II. et Vitellino. | |
| 262. Macrino et Augurino. | |
| 263. Augurino II. et Atratio. | Acratio. |
| 264. Camerino et Flabio. | Fabio. |
| 265. Tullo et Rufo. | |

His Cons. Romani Proceres dicti sunt.

266. Nautio et Rufo.
 267. Tusco et Sabino.
 268. Rutilio et Vitcellino.
 269. Fabio et Maloginense.
 270. Mamerco et Fabio.
 271. Fabio et Volesio.
 272. Tertullo et Fabio II.
 Eugo. 273. Sabino et Fugo.
 Cucumate. 274. Cincinnato et Fabio III.
 275. Rutilio et Fabio IV.
 Armille. 276. Aemilio II. et Aesculino.
 Iguate et Publ'o. 277. Laenate et Publilio.
 278. Tricosto et Structo.
 279. Nautio et Publicola.
 280. Mallio et Furio.
 281. Aemilio et Julio.
 282. Pinario et Fusco.
 P 440 283. Sabino et Capitolino.
 284. Emilio et Valerio.
 285. Coelimontano et Prisco II.
 Capitolino. 286. Capitolino et Prisco.
 287. Aemilio II. et Bibulano.
 288. Regilliano et Fusco.
 289. Capitolino III. et Fabio II.
 290. Prisco et Albo.
 291. Prisco et Elva.
 292. Tricipitino et Veturio.
 293. Gallo et Camerio.
 294. Publicola II. et Sabino.
 Maloginense. 295. Vibulano et Maloginense.
 Rante et Atrac- 296. Nauto et Atratino.
 ctino. 297. Publilio et Hilario.
 Publ'o. 298. Maximo et Verginio.
 Vergeno. 299. Rogo et Veturio.
 300. Capitolino et Varo.
 301. Festo et Quintillo.
 Levate et Capu- 302. Laenate et Capitolino.
 ano.
His Cons. Decemviri creati priores et posteriores ann. II.
 305. Barbaro et Potito.
 Tricoste. 306. Hermenio et Tricosto.
 307. Macrino et Julio.
 308. Furio et Capitolino.
 Gemino. 309. Genucio et Curtio.
His Cons. Tribuni plebis facti III. anno I.
 310. Mugillano et Atratino.

311. Macrino et Capitolino. et Curtio.
 312. Vibulano et Helva.
 313. Pacilio et Crasso. omittuntur.
 314. Macerino et Lanato.
 315. Mallio et Capitolino.
 His Conss. item Tribuni plebis III. ann. II.
 317. Macrino et Fidenate. Fidenate.
 318. Malaginense et Grasso. Grasso.
 319. Julio et Verginio. Verguno.
 320. Capitolino et Carino. Capitalino.
 His Conss. item Tribuni plebis III. ann. II.
 323. Poeno et Melitono. Melitona.
 324. Crasso et Julio.
 325. Tricipitino et Fidenate II. Tricipitino.
 326. Cossio et Poeno.
 327. Achilla et Mugilano.
 His Conss. item Tribuni plebis IV. annis III.
 331. Atratino et Vibulano. et Juliano.
 332. Capitolino et Vibolano. omittuntur.
 His Conss. item Tribuni plebis IV. ann. VIII.
 341. Cossio et Medullino.
 342. Ambusto et Paclo.
 343. Mugilano et Rutilio.
 344. Aemilio et Rustico.
 345. Casso et Mudullino.
 His Conss. item Tribuni plebis IV. et VI. annis XV.
 361. Flabo et Camerino.
 362. Potito et Capitolino.
 His Conss. item Tribuni plebis creati sunt ann. XVIII.
 postea ann. IV. nemo curulis Magistratus fuit. Item Tri- Magister.
 buni plebis VI.
 388. Mamertino et Laterano.
 389. Genutio et Curtio. Genutio.
 390. Petico et Galva. Petito.
 391. Mamertino II. et Silla.
 392. Achala et Genucio.
 393. Stollone et Petino. Stollone.
 394. Balbo et Ambusto.
 395. Bibone et Lenata. et Levate.
 396. Ambusto et Proculo. et Pipenco.
 397. Rustico et Capitolino.
 398. Ambusto II. et Lenate. Levate.
 399. Potito et Publicola.
 400. Ambusto III. et Capitolino.
 401. Petico IV. et Poplicola II.
 402. P. Publicola et Rutilo II.

- Rutico.** 403. Roetico et Poeno seu Poëno.
Levate. 404. Scipione et Lenate II.
 405. Camillo et Crasso.
Levate. 406. Corvino et Lenate III.
Venete. 407. Veneco et Torquato.
 408. Corvino II et Libona.
Sursone. 409. Bursone et Camerino.
 410. Rutilio et Torquato II.
 411. Corvino III et Cosco.
 412. Achala et Rutilio II.
Veneco. 413. Venoco II et Mamertino.
 414. Torquato III, et Musone.
Beleno. 415. Mamertino et Seleno.
Moenae. 416. Camillo et Moenio.
 417. Festo et Longo.
 418. Crasso et Duillo.
 419. Regulo et Corvino.
 420. Albino et Galbino.
 421. Absque Consulibus.
 422. Galbino et Cossco.
 423. Potito et Marcello.
Venote. 424. Crasso et Venoco.
V 855
Datiaco. 425. Mamertino II. et Deciano.
Venote. 426. Venoco II. et Scipione.
Phylone. 427. Lentulo et Silone.
 428. Libonio et Cursore.
Onullo. 429. Camillo et Bruto.
Apianus. 430. *HIS CONSS. tum Dictator creatus Papyrius Cursor, et Magister Equitum Drusus.*
Rufus. 431. Longo et Ceretano.
Sullo. 432. Cursore et Rullo.
Albino. 433. Galbino et Balbino.
Phylone. 434. Cursore II. et Filone.
Papino. 435. Papirio et Gaeretano.
Venote. 436. Venoco et Flaccino.
 437. Barbulo et Bubulco.
Levate. 438. Rutilio et Lenate.
Phylone decet II. 439. Cursore III. et Lenate II.
 440. Samnite et Longo.
desunt. 441. Cursore IV. et Bubulco II.
Rusone. 442. Maximo et Musone.
 443. Bubulco III. et Barbula.
 444. Rullo et Rutilio.
Censor. 445. *HIS CONSS. tum Dictator Cursor, et Magister Equitum Bubulcus.*
 * decet. 446. Musone II. et Rullo* II.

447. Appio Gaeco et Violente.	Applogus.
448. Remulo et Albino.	Romulo.
449. Metello et Minutio.	Munato.
450. Sempronio et Faberio.	
451. Lentulo et Abentesi.	
452. Dentone et Emilio.	
453. His Comas. <i>item Corvinus Dictator, et Emilius Magister Equitum mensibus vi. deinde fuerunt.</i>	
454. Corvino et Pansa.	
455. Poetico et Torquato.	
456. Scipione et Maximo.	
457. Rullo III. et Musone III.	deunt.
458. Claudio II. et Violente II.	
459. Rullo V. et Musone V.	
460. Metello et Regulo.	
461. Cursore et Maximo.	
462. Maximo Gurgite et Braccho.	Brachio.
463. Metello II. et Vulbo.	Vulbo.
464. Rufino et Dentato.	
465. Maximo et Noctuo.	
466. Cremulo et Albino.	
467. Marcello et Rutilio.	
468. Potito et Petito.	Forbaito.
469. Lepido et Caecina.	Cetane.
470. Tacio et Dantone.	Tatio.
471. Dolabella et Maximo.	
472. Lucio et Papo.	Luchno.
473. Barbula et Philippo.	
474. Laebymno et Caeruntano.	Lebino et Terru- tone.
475. Ceverione et Musone.	Cautone et Ma- rone.
476. Lucinio et Papo.	
477. Rufino et Bubulco.	Budno.
478. Gurgito et Clepyno.	Lepino.
479. Benago et Lentulo.	
480. Benago II. et Merinda.	Meringo.
481. Licinio et Cambia.	
482. Cursore et Maximo.	
483. Claudio et Clepimate.	Lepimate.
484. Clepsina et Blasio.	
485. Gallo Sabino et Pisone.	
486. Simpronio Sapiente et Rufo.	
487. Regulo et Libone.	Baulgulo.
488. Fabio et Pictore et Posta.	Pecta.
489. Maximo et Vitulo.	
490. Thoudace et Flacco.	Toudace.
491. Maximo et Crasso.	

- Vitruvo.** 492. Albino et Vitulo.
 493. Flacco II. et Crasso.
- Asinae et Duillio.** 494. Scipione Asinae et Duillio.
 495. Scipione et Floro.
 496. Catacoeno et Patrevulo.
 497. Regulo et Blaeso.
 498. Wlone et Decio. *HIS CONS. suffectus est Regulus.*
 499. Paetino et Paulo.
- Catanonae.** 500. Scipione et Calatino.
- Blero.** 501. Capitone et Blaeso.
- Cotta.** 502. Cotta et Gemino.
 503. Metello et Papo.
- Vulso.** 504. Regulo II. et Wlone.
 505. Pulchro et Pulchro.
 506. Cotta II. et Gemino II.
 507. Metello et Buteone.
 508. Crasso et Licinio.
 509. Buteone II. et Bullo.
- Beposo.** 510. Torquato et Blaeso.
 511. Fundolo et Gallo Longo.
 512. Catulo et Albino.
 513. Torquato et Catone.
- Centone.** 514. Centone et Tuditano.
- omititur.** 515. Tuncino et Falcone.
- omititur.** 516. Graccho et Falcone.
 517. Lentulo et Flacco.
- Dentule.** 518. Claudio Lentulo et Varo.
 519. Torquato et Volbo.
 520. Albino et Rogo.
 521. Maximo et Machone.
- Balbulo.** 522. Lepido et Balbulo.
- Masone et** 523. Matone et Masone.
 524. Balbulo II. et Pera.
 525. Albino et Centumalo.
- Burga.** 526. Carvilio et Maximo Vero.
 527. Flacco et Regulo.
 528. Maximo Messala et Arustio.
 529. Papo et Regulo.
 530. Torquato et Papo.
- Flammino.** 531. Flammino et Filone.
 532. Scipione et Marcello.
 533. Scipione Nasica et Rufo.
 534. Catulo et Filone.
 535. Paulo et Salinatore.
 536. Scipione et Longo.
- Flammino.** 537. Gemino et Flammino. *HIS CONS. suffectus Regulus.*

538. Paulo II. et Varrone.	
539. Fabio Maximo et Gracho.	Gracho.
540. Fabio Maximo II. et Marcello.	omittitur.
541. Maximo et Graccho.	omittitur.
542. Pulchro et Flacco.	Flaco.
543. Galva et Centumalo.	
544. Lebyino et Marcello.	
545. Fabio et Flacco.	Lebuno.
546. Marcello et Crispino.	
547. Nerone et Salinatore.	
548. Metello et Filone.	
549. Scipione et Crasso divite.	
550. Caethego et Tuditano.	
551. Caepione et Servilio.	
552. Nerone et Servilio.	
553. Lentulo et Paeto.	
554. Galba II. et Cotta.	
555. Lentulo et Tappulo.	Cepulo.
556. Flaminio et Peto.	Flaminio.
557. Cethego et Rufo.	
558. Porphyrio et Marcello.	Porfirio.
559. Festo et Flacco.	
560. Scipione Africano et Longo.	Oplione et
561. Merrulla et Hermo.	Merrulla.
562. Flaminio et Ahenobarbo.	Flaminio et
563. Glabrione et Nasica.	Habuabarbo.
564. Scipione et Lellio.	
565. Wulscone et Nobiliore.	
566. Salinatore et Messala.	P 442
567. Lepido et Flaminio.	OCL. Messalus.
568. Albino et Philippo.	Flaminio.
569. Pulchro et Tuditano.	
570. Pulchro II. et Licinio.	
571. Labaeme et Marcello.	
572. Pamphilio et Paulo.	
573. Cethego et Pamphilio.	
574. Albino et Pisone.	
575. Acindyno et Flacco.	Acind...
576. Bruto et Vulsons.	
577. Pulchro et Graccho.	Gracho.
578. Scipione et Petic.	V 356
579. Lepido II. et Scaebola.	Petito.
580. Albino et Scaevola.	Cabela.
581. Albino et Benate.	Benenate.
582. Lenate et Aelio.	Levate.
583. Crasso et Longo.	Crassa.

584. Macrino et Serrano.
- Carysso.** 585. Philippo et Caepione.
586. Paulo et Crasso.
587. Paeto et Paenno.
588. Gallo et Claudio.
- omittitur.** 589. Torquato et Octabio.
- III.** 590. Torquato II. et Longino.
- Gracho.** 591. Graccho et Talina.
592. Scipione Nasica et Figulo.
- qui** His Conss. in horum locum, quia vitio creati erant, suffi-
ciuntur *Lentulus et Domitius.*
- Cetgo.** 593. Messala et Carbone.
594. Gallo et Cethego.
595. Dolabella et Fulvino Nobiliore.
- Levate.** 596. Lepido et Lenate II.
597. Caesare et Horeste.
598. Lentulo et Figulo.
599. Nasica et Marcello.
- omittuntur.** 600. Opimio et Albino.
- Opimio et Leu-
sio.** 601. Nobiliore et Lausco.
602. Marcello II. et Flacco.
- Loculo.** 603. Loculo et Albino.
604. Elaminino et Balbo.
605. Censorino et Manilio.
606. Albino et Pisone.
- Enulo.** 607. Scipione Aemilii et Druso.
- Numisio.** 608. Lentulo et Numicio.
- Nilio et Anavo.** 609. Maximo Aemilii et Manono.
610. Galva et Cotta.
611. Claudio et Metello.
612. Metello II. et Maximo.
613. Caepione et Rufo.
- Raptose.** 614. Caepione et Lacro.
615. Baenate et Pisone.
616. Narsica Sabione et Bruto.
- Flabo et Ferin-
sio.** 617. Lepido Porcina et Mancino.
618. Philo et Servilio.
619. Flacco et Pisone.
620. Scipione Africano et Flacco.
- Calph...** 621. Scaevola et Calpurnio.
- Levate.** 622. Laenate et Rutilio.
623. Crasso et Flacco.
- Fertana.** 624. Lentulo et Perperna.
- Auditano et
Bvito.** 625. Tuditano et Anulio.
626. Octavio et Rufo.
- Vinag.** 627. Longino et Cinna.

628. Lepido et Oreste.	Hor...
629. Hypsaeco et Flacco.	Iraeco.
630. Longino et Bulvino.	Bolvino.
631. Metello et Flamini.	Flom...
632. Ahenobarbo et Faenio.	Fenio.
633. Opimio et Maximo Aemilii.	Maximo Emlio.
634. Manilio et Carba.	
635. Metello et Cotta.	
636. Catone et Marciorega.	
637. Metello Diademeo et Mutio Sinerebula.	Diademeo et Sinerebula.
638. Geto et Maximo Serviliano.	Maximino.
639. Scauro et Metello.	Seculiano.
640. Balbo et Catone.	Securio.
641. Metello et Carbone.	Balbo.
642. Bruto et Peone.	et Pirone.
His Conss. <i>initium belli Jugurthini.</i>	Initum est bellum Ligurinum.
643. Nasica Scipione et Bestia Calpurnio.	Calph...
644. Rufo et Albino.	
645. Metello Numidico et Silano.	Metello.
646. Sulpitio et Scauro.	
647. Longino et Mario.	Marino.
648. Serrano et Caepione.	Serrano.
His Conss. <i>natus est Cicero die VIII. Kalendas Maias.</i>	
649. Rufo et Mallio.	
650. Mario II. et Fimbria.	
651. Mario III. et Oreste.	Hor...
652. Mario IV. et Catulolo.	Turdilo.
653. Mario V. et Aquilio.	
654. Mario VI. et Flacco.	
655. Antonio et Albino.	
656. Metello Nepote et Tito Didio.	et Didentulo.
657. Lentulo et Crasso.	
658. Ahenobarbo et Longino.	
659. Crasso et Scaevola.	Sebello.
660. Galva et Ahenobarbo.	
661. Flacco et Herennio.	
662. Pulchro et Perperna.	Perperna.
663. Philippo et Caesare.	
664. Caesare et Lupo.	
665. Strabone et Catone.	
666. Sylla et Rufo.	
667. Octabio et Cinna.	
668. Mario VII. et Cinna II.	CCCL.
His Conss. <i>natus est Salustius die Kalend. Octobr.</i>	
669. Cinna III. et Carbone.	
670. Carbone II. et Scribonio.	Scribonio.

- et Carbone. 671. Scipione et Norbano.
 672. Carbone III. et Mario.
 Dionea. 673. Diecula et Dollabella.
 674. Sylla et Metello Pio.
 Pronuntio et 675. Vitia et Pulchro.
 Claudio et Servilio.
 676. Lepido et Catullo.
 Mamerto. 677. Bruto et Mamerco.
 Octavo et Curione. 678. Octavio et Curione.
 Octavo et Curione. 679. Octavio et Cotta.
 amittitur. et Micotta. 680. Lucullo et Micotta.
 681. Marco Lucullo et Cassio Longino.
 P 448 682. Cn. Lentulo et Gellio.
 Plaudulo et 683. P. Lentulo et Oreste.
 Her... 684. Pompeio et Crasso.
 685. Hortensio et Metello.
 Virg... His Conss. *natus est Vergilius die Id. Octobr.*
 Mitello. 686. Marcio Rege et Metello.
 687. Pisone et Galbrione.
 Bulcacio et 688. Bulcacio et Tullo.
 Cotta. 689. Cotta et Torquato.
 690. L. Caesare et Figulo.
 Antonio. 691. Cicerone et Antonino.
 His Conss. *bellum Catilinae gestum est.*
 Sileno et Muraena. 692. Silano et Muraena.
 Messa. 693. Pisone Frugi et Messala Nigro.
 Nigro Afronio. 694. Afronio et Metello Celere.
 Biblaco. 695. Decio Caesare et Bibolo.
 696. Pisone et Gabinio.
 Marcello. 697. Lentulo et Metello Nepote.
 698. Marcellino et Philippo.
 699. Pompeio II. et Crasso II.
 700. Ahenobarbo et Pulchro.
 701. Balbino et Messala.
 702. Pompeio III. et Metello Scipione.
 703. Rufo et Marcello.
 704. Marcello et Paulo.
 705. Lentulo et Marcello.
 Isaur... abest. 706. Caesare et Servilio Issurico.
 Fulio Caeneno. 707. Caeno et Vatino.
 708. Caesare III. et Lepido.
 et Solo. 709. Caesare IV. solo.
 710. Caesare V. et Antonino.
 * * * *Vide paullo infra.*
 Ertio. 711. Pansa et Hirtio.
 His Conss. *obiit Cicero die IV. Kal. Maias.*

712. Lepido et Plano.
713. Antonino pietate et Isaurico. Pietati.
His Conss. bellum Isauricum gestum est, et Julius Caesar ex Senatus consilio deceptus in Curia occiditur a Cassio et Bruto. Senatu.
Concilio.
Cassio.
Abhine Imperatores.
Pollitione.
V 357
Rufino.
- POST HUNC Octavianus Caesar Augustus appellatur.
714. Galbino II. et Pollitione.
715. Rufo Censorino et Sabino.
716. Pulchro et Flacco.
His Conss. obiit Salustius die III. Idus Maias.
717. Agrippa et Gallo.
718. Publicola et Nerva Cocceio. Nerva Cocceio.
719. Cornificio et Pompeio Magno.
His Conss. bellum Fugitivorum gestum est. Haec absunt apud Pontac. His Conss. obiit Cicero: Interfectus est die iv. Kal. Martiarum.
720. Antonino II. et Libone.
 xxx. *His Conss. obiit Cicero interfectus die iv. Kalend. Maias.*
721. Octaviano Augusto II. et Paulo. Octavo, etc.
722. Ahenobarbo et Sosio. Hi extra ordinem infra positi. His Conss. Era prima cursus Lunae inventus est.
723. Octaviano Augusto III. et Corbilio.
724. Octaviano IV. et Crasso.
725. Octaviano V. et Pulchro. X.
726. Octaviano VI. et Agrippa.
His Conss. Carthago libertatem a Populo Romano recepit. desunt.
727. Octaviano VII. et Agrippa II.
728. Octaviano VIII. et Tauro II. desunt.
729. Octaviano IX. et Silano.
730. Octaviano X. et Flacco.
731. Octaviano XI. et Pisone.
732. Aesernino et Aruntio. Arsenino et Aruntio.
 Celso et Hiberio.
733. Lollio et Lepido.
734. Apuleio et Nerva.
735. Saturnino et Lucretio Cinna. XX.
736. Duobus Lentulis.
His Conss. obiit Vergilius die xi. Kalend. Octobr. Lentulo et Cornelia. Virg... die 1. Kalendarum Octobrium.
Fornitio.
Ahenobarbo.
737. Fornicio et Silvano.
738. Domitio Scipione et Ahenobarbo.
739. Libone et Pisone.
740. Crasso et Lentulo.
741. Nerone et Varo.
742. Messala et Quirino.
 Robellio et Saturnino.
743. Maximo et Tuberone. Hi temere inserti.
Tuberone.
744. Africano et Maximo.

- XXX.** 745. Druso et Crispino.
Censorino xxx. et Gallo. 746. Censorino et Gallio.
 747. Nerone II. et Pisone II.
 748. Balbo et Vetere.
xv. 749. Octaviano XII. et Sylla.
Sabino. 750. Sabino et Rufino.
 751. Lentulo et Messalino.
xv. 752. Octaviano XIII. et Silano.
 His *CONSS. natus est CHRISTUS die VIII. Kalend. Jan.*
 753. Lentulo et Pisone.
 1. Caesare et Lucio Paulo.
XL. 2. Vindicio et Varo.
*** Ste. Lemio Inno-** 3. Lamia et Servilio *il matto.
ntiano. 4. Aello Cato et Saturnino.
Arundo. 5. Magno Pompeio et Valerio.
 6. Lepido et Aruntio.
 Caesare et Capitone.
 7. Cretico et Nerva.
 8. Camillo et Quintiliano.
 9. Camero et Sabino.
 10. Dolabella et Salino.
 11. Lepido et Tauro.
 12. Germanico Caesare et Capitone.
L. 13. Flacco et Silano.
Duobus Sextis. 14. Duobus Sextis Pompeio Magno et Apuleio.
 15. Bruto et Flacco.
 16. Tauro et Libone.
 17. Crasso et Rufo.
 18. Tiberiano Caesare II. et Druso Germanico II.
 19. Silano et Balbo.
 20. Messala et Grato.
 21. Tiberiano Caesare III. et Druso Germanico III.
LX. Gallo. 22. Agrippa et Galba.
P 444 23. Pollione et Vetere.
no. 24. Cethego et Varo.
Pompeo Galba. 25. Agrippa II. et Lentulo Galva.
 26. Getulio et Sabino.
 27. Crasso et Fisone.
 28. Silano et Nerva.
Reb... 29. Rufo et Rubellione.

Sequentia margini adscripta leguntur. Cum Joannis Evangelium doceat Dominum Salvatorem nostrum tribus annis post baptismum docuisse ad quae venit XXX. utatis suae anno, sicut in Imperio Tiberii habetur adscriptum, in hoc loco per Consules error annorum est, nisi de Rufo et Rubellione in tertium ordinem Consulibus supputatio pertendat.

*His Conss. passus est Christus die decimo Kalendas Aprilis,
et resurrexit VIII. Kalendas eadem.*

- | | |
|--|-------------------------------|
| 30. Vinicio et Longino Cassio. | .. nullo. |
| 31. Tiberiano Caesare IV. solo. | Tiberiano Consule
et Solo. |
| 32. Aruntio et Ahenobarbo. | LXX. |
| 33. Galba Libolo et Sylla. | Aruntio. |
| 34. Persico et Vitellio - Pulo. | Isti supra Inse-
runtur. |
| 35. Gallo et Nonniano. | |
| 36. Emiliano et Plautio. | |
| 37. Proculo et Nigrino. | |
| 38. Juliano et Asprenate. | |
| 39. Caesare II. et Caesiano. | Caesiano. |
| 40. Caesare III. solo. | et Solo. |
| 41. Caesare IV. et Antonino. | |
| 42. Claudio II. et Larbo. | LXXX. |
| 43. Claudio III. et Vitellio. | Vitellio II. |
| 44. Crispo II. et Tauro. | deest. |
| 45. Vinitio et Corvino. | deest. |
| 46. Asiatico et Silano. | deest. |
| 47. Claudio IV. et Vitellio III. | deest. |
| 48. Vitellio IV. et Publicola. | |
| 49. Veriano et Gallo. | Valeriano. |
| 50. Vetere et Nerviniano. | |
| <i>Hic desinit Cod. Fuxensis.</i> | |
| 51. Claudio et Orfito. | |
| 52. Sylla et Catone. | XC. |
| 53. Silano et Antonino. | |
| 54. Marcello et Aviola. | |
| 55. Nerone et Vetere. | |
| 56. Saturnino et Scipione. | |
| 57. Nerone II. et Pisone. | |
| 58. Nerone III. et Messala Corvino. | |
| <i>His Conss. Petrus et Paulus passi sunt die III. Kalend.
Julias.</i> | |
| 59. Aproniano et Capitone. | |
| 60. Nerone IV. et Lentulo. | |
| 61. Lacio et Turpiniano. | |
| 62. Mario et Gallo. | G. |
| <i>His Conss. Judaea capta est.</i> | |
| 63. Rufo et Regula. | |
| 64. Crasso et Basso. | |
| 65. Helva et Vestino. | |
| 66. Telesino et Paulino. | |
| 67. Capitone et Rufo. | |
| 68. Italico et Trahalo. | |
| <i>His Conss. Nero non comparuit.</i> | |

69. Galba II. et Tito Rufino.
 70. Vespasiano II. solo.
 71. Vespasiano III. et Nerva.
 CX. 72. Vespasiano IV. et Tito II.
 73. Domitiano II. et Messalino.
 74. Vespasiano V. et Tito III.
 75. Vespasiano VI. et Tito IV.
 76. Vespasiano VII. et Tito V.
 77. Vespasiano VIII. et Domitiano III.
 His Conss. *Judaei pervicti sunt.*
 78. Commodo et Prisco.
 79. Vespasiano IX. et Tito VI.
 80. Tito VII. et Domitiano IV.
 81. Galva et Pollione.
 CXX. 82. Domitiano V. et Sabino.
 83. Domitiano VI. et Rufo.
 84. Domitiano VII. et Sabino II.
 85. Domitiano VIII. et Fulvio.
 V 858 86. Domitiano IX. et Dolabella.
 87. Domitiano X. et Saturnino.
 88. Domitiano XI. et Rufo.
 89. Fulvio et Atratio.
 90. Domitiano XII. et Nerva II.
 91. Grabrione et Gralano.
 CXXX. 92. Domitiano XIII. et Sturnino.
 93. Pompeiano et Prisciano.
 94. Asprenate et Laterano.
 95. Domitiano XIV. et Clemente.
 96. Valente et Vetere.
 His Conss. *excessit Domitianus in Palatio Romae.*
 97. Nerva III. et Rufo III.
 98. Nerva IV. et Trajano II.
 99. Palma et Senecio.
 100. Trajano III. et Pontino.
 101. Trajano IV. et Peto.
 CXL. 102. Severiano et Sirio.
 103. Trajano V. et Maximo.
 104. Suburano II. et Marcello.
 105. Candido II. et Quadrato.
 106. Commodo et Cereali.
 107. Syra III. et Senecione II.
 108. Gallo et Bradua.
 109. Palma II. et Tullo.
 110. Orfito et Prisciano.
 111. Pisone et Juliano.

112. Trajano VI. et Anfricano. CL.
 His Consa. *persecutio Christianorum.*
113. Celso II. et Frisciano II.
114. Malsa et Volciso.
115. Messala et Podone.
116. Eliano et Vetere.
117. Aproniano et Nigro.
118. Hadriano et Salinatore.
119. Hadriano IV. et Rustico.
120. Severo II. et Fulgo.
121. Vero II. et Augure.
122. Aviola et Pansa. CLX.
123. Aproniano et Paupino.
124. Glabrione et Torquato.
125. Asiatico et Aquilino.
126. Vero III. et Ambigulo.
127. Titiano et Gallicano.
128. Torquato et Libone.
129. Marcello et Celso. P 445
130. Catullino et Libone.
131. Pontiano et Rufo.
132. Auguriano et Sergiano. CLXX.
133. Hiberno et Sisenna.
134. Severo III. et Varo.
135. Pontiano et Aquilino Rufo.
136. Commodo et Pompeiano.
137. Cesare II. et Balbino.
138. Camerino et Nigro.
139. Antonino II. et Praesente.
140. Antonino III. et Aurelio.
141. Severo et Silvano.
142. Rufino et Quadrato. CLXXX.
143. Torquato et Hedore.
144. Avito et Maximo.
145. Antonino IV. et Aurelio II.
146. Claro et Severo.
147. Largo et Messalino.
148. Torquato et Juliano.
149. Orfito et Prisco.
150. Glabrione et Vetere.
151. Gordiano et Maximo.
152. Glabrione II. et Humillio. CLXX.
153. Praesente et Rufino.
154. Commodo et Laterano.
155. Severo et Sabiniano.
156. Silvano et Augurino.

157. Barbato et Regulo.
 158. Tullo et Sacerdote.
 159. Quintillo et Prisco.
 160. Bradua et Vero.
 161. Antonino V. et Aurelio Caes. duobus Augustia.
 His Conss. orta persecutiene passi Polycarpus et Pionius.
 CC. 162. Rufino et Aequilino.
 163. Laeliano et Pastore.
 164. Macrino et Celso.
 165. Orfito et Pudente.
 166. Pudente et Pollione.
 167. Vero III. et Quadrato.
 In Chronico his Conss. passus legis.
 168. Aproniano et Paulo.
 169. Prisco et Apollenare.
 170. Cethego et Claro.
 171. Severo et Herenniano.
 CCX. 172. Orfito et Maximo.
 173. Severo II. et Pompeiano.
 174. Gallo et Flacco.
 175. Pisone et Juliano.
 176. Pollione et Apro.
 177. Commodo et Quintillo.
 178. Orfito et Rufo.
 179. Commodo II. et Vero.
 180. Praesente et Condiano.
 181. Commodo III. et Byrro.
 CCXX. 182. Mamertino et Rufo.
 183. Commodo IV. et Victorino.
 184. Marullo et Aeliano.
 185. Materno et Bradua.
 186. Commodo V. et Glabrione.
 187. Crispino et Aeliano.
 188. Fusciano et Silano.
 189. Duobus Silanis.
 190. Commodo VI. et Septimiano.
 191. Aproniano et Braduo.
 CCXXI. 192. Commodo VII. et Pertinace.
 193. Flaccone et Claro.
 194. Severo II. et Albino.
 195. Tertullo et Clemente.
 196. Dextro et Prisco.
 197. Laterano et Rufino.
 198. Saturnino et Gallo.
 199. Annullino et Frontone.
 200. Severo II. et Victorino.

201. Muciano et Fabiano.
 202. Severo III. et Antonino. CCXL.
 203. Plautiano II. et Geta.
 204. Chilone et Libone.
 205. Antonino II. et Geta II.
 206. Albino et Emiliano.
 207. Apro et Maximo.
 208. Antonino III. et Geta III.
 209. Pompeiano et Avito.
 210. Faustino et Rufino.
 211. Gentiano et Basso.
 212. Duobus Aspris. CCL.
 213. Antonino IV. et Balbino.
 214. Messala et Sabino.
 215. Laeto et Cereale.
 216. Sabino et Anullino.
 217. Praesente et Extricato.
 218. Antonino et Advento.
His Cons. instrumenta debitorum fisco in foro Romano ar-
serunt per dies xxx.
 219. Antonino II. et Sacerdote.
 220. Antonino III. et Comazonte.
 221. Grato et Seleuco.
 222. Antonino IV. et Alexandro. CCCLX.
 223. Maximo II. et Aeliano.
 224. Fabiano et Crispino.
 225. Fusciano et Dextro.
 226. Alexandro II. et Marcello.
 227. Albino et Maximo.
 228. Modesto et Probo.
 229. Alexandro III. et Dione.
 230. Agricola et Clemente.
 231. Pompeiano et Peligiano.
 232. Lupo et Maximo. CCCLXX.
 233. Maximo et Paterno.
 234. Maximo II. et Urbano. V 359
 235. Severo et Quintiano.
 236. Maximo III. et Africano.
 237. Perpetuo et Corneliano.
 238. Pio et Pontiano.
 239. Gordiano et Aviola.
 240. Albino et Vennsto.
 241. Gordiano II. et Pompeiano.
 242. Attico et Praetextato. CCCLXXX.
 243. Arriano et Papo.
 244. Peregrino et Aemiliano.

245. Philippo et Titiano.
 246. Praesente et Albino.
 P 446 247. Philippo II. et Philippo.
 248. Philippo III. et Philippo II.
 249. Aemiliano et Aquiliano.
 250. Decio II. et Grato.
 251. Decio III. et Decio Caesare.
 His Conss. *persecutio Christianorum.*
 CCXC. 252. Gallo II. et Volusiano.
 253. Volusiano II. et Maximo.
 254. Valeriano II. et Gallieno.
 255. Valeriano III. et Gallieno II.
 256. Maximo et Glabrione.
 257. Valeriano IV. et Gallieno III.
 258. Tusco et Basso.
 His Conss. *passus est Cyprianus die xviii. Kalend. Octobris.*
 259. Aemiliano et Basso.
 260. Seculare et Donato.
 261. Gallieno IV. et Volusiano.
 His Conss. *hostes multi irruerunt in Romania.*
 CCC. 262. Gallieno V. et Faustiano.
 263. Albino et Dextro.
 264. Gallieno VI. et Saturnino.
 265. Valeriano V. et Lucillo.
 266. Gallieno VII. et Sabinillo.
 His Conss. *captus Valerianus in Persida.*
 267. Paterno et Arcesilao.
 268. Paterno II. et Mariniano.
 269. Claudio et Paterno.
 His Conss. *victi Gothi a Claudio.*
 270. Antiochiano et Orfito.
 His Conss. *levatus Aurelianus Imperator.*
 271. Aureliano et Basso.
 His Conss. *muri urbis coepti fieri.*
 CCCX. 272. Quieto et Valdumiano.
 273. Tacito et Placidiano.
 274. Aureliano II. et Capitolino.
 275. Aureliano III. et Marcellino.
 His Conss. *occisus est Aurelianus Imper. Coenofrurio, et levatus est post dies... Tacitus Romae.*
 276. Tacito II. et Aemiliano.
 277. Probo et Paulino.
 His Conss. *occisus est Tacitus Tyana.*
 278. Probo II. et Lupo.
 279. Probo III. et Paterno.
 280. Messala et Grato.

281. Probo IV. et Tiberiano.
 282. Probo V. et Victorino. CCOXX.
 283. Caro et Carino.
 His Conss. *occisus est Probus Sirmium.*
 284. Caro II. et Numeriano.
 His Conss. *magna fames fuit.*
 285. Dioclitiano II. et Aristobulo.
 His Conss. *occisus est Carinus Margo, qui ipso anno cum*
 Aristobulo Consul processerat.
 286. Maximo II. et Aquilino.
 His Conss. *levatus est Maximianus Imperator senior die*
 Kalend. Aprilis.
 287. Dioclitiano III. et Maximiano.
 288. Maximiano II. et Anuarino.
 289. Basso et Quintiano.
 290. Dioclitiano IV. et Maximiano III.
 291. Tiberiano et Dione.
 His Conss. *tenebrae fuerunt inter diem; et eo anno levati*
 sunt Constantius et Maximianus Caesares die Kal. Mart. CCOXXX.
 292. Annibaliano et Aesclepiodoto.
 293. Dioclitiano V. et Maximiano IV.
 294. Constantino et Maximiano.
 His Conss. *castra facta in Sarmatia contra Acinco et Bo-*
 nonia.
 295. Fusco et Anolino.
 His Conss. *Carporum gens universa in Romania se tradidit.*
 296. Dioclitiano VI. et Constantio II.
 297. Maximiano VI. et Maximiano II.
 His Conss. *victi Persae.*
 298. Fausto II. et Gallo.
 299. Dioclitiano VII. et Maximiano VI.
 His Conss. *victi Marcomanni.*
 300. Constantio III. et Maximiano III.
 301. Titiano II. et Nepotiano.
 302. Constantio IV. et Maximiano IV. CCOXXL.
 His Conss. *vilitatem jusserunt Imperatores esse.*
 303. Dioclitiano VIII. et Maximiano VII.
 His Conss. *persecutio Christianorum.*
 304. Dioclitiano IX. et Maximiano VIII.
 His Conss. *deponerunt purpuram privati effecti Dioclitia-*
 nus et Maximianus, et vestierunt Severum et Maximinum.
 Nam Constantius et Maximianus, qui Caesares fuerunt,
 eadem hora Augusti nuncupati sunt die Kalend. April.
 305. Constantio V. et Maximiano V.

306. Constantio VI. et Maximiano VI.
His CONSS. *diem functus Constantius, et postea levatus est Constantinus VIII. Kal. Aug.*
307. Novies et Constantino.
His CONSS. *quod est, post sextum Consulatum, occisus Severus Romae.*
308. Item decies et Maximiano.
His CONSS. *quod est, Maxentio et Romulo, levatus Licinius Carnunto III. Idus Novemb.*
309. Post Cons. X. et septimum.
His CONSS. *quod est, Maxentio II. et Romulo II.*
- Sic. 310. Anno II. post Cons. X. et septimum.
His CONSS. *quod est, Maxentio III. solo, diem * factus Maximianus senior.*
311. Maximiano VIII. Consule.
His CONSS. *quod est, Rufino et Volusiano, diem functus Maximianus Junior.*
- CCCL. 312. Constantino II. et Licinio II.
His CONSS. *quod est Maxentio IV. solo, victus et occisus Maxentius Romae ad Pontem Mulvium.*
- P 447 313. Constantino III. et Licinio III.
314. Volusiano II. et Anniano.
His CONSS. *bellum Cibalense fuit die VIII. Idus Octobr.*
315. Constantino IV. et Licinio IV.
316. Sabino et Rufino.
Solo III. N. Dec. His CONSS. *diem functus Dioclitianus Solo III. Non. Decemb.*
317. Gallicano et Basso.
His CONSS. *levati tres Caesares, Crispus, Licinius et Constantinus die Kalend. Mart.*
- K solo ad marg. 318. Licinio V. et Crispo Caesare.
His CONSS. *tenebras fuerunt inter diem hora IX.*
319. Constantino V. et Licinio Caesare.
320. Constantio VI. et Constantino Caesare.
321. Crispo II. et Constantino II.
- CCCLX. 322. Probiano et Juliano.
323. Severo et Rufino.
324. Crispo III. et Constantino III.
His CONSS. *bellum Adrianopolitanum die V. Non. Juli, et bellum Calcaedonense XIV. Kal. Octob. et levatus est Constantinus Caesar VI. Idus Novemb.*
- V 360 325. Paulino et Juliano.
His CONSS. *occisus Licinius.*
326. Constantino VII. et Constantino Caesare.
His CONSS. *occisus est Crispus, et edidit vicennialis Constantinus Augustus Romae.*
327. Constantino et Maximo.

328. Janusino et Justo.
 329. Constantino VIII. et Constantino IV.
 330. Gallicano et Symmacho.
 His CONSS. *dedicata est Constantinopoli die v. Idus Maias.*
 331. Basso et Ablabio.
 332. Pacatiano et Hilariano. CCCLXX.
 His CONSS. *victi Gothi ab exercitu Romano in terris Sarmatarum die XII. Kalend. Maii.*
 333. Dalmatio et Zenophilo.
 His CONSS. *levatus est Constans die VIII. Kalend. Januar.*
 334. Optato et Paulino.
 His CONSS. *Sarmatae servi universa gens dominos suos in Romaniam expulerunt.*
 335. Constantino et Albino.
 His CONSS. *tricennalia edidit Constantinus Aug. die VIII. Kal. Aug. et levatus est Dalmatius Caesar XIV. Kalend. Octob.*
 336. Nepotiano et Facundo.
 337. Feliciano et Titiano.
 His CONSS. *Constantinus Augustus ad caelestia regna ablatu est XI. Kalend. Junias, et ipso anno nuncupati sunt tres Augusti, Constantinus, et Constantius, et Constans v. Idus Septemb.*
 338. Urso et Polemio.
 339. Constantio II. et Constante.
 340. Acyndino et Proculo.
 His CONSS. *occisus est Constantinus Junior.*
 341. Marcellino et Probrino.
 His CONSS. *pugna facta est cum gente Francorum a Constante Aug. in Galliis. Et ipso anno terraemotus fuit ad Orientem per totum annum praeter Antiochiam.*
 342. Constantio III. et Constante II. CCCLXXX.
 His CONSS. *victi Franci a Constante Aug. seu pacati. Tractus Hermogenes.*
 343. Placido et Romulo.
 344. Leontio et Salustio.
 345. Amentio et Albino.
 346. Constantio IV. et Constante III.
 347. Rufino et Eusebio.
 348. Philippo et Salia.
 His CONSS. *bellum Perricum fuit nocturnum.*
 349. Limerio et Catullino.
 350. Sergio et Nigriniano.
 His CONSS. *Constans occisus est in Gallis a Magnentio, et levatus est Magnentius die xv. Kal. Februar. et Vetrico apud Sirmium Kalend. Martiis eo anno, et Nepotianus*

- Romae III. Non. Junias, et pugna magna fuit cum Romanis et Magnentianis.*
351. Post Cons. Sergii et Nigriniani.
 HIS CONSS. bellum Magnentii fuit *Morsa die IV. Kal. Octobr. et eo anno depositus Vetrano VIII. Kal. Januar. et levatus est Constantius Caesar Idus Martias, et apparuit in Oriente signum Salvatoris die III. Kal. Februar. Luna XXVIII.*
- CCCXC. 352. Constantio V. Constantio Caes.
 353. Constantio VI. et Constantio II.
 HIS CONSS. Magnentius se interfecit in Gallis apud Lugdunum die III. Idus Aug. et Decentius frater Magnentii laqueo se suspendit xv. Kal. Septemb.
354. Constantio VII. et Constantio III.
 HIS CONSS. occisus est Constantius Caesar in insula Flanona.
355. Arbitione et Lolliano.
 HIS CONSS. levatus est Julianus Caesar die VIII. Idus Novembres.
356. Constantio VIII. et Juliano Caes.
 HIS CONSS. introierunt Constantinopolim reliquiae Apostoli Timothei die Kal. Jun.
357. Constantio IX. et Juliano Caes. II.
 HIS CONSS. introierunt Constantinopolim reliquiae Sanctorum Apostolorum Andreae et Lucae die v. Non. Mart. et introivit Constantius Aug. Romae iv. Kal. Maias, et edidit xxxv.
- P 448 358. Datiano et Caereale.
 HIS CONSS. introierunt Constantinopolim legati Persarum die VII. Kal. Martii. Ipso anno terraemotus factus, ita ut civitas Nicomedensium funditus versaretur die VIII. Kal. Septemb. aliae vero CL. civitates partibus vexatae sunt.
359. Eusebio et Hypatio.
 HIS CONSS. natus est Gratianus filius Augusti Valentiniiani die XIV. Kalend. Maias, et ipso anno primum processit Constantinopolim Praefectus urbis, nomine Honoratus, die III. Idus Decemb.
360. Constantio X. et Juliano III.
 HIS CONSS. dedicatum est Constantinopoli Dominicum die xv. Kalend. Martias.
361. Tauro et Florentio.
 HIS CONSS. diem functus Constantius Augustus Moprutrenas in fines Ciliciae Foeniciae provinciae III. Non. Novemb. et introivit Julianus Aug. Constantinopolim die III. Idus Decembres.
- CCCC. 362. Mamertino et Nevitta.

363. Juliano Augusto IV. et Salustio.
 HIS CONSS. occisus est Julianus Augustus in bello Pernico die VI. Kal. Julias, et quia apostata a Deo factus est Christianorum etiam persecutor, occisus est, et levatus est Christianissimus Jovianus Augustus, v. Kal. Julias.
364. Joviano Augusto et Varro.
 HIS CONSS. recessit Jovianus Augustus Dadastana die XI. Kal. Mart. et levatus est Valentinianus Augustus apud Nicaeam die v. Kal. Mart. Ipso anno levatus est Valens Augustus Constantinopolim in miliaris VII. in tribunali a fratre suo Valentiniano die IV. Kal. April.
365. Valentiniano et Valente Augg.
 HIS CONSS. mare ultra terminos suos egressum est die XII. Kal. Aug. et ipso anno lutro nocturnus hostisque publicus intra urbem Constantinopolim apparuit die IV. Kal. Octob.
366. Gratiano Nob. et Dalaifo.
 HIS CONSS. natus est Valentinianus Junior filius Augusti Valentis die xv. Kal. Febr. et ipso anno idem hostis publicus et praedo intra Frygiam salutarem, et in Inacoliensium campo ab Augusto Valente oppressus atque extinctus est die VI. Kal. Junias. Ipso anno Augustus Valentinianus gentem Alamannicam percivit. V 361
367. Lupicino et Jovino.
 HIS CONSS. in civitate Constantinopoli Deus grandinem pluit in modum petrarum die IV. Nonas Julias. Et ipso anno levatus est Gratianus Augustus in Galliis apud Ambianis in tribunali a patre suo Augusto Valentiniano die VIII. Kal. Septemb.
368. Valentiniano II. et Valente II.
 HIS CONSS. terraemotus factus, ita ut civitas Nicaenorum terrae funditus prosterneretur die v. Idus Octob.
369. Valentiniano Nob. et Victore.
 HIS CONSS. opus magnificum cisternae Constantinopolitanae completum est a Domitio Modesto v. c. iterum Praefecto urbis, quod in prima inchoaverat Praefectura. Agon post annos XVII. restitutus est ab Augusto Valente.
370. Valentiniano III. et Valente III.
 HIS CONSS. magna fames fuit in partibus Frygias, et dedicata est sancta Ecclesia, ubi beati Apostoli positi sunt, v. Idus April.
371. Gratiano Augusto II. et Probo.
372. Modesto et Arintheo.
373. Valentiniano IV. et Valente IV.
374. Gratiano III. et Equitio.
375. Post Conss. Gratiani III. et Aequitii.
 HIS CONSS. thermae Carosianae dedicatae sunt, agente Prae-

CCCOX.

fecto v. c. *Vindalonio Magno*. Et ipso anno diem functus *Valentinianus senior xv. Kal. Decemb. in castello Virgithione*, et levatus est *Valentinianus Junior Aug. filius Aug. Valentiniani ab exercitu in tribunali die x. Kal. Decemb. in civitate Acinco*.

376. *Valente Aug. V. et Valentiniano Juniore Augusto*.
 HIS CONSS. *victi et expulsi sunt Gothi a gente Unorum, et suscepti sunt in Romania pro misericordia, jussione Aug. Valentis. Et ipso anno introivit corpus Augusti Valentiniani Constantinopolim, v. Kal. Janu.*

377. *Gratiano IV. et Merobaude*.
 HIS CONSS. *gens Gothorum, qui pro misericordia suscepti sunt, rebellaverunt adversus Romanos, ad quos expugnandos sunt missi Comites cum militibus, et pugnaverunt cum Gothis.*

CCCCXVI. 378. *Valente VI. et Valentiniano II*.
 HIS CONSS. *ingressus est Valens Aug. ab Oriente Constantinopolim die III. Kal. Jun. Et ipso anno profectus est Valens Aug. ex urbe ad fossatum die III. Idus Junias, et pugna magna fuit cum Romanis et Gothis miliaris XII. ab Hadrianopoli, die v. Idus Augusti. Ex ea die Valens Augustus nusquam apparuit, et toto anno per diocesim Thraciarum, et Scythiae, et Moensiae, Gothi habitaverunt simul, et eas praedaverunt, deinde usque ad portas urbis Constantinopolitanae venerunt.*

P 449

379. *Ansonio et Olybrio*.
 HIS CONSS. *levatus est Theodosius Aug. ab Augusto Gratiano die XIV. Kal. Februar. in civitate Sirmium. Ipso anno multa bella Romani cum Gothis commiserunt. Deinde victoriae nuntiatae sunt adversus Gothos, Alanos, atque Hunos die xv. Kal. Decemb.*

Ad oram codicis MS. haec habentur adscripta, quae Sirmondus omisit. *His Cons. Theofilus Alexandriae Episcopus subjectum laterculum infra de Paschae observatione conscribit.*

380. *Gratiano Augusto V. et Theodosio Augusto*.
 HIS CONSS. *victoriae nuntiatae sunt amorum Augustorum. Et ipso anno ingressus est Theodosius Aug. Constantinopolim die XVIII. Kalend. Decemb.*

381. *Syagrio et Eucherio*.
 HIS CONSS. *ingressus est Athanaricus Rex Gothorum Constantinopolim die III. Idus Januar. Eodem mense diem functus idem Athanaricus VIII. Kal. Februar.*

CCCCXL. 382. *Antonio et Syagrio*.
 HIS CONSS. *Theodosius Augustus corpus Augusti Valentiniani in sarcophago deposuit die IX. Kal. Mart. Ipso anno uni-*

versa gens Gothorum cum Rege suo in Romaniam se traderunt die v. Non. Octob.

383. Merobaude II. et Saturnino.

HIS CONSS. levatus est Arcadius Aug. Constantinopolim in miliario VII. in tribunali a Theodosio Aug. patre suo die XVII. Kalend. Febr. Et ipso anno ingressum est Constantinopolim corpus Constantiae filiae Augusti Constantini die II. Idus Septemb.

384. Ricomeri et Clearcho.

HIS CONSS. introierunt Constantinopolim legati Persarum. Ipso anno natus est Honorius Nobilissimus in purpura die v. Idus Septembr.

385. Arcadio Augusto et Bautono.

386. Honorio Nobilissimo et Euvodio.

HIS CONSS. victi atque expugnati, et in Romania captivi adducti gens Greothingorum a nostris Theodosio et Arcadio, deinde cum victoria et triumpho ingressi sunt Constantinopolim die IV. Idus Octobres.

387. Valerio III. et Eutropio.

HIS CONSS. Quinquennalia Arcadius Augustus propria cum Theodosio Augusto patre suo editionibus ludisque celebravit XVII. Kal. Feb.

388. Theodosio Augusto II. et Cynegio.

HIS CONSS. Defunctus est Cynegius Praefectus Orientis in Consulatu suo Constantinopolim. Hic universas provincias longi temporis labe deceptas in statum pristinum revocavit, et usque ad Aegyptum penetravit, et simulacra gentium evertit. Unde cum magno fletu totius populi civitatis deductum est corpus ejus ad Apostolos die XIV. Kal. April. Et post annum transtulit eam matrona ejus Achantia ad Hispanias pedestre. Et ipso anno occiditur hostis publicus Maximus tyrannus a Theodosio Aug. in miliario III. et Aquileia die v. Kal. Aug. Sed et filius ejus Victor occiditur post paucos dies in Gallis a Comite Theodosti Augusti.

389. Timasio et Promoto.

HIS CONSS. introvit Theodosius Aug. in urbem Romam cum Honorio filio suo die Iduum Juniarium, et dedit congiarium Romanis.

390. Valentiniano IV. et Neutarie.

391. Tatiano et Symmacho.

392. Arcadio Augusto II. et Rufino.

HIS CONSS. Valentinianus Junior apud Viennam est interfectus, et levavit se Eugenius tyrannus. Postmodum Theodosius Aug. occidit Eugenium.

393. Theodosio Aug. III. et Abundantio.

CCCCXXX.

V 362

394. Arcadio Aug. III. et Honorio Aug. II.
 395. Olybrio et Probino.
 His Conss. *recessit apud Mediolanum Theodosius Aug.*
 396. Arcadio Aug. IV. et Honorio Aug. III.
 397. Attico et Caesario.
 398. Honorio Aug. IV. et Eutyciano.
 His Conss. *Gildo occisus.*
 399. Manilio et Theodoro v. c.
 His Conss. *templa gentilium demolita sunt, Joviano et Gaudentiq Comitibus.*
 400. Stelicone v. c. Consule. •
 401. Vincentio et Fravito.
 CCCCXI. 402. Arcadio V. et Honorio V.
 His Conss. *Solis facta defectio III. Idus Novembres.*
 403. Theodosio et Rumorido.
 404. Honorio V. et Aristone.
 His Conss. *bellum civile fuit ex III. Kal. September.*
 405. Stelicone II. et Antemio.
 His Conss. *inter Catholicos et Donatistas unitas facta.*
 406. Arcadio VI. et Probo.
 407. Honorio VII. et Theodosio Aug. II.
 P 450 408. Bosso et Philippo.
 CCCCXLVII. 409. Honorio VIII. et Theodosio III.
 His Conss. *Barbari Hispanias ingressi.*
 410. Honorio IX. et Varan quod fuit Tertullo.
 411. Theodosio Aug. IV.
 His Conss. *Constantini tyranni in conto caput adlatum est*
xiv. Kal. Octobres.
 CCCCCL. 412. Honorio IX. et Theodosio V.
 413. Post Consulatum Honorii IX. et Theodosii V. Lucio
 Cos.
 His Conss. *occisi sunt Jovianus, Sebastianus, Salustius,*
et Heraclianus abolitus est.
 414. Constantio v. c.
 415. Honorio X. et Theodosio VI.
 His Conss. *Sanctus Stephanus primus Martyr revelatur sancto*
Presbytero Lactiano die vi. feria, quae fuit tunc III. Non.
Decembres, in Hierosolymis Sancto Joanne Episcopo praesidente,
*et *extante ex his gestis epistolae supradicti presbyteri,*
et Sancti Aviti presbyteri Bracarensis, qui tunc in Hierosolymis degebant.
 416. Theodosio VII. et Palladio.
 417. Honorio XI. et Constantio II.
 418. Honorio XII. et Theodosio VIII.
 419. Monaxio et Plenta.
 His Conss. *Sanctus Joannes et Hierosolymorum Episcopos*

* extant.

*qui supra, epistolam dirigit per Ecclesias orbis terrarum,
quae habetur, de signis terroribusque divinitus perpetratis.*

420. Theodosio IX. et Constantino III.
 421. Agricolo et Eustatio.
 422. Honorio XIII. et Theodosio X. CCCLX.
 423. Mariniano et Asclepiodoto.
 His Cons. Honorius Aug. recessit Ravennae.
 424. Castino et Victore.
 425. Theodosio XI. et Valentiniano Caes.
 426. Theodosio XII. et Valentiniano II. Aug.
 427. Pierio et Ardabu.
 428. Felice et Tauro.
 429. Florentino et Dionisio.
 430. Theodosio XIII. et Valentiniano III.
 431. Basso et Antiocho.
 432. Aetio et Valerio. CCCLXX.
 433. *Theodosio XIV. et Maximo. * His Cons...
 434. Aspare et Ariovindo.
 435. Theodosio XV. et Valentiniano IV.
 436. Isidoro et Senatore.
 437. Aetio II. et Segisvulto. His Cons.
 438. Theodosio XVI. et Fausto.
 439. Theodosio XVII. et Festo.
 440. Valentiniano V. et Anatholio.
 441. Cyro v. c.
 442. Dioscoro. CCCLXXX.
 443. Maximo II. et Paterio.
 444. Theodosio XVIII. et Albino.
 445. Valentiniano VI. et Aetio. CC.
 446. Aetio III.
 447. Callepio et Ardabure.
 448. Postumiano et Zenone.
 449. Asturio et Protogene.
 450. Valentiniano VII. et Aviano.
 451. Adelfio et Marciano.
 452. Herculano et Parracio. CCCCX.
 453. Opilione.
 454. Aetio IV. et Studio.
 455. Valentiniano VIII. et Anthemio.
 456. Avito Augusto Consule.
 457.
 458. Rechimero, et qui de Oriente. DCCC.
 459. Majoriano Augusto et Ariovindo. CCCLXVIII.
 460. Magno et Apollonio.
 461. Severiano et qui de Oriente.
 His Cons. Majorianus occiditur, et Severus efficitur Imperator.

- D. 462. Severo et Leone Augustis.
- DII. 463. Basilio et Gadaifo.
- 464. Olybrio.
Severus Augustus obiit.
Antemius Romae Imperator factus est. Adversus Wandalos grandis exercitus cum Marcellino Duce dirigitur.
- 465. Augusto Antimio II. Consule.
Hactenus Cod. M.S.

P 451
V 363

XIII.

FASTI GRAECI AB ANNO CHRISTI CXXXVIII.
AD ANNUM CCCLXII.

ΤΗΛΑΤΟΙ ΡΩΜΑΙΩΝ.

A. D.

- 138 Αντώνιος εὐσεβῆς καὶ Καρμερινός,
- 139 Αντώνιος δευτερος καὶ Πρεσέντιος,
- 140 Αντώνιος τρίτος καὶ Αὐρίλλιος Καῖσαρ,
- 141 Σιλογάς καὶ Σευῆρος,
- 142 Ρουφίνος καὶ Κουλδράτος,
- 143 Τορκουάτος καὶ Αττικὸς,
- 144 Μάξιμος καὶ Αἰούτιος,
- 145 Αντώνιος καὶ Αὐρίλλιος Καῖσαρ τὸ β',
- 146 Κλάρος καὶ Κλαύδιος,
- 147 Λάργος καὶ Μεσαλίνος,
- 148 Τορκουάτος καὶ Ιουλιανός,
- 149 Ορφίτος καὶ Πρίσκος,
- 150 Γαλλικανός καὶ Οὐτέτηριος,
- 151 Γονδιανός καὶ Μάξιμος,
- 152 Γαλορίων καὶ Ομμουλος,
- 153 Πρεσέντιος καὶ Ρουφίνος,
- 154 Κώμοδος καὶ Λατεράνος,
- 155 Σάβονος καὶ Σευῆρος,
- 156 Σουλιανός καὶ Αὐριανός,
- 157 Βάρβαρος καὶ Ρίγυλος,
- 158 Τέρτιλλος καὶ Κλημίνος,
- 159 Κύντιλλος καὶ Πρίσκος,
- 160 Βράλουδς καὶ Οαρος,

<p>Ἐτη ἀπὸ Αλεξάνδρου.</p>	<p>Ἐτη ἀπὸ Αἰγυπτῶν.</p>	<p>Ἐσακταὶ ἔτη ἐμβόλιμοι.</p>	<p>Τετραετηρίδας.</p>
υεα'	ρξβ'	μ'	β'
υεβ'	ρξη'	μ'	γ'
υεγ'	ρξθ'	μα'	δ'
υεδ'	ρο'	μα'	α.
υεε'	ροα'	μα'	β'
υες'	ροβ'	μα'	γ'
υεζ'	ρογ'	μβ'	δ'
υεη'	ροδ'	μβ'	α.
υεθ'	ροε'	μβ'	β'
υο'	ρος'	μβ'	γ'
υοα'	ροζ'	μγ'	δ'
υοβ'	ροη'	μγ'	α.
υογ'	ροθ'	μγ'	β'
υοδ'	ροτ'	μγ'	γ'
υοε'	ροα'	μδ'	δ'
υος'	ροβ'	μδ'	α.
υοζ'	ρογ'	μδ'	β'
υοη'	ροδ'	μδ'	γ'
υοθ'	ροε'	με'	δ'
υοι'	ρος'	με'	α.
υοκ'	ροτ'	με'	β'
υολ'	ροη'	με'	γ'
υομ'	ροθ'	με'	δ'

161	Αντώνιος τὸ γ', καὶ Οὐῆρος τὸ β',	υπδ'	ρλ'	μς'	α'.
162	Ρουσίμιος τὸ β', καὶ Ακουλίνος,	υπε'	ρλα'	μς'	β'.
163	Κογλιανὸς καὶ Πάστωρ,	υπς'	ρλβ'	μς'	γ'.
164	Μακρίνος καὶ Κέλσος,	υπζ'	ρλγ'	μζ'	δ'.
165	Ορφοίτος καὶ Πούδενος,	υπη'	ρλδ'	μζ'	α'.
166	Πούδενος καὶ Πολλίων,	υπθ'	ρλε'	μζ'	β'.
167	Λούμιος τὸ γ', καὶ Κοδράτος,	υη'	ρλες'	ρξ'	γ'.
168	Απρονιανὸς τὸ β', καὶ Παῦλος τὸ β',	υλα'	ρλζ'	μη'	δ'.
169	Πρίσκος καὶ Απολλινάριος,	υλβ'	ρλη'	μη'	α'.
170	Κλάρος καὶ Κέθηγος,	υλγ'	ρλθ'	μη'	β'.
171	Σενήρος καὶ Ερηνιανὸς,	υλδ'	σ'	μη'	γ'.
172	Ορφοίτος καὶ Μάξιμος,	υλε'	σα'	μθ'	δ'.
173	Σενήρος τὸ β', καὶ Πομπιανὸς τὸ β',	υλες'	σβ'	μθ'	α'.
174	Γάλλος καὶ Φλάκος,	υλεζ'	σγ'	μθ'	β'.
175	Πόσων καὶ Λουλιανὸς,	υλη'	σδ'	μθ'	γ'.
176	Πολίων καὶ Απερ τὸ β',	υλθ'	σε'	ν'	δ'.
177	Κώμωδος καὶ Κυίντολος,	φ'	σες'	ν'	α'. P 452
178	Ορφοίτος καὶ Ρούφος,	φα'	σεζ'	ν'	β'.
179	Κώμωδος καὶ Οὐῆρος,	φβ'	ση'	ν'	γ'.
180	Πρῆτος καὶ Κονδιανὸς,	φγ'	σθ'	να'	δ'.
181	Κώμωδος καὶ Βουῤῥός,	φδ'	σι'	να'	α'.
182	Καμερτίνος καὶ Ρούφος,	φε'	σια'	να'	β'.
183	Κώμωδος τὸ α' καὶ Βικτορίνος,	φς'	σιβ'	να'	γ'.
184	Μάρυλλος καὶ Ηλιανὸς,	φζ'	σιγ'	υβ'	δ'.
185	Μάτερος καὶ Βραδούας,	φη'	σιδ'	υβ'	α'.
186	Κώμωδος τὸ ε', καὶ Γαβριῶν τὸ β',	φθ'	σιε'	υβ'	β'.
187	Κρισπίνος καὶ Ηλιανὸς,	φι'	σις'	υβ'	γ'.
188	Φουσκιανὸς τὸ β', καὶ Σιλανὸς τὸ β',	φια'	σιζ'	υγ'	δ'.
189	Σιλανὸς καὶ Σιλανὸς,	φιβ'	σιη'	υγ'	α'. V 364
190	Κώμωδος τὸ ε', καὶ Σεπτιμιανὸς τὸ β',	φιγ'	σιθ'	υγ'	β'.
191	Απρονιανὸς καὶ Βραδούας,	φιδ'	σκ'	υγ'	γ'.
192	Κώμωδος τὸ ζ', καὶ Περίναξ,	φιε'	σκα'	υδ'	δ'.
193	Φλάκκος καὶ Κλάρος,	φισ'	σκβ'	υδ'	α'.
194	Σεβῆρος τὸ β', καὶ Αλβίνος,	φιζ'	σκγ'	υδ'	β'.
195	Γέριλλος καὶ Κλήμης,	φιη'	σκδ'	υδ'	γ'.
196	Δέκστρος τὸ β', καὶ Κρίσπος,	φιο'	σκε'	υε'	δ'.
197	Αατέρνος καὶ Ρουφίνος,	φκ'	σκες'	υε'	α'.
198	Σατορνίλος καὶ Γάλλος,	φκα'	σκζ'	υε'	β'.
199	Ανυλλίνος καὶ Φροῆτων,	φκβ'	σκη'	υε'	γ'.
200	Σεβῆρος τὸ γ', καὶ Βικτορίνος,	φκγ'	σκθ'	υς'	δ'.
201	Μουκιανὸς καὶ Φλαβιανὸς,	φκδ'	σλ'	υς'	α'.
202	Σεβῆρος τὸ δ', καὶ Αντώνιος,	φκε'	σλα'	υς'	β'.
203	Σεπτίμιος Γέτας καὶ Βῆρος,	φκς'	σλβ'	υς'	γ'.
204	Κύλων τὸ β', καὶ Αίβων,	φκζ'	σλγ'	υζ'	δ'.
205	Αντώνιος τὸ β', καὶ Τέγας Καῖσαρ,	φκη'	σλδ'	υζ'	α'.
206	Σαβίνος καὶ Αιμιλιανὸς,	φκθ'	σλε'	υζ'	β'.

207	Απρων και Μάξιμος,	φλ'	σλς'	νς'	γ'.
208	Αντώνιος τὸ γ', και Γέτας τὸ β',	φλα'	σλς'	νη'	δ'.
209	Πομπιανὸς και Αβιτος,	φλβ'	σλα'	νη'	α'.
210	Φανστίνος και Ρουφίνος,	φλγ'	σλθ'	νη'	β'.
211	Γεντιανὸς και Βάσος,	φλδ'	σμ'	νη'	γ'.
212	Δσπρος και Δσπρος,	φλα'	σμε'	νθ'	δ'.
213	Αντώνιος τὸ δ', και Βαλβίνος,	φλς'	σμβ'	νθ'	α'.
214	Μεσαλάς και Σαβίνος,	φλς'	σμη'	νθ'	β'.
215	Λαίτος και Κεραϊάλης,	φλη'	σμη'	νθ'	γ'.
216	Σαβίνος τὸ β', και Ανυλλίως,	φλθ'	σμε'	ς'	δ'.
217	Πέρσης τὸ β', και Εστρικός,	φμ'	σμε'	ς'	α'.
218	Οκλατιανὸς και Αλβεντος,	φμα'	σμε'	ς'	β'.
219	Σάκερδος τὸ β', και Αντωνιος τὸ β',	φμβ'	σμη'	ς'	γ'.
220	Βαλλέριος και Κομάζων,	φμη'	σμη'	ςα'	δ'.
221	Σαβινιανὸς και Σέλευκος,	φμη'	σν'	ςα'	α'.
222	Αὐτοκράτωρ Αλέξανδρος και Μόδεστος,	φμη'	σνα'	ςα'	β'.
223	Μάξιμος και Ηλιανὸς,	φμη'	σνβ'	ςα'	γ'.
224	Ιουλιανὸς και Κρισπίνος,	φμη'	σνγ'	ςβ'	δ'.
225	Φούσκος τὸ β', και Δέκστρας,	φμη'	σνδ'	ςβ'	α'.
226	Αλέξανδρος τὸ β', και Μαρκελίνος,	φμη'	σνε'	ςβ'	β'.
227	Σαβίνος και Μάξιμος,	φν'	σνε'	ςβ'	γ'.
P 453 228	Μόδεστος και Πρόβος,	φνα'	σνε'	ςγ'	δ'.
229	Αλέξανδρος τὸ γ', και Διων,	φνβ'	σνη'	ςγ'	α'.
230	Πρισκυλλιανὸς και Αγρικολάος,	φνγ'	σνθ'	ςγ'	β'.
231	Πομπηϊανὸς και Πελιγιανὸς,	φνδ'	σε'	ςγ'	γ'.
232	Λούμπος και Μάξιμος,	φνε'	σεα'	ςδ'	δ'.
233	Μάξιμος και Πάτερνος,	φνε'	σεβ'	ςδ'	α'.
234	Μάξιμος τὸ β', και Ούβανὸς,	φνη'	σεγ'	ςδ'	β'.
235	Πομπηϊανὸς και Κυντιανὸς,	φνη'	σεδ'	ςδ'	γ'.
236	Περπέτουος και Αφρικανὸς,	φνθ'	σεε'	ςε'	δ'.
237	Πίος και Κορηλιανὸς,	φς'	σες'	ςε'	α'.
238	Γορδιανὸς και Ποντιανὸς,	φςα'	σες'	ςε'	β'.
239	Σαβίνος τὸ β', και Κορνυλιανὸς,	φςβ'	σεη'	ςε'	γ'.
240	Γερδιανὸς τὸ β', και Πομπηϊανὸς,	φςγ'	σεθ'	ςς'	δ'.
241	Αττικὸς και Αβίολα,	φςδ'	σο'	ςς'	α'.
242	Αριανὸς και Βενοῦστος,	φςε'	σοα'	ςς'	β'.
243	Πετρετρίνος και Πομπηϊανὸς,	φςς'	σοβ'	ςς'	γ'.
244	Φίλιππος Σεβαστὸς τὸ β', και Πιλάτ- στρον,	φςς'	σογ'	ςς'	δ'.
245	Πέρσης και Πάππος,	φςη'	σοδ'	ςς'	α'.
246	Φίλιππος Σεβαστὸς τὸ β', και Αιμυ- λιανὸς,	φςθ'	σοε'	ςς'	β'.
247	Φίλιππος τὸ γ', και Φίλιππος Αὐτο- κράτωρ,	φο'	σος'	ςς'	γ'.
248	Αιμιλιανὸς τὸ β', και Φίλιππος τὸ β',	φοα'	σος'	ςη'	δ'.
V 865 249	Δέκιος τὸ β', και Καυλίνοσ,	φοβ'	σοη'	ςη'	α'.

250 Δέκιος τὸ γ', καὶ Γράτος,	φογ'	σοθ'	ξη'	β'.
251 Γάλλος τὸ β', καὶ Δέκιος,	φοδ'	σπ'	ξη'	γ'.
252 Βολουσιανὸς τὸ β', καὶ Βολουσιανός,	φοε'	σπα'	ξθ'	δ'.
253 Βαλεριανὸς καὶ Μαξιμίνος,	φος'	σπβ'	ξθ'	α'.
254 Βαλλερριανὸς τὸ β', καὶ Γαληνὸς τὸ β',	φοζ'	σπγ'	ξθ'	β'.
255 Βαλλερριανὸς τὸ γ', καὶ Γαληνὸς τὸ γ',	φοη'	σπδ'	ξθ'	γ'.
256 Μάξιμος καὶ Γλαβρίαν,	φοθ'	σπε'	ο'	δ'.
257 Βαλλερριανὸς τὸ δ', καὶ Γαληνός,	φπ'	σπε'	ο'	α'.
258 Τρῦσπος καὶ Βάσσος,	φπα'	σπζ'	ο'	β'.
259 Αἰμιλιανὸς καὶ Βάσσος,	φπβ'	σπη'	ο'	γ'.
260 Σεκουλάριος καὶ Δονάτος,	φπγ'	σπθ'	οα'	δ'.
261 Γαλλήνιος Σεβαστὸς τὸ δ', καὶ Βολου- σιανός,	φπδ'	σλ'	οα'	α'.
262 Γαλλήνιος τὸ ε', καὶ Φαυστιανός,	φπε'	σλα'	οα'	β'.
263 Αλβίνος καὶ Δέκστρος,	φπς'	σλβ'	οα'	γ'.
264 Γαλλήνιος τὸ ς', καὶ Σατορνίλος,	φπζ'	σλγ'	οβ'	δ'.
265 Βαλλερριανὸς καὶ Δουκούλλος,	φπη'	σλδ'	οβ'	α'.
266 Γαλλήνιος τὸ ζ', καὶ Σαβίνος,	φπθ'	σλε'	οβ'	β'.
267 Πάτερνος καὶ Ἀρκεσίλαος,	φλ'	σλς'	οβ'	γ'.
268 Πάτερνος τὸ β', καὶ Μαρινιανός,	φλα'	σλζ'	ογ'	δ'.
269 Κλαύδιος,	φλβ'	σλη'	ογ'	α'.
270 Κλαύδιος Σεβαστὸς καὶ Πάτερνος,	φλγ'	σλθ'	ογ'	β'.
271 Ἀντίοχος τὸ β', καὶ Ορφίτος,	φλδ'	τ'	ογ'	γ'.
272 Αὐριλιανὸς Σεβαστὸς καὶ Βάσσος,	φλε'	τα'	οδ'	δ'.
273 Κύντος καὶ Βελλουμηνιανός,	φλς'	τβ'	οδ'	α'.
274 Αὐριλιανὸς τὸ β', καὶ Καπετολίνος,	φλζ'	τγ'	οδ'	β'.
275 Αὐριλιανὸς τὸ γ', καὶ Μαρκελίνος,	φλη'	τδ'	οδ'	γ'.
276 Τάκιτος Σεβαστὸς καὶ Αἰμιλιανός,	φλθ'	τε'	οε'	δ'.
277 Πρόβος Σεβαστὸς καὶ Παυλίνος,	χ'	τς'	οε'	α'.
278 Πρόβος τὸ β', καὶ Λοῦπος,	χα'	τζ'	οε'	β'.
279 Πρόβος τὸ γ', καὶ Πάτερνος,	χβ'	τη'	οε'	γ'.
280 Μεσσαλάς καὶ Γράτος,	χγ'	τθ'	ος'	δ'.
281 Πρόβος τὸ δ', καὶ Τιβεριανός,	χδ'	τι'	ος'	α'.
282 Πρόβος τὸ ε' καὶ Βικτορίνος,	χε'	τια'	ος'	β'.
283 Κάρος Σεβαστὸς καὶ Καρίνος,	χς'	τιβ'	ος'	γ'.
284 Καρίνος Σεβαστὸς καὶ Νουμεριανός,	χς'	τιγ'	ος'	δ'.
285 Διοκλητιανὸς Σεβαστὸς καὶ Ἀριστό- βουλος,	χη'	τιδ'	ος'	α'.
286 Μαξιμίνος καὶ Ἀκυλίνος,	χθ'	τιε'	ος'	β'.
287 Διοκλητιανὸς Σεβαστὸς καὶ Μαξιμια- νός,	χι'	τις'	ος'	γ'.
288 Μαξιμίνος Σεβαστὸς καὶ Ἰαννουάριος,	χια'	τιζ'	οη'	δ'.
289 Βάσσος τὸ β', καὶ Κυντιανός,	χιβ'	τιη'	οη'	α'.
290 Διοκλητιανὸς Σεβαστὸς καὶ Μαξιμίνος Σεβαστὸς,	χιγ'	τιθ'	οη'	β'.
291 Τιβεριανὸς καὶ Δίαν,	χιδ'	τικ'	οη'	γ'.

P 454

292	Ανηβολιανός και Ασκληπιόδοτος,	χιε'	τκα'	οθ'	δ'.
293	Διοκλητιανός και Μαξιμιανός,	χις'	τκβ'	οθ'	α'.
294	Κωνσταντίνος Καίσαρ και Μαξιμιανός Καίσαρ,	χιζ'	τκγ'	οθ'	β'.
295	Τούσκος και Ανυλλίνος,	χιη'	τκδ'	οθ'	γ'.
296	Διοκλητιανός Σεβαστός και Κωνσταντίνος Καίσαρ τὸ η,	χιθ'	τκε'	π'	δ'.
297	Μαξιμιανός Σεβαστός τὸ ε', και Μαξιμίνος Σεβαστός τὸ ζ',	χιν'	τκε'	π'	α'.
298	Εὔστος τὸ β', και Γάλλος,	χκα'	τκς'	π'	β'.
299	Διοκλητιανός Σεβαστός τὸ ζ', και Μαξιμιανός Σεβαστός τὸ ε',	χκβ'	τκη'	π'	γ'.
300	Κωνσταντίνος Καίσαρ τὸ γ', και Μαξιμιανός Καίσαρ τὸ γ',	χκγ'	τκθ'	πα'	δ'.
301	Τιτιανός και Νεποτιανός,	χκδ'	τλ'	πα'	α'.
302	Κωνσταντίνος Καίσαρ τὸ δ', και Μαξιμίνος Καίσαρ τὸ δ',	χκε'	τλα'	πα'	β'.
303	Διοκλητιανός Σεβαστός τὸ η', και Μαξιμίνος Σεβαστός τὸ ζ',	χκς'	τλβ'	πα'	γ'.
304	Διοκλητιανός τὸ θ', και Μαξιμίνος Σεβαστός τὸ ε',	χκζ'	τλγ'	πβ'	δ'.
305	Κωνσταντίνος Καίσαρ τὸ ε', και Μαξιμίνος Καίσαρ τὸ ε',	χκη'	τλδ'	πβ'	α'.
306	Κωνσταντίνος Σεβαστός τὸ ε', και Μαξιμίνος Σεβαστός τὸ ε',	χκθ'	τλε'	πβ'	β'.
307	Σεβήρος Σεβαστός και Μαξιμιανός Καίσαρ,	χλ'	τλς'	πβ'	γ'.
308	Διοκλητιανός Σεβαστός τὸ ι', και Μαξιμιανός Σεβαστός τὸ θ',	χλα'	τλζ'	πγ'	δ'.
v 366 809	Αικίνιος Σεβαστός τὸ α', και Κωνσταντίνος τὸ α',	χλβ'	τλη'	πγ'	α'.
310	Ανδρόνικος και Πρόβος,	χλγ'	τλθ'	πγ'	β'.
311	Μαξιμιανός και Μαξιμίνος,	χλδ'	τμ'	πγ'	γ'.
312	Κωνσταντίνος τὸ β', και Αικίνιος τὸ β',	χλε'	τμα'	πδ'	δ'.
313	Κωνσταντίνος τὸ γ', και Αικίνιος τὸ γ',	χλε'	τμβ'	πδ'	α'.
314	Βολουσιανός και Ανίανος,	χλς'	τμγ'	πδ'	β'.
315	Κωνσταντίνος τὸ δ', και Αικίνιος τὸ δ',	χλη'	τμδ'	πδ'	γ'.
316	Σαβίνος και Ρουφίνος,	χλθ'	τμε'	πε'	δ'.
317	Γαλλικός και Βάσος,	χμ'	τμς'	πε'	α'.
318	Αικίνιος τὸ ε', και Κρίσπος Καίσαρ,	χμα'	τμζ'	πε'	β'.
319	Κωνσταντίνος Σεβαστός τὸ ε', και Αικίνιος Καίσαρ,	χμβ'	τμη'	πε'	γ'.
320	Κωνσταντίνος Σεβαστός τὸ ε', και Κωνσταντίνος Καίσαρ,	χμγ'	τμθ'	πε'	δ'.
321	Κρίσπος Καίσαρ τὸ β', και Κωνσταντίνος Καίσαρ,	χμδ'	τν'	πε'	α'.

322 Προβιανός και Ιουλιανός,	χμϵ'	τνα'	πς'	β'.
323 Σεβήρος και Ρουφίνος,	χμς'	τνβ'	πς'	γ'.
324 Κρίσπος Καίσαρ και Κωνσταντίος Καίσαρ,	χμζ'	τνγ'	πζ'	δ'.
325 Πρόκλος ἤτοι Παυλίνος και Ιουλιανός,	χμη'	τνδ'	πζ'	α'.
326 Κωνσταντίνος τὸ ζ', και Κωνσταν- τίος τὸ α',	χμθ'	τνε'	πζ'	β'.
327 Κωνσταντίνος και Μαξιμίμος,	χν'	τνε'	πζ'	γ'.
328 Ιανουάριος και Ιούστος,	χνα'	τνε'	πη'	δ'.
329 Κωνσταντίνος τὸ η', και Κωνσταν- τίος τὸ β',	χνβ'	τνη'	πη'	α'.
330 Γαλλικανός και Σύμμαχος,	χνγ'	τνθ'	πη'	β'.
331 Βάσσος και Αβλάβιος,	χνδ'	τξ'	πη'	γ'.
332 Παράτανος και Ιλαριανός,	χνε'	τξα'	πθ'	δ'.
333 Δελμάτιος και Ζηνόφιλος,	χνς'	τξβ'	πθ'	α'.
334 Οπτάτος και Παυλίνος,	χνζ'	τξγ'	πθ'	β'.
335 Κωνσταντίος και Αλβίνος,	χνη'	τξδ'	πθ'	γ'.
336 Νεποτιανός και Φακούνδος,	χνθ'	τξε'	ι'	δ'.
337 Φελεκιαγός και Τιτανός,	χζ'	τξς'	ι'	α'.
338 Ούρσος και Πολέμιος,	χζα'	τξζ'	ι'	β'.
339 Κωνσταντίος τὸ β', και Κώνστας τὸ α',	χζβ'	τξη'	ι'	γ'.
340 Ακίνδυνος και Πρόκλος,	χζγ'	τξθ'	ια'	δ'.
341 Μαρκελλίνος και Προβιανός,	χζδ'	το'	ια'	α'.
342 Κωνσταντίος Σεβαστός τὸ γ', και Κώνστας Σεβαστός τὸ β',	χζε'	τοα'	ια'	β'.
343 Παάκιτος και Ρωμύλος,	χζς'	τοβ'	ια'	γ'.
344 Λεόντιος και Σαλούστιος,	χξζ'	τογ'	ιβ'	δ'.
345 Αμάντιος και Αλμίνος,	χξη'	τοδ'	ιβ'	α'.
346 Κωνσταντίος τὸ δ', και Κωνσταντίος τὸ γ',	χξθ'	τοε'	ιβ'	β'.
347 Ρουφίνος και Ευσέβιος,	χο'	τος'	ιβ'	γ'.
348 Φίλιππος και Σάλιας,	χοα'	τοζ'	ιγ'	δ'.
349 Λιμήνιος και Κατυλίνος,	χοβ'	τοη'	ιγ'	α'.
350 Σέργιος και Νιργινίανος,	χογ'	τοθ'	ιγ'	β'.
351 Τοῖς ἐομένοις,	χοδ'	τη'	ιγ'	γ'.
352 Κωνσταντίος Αύγουστος τὸ ε', και Κωνσταντίος Καίσαρ,	χοε'	τηα'	ιδ'	δ'.
353 Κωνσταντίος τὸ ε', και Κωνσταντίος Καίσαρ τὸ η',	χος'	τηβ'	ιδ'	α'.
354 Κωνσταντίος τὸ ζ', και Κωνσταντίος Καίσαρ τὸ γ',	χοζ'	τηγ'	ιδ'	β'.
355 Αρβιτιών και Δουλιανός,	χοη'	τηδ'	ιδ'	γ'.
356 Κωνσταντίος Αύγουστος τὸ η', και Ιουλιανός Καίσαρ τὸ α',	χοθ'	τηε'	ιε'	δ'.
357 Κωνσταντίος Αύγουστος τὸ θ', και Ιουλιανός Καίσαρ τὸ β',	χπ'	της'	ιε'	α'.

P 455

358	Λατιανός και Κερύλλιος,	χπα'	επε'	ηε'	β'.
359	Ευσέβιος και Τηάτιος,	χπβ'	επη'	ηε'	γ'.
360	Κωνσταντίος Αύγουστος τὸ ε', και Ιουλιανός Καῖσαρ τὸ γ',	χπγ'	επεδ'	ηε'	δ'.
361	Τωῦρος και Φλαφρέντιος,	χπεδ'	εη'	ηε'	α'.
362	Μαμερτίνος και Νεουέτας,	χπεε'	εηα'	ηε'	β'.
363	Ιουλιανός Αύγουστος τὸ δ', και Σα- λούστιος,	χπεε'	εηβ'	ηε'	γ'.
364	Ιουλιανός Αύγουστος και Ουάρονιανός,	χπεε'	εηγ'	ηε'	δ'.
365	Ουάλεντινιανός και Ουάλης Αύγου- στος τὸ α',	χπεη'	εηδ'	ηε'	α'.
366	Γρατιανός Επιφανέστατος και Λαγα- λαίφος,	χπεθ'	εηε'	ηε'	β'.
367	Λουπίκιος και Ιουιανός,	χη'	εηε'	ηε'	γ'.
368	Ουάλεντινιανός και Ουάλης Αύγου- στος τὸ β',	χηα'	εηε'	ηη'	δ'.
V 367 369	Ουάλεντινιανός και Ιουίτωρ,	χηβ'	εηη'	ηη'	α'.
370	Ουάλεντινιανός και Ουάλης τὸ γ',	χηγ'	εηθ'	ηη'	β'.
371	Γρατιανός Αύγουστος τὸ β', και Πρόβος,	χηδ'	εη'	ηη'	γ'.
372	Μόδεστος και Αρηνθέου,	χηε'	εηα'	ηη'	δ'.

XIV.

P 456

FASTI GRAECI ALII EX APOGRAPHO
VOSSIANO

AB ANNO CCXXII. AD ANNUM DCXXX.

<i>Μετα την βασιλιαν Αντωνινου.</i>	Anni, ut videtur, Imperii.	Anni Augusti.	In apographo emittuntur centus et septuaginta.
222 Αντωνινος το δ και Αλεξανδρος	δα	σβ	
223 Μαξιμιμος το δ και Σελινος	β	252	
224 Ιουλιανος β και Κρισπινος	γ	procul dubio.	
225 Φουσκος το β και Σεκστος	δ		
226 Σενηρος β και Μαρκελο το β	ε		
227 Αλβιανος β και Μαξιμιμος	ς		
228 Μοδεστος β και Προβος	ξ		
229 Σενηρος και Αλεξ. και Διων β	η		
230 Πρισκιλλιανος και Αγρικολας	θ	σξ	
231 Κομοδος και Πελεγνιανος	ι		
232 Λουππος και Μαξημος	ια		
233 Μαξημος και Πατερνος	ιβ		
234 Μαξιμιμος β και Ουρβιανος	ιγ		
235 Σενηρος και Μουσιανος	α		
236 Μαξημος και Αφριμιανος	β		
237 Περαπετονος και Κορδινιανος	γ		
238 Πιος και Προκλος	α		
239 Γορδιανου και Αβιολαου	β		
240 Σαβινος β και Ερηνατος	γ	σο	
241 Γορδιανος β και Πομπιλιανος	δ		
242 Αττικος και Πρετεκαστος	ε		
243 Αριανος και Παππος	ς		
244 Πελεγρινος Εμηλιανος	α		
245 Φιλιππος Σεβαστος και Τιττιανος	β		
246 Βασσος και Αλβιανος	γ		
247 Φιλιππος Σεβαστος β και Φιλιππος Κεσαρ.)	δ		
248 Αιμιλιανος β και Ακυλλινος	ς		
249 Δεκιος β και Γρατος	α	σπ	
251 Δεκιος τογ και Δεκιος Καισαρ το β	α		
252 Γαλος το β και Ουολουσιανος	β		
253 Ουολουσιανος το β και Γαληνος το α	γα		

	254	Ουαλλερριανος και Γαλγνος το β	β	
	256	Μαξιμος και Γλαβριον το γ	δ	
	257	Ουαλλερριανος το δ και Γαλλιανος το γ	ε	
	258	Τουσκος και Βασσος	ε	
	259	Λιμιλιανος και Βασσος	ς	
	260	Σκουλλαριος το β και Δωνατος	ξ	
	261	Γαλινου το δ και Ουολουσιανος	η	σδ
	262	Γαλινος το ε και Φανστινιακος	θ	
	263	Αλβινος το β και Δεξτρος	ι	
	264	Γαλλιγνον το ς και Σατορνινος	ια	
	265	Ουαλλερριανος το β και Δουκιος	ιβ	
P 457	266	Γαλλιγνον το ζ και Σαβινέλλος	ιγ	
	267	Πατερνος και Αρχεσιλαος	ιδ	
	268	Πατερνος το β και Μαρινιανος	ισ	
	269	Κλαυδιος Σεβαστος και Πατερνος	α	
	270	Αντιοχμανος το β και Ορφητος	α	
	271	Αυριλλιανος Σεβαστος και Βασ- σος το β	β	τ
V 368	272	Κυντιος το β και Βαλδουβινιανος	γ	
	273	Τατικος και Πλακιβιανος	α	
	274	Αυριλλιανος το β και Καπετολινος	ε	
	275	Αυριλλιανος το γ και Μαρκέλλινος	ς	
	276	Τατικος το β και Ερηλιανος	α	
	277	Προβος Σεβαστος και Παυλινος	β	
	278	Προβος το β και Λουππος	γ	
	279	Προβος το γ και Πατερνος το β	δ	
	280	Μεσσαλας και Γρατος	ε	ττ
	281	Προβος το δ και Τιβεριος	ς	
	282	Προβος το ε και Ουιτορινος	ξ	
	283	Καρος Σεβαστος και Καρινος	α	
	284	Καρινος το β και Νουμεριανος	β	χξ

Omittitur deinde Epocha Augusti.

Τα απο Φιλιππου μεχρι Διοκλη- τιανου το β ετη		XZ	Phi-
		Ep. Dio-	lippi.
		det.	
285	Διοκλητιανου το β και Αριστοβουλου	ετη α	χγ
286	Μαξιμος και Ακυλλιανος	β	χδ
287	Διοκλητιανου το γ και Μαξιμιμος Σεβαστος	γ	χε
288	Μαξιμιμου το β και Ιανουαριου	δ	χη
289	Τιβεριου Βασσου και Διωνος και Κυντιανου	ε	χιβ
290	Διοκλητιανου το δ και Μαξιμια- νου γ	ς	χιγ

291	Τιβεριανου το β και Διωνος	ζ	χιδ
292	Ανιλιανου και Ασκληπιοδοτου	η	χιε
293	Διοκλητιανου το ε και Μαξιμιανου το δ	θ	χιε
294	Κωνσταντινου Καισαρ και Μαξιμιανου Καισαρ	ι	χιζ
295	Τουσκου και Ανυλλινου	ια	χιη
296	Διοκλητιανου το ε και Κωνσταντινου το β	ιβ	χιθ
297	Μαξιμινου το ε και Μαξιμιανου Καισαρ το β	ιγ	χι*
298	Φαυστος και Γαλλος	ιδ	χια
299	Διοκλητιανου Ζ η viz. και Μαξιμιανου το ε	ιε	χιβ
300	Κωνσταντινου Και το γ και Μαξιμιανου το	ις	χιγ
301	Τιτιανου και Νεπατιανου	ιζ	χιδ
302	Κωνσταντινου Καισαρ δ και Μαξιμιανος Καισαρ το α	ιη	χιε
303	Διοκλητιανου το η και Μαξιμιανου το ζ	ιθ	χιε
304	Διοκλητιανου το θ και Μαξιμιανου το η	κ	χιζ
305	Κωνσταντ Καισαρ το ζ και Μαξιμιανου Καισαρ το ε	κα	χιη
338	Ουρσου και Πολεμιου		
339	Κωνσταντιου το β και Κωνσταντος το α		
340	Αικυδνου και Προκλου		
341	Γρονιος και Προρινου		
342	Κωνσταντιου το γ και Κωνσταντος το β		
343	Ιλακιανου και Ρομυλλου		
344	Αεοντιου και Σαλλουστιου		
345	Αμαντιου και Αλβιανου		
346	Κωνσταντιου το δ και Κωνσταντος το γ		
347	Ρουφινου και Ευσεβιου		
348	Φιλίππου και Σαλια		
349	Αημενιον και Κατυλινου		
350	Σεργιος και Νιγηριανος		
351	Οι μετα Τραπιαν Σεργιου και Νιγηριανου		
352	Κωνσταντιου το ε και Κωνσταντιου ναιου το α		
353	Κωνσταντιου το β και Κωνσταντος το β		
354	Κωνσταντιου το ζ και Κωνσταντος το γ		
355	Αροητινος και Δολλιανου		
356	Κωνσταντιου το η και Ιουλιανου Καισαρος το α		
357	Κωνσταντιου το θ και Ιουλιανου Καισαρος το β		
358	Απτιανος και Καθαλλιος		

				Indictio.
	359	Ευσεβιος και Τπατιος		
	360	Κωνσταντιου το ι και Ιουλιανου το γ	ος	γπγ γ
	361	Ταυρου και Φλορεντιου	οη	χπδ δ
	362	Μαμερτινου και Νεβιττας	οθ	χπε ε
V 369	363	Ιουλιανου το δ και Σαλουστιου	π	χπε ς
	364	Ιοβιανος και Βαρρωνιανος	πα	χπε ζ
	365	Ουαλεντινιανου και Ουαλεντος το β	πβ	χπη η
	366	Γρατιανος και Δαγαλαις	πγ	χπθ θ
	367	Λουπηκινος και Ιοβιανος	πδ	χλ ι
	368	Ουαλεντινιανου το β και Ουαλις το β	πε	χλα ια
	369	Ουαλεντινιανου και Ουικτορος	πε	χλβ ιβ
	370	Ουαλεντινιανου και Ουαλεντος το γ	πς	χλγ ιγ
	371	Γρατιανου το β και Προβου	πη	χλδ ιδ
	372	Μοδιστος και Αρινθεος	πθ	χλε ιε
	373	Ουαλεντινιανος και Ουαλης το δ	λ	χλε α
	374	Γρατιανου το δ και Εκυτιου	λα	χλε β
	375	Τοις μετα την Τπατιαν Γρατιανου και Εκυτιου	λβ	χλη γ
	376	Ουαλεντος το ε και Ουαλεντινος Νεος	λγ	χλη δ
	377	Γρατιανου το δ και Μεροβανδος	λδ	ψ ε
	378	Ουαλεντινιανος το ς και Ουαλεν- τινος ναιος	λε	ψα ς
	379	Αυσωνιου και Ολυβριου	λε	ψβ ζ
	380	Γρατιανος το β και Θεοδωσιου το δ	λς	ψγ η
	381	Ευχεριος και Ευαγριος το α	λη	ψδ θ
	382	Αντονινου και Συναγριου το β	λη	ψε ι
	383	Μεροβανδου το β και Σατορνιλου το α	ρ	ψε ια
	384	Ρηγομηρου και Κλεαρχου	ρα	ψζ ιβ
	385	Αρκαδιου το α και Βαυδωνος	ρβ	ψη ιγ
	386	Ονωριου Επιφανεστατου και Ενω- διου	ργ	ψθ ιδ
	387	Βαλεντινιανου το γ και Εντροπιου	ρδ	ψι ιε
	388	Θεοδωσιου το β και Κυνιγιου	ρε	ψια α
	389	Τιμασιου και Προμοτου	ρε	ψιβ β
	390	Ουαλεντινιανου το δ και Νεωτεριου	ρς	ψιγ γ
	391	Τατιανου και Συμαχου	ρη	ψιδ δ
	392	Αρκαδιου το β και Ρουφινου	ρθ	ψιε ε
	393	Θεοδοσιου το γ και Αβουδαντιου	ρι	ψις ς
	394	Αρκαδιου το γ και Ονωριου το β	ρια	ψιζ ζ
	395	Ολυβριου και Προβινου	ριβ	ψιη η
P 459	396	Αρκαδιου το δ και Ονωριου το γ	ριγ	ψιθ θ
	397	Καισαριου και Αττικου	ριδ	ψκ ι
	398	Ονοριου το δ και Ευτυχιανου	ριδ male	ψκα ια

399	Ευτροπιου και Θεοδορου	ριε	ψκβ	ιβ	
400	Ιεληχωνος και Αυριλλιανου	ρις	ψκγ	ιγ	
401	Βικεντιου και Φρασηττα	ριζ	ψκδ	ιδ	
402	Αραδιου το ε και Ονωριου το ε	ριη	ψκε	ιε	
403	Θεοδοσιου το α και Ρομοροδου	ριθ	ψκε	α	
404	Ονωριου το ε και Αριστινιτου	ρκ	ψκζ	β	
405	Στελιχωνος το β και Ανθεμιου το α	ρκα	ψκη	γ	
406	Αραδιου το ε και Προβου	ρκβ	ψκθ	δ	
407	Ονωριου το ζ και Θεοδοσιου το β	ρκγ	ψλ	ε	
408	Βασσου και Φιλιππου	ρκδ	ψλα	ς	
409	Ονωριου το η και Θεοδοσιου το γ	ρκε	ψλβ	ζ	
410	Ουαριανου του Λαμπροτατου	ρκς	ψλγ	η	
411	Ονωριου το θ και Θεοδοσιου το δ	ρκζ	ψλδ	θ	
412	Ονωριου το ι και Θεοδοσιου το ε	ρκη	ψλε	ι	
413	Λουκιου του Λαμπροτατου	ρκθ	ψλε	ια	
414	Κωνσταντιου και Κωσταντος	ρλ	ψλζ	ιβ	
415	Ονωριου το ια και Θεοδοσιου το ε	ρλα	ψλη	ιγ	
416	Θεοδοσιου το ζ και Παλλαδιου	ρλβ	ψλθ	ιδ	
417	Ονωριου το ιβ και Κωσταντος το β	ρλγ	ψμ	ιε	
418	Ονωριου το ιγ και Θεοδοσιου το η	ρλδ	ψμα	α	
419	Μοναξιου και Πλινθα	ρλε	ψμβ	β	
420	Θεοδοσιου το θ και Κωσταντος το γ	ρλε	ψμγ	γ	
421	Ευσαθιου και Αγκικολα	ρλζ	ψμδ	δ	
422	Ονωριου το ιδ και Θεοδοσιου το ι	ρλη	ψμε	ε	
423	Ασκληπιουδατου και Μαρινιανου	ρλθ	ψμε	ς	
425	Θεοδοσιος το ια και Ουαλεντινια- νου Καισαρ	ρμ	ψμζ	ζ η	
426	Θεοδοσιος το ιβ και Ουαλεντινια- νου το β	ρμα	ψμη	θ	
427	Ιεριου και Αρδαβουριου	ρμβ	ψμθ	ι	V 370
428	Φιλικος και Ταυρου	ρμγ	ψν	ια	
429	Φλωρεντιου και Διονυσου	ρμδ	ψνα	ιβ	
430	Θεοδοσιου το ιγ και Ουαλεντινια- νου το γ	ρμε	ψνβ	ιγ	
431	Αντισχου και Βασσου	ρμε	ψνγ	ιδ	
432	Ουαλλεριου και Αστιου	ρμζ	ψνδ	ιε	
433	Θεοδοσιου το ιδ και Μαξιμου	ρμη	ψνε	α	
434	Αρεοβινδα και Ασπαρος	ρμθ	ψνε	β	
435	Θεοδοσιος το ιε και Ουαλεντινια- νου το ιδ	ρν	ψνζ	γ	
436	Ισιδορου και Σινατορου	ρνα	ψνη	δ	
437	Αετιου το β και Σιγησβουλδου	ρνβ	ψνθ	ε	
438	Θεοδοσιου το ις και Φαυστου	ρνγ	ψξ	ς	
439	Θεοδοσιου το ιζ και Φιστου	ρνδ	ψξα	ζ	
440	Ανατολιου και Ουαλεντινου	ρνε	ψξβ	η	
441	Κυρου μονου	ρνε	ψξγ	θ	

	442	Ευδοξίου και Διοσκαρου	ρνζ	ψξδ	ι
	443	Μαξιμου και Πατριου	ρνη	ψξε	ια
	444	Θεοδοσιου το ιη και Αλβινου	ρνθ	ψξς	ιβ
	445	Ουαλεντινιανου το ε και Νομου	ρξ	ψξζ	ιγ
	446	Αειτου το γ και Συμμος	ρξα	ψξη	ιδ
	447	Αρταβουριου και Αλυπιου	ρξβ	ψξθ	ιε
P 460	448	Ζιωνος και Ποδτουμιανου	ρξγ	ψο	α
	449	Πρωτογενους και Αστυριου	ρξδ	φοα	β
	450	Βαλεντινιανου και Αβιηνου	ρξε	φοβ	γ
	451	Μαρκιανου Αυγουστου και Αδελφιου	ρξς	φογ	δ
	452	Σπορακιου και Ερκουλιανου	ρξζ	φοδ	ε
	453	Βινοκομιαου και Οσηλιανου	ρξη	φοε	ς
	454	Αειτου και Στουλιου	ρξθ	φος	ζ
	455	Βαλεντινιανου το η και Ανθαρμου	ρο	φοζ	η
	456	Βαρανου και Ιωανου	ροα	φοη	θ
	457	Κωνσταντιου και Ρουφου	ροβ	φοθ	ι
	518	Μαγνου μονου	αιβ	ωιθ	ια
	519	Ιουστινιου Αυγουστου και Ευθεριχου	ολγ	ωμ	ιβ
	520	Βιταλιανου και Ρουστικιου	ολδ	ωμα	ιγ
	521	Ιουστινιανου και Ουαλλερριου	αλε	ωμβ	ιδ
	522	Συμμαχου και Βορητιου	ελε	ωμγ	ιε
	523	Μαξιμου μονου	ελζ	ωμδ	α
	524	Ιουστινιανου Αυγουστου και Οπιλιου	ολη	ωμε	β
	525	Φιλοξενου και Προβου	ολθ	ωμε	γ
	526	Ολυβριου μονου	σμ	ωμζ	δ
	527	Μαβορητιου μονου	σμα	ωμη	ε
	528	Ιουστινιανου Αυγ. το β μονου	σμβ	ωμθ	ς
	529	Αειτου μονου	σμη	ων	ζ
	530	Αμπαδιου και Ορεστου	σμηδ	ωνα	η
	531	Ανυπατα	σμε	ωνβ	θ
	532	Ανυπατα	σμε	ωνγ	ι
	533	Ιουστινιανου Αυγ. το γ μονου	σμζ	ωνδ	ια
	534	Ιουστινιανου Αυγ. το δ και Παυλινου	σμη	ωνε	ιβ
	535	Βελισαριου μονου	σμηθ	ωνς	ιγ
	536	Ανυπατα	σν	ωνζ	ιδ
	537	Ανυπατα	σνα	ωνη	ιε
	538	Ιωαννου μονου και Επαρχου Πετορου	σνβ	ωνθ	α
	539	Αππιονος μονου	σνη	ωξ	β
	540	Ιουστινου μονου	σνδ	ωξα	γ
	541	Βασιλειου μονου	σνε	ωξβ	δ
	542	Ανυπατα	σνε	ωξγ	ε
	543	Ανυπατα	σνζ	ωξδ	ς
	544	Ανυπατα	σνη	ωξε	ζ

545	Ανυπατα	σνθ	ωξς	η	
546	Ανυπατα	σξ	ωξς	θ	
547	Ανυπατα	σξα	ωξη	ι	
548	Ανυπατα	σξβ	ωξθ	ια	
549	Ανυπατα	σξγ	ωε	ιβ	
550	Ανυπατα	σξδ	ωσα	ιγ	V 371
551	Ανυπατα	σξε	ωσβ	ιδ	
552	Ανυπατα	σξς	ωσγ	ιε	
553	Ανυπατα	σξς	ωσδ	ια	
554	Ανυπατα	σξη	ωσει	ιβ	
555	Ανυπατα	σξθ	ωσς	ιγ	
556	Ανυπατα	σω	ωσς	ιδ	
557	Ανυπατα	σσα	ωση	ιε	
558	Ανυπατα	σσβ	ωσθ	ις	
559	Ανυπατα	σσγ	ωσθ	ις	P 461
560	Ανυπατα	σσδ	ωσπα	η	
561	Ανυπατα	σσε	ωσβ	θ	
562	Ανυπατα	σσς	ωσγ	ι	
563	Ανυπατα	σσς	ωσδ	ια	
564	Ανυπατα	σση	ωπε	ιβ	
565	Ανυπατα	σσθ	ωπς	ιγ	
566	Ιουστινου <i>Ανγ. μονου</i>	σπ	ωπς	ιδ	
567	Ανυπατα	σπα	ωπη	ιε	
568	Ιουστινου <i>Ανγς το β μονου</i>	σπβ	ωπθ	ια	
569	Ανυπατα	σπγ	ωλ	ιβ	
570	Ανυπατα	σπδ	ωλα	ιγ	
571	Ανυπατα	σπε	ωλβ	ιδ	
572	Ανυπατα	σπς	ωλγ	ιε	
573	Ανυπατα	σπς	ωλδ	ις	
574	Ανυπατα	σπη	ωλε	ις	
575	Ανυπατα	σπθ	ωλς	η	
576	Ανυπατα	σλ	ωλς	θ	
577	Ανυπατα	σλα	ωλη	ι	
578	Ανυπατα	σλβ	ωλθ	ια	
579	Τιβεριου <i>Κωνσταντ. Ανγ. μονου</i>	σλγ	Ϟδ	ιβ	
580	Ανυπατα	σλδ	Ϟα	ιγ	
581	Ανυπατα	σλε	Ϟβ	ιδ	
582	Ανυπατα	σλς	Ϟγ	ιε	
583	Ανυπατα	σλς	Ϟδ	ια	
584	Μαυρικιου <i>Τιβεριου Ανγ. μονου</i>	σλη	Ϟε	ιβ	
458	Αεωντος <i>Ανγ. μονου</i>	ρογ	ψπ	ιβ	
460	Απολλωνιου και <i>Μαγνου</i>	ροδ	ψπα	ιγ	
461	Αγαλαιφου και <i>Σεβεριου</i>	ροε	ψπβ	ιδ	
462	Αεωντος <i>β μονου</i>	ρος	ψπγ	ιε	
463	Βιβιανου <i>μονου</i>	ρος	ψπδ	ια	
464	Ρουστικου και <i>Ολυβριου</i>	ροη	ψπε	ιβ	

	465	Βασιλείσκου και Αρμεναρικού	ροθ	ψπς	γ
	466	Λεοντος γ μονου	ρπ	ψπζ	δ
	467	Πουσαιου και Ιωαννου	ρπα	ψπη	ε
	468	Ανθεμιου Αυγς μονου	ρπβ	ψπθ	ς
	469	Ζιωνος και Μαρκιανος	ρπγ	ψλ	ζ
	470	Ιωρδανου και Σεβηρου	ρπδ	ψλα	η
	471	Λεοντος δ μονου και Προβιανου	ρπε	ψλβ	θ
	472	Μαρκιανου μονου και Φηστου	ρπς	ψλγ	ι
	473	Λεοντος μονου ε	ρπζ	ψλδ	ια
	474	Λεοντος ναιου Αυγς μονου	ρπη	ψλε	ιβ
	475	Ανυπατα	ρπθ	ψλς	ιγ
	476	Βασιλείου Αυγουστου μονου και Αρματιου μονου	ρλ	ψλζ	ιδ
	477	Ανυπατα	ρλα	ψλη	ιε
	478	Ιολου μονου	ρλβ	ψλθ	α
	479	Ζιωνος Αυγουστου μονου	ρλγ	ω	β
	480	Βασιλείου μονου	ρλδ	ωα	γ
	481	Πλακητου μονου	ρλε	ωβ	δ
	482	Τροπονδου μονου	ρλς	ωγ	ε
	483	Ανυπατα	ρλζ	ωδ	ς
P 462	484	Θεοδωριχου μονου	ρλη	ωε	ζ
	485	Συμμαχου μονου	ρλθ	ως	η
	486	Δογγινου β μονου	σ	ωζ	θ
V 372	487	Βοητιου μονου	σα	ωη	ι
	488	Ανναμιου και Σιφιδιου	σβ	ωθ	ια
	489	Ευσεβιου μονου	σγ	ωι	ιβ
	490	Δογγινου δευτερον μονου	σδ	ωια	ιγ
	491	Ολυβριου Ναιου μονου	σε	ωιβ	ιδ
	492	Αναστασιου Αυγς και Ρουφου	σες	ωιγ	ιε
	493	Ευσεβιου β μονου Ανυπατα	σζ	ωιδ	α
	494	Αστεριου και Περσιδιου	ση	ωιε	β
	495	Βιατορος	σθ	ωις	γ
	496	Παυλου μονου	σι	ωιζ	δ
	497	Αναστασιου Αυγς το β	σια	ωιη	ε
	498	Ιωαννου και Παυλινου	σιβ	ωιθ	ς
	499	Ιωαννου αλλου μονου Κυρτου	σιγ	ωαι	ζ
	500	Πατρικιου και Τπατιου	σιδ	ωαια	η
	501	Πομπηνιου και Αβηνιου	σιε	ωαιβ	θ
	502	Προβου και Αβηνιου	σις	ωαιγ	ι
	503	Δεξικρατους και Βουλουσιανου	σιζ	ωαιδ	ια
	504	Κεθηγου μονου	σιη	ωαιε	ιβ
	505	Σαβινιανου και Θεοδωρου	σιθ	ωαις	ιγ
	506	Αρεοβινταδου Ναιου και Μισσαλα	σικ	ωαιζ	ιδ
	507	Αναστασιου Αυγς το γ και Βεναν- τιου	σικα	ωαιη	ιε

508 Καλλερος και αλλου Βιναντιου	σκβ	ωκθ	α	
509 Οπορτουνου μονου	σκγ	ωλ	β	
510 Δοησιου μονου	σκδ	ωλα	γ	
511 Σεκουνδινου και Φηρικος	σκε	ωλβ	δ	
512 Παυλου του Βιβιανου και Μοσχ- ανου	σκες	ωλγ	ε	
513 Κλιμεντινου και Προβου αλλου	σκες	ωλδ	ς	
514 Σενατορος μονου	σκη	ωλε	ζ	
515 Ανθεμιου και Φλορεντινου	σκθ	ωλες	η	
516 Πιτρου μονου	σλ	ωλζ	θ	
517 Αναστασιου και Δγαπητου	ολα	ωλη	ι	
585 Ανυπατα	σδβ	ρδς	γ	
586 Ανυπατα	ε	ρδζ	δ	
587 Ανυπατα	τα	ρδη	ε	
588 Ανυπατα	τβ	ρδθ	ς	
589 Ανυπατα	τγ	ρδε	ζ	
590 Ανυπατα	τδ	ρδια	η	
591 Ανυπατα	τε	ρδιβ	θ	
592 Ανυπατα	τες	ρδιγ	ι	
593 Ανυπατα	τζ	ρδιδ	ια	
594 Ανυπατα	τη	ρδισ	ιβ	
595 Ανυπατα	τθ	ρδισ	ιγ	
596 Ανυπατα	τι	ρδις	ιδ	
597 Ανυπατα	τια	ρδιη	ισ	
598 Ανυπατα	τιβ	ρδιθ	α	
599 Ανυπατα	τιγ	ρδικ	β	
600 Ανυπατα	τιδ	ρδικα	γ	
601 Ανυπατα	τιε	ρδικβ	δ	P 463
602 Ανυπατα	τις	ρδικγ	ε	
603 Ανυπατα	τις	ρδικδ	ς	
604 Φωκα Αυγς μονου	τιη	ρδικε	ζ	
605 Ανυπατα	τιθ	ρδικς	η	
606 Ανυπατα	τικ	ρδικζ	θ	
607 Ανυπατα	τικα	ρδικη	ι	
608 Ανυπατα	τικβ	ρδικθ	ια	
609 Ανυπατα	τικε	ρδικβ	ιβ	
610 Ανυπατα	τικς	ρδικγ	ιγ	
611 Ηρακλειου Αυγς μονου	τικς	ρδικδ	ιδ	
612 Ανυπατα	τικη	ρδικε	ισ	
613 Ανυπατα	τικθ	ρδικς	α	
614 Ανυπατα	τιλ	ρδικζ	β	
615 Ανυπατα	τιλα	ρδικη	γ	
616 Ανυπατα	τιλβ	ρδικθ	δ	V 373

<i>Ex In-</i>	<i>Avvata</i>				<i>Epocha</i>
<i>dictio-</i>	<i>Avvata</i>				<i>Augusti.</i>
<i>ne.</i>					
617	<i>Avvata</i>	τλγ	Ϟμ	ε	χμς
618	<i>Avvata</i>	τλδ	Ϟμα	ς	χμξ
619	<i>Avvata</i>	τλε	Ϟμβ	ξ	χμη
620	<i>Avvata</i>	τλς	Ϟμγ	η	χμθ
621	<i>Avvata</i>	τλζ	Ϟμδ	θ	χν
622	<i>Avvata</i>	τλη	Ϟμε	ι	χνα
623	<i>Avvata</i>	τλθ	Ϟμς	ια	χνβ
624	<i>Avvata</i>	τμ	Ϟμξ	ιβ	χνγ
625	<i>Avvata</i>	τμα	Ϟμη	ιγ	χνδ
626	<i>Avvata</i>	τμβ	Ϟμθ	ιδ	χνε
627	<i>Avvata</i>	τμγ	Ϟν	ιε	χνς
628	<i>Avvata</i>	τμδ	Ϟνα	α	χνξ
629	<i>Avvata</i>	τμε	Ϟνβ	β	χνη
630	<i>Avvata</i>	τμς	Ϟνγ	γ	χνθ

XV.

FRAGMENTUM FASTORUM

AB ANNO CHRISTI CCV. AD ANNUM CCCLIV.

205	F	Antonino II. et Geta.	Mar.	xxii.
206	E	Albino et Aemiliano.	Mer.	iii.
207	D	Caro et Maximo.	Jov.	xiv.
208	CB	Antonino III. et Geta II.	B Ven.	xxv.
209	A	Pompeiano et Avito.	Sol.	vi.
210	G	Faustino et Rufino.	Lun.	xviii.
211	F	Gentiano et Basso.	Mar.	xxviii.
212	ED	Duobus Aspris.	B Mer.	ix.
213	C	Antonino IV. et Balbino.	Ven.	xx.
214	B	Messala et Sabino.	Sat.	i.
215	A	Laeto et Cereale.	Sol.	xii.
216	GF	Sabino et Anulino.	B Lun.	xxiii.
217	E	Praesente et Extricato.	Mer.	iv.
218	D	Antonino et Advento.	Jov.	xv.
219	C	Antonino II. et Sacerdote.	Ven.	xxvi.
P 464 220	BA	Antonino III. et Comazonta.	B Sat.	vii.
221	G	Grato et Seleuco.	Lun.	xviii.
222	F	Antonino IV. et Alexandro.	Mar.	xxix.
223	E	Maximo et Heliano.	Mer.	x.

224 DC	Juliano et Crispino.	B	Jov. XXI.
225 B	Fusco et Dextro.		Sat. II.
226 A	Alexandro II. et Marcello.		Sol. XIV.
227 G	Sabino et Maximo.		Lun. XXV.
228 FE	Modesto et Probo.	B	Mar. VI.
229 D	Alexandro III. et Dione.		Jov. XVII.
230 C	Agricola et Clementino.		Ven. XXVIII.
231 B	Pompeiano et Peligniano.		Sat. IX.
232 AG	Lupo et Maximo.	B	Sol. XX.
233 F	Maximo et Paterno.		Mar. I.
234 E	Maximo II. et Urbano.		Mer. XII.
235 D	Severo et Quintiano.		Jov. XXIII.
236 CB	Maximino et Africano.	B	Ven. IV.
237 A	Perpetuo et Corneliano.		Sol. XV.
238 G	Pio (<i>al. Ulpio</i>) et Pontiano.		Lun. XXVII.
239 F	Gordiano et Aviola.		Mar. VIII.
240 ED	Sabino et Venusto.	B	Mer. XIX.
241 C	Gordiano et Pompeiano.		Ven. XXX.
242 B	Attico et Praetextato.		Sat. XI.
243 A	Arriano et Papo.		Sol. XXII.
244 GF	Peregrino et Aemiliano.	B	Lun. III.
245 E	Philippo et Titiano.		Mer. XIV.
246 D	Praesente et Albino.		Jov. XXV.
247 C	Philippo II. et Philippo.		Ven. VI.
248 BA	Philippo III. et Philippo II.	B	Sat. XVII.
249 G	Aemiliano et Aquilino.		Lun. XXVIII.
250 F	Decio II. et Grato.		Mar. IX.
251 E	Decio III. et Decio Caesare.		Mer. XXI.
252 DC	Gallo II. et Volusiano.	B	Jov. II.
253 B	Volusiano II. et Maximo.		Sat. XIII.
254 A	Valeriano II. et Gallieno.		Sol. XXIV.
255 G	Valeriano III. et Gallieno II.		Lun. V.
256 FE	Maximo et Glabrione.	B	Mar. XVI.
257 D	Valeriano IV. et Gallieno III.		Jov. XXVII.
258 C	Tusco et Basso.		Ven. VIII.
259 B	Aemiliano et Basso.		Sat. XIX.
260 AG	Saeculare et Donato.	B	Sol. XXX.
261 F	Gallieno IV. et Volusiano.		Mar. XI.
262 E	Gallieno V. et Faustino.		Mer. XXIII.
263 D	Albino et Dextro.		Jov. IV.
264 CB	Gallieno VI. et Saturnino.	B	Ven. XV.
265 A	Valeriano II. et Lucillo.		Sol. XXVI.
266 G	Gallieno VII. et Sabinillo.		Lun. VII.
267 F	Paterno et Arcesilao.		Mar. XXVIII.
268 ED	Paterno II. et Marimiano.	B	Mer. XXIX.
269 C	Claudio et Paterno.		Ven. X.

V 374

	270	B	Antiochiano et Orfito.	Sat.	xxi.
	271	A	Aureliano et Basso.	Sol.	ii.
	272	GF	Quieto et Voldumiano.	B	Lun. xiii.
	273	E	Tacito et Placidiano.	Mer.	xxiv.
	274	D	Aureliano II. et Capitolino.	Jov.	vi.
	275	C	Aureliano III. et Marcellino.	Ven.	xvii.
	276	BA	Tacito II. et Aemiliano.	B	Sat. xlviii.
	277	G	Probo et Paulino.	Lun.	viii.
	278	F	Probo II. et Lupo.	Mar.	xx.
	279	E	Probo III. et Paterno.	Mer.	i.
	280	DC	Messala et Grato.	B	Jov. xii.
	281	B	Probo IV. et Tiberiano.	Sat.	xxiii.
	282	A	Probo V. et Victorino.	Sol.	iv.
P 465	283	G	Caro et Carino.	Lun.	xv.
	284	FE	Carino II. et Numeriano.	B	Mar. xxv.
	285	D	Diocletiano II. et Aristobulo.	Jov.	vii.
	286	C	Maximo II. et Aquilino.	Ven.	xviii.
	287	B	Diocletiano III. et Maximiano.	Sat.	xxx.
	288	AG	Maximiano II. et Januario.	B	Sol. xi.
	289	F	Basso II. et Quintiano.	Mar.	xxii.
	290	E	Diocletiano IV. et Maximiano III.	Mer.	iii.
	291	D	Tiberiano et Dione.	Jov.	xiv.
	292	CB	Annibaliano et Asclepiodoto.	B	Ven. xxv.
	293	A	Diocletiano V. et Maximiano IV.	Sol.	vi.
	294	G	Constantio et Maximiano.	Lun.	xvii.
	295	F	Tusco et Anullino.	Mar.	xxviii.
	296	ED	Diocletiano VI. et Constantio II.	B	Mer. ix.
	297	C	Maximiano V. et Maximiano II.	Ven.	xx.
	298	B	Fausto II. et Gallo.	Sat.	i.
	299	A	Diocletiano VII. et Maximiano VI.	Sol.	xii.
	300	GF	Constantio III. et Maximiano III.	B	Lun. xxiii.
	301	E	Titiano et Nepotiano.	Mer.	iv.
	302	D	Constantio IV. et Maximiano IV.	Jov.	xv.
	303	C	Diocletiano VIII. et Maximiano VII.	Ven.	xxvi.
	304	BA	Diocletiano IX. et Maximiano VIII.	B	Sat. vii.
	305	G	Constantio V. et Maximiano V.	Lun.	xviii.
	306	F	Constantio VI. et Maximiano VI.	Mar.	xxix.
	307	E	Novies et Constantino.	Mer.	x.
	308	DC	Decies et Maximiano VII.	B	Jov. xxi.
	309	B	Post Consul. X. et VII.	Sat.	ii.
	310	A	Anno ii. post Consul. X. et VII.	Sol.	xiii.
	311	G	Maximiano VIII. solo.	Lun.	xxv.
	312	FE	Constantino II. et Licinio II.	B	Mar. vi.
	313	D	Constantino III. et Licinio III.	Jov.	xvii.
	314	C	Volusiano et Anniano.	Ven.	xviii.
	315	B	Constantino IV. et Licinio IV.	Sat.	ix.

316	AG	Sabino et Rufino.	B	Sol. xx.	
317	F	Gallicano et Basso.		Mar. i.	
318	E	Licinio V. et Crispo.		Mer. xii.	
319	D	Constantino V. et Licinio.		Jov. xxxii.	
320	CB	Constantino VI. et Constantino.	B	Ven. iv.	
321	A	Crispo II. et Constantino II.		Sol. xv.	
322	G	Probiano et Juliano.		Lun. xxvii.	
323	F	Severo et Rufino.		Mar. viii.	
324	ED	Crispo III. et Constantino III.	B	Mer. xix.	
325	C	Paulino et Juliano.		Ven. xxx.	
326	B	Constantino VII. et Constantio.		Sat. xi.	
327	A	Constantio et Maximo.		Sol. xxii.	
328	GF	Januarino et Justo.	B	Lun. iii.	
329	E	Constantino VIII. et Constantino IV.		Mer. xxiv.	
330	D	Gallicano et Symmacho.		Jov. xxv.	
331	C	Basso et Ablavio.		Ven. vi.	
332	BA	Pacatiano et Hilariano.	B	Sat. xvii.	
333	G	Dalmatio et Zenofilo.		Lun. xxviii.	
334	F	Optato et Paulino.		Mar. x.	
335	E	Constantio et Albino.		Mer. xxi.	
336	DC	Nepotiano et Facundo.	B	Jov. ii.	
337	B	Feliciano et Titiano.		Sat. xiii.	
338	A	Urso et Polemio.		Sol. xxiv.	
339	G	Constantio II. et Constante.		Lun. v.	
340	FE	Aquindino et Procule.	B	Mar. xvi.	V 375
341	D	Marcellino et Probino.		Jov. xxvii.	
342	C	Constantio III. et Constante II.		Ven. viii.	
343	B	Placido et Remulo.		Sat. xix.	
344	AG	Leontio et Sallustio.	B	Sol. xxx.	
345	F	Amantio et Albino.		Mar. xi.	
346	E	Post Amantio et Albino.		Mer. xxxii.	P 466
347	D	Rufino et Eusebio.		Jov. iv.	
348	CB	Philippo et Salia.	B	Ven. xv.	
349	A	Limenio et Catullino.		Sol. xxvi.	
350	G	Sergio et Nigriniano.		Lun. vii.	
351	F	Post Sergio et Nigriniano.		Mar. xviii.	
352	ED	Constantio V. et Constantio Caea.	B	Mer: xxxix.	
353	C	Constantio VI. et Constantio II.		Ven. x.	
354	B	Constantio VII. et Constantio III.		Sat. xxii.	

XVI.

EX TEMPORIBUS GALLIENI,
 QUIS, QUANTUM TEMPORIS PRAEFECTURAM URBIS
 ADMINISTRAVERIT,
 AB ANNO CHRISTI CCLIV. AD ANNUM CCCLIV.

254. Valeriano II. et Gallieno. Lollianus Praefectus Urbis.
 255. Valeriano III. et Gallieno II. Valerius Maximus P. V.
 256. Maximo et Glabrione. Nummius Albinus P. V.
 257. Valeriano IV. et Gallieno III. Julius Donatus P. V.
 258. Tusco et Basso. Cornelius Saecularis P. V.
 259. Aemiliano et Basso. Cornelius Saecularis P. V.
 260. Saeculari II. et Donato. Cornelius Saecularis P. V.
 261. Gallieno IV. et Volusiano. Nummius Albinus P. V.
 262. Gallieno V. et Faustino. Nummius Albinus P. V.
 263. Albinus II. et Dextro. Nummius Albinus P. V.
 264. Gallieno VI. et Saturnino. Paternus P. V.
 265. Valeriano II. et Lucillo. Paternus P. V.
 266. Gallieno VII. et Sabinilla. Paternus P. V.
 267. Paterno et Harcesilao. Petronius Volusianus P. V.
 268. Paterno II. et Mariniano. Petronius Volusianus P. V.
 269. Claudio et Paterno. Flavius Antiochianus P. V.
 270. Antiochiano et Orfito. Flavius Antiochianus P. V.
 271. Aureliano et Basso. Postumius Varus P. V.
 272. Quieto et Voldumiano. Flavius Antiochianus P. V.
 273. Tacito et Placidiano. Virius Orfitus P. V.
 274. Aureliano II. et Capitolino. Virius Orfitus P. V.
 275. Aureliano III. et Marcellino. Postumius Syagrius P. V.
 276. Tacito II. et Aemiliano. Ovinus Paternus P. V.
 277. Probo et Paulino. Ovinus Paternus P. V.
 278. Probo II. et Lupo. Virius Lupus P. V.
 279. Probo III. et Paterno. Virius Lupus P. V.
 280. Messala et Grato. Virius Lupus P. V.
 281. Probo IV. et Tiberiano. Ovinus Paternus P. V.
 282. Probo V. et Victorino. Pomponius Victorianus P. V.
 283. Caro et Carino. Titius Roburrus P. V.
 284. Carino II. et Numeriano. Ceionius Varus P. V.
 v 876 285. Diocletiano II. et Aristobolo. Ceionius Varus P. V.
 286. Maximo II. et Aquilino. Junius Maximus P. V.
 287. Diocletiano III. et Maximiano. Junius Maximus P. V.

288. Maximiano II. et Januarino. III. Kalendas Martii, Pomponius Januarius P. V.
289. Baso II. et Quintiano. Pomponius Januarius P. V.
290. Diocletiano IV. et Maximiano III. Turranus Gratianus P. V.
291. Tiberiano II. et Dione. XII. Kalend. Martii, Junius Tiberianus P. V.
292. Annibaliano et Asclepiodoto III. Nonas Augusti, Claudius Marcellus P. V.
293. Diocletiano V. et Maximiano IV. III. Idus Martii, Septimius Aeyndinus P. V.
294. Constantio et Maximiano. Septimius Aeyndinus P. V.
295. Tusco et Anulino. III. Idus Januarii, Aristobulus P. V.
296. Diocletiano VI. et Constantio II. XII. Kalend. Martii, Cassius Dion P. V.
297. Maximiano V. et Maximiano II. Acanius Annibalianus P. 467 P. V.
298. Fausto II. et Galle. Arterius Maximus P. V.
299. Diocletiano VII. et Maximiano VI. Anicius Faustus P. V.
300. Constantio III. et Maximiano III. Kalendis Martii, Pompeius Faustinus P. V.
301. Titiano II. et Nepotiano. Aelius Dionysius P. V.
302. Constantio IV. et Maximiano IV. XI. Kalendas Martii, Nummius Tuscus P. V.
303. Diocletiano VIII. et Maximiano VII. Pridie Idus Septembris, Junius Tiberianus P. V.
304. Diocletiano IX. et Maximiano VIII. Pridie Nonas Januarii, Aradius Rufinus P. V.
305. Constantio V. et Maximiano V. Pridie Idus Februarii, Postumius Titianus P. V.
306. Constantio VI. et Maximiano VI. XIV. Kalendas Aprilis, Annus Anulinus P. V.
307. Maximiano VII. et Maximiano. ex mense Aprili, factus est sextus Consulatus, quod est, Novius et Constantino. VI. Kalendas Septembris, Justicus Tertullus P. V.
308. Consules quos jusserint DD. NN. Augusti. ex XII. Kalendas Maii factum est, Maxentio et Romulo: quod est, Decius et Maximiano. VII. Idus Aprilis, Statius Rufinus P. V.
309. Maxentio II. et Romulo II. III. Kalendas Novembris, Aurelius Heruogenes P. V.
310. Maxentio III. Consule. V. Kal. Novembris, Bassus Volusianus P. V.
311. Consules quos jusserint DD. NN. Augusti. ex Mense Septembri, factum est, Rufino et Eccebio. V. Kalendas Novembris, Junius Flavianus P. V.

312. Maxentio IV. Consule, qui sunt Constantino II. et Licinio II. v. Idus Februarii, Aradius Rufinus P. V. vi. Kalend. Novemb. Annius Anulinus dies xxxiv. P. V. iii. Kalendas Decembris, Aradius Rufinus iterum P. V.
313. Constantino III. et Licinio III. vi. Idus Decembris, Rufus Volusianus P. V.
314. Volusiano et Anniano. Rufus Volusianus P. V.
315. Constantino IV. et Licinio IV. xiii. Kalendas Septembris, Vectius Rufinus P. V.
316. Sabino et Rufino. Pridie Nonas Augusti, Ovinus Gallicanus P. V.
317. Consules quos jusserint DD. NN. Augusti. ex die xiii. Kalendas Martii, Gallicano et Basso. Idibus Maii, Septimius Bassus P. V.
318. Licinio V. et Crispo Caesare. ex die iii. Idus Julii in Idus Augusti, vice illius cognovit Julius Cassius, eo quod ad Augustum profectus est. Septimius Bassus regressus P. V.
319. Constantino V. et Licinio Caesare. Kalend. Septembris, Valerius Maximus Basilus P. V.
320. Constantino VI. et Constantino Caesare. Valerius Maximus P. V.
321. Crispo II. et Constantio II. Valerius Maximus P. V.
322. Probianus et Juliano. Valerius Maximus P. V.
323. Severo et Rufino. Idibus Septembris, Lucer. Verinus P. V.
324. Crispo III. et Constantino III. Lucer. Verinus P. V.
325. Paulino et Juliano. Pridie Nonas Januarii, Acilius Severus P. V.
326. Constantino VII. et Constantio Caesare. Idibus Novembris, Anicius Julianus P. V.
327. Constantio et Maximo. Anicius Julianus P. V.
328. Januarino et Justo. Anicius Julianus P. V.
329. Constantino VIII. et Constantino IV. vii. Idus Septembris, Publius Optatianus P. V. dies xxxi. Item viii. Idus Octobris, Petronius Probianus P. V.
330. Gallicano et Symmacho. Petronius Probianus P. V.
331. Basso et Ablavio. Pridie Idus Aprilis, Anicius Paulinus P. V.
332. Pacatiano et Hilariano. Anicius Paulinus P. V.
333. Dalmatio et Zenosilo. Septimo Idus Aprilis, Publius Optatianus P. V. Item in dies xxxii. Item sexto Idus Maias, Ceionius Julianus Kamenius P. V.
334. Optato et Paulino. v. Kalendas Maii, Anicius Paulinus P. V.

335. Constantio et Paulino. III. Kalendas Januarii, Rufius Albinus P. V.
336. Nepotiano et Facundo. Rufius Albinus P. V.
337. Feliciano et Titiano. VII. Idus Martii, Valerius Proculus P. V.
338. Urso et Polemio. Idibus Januarii, Mecilinius Hilarianus P. V.
339. Constantio II. et Constante. Pridie Idus Julias, Turgius Apronianus, Menses III. P. V. Item VIII. Kalendas Novembris, Fabius Titianus P. V.
340. Acyndino et Proculo. ex die III. Nonas Maii, in VII. P 468 Idus Junii, Junius Tertullus Vicarius cognovit, eo quod ad Augustum profectus est. postea reversus Fabius Titianus P. V.
341. Marcellino et Probino. V. Kalendas Martii, Aurelius Celsinus P. V.
342. Constantio III. et Constante II. Kalendis Aprilis, Filolhanus Mavortius Menses III. dies VI. P. V. Item Pridie Nonas Julias, Aco Catulinus Philomatius P. V.
343. Placido et Remulo. Aco Catulinus P. V.
344. Leontio et Salustio. Aco Catulinus P. V. sed III. Idus Aprilis, Quintus Rusticus P. V.
345. Amantio et Albino. Quintus Rusticus P. V. III. Nonas Julias, Probinus P. V.
346. Post Consulatum Amantii et Albini, Probinus P. V. VII. Kalendas Januarii, Placidus P. V.
347. Rufino et Eusebio. Placidus P. V. Pridie Idus Janias, Limenius Praefectus Praetorio et Urbi.
348. Philippo et Salia. Ulpus Limenius Praefectus Praetorio et Urbi.
349. Limenio et Catulino. Limenius Praefectus Praetorio et Urbi. Cessaverunt Praefecturae dies XLII. a die VI. Idus Aprilis usque in XV. Kalendas Junii. XIV. Kalendas Junii, Hermognes Praefectus Praetorio et Urbi.
350. Sergio et Nigriniano. Hermogenes Praefectus Praetorio et Urbi. III. Kalendas Martii, Fabius Titianus P. V.
351. Magnentio et Gaisone. Fabius Titianus P. V. Merum Kalendis Martii, Aurelius Celsinus P. V. Iterum IV. Idus Maii, Caelius Probatas P. V. VII. Idus Junii, Clodius Adelfus P. V. XV. Kalendas Januarii, Valerius Proculus P. V.
352. Decantio et Paulo. Valerius Proculus P. V. Iterum V. Idus Septembris, Septimius Mnasea P. V. VI. Kalendas Octobris, Neratius Cerealis P. V.

853. Constantiō VI. et Constantiō II. Neratius Cerealis P. V.
vi. Idus Decembris, Vitrasius Orfitus P. V.
854. Constantio VII. et Constantio III. Vitrasius Orfitus Prae-
fectus Urbis.

XVII.

CATALOGUS PONTIFICUM ROMANORUM,
IN QUO FASTI ALIQUOT CONSULARES
RECENSENTUR.

- IMPERANTE TIBERIO Caesare, passus est Dominus noster Iesus
Christus, duobus Geminis Consulibus, VIII. Kalendas Apri-
lis, et post adscensum ejus Beatissimus Petrus Episcopatu-
m suscepit. Ex quo tempore per successionem dispo-
situm, quis Episcopus, et quot annis praefuit, vel quo
imperante.
- Petrus annis viginti quinque, mente uno, diebus novem. Fuit
temporibus Tiberii Caesaris, et Caii, et Tiberii Claudii,
et Neronis, a Consulatu Vinicii et Longini usque Neronis
et Veteris. Passus autem cum Paule die tertia Kalendas
Julias, Consulibus SS. imperante Nerone.
- LINUS annis duodecim, mensibus quatuor, diebus duodecim.
Fuit temporibus Neronis a Consulatu Saturnini et Scipio-
nis usque Capitone et Rufo.
- CLEMENS annis novem, mensibus undecim, diebus duodecim.
Fuit temporibus Galbae et Vespasiani, a Consulatu Tra-
chali et Italici, usque Vespasiano VI. et Tito.
- CLETUS annis sex, mensibus duobus, diebus decem. Fuit tem-
poribus Vespasiani et Titus, et initio Domitiani, a Consu-
libus Vespasiano VIII. et Domitiano V. usque Domitiano IX.
et Rufo.
- ANAGETUS annis duodecim, mensibus decem, diebus tribus.
Fuit temporibus Domitiani, a Consulibus Domitiano X.
et Sabino, usque Domitiano XVII. et Clemente.
- EVARISTUS annis tredecim, mensibus septem, diebus duobus.
Fuit temporibus novissimis Domitiani, et Nervae, et
Trajani; a Consulatu Valentis et Veri, usque Gallo et
Bradua.
- ALEXANDER annis septem, mensibus duobus, die uno. Fuit

V 377

temporibus Trajani, a Consulatu Palmas et Tulli, usque Veliano et Vetere.

SIXTUS annis decem, mensibus tribus, diebus viginti uno. Fuit temporibus Hadriani, a Consulatu Nigri et Aproniani, usque Vero III. et Ambibulo.

TRAIANUS annis undecim, mensibus tribus, diebus tribus. Fuit temporibus Antonini Macrini, a Consulatu Titiani et Gallicani, usque Caesare et Balbino.

HYENUS annis duodecim, mensibus tribus, diebus sex. Fuit P 469 temporibus Veri, a Consulatu Gallicani et Veteris, usque Praesente et Rufino.

PIVS annis viginti, mensibus quatuor, diebus viginti uno. Fuit temporibus Antonini Pii, a Consulatu Clari et Severi, usque duobus Augustis. Sub hujus Episcopatu frater ejus Hermes librum scripsit, in quo mandatur, contineturque quod ei praecepit Angelus, cum venit ad eum in habitu pastoris.

SORUS annis novem, mensibus tribus, diebus duobus. Fuit temporibus Antonini et Commodi, a Consulatu Veri et Erenniani, usque Paterno et Bradua.

VICTOR annis novem, mensibus duobus, diebus decem. A Consulatu Saturnini et Galli, usque Praesente et Extricato.

GALLISTUS annos quinque, menses duos, dies decem. Fuit temporibus Macrini et Hellogabali, a Consulatu Antonini et Adventi, usque Antonino III. et Alexandro.

UMIANUS annos octo, menses undecim, dies duodecim. Fuit temporibus Alexandri, a Consulatu Maximi et Asliani, usque Agricola et Clementino.

PORTIANUS annis quinque, mensibus duobus, diebus septem. Fuit temporibus Alexandri, a Consulatu Pompeiani et Peligniani. Eo tempore Nepotianus Episcopus et Hippolytus presbyter exules sunt deportati in insulam nocivam Sardiniam, Severo et Quintiano Consulibus. In eadem insula distinctus est iv. Kalendas Octobris, et loco ejus ordinatus est Anteros xi. Kalendas Decembris, Consulibus SS.

ANTEROS mense uno, diebus decem. Mortis iii. Nonas Januarii, Maximo et Africano Consulibus.

FABIANUS annos quatuordecim, mensem unum, dies decem. Fuit temporibus Maximini, et Gordiani, et Philippi. A Consulatu Maximini et Africani, usque Decio II. et Grato. Pasens xii. Kalendas Februarii. Hic regiones divisit Diaconibus: et multas fabricas per coemeteria fieri jussit. Post passionem ejus, Moyses et Maximus Presbyteri, et Nicestratus Diaconus comprehensi sunt, et in carcerem missi. Eo tempore supervenit Novatus ex Africa; et se-

paravit de Ecclesia Novatianum, et quosdam confessores, postquam Moyses in carcere defunctus est, qui fuit ibi menses undecim, dies undecim.

CORNELIUS annos duos, menses tres, dies decem. A Consulibus Decio IV. et Decio II. usque Gallo et Volusiano. Sub Episcopatu ejus Novatus extra Ecclesiam ordinavit Novatianum in urbe Roma, et Nicostratum in Africa. Hoc facto, Confessores, qui se separaverunt a Cornelio, cum Maximo Presbytero, qui cum Moyse fuit, ad Ecclesiam sunt reversi; post hoc Centumcellis expulsi. Ibi cum gloria dormitionem accepit.

LUCIUS annos tres, menses octo, dies decem. Fuit temporibus Galli et Volusiani, usque Valeriano III. et Gallieno II. Hic exul fuit, et postea nutu Dei incolumis ad Ecclesiam reversus est, tertio Nonas Martias, Consulibus SS.

STEPHANUS annos quatuor, menses duos, dies viginti unum. Fuit temporibus Valeriani et Gallieni, a Consulatu Volusiani et Maximini, usque Valeriano III. et Gallieno II.

SIXTUS annis duobus, mensibus undecim, diebus sex. Coepit a Consulatu Maximi et Glabrienis, usque Tusco et Basso, et passus est VIII. Idus Augusti, a Consulatu Tusci et Bassi, usque in die XII. Kalendas Augusti, Aemiliano et Basso Consulibus.

DIONYSIUS annis octo, mensibus duobus, diebus quatuor. Fuit temporibus Gallieni, ex die undecimo Calendarum Augusti, Aemiliano et Basso Consulibus, usque in diem septimum Kalendas Januarii, Consulibus Claudio et Paterno.

FELIX annis quinque, mensibus undecim, diebus viginti quinque. Fuit temporibus Claudii et Aureliani: a Consulatu Claudii et Paterni, usque in Consulatum Aureliani II. et Capitolini.

EUTYCHIANUS annis octo, mensibus undecim, diebus tribus. Fuit temporibus Aureliani, a Consulatu Aureliani III. et Marcellini, usque in diem VII. Idus Decembris, Caro II. et Carino Consulibus.

CAIUS annis duodecim, mensibus quatuor, diebus septem. Fuit temporibus Cari et Carini, ex die XVI. Kalendas Januarii, Consulibus Caro II. et Carino, usque in X. Kalendas Maii, Diocletiano VI. et Constantio II. Consulibus.

MARCELLINUS annis octo, mensibus tribus, diebus viginti quinque. Fuit temporibus Diocletiani et Maximiani, ex die Fride Kalendas Julias, a Consulibus Diocletiano VI. et Constantio II. usque in Consulatum Diocletiani IX. et Maximiani VIII. Quo tempore fuit persecutio, et cessavit Episcopatus annis VII. mensibus VI. diebus XXV.

MARCELLUS anno uno, mensibus septem, diebus viginti. Fuit

temporibus Maxentii, a Consulatu x. et Maximiano, usque post Consulatum x. et septimum.

EUSEBIUS menses quatuor, dies sedecim, a xiv. Kalendas Maias, P 470 usque in diem xvi. Kalendas Septembris.

MILTIADES annis tribus, mensibus sex, diebus novem; ex die sexto Nonas Julias, a Consulatu, Maximiano VIII. solo; quod fuit mense Septembri, Volusiano et Rufino, usque in III. Idus Januarii, Volusiano et Anniano Consulibus.

SYLVESTER annis viginti uno, mensibus undecim. Fuit temporibus Constantini, a Consulatu Volusiani et Anniani; ex die Pridie Kalendas Februarii, usque in diem Kalendarum Januariarum, Constantio et Albino Consulibus.

MARCUS menses octo, dies viginti. Et hic fuit temporibus Constantini, Nepotiano et Facundo Consulibus, ex die xv. Kalendas Februarias, usque in die Nonarum Octobrium, Consulibus SS.

JULIUS annos quindecim, mensem unum, dies undecim. Fuit temporibus Constantini, a Consulatu Feliciani et Titiani, ex die VIII. Idus Februarii, in diem Pridie Idus Aprilis, Constantio V. et Constantio Caesare Consulibus. Hic multas fabricas fecit: Basilicam in via Portense, milliaro III. Basilicam in via Flaminia, milliaro II. quae appellatur **VALENTINI**: Basilicam Juliam, quae est Regione VII. juxta forum Divi Trajani: Basilicam trans Tiberim, Regione XIV. juxta Callistum: Basilicam in via Aurelia, milliaro III. ad Callistum.

LIBERIUS fuit temporibus Constantii, ex die XI. Kalendas Junias, in diem a Consulibus Constantio V. et Constantio Caesare.

XVIII.

V 373

PASCHALIS GENTUM ANNORUM,

AB ANNO CHRISTI CCCXII. AD ANNUM CCCCXI.

B.	Constantino II. et Licinio II.	III.	Idus	April.
	Constantino III. et Licinio III.	III.	Kal.	April.
	Valeriano et Anniano.	XV.	Kal.	Maii.
	Constantino IV. et Licinio IV.	III.	Idus	April.
B.	Sabino et Rufino.	VIII.	Kal.	April.
	Gallicano et Basso.	XVIII.	Kal.	Maii.
	Licinio V. et Crispo.	VII.	Idus	April.
	Constantino V. et Licinio.	IV.	Kal.	April.
B.	Constantino VI. et Constantino.	III.	Idus	April.
	Crispo II. et Constantino II.	IV.	Non.	April.
	Probiano et Juliano.	VIII.	Kal.	April.
	Severo et Rufo.	VII.	Idus	April.
B.	Crispo III. et Constantino III.	IV.	Kal.	April.
	Paulino et Juliano.	XV.	Kal.	Maii.
	Constantino VII. et Constantio.	III.	Idus	April.
	Constantio et Maximo.	VII.	Kal.	April.
B.	Januarino et Justo.	XIX.	Kal.	Maii.
	Constantino VIII. et Constantino IV.	VIII.	Idus	April.
	Gallicano et Symmacho.	III.	Kal.	Maii.
	Basso et Ablavio.	III.	Idus	April.
B.	Pacatiano et Hilariano.	IV.	Non.	April.
	Dalmatio et Zenofilo.	XVII.	Kal.	Maii.
	Optato et Paulino.	VII.	Idus	April.
	Constantio et Albino.	III.	Kal.	April.
B.	Nepotiano et Facundo.	XIV.	Kal.	Maii.
	Feliciano et Titiano.	III.	Non.	April.
	Urso et Polemio.	VIII.	Kal.	April.
	Constantio II. et Constante.	XVII.	Kal.	Maii.
B.	Acyndino et Proculo.	III.	Kal.	April.
	Marcellino et Probino.	XIII.	Kal.	Maii.
	Constantio III. et Constante II.	III.	Idus	April.
	Placido et Romulo.	III.	Non.	April.
B.	Leontio et Sallustio.	XVII.	Kal.	Maii.
	Amantio et Albino.	VII.	Idus	April.
	Post Amantio et Albino.	III.	Kal.	April.
	Rufino et Eusebio.	Frid.	Idus	April.
P 471 B.	Philippo et Salia.	III.	Non.	April.

	Limenio et Catulino.	* vi.	Kal.	April.	* lege vii.
	Sergio et Nigriniano.	xvii.	Kal.	Maii.	
	Post Sergio et Nigriniano.	Prid.	Kal.	April.	
B.	Constantio V. et Constantio Jun.	* xi.	Kal.	Maii.	* xiii.
	Constantio VI. et Constantio II.	iii.	Idus	April.	
	Constantio VII. et Constantio III.	vi.	Kal.	April.	
	Arbitone et Lolliano.	xvi.	Kal.	Maii.	
B.	Constantio VIII. et Juliano I.	vii.	Idus	April.	
	Constantio IX. et Juliano II.	iii.	Kal.	April.	
	Datiano et Cereale.	Prid.	Idus	April.	
	* Valentiniano II. et Valente II.	* Prid.	Non.	April.	* Desunt hic
B.	Valentiniano Nubiliis. et Victore.	xvi.	Kal.	Maii.	novempria
	Valentiniano III. et Valente III.	vi.	Idus	April.	Consulium.
	Gratiano II. et Probo.	vi.	Idus.	April.	Hinc magna
	Modesto et Arintheo.	xvi.	Kal.	Maii.	deinceps
B.	Valentiniano IV. et Valente IV.	vii.	Idus	April.	per turba-
	Gratiano III. et Equitio.	iii.	Kal.	April.	tie.
	P. C. Gratiano III. et Equitii.	† Prid.	Idus	April.	† Haec octo
	Valente V. et Valentiniano Caes. Jun.	Prid.	Non.	April.	Paschata
B.	Gratiano et Merobaude.	xvi.	Kal.	Maii.	sunt eadem
	P. C. Gratiano et Merobaudis.	vi.	Idus	April.	cum totidem
	Valente VI. et Valentiniano Jun.	Prid.	Kal.	April.	praecedentibus, et hic
	Olybrio et Antonio.	xii.	Kal.	Maii.	vitiöse re-
B.	Gratiano V. et Theodosio.	Prid.	Non.	April.	petuntur.
	Syagrío et Eucherio.	vi.	Kal.	April.	Hinc major
	Antonio et Evagrío.	xvi.	Kal.	Maii.	confusio.
	Saturnino et Syagrío.		Kal.	April.	
B.	Ricomede et Clearcho.	xii.	Kal.	Maii.	
	Arcadio et Bantone.	Prid.	Idus	April.	
	Honorio et Evodio.	v.	Kal.	April.	
	Valentiniano III. et Eutropio.	xv.	Kal.	Maii.	
B.	Theodosio II. et Cynegio.	vi.	Idus	April.	
	Timasio et Promoto.	* viii.	Kal.	April.	* ix. seu
	Valentiniano IV. et Neoterio.	Idib.		April.	viii.
	Tatiano et Symmacho.	Non.		April.	
B.	Arcadio Aug. II. et Rufino.	vi.	Kal.	April.	V 379
	Theodosio Aug. III. et Abundantio.	xvi.	Kal.	Maii.	
	Arcadio Aug. III. et Honorio II.		Kal.	April.	
	Olybrio et Probino.	xi.	Kal.	Maii.	
B.	Arcadio Aug. IV. et Honorio Aug. III.	Prid.	Idus	April.	
	Caesario et Attico.	* vi.	Kal.	April.	* v.
	Honorio Aug. IV. et Eutychiano.	† xvi.	Kal.	Maii.	† xv.
	Eutropio et Theodoro.	v.	Idus	April.	
B.	Stilicone et Aureliano.	* viii.	Kal.	April.	* viii seu
	Vincentio et Stravito.	Idib.		April.	ix.
	Arcadio Aug. V. et Honorio Aug. V.	Non.		April.	

	Theodosio Aug. et Rumorido.	xiv.	Kal.	Maii.
B.	Honorio VI. et Aristeneto.	v.	Idus	April.
	Stilicone II. et Anthemio.		Kal.	April.
	Arcadio VI. et Probo.	xi.	Kal.	Maii.
	Theodosio II. et Honorio VI.	viii.	Idus	April.
B.	Basso et Philippo.	v.	Kal.	April.
	Theodosio III. et Honorio VII.	xv.	Kal.	Maii.
	Varrane et	iv.	Non.	April.
° VIII.		* vii.	Kal.	April.
			Idib.	April.
			Non.	April.
† XIV.		† xiii.	Kal.	Maii.
° IV.		* iii.	Idus	April.
			Kal.	April.
† XVIII.		† xvii.	Kal.	Maii.
P 472		iii.	Kal.	April.
° Deest hic		*		
unius anni		iv.	Idus	April.
Pascha.		iv.	Non.	April.
† VIII.		† vii.	Kal.	April.
° Kal.		xviii.	Kal.	Maii.
		iv.	* Non.	April.
		xiv.	Kal.	Maii.
		iv.	Idus	April.
		vii.	Kal.	April.

Omissae Bucherü notae ad marg. pag. praecedentis.

Lin. 1. lege. ° Idibus. ex lit. Domin. E. l. 2. ° IV. l. 8. ° IV. l. 9. ° IV. l. 15. ° IV. l. 17. ° XVIII. l. 19. ° XIII. l. 27. ° VII.

XIX.

LATERCULUS FASTORUM CONSULARIUM,

AB AUSONII ET OLYBRII CONSULATU AD XVII
POST - CONSULATUM BASILII.

CONS. ORDENARI POST SC̄ HIRONIMV̄ CONSTITUM.

Ausonio et Olybrio.
 Gratiano V. et Theodosio.
 Syagrio et Eucherio.
 Antonio et Siagrio.
 Merobauda II. et Saturnino.
 Ricomede et Cliarco.
 Arcadio et Bacone.
 Honorio et Evodio.
 Valentiniano III. et Eutropio.
 Theodosio II. et Cinegio.
 Timasio et Promote.
 Valentiniano IIII. et *Euterio.
 Taciano et Simmacho.
 Arcadio II. et Rufino.
 Theodosio III. et Abundancio.
 Arcadio III. et Honorio.
 Olibrio et Rufino.
 Arcadio IIII. et Honorio III.
 Caesario et Attico.
 Honorio IIII. et Euticiano.
 Theodoro V. C.
 Stelicone V. C.
 Vincentio et *Fabruto.
 Arcadio II. et Honorio II.
 Theodosio *IIII. et Rumorido.
 Honorio *VII. et Aristone.
 Stilicone II. et Antemio.
 Arcadio *VII. et Probo.
 Honorio *VIII. et Theodosio II.
 Basso V. C. et Philippo.
 Honorio VIII. et Theodosio III.
 *Varone V. C.
 Theodosio IIII.
 Honorio *VIII. et Theodosio V.
 *Lucio V. C. COSL.

* Neoterio.

* Fravita.

* I.

* VI. et Aristeneto.

* VI.

* VII.

* Varane.

* VIII.

* Luciano.

- Constantino et Constante.
 Honorio X. et Theodosio VI.
 Theodosio VII. et Palladio.
 Honorio XI. et Constantio II.
 Honorio XII. et Theodosio VIII.
 Monaxio et Plinta.
 Theodosio VIII. et Constantio III.
 Agrecula et Eustathio.
 Honorio XIII. et Theodosio X.
 Mariniano et Asclipiodoto.
 Castino VC. CONSL.
- * XI. Theodosio * XII. et Valentiniano I.
 Theodosio XII. et Valentiniano II.
 Hierio et Ardabura.
 Felice et Tauro.
 Florentio et Dionisio.
 Theodosio XIII. et Valentiniano III.
 Basso et Antiocho.
 Aetio et Valerio.
 Theodosio XIII. et Maximo.
 Aspare et Ariovindio.
 Theodosio XV. et Valentiniano III.
 Isidoro et Senatore.
 Aetio et Segisvulto.
 Theodosio XVI. et Fausto.
 Valentiniano V. et Placido.
 Caro VC. CSL.
 Dioscoro VC. CSL.
 Maximo II. et Paterio.
 Theodosio XVIII. et Albino.
 Valentiniano VI. et Nomo.
 Aetio III. et Symmacho.
 Calepio et Ardabure.
 Postumiano et Zenone.
 Valentiniano VII. et Abieno.
 Asterio et Protogene.
 Valentiniano et Abieno.
 Adelfio VC. CSL.
- V 890 Erculano VC. CSL. *ullus.
 * sic Opilione VC. CSL. Basilio.
 Aetio et Studio.
 Valentiniano VIII. et Antemio.
 Joanne et Suarane.
 Constantino et Rufo.
 Leone et Majoriano.
 Recimere et Patricio.

Magno et Apollonio.
Severino et Gadalaifo.
Leone Aug. II. et Severo.

Basilio.

Olybrio.

Basilico et Armanrico.

Leone Aug. III.

Psoeo et Joanne.

Anthemio.

P 473

Martiano et Leone.

Severo.

Leone IIII. et Probiano.

Festo et Marciano.

Leone V.

Leone Juniore.

Zenone.

Basilico et Armato.

Zenone III.

Ullus.

Basilio.

Placido.

Severino.

Fausto.

Venantio et Theudorico.

Symmacho.

Decio et Longino.

Beotio.

Dynamio et Sifidio.

Probino et Eusebio.

Fausto et Longino.

His Conss. *Theodoricus Rex intravit Italiam.*

PC.

Venantio.

Venantio Basilio Juniore.

Importuno.

Boëtio.

Felice.

PC.

Probo.

Senatore.

Florentio.

Petro.

Agapito.

PC.

Euterico et Rusticiano.

Valerio.

Symmacho et Boëtio.

PC.

Maximo.

Opilione.

Probo Juniore.

Elebrio.

Mavortio.

PC. Mavortio.

Decio.

Lampadio et Oreste.

PC. Lampadio et Oreste.

Lampadio III. et Oreste.

Paulino Juniore.

Paulino I. et Bisilario I.

Paulino II. et Bisilario II.

Paulino III. et Bilisario III.

Paulino IIII. et Joanne.

Paulino V. et Joanne II.

Paulino VI. et Appione.

Paulino VII. et Appione II.

Basilio.

PC.

It. PC.

Ter. PC.

III. PC.

V. PC.

VI. PC.

VII. PC.

VIII. PC.

VIII. PC.

X. PC.

XI. PC.

XII. PC.

XIII. PC.

XIII. PC.

XV. PC.

XVI. PC.

XVII. PC.

XX.

LATERCULUS ALTER CONSULUM,
POST CHRONICON SENATORIS.

Rusticus et Vitalis Augg. Consa.
 Valerius et Justinianus VV. CC.
 Symmachus et Boëtius VV. CC.
 Maximus V. C.
 Opilio et Justinus Augg. VV. CC.
 Probus et Filoxenus VV. CC.
 Olibrius V. C.
 Maburtius V. C.
 Justinianus Aug. II. V. C.
 Decius V. C.
 Lampadius et Orestis VV. CC.
 PC. Lampadi et Orestia VV. CC.
 Justinianus Aug. III. Consa.
 Justinianus Aug. IIII. et Paulinus Consa.
 Belisarius V. C.
 P. C. Bilisari V. C.
 It. P. C. Bilisari V. C.
 Johannis V. C.
 Appius V. C.
 Justinus Junior V. C.
 Basilius V. C.
 P. C. Basili V. C.
 Et It. P. C. Basili V. C.
 III. P. C. Basili V. C.
 IIII. P. C. Basili V. C.
 V. P. C. Basili V. C.
 VI. P. C. Basili V. C.
 VII. P. C. Basili V. C.
 VIII. P. C. Basili V. C.
 VIII. P. C. Basili V. C.
 X. P. C. Basili V. C.
 XI. P. C. Basili V. C.
 XII. P. C. Basili V. C.
 XIII. P. C. Basili V. C.
 XIII. P. C. Basili V. C.
 XV. P. C. Basili V. C.
 XVI. P. C. Basili V. C.
 XVII. P. C. V. C.

P 474

V 881

XXI.

Μ Ε Θ Ο Δ Ο Σ

ΔΙ' ΗΣ ΕΤΡΙΣΚΕΤΑΙ ΕΚΑΣΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΟΙΑ ΔΗΠΟΤΕ
ΗΜΕΡΑ,

ΚΑΙ ΕΙΣ ΠΟΙΑΝ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΗΜΕΡΑΝ, ΚΑΙ ΠΟΙΟΝ
ΕΝΙΑΤΤΟΝ ΓΙΝΕΤΑΙ ΤΟ ΒΙΣΣΕΣΤΟΝ.

Ἐν τῷ προχείρῳ κανόνι τοῦ Πτολεμαίου μετὰ τοὺς κανόνας τῶν ἀπλανῶν ἀστέρων ἔγκριται κανόνια, δι' ἃν δύναται τις γινῆναι τὴν ἐκάστου μηνὸς ἡμέραν, εἰς ποίαν ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος κατανατᾶ. Ἀλλ' ἐπειδὴ ἄνευ τῶν τοιούτων κανονίων οὐ δύναται τις εὐρίσκειν τὴν ἐπιζητουμένην ἡμέραν, ἐφεύρομεν ἡμεῖς συντομοτέραν μέθοδον, ὡστε χωρὶς τοῦ τοιούτου κανόνος εὐρίσκειν εὐχερῶς τὴν ἐν οἷα δῆποτε ἐπινεμήσει ἐκάστου μηνὸς ἡμέρα ἐν ποίᾳ τῆς ἐβδομάδος ἡμέρᾳ κατανατᾶ, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τὸ δίσεξτον ἐν ποίᾳ γίνεται ἔτει. Δεῖ τοίνυν λαμβάνειν τὰ συναγόμενα ἔτη ἀπὸ ἀρχῆς τοῦ γ' ἔτους τῆς *) εὐδοκίας Θεοῦ ἡμετέρας βασιλείας, τευτέστῃ ἀπὸ τῆς α' ἐπινεμήσεως, καὶ τῷ συναγομένῳ ποσῷ τῶν ἔτων ἀεὶ προστιθέναι τὸ ἴδιον δ' καὶ μετὰ τῆς [τῆν] προσθεῖσιν τῶν δ, δσον ἐκάστῳ τὸ ἐν ἀφαιρεῖν, καὶ εἰδ' οὕτω προσθῆναι τὰς ἡμέρας τοῦ μηνὸς τὰς ἐπιζητουμένας ὡς κατ' Ἀλεξανδροῦς, καὶ ἀριθμεῖν ἀπὸ τοῦ Σεπτεβρίου μηνὸς ὡς τοῦ ἐπιζητουμένου μηνὸς, πόσαι μῆνες εἰσι, καὶ τούτους διπλασιάζειν καὶ προσθεῖναι τῷ συναχθέντι ποσῷ, καὶ τὸ γινόμενον ποσὸν μερίζειν εἰς τὸν ζ' καὶ ὅσαι ἡμέραι καταλειφθῶσι, πρὸς ἐκεῖνο τὸ ποσὸν λέγειν εἶναι τὴν ἐπιζητουμένην ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος· εἴτε γὰρ μία ὑπολειφθῆιη Κυριακῆ πάντως ἡ ἡμέρα εὐρίσκειται, εἴτε δύο δευτέρα, καὶ ἑφεξῆς ὁμοίως ὡς τοῦ σαββάτου. Ὑποδείγματος δὲ ἕνεκεν, ὑποκείσθω ἡμῶν ἡ ἰα' τοῦ Ἀπριλλίου μηνὸς τῆς ἐνισταμένης ἐβδόμης ἐπινεμήσεως. Εἰσὶν οὖν ἀπὸ τῆς α' ἐπινεμήσεως ἡς **) τούτου ἔτους τῆς ἡμετέρας κελύσει Θεοῦ βασιλείας μέχρι τῆς ἐβδόμης αὐτῆς ἐπινεμήσεως ἔτη ζ', καὶ τὸ τέταρτον αὐτῶν ἔστιν α'. Τὰ γὰρ γ' τὰ ἀποτέμνοντα δηλοῦσι τὰ ἔτη τὰ μετὰ τὸ δίσεξτον· καὶ τούτων τέρας οὐ λαμβάνο-

P 475 μιν τὸ δ', ὡς οὐ δ' ***) ἀπαριθθῶσιν, ἵνα τὸ δ' αὐτῶν γίνῃται ἕν

*) Marg. habent: ἦγον γ' ἔτος τῆς εὐδοκίας Θεοῦ ἡμετέρας βασιλείας ἔστι τὸ ἀπὸ κτίσεως πόλεμον ἔσθ' quae dicitur videtur in serenda.

**) ἕως, vel ἄς.

***) ἡ'.

XXI.

M E T H O D U S

QUA INVENITUR CUJUSQUE MENSIS QUAE-
CUMQUE DIES,

ET IN QUAM SEPTIMANAE FERIAM INCURRIT, ET IN
QUEM ANNUM INCIDIT BISSEXTUS.

In expedito Ptolemaei Canone post Canones inerrantium stellarum, habentur etiam praeterea et alii Canones, quorum ope intelligi possit cujusvis mensis dies in quem septimanae diem incurrit. Quoniam vero sine illis tabulis non poterit dies expetita reperiri, proinde methodum expeditiorem nos excogitavimus, qua inveniri facile possit, in quacunque Indictione, cujuscumque mensis diem in quam septimanae feriam conveniat; quin et illud quoque, in quo anno sit Bissexus interpolandus. Ergo ab initio tertii anni nostri, quod Dei gratia administramus, Imperii, repetendi sunt anni, inque unam summam colligendi, a prima viz. Indictione, et collectae annorum summae pro quarto quoque anno, unitas per perpetuam regulam addenda. Qua facta additione unitatis quartae, alia vicissim unitas a summa quaque detrahenda erit. Tum et dies mensis, de quibus instituitur quaestio, in praedictam summam conferendi; quod tamen ita intelligendum ut pro Alexandrinorum more procedat calculus, a mense nempe Septembri proinde repetendus. Inde numerandi menses ad eum usque mensem cujus feriam quaeris, mensiumque numerus duplicatus summae jam collectae adjiciendus. Ea summa ita aucta, in septenos distribuenda, et quae dies reliqua fuerit, eam habeas pro die septimanae expetita: seu anni una fuerit relicta, Dominica fuisse deprehenditur, seu duae, feria secunda, et sic deinceps usque ad Sabbatum. Exempli gratia, proponatur Aprilis xi. Indictionis septimas jam labentis. Sunt itaque a prima Indictione ad hunc usque annum nostri, quod divino nutu administramus, imperii, Indictionem nempe vii. anni vii. quorum quarta pars unicam praebet unitatem. Tres enim reliqui eorum indicant annorum numerum qui a Bissexto fluxerunt. Horum itaque quartam partem non accipimus dum ad ix. usque assurrexerint, ut alia rursus unitas pro quarta

ὅταν γὰρ μεριζόμενος ὁ συναγόμενος τῶν ἐτῶν ἀριθμὸς ἀπὸ τῆς α΄ ἐπινημέσεως εἰς τὸν δ΄ μηδὲν καταλείπη ἐν τῷ ἐνιαυτῷ ἐκείνῳ δι-
 σκετον γίνεται, ὡσπερ περὶ τῆς μελλούσης εἰσεῖναι ἡ ἐπινημέσεως
 εἰς τὸν τέσσαρα μεριζόμενος οὐδὲν καταλιμπάνει. Οὐδοον γὰρ ἄρ-
 χηεὶ ἀπὸ τῆς αὐτῆς πρώτης ἐπινημέσεως. Ομοίως δὲ καὶ εἰς
 τὸ ιβ΄ ἔτος το ἀπὸ τῆς πρώτης ἐπινημέσεως, καὶ εἰς τὸν ις΄, καὶ
 ἐφεξῆς ὡσαύτως. Τὰ γὰρ μετὰ τοῦ μερισμοῦ τοῦ δ΄, ὡς εἶκος,
 V 382 καταλιμπανόμενα αὐτὰ εἰσι τὰ ἔτη τὰ μετὰ τὸ δισεξτον, εἶτε ἐν
 καταλειφθείῃ, εἶτε δύο, εἶτε τρία· ὧν τινων, ὡς εἰρηται, τὸ δ΄
 οὐ λαμβάνομεν μέχρι οὐ δ τῶν δ΄ ἐτῶν ἀριθμὸς πληρωθῆ, τότε
 καὶ τὸ δ΄ αὐτῶν ἐν γίνεται. Δεῖ οὖν τὸ ἐν τὸ ἀπὸ τοῦ μερισμοῦ
 τοῦ δ΄ τῶν ζ΄ ἐτῶν ἀπὸ τῆς α΄ ἐπινημέσεως μέχρι τῆς ἐνισταμένης
 ἐβδόμης γινόμενον προσθεῖναι τοῖς ζ΄ ἔτεσι. Γίνονται οὖν τὰ ἔτη
 σὺν τῇ προσθέσει τοῦ δ΄ τῷ ἀριθμῷ ἡ· ἀφ΄ ὧν δεόν ἀφελεῖν ἐν,
 καθὰ προδεδήλωται, καὶ πάλιν μενουσι τῷ ἀριθμῷ ζ΄. Χρῆ οὖν
 τοῦτοις προσθεῖναι τὴν ἐπιζητουμένην ἡμέραν, τουτέστι, τὴν ἰ
 τοῦ Ἀπριλλίου μηνός, ἣτις ἐστὶ παρ΄ Ἀλεξανδρεῦσι ιε. Δεῖ τοίνυν
 τὰς ιε ταύτας προσθεῖναι τοῖς ἑπτὰ τοῖς μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ
 ἐνός, καὶ γίνονται κβ. Δέον δὲ μετρηῆσαι ἀπὸ τοῦ Σεπτεμβρίου
 πόσοι μῆνες εἰσὶν ἕως τοῦ ἐπιζητουμένου μηνός, τουτέστι, Ἀπρι-
 λίου, καὶ εἰσι ἡ, καὶ τούτους διπλασιάζοντες τὰ ις΄ προστιθεμεν
 τοῖς κβ, καὶ γίνονται τῷ ἀριθμῷ λη΄. Τοῦτον οὖν τὰ τριάκοντα
 ὀκτῶ ἀριθμὸν, μερίζοντες τὰ ἑπτὰ, ἐκβάλλομεν ἑπτάδας πέντε,
 καὶ εὐρίσκομεν ἀπομενουσας γ΄, καὶ δηλοῦσι ὅτι ἡ ἰ τοῦ Ἀπρι-
 λίου μηνός εἰς τρίτην ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος κατανατῆ.

* χάριν
 ζητούντες.

Ἀπόδειξις τίνος * χαριζήτουντες τοῦ παρὰ Ἀλεξανδρεῦσι
 μηνός τὴν ποστέαν ἡμέραν εὐρεῖν τρεῖς ἡμέρας πρὸ
 τοῦ Σεπτεμβρίου μηνός.

Ἐπειδὴ ἀναγκαῖον ἐστὶ γινῶναι, ἥτοι γινώσκειν τίνος ἕνεκεν
 ζητούντων ἡμῶν εὐρεῖν ποστέαν ἔχει ὁ παρὰ Ἀλεξανδρεῦσι μῆν,
 τρεῖς ἡμέρας λαμβάνομεν πρὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ Σεπτεμβρίου· ἰστέον
 ἡμῶν τῶν Ρωμαίων τὴν ἀρχὴν τῶν μηνῶν ἀπὸ τοῦ Ἰανουαρίου
 μηνός ψηφίζονταν, τῶν δὲ Ἀλεξανδρέων ἀπὸ τοῦ Σεπτεμβρίου
 P 476 τοῦ λεγομένου Θῶθ, παρ΄ αὐτῶν· συναγονται τέως τοῦ Αὐγούστου
 πληρουμένου τρεῖς ἡμέραι περισσάι πρὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ Σεπτεβρίου,
 ἑκάστου μηνός ἀπὸ λ΄ ἡμερῶν ψηφιοζόμενου, καθάπερ οἱ Ἀλεξαν-
 δρεῖς τοὺς μῆνας ψηφίξειν εἰώθησι. Συναγομένου γὰρ τοῦ ἀρι-
 θμοῦ τῶν ἀπὸ τοῦ Ἰανουαρίου μηνός, μέχρι τοῦ Αὐγούστου πλη-
 ροφμένου, τουτέστι, τῶν ὀκτῶ μηνῶν ἀπὸ λ΄ ἡμερῶν, ὡς εἰρηται,
 καθὼς οἱ Ἀλεξανδρεῖς ἀποτελοῦσι τοὺς μῆνας, μένουσιν ἡμέραι
 τρεῖς· καὶ εὐρίσκονται αἱ αὐταὶ τρεῖς ἡμέραι τοῦ ἐνάτου μηνός
 παρὰ Ρωμαίοις, τουτέστι τοῦ Σεπτεβρίου τοῦ παρ΄ Ἀλεξανδρεῦσι
 πρώτου. Ὅταν οὖν ἔχωμεν ἡμεῖς κδ΄ τοῦ Αὐγούστου, οἱ Ἀλεξαν-

eorum parte accedat. Cum enim numero annorum a prima Indictione per vi. distributo, nihil restat reliquum, illi anno Bissextus inserendus. Sic in futura Indictione octava, numerus octonarius in xv. distributus nihil facit reliquum. Est enim ille annus ab eadem prima Indictione prorsus octavus. Similiter et in anno xii. et in xvi. a prima illa Indictione, et in reliquis deinceps eodem ordine respondentibus. Qui enim reliqui supersunt (ut fieri solet) post divisionem per quatuor, illi sunt anni a Bissexto, seu unus fuerit relictus, seu duo, seu tres. Horum, ut dixi, quartam non accipimus unitatem dum quatuor annorum numerus fuerit impletus. Tum pro quarta eorum parte unitas addenda. Quare unitatem illam ab annorum vii. (a prima Indictione ad eam quae jam instat vii.) per quatuor distributione relictam. vii. illis annis oportebit adjicere. Ea igitur adjecta parte quarta, prodibunt anni numero octo. Horum unus, uti jam ostendimus, subducendus. Ita rursus supererunt numero septem. His addenda dies de qua instituitur quaestio, Aprilis undecima, quae eodem apud Alexandrinos xv. est. Ergo septem illis, ablata unitate, relictis addere oportet quindecim, et fient xxii. Porro a Septembri menses numerabis ad quaesitum usque mensem, id est Aprilem, suntque octo. Hi duplicati faciunt sedecim. Illos adde praedictis xxii. eruntque in universum xxxviii. Ex hoc itaque numero xxxviii. per vii. diviso, ejectis quinque septenariis, supererunt tres, e quibus intelligimus decimum Aprilis mensis diem in feriam septimanae tertiam incurrere.

Demonstratio cur oporteat, quaerentes quotam mensis Alexandrini diem, a tribus ante Septembrem diebus incipere.

Quoniam necessarium est ut sciamus, quoties Alexandrini mensis diem investigamus, cur tres accipiamus, ante Septembris initium, dies; sciendum nobis Romanis primum mensium numerari Januarium, Alexandrinis autem Septembrem, quem et Thoth appellant. Huic itaque accensent tres Augusti supra numerum dies, singulis nimirum mensibus dies xxx. concedentes: sic enim menses suos numerare solent Alexandrini. Si enim dies ab ineunte Januario ad Augusti finem, mensium nimirum octo, in unam summam colligamus, erunt dies ccxlvii. Subductis rursus viii. mensibus Alexandrinis, xxx. dierum, ut dixi, singulis, reliqui invenientur dies tres ante mensem Romanum nonum, quem numerant primum Alexandrini. Quem itaque Augusti diem nos xxxix. numeramus, eundem Alexan-

θρεῖς πρώτων ἔχουσι τοῦ Θῶδ, τουτέστι, τοῦ Σεπτεβρίου. Οταν
 δὲ ἡμεῖς πρώτον ἔχωμεν τοῦ Σεπτεβρίου, οἱ Ἀλεξανδρεῖς τετάρτην
 ἔχουσι τοῦ αὐτοῦ μηνός. Πρὸς τὸ οὖν γινώσκεισθαι τὸν κατ' Ἀλε-
 ξανδρεῦσι μῆνα τὸν Θῶδ, ἤτοιγε καὶ τοὺς ἐξῆς, καὶ πόστιν ἔχοι
 παρ' αὐτοῖς ὁ μῆν, ἀνάγκη τὰς τρεῖς ταύτας τὰς περισσεύουσας
 προστίθεναι, καὶ εἰδ' οὕτως ἀρχεσθαι ἀπὸ τοῦ Σεπτεβρίου, καὶ
 ψηφῆζειν ἕως τοῦ Ἀγύστου πληρουμένου τοῦ ὀνομαζομένου κατ'
 αὐτοῖς Μεσῶρ. Πληρουμένου οὖν τοῦ αὐτοῦ Ἀγύστου, ἐπι-
 σκονται οἱ Ἀλεξανδρεῖς ἡ ἡμέρας ἔχοντες περισσάς. Τῶν γὰρ γ'
 προστιθεμένων πρὸ τοῦ Σεπτεβρίου οὕτως ἐκάστου μηνός τῶν ἀπὸ
 λα ἡμερῶν τὴν περισσὴν μίαν ἡμέραν προστίθεμεν ταῖς τρισὶ
 V 383 ταύταις, τουτέστιν, Οκτωβρίου μίαν, Δεκεμβρίου μίαν, Ιανουα-
 ρίου μίαν, ὡς γινεσθαι τῷ ἀριθμῷ ε' ὑφεξαιρουμένων δὲ δύο
 ὑπὲρ τοῦ Φεβρουαρίου μηνός, μένουσι τέσσαρες. Προδήλας δὲ
 δεῖ προσθεῖναι τοῦ Μαρτίου καὶ τοῦ Μαΐου, καὶ τοῦ Ιουλίου,
 καὶ τοῦ Ἀγούστου, τῶν τεσσάρων, ἅνα μίας ἡμέρας. Οὗτοι γὰρ
 πάντες ἀπὸ λά ἡμέρας ἔχουσι. Προστιθεμένων δὲ τῶν τεσσάρων,
 γίνονται ἡ πληρουμένου τοῦ Ἀγούστου. Οἱ δὲ Ἀλεξανδρεῖς ἐκ
 τῶν ἡ ἀφαιρούντες τὰς ε' ἡμέρας, καὶ ἐπιτελοῦντες ἕνα μῆνα τὸν
 λεγόμενον παρ' αὐτοῖς πενθήμερον, καταλιμπάνουσι τρεῖς ἡμέρας,
 ἃς πάλιν τοῦ Σεπτεβρίου ἀρχομένου δεῖν πάλιν προστίθεσθαι διὰ
 τὸ εὐρίσκεισθαι τὸν κατ' Ἀλεξανδρεῖς Θῶδ μῆνα τὸν μετὰ τὴν πεν-
 θήμερον ἀρχόμενον τρίτην ἡμέραν ἤδη τε πληρωματα ἔχοντα.
 Οὕτω δεῖ πάλιν ψηφῆζειν τοὺς μῆνας, καὶ ἐκάστου μηνός εἶναι
 μίαν ἡμέραν τὴν περιττὴν προστίθεναι τοῖς τρισὶ. Οτε δὲ δισέξτον
 ἔστιν ἐν τῷ πρὸ τοῦ δισέξτου ἑνιαυτῷ, τουτέστιν, ὅτε πληρωθῶσι
 οἱ Ἀλεξανδρεῖς ἐκείνῳ τῷ ἑνιαυτῷ, καὶ μόνῳ, μετὰ τὸν Ἀγούστον
 τὸν λεγόμενον κατ' αὐτοῖς Μεσῶρ, ἀντὶ τοῦ πενθήμερου μηνός,
 P. 477 ἐξήμερον ἀποτελοῦσιν. Ἀφαιρούντες δὲ αὐτῶν τὰς ε' ἡμέρας ἐκ
 τῶν ἡ τῶν περισσῶν ἡμερῶν εὐρίσκονται περισσὰ β' ἡμέραι ὑπο-
 λιμπανόμεναι, καὶ διὰ τοῦτο τῷ ἑνιαυτῷ ἐκείνῳ, καὶ μόνῳ τῷ
 τοῦ δισέξτου δύο ἡμέραι προστίθενται πρὸ τοῦ Σεπτεβρίου, καὶ
 ὅτι ὑπὲρ τοῦ Φεβρουαρίου οὐ* ἀφαιρούνται δύο, ἀλλὰ μία διὰ τὸ
 ὁ ἀφαι-
 ρούσιντες. τοὺς Ῥωμαίους ἐν τῷ δισέξτῳ κθ' ἡμέρας ποιεῖν Φεβρουάριον.

Μέθοδος δι' ἧς τὸ Πάσχα εὐρίσκεται κατὰ τὴν ἐκκλη-
 σιαστικὴν παράδοσιν.

Ἡ πάντιμος ἡμέρα τῆς εορτῆς τῆς ζωοποιῦ Ἀναστάσεως τοῦ
 Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ἀληθινοῦ Θεοῦ ἐπιτελεῖται ἀπὸ
 τῆς κβ' Μαρτίου μηνός, καὶ αὐτῆς τῆς κβ' ἕως τῆς κ' τοῦ Ἀπρι-
 λλου μηνός καὶ αὐτῆς κ'. Οὐδὲν γὰρ κα' τοῦ Μαρτίου τελεῖται,
 οὐδὲ κς' Ἀπριλλου. Γίνεται δὲ ἀπὸ τῆς ιε' τῆς Δ' καὶ αὐτῆς ἕως
 τῆς κ' τῆς Δ' καὶ αὐτῆς. Οὐ γὰρ τῆ ιδ' τῆς Δ' γίνεται, οὐδὲ τῆ
 κβ'. Ἡ δὲ τοιαύτη εορταστικὴ ἡμέρα εὐρίσκεται διὰ τῆς ἐκκλησια-

drini primum sui Thoth, (nostri) scilicet Septembris. Quem rursus nos Septembris primum censemus, eum ejusdem mensis rv. Alexandrini. Ergo ut sciamus quemvis aliam, et quo pacto sibi apud illos respondeant; tres hosce dies superfluos addere necesse est, atque ita a Septembri incipere, numerosque ad Augusti finem perducere, quem illi Mesori appellant. Sub finem itaque Augusti, viii. apud Alexandrinos dies redundantes deprehendemus. Tribus enim ante Septembrem additis, aliorum quoque mensium dies (qui quidem dies habent xxxi.) redundantes unam e singulis oportebit adjicere, unam scilicet Octobris, Decembris unam, et unam Januarii. Ita erunt numero vi. Inde duobus pro Febuario mense subductis, restabunt quatuor. Deinde manifestum est quatuor mensium, Martii, Maii, Junii, et Augusti pro singulis, diem unum esse adjiciendum. Hi enim omnes xxxi. dies habent. His vi. additis, fient, Augusto exeunte, viii. Illis viii. diebus cum quinque dies detraxerint, unumque inde mensem conflarent Alexandrini, quem et *πενθήμερον*, id est quinque dierum, appellant, tres deinde relinquunt dies Septembri incuanti rursus adjiciendos, si quis velit Thoth Alexandrinum mensem reperire, qui illum excipit (diem dixi) *πενθήμερον*, dierumque trium auctarium completitur. Ita rursus et menses numerare oportet, singulorumque mensium diebus singulis redundantibus tres illos augere. Quoties vero annus est Bissextus, solent Alexandrini, in anno ante Bissextum (id est quando supputationem impleverint) in illo (inquam) anno, et eo quidem solo, finito jam Augusto (quem illi Mesori vocant) pro quinque dierum mense, senum dierum illum conficere. Dentis itaque vi. diebus ex viii. dierum numero, (quem dixi) redundantium, reliquae erunt duae. Quapropter illo anno, et quidem Bissexti illo solo, duae dies adjiciendae ante Septembrem; et pro Febuario, non duae, sed unica eximenda, quia Februarium in Bissextis xxix. dierum faciunt Romani.

Methodus qua Pascha, secundum Ecclesiasticam Traditionem, sit investigandum.

Dies omni cultu dignissima, qua vivificae Resurrectionis Domini nostri et veri Dei Jesu Christi festum celebramus a xxii. mensis Martii incipit, ipsaque illa xxii. et ad xxv. mensis Aprilis pertingit, quam et ipsam includit xxv. Neque enim xxi. Martii celebratur, neque Aprilis xxvi. Observari autem solet a Luna xv. et ea ipsa, usque ad Lunam xxi. et eam quoque ipsam. Nec enim Luna xiv. solet, nec etiam xxii.

στικῆς ψήφου τῷ τρόπῳ τούτῳ. Δέον ζητεῖν τὰς ἑπακτάς τοῦ
 ⊙ καὶ τῆς ∆. Αἱ δὲ ἑπακταὶ τοῦ ⊙ εὐρίσκονται οὕτως. ἀπὸ τῆς
 νυνὶ διελθούσης α΄ ἐπινεμήσεως τοῦ τρίτου ἔτους τῇ εὐδοκίᾳ Θεοῦ
 ἡμετέρας βασιλέως, δέον ἀριθμεῖν πάντα τοὺς συναγομένους
 ἐνιαυτούς, ὡσπερ νῦν μέχρι τῆς ἐνισταμένης α΄ ἐπινεμήσεως συνα-
 γονται ἔτη ια΄. Καὶ δέον λαβεῖν τὸ δ' αὐτῶν καὶ προσθεῖναι αὐ-
 τοῖς ὅπερ ἔστι δύο· δ' γὰρ δύο γίνονται η', ἀπομενοῦσιν γ', ἂν
 τινῶν οὐ δέον τὸ δ' λαβεῖν· αὐτὰ γὰρ τὰ τρία τὰ μένοντα σημα-
 ληνοῦσι τὰ τρία ἔτη τὰ μετὰ τὸν δισέξτον. Ὅσα γὰρ μένουσι μετὰ
 τὸ λαβεῖν τὸ δ', εἴτε ἕν, εἴτε δύο, εἴτε τρία, [εἴ η] τὰ ἔτη, ὡς
 εἴρηται τὰ μετὰ τὸν δισέξτον σημαληνοῦσι. Καὶ οὐ δεῖ τούτων λαμ-
 βάνειν τὸ δ'. Δέον οὖν, ὡς εἴρηται, τὸ δ' τῶν συναγομένων
 ἐτῶν ἀπὸ τῆς α΄ ἐπινεμήσεως πάντοτε προστιθέναι αὐτῇ, ὡσπερ
 V 384 νῦν τοῖς ια΄ ἔτεσι, τὸ δ' αὐτῶν, τουτέστιν, τὰ β, καὶ μετὰ τὸ γέ-
 νεσθαι τὴν πρόσθεσιν τοῦ ἑνὸς δ', δέον πάντοτε ἀφαιρεῖν ἕν καὶ
 μερίζειν εἰς τὸν ζ' ἀριθμὸν, καὶ τὰ γινόμενα, ἤτοι μένοντα λέγειν
 τὰς ἑπακτάς εἶναι τοῦ ⊙. Ὡσπερ νῦν εἰσὶ ια΄ ἔτη τὰ ἀπὸ τῆς
 πρώτης ἐπινεμήσεως, τὸ δ' τούτων β, προστιθεμένων τῶν β' γί-
 νονται ιγ'. Αφελὸν α' πάντοτε, μένουσιν ιβ', καὶ μερίζοντες εἰς
 τὸν ζ' ἀριθμὸν, καὶ ποιοῦντες ἕν ζ', εὐρίσκομεν πέντε τὸν μένοντα
 P 478 ἀριθμὸν, καὶ αὐτὰ εἰσὶν αἱ ἑπακταὶ τοῦ ⊙, τῆς ια΄ ἐπινεμήσεως.
 Αἱ δὲ ἑπακταὶ τῆς ∆ εὐρίσκονται οὕτως. Δέον ἀπὸ τῆς ἐπινεμή-
 σεως τῆς ἐπὶ Μαυρικίου τοῦ ἐν εὐσεβεί τῇ λήξει, μερίζειν τοὺς
 χρόνους, ὅτινές εἰσι μέχρι τῆς ια΄ ἐπινεμήσεως λδ', καὶ δέον πάν-
 τοτε ὅσα ἐννεακαιδεκαετηρίδες εὐρεθῶσι ὑπεξελίξιν ἐκ τῶ συναγο-
 μέτων χρόνων, καὶ τοὺς ἀπομένοντας χρόνους πολλαπλασιασάσαι
 εἰς τὸν ια' ἀριθμὸν· καὶ δέον ἀφαιρεῖν ὅσοις ἂν εὗρομεν μῆνας
 ἀπὸ λ' ἡμερῶν· καὶ εὐρίσκειται ὁ καταλιμπανόμενος ἀριθμὸς αἱ
 ἑπακταὶ τῆς ∆. Ὡσπερ νῦν λαμβάνομεν ἀπὸ τῆς η, ὡς εἴρηται,
 ἐπινεμήσεως μέχρι τῆς ἐνισταμένης ια' ἐπινεμήσεως ἐνιαυτούς λδ'
 καὶ ἀφαιροῦμεν τούτων τὴν μίαν ἐννεακαιδεκαετηρίδα, καὶ μένου-
 σιν ἔτη ιε'. Ταῦτα πολλαπλασιάζοντες ἐπὶ τὴν α' συναγοῦσιν ρξε'.
 Αφαιροῦμεν ἀπ' αὐτῶν τοὺς ἀπὸ λ' ἡμερῶν μῆνας, τουτέστι ἐλ'
 ρν' ἡμέρας, καὶ μένουσιν ἡμέραι ιε', αἱ τινές εἰσι αἱ ἑπακταὶ τῆς ∆
 καὶ δέον πάντοτε προστιθέναι τῆς ∆ ὀκτώ ἡμέρας. Ὡσπερ οὖν
 ἔχοντες ἐν τῇ ἐνισταμένῃ ἐν ια' ἐπινεμήσει τὰς ἑπακτάς τῆς ∆ ιβ'
 τῷ ἀρι-
 θμῷ. προστίθεμεν αὐταῖς τὰς ἡ' ἡμέρας, καὶ γίνονται * τῶν ἀριθμῶν
 κγ'. Καὶ δέον λαβεῖν πάντοτε τοῦ ἀριθμοῦ τούτου τὸν λείποντα
 εἰς τὰς μδ' ἡμέρας ἀριθμὸν· εὐρίσκομεν γινόμενα τὸν ἀριθμὸν κα',
 καὶ σημαίνει ὅτι καὶ Μαρτίου τῆς ἐνισταμένης ια' ἐπινεμήσεως,
 γίνεται ἡ ιδ' τῆς ∆. Εἴτε γὰρ ἐπάνω ἡ ἀπομένοι μεταλαβεῖν εἰς τὰς
 * ἡμέρας. μδ' * μέρος τοῦ Μαρτίου ἐστὶ. Καὶ οὕτω δεῖ τηρῆσαι τὴν ιδ' τῆς
 ∆. Ἐτι δὲ ἦτον τῶν ἡ εὐρεθῆ, εἶδεναι δέον ὅτι τοῦ Ἀπριλλίου
 ἐστὶν, ὅτι ἡ ιδ' τῆς ∆ ἐστὶ. Καὶ ἐὰν ἔλαττον τῶν ἡ ἐστὶ τοῦ Ἀπριλ-
 λίου, δέον ἐξ αὐτῶν τῶν μεινάντων εἰς τὸν λείποντα εἰς τὸν μδ'
 ἀριθμὸν ἕν πάντοτε ἀφαιρεῖν, καὶ ὁ καταλιμπανόμενος ἀριθμὸς

Hoc autem modo invenitur hujus festi dies secundum calculum Ecclesiasticum. Quærere oportet imprimis Epactas Solis et Lunae. Sic autem inveniuntur Epactae Solis. Ab indictione prima nuper praeterita, tertio nimirum anno nostri Deo grati Imperii, annos omnes oportet in unam summam collectos numerare. Ita usque ad Indictionem, quae jam adest, undecimam, colliguntur anni xi. Horum quartam partem, binarium scilicet, accipies, addesque superioribus. Bis enim quatuor viii. sunt. Reliqui sunt tres quorum quartam partem non accipies. Indicant enim tres illi reliqui tres annos a Bissexto. Quarta enim parte detracta, quae supererunt, seu unus, seu duo, seu tres, annos indicant, ut dictum est, qui ab ultimo Bissexto transierint. Quare horum pars quarta accipienda non est. Ergo annorum a prima Indictione collectorum pars quarta, uti diximus, Indictioni semper addenda erit, ut in hac ipsa Indictione, quae jam adest, xi. pars ejus quarta, nempe binarius; factaque additione, quartae unius unitas rursus semper eximenda; tum reliqua per vii. partiere, et quae deinde supererunt, ea Solis Epactas appellabis. Exempli gratia, jam xi. est a prima Indictione annus. Horum quarta pars duo quibus additis fiunt xiii. Rursus unitate, per perpetuam regulam, sublata, restant xii. His per vii. divisus supererunt quinque pro xi. Indictione, Solis Epactae. Sic autem reperiuntur Epactae Lunae. A Mauricii beatae memoriae Principis Indictione seponere annos usque ad xi. Indictionem xxxiv. Quotquot autem reperti fuerint xix. annorum Cycli illi ex annorum praedicta collectione detrahendi, qui autem supererunt per xi. multiplicandi, inde menses xxx. dierum omnes detrahendi, numero reliquo Epactae Lunae reperientur. Sic ab octava, uti dictum, Indictione ad illam, quae jam instat, undecimam annos accipimus xxxiv. His uno Cyclo novendecennali subducto, manebunt anni xv. Illos si per xi. multiplices, dant annos clxv. Hinc subducimus menses lxxx. dierum, id est quinquies triginta, (seu, quod eodem redit) dies cl. ita manebunt dies xv. pro Epactis Lunae. Porro Epactis Lunae dies viii. semper addendae sunt. Quare cum in ea quae jam adest xi. Indictione Epactas Lunae habeamus xv. octo praeterea dies addimus, sientque numero xxiii. Pro hoc autem numero illum semper accipere oportet quo deficit a numero dierum xliiv. nempe numerum xxi. indicatque Martii xxi. hujus Indictionis xi. Lunam fore xiv. Et quidem Lunae xiv. ita observanda est. Seu enim octonarium superet, numerus ei geminus quo deficit a xliiv. pro die Martii accipiendus est; seu ab octonario deficiat, colligendum inde in Aprilem incidere Lunam xiv. Et quidem si sit Aprilis viii. minor, e reliquo numero quo deficit ad xliiv. semper unitas detrahenda est, reliquus erit Aprilis

ἔστιν Ἀπριλλίον ἐν ᾧ ἰδ' τῆς D εὐρίσκεται. Ἐἴτε ὁ λείπων εἰς τὸν μδ' ἀριθμὸν τῶν συναγομένων ἑκαταῶν τῆς D, ἴσον τὰ λα' ἀφαιρέσων καὶ εἶδέναι ὅτι ὁ ἀπομένων ἀριθμὸς Ἀπριλλίου ἐστίν, ἐν ᾧ ἰδ' τῆς D εὐρίσκεται. Εἰ δὲ ἀναλυόμενοι οἱ χρόνοι ἀπὸ τῆς ἡ' ἐπιμεμήσεως τῆς ἐπὶ Μαυρικίου τοῦ ἐν εὐσεβείῃ τῇ λήξει τῆς ἐνεσκαυδακαστηρίδος εἰς μηδὲν λήξουσιν, ἀλλὰ πάντες οἱ χρόνοι εἰς ἐνεσκαυδακαστηρίδος ἀναλυθῶσι· δέον τὸν ἐνιαυτὸν ἑκείνου ἀνεκτικτὸν λέγειν, καὶ μόνον τὸν ἡ' ἀριθμὸν πάντοτε προστιθέμενον ταῖς ἑκαταῖς τῆς D λαμβάνειν, καὶ τὸν λείποντα τοῦτω τῷ ἀριθμῷ εἰς τὸν μδ' αὐτῶν δέον τηρεῖν, καὶ ἀπὸ τούτου ἀφαιρεῖν λα', καὶ τότε λέγειν ἰδ' τῆς D εἶναι. Τῆς γὰρ ἐπιμεμήσεως ἐπέσης ἀνεκτικτοῦ οὐσης ἔχομεν τὸν προστιθέμενον ταῖς ἑκαταῖς τὸν ἡ' ἀριθμὸν, καὶ λαμβάνομεν τὰ λείποντα εἰς τὸν μδ', καὶ γίνεται ὁ μέ-

P 479 νων ἀριθμὸς λς'. Ἀφαιροῦμεν οὖν, καθὰ ἀνωτέρω εἰρηται, τὸν

• ε. μένων λα' ἀριθμὸν, * μετὰ β' ἀριθμὸς σημαίνει ὅτι τῇ ἑμπτῇ τοῦ Ἀπριλλίου γίνεται ἡ' ἰδ' τῆς D, ὅτι ἀνεκτικτὸς ἐστὶν ἐκείνη ἡ' ἐπιμεμήσις.

V 385

Εἰ μέντοι ἡμέρα τῆς ἑβδομάδος ὅποιας ἐστὶν ἐν ἡ' ἰδ' τῆς D εὐρίσκεται, εἴτε εἰς Μάρτιον, εἴτε εἰς τὸν Ἀπριλλίον τυχόν αὐτῇ ἐμπίπτει, γινώσκειται τῷ τρόπῳ τούτῳ. Δέον τὰς ἑκατάς τοῦ ☉ προστιθέναι ταῖς ἡμέραις τοῦ μηνὸς ἐν ᾧ ἡ' ἰδ' τῆς D εὐρίσκεται. Ὡσπερ νῦν αἱ ἑκατάς τοῦ ☉ ἐγίνοντο * τὸν ἀριθμῶν ε', ἡ δὲ ἰδ' τῆς D εἰκοστῇ πρώτῃ Μαρτίου ἐπέπεσε, ἐν ἡ' ἡ' ἰδ' τῆς D ἐφθασε, καὶ γίνονται κς' τῷ ἀριθμῷ. Καὶ δέον πάντοτε καθότις ἐστὶν ἐν Μαρτίῳ ἡ' ἰδ' τῆς D τέσσαρας προστιθέναι. Πινοῦται δὲ ἐν τῇ ἐνισταμένῃ ἐν ια' ἐπιμεμήσει, κ'. Ἐὰν δὲ εἰς Ἀπριλλίον ἐμπίπτῃ ἡ' ἰδ' τῆς D, οὐ δεῖ προστιθέναι τὰς δ'. Δέον τοίνυν μερζῶν τὸν γενόμενον ἀριθμὸν εἰς τὸν ζ'. Ὡσπερ νῦν μερζῶντες δ' ζ' κη', εὐρίσκομεν μενούσας ἐκ τῶν λ' δύο ἡμέρας, αἵτινες σημαίνουσιν ὅτι δευτέρα ἡμέρα τῆς ἑβδομάδος ἐστὶν ἡ' κα' τοῦ Μαρτίου μηνὸς ἐν ἡ' ἡ' ἰδ' τῆς D ἐφθασε. Τῆς οὖν κα' τοῦ Μαρτίου μηνὸς οὐσης, ὡς εἰρηται, ἐν δευτέρῃ ἡμέρᾳ τῆς ἑβδομάδος, καὶ προστιθεμένων τῶν ἡμερῶν τῶν μέχρι τῆς Κυριακῆς εὐρίσκεται τῇ κς' τοῦ Μαρτίου ἡ' ἅγιος καὶ ζωοποιὸς ἡμέρα τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου ἡμῶν τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ τοῖς βουλομένοις γνωστῇ γίνεται, προστιθῆναι τοῦ ἐνιαυτοῦ πάντοτε προστιθέμενον καθ' ἑκάστον Ἰνδικιον ἀπὸ τῆς ἐπιμεμήσεως τῆς ἡμετέρας σὺν Θεῷ βασιλείας εἰς τὸ γινώσκων τὰς ἑκατάς τοῦ ☉, καὶ ἀπὸ τῆς ἡ' ἐπιμεμήσεως τῆς ἐπὶ Μαυρικίου τοῦ ἐν εὐσεβείῃ τῇ λήξει εἰς τὸ εὐρίσκειν τὰς ἑκατάς τῆς D κατὰ τοὺς προειρημένους τρόπους. Καὶ εὐρισκόμεθα, κατὰ τὴν Ἀποστολικὴν τῶν ἁγίων Πατέρων παράδοσιν, τὴν ζωοποιὸν Ἀνάστασιν τοῦ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἐπιτελοῦντες, χαίροντες, καὶ δοξάζοντες τὸ πανάγιον αὐτοῦ ὄνομα σὺν τῷ ἀνάγκω Πατρὶ καὶ ζωοποιῷ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, εἰς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

• τῷ ἀριθμῷ.

dies quo Luna inveniatur xiv. Sin vero collectae Lunae Epactae cum additione supradicta numerum complementi, quo deficit xlv. relinquunt mense majorem; deinde xxxi. reliquum scies numerum esse Aprilis quo Luna xiv. invenienda sit. Quod si anni ab viii. Indictione Mauricii beatae memoriae, per novendecim annorum Cyclos divisi nihil faciant reliquum, sed possint omnes in pares Cyclos resolvi; nullas annus iste habebit Epactas. Proinde solum octonarum accipies Epactis Lunae, per perpetuam regulam, addendum; et quo superatur a xlv. numerum observabis, verum subductis xxxi. eoque die Lunam dices xiv. Cum enim Epactis illa careat Indictio, habemus tamen numerum octonarium Epactis adjiciendum, cujus et reliquum accipimus qui ei deest ad xlv. estque ille reliquus xxxvi. Subductis itaque (uti jam superius diximus) xxxi. restant v. ex quo discimus, quoties occurrit Indictio, Epactis destituta, quintum Aprilis Lunae esse xiv.

Qua autem Septimanae feria Luna illa xiv. inveniatur, seu in mensem Martium, seu potius in Aprilem fortassis incurrit, hoc modo investigamus. Diei mensis, quo Luna xiv. inventa est, Epactae Solis addendae. Epactae Solis jam v. sunt, Luna autem xiv. in Martii incidit xxi. quo ipso die eam habet aetatem Luna. Sic fient numero xxvi. Semper autem (quoties in Martium cadit Luna xiv.) (quatuor) addenda, fientque, nostra Indictione xi. xxx. Quod si in Aprilem ea Luna xiv. inciderit, quatuor addenda non sunt. Ergo numerus inde confectus per septena dividendus. Ita jam quater vii. fiunt xxviii. Reliquae sunt e xxx. duae dies, id nempe indicantes secundam esse Septimanae feriam diem illam Martii xxi. cui concurrat Luna xiv. Cum itaque dies Martii xxi. secunda sit Septimanae feria, reliquis praeterea ad Dominicam usque diebus additis, Martii xxvii. inveniatur sancta et vivifica Resurrectionis dies pro Indictione xl. Ad eundem modum, pro quocunque anno eadem sacra et vivifica dies Resurrectionis Domini nostri et veri Dei cupientibus innotescet, si quis velit, pro singulis Indictionibus ab Indictione nostri Deo auspice imperii unum semper annum adjicere, ad indagandas Epactas Solis; et ab octava Mauricii beatae memoriae Indictione, methodo praedicta procedere ad Lunae Epactas similiter investigandas. Ita inveniemus vivificam Christi nostri Resurrectionem, pro Apostolica Sanctorum Patrum traditione celebrare, laeti, et summa gloria efferentes sanctissimum illius nomen, cum ingenito Patre, et vivifico Spiritu, nunc et semper, et in secula seculorum. Amen.

XXII.

VARIAE LECTIONES
AD EPISTOLAM DIONYSII EXIGUI
DE RATIONE PASCHAE,

ex Codd. Reg. MCCCLXV. Colberteo CCXI. et Petaviano, ad
Editionem Bucherii pag. 485.

Pag. 485. titul. *Incipit Epistola Dionysii Exigui ad Patro-*
nium Episcopum de ratione Paschali. Repetuntur. Ita MSS. *Sin-*
gulari. MSS. saeculari. Et stabilem. MSS. ac, etc. Festivitat
unicae. MSS. antiqua. Ordinantes. Ita MSS. *Praeferunt. MSS.*
P 480 *expraeferent. Qui etiam.* Ita MSS. *Veneranda. MSS. reverenda.*
Desciverunt. MSS. discesserunt. Enneacaidecaetirida. MSS. ennia-
cedecetirida. Circulum. MSS. ciculum.

Pag. 486. *Imo. MSS. immo. Et ultimum. Sequitur, per*
annos singulos unum numerare curabis, in eo tamen modo anno. Nos
autem CCXLVIII. etc. Quod Circulus iste. MSS. quod Ciclus ipse.
Propositam. MSS. praepositam. Ordinem. Desst. Annotatas. MSS.
adnotatas. Decemnovennalem. MSS. . . . his. Hebdomadum. MSS.
septimanae. Domini. MSS. dominicus. Hebdomadum. MSS. septe-
manarum. In eo tantummodo. MSS. in eo tamen modo. Bissextus.
MSS. bis sextus. Sic alibi. In illis solis. MSS. in his solis. Pro-
ponimus. MSS. praeposimus. Dum temporis initium ignoratur.
Desunt in MSS.

Pag. 487. *Mensis iste. Addunt MSS. vobis. Legislator. MSS.*
lator legis. Commonet. MSS. ammonet. Noctu. MSS. nocte. Die.
MSS. Add. mensis. Vesperum. MSS. vesperam. Mensis hic. MSS.
mensis iste. Legitur. MSS. intelligitur. Venerabiles ccc. et XVIII.
Exordium. MSS. initium. Tantorum. MSS. tantarum. Vernalis.
MSS. vernaes. Consequatur. MSS. non consequantur. Qui a duo-
decimo. MSS. quia XII. etc. In quo etiam, etc. MSS. secutus san-
ctioni signari dum alia supputationis in quo etiamsi luna XIII. Sabbato
contigerit, qui semel in xcv. accedere manifestum est. Paschalis festi.
MSS. paschali festo. Aestimantes. MSS. existimantes. Solarem an-
num. MSS. solares annos. Accommodant. MSS. adcom . . . Jurta
hanc. Vocem hanc omittunt MSS.

Pag. 488. *Sive potius sanctionis ignari. Haec desunt. Per-*
quirunt. MSS. perquirant. Recedunt. MSS. recesserunt. Ut quando.
MSS. ut quam. Religionis. Addunt MSS. a tantorum Pontificum

constitutione. Prorsus. Deest. Observatione. MSS. devotione. Terrarum orbe. MSS. orbe terrarum. Labor est. MSS. est labor. Secundum. MSS. sanctum. Nicaeam. MSS. Antiochiam. Protulerant. MSS. protulerunt. De Eccl. pellendos. MSS. expellendos de Ecclesia. Scorsim. MSS. scorsum. Sed plur. MSS. sed etiam. Extiterit. MSS. exstit.. Illi qui. MSS. illos qui. Dei. Abest. Quid velit. MSS. aliquid. Ut oportet. MSS. sicut op'. Serventur. MSS. servantur.

Pag. 489. *Indicitur. MSS. inditur. Despexerit. MSS. disp.. Relatione. MSS. revelatione. Athanasii. Add. MSS. Episcopi. Epist. Sancti Prot. MSS. Proterii Epistola Alex.. Domini. Add. MSS. nostri Jesu Christi. Sive. MSS. qui. Caeterique. MSS. caeteri aequae. Simili. MSS. similes. Requirantur. MSS. requirentur.*

VARIAE LECTIONES

V 386

AD EPISTOLAM IL DIONYSII
DE RATIONE PASCHAE. pag. 489.

Titulus. *Incipit disputatio Dionysii Exigui. Observantiae. MSS. Reverentiae. Oppugnationem. MSS. obpugnantiã. Chalced... MSS. Calcid. Huic praesenti. MSS. haec pr.. Decreta. MSS. decrevit. Quod vero in. MSS. quia vero scriptis.*

Pag. 490. *Volentibus. Add. MSS. veritatem. Poterna regulae. MSS. paternae regulae. Digerere. MSS. degerere. Cyclo. MSS. circulo. Incipit, etc. MSS. incipit anno Ciclo Decennovennali. Embolismis. MSS. Add. vero. Quia. MSS. quod. Anni solaris. MSS. solis annum. Videtur solarem. MSS. sol. vid. Circuli. MSS. cichi. Trecenti. MSS. tric.. Octogeni. MSS. octuageni. Quadrans. MSS. quadrantes. Hendecadis. MSS. hendecades.*

Pag. 491. *Detrim. Comp. MSS. comp. detr. Dies unus. MSS. unus dies. Cycli. MSS. circuli. Finem ejus. MSS. ejusdem. Praefixos dies. MSS. dies non fixos. Ratiocinationis. MSS. rationis. Circulus xi. MSS. cyclus xi. Quot sunt dies. MSS. q. d. s. Diffinitionem. MSS. deff..*

Pag. 492. *Colligemus. MSS. colligentur. Quod quaer. MSS. quam. Communis annus. MSS. an.. com.. Quia regula. MSS. quae reg. Anno dec.. Vox anno, deest, et deinceps. Sunt dies. MSS. sunt d. Quia communis est. MSS. qui communis annus est. Et sic deinceps, vel qui embolismus annus est. Ultima periocho deest in MSS. ac praesertim Colberteio, in quo sequentia subdantur.*

XXIII.

DE PASCHATE JUDAEORUM.

Post biduum Pascha fiet, id est, congruum fuit Pascha Judaeorum in aequinoctio, id est, in vii. Kalend. Aprilis; ut in aequinoctio novissimo, mundi renovatio et redemptio per necem Christi; quia in aequinoctio mundi fuit contritio et compositio, ne dispar sibi invicem fieret utraque formatio. Deinde eadem longitudo facta est ex potentia Dei tribus primis diebus et noctibus. Sed addit sol cursum dierum quando inluxit in mundo iii^{to} die. Luna contrario dempsit cursum noctium. Etenim ad venerationem et honorem aequinoctii novissimi et Paschae Christi praesignata est et facta est mundi prima constructio in aequinoctio primo. In aequinoctio quoque solutio facta est et redemptio Israël de servitute Aegyptiorum, ut in eodem aequinoctio post xii. Kalend. April. praecepit filiis Israel Pascha celebrare. Quod est typus Paschae Christi futuri per omnia in finem ex initio. Typus namque Christi agnus qui occisus est. Et manducatur cotidie agnus a vii. viris, hoc est, a vii. gradibus Ecclesiae. Tantum autem mysterium Dei scitote. Quidam non est mirum si acciderit iudicium, si convenerit aequinoctium, quod est viii. Kal. Aprilis, sexta feria, luna xiiii. et Resurrectio luna xvi. Post xii. Kal. Aprilis, quod est aequinoctium vernale, hoc est initium anni solis, et ante hoc initium non facitur Pascha apud Hebraeos et Graecos et Latinos nisi in errore quod dies Dominica, in qua facta est lux, fuit ante xii. Kal. Aprilis, quod est in nocte ii. feriae in anno crucis. xi. autem Kal. April. iii. feria, et x. Kal. April. iii. feria, in quo dictum est: *Post biduum Pascha fiet.* Deinde consentiunt alii quod ita fiat post biduum, id est, completionem et integritatem duorum testamentorum Pascha et transcensus ad regnum Dei, conveniente in vi. feria aequinoctio, luna xiiii. et solemnitate Resurrectionis, in die Dominica autem totius generis humani, ex quo genere virgo de radice Jesse exiit: quae virgo redemit Israël de Aegypto; quae conversa est in serpentem, ut liberarentur Israelitae ab Aegypto, qui serpens homini persuasit, hoc est, diabolus, mortem. Si ergo mors a serpente, virgam serpentem, Christus in mortem, serpens exaltatur in aëre, ut sanaret vulnera corporum respicientium in serpentem aeneum, ut solveret servitutum Israelitarum famulantium in Aegypto. Sic homines

P 481

Moyſi a ſerpentibus ſanabantur a venenis intuendo magnum Sacramentum. Quid eſt intuendo ſanari a ſerpente, niſi credendo in mortuum Chriſtum, ſanari a morte peccatorum, ut liberaretur populus ab Aegypto per virgam in ſerpentem converſam et agnum in Paſcha occiſum, hoc eſt, Chriſtum in mortem. Ita liberatur totum humanum genus a Paſcha Paſſionis; qui eſt verus ſerpens occidens ſerpentem diabolum, et devorans virgas magorum et philoſophorum et miniſtrorum diaboli. Quid autem converſa virga in ſerpentem, et praecipiente Deo eam tenere, expavit Moyses et fugit; quoniam mortificatus eſt Chriſtus, expaverunt et fugerunt diſcipuli. Caudam adprehende, poſteriora adprehende, et ut illud, poſteriora mea videbis. Primo factus eſt Chriſtus ſerpens. Sed cauda retenta facta eſt virga. Primo occiſus eſt, poſtea reſurrexit. Cauda retenta, viſus eſt Cephae, deinde viſus eſt xi. Et jam in cauda ſignificatur ſerpentis finis ſaeculi, quia mortalitas generis humani ambulat per mortem diabolo inlatam; ſed in fine ſaeculi, ſicut a cauda redimus ad manum Dei, et efficiamur ſtabilitum regnum Dei. Poſt haec autem omnia breviter dicamus, quod nunquam factum eſt Paſcha apud Judaeos ante xii. Kal. Aprilis; quia luna nata in viii. Idus Martii, xiiii. eſt in xii. Kal. Aprilis. Obſerva igitur curſum lunarem juxta regulam Graecorum more Aegyptiorum, et non ſecundum epactas, id eſt, adjectiones lunares: quia ibi pervenitur a iiii. luna ad xvi. hic autem ad xv. juxta compositionem Joſepi, qui primus conſcribit circulum x. et viii. annorum, Athanaſii, Theophili, Cyrilli, * *Dionysii*que *Exigui*, uſque dum ſcripſit Victorius Hilarii Papae urbis Romae Episcopi. Tunc ceſſaverunt Alexandrini diſputatores et Antiochani circulos poſt alios conſcribere.

* Forte eſt gloſſema.

XXIV.

V 387

**ARGUMENTA AEGYPTIORUM,
QUORUM MEMINIT DIONYSIUS EXIGUUS IN EPISTOLA AD
PETRONIUM, ET VICTORIUS IN CANONE PASCHALI.**

Incipit calculatio quomodo repperire possit quota feria annis singulis XIII. luna Paschalis, id est, primi circuli decennovalis anno primo, quis non habet epactas lunares pro eo quod cum noni decimi inferioris anni XVIII. et suas XI. epactas, addito etiam ab Aegyptiis die uno, fiunt XXX. id est, luna mensis unius integra, et nihil remanet de epactis. Et quia in Aprilio mense incidit eo anno luna Paschalis XIII. tene regulares in eo semper XXXV. Subtrahe XXX. id est, ipsa luna integra, remanent V. Quinta die a Kalendis, hoc est, Nonis Aprilis, occurrit luna XIII. Paschalis. Tene supra scriptos V. Adde et concurrentes ejusdem anni V. Fiunt X. Hos partire per VII. id est, septies I. VII. remanent. Igitur tertia feria incurrit luna Paschalis XIII. et Dominicus festi Paschalis dies luna XVIII. Item praefati circuli annus secundus, a quo sumunt exordium epactae XI. et incidit in eodem anno luna Paschalis XIII. Martii. Tene XXXVI. regulares in eo semper. Subtrahe epactas XI. remanent XXV. Vicesima quinta die mensis a Kalendis Martii, qua est VIII. Kalend. Aprilis, occurrit luna Paschalis, id est, XIII. Tene supra scriptos XXV. Adde concurrentes ejusdem anni VI. fiunt XXXI. Adde semper in fine hujus mensis regulares III. Hos partire per VII. id est, septies quinque. XXXV. occurrit luna Paschalis XIII. et Dominica dies festi Paschalis luna XV. Iterum mense Aprili saepe dicti circuli primi anno III. Tene semper in eo mense in primis XXXV. Subtrahe epactas ejusdem anni. XXXII. remanent. A XXXIII. XIII. die mensis, id est, Id. Aprilis, occurrit luna Paschalis. Tene hos XIII. Adde concurrentes VII. fiunt XX. Adde in Aprili semper in inferius regulares VII. fiunt XXVII. Hos partire per VII. septem II. XIII. remanent sex. VI. feria erit XIII. luna Paschalis, et Dominicus dies Paschalis luna XVI. Ita singulis annis a primo anno usque ad XVIII. annum calculabis. Si quando mense Martio XIII. luna Paschalis incurrit, XXXVI. regulares in primis teneas, ex quibus

* deducas epactas cujus volueris anni * deductas, et concurrentes adjectives, et in fine semper III. regulares augmentis. Aprilis vero mense XXXV. semper in capite tene; ex quibus ut supra

* deductas epactas, et adjectis ejusdem anni concurrentibus * deducas suis, augmenta latius ac brevius omnia argumenta Paschalia calculabis. Hoc tamen praeterea lectori sit cognitum, quoties in utrosque menses supra scriptos in prima regula contingit ut deductas epactas amplius a xxx. remaneant, dimitte xxx. Quod si unus aut duo seu amplius superfuerint, tot dies ipsius mensis a Kalendis fit luna Paschalis xiiii. Quando autem deductas epactas infra xxx. ut puta xx. seu amplius minusve remanserint, item tot dies mensis a Kal. occurrit luna xiiii. Paschalis. Si enim deductas epactas xxx. tamen remanserint, quod semel in decem et viii. annis accedere manifestum est, xxx. die a Kalend. erit luna Paschalis xiiii.

XXV.

V 888

Ex Petavio
l9. de doctr.
temp. c. 8.

DE TRIPLICI GRAECORUM AERA,
ET EA QUA UTITUR AUCTOR PASCHALIS CHRONICI.

Christianorum quidem veterum, qui ex lxx. Seniorum auctoritate mundi tempora digesserunt, opiniones sunt admodum variae. Posterioribus saeculis ad duo vel tria fastigia omnis illa diversitas abiit. Itaque triplex Graecorum aera celebratur. Prima est quae ab initio rerum ad natalem Christi putat annos 5498. secunda anno mundi 5501. eundem annum assignat. Tertia anno 5509. Postrema haec omnium celeberrima, quae Constantinopolitana Ecclesia, eique subjectae omnes utuntur. Itaque in Codice Juris Orientalis Imperatorum edicta hac aera consignantur. Tum Alexandrinum Chronicon, ac Graeci denique recentiores illam adhibent: secundam Georgius Monachus, Theophanes, Nicephorus, et ante hos Sanctus Maximus Monachus usurpant, quam Africani antiqui scriptoris esse capite superiori diximus. Primam autem Panodorus Aegyptius Monachus, qui Arcadio imperante vixit, amplexus est: et, ut arbitrator, illius auctor fuit. Hunc enim Georgius Syncellus refert anno mundi 5498. natam asseverasse Christum.

Et horum trium intervallorum origines, et in iis disputandis Scaligeri, et aliorum errata patefaciamus. Tria quaedam in illis animadvertenda sunt. Primum annorum initium, quod alii ab autumno, alii a vere putare annos incipiunt. Alterum, Natalis Christi, in quem velut in communem terminum computi illi desinunt: tertium, cyclorum characteres an-

nis singulis attributi. Horum διαφθορας in triplici Graecorum computo magnopere necessaria est, quorum ex neglectu vel ignoratione multiplex error admittitur.

Quod ad initium igitur annorum pertinet, alii, ut diximus, annos suos ab orbe condito ista dinumerant, ut eorum primordium in verno mense constituent. Chronici Alexandrini scriptor, qui tertiam aeram sequitur, hoc est ultra 5500. Christi natalem extendit annum, caput annorum ab aequinoctio verno et Martii XXI. deducere se profitetur: et imprudens tamen interdum orditur a Septembri, quae res et Chronicon ipsam conturbat, et lectoris confundit ingenium.

Pag. 209. Christum ecce baptizatum refert anno mundi 5536. Januarii VI. Ind. I. Tiberii decimo quinto, Rufo et Rubellino

Pag. 211. Coss. Paulo post vero annum sequentem 5537. a XXI. Martii

Pag. 211. docet incipere, eadem Indictione prima. Tum apertius deinde, Indictione II. anno Tiberii XVI. notat annum mundi 5538. ab orbe condito, et ejus initium repetit a XXI. Martii.

Pag. 211. Verum eadem pugna in qua primum Pascha tribuerat anno mundi 5537. quem et a XXI. Martii die inchoari dixerat, subinde annum eundem 5536. numerat. Neque librarii hic error est: nam et illius numeri partitio per 19. ad cyclum eruendum, et epactarum solis investigatio demonstrant, ipsummet annum, quem ab orbis initio 5537. putaverat, mox statuit 5536.

Pag. 215. Praeterea auctor idem scribit ab orbe condito, ad XXI. Martii diem ejus anni, quo baptizatus est Christus, Indictionia primae, colligi annos 5537. ac statim Indictione II. Tiberii XIV. annum 5538. iniri a XXI. Martii anno nono cycli lunaris, solaris XXII. Manifeste annum 5538. incipit a XXI. Martii, ejus

P 482 anni Juliani, in quo Christus a Joanne baptizatus est, quinque cyclis Romanis praelatus fuit, solis X. litera B. anno

Pag. 210. mundi 5537. et post tres menses, Indictione II. anno Tiberii XVI. mundi 5538. primum Pascha celebrasse: cujus decima quarta luna contigit Aprilis XV. feria VI. Fuit itaque cyclus idem, qui et antea, solis, nimirum X. lunae vero XI. Haec ambo cum Indictione II. in alium annum competere nequeant, quam 4742. periodi Julianae, ut ex Methodo libro VII. cap. IX. intelligi potest. Igitur eodem anno Juliano desiit annus mundi 5537, die Martii XX. et sequenti, annus 5538. iniiit. Atqui annus idem ille 5538. nonnisi 5536. ab eo putabatur. Quocirca duplex initium anni in animo ille scriptor habuit, et utrumque per imprudentiam permiscuit. Annus Constantinopolitanus una cum Indictione a Septembri incipit. Annus Christianus quo Chronici auctor uti se profitetur, iniiit a XXI. Martii, VI. mensibus post civilem. Quare Christus baptizatus est anno mundi 5537. a Septembri, a Martio vero, 5536.

Chronicon vero praepostere annum illum 5587. a Martio putavit: unde sequentis Martii **xxi.** die 5588. iniit. Quod enim ita se res habeat, ex eo patet, quoniam anno 5507. mundi Pag. 196. et 298. corrente natum asserit Christum Lentulo et Pisone Coss. Post hos vero Coss. paria **xxx.** subjicit: quorum in postremum, nempe Rufi et Rubellini, baptismum conjicit. Si ad annos 5507. currentes a Septembri addideris **xxx.** annus 5538. a Septembri ordietur. At ille scriptor, quasi annus 5537. a Martio procederet, 5538. non a Septembri sequente, sed a Martio putavit. Non aliter extricari istae possunt, quam hac probabili conjectura. Quamquam in illa tota disputatione Chronologica de Natali et Passione Christi mire perplexus est, et annos duos dissimulat, ac supprimit, quod suo loco declarabitur. Ex eadem hallucinatione, Indictiones, quas a Septem- Pag. 187. bri inchoari scripserat, a Martio similiter orditur. Quippe Pag. 216. Indictionem **ii.** una cum anno Tiberii **xvi.** et mundi 5538. a **xxi.** Martii proficisci docet.

XXVI.

V 389

DE DUABUS EPOCHIS CHRISTI,

Es eod. Petavio lib. 8. Auctarii e. 1. p. 293.

EX SENTENTIA PANODORI ET DIONYSII, AC ISAACI, SEU RECENTIORUM SCRIPTORUM.

Erit qui ad illas duas tertiam putet adjungendam, quae annum Incarnationis et Natalis computat ab Adamo 5507. quam adhibent suctores aliqui, ut Alexandrinum Chronicon, uno minus Cedrenus, qui anno 5506. id esse factum asserit; et qui anno 5500. ortum Christi, Passionem 5533. assignant, errare contendit. Sed hanc aeram ab illa, quae est Isaaci, discrepare non arbitror, sed in eodem computo diversum annum Incarnationis praestituere, puta biennio aeram communem antevertere, et si de amborum, illorum sententia nihil certe consequi possimus, praeterea quod imperite omnia permiscent, et eos caracterismos adhibent, qui conciliari invicem nequeunt. Adde Cap. v.

XXVII.

*Ex eodem
Petavio lib.
19. de doctr.
temp. c. 5.*

METHODUS EPACTARUM
ET NOVILUNII INVESTIGANDI RATIO,
QUA UTILITUR AUCTOR CHRONICI PASCHALIS.

Chronicon Alexandrinum aliquot locis epactarum metho-
 Pag. 76. dum ac novilunii investigandi rationem explicat: quam quidem
 a Martio mense deducit, et ab ejus XXI. die. Nam XX. pri-
 mos dies perpetua lege ad epactas adjicit. Epactas autem non
 Pag. 199. eodem modo computat. Quippe alibi populari calculo decem
 Pag. 216. ad aureum cyclum lunae labentem adjungit: alias ex Diony-
 sii, Bedae, caeterorumque computistarum praescripto decem
 ad anni superioris cyclum addit. Exempli causa anno mundi
 8838. quo exodus consignat, cyclum lunae XIX. numerat, ei-
 que tribuit epactas XXX. haec est plebeia epactarum methodus.
 At vero 5507. in quem natalem Christi confert, cyclum lunae
 computat XVI. epactas vero XV. Ubi epactas appellat dies re-
 siduos ex anno superiore, ac jam praeterito, quomodo et
 Dionysius ac Beda usurpare solent. Ita cyclo X. epactas as-
 signat IX. et cyclo IX. epactas XXVIII. Hoc igitur modo cum
 P 484 et a Martio epactarum ratiocinia procedant, et praeteriti anni
 residui dies assumantur, falsa erit Scaligeriana methodus, quia
 iccirco decurtatam aeram annis XIV. existimat, ut a Septembri
 epactarum progressionem facta, novilunia diebus suis redderen-
 tur. Nam in illa Chronici doctrina, epactae solae absque regu-
 laribus illis, cum diebus mensis copulatae neomenias exhibent
 in primo mense. In caeteris regulares adhibentur: Aprili vi-
 delicet, I. Maio, II. etc. Septembri, VIII. Doceamus hoc uno
 aliove exemplo. Esto cyclus Dionysianus XII. Constantinopo-
 litanus X. epactae ex Alexandrino Chronico erunt IX. Eae
 porro cum XXI. Martii die, dant XXXI. sive novilunium. At
 in Septembri iisdem cyclis, epactae IX. cum XV. die Septemb.
 et regularibus VII. totidem dies conficiunt, nempe XXXI. Item
 cyclo Dionysiano XI. Constantinopolitano IX. epactae XXVIII. ex
 Alexandrini Chronici methodo cum tertio Martii dant novilu-
 nium. In Septembri eadem epactae XV. cum regularibus VII.
 et IX. diebus Septembris idem novilunium ostendunt. Apparet
 ergo nulla computi mutilatione opus esse ad lunares epactas
 procedendas, quae cum *νοστια* mensis et regularibus neo-
 menias exhibent: siquidem aera illa communis, cujus in annum

5509. Dionysianus Natalis competit, citra diminutionem ullam, idoneas ad lunarem methodum epactas efficit. Quod si epactarum calculus a Septembri initium sumeret, tum quidem additis ad cyclum Dionysianum tribus, epactae propagarentur, quae cum *πρωιαία* mensis et uno praeterea regulari, xxxi. constarent. Sed ex eo minime sequitur Constantinopolitanos computum istum illius rei causa annis xiv. mutilasse: cum, ut ostendimus, annus Natalis vulgaris non in annum 5495. aerae illius decurtatae, sed in 5498. incidat. Postremo si in eadem aera, cujus annus 5509. vulgari Natali congruit, epactas plebeio more formaveris, additis ad cyclum anni labentis decem, tum praeter epactas, regulares assumendi erunt, et quidem plures: quemadmodum et in Dionysiano cyclo accidit, in quo epactae quae ex aureis numeris consurgunt, regulares omnibus numeris exigunt. Esto cyclus Dionysianus ix. Constantinopolitanus vii. epactae xvii. cum xviii. die mensis, relinquunt v. Addendi igitur regulares xxvi. Sed haec methodus minus est priora illa probabilis.

XXVIII.

METHODUS AD PASCHALES TERMINOS,
SIVE JUDAICA PASCHATA COGNOSCENDA, QUO AUCTOR
CHRONICI PASCHALIS UTILITUR.

V 390

Ex eod. Pe-
tavio lib. 8.
Auctarii
cap. 11.

Est Graecorum Computatorum et alia methodus ad Paschales terminos, sive Judaica Paschata cognoscenda, quam Chronicon Alexandrinum sequitur: cui non multum dissimilis est ea quae in Computo Andreae Hierosolymitani legitur, cujus declaratio ad ea quae capitibus antecedentibus explicata sunt non parum conducet.

Annis ab Adamo per xix. distributis, cyclum lunae, et ei congruentes epactas, invenire jubet. His deinde dies xiii. addere *τὰς πρὸ τῶν φωστήρων*, quae antecedunt luminaria. Item *προσελήνοους*, antelunares vii. Tum ad complendam decimam quartam, quot opus est dies adjicere. Facilis est methodus, a Kalendis Martiis, ad viii. usque diem, quae prima est Neomenia Paschalis, dies sunt vii. li propterea *προσελήνοι* vocantur, quia primam Neomeniam praecedunt. Inde ad xx. Martii, dies xiii. qui *πρὸ τῶν φωστήρων* appellantur, eo quod primam ac citimam omnium decimam quartam proxime antecedunt, quae est xxi. Martii. Luminarium autem oppositio fieri ab illis putabatur in termino Paschali. Itaque citra am-

bages, dies xx. ad epactas addendas esse praescribi poterat. Jam si conflata dierum summa minor sit quam xlv. reliquos adijce, donec xlv. compleas: quicquid additum erit, post xx. Martii putabitur, ostendetque Paschalem terminum. Sin dies xlv. aut plures etiam numerentur, tantum adde dierum, quantum necesse est, ut diebus ablati, quatuordecim resideant: et id ipsum quod adjeceris, post xxi. Martii putare incipe. Etenim decima quarta quaelibet citra Martii xxi. incidens nondum Paschalis est: ob id calculus ultra propagandus est. Esto cyclus Constantinopolitanus xiv. qui est Romanus xvii. epactae sunt iv. quae cum viginti Martii conficiunt xxiv. Ut autem ablata integra syzygia, reliqui sint dies xiv. adde xx. fiunt xlv. dies. Porro additum illi xx. a xxi. Martii ad ix. Aprilis perveniunt: quo die xiv. Paschalis convenit cyclo lunae Nicaeno xvii. Rursus cyclo v. Constantinopolitano Romano viii. epactae xxv. quae cum xx. diebus Martii dant xlv. Ut igitur lxxiv. dies existant, addendi xxix. fient lxxiv. Subtractis lx. residui sunt xiv. Caeterum ad xx. dies Martii additis xxix. et ex summa xlix. deductis xxxi. Martii, restat Aprilis xviii. in quam terminus Paschalis Nicaenus congruit, cyclo viii.

P 485
V 891

XXIX.

LATERCULUS MENSIIUM MACEDONICORUM,
QUOS SCRIPTOR CHRONICI PASCHALIS,
UT ET MEDIAE VETUSTATIS SCRIPTORES CHRISTIANI
CUM SYROMACEDONICIS SEU ANTIOCHENIS
CONFUNDERE SOLENT.

<i>Ἀύθηναιός,</i>	Januarius.
<i>Περίτιος,</i>	Februarius.
<i>Δύστηρος,</i>	Martius.
<i>Ἐανθικός,</i>	Aprilis.
<i>Ἀρτεμίσιος,</i>	Maius.
<i>Δαίσιος,</i>	Junius.
<i>Πάνεμος,</i>	Julius.
<i>Ἀῶος,</i>	Augustus.
<i>Γορπιαῖος,</i>	September.
<i>Ἐπιφρορεταῖος,</i>	October.
<i>Δίος,</i>	November.
<i>Ἀπειλαῖος,</i>	December.

N O T A E
I N
CHRONICON PASCHALE.

C H R O N I C O N P A S C H A L E .

Pag. ed. Bonn. 32. 4. Ομοῦ] Occurrit haec vox crebrius in hoc Chronico, pro collectione temporum exactorum, quam ἀριθμησιν χρόνων καὶ ομάδα, seu *summam*, vocant Graeci computatores, ut Eusebius in Chronico, et ex eo Georgius Syncellus, qua ea temporum designantur intervalla in quibus quicquid per annos expansos, qui iisdem Graecis ἀπλᾶ ἔτη dicuntur, supra digestum est, unico numero colligitur, ut pluribus observant Josephus Scaliger lib. vii. de Emendat. temp. statim initio, et in Animadversionibus ad eundem Eusebium pag. 10. 2. edit. quam hic sequimur, Petavius in Auctario librorum de Doctrina temporum libro viii. cap. i. et alii. Observandum tamen Holstenium hanc ομάδα, seu vocem ὁμοῦ, adscribere duntaxat annis vel aetatum, vel imperii aut regni cujusvis, cum iis qui annos mundi conditi designant, vocem κόσμον, pro ὁμοῦ adscribat, non quod Codex quem vidit ita praeferat, sed, ni fallor, ex ingenio, uti mox, ubi de filiis Noe agitur. Minor enim numerus horum natalem, alter mortis tempus a mundo condito indicat: nihil tamen mutandum duximus ab editione, satis esse de hisce monuisse lectorem arbitrati.

Pag. 35. 11. Περὶ τῆς προφητείας Εὐαὶ] Libro scilicet apocrypho, cujus prae caeteris meminit Georgius Syncellus in Chron. ubi de Angelis ἐγγηγόροις, et de quo Salianus anno MCCCCLXXXVII. n. xiv. et alii, quos is laudat.

Pag. 36. 10. Μαθουσαλά] Vide Petavium lib. ix. de Doctr. temp. cap. viii.

Pag. 36. 18. Καὶ βσεββ.] Lxx. Seniorum epocham xx. annis ampliozem epocha Africani, Nicephori Patr. Constantinopolitani, Honorii Augustod. et aliorum hic observat Scaliger

lib. v. de emendat. temp. quem consule, ut et Petavium lib. ix. de Doctr. temp. cap. x. et xi. ubi multa de diluvii epocha; de qua sic Joannes Antiochenus, *ἔτη ἀπὸ Ἀδάμ ἕως τοῦ κατακλισμοῦ, βρονβ.* nisi mendum sit in Cod. Reg.

Pag. 38. 4. *Οὓς ἀνόμασεν*] Filios illos Dei, qui filias hominum adamasse dicuntur Genes. vi. corporeos esse persuasum habuisse plerosque, ut inter caeteros Augustinum, observant pariter idem Petavium ad Epiphanium Haer. lxiv. n. xxi. Salianus n. i. xlii. et alii.

Pag. 38. 21. *Συναφθέντες*] Vide Cotelerium ad lib. v. Recogn. cap. xxxix. et Stephanum *Le Moine* to. ii. Varior. Sacror. pag. 660. et seqq.

Pag. 39. 9. *Ἀλώρος; καὶ μετ' αὐτὸν Ἀλακρος*] Georgius Syncellus pag. 18. *Ἀλακρος* habet. Vide Salianum in scholiis ad an. mxxii.

Pag. 39. 14. *Βήρωσος*] Ea verba desumpta sunt ex Josephi lib. i. contra Apionem pag. 1048. quae hic restituimus, non vero ex lib. i. Antiq.

Pag. 39. 19. *Καὶ τί μὲ δεῖ*] Haec absunt a Cod. Holstenii usque ad voces, *καὶ τὸν Σήθ.*

Pag. 40. 15. *Κλημῶ*] Leg. *Κλήμενι*, uti restituimus, vel *εἰς τὰ Κλημένεια*, ut infra. Locus extat in Recognit. lib. iv. n. xii. xiii. et in Clementin. Homil. viii. n. xxvii. Hic vero Ruffini versionem fere summa secuti.

P 490 *Ibid. Ἐνὶ τινι*] Ita emendavimus ex laudata Homilia, cum *ἐν τινι* editum esset.

Pag. 40. 16. *Μετὰ τῶν ἐξ αὐτοῦ*] Clementina viii. *Μετὰ τῶν ἐξ αὐτοῦ τριῶν, σὺν ταῖς αὐτῶν γυναιξίν.* Proinde hic legendum, *σὺν ταῖς γυναιξίν αὐτῶν.* Ita rursus lib. i. Recogn. n. xxix.

Ibid. Νῶς σὺν τοῖς ἐξ αὐτοῦ] Hasc delet Holstenius.

Pag. 41. 6. *Ἐν τάξει κατάρως*] Notanda haec locutio, *ἐν τάξει*, qua rursus Auctor utitur infra.

Pag. 42. 9. *Ἄν δὲ τῶν, etc.*] Ex Epiphanio Haer. i. n. iv. ex quo caeteri qui de haeresibus scripserunt. Vide Scaligerum ad Graeca Eusebii pag. 411. Caeterum haec omnia Epiphanii delet Codex Holstenii, ut addititia, usque ad vocem *ἐγένετο.*

V 396 *Pag. 42. 17. Ἐκ τῶν προκειμένων, etc.*] Post hanc periochen, sequitur alia in Cod. Holstenii. *Ἄν τῶν αἰρέσεων*, usque ad vocem, *ἀπέθανεν* deinde, *εἰς τὸν Νῶς, etc.* Et post vocem *ἐπιταλούμενα*, alia hoc initio, *τὰ δὲ μετὰ τὸν κατακλισμόν, etc.* Atque ita sic edidimus, cum haec praepostero omnino ordine essent descripta.

Pag. 43. 5. *Καὶ τῶν*] Hunc Cainan contra fidem Hebraici Codicis tam Judaeorum quam Samaritanorum inter Arphaxad

et Sela insertum a LXX. Senioribus observatum ab Eusebio, et Scaligero in Prolegomenis ad eundem, qui inde expungendos cxxx. annos, quos iidem Seniores illi adscribunt, continent, ut recta ab Adamo ad Christum v. mcccclxx. annorum constet epocha. Hos adeat qui haec accuratius expendere volet.

Pag. 44. 16. *Ἐπεὶ οὖν*] Haec et sequentia usque ad pag. 110. et voces, *Ἰβασίλευσαν Αἰγύπτῳ οἱ λοιποὶ*, desunt in Codice Holstenii: proinde quae subinde in hoc Chronico interseruntur, sunt Continuatoria.

Pag. 44. 20. *Εἰς τὸν Αἰγυπτῶν αὐτοῦ*] n. cxiv. et cxv. et Haer. lxxvi. n. lxxxiii.

Pag. 45. 5. *Πέμπτη*] Haec Epiphauii ex Prologo ad Panarium paullo diversa sunt in edit. Petaviana: ac primum, pro *πέμπτη γενεά*, legitur, *πέμπτη τοίνυν γενεά*.

Ibid. *Τουτέστιν*] Haec sunt Chronici Scriptoris.

Pag. 45. 8. *Γεγόνασιν*] Edit. *ἰγεγόνασιν*.

Pag. 45. 10. *Λουβῶν*] Petavius ad Epiphau. pag. 5.

Pag. 45. 11. *Αραράτ*] *Ibid.* Petavius, ubi de hoc monte.

Ibid. *Σενάαρ*] Idem Petavius, et Salianus an. mcccclxx.

n. xvii.

Ibid. *Ἐπιέξαντο*] Quae sequuntur absunt ab edito: *ἐκείσε πρῶτον κατοικήσῃς γίνεται μετὰ τὸν κατακλιυσμὸν τῶν ἀνθρώπων· καὶ κεῖ φύτεύσας ἀμπελῶνα Νῶε ὁ Προφήτης, οἰκήτωρ τόπου γίνεσθαι*, quae etiam, cum Chronici Continuatoria videantur, parenthesis claudenda.

Pag. 45. 16. *Συννεύσαντες*] Ita Rader. *συνδοιάσαντες*, emendavimus (de qua voce vide Gloss. med. Graecit.) ex Codice Vaticano, in quo legitur *συνδοιάσαντες*: sed in hoc Cod. v passim pro *οι* poni observare est.

Ibid. *Ποιησάμενοι*] Edit. *λαμβάνόμενοι*.

Pag. 45. 17. *Οικοδομήσαι*] Sequuntur in edito, *ἀπὸ δὲ τοῦ κλίματος τοῦ πρὸς Εὐρώπην εἰς Ἀσίαν κεκλιμένος, ἐπανομάσθησαν πάντες κατὰ τὴν χρόνον ἐκίλησιν Σκύθαι*. Deinde, *κτίζουσι δὲ*, etc.

Pag. 45. 19. *Ἀνοίας*] Edit. *ἀνοίας*.

Ibid. *Ἀπὸ μᾶς*] Vide Petavium ad hunc locum pag. 6.

Ibid. *Γνώμας*] Edit. *γλώσσας*. Vide eundem Petavium.

Pag. 45. 21. *Εὐρεθέντων*] *εὐρεθέντα*.

Pag. 46. 8. *Ἄγον δὲ μνημονεύσαι*] De hac terrarum et orbis partium inter filios Noe divisione agunt passim Annales sacri, qui in plerisque invicem minime consentiunt. Aliter enim iis eorumque posteris populos ac regiones attribuant Josephus lib. 1. Antiq. Judaic. cap. vii. Africanus, seu quivis alius apud Georg. Syncell. pag. 45. ex quo descripsit Scaliger quae Eusebii Graecis inseruit, Auctor Chronici de Divisioni-

bus gentium, quod Hippolyto adscribendum duximus, Hieronymus in Traditionibus Hebraicis, Arnobius in Psal. civ. Farrago Alexandrina Scaligeriana, quam Chronici Alexandrini nomine cum Cujacio donamus, Epiphanius in Ancorato n. cxv. et Haeresi LXVI. n. XLIII. Cedrenus pag. 12. et Chronica MSS. Georgii Hamartoli et Symeonis Logothetae: quibus addenda Ecloge Historiarum MS. hoc titulo, *Εκλογή Ιστοριῶν ἀπὸ τῆς Μωσῆως βιβλίου καὶ τῶν ἕξ ἱστοριογραφησάντων ἐπισήμων ἀνδρῶν, καὶ τῆς θείας γραφῆς, τόμος διερχομένη μέχρι τῆς Ἀναστασίου βασιλείας.* At in Cod. Reg. II. MCDXXXI. desinit duntaxat in tempora Abraami. Neque porro dubium est quin ex iis quidam ab aliquo primaevo fonte sua hauserint, ut Auctor Chronici Paschalis, qui ex Epiphanio quae hoc loco inseruit se descripsisse testatur, nonnullis, ut idem profitetur, ex aliis Scriptoribus subinde mutuatis, ex Hippolyto forte et Chronico iato Alexandrino, quibus in multis concinit, ita ut hosce vidisse Scriptores pro certo haberi debeat. In iis autem scrupulosius exponendis immorari debere haud censuimus, tum quod res pridem acta vel tentata ab Annalium Ecclesiasticorum Conditoribus, Tornielo in primis, Saliano et aliis Chronologis, sacraeque Scripturae recentioribus Interpretibus, et quod Goarus ad Syncellum divisionem hanc, quam habet Chronicon Paschale, cum ea quae apud eundem Syncellum legitur contulerit: praesertim etiam quod, ut ait Augustinus lib. xvi. de Civitate Dei cap. xi. illarum gentium, quarum apud hosce Scriptores mentio fit, vocabula, si quaedam hodie maneant, ut appareat unde fuerint derivata, complura alia temporis vetustate sic mutata sint, ut vix homines doctissimi antiquissimas historias perscrutantes, nec omnium, sed aliquarum ex istis origines gentium potuerint reperire. Quapropter variantes quasdam, ubi occurrent, lectiones duntaxat indicabimus, ut et Scriptores a quibus istius partitionis loci sunt illustrati, ut ex iis lucem lector queat haurire. Omnes enim persequi, et notis onerare, res operosa nimium foret, ac fortasse supervacanea, cum tota fere in conjecturis et divinationibus consistat.

Pag. 46. 6. *Εως Γαδαρινῶν*] Ecloge MS. ἀπὸ Μηδείας ἕως Γαδείρων.

Pag. 46. 10. *Γήμερ ἐξ οὗ Κελταῖοι*] Auctor Ecloges, ἀπὸ μὲν τοῦ Γήμερ, Γαμαρεῖς, οἱ νῦν Γαλάται. Ita Gomer Hippolyto et Eusebio, qui Syncello et aliis Gomer. *Κελταῖοι* autem iidem qui *Κέλται*, Galli. Vide Salianum an. MDCCLXXXI. et Zonarae Annales lib. I. n. v. Porro filius Gomer diversas omnino gentes tribuit idem Hippolytus.

Pag. 46. 11. *Μαγῶν*] Bochartus in Phalec, seu Geographia sacra, lib. III. cap. XIII.

Pag. 46. 14. Μαδαί] Auctor Eclog. ἀπὸ Μάδω, Μη-δοί· ἐκ δὲ Ἰῶνος, Ἴωνες, καὶ οἱ λοιποὶ Ἕλληνες. Vide Salianum anno laudato n. xxiv.

Pag. 46. 15. Ἰωυά] Syncell. Ἰωυάν. Idem Salianus n. xxv.

Ibid. Τυράννιοι] Hippolyt. *Hiberi qui et Tyrreni.*

Pag. 46. 16. Ἐλισσα] Idem Salian. n. xxvi. in Schol.

Pag. 46. 17. Μακουακοί] Macua urbem Aethiopiae habet Plinius.

Ibid. Θόβελ] Ecloge MS. ἐκ δὲ τοῦ Θόβελ, Θοβηλοί, οἱ νῦν Ἰβηρες· ἀπὸ δὲ Μελῶ, Μεληηνοί, διὸ καὶ Μάζακα ἢ παρ' αὐτοῖς μητρόπολις· ἀπὸ δὲ Θήρα Θράκες, ἀπὸ δὲ Θάρρου Θάρσεις, οἱ νῦν Κλίκες, ἀφ' οὗ καὶ Τάρσος καὶ ἡ παρὰ Κλίξει ἀξιολογοτάτη γενομένη τῆς δὲ τῆς δηλωθείσης διανεμήσεως. Vide Salianum n. xxvi.

Pag. 46. 18. Μόσοχ] Idem Salian. n. xxvii. et in Scholii, ubi ille Getulos absurde in Chronico a Mosochō ortos ait, cum Africa, inquit, filiis Japheti tributa sit.

Pag. 46. 19. Θηράς] Idem Salian. n. xxx. Post Theras, qui octavus filius Japhet fuit, sequitur apud Syncellum, Χετταεῖμ, ἔξ οὗ Μακεδόνας. Post quem scribuntur: οἱ υἱοὶ Γάμερ τοῦ υἱοῦ Ἰαφέθ. Ασχανάς, Ρηγάθ, et Θόργαμα. Deinde, οἱ υἱοὶ Ἰωυάν, Ἐλισσα, Θαρσεῖς, Κίτιοι, et Ρόδιοι, seu ut praefert Chronicon MS. Symeonis Logothetae, Κίτιος et Ρουΐδιος, a quibus ortas alias ac diversas gentes scribit idem Africanus, et ex eo alii. Proinde in hisce nominibus appellativis non omnino invicem conveniunt.

Pag. 47. 1. Μάζικες] De quibus Ammianus.

Pag. 47. 2. Ταράμαντες] Sic etiam Cod. Vatic. Forte V 398 Ταράμαντες, inquit Raderus: Sauromatas ex Eusebio mavult Salianus.

Pag. 47. 3. Θοσμαγάρ] Cod. Vatic. Θόργαμα. Θοσμαγός, alii. Idem Salian. n. xxxii. in Schol.

Ibid. Βοράδες] Vide Bochartum in Phalec lib. iii. cap. xi. initio.

Pag. 47. 8. Σαιτών] Saitas Susianae populos memorat Plinius. Sed aliter hanc periochen effert Hippolytus MS. Sunt autem ex ipsis etiam gentes quae sunt in *Etiada* (Ellada) praeter eos qui postmodum advenerunt ibi, Reges qui habitaverunt civitatem, quae apud Graecos honoratur, Athenas, et Thebeorum, quoniam Sidoniorum sunt inhabitatores, et quicunque sunt alii similiter posthaec apud Halladam transmigraverunt, etc.

Pag. 47. 13. Εἰσὶν δὲ τὰ τοῦ Ἰαφέθ] Vide Anonym. Ravennat. lib. iv. sect. i.

Pag. 47. 15. Οὐέννοι] Ita Syncellus, ubi Οὐέννοϋς ad

marginam reposuit Goarus : Ούσνοσι, Logothetae, Ούετροι, Cedreno.

Pag. 47. 15. Δαυνεῖς] Ita Syncell. et Cedren. Δαυεις, Logotheta.

Ibid. Κορζηνολ] Corsini, in Chron. Alexandr.

Pag. 47. 16. Ιππικολ] Cod. Vatic. Ιππηκολ. Οπικολ, Syncello et in Chron. Alexandr. Vide Stephanum in Οπικολ.

Ibid. Χάλυκες] Χάλυβες, Syncellus et Logotheta.

Pag. 47. 17. Ταύριοι] Qui Epiphanio, Syncello, et Logothetae Ταύροι.

Ibid. Βάσαντες] Ita Syncell. et Cedren. Basantii, in Chron. Alexandr. Epiphan. Βεσαγγηνοί.

Pag. 47. 18. Γαγγηνοί] Syncell. Logoth. Cedren. Γαγγηνοί, vel Γαγγανοί.

Pag. 47. 19. Αμαζωνεῖς] Αμαζωνεις in Cod. Vatic. Αμάζονες, Epiphan.

Ibid. Αηηηστανοί] Chron. Alexandr. Ligistini Epiphan. Αιβουσιτικοί.

Ibid. Δενναγγηνοί] Δενναγγηνοί, Cod. Vatican. Δενναγγινοί, Syncellus, Logoth. Demaci. Chron. Alexandrinum.

Ibid. Ακούτινοί] Epiphan. Syncell. Cedr. Ακουίτανοί.

Ibid. Μαριανθηνοί] Epiphan. Μαριανθινοί.

Pag. 47. 20. Κυρτανοί] Epiphan. Καρτανοί. Syncell. Logotheta et Cedren, Κυρτανοί. Chron. Alexandr. Cirtani.

Pag. 48. 2. Ιστροί] Ιστριοί, Syncello et aliis.

Ibid. Αυστανιοί] Epiphan. Αυστανοί, Cod. Vatic. Αυσιάνιοι.

Ibid. Ερφέοι] Ita Symeon Logotheta: Epiphan. Αρφέοι. At Cedrenus hoc loco habet, Ούσκαϊοι, Vaccasi.

P 492 Ibid. Βεστανοί] Epiphan. Βεστανικοί.

Ibid. Κωλοί] Ita Logotheta, et Chron. Alexandrinum: Κολλοι, Syncellus et Cedrenus. Κελλοί, legendum censent Raderus et Goarus.

Pag. 48. 3. Οι δὲ ἐπιστάμενοι, etc.] Haec ita effert Syncellus: οἱ δὲ ἐξ αὐτῶν εἰδότες γράμματα. Hippolytus, Qui autem eorum sunt literati.

Pag. 48. 4. Ιβηροί] Cod. Vatic. Ιβιρος.

Ibid. Ταβαρηνολ] Tabarini, Chron. Alexandrinum: Ταβαρηνολ, Epiphanius: Ταβιανοί, Cedr.

Pag. 48. 5. Σούθες] Σούθας, Syncell. Logoth. Cedr.

Ibid. Βασταρηνολ] Bastarnae, qui in Chronico Alexandrino Bastarni dicuntur.

Pag. 48. 8. Ποταμίδος] Ποταμίδος, hoc loco habet Syncellus. Hippolytus: Sunt autem fines eorum ad Borram usque Gadiran, a Potameda fuvio usque Martusaddion. In Eclogis MS. Αιβήη ή από Ποτάμωσ παραεκτείνουσα μέχρις ἄρκωσ Σύρτωσ. Sic porro Re-

giones Japhet recenset idem Auctor Ecloges: *Μηδία, Αλβανία, Αμαζόνις, Αρμενία τε μικρά καὶ μεγάλη, Κοκκαδοκία, Παφλαγονία, Γαλατία, Κολχίς, Βοσπόρη, Μαιώτις, Λερβίς, Σαρματία, Ταυριανίς, Βασταρνίς, Σκυθία, Θράκη, Μακεδονία, Δαλματία, Μολοσσός, Θισσαλία, Δοκίς, Βοιωτία, Αιτωλία, Αστική, Αρχαία, Πελλήνη, ἡ καλουμένη Πελοπόννησος, Αρκαδία, Ηπειρώτις, Πλωρίς, Λαγυτίς, Αδριακή, ἀφ' ἧς τὸ πέρατος τὸ Αδριαϊκόν.* Sic etiam Georgius Monachus in Chron. MS.

Pag. 48. 9. *Μαστουσία*] Ita Syncell. Logoth. Cedren. Vide Ortel. in *Matunium*.

Ibid. Καθ' Ἠλίον] Sic legunt Syncellus, Logoth. et Chron. Alexandrinum. Ex quibus emendandus Cedrenus, apud quem perperam legitur, *κατὰ Ἰλίον*, tametsi ita videatur legisse Hippolytus, *Mastusadilion*, pro *Mastusa ad Ilion*.

Pag. 48. 10. *Αδριαβή*] Emendavimus *Αδριακή*, ut habent Cod. Vatic. Hippolytus, Syncellus, Auctor Ecloges, et V 399 Logoth. *Adria*, Chron. Alexand.

Pag. 48. 11. *Αδριατινόν*] Cod. Vatic. *Αδριακόν*.

Pag. 48. 12. *Θουσκηνή*] Ita Logotheta: Syncell. *Θουσκηνή*, *Thuscia*.

Pag. 48. 13. *Κολχίς*] Cod. Vatic. *Κολχό*.

Pag. 48. 14. *Σπανογαλλία*] *Celtiberia*. Anonymus Ravenas seu Langobardus in Geographia nuper edita, *Spanoascopiae* non semel meminuit.

Ibid. Βοσπορινοί, Μαιώτις] Haec nomina depravata leguntur apud Hippolytum: *Βοσφορμα, Μαιαορρις*.

Pag. 48. 15. *Τρυμιανίς*] Eippol. *Τρυμιανίς*.

Pag. 48. 17. *Καὶ Βοιωτίς*] Desunt in Cod. Vatic.

Pag. 48. 18. *Ακαρνία*] Ita Hippolytus, Syncellus et Logotheta: sed leg. *Ακαρνανία*, ut est apud Cedrenum.

Pag. 49. 1. *Κύθηρα*] *Κύθηρα*, Auctor Ecloges: *Κύθηρα* Hippolytus, Syncellus, Logotheta, et Cedrenus legunt.

Pag. 49. 2. *Κόρουρα*] *Κέρουρα* legit Auctor Ecloges: *Κόρουρα* Hippolytus et Chronicon Alexandrinum. Hanc alii omittunt.

Pag. 49. 6. *Χάμ δὲ, etc.*] Haec perioche abest ab Epiphasio, qui rursus incipit ab his vocibus, *ὄλοι Χάμ, etc.* ubi tamen quaedam alia Scriptor Chronici intermiscet. Eclogae MS. *ἕως Γαβείραν τὴ πρὸς νότον.*

Pag. 49. 9. *Φυλαὶ λέ'*] xxxii. habent Eusebius et Epiphanius.

Pag. 49. 10. *Ἐξ οὗ Διθίοτες*] Zonaras: *ἐν μὲν Χοῦς Κουσαίοι· Διθίοτες οὗτοί εἰσι.*

Pag. 49. 11. *Οὗτος ὁ Μασραῖμ*] De quo Cotelerius ad lib. iv. Recoguit. cap. xxvii. Zonarae *Μασραῖν* dicitur.

Pag. 49. 16. *Διακονολας*] Cod. Vatic. *ἐγένετο κακῆς διακονίας*. Videtur legendum *διαβολας*, vel *διχονολας*.

Pag. 49. 17. *Ὁν καὶ Ζωροάστειον*] De quo consulendi Petrus Daniel Huetius V. C. in praeparat. Evangel. Propos. iv. cap. v. Cotelarius loco laudato, et Croius ad Origen. p. 30. ut alios praeteream.

Ibid. *Τούτων ἡνίκατο*] Lib. iv. Recogn. S. Clement. n. xiii. initio.

Pag. 49. 21. *Ἐξ οὗ Ἀρροι*, etc.] Hactenus in tribus aliis filiis Cham Africano et caeteris consensit Chronicon: in Chanaam vero dissentit, a quo Chananaeos ii deducunt, quibusque Symeon Logotheta in Chron. MS. aptat locum Procopii lib. n. Vandalic. cap. x. ubi de Maurusiorum gente agit.

Pag. 50. 3. *Σάβα*] Alii *Σαβάρ*, *ἔξ οὗ Σαβάρ*, vel *Σάβα*. *Sabadii*, apud Euseb. ubi haec addit: *ab ista terra Regina venit audire sapientiam Salomonis*. Unde pro *Ἰαβηθολ*, legendum forte hoc Chronici loco *Σαβαθηολ*. nisi quis malit *Σαβίνοι*, quos caeteri *Sabatha* adscribunt, ut *Ichthyophagos Rhegma*. Qui vero ex *Sabacata* populi prodierint, ii silent. Vide Salianum anno laudato n. lii.

Pag. 50. 9. *Μαρμαρίδες*] Alii *Μαρμαρίται*.

Pag. 50. 10. *Λαδάν*] Alii *Ιουδαδάν*, *ἔξ οὗ Φολυκτες*.

P 493 Pag. 50. 11. *Καὶ Νεβρωδ*] Nescio cur is filiis Rhegma accenseatur apud Syncellum, Cedrenum, hicque in Chronico, cum statim ex Genesi filius Chus dicatur, quomodo recte habetur apud Symeonem Logothetam, et in Chronico Alexandrino, ubi duo duntaxat filii Rhegma dicuntur Saba et Judadad.

Pag. 50. 17. *Ἐἰς τὰ Κλημένεια*] Hic porro colligit eruditus Cotelarius ex istis ab Auctore ex Clementinis, tum etiam ex aliis a Damasceno et Maximo laudatis, hosce libros fuisse interpolatos.

Pag. 50. 18. *Φησὶ γὰρ Πέτρος*] Lib. i. Recognit. Clem. n. xxx. et lib. iv. n. xxix.

Pag. 50. 20. *Ἐἰς Νινον*] Ita rursum infra, pro *Νινύτι*. Euseb. *Ninis condidit civitatem Ninam in regione Assyriorum, quam Hebraei vocant Niniven*. Apud Josephum, Assur, a quo Assyrii, condidisse urbem *Νινον* dicitur.

V 400 Pag. 50. 21. *Πρὸς τὸ*] Censet idem Cotelarius has voces positas pro *πρὸς τούτο*, quae locutionis ratio crebrins occurrit apud Graecos recentiores, ita ut *ex es*, de nomine Babylonis regionis, urbi Babylonis nomen is imposuerit.

Pag. 51. 1. *Σέβειν τὸ πῦρ*] De igne Zoroastro, passim Scriptores, quorum locos collegere alii, atque in primis Brissonius de Regno Persar. et idem Cotelarius ad Recogn. Clement. pag. 376.

Pag. 51. 6. *Εξ οἷ Ἀυδοί*] Gentes et nationes ex filiis Mesraim ortae desunt apud Syncellum, Logothetam et Cedrenum, apud quos apponitur nota defectus: sed habentur tum in hoc Chronico, tum in Alexandrino, et apud Hippolytum.

Pag. 51. 7. *Αινεμισιμ*] Hippolyt. *Enemim*: Syncell. et Logoth. *Νεμισιμ*. Cedren. *Νεμισιμ*. In his vero Mesraim recensendis filiis peccat non semel Auctor Chronici Alexandrini. Vide Salian. an. laudato n. LXXVI.

Pag. 51. 9. *Φρύγες*] Cod. Vatic. *Φρύγαις*.

Pag. 51. 10. *Κρίταις*] Eriphan. *Κρήτες*.

Pag. 51. 11. *Χασιωνισιμ*] Salian. anno laudato n. LXXVII.

Pag. 51. 13. *Χαφθορισιμ*] Syncell. et Cedren. *Χαφθορισιμ*. Logotheta *Χαφθρισιμ*.

Ibid. *Κήλικες*] Leg. *Κίλικες*. Cilicium, in Chronico Alexandrino.

Pag. 51. 17. *Χετταίων*] Supplendi Syncellus et Cedrenus ex Chronico Paschali, *ἐξ οἷ Ἀράβανοι*. Sed perperam uterque habet *Χετταίων* in reliquis filiis Chanaam, quoad gentes, cum eodem Chronico ii non consentiunt.

Pag. 52. 1. *Αρουκαίων*] Ita caeteri: Hippolytus *Araceum*: solus Cedrenus *Αρουκον*, ut infra, *Αραδον* pro *Αράδιον* habet: quo loco Symeon Logotheta perperam legit, *Αράβιος*, *ἐξ οἷ Ἀράβιοι*. Vide Salian. anno laudato n. LXXX.

Pag. 52. 2. *Ασινναίων*] Idem Salian. n. LXXXIX.

Pag. 52. 8. *Ρωμαίοι, οἱ καὶ Κετταίοι*] *Κίτιαι* dicti *ἐξ Κίτιος* filio Javan. Vide Suidam in *Λετίνο*.

Pag. 52. 5. *Αβωθη*] Syncellus et alii *Αμοθεῖς*. Hippolytus *Amalki*.

Pag. 52. 9. *Τὰ μὲν ὄρα τῶν νιῶν τοῦ Χάμ*] Vide Anonymum Ravennatem lib. III. sect. XII.

Pag. 52. 13. *Καὶ ἑτέρα Αἰθιοπία*] Utramque hanc Aethiopicam sic indicat Georgius Monach. in Chron. MS. *Αἰθιοπία ἢ βλέπουσα κατὰ Ἰνδοῦς· ἑτέρα Αἰθιοπία ὅθεν ἐκπορεύεται ὁ ποταμὸς τῶν Αἰθιοπῶν*. Sed de duplici Aethiopia consulendus Petavius ad Eriphanium pag. 371. praeterea Anonymus Ravennas, qui plures Aethiopias recenset.

Pag. 52. 14. *Καὶ Γήων*] Addit Auctor Ecloges: *Ερυνθρα ἢ βλέπουσα κατὰ ἀνατολὰς, Θηβαῖς, Αἰβύη ἢ παρακτείνουσα μέχρι Κυρήνης, Μαρμαρίς, Σύρις, Αἰβύη ἢ ἀπὸ Παταμίας, παρακτείνουσα μέχρις ἄρκου Σύριτος, Νουμηθία, Μασσουρίς, Σύρις, Αἰβύη, Μενουριτανία παρακτείνουσα μέχρις Ἡρακλειωτικῶν στηλῶν κατάναντι Γαδίσρων*.

Pag. 52. 15. *Κορκυρίνης*] Leg. ut in Ecloge, et apud Logoth. *Κυρίνης*. Atque ita emendavimus.

Pag. 52. 16. [*Νασσαμῶνας, Μάκους*] Syncellus et Cedre-

nus, *Μαθαμῶνας καὶ Μάκωνας*. Symeon Logotheta *Μάκας*. *Μάκας*, populus circa Aracensiam memorat Plinius.

Pag. 52. 18. Γιδείων] Syncell. et alii, Γιδείρων.

Pag. 52. 20. *Αυγούριαν*] *Αυκαούριαν* legunt Auctor Ecloges, Syncellus, et alii.

Pag. 53. 1. *Καμύλιαν*] *Καμύλιαν* Cod. Vatic. *Καββαλίαν* Syncellus: *Καβαλίαν* Cedrenus: *Καμβαλίαν* Logotheta: *Καμυλίαν* Georgius Monachus, Hamartolus, Auctor Ecloges, et Logotheta.

Pag. 53. 2. *Φουγίαν*] *Τὴν ἀρχαίαν Φουγίαν*, *Αἰωλίδα*, Auctor Eclog. et Logoth.

Pag. 53. 8. *Κόρσουραν*] *Κόρσουραν* legunt Syncellus, Auctor Chronici Alexandrini, Logotheta et Cedrenus, qui tres *ἐπισήμους* insulas hoc loco praemittunt, Sardum, Cretam et Cyprum: reliquas *ἐπικολούους*, seu ut praefert Logotheta, *ἐπισκουνοῦσ*, vel ut Cedrenus, *ἐπικουνοί*, inter quas primum locum obtinet *Corsula*. Infra autem communis fuisse Chazmo et Japheto dicuntur. Vide praeterea Anonymum Ravenhatem lib. 5. sect. xxxii.

V 401

Ibid. *Ταυριανῆς*] Chroni. Alex. *Ταυριανῆς*. Hippol. *Ταυριανῆς*. An Tauriana, de qua Strabo lib. vi.

Pag. 53. 4. *Χῶος*] *Χῶος* Cod. Vatican. Apud Epiphanium haec vox male jungitur sequenti, *Κορηνοκαπάδοσσῆς*. Chroni. Alexandr. *Corinda*, *Lampadusa*.

Pag. 53. 5. *Γαῦσος*] *Γαῦδος* Codex Vaticanus, Syncellus et alii: *Gaulus* Hippolyt. *Gauls* in Chron. Alexandrino. Vide Ortel. in *Gaulas*.

Ibid. *Γορσούνα*] *Γορσούνα* Epiphan. *Κορσούρα* Syncellus: *Γορσούνα* Cod. Vatic. Hippolytus, Logotheta, Cedrenus et Chron. Alexandrinum.

P 494

Ibid. *Νήσουρος*] *Νήσουρος* Epiphanius: *Νήσσουρος* Syncellus: *Νήσουρος* Cod. MS. Cedreni: *Νήσουρις*, Editus; *Νήσουρα*, Chron. Alexandrinum.

Pag. 53. 6. *Μεγίστη*] Ita Hippolytus et Epiphanius. Lycias insula Ptolemaeus et Stephano nota.

Ibid. *Κερύνα*] Epiphan. *Κέρουρα*. Vide Not. ad pag. 33. c.

Ibid. *Γαυλορήτη*] *Γαυλορήτης*, Syncellus, Logotheta et Cedrenus: *Gauloroda* Chronicon Alexandrinum. *Γαυλος* *Ρήτης* Epiphan. distinctis vocabust Hippolyt. *Cretas*, *Gaulus*. Anonymus Ravenhat, *Gaulometta*, forte pro *Gauloretta*, inter insulas Lampadusae vicinas pariter recenset lib. vi. sect. xxxii.

Pag. 53. 7. *Μήνιξ*] *Μήνη* Epiphanius: *Μίνιξ* Syncellus, Logotheta et Cedrenus: *Μένιξ* Chronicon Alexandr. *Μενίξ* Hippolytus. Victor in Epit. In insula *Μένιξ*, quae nunc *Cirba* dicitur.

Pag. 53. 7. *Ιάσος*] *Θάσος* Syncellus et Logotheta: *Θάσος* Cedrenus: *Jasa* Chron. Alexandr. *Ιάσος* Epiphan.

Ibid. *Σαρδανίς*] Epiphan. *Σαρδάνη*, eadem insula quae *μοχ Σαρδανία* dicitur, *Sardinia*.

Pag. 53. 12. *Ποταμὸν*] Sic emendavimus ex Cedreno, cum *ποταμός* editum esset: *ποταμὸν δὲ διορίζοντα τὸν Νεῖλον, ὃς καὶ Γεὼν καὶ Κρυσσοφόρος λέγεται*. Ita etiam Chron. Alexandrianum.

Pag. 53. 17. *Ἐπιφάνιος*] In Ancorato n. *ακιν*.

Pag. 53. 18. *Ἐως Ἰσθμικῆς*] Addit Chron. Reg. καὶ *Ρινοποροφόρον*.

Pag. 53. 19. *Καίτοι δὲ αὐτὴ ἡ Ἐπινοοῦσσα*] Epiphan. *ἡ Ἐπινοοῦσσα* atque sic emendavimus.

Pag. 54. 1. *Φυλαί κς'*] Euseb. Logoth. etc. *κς'*.

Pag. 54. 2. *Ἐλάμ*] Euseb. et Cedren. *Ἐλάμ*. Syncell. Logoth. *Ἐλάμ*.

Ibid. *Ἐλαμίται*] Syncell. et Cedren. *Ἐλαμίται*. Logoth. *Ἐλαμίται*.

Pag. 54. 4. *Ἀρφαξάδ*] *Ἀρφαξάδ*, Cod. Vatican. Salian. anno laudato n. *xciii*.

Pag. 54. 5. *Ἐξ οὗ οἱ Μαζῶνες*, etc.] *Ἄλλο ἀπ' οὗ Ἄνδοι*. Chron. Alexandr. *Ἐπιφανίου*.

Pag. 54. 6. *Οἱ Ἐσται*] Cod. Vatic. *οἱ Ἄρατες*. Quoad gentes variant omnino Scriptores in filiis Aram et Arphaxad. Epiphanius hic legit *Ἐνόται*, ubi Petavius monet in Cod. Reg. haberi *Ἐνοται*. Hippolyt. unde *Ethez*.

Pag. 54. 8. *Καίνας*] Salian. anno laudato n. *xcvii*.

Pag. 54. 10. *Μαδιναῖοι*] Epiphan. *Μαδινηναῖοι*.

Pag. 54. 12. *Γασηνοὶ*] Cod. Vatic. Epiphan. Syncell. Logoth. Cedren. *Γασηνοὶ*. *Γασηνοὶ* in Chron. Alexandr.

Pag. 54. 13. *Ἐλασηνοὶ*] Epiphan. *Ἐλασηνοὶ*.

Pag. 54. 17. *Ἐβερ*] Salian. anno laudato n. *xcix*.

Pag. 54. 18. *Φαίλγ*] Idem Salianus n. c.

Ibid. *Προπάτορος*] Abest a Cod. Vatic. Sed in margine scriptum est, *προπάτορος Ἀραβία*.

Pag. 55. 2. *Σαρωῖθ*] Hippolyt. *Σαρωῖθ*, de quo Arabes *priores*.

Pag. 55. 3. *Κερμύσιοι*] Epiphan. *Κερμύσιοι*, si forte qui infra *Κερμύσιοι*.

Pag. 55. 4. *Ἀρριανοὶ*] Epiphan. *Ἀρριανοὶ*. Chron. Alexandr. *Arriani*. Hippolyt. *Ἀρριανὸν*, de quo *Mardi*, et *Ἐσται*, de quo *Arriani*.

Pag. 55. 8. *Σαβῶθ*] Leg. *Ἐσβῶθ*, ut apud *Castores*. *Sabal* legit Chron. Alexandr. Hippolytus, *Sabat*, unde *Arabi priores*.

Pag. 55. 9. *Οὐσεῖ*] Cod. Vatic. *Οὐσεῖ*. Syncell. et Cedren. *Οὐσεῖ*. Logoth. *Οὐσεῖ*. Chron. Alexandr. *Ἐμῖρ*. Hippolyt. *Ustr*.

Vide Salian. an. *αποστολάκιον* n. vi.

V 402 Pag. 55. 10. Οἷτοι πάντες] Ita etiam Syncellus, Cedrenus, et alii periochen hanc efferunt.

Pag. 55. 15. Ἀσσύριοι δεύτεροι] Sic infra, Ἀραβες πρῶτος καὶ δεύτεροι, Ἰνδοὶ πρῶτος, Ἰνδοὶ δεύτεροι, Μαθηναῖοι πρῶτος καὶ δεύτεροι, etc. Camdenus in Britannia pag. 94. edit. iii. recte observat Romanos eas Provincias semper primas vocasse, quae Romae fuerant proximiores, seu qui Roma discedentibus primae occurrebant, ut Germaniam primam, Belgicam primam, Lugdunensem primam, Aquitaniam primam, Pannoniam primam, quae omnes Romae propiores erant, quam quae secundae nominantur: et has primas ab elegantioribus superiores, secundas inferiores dictas fuisse, vel interiores, ut apud Senatorem in Severo. Ἐσωτέροις in hoc Chronico non semel opponuntur ἑξώτεροι. Hae vero regiones Primae vel Secundae dictae sunt respectu patriae cujusvis Scriptoris.

Pag. 55. 17. Σύθαι] Cod. Vatic. Σύθαι.

Pag. 55. 20. Γερμανοὶ] Sic Hippolyt. Epiphan. et Chron. Alexandr. ubi Petavius Καρμανοὶ legendum putat.

Pag. 55. 21. Γασηνοὶ] Cod. Vatic. Γασηνοὶ, de quibus supra.

Pag. 56. 5. Βάκτρον] Leg. Βάκτρον, ut supra: atque sic edidimus. Hippolyt. Bactris. Ecloge MS. εἶσι δὲ αἱ λαχούσαι χώραι κατ' ὄνομα τῶ Σημ τῶ πρωτοτακτῶ υἱῶ τοῦ Νῶε, αἱ δὲ, Περσίς, Βαδιανή, Τρακία, Βαβυλωνία, Κορδύνη, Ἀσσυρία, Μεσοποταμία, Ἀραβία ἢ Ἀραβία, Ἐλυμαίς, Ἰνδική, Ἀραβία εὐδαίμων, Κοιλὴ Συρία, Κομμαγηνή, καὶ Φοινίκη πᾶσα. Symeon Logoth. pro Βαδιανή, habet Βακτριανή, pro Κορδύνη, Κορδύνη.

Pag. 56. 8. Κορδύλλια] Hippolyt. Corbulia.

P 495 Ibid. Μεσοποταμία] Addit Cod. Vatican. Ἐλυμαίς. ζ'. Ἀραβία ἢ Ἀραβία. ι' Κυλισυρία. ιβ' Φοινίκη, Συρία ἢ ἑξώτερα.

Pag. 56. 10. Κολισυρία] Chron. Alexandr. Cylisyrria, pro Coelesyria. Ita infra Συρία κύλη pro κοιλή. Hippolyt. Coelesyria.

Pag. 56. 10. Συρία ἑτέρα] Cod. Vatic. ἢ ἑξώτερα.

Pag. 56. 15. Ἐβραῖοι] Addit Cod. Vatican. οὐ καὶ Ἰουδαῖοι. Ita etiam Chron. Alexandr. quod in recensendis ΙΧΚΙ. nationibus Chronico Paschali consentit, tametsi earum nomina paullo aliter interdum describantur ab homine utriusque linguae paene imperito.

Pag. 56. 18. Ἀλαμοσσοὶ] Hippolyt. Alamoseni.

Pag. 56. 21. Χετταῖοι] i. Maccab. Χετταίμ, pro tota Graecia sumitur.

Pag. 57. 1. Γεργασαῖοι] Cod. Vatic. Γεργασεοί.

Ibid. Ἰεθουσαῖοι] Idem Cod. Ἰεθουσαῖοι.

Pag. 57. 2. Σαμαῖται] Cod. Vatic. Σαμαραῖοι. Chron.

Alexandr. *Samaei*: atque sic videtur legendum, nam n. ληπ. Sarmatae occurrunt.

Ibid. Κίλικες] Cod. Vat. Κήλικες. Μοχ, Ἰβηρεῖς. Σκύθες.

Pag. 57. 6. Παμφλαγῶνες] *Pamphlagones* habet etiam idem Chron. Alex. Cod. Vatic. Παφλαγῶνες.

Ibid. Οἱ καὶ Ἀγαῖοι] Cod. Vat. Ἀρχαῖοι.

Pag. 57. 9. Οἱ καὶ Τῖοι] Cod. Vatic. οἱ καὶ Κίτιοι. Chron. Alexandr. *Romaei qui et Citti*. Hippolyt. *Romani qui et Latini*.

Pag. 57. 10. Οἱ καὶ Κελταῖοι] Hippolyt. *qui et Celtae, Aquitani, etc.* Μοχ, pro *Τυράννιοι, Τυρρεῖ*.

Pag. 57. 11. Σπάνοι] Ita passim Scriptores. Galenus lib. π. de Aliment. τὰ κατὰ τὴν Ἰβηρίαν τε καὶ Σπανίαν ὀνομαζομένην.

Pag. 57. 13. Οἱ καὶ Μάκορες] Cod. Vatic. Μάκαρες. Haec desunt in Chron. Alexandr. ut et quae mox sequuntur, οἱ καὶ Σποράδες. Vide Scymnum Chium p. 381.

Pag. 57. 14. Ναυσθοί, etc.] Aliter LXXII. nationes exhibit Chronicon Alexandr. *Taramantiū exteriores, qui usque in Aethiopia extendunt*: ubi legendum *Garamantiū*, ut paulo ante, *Garamantiū exteriores*.

Pag. 57. 16. Ταῦτά ἐστιν] Haec et sequentia habentur etiam in eodem Chronico Alexandrino.

Pag. 58. 4. Τῆς Εἰρήνης] Sic legit Chron. Alexandr. Sed videtur scribendum *Κυρήνης*, ut supra.

Pag. 58. 8. Μαδινέων] Hippolyt. *Madianensium*.

Ibid. Κηροκολπίται] Chron. Alexandr. et Hippolyt. *Cinodocolpitae*.

Pag. 58. 13. Ἀδιανοί] Cod. Vatic. *Asiανοί*. Sic pariter Hippolytus et Chronic. Alexandr. *Asianos* inter LXXII. nationes v 408 supra nominavit etiam Chronicon Paschale.

Ibid. Λύκιοι] Hippolyt. *Legii*.

Pag. 58. 16. Τίνος] Hippolyt. MS. *Tenoenteco*: sed voces divellendae.

Ibid. Καίως] Hippolyt. *Geos, Gyarus, Delos, Finus, Renea*.

Pag. 58. 18. Ομοῦ ἰά] Addit Chron. Alexandr. *Cyclades undecim, qui Myrtium pelagum habent*.

Pag. 58. 20. Πλείσται] Leg. *πλείστας*, ex Hippolyto, atque ita edidimus.

Pag. 59. 2. Θάσος] Hippol. *Thapsus*.

Pag. 59. 8. Ἀμισσος] Chron. Alexandr. *Amisus Eleuthra*, pro *Ἀμισος ἑλευθέρα*, quomodo indigitatur in veteribus nummis apud virum doctissimum Joan. Harduinum in Nummis antiq. illustrat. Vide Scymnum Chium p. 384.

Pag. 59. 10. Ἀμηλλήσιοι] Chron. Alexandr. *Emillinae, Sicini, Campani, Apullini, Calabri, Lucani*, ex quo emendan-

dum Chronicon Paschale, ubi leg. *Απυλλήσιος, Καλαβροί, Λουκαῖοι*. Ita etiam Hippolytus: *Apulienses, Lucani*.

Pag. 59. 12. *Αφρων Ἰθνη*] Sic emendavimus ex Hippolyto, cum prave editum esset *ἀφ' ὄν*.

Ibid. *Κνήθοι*, etc.] Hippolyt. *Cinti, Numidae, Nasamontes, Saci*.

Pag. 59. 15. *Γῆρβα*] Chron. Alex. *Girba*. Hippolyt. *Girba, quae et Benigga Cercina et Galata*. Vide Ortellium in *Leophaetes*, et supra notata ad pag. 80.

Pag. 59. 16. *Κερλίνα*] Chron. Alexandr. *Cercinia, Galata*. Cercina est Africi maris insula. Galata est insula Gaulo vicina, Plinio et Melae: in Cod. Vatic. *Γαλάτι*. Vide Anonymum Ravennatem lib. v. sect. xxv.

Pag. 59. 17. *Αποικίαι*] *Αποκείαι*. Sic semper in Cod. Vatic.

Ibid. *Μουσουδαμοί*, etc.] *Τησπιτανοί* in Cod. Vatic. Hippolyt. *Musulani, Tingitani, Caesarienses*. Chron. Alex. *Musulani, Tingitanii, et Sariani*. Atque ipse licet emendare Chronicon Paschale, *Μουσουλανοί, Τηγγητανοί, καὶ Σαρῖνοι*. Sunt autem *Musulani* Numidiae gens apud Tacitum: *Tingitani* vero Mauritaniae populi: *Sariani* denique, iidem forte cum *Sarianae* Provinciae Africae incolis.

Pag. 59. 19. *Παραποννησίων*] Chron. Alexandr. *Pararonisii*. Sed leg. uti edidimus, *Ταραποννησίων*. Hippolyt. *Hispanorum autem gentes et inhabitationes haec sunt, Tiranasi et Turrenorum, qui et Tarraconenses*.

Pag. 60. 1. *Βαυτικοί*] Leg. *Βαιτικοί*. Hippolyt. *Betici, Autricani*, etc. Chron. Alex. *Betici*. Bosticam Hispaniae regionem esse nemo ignorat.

P 496 Pag. 60. 2. *Καλλιακοί*] Rectius Chron. Alex. *Callaici*, seu *Gallaeci Hispani*. Hippolyt. *Callecti qui et Astures*. Atque hinc emendanda vox *ἄσκορος*: atque ita emendavimus.

Pag. 60. 3. *Κεναρβουσίων*] Leg. *καὶ Ναρβονουσίων*, atque sic edidimus.

Pag. 60. 4. *Βελικοί*] Chron. Alex. *Bilici*.

Ibid. *Εδνοί*] *Edni* in eodem Chron. Sed videtur leg. *Εδνοί, Ηεδναί*, quomodo edidimus.

Pag. 60. 5. *Μαρκόμαλοι*] Sic legit pariter Chron. Alexandr. *Marcomalli, Barduni, Quadri, Berdili, Ermenduri*: ubi legendum *Marcomanni, Quadi, Hermunduri*, populi Germaniae, de quibus copiose Cluverius in German. antiq. *Verdilos* in Hispania statuerunt Geographi. *Veridi*, qui sint, ignotum.

Pag. 60. 6. *Ερμολοί*] Cod. Vatic. *Ερμολοί*.

Pag. 60. 18. *Αδιαβηνοί*] Leg. *Αδιαβηνοί*, ex Hippolyto et Chron. Alex. de quibus Geographi.

Pag. 60. 13. *Ταιανοί*] Cod. Vatic. *Tainoi*. Hippolyt. *Talani contra Arabiam, Saraceni, Saraceni alii a Talenos contra Arabiam.*

Pag. 60. 15. *Ταιανῶν*] Cod. Vatic. *τῶν Τατίνων.*

Pag. 60. 19. *Οἱ μικρὰ Μαδιάμ*] Cod. Vatic. *η̄.*

Pag. 61. 4. *Ἰβηρος*] Cod. Vat. *Ἰβερσ.*

Ibid. *Καὶ Βερόφανοί*] Hippolyt. MS. *Hiberii, Irrani, Scythae, Colchi, Bosforani, Sani qui appellantur Sarmices usque Pontum extendentes.*

Pag. 61. 6. *Ὅπου ἐστὶν παρεμβολὴ Ἀψαρος*] Hippolyt, ubi est *accessus Absarus*, forte pro *aggestus*. Nomina XII. Apostolorum, ubi de S. Andrea: *Σκύθαις καὶ Σογδιανοῖς καὶ Σάκαις* V 404 *ἐκήρυξε τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἐν πόλει τῇ μεγάλῃ, ὅπου ἡ παρεμβολὴ Ἀψαρος, καὶ Φάσις ποταμός·* et in S. Matthia: *θνήσκει δὲ ἐν Αἰθιοπία τῇ Ἰξω, ὅπου ἡ παρεμβολὴ Ἀψαρος, ἐκεῖ κηρύσσει τὸ Εὐαγγέλιον.* *Congregationem παρεμβολῆν* vertit Chron. Alexandr. Graecis *interjectum* vel *castra* significat. Favorinus Camers: *παρεμβολή, ἡ σκηνή, κάστρον, στρατόπεδον.* Glossae Basilic. in *φύσα. Τραφος (Ταφρος) ἧς παρεμβολή.* Sunt igitur *παρεμβολαὶ castra*, sed illa proprie vel Imperii limites castris, muniri soluisse observat Casaubonus ad Spartianum. Vide Genesin cap. xxxii. Aliter sonat apud Tacticos, et apud Aelianum in *Tactie*. cap. xxx. et Suidam. *Παρεμβολῆς* vero nomine aliquot urbes occurrunt apud Geographos, ab ejusmodi forte castris, ut *παρεμβολῶν Ἐπίσκοπος*, in vita MS. S. Euthymii n. XII.

Pag. 61. 7. *Ὀσσου λιμῆν*] Chron. Alexandr. legit *Κενσολιμῆν*. Hippolyt. *Usuilimen, quod est portus, et Purius flumen.*

Pag. 61. 8. *Τῶντα*] Post hanc vocem addit Chron. Alex. *In laeva autem parte Nauschi et Labooti*, voces corruptae.

Pag. 61. 9. *Ὀνομαστὰ ἰβ̄*] Addit idem Chron. *In terra excepto illum Deo κρηάτων montem, id est, praeter θεόπνευστον montem Sina.*

Ibid. *Ἐν Συρίῃ*] Addit idem Chron. *inter Biblio et Birytho.*

Pag. 61. 11. *Τῇ δευτέρῃ*] Absq̄ haec vox in Chronico Alex.

Pag. 61. 12. *Ἐν Θράκη*] *Ἐν τῇ Θράκη* Cod. Vatic. Chr. Alex. in *Eubia*, seu *Euboesa*, in qua urbs haec nomenclaturā nominatur a Stephano. Sed mons hic innuitur in Thracia, seu promontorium in Taurica Chersoneso, de quo Ptolemaeus et Plinius.

Ibid. *Νύσσος*] Hippolyt. *Nysa*. Chron. Alex. *Nysaeus in Arabia*. At Cod. Vatic. habet *Νύσσας, τὸ Σίνα*. *Nysam supra montem excaelum in Arabia Felici ex Diodoro Siculo habet Ortelius.*

Pag. 61. 13. *Αναβήτος ἐν Χίῳ*] *Αναβήτος* in Cod. Vatic.

Hippolyt. *Lycabantus*. Chron. Alex. *Lycabantus in Italia et Gallia, Pinnius in Chio, qui et Mimas*. Haec omnia turbata. *Lycabetus* mons a Plinio et aliis in Attica statuitur. Per *Pinnium* vero in *Italia*, montem *Apenninam* intelligit Auctor Chronici. *Mimas* denique in insula *Chio* a Scholiaste *Callimachi* ponitur.

Pag. 61. 18. *Κίφισσος*] Hippolyt. *Cefissos*. Chron. Alexandr. *Ciphissus, Caephissus*.

Pag. 61. 19. *Ισμινός*] Hippolyt. *Menos*.

Pag. 61. 20. *Βορυσθίνης*] Hippolyt. *Borusthenes*. Chron. Alex. *Borysthenus*, seu *Borysthenes*.

Pag. 61. 21. *Εἰσμος*] Cod. Vatic. *Εἰσμος*. Hippolyt. *Hermus*. Abest in Chron. Alex.

Pag. 62. 1. *Εξίος*] Leg. *Αξίος*, ex Hippolyto et Chr. Alex. de quo egimus in Notis ad *Alexiadem*.

Ibid. *Βοῖος*] Hippolyt. *Baius*: sed *Δανοῦβιος* legendum ex Chron. Alexandr.

Pag. 62. 2. *Πίννιος*] Hippolyt. MS. *Penitus*.

Ibid. *Εὔκνος*] Cod. Vatic. *Εκνος*. *Euginus* Chron. Alex. Hippolyt. *Ebenus*.

Pag. 62. 4. *Βέτις*] *Betis* Hippolyt. *Betus* Chron. Alex. *Baetis* Hispaniae fluvius.

Pag. 62. 5. *Θούβρις*] *Thubiris* Chron. Alex. Hippolyt. *Thember*, qui nunc dicitur *Tiberis*. Legendum forte *Θύμβρις*: nam sic efferrunt *Dionysius Alexandr.* *Stephanus*, *Hezychius*, et alii, ut observatum a *Salmasio* ad *Inscript. Herod.* et a nobis ad *Zonarae Annales*.

Pag. 62. 6. *Εδοξέ μοι*] *Sequentia* desunt in *Chronico Alexandrino*.

Pag. 62. 11. *Σωλή*] Cod. Reg. *μμςδxxxι*. fol. 171. τὸ δὲ δεύτερον κλίμα διὰ *Συήνης* ἐστίν, ἐν ᾧ οἰκοῦσιν *Αιγύπτιοι*. Symeon Sethi in lib. cui titulus, *Σύνοψις καὶ ἀπάνθισμα φυσικῶν τῶν φιλοσόφων διδαγμάτων*. In Cod. Reg. *μμκκxvι* fol. 15. de secundo climate: καὶ ἐκάλεσαν τοῦτο διὰ *Συήνης*· ἢ δὲ *Συήνη* ἐστίν πόλις ἐν μεταίχμῳ τῆς *Αἰθιοπικῆς* γῆρας. Atque sic emendandum, tum etiam ex *Geographia*.

Pag. 62. 14. *Ταυχιστὰ*] Cod. Vatic. *Ταυχηρά*.

Pag. 62. 16. *Πτολεμαῖς Ἐμμελου*] *Cujus urbis meminit* V 405 *Ptolemaeus*. Cod. Vat. *Πτολεμαῖς Ἐμμελου*.

Pag. 62. 19. *Μειδάβα*] Cod. Vatic. *Μηδάβα*.

Pag. 63. 1. *Αρα*] De qua urbe *Scaliger* ad *Eusebium* pag. 233. col. 2. *Casaubonus* ad *Lampridium* in *Alexandro Severo* p. 158. 2. edit. et *Salmasius* ad eundem *Lampridium* p. 273.

Pag. 63. 2. *Αμισα*] Ita alibi in hoc Chron. *Εμισα* *Stephano*: *Εμεσα* *Herodiano*: *Εμισα* *Ptolemaeo* et aliis.

Pag. 63. 3. *Αραβίας*] Cod. Vatic. *Αραβίας*.

Pag. 63. 4. Νήσιβι] Seu potius *Νήσιβις*: nam ita semel ac iterum haec vox effertur, quam urbem lex v. Cod. Th. de Exaction. et Scriptores fere omnes *Νισιβιν* vocant: nummi vero *Νέσιβιν*, ut monent Holstenius et V. C. Jo. Harduinus.

Pag. 63. 6. Εσβάτανα] Zonaras lib. iii. Annal. num. xiv. Bochartus in Phaleco lib. iii. cap. xiv. etc.

Pag. 63. 7. Κλίματος πέμπτου] Cod. MS. τὸ δὲ πέμπτον κλίμα ἔστι δι' Ἑλλησπόντου; ἢ διὰ βορειότερον τῆς θαλάσσης καὶ τῆς μεσογαίας τοῦ πῶ Οψικίου καλουμένου, τῶν Βουκελάτων, καὶ τῶν Ἀρμενίων.

Pag. 63. 11. Κύλα] Κοίλα legendum monet Henric. Valesius ad lib. xxii. Ammiani pag. 215. 1. edit. Sed in Cod. Vatic. v pro oi promiscue ponitur, ut *Κυλησουλια*, *Εὐβύα*, etc.

Pag. 64. 6. Καλχηδών] Ita etiam haec vox scribitur in Chronico MS. Symeonis Logothetae, quomodo praefertur veteres nummi, ut observatum a Sirmondo, Spanhemio, Harduino, et aliis. Vide Sirmondum ad Sidonium in panegy. Anthemii. v. 49.

Pag. 64. 8. Κλίματος ἑβδόμου] Cod. MS. τὸ δὲ ἑβδομον κλίμα ἔστι τὸ διὰ Βορυσθένους, καὶ τοῦ Λαννούβε, καὶ τῶν βορειωτέρων, ὅπου κατοικοῦσιν Φράγγοι καὶ Χάζαροι ἐγγίζοντες τῷ Ὠκεανῷ.

Pag. 64. 9. Περὶ Ἀστρονομίας] Exactis gentium ac populorum divisionibus, Deorum historiam fere semper aggrediuntur veteres Chronologi Christiani, quo non revera Deos, sed homines illos fuisse demonstrant, ipsosque esse longe posteriores veteribus istis Patribus, quorum Sacra meminit Scriptura. Ita Georgius Syncellus, qui statim subjungit Θεῶν βασιλείαν ex veteri Chronico, Symeon Logotheta et Cedrenus ex aliis Scripturibus. Auctor denique Chronici Paschalis fusionem quam caeteri hanc ipsam Numinum paganorum Historiam persequitur, cui illustrandae unus forte suffecerit Joannes Antiochenus, cujus excerpta habentur in Codice Regio, interim dum totus ille prodest.

Pag. 64. 11. Ἀνδουβάριος] Symeon Logoth. Cedren. pag. 14. etc.

Pag. 64. 13. Ἐκ τῆς φυλῆς τοῦ Σημ] Ita Logotheta et Cedrenus: at Raderus legendum censet τοῦ Χαμ, cujus Chus filius fuit.

Pag. 64. 14. Τὴν Βαβυλωνίαν] Cedrenus et Logotheta, τὴν Βαβυλοῶνα. Nam Babylonia Ptolemaeo, Plinio, Marciano Capellae, et aliis, pars Mesopotamiae et Assyriae ita appellatur: quam Berosus, ut Auctor est Alexander Polyhistor apud Georgium Syncellum, κείσθαι ἐπὶ τοῦ Τίγριδος καὶ Εὐφράτου ποταμοῦ μέσην scribit. Caeterum Babyloniae conditorem Nembrodam agnoscunt etiam

Augustinus lib. xvi. de Civitate Dei, Orosius lib. ii. cap. vi. Severus Sulpitius lib. ii. Hist. etc.

Pag. 66. 3. *Επικληθείς*] *Ἰπὸ τοῦ πατρὸς*. Eclogæ Hist.

Pag. 66. 19. *Τὸν παῖδα*] Legendum forte τὸν πόδα, ut referatur ad vocis βέλος etymon, nam ὄξύς dicitur celer, *παῖς*, quemadmodum notant Grammatici: ut apud Homerum, ὄξύς *Ἀρης*, ὁ ταχύς vulgo interpretantur. Joannes Antiochenus, *διὰ τὸ ὄξύτατον εἶναι*. Cedrenus vero et Logotheta, *διὰ τὸ ὄξυκίνητος εἶναι*, habent, quomodo hic emendandum censebat Seldenus in ii. syntagmate de Diis Syris cap. i. ubi Graeculorum ejusmodi originationes in vocibus Poenicis perstringit.

Pag. 66. 6. *Καὶ ἔσγεν*] Haec paullo aliter habentur in Eclogæ Hist. *ἔσχε δὲ Κρόνος καὶ ἕτερον υἱὸν ὀνόματι Ἀφροῦν, ᾧ ἀπακλήρωσε τὴν πρὸς Διβὺν γῆν, ὃς ἔγημε τὴν Ἀστυνόμην, γεννήσας ἔξ αὐτῆς Θυγατέρα, ἣν ἐκάλεσεν Ἀφροδίτην*. Ita etiam Chron. MS. Logothetae, et Joannes Antioch.

Pag. 66. 6. *Φηάφραν*] *Φιλύφραν* Joannes Antioch. et infra.

V 406 Pag. 67. 4. *Νίνος*] Salian. an. *ΜΠΕΣΣΑΚΚΧΙ. μ. LV. LVI.* et an. seq. n. iii.

Pag. 67. 10. *Κτίσει τὴν Νινεύην*] Euseb. lib. i. Chron. *Ninus condit civitatem Ninum in regione Assyriorum, quam Hebraei vocant Ninivem*. Vide Scaligerum in Notis ad fragmenta Graecorum Scriptor. pag. 43. et Henricum Valesium ad lib. i. Ammiani, Bochartum in Phaleco lib. i. cap. i. et lib. ii. cap. xx. Salianum, et alios passim.

Pag. 68. 1. *Θούρδας*] Salmasius in Plinium pag. 1235. Bochart. in Phaleco lib. ii. cap. iii. et alii.

Pag. 68. 2. *Ζάμης*] *Ζάμος ὁ τῆς Πέρας ἀδελφός*. Joan. Antioch.

Pag. 68. 8. *Εἰθῶν ἐν τῇ Θράκη*] Lib. x. Recognit. Clem. cap. xxiv.

P 498 Pag. 68. 9. *Πρώτον*] Sic emendavimus, cum editum esset *πρώτην*, ut et apud Cedrenum, apud quem sic legit Xylander Interpres, et Seldenus in Syntagm. ii. de Diis Syris p. 123. Sed cum Radero erravit Seldenus, dum *στηλὴν* columnam vertit: quae quidem vox apud Graecos recentiores vulgo statuum sonat, ut recte vertit Xylander, et quemadmodum in Gloss. med. Graecit. docemus.

Pag. 69. 14. *Βρούτιος*] Scriptorem hunc laudant pariter Eusebius in Chron. lib. i. p. 44. Georgius Syncellus pag. 344. Auctor Chronici rursus infra pag. 250. Quis ille porro, disquirant Scaliger ad Euseb. pag. 205. et Baronius in Annal. Eccl. an. ii.

Pag. 69. 21. *Μαγιστὸν τοῦ μυσσαροῦ σκύφου*] Infra de eodem Persaeo: *ἰδίδαξ δὲ καὶ τοὺς Πέρσας τὴν τελευταίην τοῦ μυσσαροῦ καὶ ἀθαμίτου σκύφου*. Addunt Logotheta et Cedrenus,

τῆς Μεδουσίας· ubi Kylander: *foedoque Medusae scypho de Peris, quos maxime diligebat, arcana magis indicans, etc.* *Poculum* vertit Raderus, qui haec ad *λευανομαντείαν* refert. Sed cum haec clypeum Medusae imagine vel capite instructum spectent, videtur *σπίφος* hoc loco *scutum* seu *clypeum* sonare. Joannes Antiochenus ista sic effert: *ἐδίδαξεν δὲ καὶ πολλοὺς τῶν Περσῶν τὰς ἐπὶ Γοργόνος τελετὰς.*

Pag. 70. 3. *Γοργόνης*] De qua Euseb. in Chron. p. 17.

Pag. 70. 14. *Λογχῶ δρεπάνῳ*] Forte *λογχοδρεπάνῳ* unica voce, quomodo edidimus: ita ut hic innuatur lancea falcata, quam *ξίφος λογχοδρέπανον* appellaverit, Hero vero *δορυδρέπανον*. Locna habetur in Gloss. med. Graecit. At Cod. Vatican. habet ut Raderus.

Pag. 70. 20. *Καὶ τὸ ἐνεργῶς*] *Καὶ διὰ τὸ ἐνεργῆς*. Sic praefert Cod. Vatic. atque ita emendavimus, tum etiam ex Symeone Logotheta et Cedreno pag. 22. Joan. Antiochenus, *διὰ τὴν ὀξύτητα τῆς ἐνεργείας*.

Pag. 71. 2. *Ἐκδοθεΐσαν*] Quo templi Sacerdos esset. Logotheta et Cedrenus, *καὶ ἱερῆσαν οὖσαν ἀρπάσας*, etc. idque vox *παραμένονσαν* indicat, id est sacerdotem vel aeditum, νεωκόρον, quomodo aedituos suos *παραμοναρίους* vocarunt Christiani, uti docemus in utroque Glossario. Ita Cassandram in Apollinis aede apud Argos, Callithiam Piranthi, Hypermenestram Danaï, et Athamantam Euristei filias sacerdotio functas scribit Eusebius in Chronico, Georg. Syncellus, et alii. Apud CapitoLinum in Pio, *Sacerdos femina Trallis* legitur. Infra in hoc Chronico de Silvia, *ἱερὰ οὖσα τοῦ Ἀρεως*. Vetus inscriptio: SEVERINAE. SACERDOTI. DIVAE. MARCIANAE. Apud Dionys. Halicarn. lib. viii. aedis Fortunae muliebris *θερμῆσια* data *καὶς νεογάμοις* dicitur. Extant exemplā alia.

Pag. 71. 12. *τὴν τύχην*, etc.] Ita Agenor condita Gortyna, urbis Fortunam *Καλλιτύκην* vocavit de nomine a se immolatae virginis, ut infra narratur. De Iconio, vide Glycasi p. 140.

Pag. 71. 22. *Ταρσόν*] Aliter de Tarsi nomine Chron. MS. Symeonia Logothetae: *χερὶ εἰδέναι ὅτι Ταρσὸς ἀνόμασται τῇ τοῦ Βελλερέφοντος πτώσει ἐκεί φοιτήσαντος, καὶ κατὰ τὸν ταρσὸν πληγῇ τελευτήσαντος· ἢ νερσὸς, ἀπὸ τοῦ Ταύρου βροῦς, καὶ Τερσίαν καλεῖσθαι τὴν χώραν τὸ πρὶν, διὰ τὸ πρῶτον ἀνωμοθῆναι τοῦ κατακλυσμοῦ, ἐξυδατωθείσης τῆς γῆς. Τέρσαι γὰρ τὸ ἀναξηράναι λέγεται.* Chronico Paschali concinunt Cedrenus pag. 22. v. Joannes Antiochenus, Zonaras lib. i. n. v. et Glycas. Tarsum a Tarso filio Javanis conditum scribit Josephus.

Pag. 72. 1. *Κόρην ἀδμή*] Hesychius: *Ἀδμ, ἄπειρος*· ubi forte *ἀδμή* leg. item *Ἀδα, ἢ ἀνόμασι Παρθενώκη*.

V 407 Pag. 72. 4. Τὸν ἐκ τοῦ γένους αὐτοῦ, etc.] Aliter hunc locum scribunt Logotheta et Cedrenus: καὶ τὸν Σαρδανάπαλον, καὶ τοὺς τοῦ γένους αὐτοῦ ἀπκκτονῶς, etc.

Pag. 72. 8. Ἐν τοῖς Αἰγυπτιακοῖς μέρεσιν] Circa Nilum, ubi Persicae illius aquis gaudent. Pausanias lib. 1. Heliac. Τὸ δένδρον δὲ ἢ Περσεία μόνου χαίρει τοῦ Νεῖλου τῷ ὕδατι.

Pag. 72. 11. Μηδῖαν] Sic emendavimus ex Cedreno, pro Μηδων.

Pag. 72. 14. Σίλιον] Logotheta Ηλπιον. Auctor infra Σήλιον.

Pag. 72. 19. Τοῦ λεγομένου Δράκοντος] Cedren. Οὐδόντου. Logotheta, Οροντος. Orontem Draconem etiam appellatum testatur Eustathius in Dionys. ἄλλοι δὲ φασιν ὅτι Καίσαρ Τιβέριος ἐκ Δράκοντος αὐτὸν Ορόντην μετανόμασεν, ὃ σημαίνει Ρωμαιοὶ τὸν ἀνατολικόν. Quod vero addit Auctor Chronici Orontem nunc Ορισην appellari, spectare videtur eorum sententiam, qui Orientem etiam dictum volunt, in quibus est Hegesippus lib. III. et Isidorus lib. XIII. cap. XXI. unde facilis hic emendatio, si ex Ορισην conficiatur Ορινης, quomodo appellatur a Lactantio lib. de Mortib. persec. n. 1. Orontem, olim Ophitem dictum, de nomine filii Cambysis Regis Persarum in eo submersi cognominatum scribit Zonaras in Constantio.

Pag. 73. 12. Πανσανίας] De Pausania, apud quem haec revera non habentur, silent Logotheta et Cedrenus.

Pag. 73. 19. Καὶ λογιεστω] Ελογιεστω, restituvimus ex Cedreno.

Pag. 73. 22. Μέρος] Μέρως, Logothetae et Cedreno. Μέρρος, Joanni Antiocheno.

Pag. 74. 10. Ἰώπολιν] Logoth. et Cedrenus p. 21. haec et sequentia aliis verbis narrant.

Pag. 75. 9. Ως Θεόφιλος] De Id silet Theophilus in libris editis ad Autolycom.

Pag. 75. 11. Ο δὲ Ἰναχος] Cedren. p. 21. et Symeon Logotheta.

Pag. 76. 22. Ἦν ἐβασίλευσεν] Leg. forte ἐκάλεισεν.

Pag. 77. 11. Κακῆ ὄψινῃ] Videtur legendum ὄφινῃ.

Pag. 77. 20. Γορτύναν] Vide Stephanum in Γορτυν, et ibi Holstenium.

P 499 Pag. 78. 5. Διὰ τὴν Εὐρώπην] Cedren. πρὸς τὴν θυματέρα Εὐρώπην.

Pag. 78. 13. Ἦν Ηρακλῆς, etc.] Joannes Antiochenus et Cedren. pag. 18. hic conferendi

Pag. 79. 21. Παλαφατος] An alius ab fabularum Interprete, apud quem nihil tale reperitur, et an Palaephatus, qui de Incrediblebus scripsit, qui ab Eusebio laudatur in Chronico lib. 1.

p. 18. 19. vel is qui Τρωϊκά scripsit, quem laudat Stephanus? Sed de Palaephathis Scriptoribus consulendus Suidas.

Pag. 80. 6. *Ενθάδε*] Hoc epitaphium Jovis paullo aliter describit Chrysostomus Comment. in Epist. ad Titum: *ΕΝΤΑΤΘΑ ΖΑΝ ΚΕΙΤΑΙ ΟΝ ΔΙΑ ΚΙΚΑΙΣΚΟΤΕΙ*. Joannes Antioch. *ΕΝΘΑ ΚΕΙΤΑΙ ΘΑΝΩΝ ΠΙΚΟΣ ΟΝ ΚΑΙ ΔΙΑ ΚΑΛΟΤΕΙ*.

Pag. 81. 15. *αρχή*] Excerpta MSS. Joannis Antiocheni in Cod. Reg. *ἔβασίλευσεν Αἰγυπτίων ὁ υἱὸς αὐτοῦ Ἥλιος ἡμέρας δυοῖ. ὡς εἶναι ἔτη ἰβ', καὶ ἡμέρας ες'. Οὕτως γὰρ εἶδον τότε Αἰγυπτίους, ἢ ἄλλοι τινὲς ἐνιαυτὸν ψηφίσα· ἀλλ' οἱ μὲν τὰς περιόδους τῆς σελήνης ἐνιαυτοὺς ἐψηφίζον, οἱ δὲ τὰς περιόδους τῆς ἡμέρας· οἱ γὰρ τῶν ἰβ' μηνῶν ἀριθμοὶ μετὰ ταῦτα ἐπενοήθησαν, ἐξ ὅτου ἐπενοήθη τὸ ὑποτελεῖς εἶναι τοὺς ἀνθρώπους τοῖς βασιλευσίν.*

Pag. 83. 15. *Ο Παλαίφατος*] Laudatur etiam hoc loco apud Joannem Antioch. Verum neque haec habentur apud Palaephatum editum.

Pag. 83. 17. *Σώσεις*] *Σώσης*, Joann. Antioch.

Pag. 83. 19. *Θούλις*] Symeon Logotheta et Cedren. *Θούλης*. Joann. Antioch. *Θουαχης*.

Pag. 84. 4. *Ταῦτα δὲ*] Haec aliter habentur apud Joannem Antioch. *Σύμφωνα πάντα καὶ εἰς ἐν ἴοντα, οὐ κρᾶτος αἰώνιον*. In Chronico vero MS. Logoth. *σύμφωνα δ' εἰσὶ ταῦτα, ὧν κρᾶτος αἰώνιον· ὥκεισι ποσὶ βαδίξει, θνητὲ, ἄδηλον διανύων βίον*.

Pag. 84. 6. *Διανοιῶν*] Cedren. et Logoth. *διανύων*.

Pag. 84. 16. *Σέσωστρις*] De quo prae caeteris copiose agit Joan. Marshamus in Chronico Canone Aegyptiaco pag. 259. 352. et seqq. *Σώστρις* habet hoc loco et infra Joann. Antioch.

Pag. 85. 1. *Μεταναστάς*] Ant legendum *μεταναστάσαι*, sut delenda vox *ποιήσας*. Vide Henr. Valecium ad Ammian. p. 419. i. edit.

Pag. 85. 7. *Ἡρόδοτος*] A Sesoatri devictos Scythas habet Herodotus lib. II. De caeteris quas hjo narrantur silet.

Pag. 85. 8. *Ος*] Delenda haec vox. Similia habent Symeon Logotheta et Cedrenus.

Pag. 85. 17. *Ἐν φῶς*] Haec eadem verba describere Symeon Logotheta in Chron. MS. et ex eo Cedrenus et Suidas in *Ἐμφῆς*, post S. Cyrillum: quae cum in edit. Raderi depravata haberentur, ea emendavimus uti habentur apud eodem Joannem Antiochenum, Logothet. et Cedrenum, hic duntaxat observatis variis lectionibus, descripta prius veteri Inscriptione, quae prima Trimegisti verba utcumque spectat, ex Codice Regio, ne posteritati pereat.

Ἐν ἔτει 5^ῳ 70^ῳ κγ', Ἰνδικ. ἡ, Μαρτίου κδ' ἡμέρα παρασκευῇ μεγάλη, ἦλθεν ὁ Βασιλεὺς ὁ μακαρίτης κύριος Μανουὴλ ἐν τῷ λιμένῃ τῶν Κεγγραῶν, καὶ τῇ κ' Ἀπριλίου ἤρξατο ἀνακαθαίρειν καὶ ἀνοικοδομῆν τὸ Ἐξαμίλιον, ὅπερ ἐν τῷ μήκρῳ συγγραῖς γ'. Ἀνέστησε δὲ κύργους ἐπ' αὐτῷ ργ'. Εὐρέθεισαν καὶ γραμμάτια ἐν μαρμαρῷ λαξευτά κατὰ τὸ μέρος τὸ ἐν τῇ Ἑλλάδι ἐγγοντος οὕτως· ΦΩΣ. ΕΚ. ΦΩΤΟΣ. ΘΕΟΣ. ΑΛΗΘΗΝΟΣ. ΕΚ. ΘΕΟΥ. ΑΛΗΘΗΝΟΥ. ΦΥΛΑΞΗ. ΤΟΝ. ΑΤΤΟΚΡΑΤΟΡΑ. ΙΟΥΣΤΙΝΙΑΝΟΝ. ΚΑΙ ΤΟΝ. ΠΙΣΤΟΝ. ΑΥΤΟΥ. ΔΟΥΛΟΝ. ΒΙΚΤΟΡΙΝΟΝ. ΚΑΙ ΠΑΝΤΑΣ. ΤΟΥΣ. ΕΝ. ΕΛΛΑΔΙ. ΟΙΚΟΥΝΤΑΣ. ΤΟΥΣ. ΕΝ. ΘΕΩ. ΖΩΝΤΑΣ. Hisce sequentia subdantur: Ἐν ἔτει 5^ῳ 70^ῳ νε' Ἰνδικ. ι' κατὰ μῆνα Δεκέμβριον ἐχαλάσθη τὸ Ἐξαμίλιον παρὰ τοῦ Ἀμῆρα τοῦ Μουράτπεκη, ὅπερ ἀνακοδομήθη πρὸ χρόνων τριῶν παρὰ τοῦ ἐν Βασιλεῦσι μακαρίτου κυρίου Κωνσταντίνου Δεσπότου ὄντος ἐκείνου τότε. Haec obiter.

Pag. 85. 18. Καὶ ἦν ἀεὶ νοῦς] Raderus addit, καὶ νοὸς φωνηνοῦς. Suidas vero νοὸς expungit. Cedrenus, καὶ ἦν ἀεὶ νοῦς νοῦ ἀτιον, καὶ οὐδὲν ἕτερον ἦν ἢ τούτου ἐνόητος. Joannes Antioch. καὶ οὐδέ ἐστι ἕτερον πλὴν ἡ, etc. quae postrema verba perperam scripta erant apud Raderum, ἡ τούτου ἐν φ' τῆς ἀεὶ ἐν ταῦτ' ὄν. Deinde, καὶ πνεύματι πάντα περιέχει. Rader. ἅπαντα περιέχει· ultraque perperam. Mok, καὶ πάντα ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐν ἐαυτῷ· ita Logoth. et Cedren. Joannes vero Antioch. καὶ πάντα ὑπ' αὐτῶν καὶ ἐν ταῦτ' ἐστὶ. Raderus, καὶ πάντα ἐν αὐτῷ καὶ ὑπ' αὐτῶν ἐστὶν. Apud Suidam pro πνεῶν, male πνεῖς ὄν editum est. Rursum, τὸ ὕδωρ ἐποίησεν· ita Rader. Cedr. et Suid. At Logoth. habet ἐπέδειξεν.

Pag. 86. 6. Καὶ ταῦτα εἰρηκός] Aliter etiam haec habentur apud Logoth. et Cedren. οὕτως εἰπὼν ὁ Ἐρηκός, ἠῤῥατο· Ὁρκίζω σε οὐρανὸν μέγαλον ἐργάτα τῶν μονογενῆ λόγων αὐτοῦ, ἕως ἔσθ. Suidas, Ὁρκίζω σε, οὐρανὸν Θεοῦ μέγαλον σοφὸν ἔργον· Ὁρκίζω σε φωνῆν πατρός, ἦν ἐφθέγγετο πρώτην, ἠνίκα τῶν πάντα κόσμον ἐστηρίζετο· Ὁρκίζω σε κατὰ τοῦ μονογενοῦς λόγου, καὶ τοῦ πατρός τοῦ περιέχοντος πάντας· ἕως, ἕως ἔσθ. Joannes Antioch. αὐτοῦ λόγου, καὶ τοῦ πνεύματος τοῦ περιέχοντος πάντα.

Pag. 86. 16. Νάχορ] Joan. Antioch. δ καὶ Καροχθ.

Pag. 86. 19. εἰς.] Sic volendavit Raderus, cum Scaligeri editio perperam praestaret κῆθ.

Pag. 87. 3. φεθ'.] Emendat vir doctus, ρεθ' et pro ση', ὅθ', ex pag. 49. c. quo loco scribitur Nachor vixisse annos cclxx.

P 500

Pag. 87. 4. Θάρσα] Θάρσα, Eripham. et Suidas.

Pag. 87. 6. Ἑλληνισμός] Haec, quae descripta sunt ex Eriphamio haec. 1. usque ad voces, Ἰουδαϊσμός μετέπειτα, desunt in Cod. Holstenii.

Ibid. *Ἐπιφάνη*] Vide Petavium ad hunc locum Epiphaniū
n. vi.

Pag. 88. 2. *Αγαλατοποιίας*] Epiphani. *ibid.* n. vii.

Pag. 89. 2. *Ἀβραὰμ Χαλδαῖος*] Has duas lines, quae sunt ex Chronico Eusebii, expungit Cod. Holstenii. Quoto vero anno mundi genitus sit Abraham, prae caeteris expendit Petavium lib. ix. de Doctr. temp. cap. xviii.

Pag. 89. 8. *ῥθ.*] Numeros qui hunc in editione Raderiana expiunt, post ea quae Nachor avum Abraham spectant, reposuimus et emendavimus ex Cod. Holstenii.

Pag. 90. 1. *Περὶ Μελχισεδέχ*] Quae hic describuntur de V 409 Melchisedec, usque ad verba *ἀγαθῶν μηνυτῆς*; desunt in Codice Holstenii: de quo quidem Melchisedec similia forte habentur apud Epiphanium in haeresi Melchisedecianorum n. i. in Tractatu apocrypho, qui Athanasio perperam adscribitur, apud Symeonem Logothetam in Chron. MS. Cedrenum, Glycam, Suidam, et alios. Vide quae de illo congesit Salianus anno mundi n. mxxviii.

Pag. 91. 17. *Εἰς Σαλήμ πόλιν*] De qua Glycas p. 184. et idem Salianus an. ii. mcccviii. n. iii.

Καὶ ἀπεικάζοντες] Beda in Chron. *His temporibus primam templi constructā, et quidam principes gentium tanquam Dei sunt adorati.*

Pag. 101. 18. *Σχόλιον*] Hoc scholium usque ad verba *τοῦ ὄψεον*, omittitur in Cod. Holstenii.

Pag. 110. 19. *Πειρασμοί*] Vide Salianum an. vi. mcccxxviii.

Pag. 115. 14. *Τὸν Μωσῆν*] Qua aetate vixerit Moyses disquirat Joss. Marshamus in Canonis Chronico Aegyptiaco pag. 4. praeter Salianum, Tornielhum, et alios.

Pag. 116. 19. *Τούτῳ τῷ ἔτει*] Vide Salianum an. ix. mcccxxviii. n. i.

Pag. 116. 2. *Παύλου ὁδοῦ*] De quo idem Marshamus pag. 306. Salianus anno ix. mcccxxviii. et alii.

Pag. 116. 10. *Ἀυτῶν ἔτι*] Falli hoc loco Auctorem Chronici contendit idem Saliendus anno ix. mcccxxv. n. i.

Pag. 116. 19. *Ἐκείνου ἔτι Ἐπιφάνη*] Vide eundem Salianum an. ii. mcdxciv. et in scholiis, et Marshamum p. 186. ubi etiam de hoc bello Moysi Aethiopico, quod attigit praeterea Zaccarias.

Pag. 117. 11. *Ἀγαθῶν*] Apud Euseb. lib. ix. de *fract. parat. Evangelii* pag. 161.

Ibid. *Ἐπιφάνη*] Quem non semel laudat Clemens Abertinae deivus. *ant/infra hrotemus*

Pag. 117. 15. *Ἐκ τοῦ Ἀβραὰμ*] Salianus an. ii. mcdv. an. ii.

Pag. 118. 2. *Τούτῳ τῷ ἔτει*] Ex Eusebio lib. i. p. 18.

Pag. 118. 6. *Ἰακώβ*] Idem Saliendus an. ii. mcdxii. *quare* 105 observat Auctorem Chronici, quod in an. lxxii. Moysi mortali Amrami consignet, et quod illi. *mlxxvii* annos tribuit, *etrua*

inquit, amannensium, qui ροζ' pro ρλζ' scripsere. Nam cum ante posuerit Mosem natum anno patris LXXV. si illis adjungantur LXXI. quos nunc Mosi tribuit, efficiuntur CXXXVII. quot habet Scriptura.

Pag. 118. 13. *Μανσης θεοφανείας*] Idem Salian. an. π. ΜDCLIII. π. κκiii. xxx.

Pag. 118. 16. *Ιουδαισμός*] Georgius Syncellus: *Ισραηλίται κοινῶς λέγονται πάντες οἱ ἐκ τῶν ἰβ' φυλῶν, κατ' ἐξοχὴν ἐκ τοῦ πατρὸς Ἰσραήλ. Ιουδαῖοι δὲ, οἵτι τῶν λοιπῶν διαφθαρεῖσάν, οἱ τοῦ Ἰουδα διεφυλάχθη φυλῆ.*

Pag. 119. 2. *Περὶ τούτων τῶν αἰρέσεων*] Vide Scaligerum ad Graeca Eusebii. pag. 411.

Pag. 119. 5. *Ἐν τῇ ἐρήμῳ*] Euseb. *Μοyses in deserto praestet genti Judaeorum.* Vide Syncellum p. 122.

Pag. 133. 6. *Ἰλληγὰι δέκα*] Vide Glycae Annales p. 151. Theodorum Prodromum, et Nicephorum Xanthopulum in lib. Exodi.

Pag. 133. 8. *Θάνατον*] Hanc vocem delet Cod. Holstemii, et delendam docet numerus β' praefixus.

Pag. 133. 13. *Τούτω τῷ*, etc.] Hunc locum expendit Petavins in Auctario lib. viii. cap. iv. cap. iii.

Pag. 141. 7. *Ψον-θου-φραθῆ*] Vide quae de hac voce attigimus in Notis ad Zonarae Annales pag. 6. praeterea Athanasium Kircherum in Prodromo Copto cap. v. et Stephan. *Le Moine* to. II. Sacror. Varior. pag. 130.

Pag. 141. 17. *Δαρωμ*] Salianus an. π. ΜDCLIX. Mirum, inquit, hoc anno qui est sextus ab Exodo, in Chronico Alexandrino poni primum annum Pontificatus Aaronis, qui est revera quintus. Idque non minus absurdum est, quam Eleazarum decimo octavo Egressionis factum esse Pontificem, ut in eodem Chronico habetur, utique errora utrobique in numeros illapeo. Nam Aaron, cui ille succedat, κκxix. sui Pontificatus e vivis abiit, Exitus autem quinquagesimo. Sed quae de Eleazaro anno Exodi xviii. hic perperam intrusa erant, post annum xl. ex Holstemio reposuimus.

Pag. 143. 20. *Ἡν Ααρμπεύς*] Hanc lineam delet Cod. Holstenii.

Pag. 145. 7. *Ἐτη λβ'*] Gothonieli, seu Othonieli κκii. tantum annos tribuit, cum Scriptura xl. adscribat, quia illi viii. servitutis sub Rege Mesopotamiae annos detrahit. Vide Salianum an. II. MDCI. π. II.

Pag. 147. 6. *Δεβάρδα*] Aliis *Debora*. Quippe veris hoc nomen efferri observat Cotelerius in Not. ad Constitut. Apostol. lib. viii. cap. xx. An vero illa, revera *Judex Israelis* fuerit, disquiri Salianus an. II. ΜDCCXIII.

Pag. 147. 19. Τὸ Πιον] Ex Eusebio, ubi Scaliger, et Salian. an. II. MDCGCKXXVII.

Pag. 148. 11. Δώδεκα μυριάδας] Infra *δουκαίδεκα*.

Pag. 148. 16. Κύριος] Ex Eusebio, ubi idem Scaliger. pag. 46. et 74.

Pag. 148. 19. Τύρες] Ex eod. Eusebio, ubi Scaliger, qui locum sat pluribus expendit. Vide eundem in Notis ad fragmenta Graecor. Scriptor. p. 29.

Pag. 151. 15. Εσσεβάν] Idem qui *Αβασάν*, vel *Εβασάν*, in Veteri Testamento dicitur, *Αβαιθάν* Clementi Alexandr. *Esebon* Eusebio in Chron. *Esson*, Mariano et Nicephoro. Vide Scalig. ad Euseb. et Salianum an. II. MDCCLV.

Pag. 151. 19. Αβδών] Cod. Holstenii, ut et LXX. Interpretes, et Africanus apud Syncellum, *Αβδών*. *Labdon* Eusebius: *Αμβδών* Nicephorus. Vide eundem Scaligerum, et Salianum anno II. MDCCLXXII. n. I.

Pag. 152. 3. Τὸ Πιον ἦλω] Idem Scaliger pag. 53. de anno excidii Trojae agit, ut et in libris de Emendat. tempor. non uno loco: praeterea Petavius, Seldenus ad Marmora Arundeliana, Salianus an. II. MDCCLXXI. et alii Chronologi.

Pag. 155. 10. Σαμουήλ] Hoc loco Samuel inter Pontifices refertur, ut et a Syncello, qui Achitabo successisse eum vult. At Seldenus lib. I. de Success. in Pontific. Hebr. cap. III. negat fuisse Pontificem, sed et neque Pontificatus capacem contendit. Hunc adi, si tanti est, et Salianum an. II. MDCCLXXII. n. MDCCLXXI. n. MDCCLXX.

Pag. 155. 12. Αχιμελέχ] Qui Eusebio *Abimelec*, ubi consulendus Scaliger. Infra *Abimelec* etiam nominatur ab Auctore Chronici.

Pag. 156. 10. Ομηρος] Ex Eusebio pag. 20. ubi Scaliger, cui adjungendi Mich. Glycas, Selhenus ad Marmora Arundeliana, Leo Allatius de patria Homeri, et alii passim.

Pag. 157. 1. Οθεν καὶ Ιερουσαλήμ] De notatione vocis *Jerusalem*, legendi Andreas Masius in x. Josue pag. 178. Salianus an. II. MCKVIII. n. 35. et seqq. etc.

Pag. 157. 11. Αβεδεδών] De hoc Abededone multa commentatur vir eruditus Joan. Bapt. Cotelierus ad lib. VI. Constit. Apost. p. 259.

Pag. 158. 11. Πῶς συνέστη ὁ ψαλτήρ] Vide Gloss. med. Graecit.

Pag. 159. 21. Εν ταῖς παραλειπομέναις] Ita hanc vocem feminino genere usurpat fragmentum ex Josepho Christiano editum a Cotelierio ad Canones Apostol. pag. 339. quem praeterea consule pag. 338.

Εσῶν μ'.] Sic Rufinus in versione edita Josephi, licet Graeca Editio π' praeferat. Vide eundem Cotelierum ad lib. II. Con-

stit. Apost. cap. i. ubi in MSS. Codd. ejusdem Ruffini, LXXX. haberi annotat.

Pag. 168. 7. Νεῶν] De anno conditūs templi Salomonici egere Chronologi: prae caeteris vero Scaliger de Emend temp. lib. v. p. 380. et ad Eusebium, et Petavius lib. ix. de Doctr. temp. cap. xxxii. et xxxiii.

Pag. 168. 10. Καὶ συνάγεται] Conferendus Eusebius in Chron.

Pag. 168. 14. Οὐάφρης] Successor Psammitichi, de quo idem Eusebius, Syncellus, Auctor Collectionis Historiar. et alii: qui Ophrias Jeremiae, Ἀφρίης Herodoto dicitur.

Pag. 168. 16. Εὐπόλεμος] Haec de Vafre refert Clemens Alexandrinus lib. i. Strom. ex Alexandro Polyhistore p. 332. V 411 Eupolemi vero Chronographiam et lib. de Judaicis Regibus alibi laudat.

Pag. 168. 19. Τὸν Βαροῦζ] Legendum Σαδὼκ observat Seldenus lib. i. de Success. in Pontif. Hebr. cap. iv. pag. mihi 251.

Pag. 169. 1. Θείραμος] Edit. Scalig. Χείραμος. Εἶραμος Clementi Alexandr. lib. i. Stromat. pag. 325. Ἱέρωμος Theophilo lib. iii. ad Autolyicum, Εἶραμος Josepho, et in Synagoge Historiar. Scaligeriana p. 397. Hieromum vero Salomoni admodum familiarem fuisse testatur idem Theophilus, qui de illius filia Salomoni nupta nihil tradit, ut nec Tatianus editus, quod duntaxat habet Clemens Alexandr. Sed is complura alia scripsit, ut idem Clemens testatur lib. iii. Strom. Multa porro de hoc Iromo caeterisque Tyri Regibus commentatur ex veteri Scriptore περὶ Φοινίκων Ἱστορίας, Auctor Ἐκλογῆς Ἱστοριῶν, in Cod. Reg. II. MCDXXXI. fol. 79. Vide Scaliger. in Notia ad Fragm. Scriptor. Graecor. p. 28. 29. 33. et in Prolegom. de Emendat. temp. p. 38. et V. C. Huëtium de Demonstrat. Evangel. p. 162. i. edit.

Pag. 169. 4. Ααρὼν] Seldenus loco laudato: Quid loci hic Aaroni Pontifici? trajectio, puto, est simul cum defectu verborum. Lego, Εβραίων Ἀρχιερεὺς ἀπ' Ααρὼν ἢ Σαδὼκ· προσεφῆνεος Ναθαν, etc. Hebraeorum summus Pontifex ab Aarone VIII. Zadoc. Prophetavit Nathan, etc. Nam Auctori Chronici in recensione sua numerali, Heli quartus est, et qui Zadoci tempora proxime sequitur, nomen. Zadocus igitur octavus est in illiusmodi recensione, tametsi in Fastis illis etiam Pontifices decem, sed in numerandi rationem ibi non recepti, Zadocum praecedant. In Eleasaridum autem stirpe Zadocus erat Ussi Pontificis atnepos, etc. Sic tamen Eusebius in Chron. Prophetavit Sadoch, Achias Silonites, Sameas, ubi consulendus Scaliger. Hanc autem integram περιοχὴν omittit editio Scaligeri.

Pag. 169. 17. Καὶ Εὐστάρτη] Leg. Ασάρτη, ex LXX. π. P 502 Reg. cap. xi. 7. 33. de qua copiose prae caeteris egit Seldenus in Syntagm. de Dis Syria.

Pag. 170. 16. Μετὰ τελευτήν] Ex Eusebii Chron.

Pag. 170. 21. Διὰ τὸ ἐκ φυλῆς] Ex eodem Euseb. ubi Scaliger.

Pag. 171. 13. Ιεροβοάμ] Exhinc in Cod Vaticano, quod etiam observatum in editione Scaligeri, Reges Israël et Reges Juda distinguuntur in columnis parallelis usque ad Olympiadem v. caeteris Olympiadibus secundae columnae adscriptis: quod in editione Raderiana nec Regia servari potuit, propter latinas versiones graecis adjunctas. Quo tamen secerneretur utraque Regum series, singulos principatus horum nominibus in marginibus adscripserat antiquarius Cod. Augustani, prout in editione Raderi et hac regia describuntur.

Pag. 171. 15. Βηθλεέμ] Leg. Βεθλή, ut recte adnotat Raderus. Facile porro haec duo nomina confundere Librarios probat Cotelerius ad Constitut. Apost. Cod. Vatican. ἐμβηθλεέρα unica voce legit.

Pag. 171. 11. Σαμαίας υἱὸς Βαλαμεὶ] Infra, Ελαμεί. Collectio Historica Scaligeriana: Σαμέας υἱὸς Αμαμεί.

Pag. 172. 1. In marg. ὁ Δῆθ] Unica legendum voce Οδῆθ, uti edidimus, recte monet supra laudatus Cotelerius ad lib. iv. Constit. Apost. cap. vi. ubi de nomine illius Prophetæ erudite, ut solet, commentatur.

Pag. 172. 19. Ἄνω πρὸς Ἀχιάμ] Idem fere valet hoc loco ἄνω, quod ἐπάνω apud recentiores Graecos. Vide Gloss. med. Graecit. in hac postrema voce.

Pag. 172. 20. Καὶ ἐξολοθρευθήσεται] LXX. καὶ ἐξολοθρεύσω Ιεροβοάμ οὐρούνητα πρὸς τοίχον, id est *Disperdam de Hieroboam usque ad caenam.*

Pag. 173. 19. Ὁ ἐν Βεθλή] Scal. Βαιθήλ.

Pag. 174. 19. Τὸς Ραχία] Ita Scalig. At Seniores Ἀχιά legunt in Reg. xv. 27. Sic etiam mox in Chron.

Pag. 175. 20. Ἀχιμελὲχ] Hujus Pontificis sub Rege Asa, neque in sacra, neque in prophana veteram Historia mentionem occurrere, praeterquam in Chronico Eusebiano, et in aliquot Chronologis recentioribus, observat Seldenus lib. i. de Success. in Pontif. Hebr. cap. iv.

Pag. 176. 13. Ιοδῆθ] Scal. Ιουδῆθ. Infra hic Ιωδῆθ dicitur.

Pag. 180. 11. Ιθωβάλον] Qui Ιεθεβαάλ, π. Reg. cap. v 412 xvi. 31. Ειθώβαλος vero dicitur Josepho, et in Collectione Historiarum Scaligerianæ pag. 398. de quo consulendus idem Scaliger in Notis ad Fragmenta Graecorum Scriptorum p. 29. 33.

Pag. 186. 14. Ιωδαέ] Ex Eusebio, ubi recte ait vixisse

Jodae annos cxxx. ut est lib. II. Paralip. cap. xxiv. non vero cxxv. ut hoc loco, aut cxx. ut infra annotatur, ex quibus emendandum Chronicon.

Ibid. Μετὰ Μωυσέα] Vixit autem Moyses annos cxx. ut est Deuteron. xxxiv. non vero cxxv. uti scripsit Trebellius Pollio in Claudio.

Pag. 187. 5. Ζαχαρίας, etc.] Zachariam hunc filium Jodae Sacerdotis, patrem Joannis Baptistae, miro anachronismo, facit Symeon Logotheta in Chronico MS.

Pag. 191. 9. Μονοζώνων] Ad hunc locum consulendus Cotelerius ad lib. II. Constit. Apost. p. 289. Vide praeterea Gloss. med. Graecit. in voce Μονόζωνος.

Pag. 193. 8. Τὴν α' Ολυμπιάδα] Haec fere ex Eusebii Chronici lib. I. p. 25. et lib. II. p. 114. cui adjungendus Georgius Syncellus p. 195. de quo quidem Olympiadum initio agunt Chronologi passim, atque in primis Scaliger lib. V. de Emendat. temp. et in Notis ad Eusebium pag. 68. 69. 70 Petavius lib. IX. cap. xxxvii. Salianus, Joannes Marshamus in Chronico Canone Aegyptiaco p. 423. 457. et alii. Caeterum haec verba Chronici utque ad vocem συνεληφεν, omittit Codex Holstenii.

Pag. 193. 15. νά.] Holsten. ν'. νά'.

Pag. 194. 10. Τρεῖς] Supra quadringentos, ut IV. Reg. cap. xiv.

Pag. 195. 13. Ολυμπ.] Hanc II. Olympiadem retrahendam monet Anton. Allenus Trecensis Consiliarius, ante annum Joatham IV.

Pag. 201. 8. Χουθέοι] Vide Zonaram lib. IV. Annal. n. I. Scaligerum lib. VII. de Emendat. temp. p. 661. et seqq. Salianum an. III. mcccxv. n. VI. et seqq.

Pag. 201. 15. Τούτω τῷ ἔτει Σιβύλλα] De Sibyllis multa commentati sunt, atque in primis singularibus tractatibus Onuphrius Panvinius, David Blondellus, Joannes Crassetius, ac novissime vir magnae eruditionis Petrus Petitus Philosophus et Doctor Medicus Parisiensis, libris III. de Sibylla editiá Lipsiae an. MDLXXXVI. Adde Cod. Reg. mcccxxxvi. fol. 159.

Pag. 203. 15. ζ' Ολυμπιάς] Hanc Olympiadem VII. ante annum VIII. Achaz retrahit Ant. Allenus.

Pag. 204. 4. Κτιζουσι τὴν Ρώμην] De anno Romae conditae egere passim Chronologi omnes, atque in iis Scaliger lib. V. de Emendat. temp. p. 386. et Petavius lib. IX. de Doctrina temp. cap. XLV. et seqq.

Pag. 204. 6. Βαλεντία] Ex Festo.

Pag. 204. 11. Αλβής] Sic emendavimus, cum prave legeretur Σίλβης, licet ita etiam praeferat Codex Vaticanus: sic enim apud Suidam in V. Καπιτώλιον, de Romulo: ἔκτισε καὶ τὸ

Καπιτώλιον, ὃ ἐστὶ κεφαλὴ τῆς πόλεως, ἐν ᾧ καὶ τὸ Παλλάδιον λαβῶν ἀπὸ τῆς πόλεως Ἀλβης ἀπέθετο.

Pag. 205. 21. *Ἰππικὸν ἀγῶνα*] Quae de Circo seu Amphitheatro tum primum adinvento tradit Auctor Chronici, attigere praeterea Georgius Hamartolus, Georgius Monachus, et Symeon Logotheta in Chronicis MSS. Cedrenus, Glycas, Anonymus nuper editus tom. i. Var. Sacror. p. 503. ex Cod. Reg. III. MDII. et Auctor Ecloges ex Characis Historia, Mosis libris, et aliis usque ad Anastasium Imp. in Cod. Reg. fol. 82. iisdem fere verbis quibus Auctor Chronici, quos conferet cui otium fuerit. Ea porro omittuntur in Cod. Holstenii, a vocibus quae hic subsequuntur, καὶ ὑπ' αὐτῶν τεσσάρων στοιχείων, etc. usque ad has voces, καὶ μεγάλην ἔχθραν εἶχον πρὸς ἀλλήλους τὰ μέρη. Quae quidem hic descripta de Circo a Romulo aedificato, ejusque partibus et factionibus, pluribus expendit et illustrat Salmasius in Exercitationibus Plinianis pag. 904. et seqq.

Pag. 206. 6. *Μαρτίῳ κέ*] Anonymus Edit. ἦγε δὲ τὸν Ἰππικὸν ἀγῶνα μηνὶ Μαρτίῳ κθ'. ὑψουμένου τοῦ ἡλίου.

Pag. 206. 18. *Ἐφρονέυετο*] Anonymus Edit. ἔπαθλον δὲ τῆς ἀγωνίας ταύτης προετίθει ὁ Οἰνόμαος τῷ νικήσαντι αὐτὸν τὴν ἰδίαν θυγατέρα Ἰπποδαμειαν, τὸν δὲ ἤττηθέντα φρονεύεσθαι αὐτίκα.

Pag. 207. 11. *Τὸ Πέλοπος*] Idem Anonymus: μέλλοντα γοῦν τὸν Πέλοπα τῷ Οἰνομάῳ ἀνταγωνίζεσθαι ἐπὶ τοῖς δηλωθεῖσι συνθήμασιν, ἑωρακυία ἢ Ἰπποδάμεια, ἠράσθη δὲ αὐτῷ, καὶ προδίδωσι τούτῳ τὰ μηχανήματα τοῦ πατρὸς, δι' ὧν ἐκράτει τῶν συναμιλλομένων· καὶ οὕτω παρεσκεύασε τὸν Πέλοπα· κἀκείνος νικήσας εὐθύς, ἀνείλε μὲν Οἰνόμαον, ἔγημε δὲ Ἰπποδάμειαν· καὶ ἔβασίλευσε μὲν Ἑλλάδος ἔτη λη'. ἐκάλεσε δὲ ταύτην ἐξ ἑαυτοῦ Πελοπόννησον.

Pag. 207. 17. *Καλλιμαχος*] Callimachos varios memorant Athenaeus, Suidas, et alii. Sed qui *Aetia* scripserit, nemo, nisi fallor. [Proinde haec vox emendanda, et legendum in *Actis*. Quippe Callimachi laudantur *Ἄττια* a Martiale lib. X. Epigr. IV. de quo hic versus circumfertur: *Ἄττιος ὁ γράφας Ἄττια Καλλιμαχος*· seu ut legitur apud Eustath. *Καλλιμαχου*. Vide Commentatores eiusdem Martialis. *Ex Addendis*.]

Pag. 208. 1. *Χάρακος*] etiam hoc loco citatur ab Anonymo MS. Ejus *Χρονικά* et *Ἑλληνικά* passim laudat Stephanus.

Pag. 208. 2. *Γυμνάσιον*] *Κάθισμα*, Anonym. MS.

Pag. 208. 4. *Τοὺς γὰρ δώδεκα οἴκους*] Anonym. Edit. δώδεκα δὲ ὑσπληγγες κατὰ μίμησιν τῶν ἰβ' ζωδίων.

Pag. 208. 10. *Ἀστροθεσίας*] Sic reposuimus ex Anonymo MS. et ex Chron. MS. ab Adamo ad Anastasium, cum editio praeferreret *ἀστροφίας*.

Pag. 209. 1. *Πραϊσεντύειν*] Eclogae MS. ὃ ἐστὶ ἑμπαροῦμο-

νον, ἐκ τοῦ παρασέντουϊν, ὃ λέγεται τὸ παραμένειν. Ita etiam Chron. ab Adamo ad Anastasium.

Pag. 211. 4. Βηργίλιος] Lib. vii. Aeneid.

Ibid. Ἀπολλώνιος] Quis ille Apollonius, qui res Romanas persecutus sit, ut et Silvius, qui hic laudantur, plane incertum manet, cum eorum, nisi fallor, quispiam alius Scriptor meminerit. Apollonium Aphrodisiensem rerum Caricarum scriptorem memorat Suidas. Alium Apollonium laudat Stephanus de Urbib. alios alii.

Pag. 211. 7. Εἰς βουρδῶνας] Nescio an Scriptor alius id tradiderit.

Pag. 211. 9. Θαμούλιος] Leg. Αμούλιος, ut lin. seq. Σιλβία, pro Ηλία, tametsi ita praeferat Cod. Vat.

Pag. 211. 17. Ἀύκαινας] Aliter Dionysius Halicarn. lib. i. de Faustuli uxore: ἡ δημοσιενούση ποτὲ τὴν τοῦ σώματος ᾤραν, οὐ περὶ τὸ Παλάντιον διατρέβοντες ἐπέκλησιν ἔθεντο Λούπαν. Ἔσει δὲ τοῦτο Ἑλληνικόν τε καὶ ἀρχαῖον ἐπὶ ταῖς μισθαγνούσαις τὰ ἀφροδίσια τιθέμενον, αἶ νῦν εὐπρεπεστέρᾳ κλήσει ἐταῖραι προσγορεύονται. Ita alii.

Pag. 212. 16. Φανστολόγου] Leg. Φανστούλου, vel Φανστύλου, ut habet idem Dionysius.

Pag. 212. 20. Ἐν τοῖς συμποσίοις λεγομένοις Φιλικοῖς] Quibus verbis intelliguntur ea convivia quae *Caristia*, et *Cara cognatio* dicuntur Latinis, quae quidem ad parentum et affinium sepulcra fieri solebant, ut pridem a nobis observatum in Gloss. med. Lat. in v. *Festum S. Petri Epularum*: de quibus prae caeteris agit Epiphanius in Ancorato cap. lxxxvii.

Pag. 213. 4. Λικίνιος] Licinius Macer, quem inter Annualium Scriptores recenset Dionysius Halicarn. non semel, ac laudant Plinius lib. iv. sect. iii. et v. et Macrobius lib. i. cap. x. et xiii.

Pag. 214. 5. Ἀλλὰ καὶ βιβλίον] Vide Georgium Syncellum pag. 200. Salianum an. iii. mxxii. n. xcii. et Michaelis Glycae Annales p. 182. et 183. ubi multa de ejusmodi libris Salomonis.

Pag. 215. 6. Σοβνάρ] Qui mox, ut et aliis, Σοβνάς. Vide Seldenum lib. i. de success. in Pontif. Heb. cap. v. pag. mihi 278.

Pag. 216. 7. Ἀρδαχ] Omittitur in Edit. Scalig. Apud Esaiam xxxvii. 38. Ἀσαράχ, libro autem iv. Reg. cap. xix. 37. *Νεσεράχ* appellatur.

Ibid. Τὸν Πάτραρχον αὐτοῦ] Ex eod. Esaiā, ubi vox Πάτραρχος, pro Θεὸς πάτριος videtur posita.

Pag. 218. 6. Εἰσελθεῖν εἰς τὸ αὐτοῦ παλάτιον διχα τοῦ σχήματος, etc.] Quod deinceps obtinuisse docet Chrysostomus Homil. in i. ad Corinth. xxvi. οὐδεὶς τῶν ἀρχόντων χωρὶς ζώνης

καὶ χλανίδος τολμήσειεν ἂν φανῆναι τῷ τὸ διάδημα ἔχοντι· ubi viri docti χλαμύδος emendant. Infra: τὸν ἄρχοντα τῷ Βασιλεῖ προσίοντα, τὸ τῆς ἀρχῆς σύμβολον ἔχειν δεῖ. Vide Theodor. Marsilium ad Suetonii Vespasianum cap. iv.

Pag. 218. 9. Σουετώνιος] In libro forte quem is scripsit de Re vestiaria, seu περὶ ἰδεῶν ἐσθημάτων καὶ τῶν ἄλλων οἷς ἀμφιέννυται, uti laudatur a Suida in illius vita, ubi caetera ejus V 414 opera recenset, quorum etiam alii Scriptores meminerunt.

Pag. 218. 16. Ἀσάρια ξύλινα] Ex Euseb. Chron. lib. i. ubi Scalig. Vide Suidam in Ἀσάρια.

Pag. 219. 8. Πρωστεις] Salian. an. iii. mcccxl. n. xxx. et P 504 seqq. ubi de genere mortis Esaiæ, et aqua Siloani, ex Scripturis.

Pag. 220. 15. Καταστήματι] Sic infra, ubi de Anco Martio, quem πορβο περὶυσε scribit Euseb. lib. i. Chron. ex versione Hieronymi, ut de Hierone Syracusano Lucianus, νοσῶν ἐτελεύτα, quod idem valet ac, sua morte defunctus est, uti loquuntur Seneca, Tranquillus, Firmicus, et alii: ἰδίῳ θανάτῳ, ut Ptolemaeus lib. iv. Tetrabibli, Euseb. lib. i. de Praepar. Evang. et Auctor Paschalis ubi de Tiberio. Est autem κατάστημα, corporis compositio, quomodo lib. iii. Maccab. εἰς κατάστημα μανιῶδες ἀγνοχῶς, et apud Clement. Alexandr. κατάστημα σαρκὸς εὐσταθές. Galenus apud Hippocratem ait κατάστημα esse τὸ ὅλον καταστήτηγμα, καὶ ἀπόσπριμα. Aliis, naturalis habitus exponitur.

Pag. 221. 16. Σαμαλον] De cujus nomine multa et erudite commentatur Cotelarius ad Constit. Apostol. p. 221.

Pag. 224. 1. Παρ' Εβραίοις] Haec et sequentia usque ad καὶ Σοφονίας, desunt apud Scalig.

Pag. 225. 5. Καὶ Ἱερεμίας] Has voces omittit Codex Holstenii, ut et editio Scaligeri.

Pag. 225. 18. Μῆνας γ'.] Vide Scaliger. ad Euseb. p. 86.

Pag. 228. 3. Φορτομανεῖμ] Seniores Φορτομῆν· Theodotion, Φορτομῆμ. Vox Chaldaïca, quae ἐλλέκτους sonat.

Pag. 229. 1. Ἀμερσαδ] Infra Ἀμερσαδ, Seniores Ἀμερσαλ.

Pag. 229. 9. Καὶ ἐκ τέλους] Seniores καὶ κατὰ τὸ τέλος.

Pag. 238. 18. Καὶ αὐτοῦ] Καὶ ἰ αὐτοῦ. Ita vir doctus legendum censebat.

Pag. 255. 18. Φιλίππου] Ita Cod. Vatican. Sed legendum Φινίππου, ut est apud Clement. Alexandr. seu Φαινίππου, ut apud Euseb. in Chron. lib. i. pag. 29. et lib. ii. pag. 125.

Pag. 258. 2. Καὶ ἡ ταγὴ αὐτοῦ ταγὴ] lxx. Καὶ ἡ ἱστορία αὐτοῦ διὰ παντός ἐδόθη αὐτῷ ἐξ οἴκου τοῦ Βασιλέως λόγον ἡμέρας ἐν τῇ ἡμέρᾳ αὐτοῦ. Vide Gloss. med. Graecit. in ταγῇ.

Pag. 263. 3. Τῷ Ἀμβακόνμ] Vide Salianum anno iii. MCDLXXIII. 3.

Pag. 266. 2. Κύρος] Ex Eusebii Chron. lib. 1. et 11. ubi Scaliger.

Pag. 267. 3. Σιμωνίδης] Vide Scaliger. ad Euseb. p. 93. ubi et de Chilone, Pythagora, Xenophane, Thalete, Theognide, Pherecyde, et aliis viris illustribus, quorum Chronici Scriptor ex Eusebio meminit, de quibus etiam copiose suis locis commentatur Salianus.

Pag. 268. 10. Ο ἐξ Αμύου] Leg. Εξαμίου, uti edidimus ex Eusebio, ubi Scaliger, et ex Syncello p. 213.

Pag. 269. 15. Τόμυρις] Ex Eusebio, ubi Scaliger.

Pag. 270. 9. Καμβύσης] Ex Euseb. ubi adeundus idem Scaliger.

Pag. 270. 10. Ο δὲ αὐτός] Eadem aut similia habet Eusebins lib. 1. Chron. p. 13. ut et Georgius Syncellus ex eodem Polytaeno Atheniensi, cui Αμενώφθις dicitur p. 151.

Pag. 270. 20. Ετους δευτέρου Λαπίου] Ex Eusebio pag. 129. ubi Scaliger.

Pag. 271. 15. Κλήμης] Ex Eusebio lib. 1. p. 30. ubi Clementis locus adducitur, ex pag. 331. edit. Paris.

Ibid. Ο ἐν τῷ πρώτῳ, etc.] Scalig. delet ὁ' delet etiam vocem καὶ Αἰγυπτίων, quam habet Eusebius. Infra, καὶ ταῦτα μὲν. Scalig. κατὰ ταῦτα.

Pag. 272. 14. Αρμόδιος] Ex Eusebio, ubi Scaliger.

Pag. 274. 4. Ἑλληνικός, etc.] Ex Eusebio, ubi idem Scaliger.

Pag. 274. 14. Δίον ἐν συντόμῳ] Quae deinceps Paschali suo de Prophetia Scriptor inseruit, quo Christi *οικονομίαν*, seu *dispensationem*, ab iis praedictam fuisse ostenderet, desumpta sunt ex Dorotheo, auctore dubiae prorsus fidei, ut animadvertentur pridem Baronius, Possevinus, Huetius, Binus, et alii viri eruditi, cujus Graeca hactenus desiderabantur: quae, necdum tamen omnia, ex hocce Paschali possunt suppleri, cum Latina duntaxat versio, quam Musculi esse aiunt, in Bibliotheca Patrum habeatur to. vii. edit. an. MDCXLIV. Priorem enim Dorothei non vidi. Quis autem hic Dorotheus Martyr, et qua aetate vixerit, docet prologus ad illius Tractatum de LXX. Apostolis: ex quo docemur, si Scriptori fides danda, in Graecis ac Latinis literis apprime fuisse versatum, et post mortem Diocletiani et Licinii Tyri factum Episcopum, ad Juliani Parabatae tempora vitam produxisse, tandemque, cum subinde illius persecutionem defugeret, in urbe Odyssae ab illius ministris comprehensum, variisque tormentis vexatum, in ipsis suppliciis vitam exuisse annos natum CVII. Ita alius fuerit (si quidem is unquam extitit) a Dorotheo, qui in urbe Nicomediensi martyrium obiit sub ipso Diocletiano, ut est in Chronico Paschali anno XIX. ejusdem Augusti, atque adeo a

V 415

Dorotheo alio, quem Auctor Chronici, quod Alexandrinum dicimus, ut et Theophanes et Georgius Alexandriae martyrium sub Gratiano subiisse scribunt VII. Id. Octobr. ferarum escae traditum sub Tatiano Augustali, cui favebant haeretici. Latina autem lingua cum Romae versaretur scripsisse Dorotheum, ejusque scripta in Graecam deinde traducta colligimus ex iis quae post illius Tractatum de Apostolis habentur, siquidem is revera scripserit: nam haec ab Graeco interprete prorsus conficta constat. Atque illius quidem futilis satis licet operis pars illa, in qua, quae Prophetarum natales et vitam praesertim spectant, referuntur, sub nomine Epiphaniï Episcopi Cypri prodiit, iisdem verbis Dorothei descripta, vel certe paucis admodum interpolatis: adeo ut mirari subeat cur Epiphaniï adscribatur, quod alteri Scriptori subinde ab aliis tribuitur. Sic P 505 veteres spuria sua non modo venditabant, sed quo fidem iis aliquam accommodarent, praeclara ipsis indebant nomina, ut hisce opusculis, Dorothei scilicet Martyris et Episcopi, seu Presbyteri Tyri, et Epiphaniï Cypri Episcopi, cum neutrius ea sint. Posterioris, Epiphaniï scilicet, opus describitur in Cod. Reg. II. MDCCLII. fol. 228. scripto anno MDCXCI. et ex Cod. veteris Romae scripto anno DCCCLIX. ut in eo annotatur, desumpto: unde colligere saltem liceat, ut et pariter ex hoc Paschali in X. Heraclii annum desinente, haud esse nuperos hosce qualescunque Scriptores, quod quidam volunt, siquidem ante annum DCC. II. vixerint. Et certe Graecus Interpres Dorothei testatur, seu fingit, ea quae de Prophetis et Apostolis scripsit, ex ejusdem Dorothei Latinis Commentariis hausisse ac descripsisse eo anno quo Joannes Papa Constantinopoli versabatur, Philoxeno et Probo Cos. proinde Justino seniore imperante. Operis autem Epiphaniï in Cod. Regio lemma ita concipitur: *Τὸ ἄγιον Ἐπιφανίου Ἐπισκόπου Κύπρου περὶ τῶν Προφητῶν, πῶς ἐκοιμήθησαν, καὶ ποῦ κείνται.* Quem quidem tractatum excipit alter ejusdem Epiphaniï de Apostolis, de quo agemus infra. Duplex autem Epiphaniï istius de Prophetis editio prodiit: prima, Albani Torini an. MDXXIX. altera, Joschimi Zehneri an. MDCXII. qui et priorem recensuit, et Scriptorem fusioribus Commentariis illustravit. Quod in causa fuit cur ei elucidando immorari debere minime censerim: cum praeterea vir singularis omnino eruditionis Petrus Daniel Huetius, Suessionensis Episcopus designatus, seu *vocatus*, ut Episcopi electi olim sese vocitabant, idce argumenti solide persecutus sit in Demonstratione Evangelica, ubi XII. Prophetarum de Christi dispensatione praedictiones accurate collegit, ac *ὑποβολιμάτων* Dorothei et Epiphaniï scripta, maxime de eorum patria examinat. Proinde satis esse censuimus, si quae ex his Auctoribus in hocce Paschali excerpta leguntur, cum

ea quae habetur Dorothei latina versione, et cum Epiphanio Codicis Regii, ac Chronico MS. Symeonis Logothetae, in quo eadem fere habentur quae apud Epiphanium, conferrentur. Tertia denique editio tandem prodiit anno MDCXXII. cum operibus ejusdem Epiphanii, Interprete Dionysio Petavio. Cui quidem Epiphanio ascribitur praeterea Tractatus alius hoc titulo V 416 in Codice Regio II. MDCCLX. Περὶ τῶν δεκαεξέ Προφητῶν, πόθεν ἦσαν, καὶ ποῦ ἐτελειώθησαν, qui in Codice II. MDCXXXI. nullum auctoris nomen praefert: quem quidem tractatum cum noster Scriptor interdum exscribat, ex eo subinde illum emendamus. De Dorotheo vero isto fictitio agemus rursus infra ad pag. 212.

Pag. 275. 11. Ως μετὰ διακονιῶν] Leg. ὁ, uti edidimus. Haec porro sic vertit Interpres Dorothei: qui cum mediocritati servierit, cum Angelis conversatur.

Pag. 275. 12. Ἀμιλλώμενος] Sic reposuimus, cum editum esset ἀμιλλώμενα.

Pag. 276. 13. Βελεμῶν] Epiph. edit. et MS. Βελεμῶθ. Vide V. C. Huetium de Demonstrat. Evang. pag. 233.

Pag. 276. 15. Στερέωσις] Rob. Stephan. operatus, vel operans interpretatur.

Pag. 277. 6. Θεκουὲ] Vide eundem Huetium p. 236.

Ibid. Συκνώς] Logoth. πυκνώς.

Pag. 277. 7. Ροπάλα] Epiph. cap. XIII. ἐν φοπάλα πληξας αὐτὸν κατὰ τοῦ προταφου.

Pag. 277. 8. Μεθ' ἡμέρας δύο] Haec absunt ab Epiphanio.

Pag. 277. 10. Στρατηγός] Rob. Stephan. ita hanc vocem interpretatur: quis sicut Dominus? aut paupertas vel humilitas Domini, aut percutiens Dominus, vel percussio Domini.

Pag. 278. 8. Ἀπὸ Μωρασθίτης] Epiph. MS. ἐγεννήθη ἐν Μωραθί. Edit. Μωραθί. Auctor MS. de XVI. Prophetis, Μιχαίλας υἱὸς Ἰεραμῶς ὁ Μαραθώνιος. In alio Cod. ὁ Μωραθίτης. Logoth. ἦν ἀπὸ Μωραθί. Vide Huetium p. 242.

Pag. 278. 4. Ἀνηρέθη] Sic reposuimus ex Epiphanio, apud quem in Cod. MS. et edito legitur ἀναιρεῖται κρημνωθεῖς. Logoth. κρημνῶ φηεῖς ὅτι ἤλεγξεν, etc.

Pag. 278. 5. Ἀσεβείαις] Addit Epiph. αὐτοῦ, καὶ τῶν πατέρων αὐτοῦ.

Pag. 278. 6. Μόνος] Epiph. μονώτατος.

Ibid. Ἐν Ἀκείμ] Epiph. edit. et Dorotheus, unica voce, Ἐνακείμ. Logoth. ἐν Μανσίμ. Deest in Cod. Reg.

Pag. 279. 4. Βεθομορών] Epiph. edit. οὗτος ἦν ἐξ ἄγρου Βηθῶρ, ἐκ τῆς γῆς Ρουβείμ. Cod. Reg. ἐξ ἄγρου Βηθῶμ. Dorotheus. ex Bethameron. Auctor MS. de XVI. Prophetis, ἐξ ἄγρου

Θεβόρ. Cod. al. ἐξ ἄγρου Θεβορῶν. Vide eundem Huetium pag. 234.

Pag. 279. 6. Ἀβδιάν] Leg. Ἀβδιοῦ, ut infra; atque ita edidimus.

Ibid. Λουλεύων, etc.] Hieronym. in Epist. ad Paulinum, *seruus Dei.*

Pag. 279. 13. Σηλέμ] Ita Eriphan. edit. At MS. Σηλέμ.

Ibid. Βιταγαράμ] Eriphan. edit. et MS. Βηθθαγάμαρ. Logotheta, Βριθθαγαράν. Vide Huetium pag. 237.

Pag. 279. 17. Ἀπολιπὼν λειτουργίαν τοῦ Βασιλέως] Eriphan. ἀπολιπὼν τὴν βασιλικὴν αὐτοῦ τάξιν, προσεκολλήθη τῷ Προφήτῃ Ἡλίᾳ.

Pag. 279. 20. Δέησις Κυρίου] Rob. Stephan. *Columba, sive multiplicans, sive deropulans.*

Pag. 280. 6. Καριαθμαούς] Ita Dorotheus: Eriphanus P 506 et Cod. Reg. Καριαθμαούμ. Auctor MS. de xvi. Prophetis, ἐκ γῆς Καριασθιαμῆ, πλησίον Ἀζώτου πόλεως κατὰ θάλασσαν. Cod. al. Καριαθιαρείμ. Logoth. Καριαθμαούθ. Vide Huetium V. C. p. 239.

Pag. 280. 9. Σούρ] Dorotheus, *Assur.*

Pag. 280. 10. Ἀφελῶ] Ita Auctor MS. Eriphan. ἀφῶμαι τὸν ὀνειψισμόν· sed emendandus ex aliis.

Pag. 280. 12. Ἀχασβ] Eriphanus addit, Βασιλέα Σαμαρίας.

Pag. 280. 15. Ἡύλόγησεν] Eriphan. et Cod. Reg. εὐλόγησεν.

Pag. 280. 16. Ἡδέλησε γὰρ] Haec ab Scriptore Chronici truncata vix intelligat quispiam, quae clarius his verbis describit Eriphanus: καὶ γενόμενος ἡλικίας ὁ Ἰωνᾶς ἀπεστάλη εἰς Νινευὴ πρὸς τοὺς Ἀσσυρίους, καὶ ἐζήτησεν Ἰωνᾶς ἀποδράσαι Κύριον, καὶ κατεποντήθη ὑπὸ κήτους.

Pag. 280. 20. Γενεζέου] Eriphan. τοῦ Κενεζείου. Cod. Reg. et Logoth. τοῦ Κενεζαίου. Interpres Dorothei: *Sepelivit eam prope montem Libanum: mortuus autem et ipse in Saar, ac sepultus in spelunca Cenesei, qui Iudex fuerat unius Tribus.*

Pag. 281. 1. Ἰδωσι] Ita Eriphan. Ἐἴσωσιν, Cod. Reg.

Pag. 281. 3. Ἀφανισθήσεται] Auctor MS. ἰδαφισθήσεται.

Pag. 281. 4. Παράκλησις] Hieron. *Consolator orbis.*

Pag. 281. 10. Ἐλέσει] Eriphan. edit. Ἐλκεσεί. Cod. Reg. Ἐλκείσιν. Dorotheus Ἐκεσί. Deinde Eriphan. πέραν τοῦ Ἰορ- V 417
δανου εἰς Βηγαβάρ ἐκ Φυλῆς Συμεῶν· Ita edit. et MS. Vide Huetium p. 243.

Pag. 281. 11. Τῇ Νινευῇ] Eriphan. ἐπὶ Νινευί.

Pag. 281. 13. Σεισμῶ] Eriphan. ἐν σεισμῶ, καὶ πῦρ ἐκ τῆς ἱρήμου ἐπελήθον πάντα τὰ ὑψηλότερα αὐτῆς ἐνέπερσεν μέρη. Logoth. ἐν συγκλισμῶ.

Pag. 281. 17. Περὶληψις] Hieronym. *Luctor fortis et rigidus.*

Pag. 282. 7. Βῆθι τοῦ Χάρ] Logoth. Βητροχάρ. Dorotheus, *Biticuchar.* Eriphan. edit. Βηθζοχάρ. Cod. Reg. Βυζζουχάρ. Auctor MS. Βιδζούχαρ. Cod. al. Βδζουχάρ. Vide Huetium p. 246.

Pag. 282. 9. Οτε ἦλθεν] Rectius Eriphanus, καὶ ὅτε ἦλθε, etc. *Εἰς Οστρακίην.* Logoth. εἰς Ρόννην.

Pag. 282. 10. Καὶ ἦν πάροικος] Eriphan. edit. et MS. καὶ ἦν ἐκεῖ πάροικος εἰς γῆν Ἰσμαήλ. Logoth. ἐν γῇ Ἰσμαήλ.

Pag. 282. 13. Ἐλαβε] Logoth. ἔψησε.

Pag. 282. 15. Ἐλεύσομαι] Eriphan. ἐπανελεύσομαι. Μοχ, ἐνέγκατε. Eriphan. ἀπενέγκατε φαγεῖν τοῖς θεορισταῖς. Ita etiam Logoth.

Pag. 282. 16. Ἀπέστη] Eriphan. παρέσσι. Logotheta, ἐπιστρέψας ἐπέστη, atque sic emendavimus.

Pag. 282. 20. Λαοῦ] Eriphan. et Logoth. ναοῦ, atque ita reposuimus pro λαοῦ.

Pag. 282. 21. Ἀντικόν] Ἀντικῶν, Eriphan. et Logotheta, qui addit, γενήσεται ἡ πόρθησις τοῦ ναοῦ ἐν Ἱερουσαλήμ. Τότε ἀπλωμα τοῦ Λαβελ εἰς μακρὰ φαγήσεται, καὶ τὰ ἐπίκρανα τῶν δύο σύλων (Ita etiam Eriph. pro στήλων) ἀναρεθθήσεται, etc.

Pag. 283. 2. Ἀγγέλου] Eriphan. ἀγγέλων.

Pag. 283. 3. Ἐν αὐτοῖς] Logoth. ἐν αὐτῷ γνωθήσεται καὶ ἐτι λέγει ὁ Κύριος, ὅτι φωνήσουσι τοὺς διακομένους ὑπὸ τοῦ ὄψεως, ὥσπερ ἐξ ἀρχῆς, καὶ διασώσει αὐτοὺς ὁ Κύριος ἐκ σκότους καὶ σκιᾶς θανάτου, καὶ ἔσονται ἐν σκηνῇ ἀγία. Vide Eriphan. Edit. et MS.

Pag. 283. 19. Σαβαρθαθά] Eriphan. Edit. et MS. Σαβαθαθά. Auctor MS. υἱὸς Χουσι, ἦν ἐξ ἄγρου Σαβαραθα, etc. Logotheta, ἀπὸ ὄρους Εὐβαραθα. Vide Huetium pag. 248.

Pag. 283. 20. Ἰσραήλ] Logoth. ἔθνων.

Pag. 284. 1. Εορτή] Hieronym. *Festivus et laetus.*

Pag. 284. 8. Ἐκ Βαβυλῶνος] Vide V. C. Huetium p. 251.

Pag. 284. 12. Μνήμη Θεοῦ] Hieronym. *Memor domini sui.*

Pag. 285. 4. Ἠλθεν] Addit Auctor MS. εἰς Ἱερουσαλήμ.

Pag. 285. 5. Οὗτος] Sic emendavimus ex Eriphan. et Logotheta, pro ὡς, sed locus adhuc mancus manet, qui integer legitur apud Eriphan. οὗτος εἶπεν τῷ Ἰωσεδεκ, ὅτι γεννήσεται υἱὸν, καὶ ἐν Ἱερουσαλήμ ἱερατεύσει. Sic ultimam hanc vocem emendavimus, tum ex Eriphanio, tum ex Auctore MS. et Logotheta, cum prave editum esset ἱεράτευσεν. Logotheta habet, γεννήσει.

Pag. 285. 8. Καὶ ἐπὶ Κύρου] Eriphan. καὶ ἐπὶ Κύρου τοῦ Βασιλέως Περσῶν τέρας ἔδωκεν εἰς νίκην περὶ Κροίσου τοῦ Ἀυδίων Βασιλέως, καὶ περὶ Ἀστυάγουσ τοῦ τῶν Μήδων Βασιλέως.

Logoth. *εις νικην του Κροίσου του Αυδίου, και περι της, etc.*
Vide Huetium V. C. p. 253.

Pag. 285. 9. *Επι Ιερουσαλήμ*] Auctor MS. *έν, etc.*

Pag. 285. 11. *Εθνών*] Addit Auctor MS. *και Ισραήλ.*

Pag. 285. 12. *Ιερών και διπλής*] Ita Epiphani. MS. Editus vocem *και*, Logoiheta vero vocem *περι* omittunt.

Pag. 286. 12. *Μετα την επιστροφην*] Του λαου από Βαβυλωνος *τίκτεται έν Σοφᾶ έν γῆ Ζαβουλών, και έτι νέος ών, etc.* Ita Epiphanius, ex quo Chronicon emendavimus, cum legeretur, *κείται έν Σοφᾶ*, tametsi ita legerit Logoiheta. Theophylactus habet *έν Σοφιᾶ*. Dorotheus, *nascitur in Supha*. Auctor MS. *έν Σοχᾶ*. Vide Huetium p. 254.

Pag. 286. 14. *Ο έμνηνεύεται Αγγελος*] Amphilocheus in Carm. ad Seleucum: *δεώνυμόν τε, Αγγέλον Μαλαχίαν.*

Pag. 286. 15. *Και τῷ εἶδει*] Addit Auctor MS. *και τῷ·P 507 λόγῳ.*

Pag. 286. 17. *Έν ήμέραις*] Addit Epiphani. *της άναρχίας, ως γέγραπται έν Σχοφθειμ, τουτέστιν έν βίβλῳ Κριτών, νέος δέ ών, etc.* Cod. Reg. *έν Σφαρρωθειμ*. Idem Epiphanius lib. de Mensur. et Ponder. n. xxii. *Διασσωφθειμ, η των Κριτών*. Logoiheta, *έν Φαρφαθῆ, τουτέστιν έν βιβλίῳ Κριτών*. Apud Eusebinum lib. vi. Hist. Eccl. cap. xxv. ex Origene, *Σωφρειμ*, et apud Hieronymum in Prologo galeato.

Ibid. *Επεδευτέρωσεν*] Ita Epiphanius editus et MS. Pro- V 418 inde evanescit conjectura Raderi, atque adeo Holstenii, qui *επαυδευτέρωσεν* legendum censebant. Interpres Dorothei: *quaecunque in Prophetia dixit, eo ipso die secundo visus est dicere Angelus Domini, etc.* Zehnerus: *quaecunque in Prophetia dixit, eo ipso die Angelus apparens vaticinium ejus tradidit, aut repetiit*. Auctor MS. habet *εβεβαλον*, quod idem valet. Huetius V. C. *iterabat*, *rectius vertit*.

Pag. 286. 20. *Λοικόν επι*] Ex Dorotheo.

Pag. 290. 16. *Εις δύο*] Addit Auctor MS. *ξυλίνῳ πρόνι.*

Ibid. *Ρογήλ*] Epiphani. Edit. et MS. *Ρωγήλ.*

Pag. 290. 19. *Ολιγοφήσας*] Ita Epiphani. MS. Editus vero, *όλιγοφνηήσας*.

Pag. 291. 1. *Ισαλον*] Epiphani. του Προφήτου Ησαλον.

Pag. 291. 2. *Έν συγκλεισμῳ*] Ita emendavimus ex Epiphanio edito et MS. cum perperam editum esset, *έν συκαῖς Μοάβ*. Epiphanio consentit MS. licet paulo secus haec describat: *έποίησέν τε λάκκους και κολυμβήθρας· μικρόν γάρ ήν τό υδωρ, έξεληλυθός οτε ήν ο λαός έν συγκλεισμῳ*.

Pag. 291. 5. *Αντλαιν*] Hanc vocem supplevimus ex Epiphanio. Aliter totam hanc pericopen describit Symeon Logoth. in Chron. MS. *ήρώτησαν γάρ οι πολέμιοι, Πόθεν πίνουσι; και έχοντες την πόλιν, περιεκαθέζοντο τῷ Σιλῳαν. Και εάν μὲν Ιου-*

δας ἦλθεν, ἐξήρχετο τὸ ὕδωρ· εἰ δὲ ἀλλόφυλος, οὐδαμῶς, ἐπειδὴ σήμερον αἰφνιδίως ἐξέρχονται, ἵνα δευθῆ τὸ μυστήριον.

Pag. 291. 12. *Ἐχομένως*] Logoth. *ἐχομενα*.

Pag. 291. 15. *Γαβαῶν*] Ita Logoth. At Epiphani. edit. et Cod. MS. *Γαβαῶθ*. Mox, pro σταδίων, στάδια habet idem Logotheta.

Pag. 291. 16. *Ἐποίησεν δὲ*] Logoth. *καὶ ἐποίησε σχολίαν εἴσοδον ἀνεπινώητα*.

Pag. 291. 21. *Ὅσα τόπου*] Leg. *ὄσα τῶν πατέρων*. Logoth. *καὶ ἐπεὶ ὁ Ἐζεχίας ἔδειξε τοῖς ἔθνεσιν τὸ μυστήριον Δαβὶδ καὶ Σολομῶνος, καὶ εἰλανε ὄσα τῶν προπατόρων αὐτοῦ, διὰ τοῦτο ὁ Θεὸς ἔθετο εἰς δουλείαν τὸ σπέρμα αὐτοῦ, καὶ ἄκαρπον αὐτὸν ἐποίησε ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης*.

Pag. 292. 1. *Ἐπειρώσατο*] Mendum in hac voce. Raderus emendat, *ἐχειρώσατο*. Sed Logotheta legit *ἔθετο*. Cod. vero Vatic. *ἐπειρώσατο*. Malim *ἐπηρεάσατο*, *imprecatus est*, atque ita edidimus.

Pag. 293. 3. *Ἐξ Αναθῶθ*] Ita Dorotheus, Epiphani. edit. et Logotheta. At Cod. MS. Epiphanii, *ἐξ Ἀμαθῶθ*.

Ibid. *Καὶ Τάρναις*] Epiphani. edit. Auctor MS. et Logoth. *ἐν Τάρναις*. Cod. alter Reg. *ἐν Τάρνας*.

Pag. 293. 4. *Βληθεῖς*] Sic ex Auctore MS. et Logotheta emendavimus, cum editum esset, *λίθοις δὲ ὑποβληθεῖς*.

Pag. 293. 5. *Εὐεργετηθέντες*] Addit Logoth. *ὑπὸ τοῦ Θεοῦ*.

Pag. 293. 6. *Τῶν γὰρ ὑδάτων*] Epiphanius: *ἀσπίδες γὰρ, καὶ τῶν ὑδάτων θῆρες, οὓς καλοῦσιν οἱ Αἰγύπτιοι Νεφῶθ, Ἐλληνης δὲ Κορκοδέλους, etc. ubi Cod. Reg. habet Κορκονήλους. Vide Gloss. med. Graecit. Sequuntur deinde verba aliquot quae in Chronico desiderantur, et mutilam sententiam resarciunt: ἦσαν αὐτοὺς θανατοῦντες, καὶ εὐξαμένον τοῦ Προφήτου Ἰερεμίου, ἐκωλύθη ἐκ τῆς γῆς ἐκείνης ὁ θυμὸς τῶν ἀσπίδων, καὶ ἐκ τοῦ ποταμοῦ ἀσάντως τὸ ἔνεδρον τῶν θηρίων. Porro Dorotheus Μενεφῶθ etiam legit, ut et Auctor MS. de xvi. Prophetis, unde Scriptor noster quae hic narrat excerpit, cujus verba hic afferemus, ut ex iis Chronicon liceat emendare: κεῖται δὲ πλησίον τῆς οἰκίας Φαράω, ὅτι Αἰγύπτιοι ἐδόξασαν αὐτὸν ἐνεργηθέντες δι' αὐτοῦ· ἠῤῥατο γὰρ, καὶ αἱ ἀσπίδες (Cod. al. καὶ οἱ κορκοδέλιοι) αὐτοὺς ἔασαν, καὶ τῶν ὑδάτων οἱ θῆρες, οὓς καλοῦσιν οἱ Αἰγύπτιοι Μενεφῶθ, Ἐλληνης δὲ Κορκοδέλους, οἱ ἦσαν αὐτοὺς θανατοῦντες (Cod. al. οἱ ἐθανάτουσαν αὐτοὺς) καὶ εὐξαμένον τοῦ Προφήτου, ἐκωλύθησαν ἐκ τῆς γῆς τὰ γένη τῶν ἀσπίδων, καὶ ἐκ τοῦ ποταμοῦ ἀσάντως τὸ ἔνεδρον τῶν θηρίων, καὶ ὅσοι εἰσὶν πιστοὶ Θεοῦ ἕως τοῦ νῦν εὐχονται ἐν τῷ τόπῳ ὅπου κεῖται· καὶ λαμβάνοντες τοῦ χόδου τοῦ τόπου, δῆγματα ἀσπίδων θεραπεύουσιν, καὶ τὰ θηρία τοῦ ὕδατος φουγαδεύουσιν. Ἡμεῖς*

δὲ ἠκούσαμεν ἐκ τῶν παιδῶν Ἀντιγόνου καὶ Πτολεμαίου γερόντων τινῶν, ὅτι Ἀλέξανδρος ὁ Μακεδῶν ἐπιστὰς τῷ τάφῳ τοῦ Προφήτου, καὶ ἐπιγυνοὺς τὰ εἰς αὐτὸν μυστήρια, εἰς Ἀλεξάνδρειαν μετέστησεν αὐτοῦ τὰ λείψανα, περιστείλας αὐτὰ ἐνδόξως, καὶ ἐκωλύθη ἐκ τῆς γῆς αὐτῆς τὸ γένος τῶν ἀσπίδων, καὶ ἐκ τοῦ ποταμοῦ ὡσαύτως τὰ θηρία.

Pag. 293. 13. Τῷ τόπῳ] Sie Logotheta: at τάφῳ legit V 419 Auctor MS. de xvi. Prophetis.

Pag. 293. 16. Καὶ οὕτως ἐνέβαλλον] Leg. καὶ οὕτως ἐνέβαλεν, ex Suida in Ἀργόλαι, qui hunc locum Eriphanii viderat: καὶ ἐνέβαλεν εἰς τὸν ποταμὸν πρὸς ἀναίρεσιν τῶν ἀσπίδων.

Pag. 293. 18. Τοῦ Πελοποννησιακοῦ] Suidas, τοῦ Πελαγοῦ. Hunc locum porro ita vertit Interpres Dorothei: *Et serpentes hoc pacto reiecti, quos Argolais vocant, hoc est lacertos ex Argo Peloponnesiaco, unde et Argolai vocantur populi isti, id est de ptris ignavi: loquela vero sunt delicata et prorsus sinistra. Ex quibus hic legendum videretur. τουτέστιν Ἀργοὶ δεξίαις, pro Ἀργούς δέξιοι, tametia utraque lectio nihil sani habeat, ut nec illa Suidae, Ἀργόλαι οὖν ἐκ τοῦ Ἀργους λαίῳι. Raderus haec P 508 mendose ita ediderat: καὶ ἐκωλύθη ἐκ τῆς γῆς ἐκείνης τὸ γένος ἀσπίδων, καὶ ἐκ τοῦ ποταμοῦ ὡσαύτως, καὶ οὕτως ἐνέβαλλον τοὺς ὄφεις τοὺς λεγομένους Ἀργολάους, ὃ εἶσιν ὄφιομάχους, οὓς ἤνεγκεν ἐκ τοῦ Ἀργου τοῦ Πελοποννησιακοῦ, τουτέστιν Ἀργούς δέξιοι καλοῦνται· λαλιὰν δὲ ἔχουσιν, etc. Nos edidimus prout habentur in Cod. Vaticano, a quo non abludit Symeon Logotheta in Chronico MS. cuius verba hic apponam: *ἠῤῥξαντο γὰρ καὶ οἱ ἀλοθρευόντες αὐτοὺς ὄφεις καὶ ἀσπίδες ἀπέθανον· καὶ τῶν ὑδάτων οἱ θῆρες, οὓς καλοῦσιν οἱ Αἰγύπτιοι Μενεφῶθ, Ἕλληγες δὲ Κροκοδείλους. Καὶ ὅσοι δὲ εἰσὶ πιστοὶ τοῦ Θεοῦ, ἕως σήμερον εὐχονται ἐν τῷ τάφῳ, καὶ λαμβάνοντες ἀπὸ τοῦ χοῦ τοῦ τόπου, δῆγματα ἀσπίδων θεραπεύουσι. Ἡμεῖς δὲ ἠκούσαμεν ἐκ τῶν παιδῶν Ἀντιγόμου τοῦ Πτολεμαίου γερόντων ἀνδρῶν, ὅτι Ἀλέξανδρος ὁ Μακεδῶν ἐπιστὰς τῷ τόπῳ τοῦ Προφήτου, καὶ μαθὼν τὰ μυστήρια, εἰς Ἀλεξάνδρειαν μετεστήσατο αὐτοῦ τὸ λείψανον, περιθείς ἐνδόξως κύκλῳ, καὶ ἀλοθρευτὴ ἐκ τῆς γῆς ἐκείνῃ τὸ γένος τῶν ἀσπίδων, καὶ ἐκ τοῦ ποταμοῦ ὡσαύτως οἱ Κροκοδείλοι. Ὅσους τοὺς λεγομένους Ἀργάλας, ὃ ἐστὶν ὄφιομάχους, εἰς τὴν γῆν Αἰγύπτου, οὓς ἤνεγκεν ἐκ τοῦ Ἀργους τοῦ Πελαγισκοῦ· ὅθεν καὶ Ἀργόλαι καλοῦνται, τουτέστιν Ἀργους εὐωνύμου· λαίῳν γὰρ πᾶν τὸ εὐωνυμον, τὸ δὲ Ἀργος ἐστὶν ἀνατολικόν.**

Pag. 294. 3. Ὅστος Ἱερεμίας] Ex Eriphanio.

Pag. 294. 5. Ἐν φάτῃ] Haec et quae sequuntur absunt ab Eriphanio: ita autem describuntur apud Logothetam: *διὸ καὶ ἕως νῦν θεοποιοῦσιν παρθένον λοχῶντα, τικῶσι καὶ βρέφους ἐν φάτῃ τιθέντες προσκύνουσι· ἔλεγον οἱ ἱερεῖς Αἰγύπτου, ὅτι πατροπαράδοτον ἐστὶ μυστήριον ὑπὸ Οὐλοῦ Προφήτου τοῖς πα-*

τράσιμ ἡμῶν παραδοθὲν, καὶ ἐκδεχόμεθα τὸ πέρασ τοῦ μυστηρίου.

Pag. 294. 10. Οὗτος ὁ Προφήτης] Rursum ex Eriphanio.

Pag. 294. 11. Αὐτῇ] Addit Eriphan. πάντα. Κατατεθῆναι. Logoth. καταποθῆναι.

Pag. 294. 12. Τοῖς παρεστῶσι] Eriphan. τοῖς ἱερεῦσι τοῦ λαοῦ, καὶ τοῖς πρεσβυτέροις παρεστῶσιν. Logotheta addit αὐτῶν.

Pag. 294. 14. Ἐν δυνάμει] Addit Logoth. κοινῆς χάριτος. Ξύλον, Logoth. ξύλω.

Pag. 294. 16. Οὐδεις] Aliter Eriphanus, οὐδεις ἀναπτύξει ἐπι ἱερέων ἢ Προφητῶν, εἰ μὴ Μωσῆς ὁ ἐκλεκτος τοῦ Θεοῦ, καὶ τὰς ἐν αὐτῇ πλάκας οὐδεις ἀναπλώσει, εἰ μὴ Ααρῶν. Logoth. καὶ τὰς ἐν αὐτῇ πλάκας οὐδεις ἀναπτύξει, etc.

Pag. 294. 18. Καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ] Logoth. καὶ ἐν τῇ ἀναστασίᾳ, etc.

Pag. 294. 21. Τὸν ἐχθρὸν] Eriphan. MS. καὶ τὸν ἐχθρὸν φεύγοντες, ἀνελεῖν θέλονται. Editus, ἀνελεῖν αὐτοὺς θέλοντες. At Dorotheus: occident eum venientem, ubi vox φεύγοντες videtur poni pro, in fugam conjicientes, fugantes. Ita Logotheta: καὶ τὸν ἐχθρὸν φεύγοντες τὸν ἀνελεῖν αὐτοὺς θέλοντα.

Pag. 295. 3. Φωτεινῇ] Deset haec vox in Eriphanio, quae habetur apud Logothetam.

Ibid. Οὐδεις νοεῖ τὸν τύπον] Addit Eriphanus ἐκείνου. Ahest a Logotheta, apud quem τόπον legitur.

Pag. 295. 8. Ἡ δόξα] Logoth. ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ νόμῳ αὐτοῦ.

Pag. 295. 9. Διὰ τοῦτο] Haec et sequentia absunt ab Eriphanio: habentur vero pariter apud Logoth.

Pag. 296. 5. Αριμᾶ] Auctor MS. de xvi. Prophetis, ἐκ Σαριμᾶ. Eriphanus edit. et MS. ἐκ Σαρημᾶ ἐκ τῶν υἱῶν τῶν Αριμειῶν ἀπέθανεν δὲ ἐν τῇ γῆ τῶν Χαλδαίων, πολλὰ προφητεύσας περὶ τῆς ἐπιστροφῆς τοῦ λαοῦ, καὶ περὶ τῆς ἐπανόδου τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ περὶ τῆς τοῦ Κυρίου παρουσίας προσηύτευσαν. Ita etiam Logotheta.

Pag. 296. 7. Τοῦ λαοῦ] Ἐν τῇ παροιμίᾳ αὐτοῦ ἐν Βαβυλωνίᾳ ἐλεγχομένος, etc. Eriphan.

✓ 420 Pag. 296. 9. Ἐν τάφῳ Ἰωσήφ] Eriphan. et Auctor MS. ἐν τάφῳ Σήμ, etc. Logoth. ἐν τάφῳ τῶν Σήθ καὶ Αρφαξᾶδ. Vide Georgium Syncellum p. 101. 110.

Pag. 296. 12. Ἐξ ἐπιπέδιον] Leg. ἐπιπέδον.

Pag. 296. 15. Ὅτε ἐκλείπει] Eriphan. ὅτι ὅταν ἐκλείπη τὸ ὕδωρ αὐτοῦ ἐκλείβει τὸ δρέπανον. Auctor MS. ὅταν ἐκλείποι ἐκλείβει τὸ δρέπανον, atque sic emendavimus, cum ἐπελθῶν perperam editum esset.

Pag. 296. 16. Εἰς πέτρας] Logoth. εἰς πέρας.

Ibid. Πλημμυρίσει] Eriphan. καὶ ὅταν πλημμυρίσῃ αὐτοῦ

τὸ ὕδωρ, τῆα Ἱερουσαλήμ ἱκάνοδον σημαίνει. Auctor MS. εἰς τὴν, etc. Logoth. καὶ ὅταν πλημμυρίσῃ, εἰσελθεῖν δι' ἱκάνοδου εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ γὰρ ἐκείσθην κατῴκει ὄσιος, καὶ πολλοὶ τοῦ νόμου ἀντεγόμενοι πρὸς αὐτὸν συνεστρέφοντο.

Pag. 296. 17. Καὶ πολλοὶ] Πρὸς τὸν τάφον αὐτοῦ συνεστρέφοντο ἐπὶ προσευχῇ καὶ ἱερίαν. Caetera, paullo secus apud Eriphanium.

Pag. 296. 20. Διαστῆναι] Eriphan. στῆναι τὸ ὕδωρ τοῦ ποταμοῦ.

Pag. 297. 1. Δαψιλῇ] Eriphan. δαψιλῆν.

Pag. 297. 4. Απολλυμένου] Eriphan. addit, ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν. Logotheta, ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν, προσῆλθε τοῖς ἡγουμένοις τῶν Χαλδαίων, σημείον ποιήσας ἐπ' αὐτούς σκότους, ἔκασε τοὺς πολεμίους κατακλήξαι αὐτούς οὐρανόθεν. Τότε ἦν λέγων ὁ Ἰσραήλ, etc.

Pag. 297. 5. Κατακλήξας] Eriphan. καὶ παρενόχλησεν αὐτούς διὰ τερατίων. Mox, ὅτε ἔλεγεν τῷ λαῷ ὁ Ἰεζεκιήλ.

Pag. 297. 6. Απώλετον] Eriphan. et Logoth. ἀπώλετο ἢ ἐλίπισ ἡμῶν· ex quibus vocem ἐλίπισ addidimus, quae deerrat.

Pag. 297. 7. Ἐπιστεν] Logoth. ἐπιστοποίησεν αὐτούς. ὅτι ἔσται ἐλίπισ ἐπὶ τοῦ μέλλοντος τῷ λαῷ, καὶ ὁδὸς καὶ ἐπέκεινα. Οὗτος ἐκεῖ ὧν ἰδέσκειν τῷ λαῷ τὰ ἐν Ἱερουσαλήμ, καὶ τὰ ἐν τῷ λαῷ γινόμενα.

Pag. 297. 11. Ἐλεγχον] Sic reposuimus ex Eriphanio P 509 et Logotheta, cum ἔλεγον editum esset cum nota mendii. Idem Logoth. οὗτος ἠρπάγη ἐκεῖθεν, καὶ ἦλθεν εἰς Ἱερουσαλήμ κατ' αὐτὴν τὴν ὥραν εἰς ἔλεγχον, etc.

Pag. 297. 13. Καὶ τὴν πύλην] Logoth. καὶ τὴν πόλιν.

Pag. 297. 18. Ἀνήλισκον] Logoth. ἀνήρουν.

Pag. 297. 19. Αὐτῶν] Addit Logoth. καὶ ἔκασε τὸν κατ' αὐτῶν θάνατον. Καὶ προείρηκεν ὅτι δι' αὐτούς οὐκ ἐπιστρέψει ὁ λαὸς εἰς τὴν γῆν ἱαντιῶν.

Pag. 298. 1. Ἐν Μηδίᾳ] Ita Cod. editus Eriphanii: at Dorotheus, in *Madiam*. Codex vero MS. Eriphanii, ἀλλ' ἐν Ἰδίᾳ ἔσονται. Logoth. ἐν Βαβυλωνίᾳ· paullo ante, κτήνη, pro κτήνα, et ἐπιστρέψου, pro ἐπιστρέψη, ex MS. et edito emendavimus. Logoth. habet ἐπιστρέψει.

Pag. 298. 2. Αὐτὸν] Post hanc vocem sequitur apud Eriphanium edit. et MS. ἀντίκειτο γὰρ αὐτῷ ἕως ἡμέρας τῆς τελευτῆς αὐτοῦ. Et apud Logoth. ἀντίκειτο γὰρ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ. Proinde legendum, ἀντίκειτο γὰρ αὐτῷ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ. Absunt vero a Dorotheo.

Pag. 298. 14. Τῶν ἐξερχόντων] Eriphan. γένους τῶν, etc. Logoth. γενεῶν.

Pag. 298. 15. Ἐν ἀιχμαλωσίᾳ] Eriphan. εἰς Βαβυλωνίαν.

Pag. 298. 16. Βετρῶν] Eriphan. edit. Βεθβαροφ. MS.

Βαθιμωροῦ. Auctor MS. ἦν ἐκ Βιτόρων. Corrupte Logoth. Μηδόρω.

Pag. 298. 17. Σώφρων] Logoth. σοφός, σπανός δὲ τῷ εἶδει, ὡς, etc. Reliquis etiam paullo secus.

Pag. 298. 20. Ησχησεν] Ita Logotheta et Cod. MS. Eriphanii. Edit. ἀπέσχηκεν.

Pag. 299. 1. Εσθίον] Addit Logoth. εἰκοσιέν ἔτος.

Pag. 299. 4. Ἐμπροσθεν] Auctor MS. τὰ ἔμπροσθεν αὐτοῦ. Eriphan. ἔμπροσθια. Mox, σὺν τοῖς ὀπισθίοις, ὡς λέων. Ita etiam Logotheta.

Pag. 299. 8. Τρωζύγιον] Eriphan. edit. ὑπὸ ζυγοῦ. MS. ὑπὸ ζυγόν.

Ibid. Βελιά] Eriphan. et Auctor MS. τοῦ Βελιάρ. Logoth. γέγονε τοῦ Βελιάρ. Quae sequuntur paullo interpolata sunt.

Pag. 299. 10. Ἐν τῇ νεότητι] Logoth. τὴν ἀρχήν.

Pag. 299. 11. Πατάσσοντες] Ita Eriphanius edit. et MS. Perperam editum erat in Chronico, cum nota mendii, ἀπατάσσοντες. Logotheta, ἀρπάζοντες, ὀλοθρεύοντες, ἀναιρούντες, ἀστυβούντες.

Pag. 299. 14. Οὐκ ἐγένετο] Eriphanius edit. καὶ ἐγένετο αὐτῷ ἀνθρωπίνης φύσεως τροφήμα. Cod. Reg. καὶ ἐγένετο αὐτῷ ἀνθρωπίνης φύσεως τροφή. Ita etiam Logotheta.

Pag. 299. 16. Μετὰ τὴν πέψιν τῆς τροφῆς] Eriphan. edit. et MS. μετὰ τὴν πέψιν τῆς μαστίγος αὐτοῦ, ἐν καρδίᾳ ἀνθρώπου γενόμενος. MS. ἀνθρωπίνῃ. Καὶ νοῶν. Logoth. καὶ ἰνοῶν.

Pag. 299. 18. Διόμενος] Addit Eriphan. τοῦ Θεοῦ Βημων, ὃ ἴστιν τοῦ Θεοῦ Ἰσραήλ.

Ibid. Δαίμων] Eriphan. πνεῦμα Σατάν.

Pag. 299. 19. Ἡθθη δὲ ἡ γλῶσσα] Eriphan. καὶ γλῶσσα αὐτοῦ ἔδεσμεύετο λαλεῖν, καὶ φωνὴ θηρίου εἰδίδοτο αὐτῷ.

Pag. 299. 21. Κρέας] Eriphan. καὶ ἐγένοντο οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ὡς κρέας ἀπὸ τοῦ κλαλεῖν, καὶ πολλοὶ δυνάσται καὶ πέλται, etc. Ita etiam Logotheta.

Pag. 300. 1. Ἡθέλην] Eriphan. ἠθέλησεν.

Pag. 300. 5. Ο Δαυιήλ, etc.] Logotheta, καὶ τοὺς ἐπεὶ καιροὺς ἐποίησεν ὁ Θεὸς εὐχομένον γενέσθαι μῆνας ἐπεὶ, καὶ τὸ μυστήριον, etc.

Pag. 300. 8. Ἐτελέσθη] Eriphan. ἐτελέσθη ἐπ' αὐτὸν, ὅτι ἀποκατίστησεν ἐπεὶ μωσίου, (MS. ἀποκατίστησεν ἐπεὶ μωσίου) ἕξ ὧν ἔτη καὶ ἕξ μῆνας ὑπέκλιπεν Κύριος τῷ Θεῷ, καὶ ἔξαμολογεῖτο, etc. Logoth. ἐτελέσθη ἐπ' αὐτῷ, καὶ ἀποκαταστάς ἐν ἕ μηνί, τὰ ἔλλοιπα ἔτη καὶ μῆνας εἰ προσέκλιπτεν Κύριος, καὶ ἔξαμολογεῖτο τὰς ἀσβελας αὐτοῦ, καὶ μετὰ τὴν ἀφραση τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ, ἀπέδωκεν ὁ Κύριος τὴν βασιλείαν αὐτοῦ. ἄφρον καὶ οἶνον καὶ κρέας λαβὼν τοὺς ἕξ χρόνους, καὶ τοὺς εἰ μῆνας

ἔξωμολογούμενος τῷ Κυρίῳ, ὅτι Δανιὴλ προσέταξεν ὀσπρίοις βρεπτοῖς καὶ ὕδωρ καὶ ἔλεεμοσύναις ἐξιλιασασθαι τὸν Θεόν.

Pag. 300. 13. Καὶ χλωροῖς] Sic emendavimus ex Eriphanio, cum editum esset, καὶ σχολαίς.

Pag. 300. 14. Ως τὸν υἱὸν αὐτοῦ] Eriphan. κατὰ τὸ ὄνομα τοῦ μονογενοῦς τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ.

Pag. 300. 15. Καταστήσαι] Eriphan. ἀποκαταστήναι.

Pag. 300. 17. Καὶ μὴ κοληθῆναι] Eriphan. καὶ προσκολληθῆναι.

Pag. 300. 18. Καὶ τοῖς ἄλλοις] Eriphan. καὶ ἐν τοῖς Βασιλεῦσι.

Ibid. Οσα οὐκ] Eriphan. ὅσα οὐκ ἐγράψαμεν ἐν τῇ βίβλῳ ταύτῃ· εἰσὶν δὲ γεγραμμένα ἐν τῇ βίβλῳ τοῦ Δανιὴλ.

Pag. 300. 19. Ἀπέθανεν] Eriphan. ἐν Βαβυλῶνι ἐν εἰρήνῃ, καὶ ἐτάφη ἐν τῷ σπηλαίῳ τῷ βασιλικῷ ἐνδόξως, καὶ ἔστιν ὁ τάφος αὐτοῦ ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας πᾶσιν γνωστός ἐν Βαβυλῶνι.

Pag. 300 21. Ἐν τοῖς ὑπεράνω] Eriphan. ὑψηλοῖς τῆς Βαβυλῶνος, λέγων, ὅτι ὅταν ἴδῃτε καπνιζόμενον τὸ ἐκ βοφῆᾶ ὄρους, ἦξει τὸ τέλος Βαβυλῶνος.

Εάν δὲ ἴδῃτε] Haec sententia brevior est apud Eriphanium et Dorotheum: ἦξει δὲ Κύριος ἐπὶ γῆς ἰνανθρωπήσας.

Pag. 301. 4. Ἐπὶ τῶν ἱερῶν] Logoth. ὑπὸ τῶν ἱερῶν καὶ πρεσβυτέρων τοῦ λαοῦ Ἰσραὴλ.

Pag. 301. 6. Εάν] Logoth. ὅτε.

Pag. 301. 8. Τοῦ Βελιά] Eriph. et Logoth. Βελιάρ. Logoth. φόνος ἔσται παντός αἵματος ἀκαθάρτου ἐν πάσῃ τῇ γῇ.

Pag. 301. 10. Ηλίας] Haec et sequentia de Elia et Elisaeo hausit Auctor ex Eriphanio cap. v. quae fusiori paulle P 510 commentario is persequitur: ubi consulendus Joachimus Zehnerus.

Pag. 301. 12. Δῶμα] Ita Eriphan. edit. Δόμα Cod. MS.

Ibid. Τοῖς ἱερεῦσιν] Eriphan. addit δεδομένη.

Pag. 301. 13. Σβαχά] Eriphan. et edit. MS. Σαβαῖκ.

Pag. 301. 16. Χρησμός] Eriphan. edit. et MS. χρηματισμός.

Pag. 301. 20. Ἀβελμαουλ] Eriphan. edit. et MS. Ἀβελμούθ.

Ibid. Τῷ Ρουβὴν] Varie hanc vocem scribi observat Cotelierius in Notis ad Homil. II. Clementin. cap. I.

Pag. 302. 1. Τηρας] Eriphan. edit. Τηράτιον. MS. Τεράστιον.

Ibid. Δάμαλις] H ἐν Σιλώμ. Ita edit. Terini, et Cod. Reg.

Pag. 302. 3. Εἰς Ἱερουσαλήμ] Eriphan. ἐν, etc.

Pag. 302. 4. Ος καθελεῖ] Eriphan. καὶ εἶπεν ὁ Ἱερεὺς δια

την (Edit. τούτων) δηλῶν, ὅτι Προφήτης ἐτέχθη σήμερον, ὅς κατελι, etc.

Pag. 302. 6. Ζαχαρίας] Tres hoc nomine recensentur Prophetæ: filius Joiadae Pontificis, cujus hic mentio; alter, filius Barachiae: tertius, pater S. Joannis Baptistae. De anno illius caedis, ita subdit Scaliger ad Chronicon Eusebii: *Scd quis scit quoto anno Regis Joas interfectus sit, cum tempus a Scriptura non designetur?* Vide Salianum an. III. MCCCXII. n. 6. Quae V 422 porro de Zacharia hic habentur, accepit Auctor a Dorotheo: secus enim de illo scribit Epiphanius, a quo perperam cum patre S. Joannis confunditur.

Pag. 302. 9. *Ἀνά μέσον*] Epiphanius MS. οὗτος δὲ ἦν ἐξ Ἰερουσαλήμ ἐξ οἴκου Δαβὶδ, ἀνά μέσον τοῦ Ἑλάμ ἐξ οἴκου Κυρίου. Edit. ἀνά μέσον ἐλάτρευσεν ἐν οἴκῳ Κυρίου, ex emendat. Zehneri, contra MS. fidem. Dorothei Interpres, ἀνά μέσον τοῦ Ἑλάμ, sub *Elam* vertit.

Pag. 302. 17. *Ἀριστίδης*] Ex Eusebio, ubi aedeundas Scaliger p. 101.

Pag. 303. 6. *Πινδαρος*] Ex eod. Eusebio, ubi idem Scaliger pag. 100.

Pag. 303. 10. *Σοφοκλῆς*] Ex eod. Euseb. ubi idem Scaliger p. 102. et 108. et Selden. in Marmorib. Arundel.

Pag. 303. 18. *Εὐριπίδης*] De cujus morte infra ad Olympiad. xciv.

Pag. 304. 2. *Εσδράμ*] Vide Selden. lib. i. de Success. in Pontif. Hebr. cap. vi. pag. mihi 284.

Pag. 304. 4. *Ἡρόδοτος*] Ex Eusebio, ubi Scaliger p. 102.

Pag. 304. 6. *Βακχυλίδης*] Chron. Eusebii, Georg. Syncellus pag. 257. etc.

Pag. 304. 9. *Σακράτης ἐγεννήθη*] Ex Eusebio, ubi Scaliger p. 102. et Seldenus ad Marmora Arundel.

Pag. 304. 15. *Ἀρτάβανος*] Georg. Syncellus p. 271. ubi et de Artaxerxa.

Pag. 305. 1. *Θεμιστοκλῆς*] Ex Eusebio, ubi Scaliger pag. 102.

Pag. 305. 2. *Μαρθοχαῖος*] Ex Eusebii Chron. pag. 131. ubi quae hic desunt in hac perioche supplentur his verbis, ex versione Hieronymi, *quod non puto*. Hic porro consulendus Scaliger, praeterea Salianus in Annalibus Eccles. an. III. MCCCXXVI. n. xxvi. et anno v. MCCCXI.

Pag. 305. 12. *Ομοῦ*] Deerat summa annorum ρβ'. quam supplevimus.

Pag. 306. 15. *Εσδρας*] Ex Eusebio, cui *eruditissimus legis divinae* dicitur, ex versione Hieronymi, ubi Scaliger p. 106.

Pag. 306. 1. *Ἡρόδοτος*] Ex Eusebio, ubi Scaliger p. 102. 104.

Pag. 306. 3. *Ἐμπροκλήης*, etc.] Ex Eusebio, ubi Scaliger p. 103.

Pag. 306. 7. *Θερκενύδης*] Ex Eusebio, ubi Scaliger pag. 103.

Pag. 306. 9. *Νεμείας*] Ex Eusebio, ubi Scaliger p. 106.

Pag. 306. 10. *Ἀρχιμεινοχόος*] *Minister vinarius*, Hieronymo in Chron. Eusebii.

Pag. 307. 16. *Ἐβδομήκοντα*] Conferendi Eusebius in Chron. et Georgius Syncellus pag. 249. et 323. praeterea ex neotericis, Salianns an. III. MDCXCVI. n. 36. et seqq. Grandamicus de morte et natali Christi lib. I. cap. III. et alii.

Pag. 307. 20. *σά.*] Vir doctus *σγ.* emendabat, ut mox, pro *σβ.* legit *σε*.

Pag. 308. 18. *Ἀπὸ τούτου τοῦ χρόνου*, etc.] Consules a primaeva sui origine, ad Imperium usque Julii Caesaris, cum Idatianis Fastis hic duntaxat contulimus, quos, aut similes, vidisse Auctorem Chronici vero esse proximum in Praefatione monuimus. Hunc enim argumento diutius alias immorari supervacaneum esset, cum res dudum peracta sit a viris omni exceptione doctioribus, Cuspiniano, Sigonio, Panvino, et aliis alibi indicatis, quos Lectori consulere liberum erit, si quidpiam naevi in iis suboleat. His porro Consulibus annos Urbis Conditae apponimus, usque ad annum Incarnationis Christi, a quo deinceps caeteros annos Christianos putamus, quibus perpetua methodo additi anni MDCCLIII. optatos Urbis Conditae annos exhibebant, ut temporum ratio ubique cuivis perspicua sit.

Pag. 309. 6. *Πονπύλου*] Schott. *Πουβύλου*. Edit. Scaligeri, *Πονπύλου*. Idat. *Pubilii*. Senator, *Pulvilla*. Omittuntur deinde duo paria Consulum, *Lartius et Exquilinus*: et *Valerius et Tubertus*, quos characteribus minusculis supplevimus, quo continua Consulam series minime intermittatur, et advertat primo intuitu Lector omisos a Scriptore Chronici.

Pag. 309. 9. *Ποστουμμιανού*] *Posthumium* alii vocant.

Pag. 309. 11. *Ἀρουγκον*] Idat. et Cuspinian. Fasti, *Aurunca*.

Pag. 310. 1. *Σκούλου*] Idat. *Sifula*. Fasti, *Q. Cloelia*. P 511

Pag. 310. 5. *Κελεμοντανού*] Ita mox, Scal. *Κελεμοντανού*. Infra, *Κελεμοντανού*. Idat. *Coclimontano*.

Pag. 310. 8. *Καὶ Γυλινον*] Idat. MS. *Vitellino* III.

V 423

Pag. 310. 9. *Ἀρουγκον*] Idat. *Aurunca*, ut supra.

Pag. 310. 15. *Πλάτων ἑγεννήθη*.] Ex Euseb. ubi Scaliger pag. 107.

Pag. 310. 16. *Τούλλου*] *Σύλλου* legit Sigonius in Chronico.

Pag. 310. 18. *Ἀρχοντες*] Ex prisco aliquo Fastorum Con-

saleriunt Scriptorē haece hausit Auctor Chronici, qui quae ille Graeco, ita is Latine extulerit: *His Cons. Romani Proceres dicti sunt*, quomodo Fasti Idatiani edit. Pontaci et Labbei habent hoc ipso anno; quo loco, Fasti non ex Paschali, sed ex Fastis Paschale debet illustrari: cum in eo *Αγορας* dicantur quos Latini *Proceres* appellarunt. Ita quippe apud Romanos dicti potissimum Patricii. Nam cum primis ab Urbe Comdita temporibus, cum sub Regibus, tum sub primis Cons. Cives Romani in Patricios duntaxat, seu qui a Patribus vel a Senatoribus orti erant, et Plebeios essent distributi, solisque Patriciis aditus pateret in Senatum et ad majores Magistratus, hae tandem tempestate plebeis etiam concessum, ut non modo Senatores esse possent, sed etiam ad quasvis dignitates admitterentur. Isto quippe anno, Caio Julio Iulo et P. Pinatio Rufo Cons. Caium Marcium Coriolanum, exercitu Velacorum assumpto, bellum patriae intulisse praeter caeteris auctor est Dionysius Halicarnassensis: cui quidem bello civili causam et occasionem praebuit exorta inter Patricios et plebem simultas, cum Coriolanus, gravi annona, advectum e Sicilia frumentum magno pretio dandum populo in Senatu suasisset, ut hac injuria plebs agros celeret, ac necessitate ad modestiam compelleretur. Excitata inde gravissima secessione, seu seditione, et a Decio Tribuno plebis die dicta Coriolano, illoque postmodum in exilium acto, Patricios eo plebs adegit, nonnullis etiam ex iis haud remitentibus, ut plebeis in Senatum et ad quosvis Magistratus admitterent. Unde ut maximum incrementum plebis potestati accessit, ita Optimatum factio maximam pristinae dignitatis detrimentum accepit, admissis plebeis hominibus ad dignitates et Sacerdotia, aliosque primarios honores, qui antea solis Patriciis peculiare fuerant, quos plebi communicarunt partim inviti et necessitate coacti, partim etiam sapienti consilio inducti, ut pluribus narrat idem Dionysius lib. vii. Atque id quidem verbis supra relatis videtur expressissimè uterque Scriptor, Chronici et Fastorum Idatianorum, quibus innunt hoc anno *Romanos*, plebeios scilicet, *Proceres*, vel *Αγορας* dictos: hoc est tum primum in Senatum allectos, et ad majores Magistratus admissos, proindeque Proceribus ac Patriciis, quorum antea id duntaxat juris erat, accensitos: quod superiori, ut velle videtur Dionysius, vel hocse etiam fortasse anno tandem decretum fuit, vel certe in usu esse coepit; tametsi quando primum in Senatum allecti fuerint plebeii variae sint Auctorum sententiae. Eusebii Chronicon ad annum quo exactus Coriolanus: *Romas populus a Patribus facta seditione discedit*. Idem porro sunt *Proceres* et *Αγορας*: nam apud Festum in V. *Procum*, *Proceres*, *Principes* exponuntur, ut apud Servium ad i. *Aeneid.* *Principes* *consulatus*, apud

Cherisium lib. i. et in veteribus Glossis, *Ἐπαρχοί, Πρωτάρχοντες*, et *Πρωτοπολίται*, quomodo *Primores civitatum* vocat Lactantius lib. de mortib. persecut. n. xxi. Ita *Príncipes*, *Primates* municipii vocat Sidonius lib. vii. epist. ix. Quae quidem vox, secundum Varronem, apud eundem Servium a mutilis in aedificiis, seu capitibus trabium, quae *Proceres* nominantur, deducta est: vel, ut scribit Isidorus lib. ix. Origin. cap. iv. *Proceres* dicti, quod ante omnes honore procederent, quasi *Procedes*. Unde, subdit illis, et *capita trabium proceres dicuntur, eo quod primo procedant: hinc autem ad Primores facta translatio, quod a caetera multitudine prominent*. Sans a Romanis Scriptoribus *Proceres* unice fere semper appellari *Senatores*, indicant *Leges* utriusque Codicis, atque in primis *Lex xn. Cod. Theod. de Praetor. et Quaest. Praetores designantur Senatusconsulto legitime celebrato, ita ut adsint decem e Procerum numero, qui Ordinarii Cons. fuerint, quique Praefecturae gesserint dignitatem, Proconsulari etiam honore sublimata*. Neque aliter haec vox usurpatur in *Leg. l. eod. Cod. de Nuptiis*, in *L. ii. Cod. Just. de Leg. l. xxxvii. et xxxix. de Appellat.* ut et apud Ciceronem lib. xiii. epist. xv. *Plinium* lib. ii. sect. v. lib. vi. sect. xxxi. et apud *Senatorem* lib. vi. epist. x. in lemmate, et lib. vii. epist. vii. *Victore Schotti* in *Tacito*, ut caetera praeteream de hac voce a Criticorum filiis observata, qui ex *Plauto*, *Virgilio*, *Lucano*, *Martiale* et aliis quosvis *Optimates* saepe innuunt docent: quae quidem cum in locis a nobis laudatis unice *Senatoribus* conveniat, nescio an probari possit, quod fortasse quidam velint, istos *Chronici Paschalis* et *Idatii* ita intelligi debere, ut plebeis in *Senatum* et ad majores dignitates admittis, tum primum *Procerum* inductum nomen fuerit, quo veteres *Patricii*, et qui ab iis ortum ducebant, aut ducturi erant, donarentur, ut a caeteris ex plebe *Senatoribus* distinguerentur, quos inde *Novos* vocabant, quique non gauderent jure imaginum, quod *Patriciorum* duntaxat erat, tametsi deinceps plebeios *Senatores* jus etiam ponendi imagines simul accepisse plerique consentiant, praesertim si aliquot ex *Curulibus Magistratibus* gessissent.

Pag. 311. 2. *Ἀρχόντων*] *Idat. et Fasti, Tusca*

P 512

Pag. 311. 3. *Ἐπιπέθειν*] *Ex Eusebio lib. i. Chron. p. 82. 2. Edit. Scalig.*

Pag. 311. 10. *Βιτελλίνου*] *Schott. Βιτελλίνου. Idat. MS. Vitcellino. Fasti Viscellino.*

Pag. 311. 11. *Μαλογεννησίον*] *Idat. MS. Maloginense.*

Pag. 311. 14. *Βολισίον*] *Idat. Voleno. Fasti, Valerio Patito.*

Pag. 311. 16. *Φούβου*] *Schott. Φούσου. Fasti, Fusto Fuso. Idat. MS. Fugo.*

- Pag. 312. 1. *Ἐπουλίῳ*] Idat. MS. *Aeculina*. Fasti, *Servilio Structo*.
- Pag. 312. 6. *Λαυάνῳ*] Idat. MS. *Laenate et Publilio*. Fasti, *Laenato*.
- Pag. 312. 19. *Ἐὐρεπίδῃ*] Ex Eusebio, ubi Scaliger p. 108. et Selden. ad Epochas Arundelianas.
- Ibid. Καὶ Σοφοκλῆς*] Ibidem Scaliger et Seldenus locis indicatis.
- Pag. 313. 9. *Ποβλικίῳ*] Scalig. *Ποβλικίῳ*, quomodo Fasti alii.
- Pag. 313. 10. *Βιβουλιανῷ*] Scalig. *Βιβουλίου*. Fasti, *Vibulano*.
- Pag. 313. 11. *Ἰσοκράτῃ*] Rursum eadem verba infra, ad an. U. C. cccxxvi.
- Pag. 313. 13. *Ἀθηναίῳ*] Ex Euseb. Chron. ubi consulendus Scaliger, ac in primis Salmasius ad consecrationem templi in agro Herodis Attici pag. 30. et seqq. et Bochartus in Colon Phoenic. lib. i. cap. xx. Eadem etiam habet Georgius Syncellus p. 257.
- Pag. 314. 7. *Βαρβάτῳ*] Idat. MS. *Barbare*, Fasti, *Barbato*.
- Pag. 314. 8. *Ἑρμενίου*] Schott. *Ἑρμενίου*. Idat. MS. *Hermenio*. Fasti, *Hermínio*.
- Pag. 314. 17. *Πλάτων*] Rursum eadem repetit ad an. U. C. cccxxiii. Vide Scalig. ad Eusebium, ubi de Platonis natali et morte.
- Pag. 315. 3. *Πακίλλῳ*] Idat. *Pacilio*. Fasti, *G. Fucio Pacilo*.
- Pag. 315. 4. *Μακρίνῳ*] Idat. et Fasti, *Macerino*. Infra, *Macrino*. Idem Idat.
- Pag. 315. 9. *Βεργινίῳ*] Ita Schott. Idat. MS. et Fasti.
- Pag. 315. 10. *Καρμείνῳ*] Idat. MS. *Carino*.
- Pag. 315. 12. *Ποίνῳ*] Idat. MS. *Pocno et Melitano*. Fasti, *T. Quintio Penno*.
- Pag. 315. 13. *Καρπανῶν ἔθνος*] Ex Eusebio, ubi Scaliger p. 105. Ita etiam Syncellus p. 248.
- Pag. 315. 14. *Καὶ Τουλίου*] Idat. *Julio*. Fasti, *L. Julio Julio*.
- Pag. 315. 19. *Ἀγίλλα, etc.*] Ita Idat. MS. Schott. *Ἀγίλλα*. Fasti, *C. Servilia*.
- Pag. 316. 4. *Ρουτίλλῳ*] Ita Idat. MS. et Schott.
- Pag. 316. 7. *Ξενοφῶν, etc.*] Tota haec perioche sumpta est ex Eusebio, ubi Scaliger pag. 122. Sed cur *Ορτυλάου* vocem addat Auctor Chronici, quasi Xenophon filius fuerit Ortylai, qui Grylli Eusebio et Scriptoribus dicitur, non plane

percipio. De Socratis morte ad eundem etiam Seldenius ad Graecorum Epochas.

Pag. 316. 12. *Μετουλλίνου*] Idat. MS. *Casso et Mudullino*. Schott. et Fasti, *Μεδουλλίνου*.

Pag. 316. 13. *Φλάβου*] Idat. MS. *Flabo*, alii *Flavo*. Fasti, *C. Furio Pacilo*.

Pag. 317. 3. *Κουβίου*] Idat. et *Curtio*. Fasti, *Quinto Servilio*.

Pag. 317. 5. *Λημόκριτος*] Ex Eusebio, ubi Scaliger.

Pag. 317. 6. *Καὶ Γάλβα*] Idat. *Galva*. Fasti; *Licinio* V 425 *Calvo*.

Pag. 317. 7. *Σικυρίων*] Similia refert Georgius Syncellus pag. 256. qui τὴν χώραν *Αφρικὴν*, etc. habet. Suidas: *Καρχηδῶν, ἢ Αφρικὴ, ἐξ ἧς δρῦατο μέγας Κεντριανός*, etc. Quid si legatur, *Αφρικανός μετωνομάσθη?* Vide Goarum ad eundem Syncellum.

Pag. 317. 10. *Σεισμοῦ γενομένου*] Ex Eusebio, ubi Scaliger p. 123. Eadem etiam recitat Georgius Syncellus p. 258. ex quibus pro *Ελλα*, legendum *Ελίη* constat.

Pag. 317. 14. *Εὐδοξος*] Ex Eusebio, ubi Scaliger p. 107. Ita etiam Georgius Syncellus p. 257. 258.

Pag. 317. 17. *Αλλου*] Idat. MS. *Achala*. Fasti, *Q. Servilia*.

Pag. 318. 4. *Ισοκράτης*] Ex Eusebio, ubi Scaliger.

Pag. 318. 6. *Ρουστικίου*] Idat. *Rustico*.

Pag. 318. 9. *Ρουστικίου καὶ Πόλινου*] Idat. *Roetico et Peno*. Fasti, *Fabio Ambusto et Quintio Peno*.

Pag. 318. 15. *Βένωκος*] Idat. *Veneco*.

Pag. 319. 1. *Βούλωνος*] Idat. *Bursono*. Fasti, *Drusone*.

Pag. 319. 2. *Ρουτιλίου*] Schott. et Fasti, *Ρουτίλου*.

Pag. 319. 5. *Αλλου*] Idat. MS. *Achala*.

Pag. 319. 8. *Αισχύλος*] De quo Scaliger ad Eusebium pag. 99.

Pag. 319. 17. *Πέλλην τῆς Μακεδονίας*] Vide Syncellum pag. 256.

Pag. 319. 19. *σι'*] Vir doctus emendat *σιά'*.

Pag. 320. 3. *Καὶ Μυνίου*] Scalig. *Μυνίου*. Idat. et *Moenio*. Fasti, *C. Maenio*.

Pag. 320. 4. *Φίστου*] Idat. *Festo*. Fasti, *Peto*.

Pag. 320. 5. *Καὶ Δουλλίου*] Idat. MS. et *Dullio*. Fasti, *Dullio*.

Ανναρία] Vide Fastos Sigonii ad hunc annum.

Pag. 320. 11. *Αλβίνου καὶ Κόσσου*] Idat. *Galbino et Cossu*.

Pag. 320. 16. *Βένωκος τὸ γ'*] Idat. II. Fasti, *M. Plautio Bennone*.

- Pag. 321. 1. *Βαβυλώνα*] Ita Scaligeri Edit. Perperam *Βαβυλώνας*, Raderiana.
- P 513 Pag. 321. 6. *Ἐκτὸς πόλεις ἰβ.*] Totidem habentur in Chronico, quod Alexandrinum appellamus, et Georgii Episcopi Ambianensis nomen praefert, pag. 73. edit. Scaligeri, qui ad oram libri Stephanum ad xviii. urbes ab Alexandro conditas asserre adnotavit: totidem etiam Eustathius.
- Pag. 321. 11. *τὴν Καβιῳάαν*] Quo nomine donatur Laodiceae Syriae regio a Geographis.
- Pag. 321. 13. *Ἐπὶ Πάροφ*] Hanc omittit Chronicon Alexandrinum.
- Pag. 321. 14. *Περὶ Κυπρίδος ποταμὸν*] Chron. Alexandr. *Super Cypridiam fluvium*: de quo, ni fallor, silent Geographi. Alexandriae in insula Cypro meminit Stephanus.
- Pag. 321. 15. *τὴν ἐπὶ Τρωάδος*] Quam πόλιν *Τροίας* vocat Stephanus.
- Pag. 321. 17. *Ἐπὶ Μεσαργαριῶς*] Chronico. Alexandrinum, quae in *Μεσαργίαις*.
- Pag. 322. 1. *τὴν Κάσον*] Chronicon Alexandr. habet hoc loco, *Alexandriam fortissimam*.
- Pag. 322. 5. *Αἰγύπτου*] Aegyptiorum Regum seriem describunt praeterea Eusebius lib. ii. Chron. et Epiphanius in lib. de Ponderibus et Mensur. qui ab Eusebio in annorum numero identidem discedit. Auctor Paschalis Eusebianam rationem sequitur: Cedrenus nonnihil variat.
- Pag. 322. 8. *Αἰθῶνος*] Idat. *Libonis*. Fasti, *Lavino*.
- Pag. 322. 11. *Παπύριος*, etc.] Sic legendum. Idatius MS. *His Cons. tum Dictator creatus Papyrius Cursor, et Magister Equitum Drusus*. Ubi ridicule Scriptor Paschalis Dictatorem, per vocem *Ἀντιγραφεὺς* reddidit: quae quidem vox Graeca, *Dictator*, in Gloss. Graecolat. exponitur, *id est, Contracriptor*. At in Lat. Gr. *Dictator, Μόναρχος* recte vertitur.
- Pag. 322. 15. *Κερατάνου*] Idat. *Ceretano*, et infra.
- Pag. 322. 16. *Καὶ Σύλλου*] Idat. *Rullo*.
- Pag. 323. 2. *Καὶ Σίλωνος*] Idat. et *Filone*. Ita Fasti.
- Pag. 323. 4. *Καὶ Φλάκκου*] Idat. *Flaccino*. Fasti, *Benone et Fessio*.
- Pag. 323. 5. *Βαρβούλου*] Schott. *Βαλβούλου*. Scal. *Βαυβούλου*. Fasti, *Barbula*.
- Pag. 323. 10. *Κούρσορος τὸ ε'*] Idat. iii. *Μοχ τὸ ε'*. Idat. iv.
- Pag. 323. 17. *Ἀπὸ τούτων τῶν Ἰπάτων*] Chronicon Eusebii: *ab hoc loco Eusebii sua tempora computant*. Ubi Scaliger, allato Paschalis loco, observat verum quidem esse a Seleucidarum Epochae Paschale Ecclesiae Antiochiae putari: sed falsum ab his Coss. imo a Coss. M. Valerio Maximo et Decio Mure,
- V 426

duobus annis antea, ac proinde peccatum esse biennio. Vide praeterea Syncellum pag. 274. et Petavium lib. x. de Doctr. Temp. cap. xli. exte.

Pag. 324. 1. *Ἐπὶ τῶν προσημειωμένων*] Idatius MS. *Hic Cons. tum Dictator Cursor, et Magister Equitum Bubulcus*. Perperam igitur *Βούβουλος* in utraque editione scriptum.

Pag. 324. 6. *Ἀπίου*] Idat. MS. *Appio Gaeco*, pro *Caeca*.

Pag. 324. 10. *Ἀβεντησίου*] Idat. *Abentesi*. Fasti, *Saverione*.

Pag. 324. 13. *Πενίτου*] Idat. *Poetica*.

Pag. 324. 18. *Μένανδρος*] Ex Eusebio, ubi Scaliger pag. 13.

Pag. 324. 19. *Κλαυθίου*, etc.] Utrique β' adscribit Idatius.

Pag. 326. 1. *Ρούλλου*] Utrique pro δ'. Idatius v. adscribit.

Pag. 326. 4. *Ρούλλου τὸ ε'*, etc.] Hoc, at et sequens par Consulatum, praetermittit Idatius, qui iidem sunt qui anno U. C. cclviii. et cclix. describuntur.

Pag. 326. 8. *καὶ Γράκχου*] Schott. *Βράκχου*.

Pag. 325. 10. *Μαξιμου*] Idat. MS. *Maximo et Noctua*.

Pag. 326. 11. *Κρημοσίου*] Idat. MS. *Cremule*. Fasti, Q. *Marcio Tremulo*.

Pag. 326. 15. *Ἐλισσος ἑβδ'*] Vide Seldenum de Success. in Pontific. Hebraeor. cap. vi. pag. mihi 287.

Pag. 325. 17. *Ἰππολεμαίος*, etc.] Ex Eusebio, usque ad *Ἐν Φάρα*, ubi consulendus Scaliger.

Pag. 326. 9. *Ἐν Φάρα τῆ νήσω Ἰρωτίως*] Vide infra ad ann. U. C. ccxxiv. De lxx. vero Interpretibus, consulendi Josephus lib. xii. Antiq. Jud. Georg. Syncellus p. 272. etc. ex neotericis, Tornielius, Saliatus an. m. mcccxxv. n. v. et seqq. Jacobus Usserius, Henricus Valesius in Dissert. de Versione lxx. Interpretum, etc.

Pag. 327. 7. *Λεβίτου*, etc.] Idatius MS. *Laebino et Caeuriano*. Fasti, *Laevino*.

Pag. 327. 9. *Σαβερῖωνος*] Scalig. *Κεβερίωνος*. Idatius, *Caverione et Musone*. Fasti, *Saverione*.

Pag. 327. 10. *Λουσιλίου*] Idat. *Lucinio*. Fasti, *Fabricio Lucino*.

Pag. 327. 12. *Γοργίτου*] Idat. *Gurgite et Clepyno*. Schott. *Γογίτου καὶ Κλεψίνου*. Fasti, Q. *Fubio Maximo Gurgite et C. Genucio Clepsina*.

Pag. 327. 14. *Βενάκου*] Idat. MS. *Benago*. et anno seq. *Benago* II. et *Merinda*. Fasti, M. *Curio Dentato*, et *Cornelio Merinda*.

Pag. 327. 17. *Ἐπὶ τούτων*, etc.] Ex Eusebio, ubi Scaliger p. 135.

Pag. 328. 4. *Σμπερωνίου*] Idat. MS. *Simprenio Sapiente et Rufo. Fasti, Sempronio Sapiente.*

Pag. 328. 8. *Βιτούλλου*] Schott. Scalig. et Fasti, Βιτούλου.

Pag. 328. 9. *Τευγάτου*] Schott. et Scalig. *Θευγάτου.* Idat. *Theudace.*

Pag. 328. 10. *Νικομήδης*, etc.] Ex Eusebii Chron. ubi Scalig. p. 77. et Salian. an. iii. mcccxlii. n. l.

Pag. 328. 14. *Καὶ Βιτούλλου*] Schott. Scalig. et Fasti, Βιτούλου. Idat. *Viturtulo.*

Pag. 328. 17. *Καὶ Φλαύρου*] Idat. MS. *Scipione Arinae et Dulidio. Fasti, et Aclio Floro.*

Pag. 328. 19. *Καταπένου*, etc.] Idat. MS. *Catacaens et Patreulo.* Schott. et Fasti, *Καλατίνου.*

P 514 Pag. 329. 5. *Καὶ Κατακλιανός*] Idat. MS. *Catations.* Schott. et Fasti, *Καλατίνου.*

Pag. 330. 1. *Βούλβου*] Idat. *Bulla. Fasti, Bulbo.*

Pag. 330. 3. *Φουνδούλου*, etc.] Idat. MS. *Fundolo et Gallo Longo. Fasti, Fundulo.*

Pag. 330. 5. *Κατούλλου*] Idat. *Catulo.* Schott. *Καουλού.*

Pag. 330. 6. *Καλλινίκου πόλιν*] Ita Cod. Vaticanus, non vero *Καλλινίκου πόλιν*, uti ediderat Raderus. *Καλλινίκου* etiam dicitur Procopio lib. ii. de Bello Pers. cap. xxi. Callinicus appellatur a Marcellino Comite in Anastasio, a quo pariter urbs Mesopotamiae esse dicitur, et alii Scriptoribus: de qua quidem urbe egit idem Procopius lib. ii. de Aedif. Justin. cap. vii. viii. et lib. i. de Bello Pers. cap. xviii. et lib. ii. cap. xi. praeter Eutropium, Zosimum, et alios. Sed an a Seleuco Callinico nomen habuerit, dubitare licet ex iis quae scribit Libanius lib. i. Epist. ad Aristanenetum: *σταθμός ἐστὶ περὶ τὸν Εὐφράτην, Καλλνίκος ὄνομα αὐτῶ. Καλλνίκου γὰρ ἐνταῦθα ἀποσφαγέντος, ὁ σοφιστὴς γίνεται προσηγορία τῷ τόπῳ*, etc. Quem quidem Callinicum Sophistam eum esse qui sub Gallieno vixit, teste Suida, putat Henric. Valesius ad lib. xxiii. Ammiani.

V 427 Pag. 330. 9. *Καὶ Τουδιάντου*] Idat. *Tuditano.* Schott. et Fasti, *Τουδιτάνου.*

Pag. 330. 14. *Καὶ Βούλβου*] Idat. *Volbo. Fasti, Bulbo.*

Pag. 330. 17. *Μάλχωνος*] Idat. MS. *Machane.* Schott. et Fasti, *Μάθωνος.*

Pag. 330. 18. *Καὶ Βαλβούλου*] Schott. *καὶ Μαλλεόλου.* Fasti, *Barbula.*

Pag. 331. 1. *Βαλλεόλου*] Idat. MS. *Balulo et Pera.* Schott. *Βαρβούλου. Fasti, Aemilio Barbula et M. Junio Pera.*

Pag. 331. 4. Πούγα, etc.] Scal. Γούγα. Idat. MS. Gurga et Maximo Vero. Fasti, Q. Fabio Maximo Verruco.

Pag. 331. 6. Απουσίου] Schott. Απουσιου.

Pag. 331. 8. Πανάρτεον] Ex Eusebii Chron. ubi Scaliger, cui adjungendus Cotelerius ad Epist. i. Clementis cap. XLVII.

Pag. 331. 15. Αί Παρθέναι] Ex Eusebii Chron. p. 143. Romae Virgines Vestae ob stupri reatum terra obrutae sunt. Φθοράς αλούσαι, deprehensae in stupro.

Pag. 331. 16. Καρία, etc.] Ex eod. Eusebio, ubi Scalig. pag. 137.

Pag. 332. 1. Καὶ Φίλων] Idat. MS. et Filone. Fasti, Philo.

Pag. 332. 2. Ερατοσθένης] Ex Euseb. ubi Scalig. p. 188.

Pag. 332. 7. Κατούλλου] Schott. Κατουλου. Idat. Catulo.

Pag. 332. 8. Πτολεμαῖος] Vide Petavium lib. x. de Doctr. Temp. cap. XLVI. ubi de Ptolemaeis qui in Aegypto regnarunt.

Pag. 332. 11. Ιουδαίων] Haec attigit Eusebius in Chronico: Victi Judaei, et LX. millia armatorum ex eorum numero caesa. Unde χιλιάδας τεσσαράκοντα legendum patet. Quod vero LX. millia habeat Eusebius in omnibus scriptis Codicibus, LX. pro XI. facili lapsu irrepisse inde colligit Scaliger, qui quae hic ex lib. III. Maccabaeorum narrantur dubiae prorsus esse fidei opinatur. Hunc adi pag. 138. et Salianum an. mundi III. MCCCXXXIX.

Pag. 332. 14. Οινόλιβάνω] Sic Cod. Vatic. Scaliger, ἐν Λιβάνω. Georgius Hamartolus et Chronicon MS. ab Adamo ad Leonem Sapientem, οἶνω λιβανωτῶ. Liber III. Maccab. Ο δὲ Ελεφαντάρχης τὰ θηρία σχεδὸν, ὡς εἰπεῖν, εἰς κατάστημα μανιῶδες ἀγροχῶς, ἐνὸς διστάτοις πόμασιν ἄνω λελιβανωμένῳ, φοβερῶς κεκοσμημένα, etc.

Pag. 333. 3. Φλαμινίου] Idat. Flaminia. Infra, Flaminio. Schott. Scal. et Fasti, Φλαμινίου.

Pag. 333. 4. Βάφρονος] Idat. et Fasti, Varrone.

Pag. 333. 8. Γράκχου] Idat. MS. Graeco. Fasti, Graccha.

Pag. 333. 11. Εἰδαλον τῆς Πίας] Livius lib. XXIX. et alii id ad Consulatum Cethegi et Tuditani, an. U. C. DL. referunt.

Pag. 333. 13. Λεβίνου] Idat. Lebyno. Fasti, Laevino.

Pag. 334. 3. Καὶ Τουνιάντου] Idat. Tudinato. Scaliger, Τουσιάντου. Schottus et Fasti, Tuditano.

Pag. 334. 6. Σικπιάνος] Schott. et Fasti, Cassianus.

Pag. 334. 13. Παπύλου] Schott. Ταππούλου. Fasti Capitol. Ταρπυλο.

Pag. 334. 18. Αντίλοχος] Ex Eusebio p. 144. ubi Scaliger p. 140.

Pag. 335. 7. Μερούλου] Idat. MS. Merrulla. Schott. et Fasti, Μερούλου καὶ Θερμού.

Pag. 335. 8. Φλαμίνιον καὶ Λεβωβάροβον] Ita etiam Scaligeri editio. Idat. *Flaminio et Ahenobarbo*. Fasti, *Flaminio et Ahenobarbo*.

Pag. 335. 10. Σκιπίωνος τὸ β'.] Scalig. τὸ δ'. Ita etiam Schott.

Pag. 335. 12. Βούλσωνος] Idat. *Vulsone*. Fasti, *Vulsone*.

Pag. 335. 14. Καὶ Φλαμίνιον] Idatius et Schott. *Flaminio*. Fasti, *Lepido et Flaminio*.

Pag. 335. 16. Καὶ Τουδινάτου] Idat. Schott. et Fasti, *Tuditano*.

Pag. 335. 18. Καὶ Λικινίου] Idat. *Licinio*. Schott. *Λικίνου*. Fasti Capitol. *Licino*.

Pag. 335. 19. Λαβέλλου] Idat. MS. *Labacm*. Fasti Capitol. *Labone*.

Pag. 336. 1. Παμφύλου] Idatius MS. *Pamphilio et Pauli*. Schottus et Fasti Capitolini, *Ταμφίλου καὶ Παύλου*.

P 515 Pag. 336. 11. Ο Απολλώνιος] Legendum hic et deinceps *Ηλιόδοφος* recte monet Raderus. Vide Chron. Eusebii p. 144.

Pag. 337. 6. Καὶ Παμφίλου] Idat. MS. *Pamphilio*. Schott. et Fasti Capitol. *Ταμφίλου*.

Pag. 337. 15. Πενίνου] Idat. MS. *Petico*. Fasti Capitol. *Petillia*.

Pag. 337. 17. Αριστόβουλος] Ex Chronico Eusebii, ubi Scaliger pag. 142.

Pag. 337. 20. Καὶ Βενάτου] Idat. MS. *Benenate*. Schott. et Fasti, καὶ *Λικινάτου*.

V 428 Pag. 338. 2. Καὶ Αἰμίλου] Idat. et Schott. et Fasti, *Aelia*.

Pag. 338. 4. Μακρίνου] Schott. et Fasti, *Μαυρίνου*.

Pag. 338. 5. Καὶ Πισωνος] Idat. et Fasti, et *Caepione*. Schott. καὶ *Καιπίωνος*.

Pag. 338. 13. Καὶ Τυλίνου] Schott. καὶ *Θάλνου*. Fasti, *Thalna*.

Pag. 338. 14. Ο καὶ Μενέλαος] Nam prae caeteris Hebraicis jam Graeca nomina, uti etiam et mores malle coeperant, inquit Saldenus lib. i. de Success. in Pontif. Hebr. cap. vi. Id etiam de Alcimo, qui Joacim nuncupabatur, observant alii.

Pag. 338. 17. Καὶ Κάροβανος] Schott. et Fasti, καὶ *Συράβανος*.

Pag. 339. 3. Ματθίου] Ita etiam Georgius Synceallus, pro *Ματταθίου*, quomodo legitur infra.

Pag. 339. 5. Ουελου] Ex Chron. Eusebii p. 38, et 140. ubi Scalig. p. 143.

Pag. 339. 7. Οὐκ ᾶν ἐκ γένους Ισραητικῶ] Vide Salden.

de Success. in Pontif. Hebr. lib. i. cap. viii. p. 319. praeter eundem Scaligerum.

Pag. 340. 17. *Αρίσταρχος*] Ex Eusebio, ubi Scaliger pag. 144.

Pag. 340. 19. *Καὶ Λαύσου*] Idat. MS. *Lausco*. Fasti, *Lausco*.

Pag. 341. 3. *Λουκούλλου*] Idat. MS. *Loculo*. Fasti, *Lucullo*.

Pag. 341. 9. *Καὶ Νουμικίου*] Schott. et Fasti, καὶ *Μουμπίου*.

Pag. 341. 10. *Σαμαρίται*, etc.] Ex Eusebio, ubi sic Hieronymus: *Samaritanii et Judaei Alexandriae, Ptolemaeo judicante, contendunt de honoribus ex utraque parte templo suo deferendis. et superant Judaei*. Vide Scaligerum ad hunc locum.

Pag. 341. 13. *Καὶ Μαννίου*] Schott. et Fasti, καὶ *Μάγνιου*.

Pag. 341. 17. *Δεύτερος Εὐεργέτης*] Duo enim fuere Ptolemaei cognomines *Εὐεργέται*. Vide Scaligerum ad Eusebium pag. 145.

Pag. 341. 20. *Αλεξάνδρω*] Eusebius Hieronymi: *Alexandro filio Balae Regis Syriae Ptolemaeus filiam suam tradidit uxorem*.

Pag. 342. 3. *Σαπίλωνος*, etc.] Idat. MS. *Caepionis et Larcio*. Scal. καὶ *Ααίλου*. Schott. et Fasti, *Ααίλου*.

Pag. 342. 5. *Βενάτου*] Schott. et Scal. *Λενάτου*. Idat. MS. et Fasti, *Lenate*.

Pag. 342. 6. *Ναρίκα*, etc.] Idat. MS. *Narica et Bruta*. Schott. καὶ *Βρούτου*. Fasti, *Narica et Bruta*.

Pag. 342. 9. *Λεπίδου*, etc.] Idat. *Lepido Porcina et Mancino*. Schott. et Fasti, *Λεπίδου καὶ Μαννίου*.

Pag. 342. 10. *Σημητρίω*, etc.] Eusebius: *Ptolemaeus Demetrio filiam suam tradidit uxorem cum regno quod abstulerat Alexandro*.

Pag. 342. 19. *Ρουτίλλου*] Schott. et Fasti, *Ρουτίλλου*.

Pag. 343. 3. *Περίφρου*] Idat. et Fasti, *Perperna*. Schott. *Λευνοδίου καὶ Περίφρου*.

Pag. 343. 4. *Τυδιάντου*] Idat. MS. *Tudiano et Anulio*. Schott. *Τυδιάντου καὶ Αουλλίου*. Fasti, *Tudiano et Aquila*.

Pag. 343. 7. *Καὶ Κρίννα*] Idat. *Cinna*. Schott. et Fasti, καὶ *Κρίννα*.

Pag. 343. 9. *Ίψου*] Fasti, *Hypsoa*.

Pag. 343. 10. *Καὶ Βολβίνου*] Idat. MS. *Bulbina*. Schott. et Fasti, καὶ *Καλβίνου*.

Pag. 343. 13. *Σημήτριος ὁ Σιδῆς*] Legendum, *Antiochus ὁ Σιδῆτης*, ex Eusebio p. 148. *Antiochus Sidetes Rex Syriae adversus Judaeam arma corripit, et Ierosolymam circumdant, quam*

ad conditiones Pontificem Simeonem compulisset, redit Olympiade CLXII. Haec expendit Scaliger pag. 146.

Pag. 343. 17. Καὶ Φανίλου] Idst. MS. et Faenio. Schott. et Fasti, καὶ Φανίλου.

Pag. 343. 18. Ἰωάνθης] Pro Ἰωάνθης· ita non semel infra. Sed leg. Ἰωάννης, qui Simoni patri interfecto in Pontificatum successit. Euseb.

Pag. 344. 2. Καὶ Κάρβου] Idst. MS. et Carba. Schott. et Fasti, καὶ Κάρβανος.

Pag. 344. 5. Καὶ Μαρκίου] Idst. Marcio Rega. Fasti, Marcio Rege.

Pag. 344. 6. Καὶ Σινερεβούλου] Scal. καὶ Μαξιμου. Idst. Sinerebula. Sed leg. καὶ Σιεβούλου, quomodo habent Fasti Schotti, et alii.

Pag. 344. 8. Ἰωάνθης] Quem Joannem, et Hircanum vocat Chron. Eusebii p. 39. et 148. ex quo pro Ἰωάνθης, hic legendum Ἰωάννης, ut supra monuimus. Est enim Joannes Pontifex, qui, ut paullo ante scribit idem Eusebius, adversus Hircanos bellum gerens Hircani nomen accepit. Quae tametsi vera sint de cognomine, falsa tamen esse de causa cognominis pluribus ostendit Scaliger pag. 148. Verum nescio an error sit Librarii, cum rursus infra scribat Aristobulum υἱὸν Ἰωάνθου τοῦ Τρκανοῦ fuisse, adeo ut potius sit Eusebii, quem sequitur Auctor Paschalis. Atque ita censet idem Scaliger p. 149.

Pag. 344. 16. Φούσκων] Ita appellatur a Scriptore Chronici MS. ab Adamo ad Leonem Sapientem: Φούσκος, a Georgio Syncello p. 290. Fuscus, in Chron. Hippolyti. Physcus, apud P 516 Eusebium Hieronymi. Proinde hic legendum esset Φύσκων, quomodo appellatur volunt Ptolemaeum Evergetem II. δι' ὄγκων τοῦ σώματος, ut ait Syncellus, ex corporis sagina, et distento aqualiculo. Quod si ita est, mirum videri debet, ipso, ut par est existimare, superstite, siquidem idem sit Φούσκων quod Φύσκων, hocce epitheto donari in veteri nummo apud Usserium, ΠΙΤΟΛΕΜΑΙΟΥ ΦΟΥΣΚΩΝΟΣ ΕΤΕΡΓΕΤΟΥ. Vide Casaubonum ad Spartianum in Caracallo p. 182. 2. edit. et Petavium lib. x. de Doctr. Temp. cap. XLVI. ex Josepho, Strabone, Valerio Maximo, Justino, et aliis.

Pag. 344. 18. Βροντού καὶ Πίσνοος] Ita Scalig. At Schott. et Fasti, Δροντόου καὶ Πίσνοος. Idst. MS. Bruto et Pene.

Pag. 345. 4. Νασικάριου] Ita Scalig. Νασινα καὶ Βεστίου, Schottus. Idst. Nasica Scipione et Bestia Calpurnia. Ita etiam Fasti.

Pag. 345. 6. Σιλάνου] Schott. Σιλλανού. Fasti, Σιλαν.

Pag. 345. 9. Καὶ Μαρκίου] Scalig. Schottus et Fasti, Μαρκίου. Idst. Maria.

Pag. 345. 10. Σεφράνου, etc.] Schott. Σεφράνου καὶ Πετ-
 νου. Idat. et Fasti, *Serrano et Caepione*.

Pag. 345. 14. Βιμβρίου] Scalig. et Schott. Φιμβρίου.
 Idat. et Fasti, *Fimbria*.

Pag. 345. 15. Σελευκῆ;] Seleucensium αὐτονομίας testes
 aliquot nummi extant, quos collegit V. C. Joann. Harduinus
 in Nummis illustratis.

Pag. 346. 6. Ασκαλωνίται] Consulendi de hac Ascaloni-
 tarum aera Scaliger lib. iii. Canon. Isagoric. pag. 301. Her-
 wartus in Chronolog. cap. cccxxvi. et Spanhemius de prae-
 stant. et usu numismat. pag. 868. quibus adjungendi ejusdem
 urbis nummi illustrati ab eodem viro doctissimo Joan. Har-
 duino.

Pag. 346. 7. Καὶ Κιτιδίου] Schott: καὶ Διδίου. Idat. et
 Fasti, *Metello Nepote et Tito Didio*.

Pag. 346. 9. Ιωάνθης] Ex Eusebio p. 39. et 148. ubi is
Joannes appellatur.

Pag. 346. 15. Ο καὶ Ἀλέξανδρος] Ita Eusebius. *Alixas*,
 aliis. Vide Petavium lib. x. de Doctr. Temp. cap. xlvii.

Pag. 346. 19. Βάβρον] Schottus et Fasti, *Κάλδον*. Idat.
Galva.

Pag. 347. 11. Σαλούστιος] Iisdem verbis Idatius. Euse-
 bius: *Sallustius Crispus Scriptor Historicus in Sabinis Amiterni nasci-
 tur*. Vide Scaligerum.

Pag. 347. 13. Κοκκῆς] Atqui Cleopatrae filium hunc Pto-
 lemæum constanter asserunt omnes, ipseque Auctor Chronici.
 Vide Petavium loco laudato.

Pag. 348. 2. Καὶ Νάρβανος.] Schott. καὶ Νορβάνου. Ita
 Idat. et Fasti.

Pag. 348. 4. Φουσκούλου] Schottus: *Δεκύλον καὶ Δολα-
 βίλλα*. Idat. *Decula*, etc. Fasti Capitol. *Decula*.

Pag. 348. 7. Βιτία] Idat. MS. *Vitia*. Schott. et Fasti,
Βατία, quo nomine extitit Vatia alter sub Nerone, de quo
 exclamabant homines, *O Vatia solus scis vivere*, qui scilicet
 omnia illa aulica, ac ea tempestate periculosa vita, in villam
 secesserat, ut est apud Senecam Epist. lv.

Pag. 348. 8. Κλαυδίου, etc.] Iidem *Coss.* qui anno su-
 periori, *Servilius Vatia et Claudius Pulcher*, proinde expungendi
 ex hisce Fastis.

Pag. 348. 9. Διόνυσος] Ita paullo infra, et apud Cedre-
 num pag. 166. In Eusebii vero Chronico ab Hieronymo *Διο-
 νυσίου* nominatur. Vide Petavium ad Epiphanium pag. 1382.
Διονύσου, seu Bacchi nomen sibi adscripsisse Antiochum Epi-
 phanem Regem Syriae testantur ejus nummi, quos descripsit
 vir rei nummariae peritissimus J. Vaillantius in Regib. Syriae
 p. 382. et seqq.

- Pag. 348. 12. Καὶ Κατούλλου] Schott. καὶ Κατύλου. Fasti Capitol. *Catulo*.
- V 430 Pag. 348. 16. Καὶ Μικούττου] Schott. et Fasti, καὶ Κί-
του. Idat. et *Micotta*.
- Pag. 348. 18. Γεντίλλου] Schott. et Fasti, Λεντούλου. Idat. *Cn. Lentulo*.
- Pag. 349. 1. Πομπηίου, etc.] Scalig. Πλενδούλου καὶ Κράσσου. Fasti, *Pompeia*.
- Pag. 349. 4. Αριστόβουλος] Ex Eusebio pag. 149. ubi Scalig. pag. 149.
- Pag. 349. 6. Ἐτη φξ'.] Depravatum hunc numerum in Graecis Eusebii, id est in hoc Chronico, observat Scaliger, tum ex eodem Eusebio, tum ex Josepho lib. xiii. cap. xix. qui *ὡνά'*. praefert.
- Pag. 349. 8. Ορηνησίου] Scal. *Ορηησίου*.
- Pag. 349. 9. Ιανναίος] Ex Eusebio, qui annos Regni xxvii. Jannaeo adscribit, contra quam Auctor Chronici, qui xxx.
- Pag. 350. 5. Βεργίλιος] Ex Phlegonte apud Photium Cod. cxlvi. Eusebio, ubi Scaliger, et Idatio.
- Pag. 350. 9. Βουλκατίου] Idat. MS. *Bulcatio Tullo*. Schott. *Βολκατίου Τούλλου καὶ Απειδου*, recte, nam Vulcatius, Tullus etiam dictus: omissus vero Lepidus.
- Pag. 350. 14. Πομπηίος] Ex Eusebio pag. 151. ubi Scalig. p. 153.
- Pag. 350. 18. Σιλανού] Schott. Σιλανού καὶ Μουρήνα. Dio, *Σιλανού καὶ Μουρήνα*.
- Pag. 351. 1. Πομπηίος] Hanc totam pericopen usque ad voces, ἤγαγεν τῇ συγκλήτῳ, praetermittit Cod. Holstenii.
- Pag. 351. 3. Χαρκιτήρας] Vide Lexicon Vossii p. 766.
- Pag. 351. 5. Τῆς καὶ Σαλίνης] Scaliger ad Euseb. pag. 151.
- Pag. 351. 10. Τρικανός] Josephus lib. xiv. Antiq. Jud. cap. xvi.
- Pag. 351. 12. Αφρονίου] Scal. *Αφρονίου*. Schott. *Αφρονίου*. Idat. *Afronio et Metello Cebere*.
- P 517 Pag. 351. 14. Απύλου Καίσαρος] Ita Idat. qui *Bibelo* praefert. Schottus omittit vocem *Απύλου*.
- Pag. 351. 15. Γαβίνου] *Γαβίνου*, Schott. *Cabinio*, Idat. *Γαουίνου*, Dio.
- Pag. 351. 16. Φιλαδέλφεις] De aera Philadelphensium egit Scaliger in Canonibus Isagogic. lib. iii. p. 301. et Spanhemius de Praest. et usu numismat. p. 371.
- Pag. 351. 17. Καὶ Μαρκέλλου] Idat. et Dio, *Metello Nepote*.

Pag. 351. 18. Πομπήιος] Ex Eusebio, ubi Scalig. pag. 154.

Pag. 351. 20. Μαρκέλλου] Schott. Dio, et Idat. Μαρκέλλου.

Pag. 352. 1. Εννεύθεν Γαζαίοι] De aera Gazensium copiose egerunt viri eruditi, praeter Scaligerum, Spanhemius de praestantia et usu Numismatum pag. 869. et Joan. Harduinus in Nummis antiq. illustrat. de mensibus vero idem Scaliger in Praefat. ad lib. de Emend. temp. p. 8.

Pag. 352. 5. Κικέρων] Euseb. Cicero in exilio annum facit. Vide Scaligerum.

Pag. 352. 6. Πτολεμαῖος] Dio lib. xxxix. et alii.

Pag. 352. 8. Βαλβίνου] Schott. Καλβίνου. Idat. MS. Balbino. Dio, Καλουίνου. Ita Fasti.

Pag. 352. 9. Πρὸς Ἑλληνας ἐπολέμει] Atqui hoc anno Caesar in Gallia bellum gerebat, non vero contra Graecos.

Pag. 352. 10. Πομπηίου τὸ β.] Schott. et Dio, γ'. Ita Idat. Pompeio III. et Metello Scipione.

Pag. 352. 11. Θάλασσαν ἀφείρωσεν] Ex Dione lib. xxxix. Illud ambustum restituit Claudius Caesar, ut est apud Sueton. num. xxi. et eundem Dionem. Secundo demique incensum Philippis regnantibus tradit Eusebius in Chron.

Pag. 353. 4. Καλίνου] Schott. Καλίνου καὶ Βαρινίου. Idat. MS. Caleno et Vatina. Dio, Καλήνου, καὶ Οὐαρινίου.

Pag. 353. 5. Αρχή.] Hanc lineam, et quae margini adscribuntur, omittit Cod. Holstenii. Vide Herwart. in Chronolog. cap. cxxviii.

Pag. 353. 9. Τὸ β. μόνον] Tres sequentes Caesaris Consulatus sic etiam consignat Schottus. Idatius vero: Caesare III. et Lepido. Deinde, Caesare IV. solo. Demum, Caesare V. et Antonio.

Pag. 353. 14. Γάιος Ιούλιος, etc.] Hanc lineam omittit Cod. Holstenii.

Ibid. Ιούλιος Καῖσαρ] Suidas in Καῖσαρ, Cedrenus p. 165. Zonaras, Symeon. Logoth. in Chron. MS. etc.

Pag. 354. 5. Ολυμπιάδος] Addit Holstenius, καὶ μὴ διαδεχθείσης Πταταίας, ἥτοι Τριουμβρατορίας κατὰ δεκμασίαν τοῦ κοινού τῆς Συγκλήτου.

Pag. 354. 17. Οὗτος Γάιος Ιούλιος] Hunc locum expendit Scaliger lib. III. Canon. Isagogic. p. 301. 302.

Καὶ μὴ διαδεχθείσης] Haec ex Holstenio supplēvimus, usque ad ἐπὶ γὰρ, etc. quae desunt apud Scaliger. et Raderum. Infra ex eodem, Δικτατορίας pariter reposuimus, pro Τριουμβρατορίας.

Pag. 354. 19. Καὶ προσέτιθη] Petavius ex hoc loco colligit Antiochenos horum annorum initium ex a. d. IV. Maii

V 431

mensis deduxisse vidari, quae est sententia Scaligeri lib. III. Canon. Isagog. Id negat Henricus Valesius ad Evagrium lib. I. cap. XII. huncque sic intelligi debere contendit, ut Senatusconsultum, quo civitas sui juris ac libera pronuntiata est, mense Maio acceptum fuerit, ac publice propositum: annos porro Antiochenos, qui XLVIII. annis Natalem Christi antevertunt, non ab Maio mense. quod vult Petavius, sed a Novembri deduci censet. Verum Auctor Chronici infra verbis disertis scribit a primo Caii Caesaris, et ipso XII. die mensis Artemisii, seu Maii, Antiochenos annos suos putare: ita ut mendum sit in alterutro loco in mensis die, cum hic XIII. infra XII. dicatur. *Ἀυτονομίας* autem Antiochenorum memoria habetur in veteri nummo, hisce verbis: *ANTIOXEΩΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛ. ΑΤΤΟΝΟΜΟΤ*, de qua etiam, ut et de anno quo concessa est, multis egere Scaliger ad Eusebium pag. 156. 240. et lib. III. Canonum Isagogic. pag. 301. Petavius lib. X. de Doctr. Temp. cap. LXII. et ad Epiphanium pag. 192. Henricus Valesius ad Evagrium, Goarus ad Syncellum p. 74. Herwartus in Chronol. cap. CCV. CCVI. CCXI. CCXII. CCXIII. CCXIV. CCXXXVII. Grandamicus in Chronolog. Christ. part. II. p. 56. Spanhemius Diss. IX. de Praest. Numism. p. 866. et alii passim Chronologi.

Pag. 355. 5. *Καὶ πρῶτον ἔτος*] Indictionum duo videtur Auctor Chronici statuere principia: primum hoc anno, alterum anno Christi CCCXIII.

Post hanc extremam *περιοχὴν*, sequebatur in editione Raderiana Catalogus Imperatorum ab Augusto usque ad Constantium Monomachum, adscriptis duntaxat Imperii annis, iisque haud parum semper fidis, atque adeo etiam in Codice Vaticano, sed alia et multo recentiori manu quam Chronicon ipsum descriptus, cui ab imperito aliquo insertum verosimile est: cum Auctoris Chronici esse non possit, qui in Heraclium, quo imperante vixit, desinit. Sed et neque illum Catalogum agnovit Codex Holstenii. Atque id causae fuit, ut tanquam perperam insertum *πάρρηγον* inde avulsum, ne series Scriptoris abrumperetur, ad Chronici calcem, cum aliis selectis aliquot amandaremus, ne hac (qualicumque merce fraudetur Lector. Eiusmodi autem complures habentur in Codd. MSS. a Graecis conscripti Imperatorum Catalogi, adjunctis Imperii annis: sed et in editis aliquot, ut apud S. Maximum in Computo, Nicephorum in Chronologia, Leunclavium in Jure Graecorum. Labbeum ad Glycam, Petavius ad Nicephori Constantinopolit. Breviarium, Henric. Doduellum in Dissertationibus Cyprianicis, etc. quos cum isto conferre poterit Lector, si tanti videatur, ut omittam Clementem Alexandrinum lib. I. Stromat. pag. 539. qui accuratum Imperatorum Catalogum, us-

P 518

que ad Commodi necem, cum annis Imperii pertaxuit, et aliquot alios ex Latinis.


Pag. 355. 9. *Ἀφ' οὗ τὰ Ρωμαίων ἤμασεν*] Eadem fere Georgius Syncell. p. 305. qui habet, *ἐπὶ τούτου, eo imperante. Proinde legendum, ἐφ' οὗ.*

Pag. 356. 13. *Ἀρχὴ Ἰνδικτιῶνος*] Haec absunt a Codice Holstenii.

Pag. 355. 14. *Ἀπὸ πρώτου ἔτους τοῦ Γαίου*] Τοῦ delet Cod. Vatic. Indictionum usum a Julio Caesare inventum quidam praeterea opinati sunt, atque in iis Georgius Hamartolus in Chron. MS. in eodem Julio: *καὶ τὰς Ἰνδικτιῶνας καὶ τὸ Βλῆστρον ἐφεῦρεν.* Has a primo ejusdem Imp. anno auspicatur Scriptor Paschalis Chronici: Sanctus vero Maximus, seu indiculi hic descripti Auctor, ab anno II. Augusti, quo *αἱ Ἰνδικτιῶνες ἤρξαντο ψηφίζεσθαι.* Sed utrumque falsum, cum id nominis in temporum putatione tum primum auditum constat V 432 Constantino M. imperante. Porro hunc locum, quoad aeram Antiochenam, pluribus examinat Scaliger lib. v. de Emend. temp. p. 504. et 505. monetque pro *ἤγουν ββ.* legendum *Ἰνδικτιῶν ββ.* et pro *ἀπὸ πρώτης,* legendum *ἀπὸ πρώτης καὶ αἰτάται.* Hunc praeterea consule ad Eusebium pag. 152. et lib. III. Canon. Isagog. p. 301. et 302. ubi observat annos Antiochenos in xv. distributos dare veram Indictionem, atque adeo hinc in hoc Chronico omnes annos a Caesare, *καὶ ἀπὸ χρηματισμοῦ τῆς Ἀντιοχείας* per Indictiones putari, quum ante Epocham Antiochenam nulla Indictionis in annis nota sit, quod et ipsum notatu dignum esse ait, cum procul dubio, inquit, omnes Indictiones ab Antiochena derivatae sint, quae a Maio mense inibat. Hic caeterum mire turbat Auctor Chronici, cum primum Julii Caesaris Imperii annum in Consulatum Lepidi et Planci conjicit, qui biennio ante a Bruto et Cassio caesus obierat, caeteraque ad illum spectantia in annos sequentes, ut et ejus mortem conjicit: quae quidem ab ineptis sciolis in Paschalion alienis locis subinde intrusa, haud aegre emendabuntur, si anni duntaxat Imperii Julii Caesaris hic notati, non autem Consules, spectentur, et suis quibusque locis supra inserantur: nec enim, quod censuit Scaliger in Notis ad Eusebium pag. 157. ideo Auctor erravit, quia post vi. annos, et in Consulatu Planci et Lepidi, aerae Antiochenae statuit initium, cum, inquit ille, sequatur Eusebium in Consulibus, quod et facit Orosius et Cassiodorus, ut aliquando vi. aliquando paucorum annorum intervallo anticipent Epocham Regifugii aut Palilium urbis. Neque enim ii quae acciderunt C. Julii Caesaris temporibus, neque illius Imperii annos Augusti annis adscripserunt, ut hic factum advertimus. Com igitur Julius Caesar Princeps Senatus Imperator dicitur, Pansa et Hirtio

Coss. id, ut et Indictionum et Aerae Antiochenorum initium referendum ad Consulatum ejusdem Caesaris II. et Servilii Isaurici, quo Caesar Dictator perpetuus primum dictus est: ut ad Consulatum Caleni et Vatinius, qui II. annus fuit Imperii Caesaris, quo et coeptam aeram Laodicensium, et bellum Isauricum gestum scribit, tametsi Antonino et Isaurico Coss. actum alii dicant, et ad Consulatum Caesaris III. et Lepidi, ad quem bellum gestum contra Scipionem et Hircanum Pontificem refert, ac denique ad postremum Caesaris Consulatum, illius caedem, quam perperam etiam Fasti Idatii ad Consulatum Antonini et Isaurici referunt: ita enim omnia utcumque constabunt.

Pag. 855. 16. *Αντιοχείς*] Locum hunc pariter examinant Scaliger in Canonibus Isagogicis pag. 801. et 802. et Petavium lib. X. de Doctr. Temp. cap. LXII. pag. 267. ubi de initio Indictionum multa commentatur. At non plane assequor cur ita scribat Georgius Monachus in Chron. MS. *Εν τῷ μ' ἔτει τῆς Ἀβγούστου βασιλείας, ἐν τῷ τῷ' ἔτει ἀπὸ πλίστως κόσμου, ἤρχθη ὁ κατὰ Ἀντιοχείας τῶν ἑτῶν ἀριθμὸς, καὶ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ κατὰ σάρκα γεννηθέντος*, cum anni Antiocheni annos Christi XLVIII. excedant, uti supra attigimus.

Pag. 856. 3. *Λαοδικεῖς*] Laodiceae epochae meminit Eusebius in Chron. in Probo, ex quo eruit Scaliger Antiochenam anno uno antevertere Laodicensem, quod firmat hic locus Chronici, ubi Antiochenam anno I. Julii Caesaris, Laodicenam anno II. initium ducere observat. Aerae Laodicensium characterismus extat praesertim in nummo aereo mediae magnitudinis in Archeio Regio, in quo symbolum urbis, capite scilicet turrato, effingitur, cum hac inscriptione: *ΙΟΤΑΙΕΩΝ ΤΩΝ ΚΑΙ ΛΑΟΔΙΚΕΩΝ*. ad latera capitis, X. et *ΕΔ*. describuntur. In altera nummi facie caput Imperatoris laureatum  habetur cum hisce characteribus. . . *ΚΑΙΣΑΡΙ. ΣΕΒΑΣΤΩ. ΓΕΡΜΑΝΙΚΩ*.

In medio nummo *ΒΑΡ*. Eadem Epoche describitur in nummo aereo tertiae magnitudinis, qui est Dom. Droni, in quo caput Imperatoris cum radiato diademate, absque ulla nominis notatione, exhibetur: at sub imam partem haec aera *ΒΑΡ* describitur. In postica, figura militaris stat cum hasta, et Inscriptione, *ΙΟΤΑΙΕΩΝ ΚΑΙ ΛΑΟΔΙΚΕΩΝ*. Qui quidem nummi ad Diocletiani annum IV. referri necessario debent. Extat alius in eadem Gaza Regis nummus Antonini Pii, in quo hi characteres describuntur: *ΙΟΤΑΙΕΩΝ ΤΩΝ ΚΑΙ ΛΑΟΔΙΚΕΩΝ ΗΠΡ*. ubi haec expressa Laodicensium Aera ejusdem Antonini anno IV. quadrat. Ex quibus P 519 quidem nummis colligitur Laodicenses sese Julienses appellasse, ab indulta a Julio Caesare *αὐτονομία*, cujus indices sunt num-

mi alii de quibus egit vir doctissimus Joannes Harduinus, in quibus *Ομονοιῶν*, seu foederum initorum cum Pergamenis, Ephesiis, Smyrnensibus et Nicomediensibus fit mentio, quae certa sunt indultae ac servatae libertatis argumenta. Hoc autem loco Laodicea ἢ παράλιος, seu πρὸς θάλασσαν, intelligitur, quam liberam vocat Plinius lib. v. sect. xviii. Vide Herwartum in Chronolog. cap. cccxxvi.

Pag. 356. 4. Πόλεμος Ἰσαυρικός] Idatius hoc anno.

Pag. 356. 6. Ἀντώνιος] Eusebius, Syncellus, et alii.

Pag. 356. 10. Ἀββίον] Schott. Καββίον.] Idat. MS. Galbino π. et Polliniane. Scalig. καὶ Πουλλίωτος. Dio, Καλουῖνον καὶ Παλλίονος. Post hunc Consulatum, scriptum erat in editione Raderiana, πρὸ Ὀλυμπιάς, quod deest in Edit. Scaligeri, et in Cod. Holstenii: unde illud expunximus ut perperam hic insertum. Hanc porro Olympiadem suo postea loco inseruimus.

Pag. 356. 12. Γάτος Ἰούλιος, etc.] Vide Josephum lib. xiv. Antiq. Jud. et Dionem lib. κlviii.

Pag. 356. 15. Εἰσὶν δὲ, etc.] Haec et sequentia desunt in edit. Scaligeri.

Ibid. Εἰσὶν δὲ καὶ] Hanc seriem summorum Pontificum rursus infra ingerit pag. 207.

Pag. 358. 13. Τῶν παρὰ Ἰουδαίος, etc.] Ex Eusebii Chron. p. 153. ubi Scalig. p. 161. 163. 164.

Pag. 358. 14. Ἀλλόφυλος] Id negat Scaliger in Prolegomen. ad Eusebium, et Casanbonus Exercit. i. ad apparatusum Annal. Eccles. num. ii. iii. iv. v. probatque Herodem neque προσήλυτον, neque ἀλλόφυλον fuisse, quod ex Africano scripsit Eusebius: contra id firmare conantur Serrarius et Petavius lib. xl. de Doctr. Temp. cap. v.

Pag. 359. 10. Σαλούστιος] Ita Idatius. Eusebius: *Sallustius diem obiit quadriennio ante Actiacum bellum*. Ubi consulendus Scaliger.

Pag. 360. 8. Καθὼς ἐνταῦθα φέρεται] Glossema alienum pro aera Christi additum.

Pag. 360. 16. Κικέρων] Eusebius: *Cicero, ut quibusdam placet, in Caietis interficitur*. Georgius Syncellus: *Κικέρων ὁ Πήτωρ συγκλητικός ἐν Γαίταις ἀνῆρέθη τῆς Ἰταλίας: ὅς καὶ ἄλλοι φασὶν, ὅτι φαρμάκῳ διεφθίμερον ἐαυτὸν*. Denique Idatius ad Consulatum Antonii et Libonii: *His Cons. obiit Cicero, interfectus die iv. Kal. Maias*. Sed de anno ii. Olymp. clixkxv. quo interiit Cicero, consulendus Scaliger ad Eusebium p. 160. ut alios praeteream.

Pag. 360. 18. Ερβα Κοκκίον] Schott. Νέρβα Κοκκίον. Scal. Ερβα Κοκκίον. Dio, Κοκκίον Νιρούα.

Pag. 360. 20. Εκλειψις Ἡλίου ἐγένετο] De qua vide Herwartum in Chronologia cap. cccxxv.

Pag. 360. 21. *Ηρώδης*] Ex Eusebio p. 154. ubi Scaliger p. 165.

Pag. 361. 11. *Καὶ Κικέρωνος*] Ita Schott. Dio lib. 51. p. 523. de hoc Ciceronis Consulatu: *τεθνεῶτα τὸν Αντωνίων ἡγγέλθη, Κικέρωνος, τοῦ Κικέρωνος παιδός, ἐν μέρει τοῦ ἔτους ὑπατεύοντος*. Idatius: *Octaviano et Paulo*. Post hunc Consulatum poni debuit Consulatus *Acnobarbi et Sosii*, qui loco alieno infra ponitur, ut et apud Idatium.

Pag. 361. 13. *Αὐγούστου τὸ β΄.*] Idatius et Fasti, τὸ γ΄.

Pag. 361. 18. *Αὐγούστου τὸ γ΄.*] Idat. et Fasti, τὸ δ΄. Ex-pungendus vero sequens Consulatus.

Pag. 362. 2. *Παῖς δὲ οὗτος ἦν Ηρώδου*] Id ab Eusebio hausit Auctor Chronici, ut et Epiphanius haer. xx. n. i. et Symeon Logotheta in Chron. MS. Eusebius vero ab Africano apud Georgium Syncellum p. 296. Neque enim Herodis Regis pater Herodes appellabatur, sed Antipater, quomodo illius avus vocabatur, ut ex Josepho colligitur lib. xiv. cap. ii. Neque *ἱερόδουλος* esse potuit Apollinis, qui religione Judaeus erat, utpote Idumaeus, Idumaeis progenitus, qui a temporibus Joannis Hyrcani circumcisionem et legem acceperant, cujusque Antipatri pater, avus Herodis, vir nobilitatis insignis ac strenuus Dux fuit. Vide Scaliger. in Prolegom. ad Eusebium.

Pag. 362. 6. *Ηρώδης*, etc.] Eusebii Chronicon p. 154.

Pag. 362. 14. *Βασιλεύει Ηρώδης*] De anno obitus Herodis egit Scalig. in Prolegom. ad libros de Emend. temp. p. 16. ut et Petavius lib. x. cap. i. ii. et iv. de ejusdem vero posteris cap. x.

Pag. 362. 19. *Αενοβάρβου*] Reponendus hic Consulatus an. U. C. DCXXXII. qui perperam etiam apud Idatium extra ordinem positus fuerat.

Pag. 363. 5. *Ἐξτῆλιος*] Ex Eusebio et aliis.

Pag. 363. 14. *Τῆς κτησάσης*] Id non Cleopatrae duntaxat, sed et M. Antonino adscribit Symeon Logotheta in Chron. MS. cujus haec sunt: *οὗτος ὁ Αντώνιος Κλεωπάτρας Αλεξανδρείας τε καὶ Αἰγύπτου ἀνταρσίαν βουλευσάμενος, γῆ καὶ λίθοις προσέχωσαν τὸν λιμένα Αλεξανδρείας τῆς πόλεως, καὶ Φάρον τῆς νήσου μεταξύ διακείμενον θαλάσσης πορθμὸν ὡσεὶ ὄμιλων ἔχοντα διάστημα. Τοῦτον οὖν τὸν πορθμὸν χειρὶ πολλῇ καὶ σπουδῇ καὶ δαπάνῃ, Δεξιοφάνους μηχανικοῦ τοῦ ἔργου προηγουμένου, συντελέσαντες, ἤπειρον καὶ βατὸν, τὸ πρότερον ἄβατον, καὶ ἀκαλύφτως ἐξεῖναι, πρὸς τὸν Φάρον, καὶ διαβαίνειν πεζοῖς ἀνθρώποις, ὁμοίως καὶ κτήνεσι πεποιήκασιν*. Sed an Cleopatra Pharum revera condiderit, et Phari insulam continenti prima adjecerit, jure ambigunt doctores, atque in iis Scaliger ad Euseb. p. 132. Henricus Valesius ad Ammiani libr. xxii. et Humfredus Hodyns in Dissert. de Aristeia cap. xx. quos consulere civis libitum est.

Pag. 363. 15. *Τῆν Ἰρωτέως*] Ita supra anno U. C. CMLXXX.

ubi de LXX. Interpretibus. Ammianus: *Insula Pharos, ubi Protea cum Phocarum gregibus diversatum Homerus fabulatur inflatus.*

Pag. 363. 17. *Ἀπὸ μίλλων δ.*] Spatium istud inter continentem et insulam Phari, quam *Φαρίαν* vocat Epiphanius lib. de Mensur. et Ponder. interjectum, *Τετραστάδιον* vocant Scriptores, atque in iis Tzetzes, Heptastadium vero Ammianus, ut Josephus et Strabo, *Ἐπταστάδιον χῶμα*. Ex quibus colligitur in hoc Chronici loco, et apud Cedrenum et Symeonem Logothetam, milliare pro stadio usurpari, cum alias milliare octo stadia contineat, ut notum pueris. Caesar lib. III. de Bello civili, DCCC. passuum longitudine fuisse testatur.

Pag. 363. 19. *Ἐποίησεν ἡ Κλεοπάτρα*] Cod. Vatic. *ἡ αὐτῆ Κλεοπ.*

Pag. 363. 20. *Κνηδίου*] Ita reposuimus ex Cod. Vatic. et Scriptoribus omnibus, cum perperam editum esset *Κνησιου*. Rhodium Diophanem dixit Joannes Tzetzes Chil. III. v. 26. quem tamen Chil. VI. v. 194. *Κνηδίου* fuisse agnoscit. Infra, pro *χθόνα*, Cod. Vatic. *χθῶνα* legit.

Pag. 364. 5. *Σωσιβιον*] Ita Cod. Vatican. *Σωσίβιος* legendum censebat vir doctus, quasi id quod narratur is scripserit. Tres hoc nomine, sed qui ante haec tempora vivere, recenset Suidas: alterum, nisi ex iis sit, Laconem in Chronographia de Homeri setate Clemens lib. I. Stromat. ut Sosibium alium Athenaeus laudant.

Pag. 364. 11. *Πρῶτος ἐγένετο Μονάρχης*] Qua in sententia est Orosius, qui Imperatorum seriem ab Augusto orditur.

Pag. 364. 12. *Ὁ Κλαυβίλος*] Ita praefert Codex Vaticanus, tametsi non citra mendum. Si nummorum Augusti attendantur Inscriptiones, erunt fortasse qui pro hac voce, quae nihil sonat, legendum velint, *ὁ θεῖον υἱός, Divi filius*: nam sic passim in Graecis inscribitur: *ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ ΚΑΙΣΑΡ ΘΕΟΤΥΤΙΟΣ*. In Latinis vero et in Fastis Capitolinis, IMP. CAESAR DIVI F. AUGUSTUS. Quo spectant ista Censorini cap. XXI. *Ex ante diem XVI. Kal. Februarii Imperator Caesar D. F. sententia L. Munacii Planci a Senatu caeterisque civibus Augustus appellatus est, se VII. et M. Vipsanio Agrippa Coss.* At Petavius lib. X. de Doctr. Temp. cap. LXX. *Ὀκταβιανός* legendum censet: quam conjecturam amplectus est *ὁ μακαρίτης* amicus noster Joannes Baptista Cotelerius tom. III. Monument. Eccl. Gr. Quae quidem eo verosimilior, quo hujusce Chronici Scriptor Augustum fere semper *Octavianum* indigitat: tametsi nusquam ita appellatum apud Suetonium, Tacitum, Velleium, Florum, aliosque eidem Augusto suppreses Scriptores, prorsus constat: a quibus *Octavius*, ut a Dione *Ὀκταούιος* nuncupari solet, *Octavianus* autem a caeteris qui deinceps scripsere, Juliano, Festo Rufo, Eutropio, utroque Victore, Zosimo, Vegetio, Senatore, Freculfo, et aliis passim.

Quinimmo neque *Octavium* se unquam appellavit Augustus, ex quo post extinctum Julium avunculum supremam Imperii dignitatem invasit: cum, uti testatur Suetonius, *C. Caesaris*, deinde *Augusti* cognomen assumpserit, ita ut ab hoc ipso tempore nunquam Octavium inscriptus legatur. Cur vero *Octavianum* ex Octavio, ut *Claudianum* ex Claudio, et *Tiberianum* ex Tiberio, uti semel ac iterum praefert MS. Codex Fastorum Idatianorum, interdum formarint deinceps Scriptores, fateor me non omnino assecutum, nisi dicatur plerisque ejusmodi vocibus appellativis has terminationes vulgi corruptelam induxisse, cujus subinde exempla alia indicamus in hisce Notis: nam et *Prasinianos* pro Prasinia, et *Venetianos* pro Venetis utramque Factionem appellat Spartianus in Vero. Vide Glossar. med. Graecit. in *Βενετιανός*.

Pag. 364. 16. *Κρατεὶ τῆς Αλυπίτου*] Devictis Antonio et ipsa Cleopatra, cujus mortem prae caeteris describit Galenus lib. de Theriaca ad Pisonam p. 460. Edit. Basil.

Pag. 364. 16. *σγς.*] Ita Eusebius in Chronico, quem calculum pluribus expendit Petavius ad Epiphanii libr. de Ponder. pag. 382. Scaliger *σγς.* edidit.

Pag. 364. 17. *Εμονάρχησιν*] Hanc periochen non agnoscit Scaliger: de annis vero quibus imperavit Augustus, copiose pariter egere iidem Scaliger lib. v. de Emendat. temp. et Petavius ad Epiphan. Haer. lx. et ad lib. de Pond. pag. 384. Sed et ab hoc Consulatu annos Augustorum putari ex Censorino observat idem Scaliger eodem lib. p. 455. et 456. et lib. iii. Canon. Isagogic. p. 302. ubi qui non modo ii, sed et qui et Augustani et Actiaci dicti sint, multis disquirat.

Pag. 365. 4. *Χρυσῆ*] Holsten. *Χρυσός*.

Pag. 365. 5. *Οστράκων*] Idem Holsten. *Οστράκων*.

Pag. 365. 13. *Αγούστου τὸ ἴβ.*] Aliter hic annus consignatur in Fastis: *Esernino et Aruntia*. *Αρουντίων* etiam habet editio Scaligeri, non *Αρουντιων*.

Pag. 365. 15. *Κέλσον καὶ Τιβερίων*] Fasti Idatiani MSS. *Celso et Hiberno*. Sed hunc Consulatum omittunt Fasti omnes.

Pag. 365. 16. *Καλαβρίων*] Sic Cod. Vatic. Sed *Κανταβρίων* legendum videtur: nam Cantabros ab Augusto devictos annis Urbis Conditaе dccxxx. et dccxxxii. narrant Dio et alij.

Pag. 365. 18. *Θέατρον Μαρκελλίου*] Theatrum aedificari Romae coeptum a Julio Caesare, ab Augusto perfectum, et M. Marcelli sororis suae Octaviae filii nomine inscriptum ac dedicatum fuisse, ludis ejus rei gratia factis anno U. C. dccxli. tradunt Suetonius in Augusto n. xxix. et xliii. et Dio lib. xl. et liv. De incendio autem quo hoc anno dccxxxii. atque adeo antequam dedicaretur, conflagravit, ni fallor, silent: unde legendum forte *ἐπίσθη* pro *ἐκνήθη*.

P 521 Pag. 366. 5. *Λερτούλου καὶ Κορνηλίου*] Sed etiam Fasti

Idatiani. Schott. *Λευτούλου τὸ δ'*. Sed eosdem esse cum proximis constat.

Pag. 366. 7. *Σαμάρειαν*] Ex Chron. Eusebii, ubi consulendus Scaliger. Vide praeterea Georgium Syncellum p. 308. Albert. Aquens. lib. x. cap. xxvi. Guibertum in Hist. Hierosol. cap. xiv. et Wil. Tyrium lib. viii. cap. i.

Pag. 366. 9. *Τὸ Πάνιον*] Ex eodem Eusebii Chron. ubi idem Scaliger. Adde Syncellum p. 314. et ibi Goarum.

Pag. 366. 10. *Φορνιῶλου καὶ Σιλανῶ*] Fasti Idatiani MS. *Fornicio et Silvano*, perperam in utroque Scriptore: legendum enim, ut apud Dionem et in Fastis, *Φορνῖου καὶ Κατοῦ Σιλανῶ*. Farnii meminit Eusebius in Chron. *Farnii pater et filius clari Oratores habentur, quorum filius Consularis ante patrem moritur.*

Pag. 366. 11. *Δομητίου καὶ Αἰνοβάββου*] Fasti Idatiani MSS. *Domitio Scipione, et Ahenobarbo*. Sed leg. *L. Domitio Ahenobarbo, et P. Scipione*, ut apud Dionem et alios.

Pag. 366. 16. *Μελίωνα οἰκοδόμησεν*] Editio Scalig. οἰκο- V 436 δόμηκε. Sed legendum *ἀποδόμησεν*.

Pag. 366. 19. *Καὶ Κλάρον*] Leg. ut apud Schott. *Βάρον, vel Οὐάρον*, ut apud Dionem, et in Fastis. Vetus Inscriptio apud Sponium in Miscellan. eruditae antiq. pag. 277. et 289. TI. CLAUDIO NER. T. QUINTILIO VARO COS. Atque est hic primus Tiberii Consulatus.

Pag. 367. 3. *Στρατόνος πύργον*] Ex Chron. Euseb. et lib. ii. Hist. Eccl. cap. x. Robertus Monachus in Hist. Hierosol. lib. viii. *Est autem Caesarea insignis civitas Palaestinae, in qua Philippus Apostolus dicitur domum habuisse, quae usque hodie monstratur, nec non et cubiculum filiarum ejus prophetantium. Est autem in littore maris sita, olim Pyrgos, id est Turris, Stratonis appellata. Sed ab Herode Rege nobilior et pulchrior, et contra vim maris utilius extracta, in honorem Caesaris Augusti Caesarea est cognominata, cui etiam in eo templum albo marmore construxit, etc.* Adde Will. Tyrium lib. vii. cap. xxii. lib. x. cap. xv. Erratum porro in Novella Justiniani cur. pridem annotarunt viri docti, in qua Vespasianum Stratonis turrem Caesaream a se appellasse dicitur, quia in Palaestinae partibus Caesar salutatus sit: quod facile confutatur ex Josepho lib. xv. Antiq. cap. xiv.

Ibid. *Κερνανθηδόνα*] Quae *Ανθηδών*, Josepho lib. xiii. cap. xxxi. dicitur, a quo sua hausit Tzetzes in Lycophron. pag. 121.

Pag. 367. 4. *Περσαβλήνην*] Willelmus Tyrius lib. x. cap. xiv. *Arsur oppidum maritimum mari et terra obsidet. Est autem hic locus, qui alio nomine Antipatrida appellatur, ab Herodis genitore Antipatro sic appellatus, locus uber, silvarum et pascuarum multas habens commoditates.* Adde lib. ix. cap. xix. Ex hoc autem Chronici loco Stephanum emendat Holstenius: *Αντικατῆς, πόλις. Ηρω-*

διανός, κτίσμα ἐπὶ Ἀντωνίου Καίσαρος. Sic enim legi in Codd. MSS. observat, πόλις, Ηρώδου κτίσμα, vel Κτίσμα Ηρώδου ἐπὶ Ἀντωνίου Καίσαρος, ut praefert Cod. V. C. D. Desmarets Patroni Paris. At pro Ἀντωνίου, licet iidem Codd. sic praeferant, legendum putat idem Holstenius post Cassaubonum, ἐπὶ Οκταουτίου, vel potius Ἀγούστου. Josephus lib. xvi. cap. ix. ἐν τῷ πεδίῳ τῷ λεγομένῳ Καφαραβαῖ ἀedificatam scribit.

Pag. 367. 6. Ρουβελλίου καὶ Σατουρνίνου] Fasti Idatiani MSS. Robellio et Saturnino. Sed perperam hos Coss. hic insertos alii adnotarunt.

Pag. 367. 14. Κατὰ Βρεταννῶν] Legendum videtur Γερμανῶν· hoc enim anno in Germanos rebelles profectum scribit Dio.

Ibid. Καὶ Ἀρμενίων] Atqui bellum Armeniacum gestum a Caio anno sequenti scribit idem Dio.

Pag. 367. 16. Οκταβιανοῦ τὸ ἔγ'.] Idarii et aliorum Fasti, xii.

Pag. 367. 18. Ἰουλίαν] Sueton. in Aug. n. lxxv. Dio lib. lv. Syncellus p. 313. etc.

Pag. 368. 2. Ἀγούστου τὸ ἰδ'.] Idatius et alii, xiii. Epiphanius Haer. li. n. xxii. hunc Consulatum sic consignat: Οκταουτίου Ἀγούστου τρισκαίδέκατον, καὶ Σιλανού. Porro in xxx. sequentium Consulatum serie in Fastis Capitolinis, ejusdem Epiphanii et Auctoris Chronici varietatem pluribus expendit Petavius ad eundem Epiphanium pag. 92. et seqq. quem consulat cui ita visum sit: cum nobis duntaxat consilium sit Fastos Consulares, quoad nomina, invicem conferre, indicatis quae in ea diversitate subinde occurrunt difficultatibus ab aliis Criticis pridem enucleatis, quos adire cuilibet liberum erit.

Pag. 368. 5. Τὸ λδ' ἔτος] Holsten. τὸ ιε' ἔτος.

Pag. 368. 6. Ἐλλούλ] Holsten. Ἐλούδ.

Pag. 368. 8. Τῆς ἐβδομάδος] Subdit idem Holstenius καὶ ἀπό, etc.

Pag. 371. 5. Ἡμέρα πρώτη] Has voces delet Cod. Holstenii.

Ἰνδ. ιε'.] Lineam hanc hoc loco inseruimus ex Holstenio.

Pag. 371. 14. Ἀπὸ τῆς συλλήψεως] Vide Scaligerum et Petavium in Auctario lib. viii. cap. iii. et ad Epiphani. p. 98. et 446. ubi multa de anno Christi natali, ut alios omittam.

Pag. 371. 20. Ἐλλούλ] Holstenius praeposit huic voci ε'. deinde ante singulos menses, λ'.

V 437 Pag. 371. 21. γη' ἡμέρα] κη' legit Holsten.

P 522 Pag. 372. 12. Τολίνν] Sic edidimus ex Holstenio, pro τῶν, uti ediderat Raderus, licet ita praeferat Cod. Vatic.

Pag. 373. 10. Ἐν γῆραι] Ita Cod. Vatic. et Holstenii, ut et Lucae x. 36. Perperam ἐν γαστρὶ Raderus.

Pag. 374. 14. *Ἀδὰρ τριακάδι*] Holsten. *φαρανάθ κθ'.*

Pag. 374. 15. *Τῷ Ἀδὰρ δεκάτη*] Holsten. *τῷ Νισάν δεκάτη.*

Pag. 375. 13. *Ἔστι γὰρ κατὰ τὸ παρὸν*] Communem aeram bienni anticipare Scriptorem observat Petavius lib. xii. de Doctr. Temp. cap. iv. dum anno mundi Christi v. μδνvii. consignat ortum: quamquam, inquit, foede omnia permiscet, et annos duos in unum confundit: hunc consule. Mendum etiam in hac perioche agnovit Raderus in Emendationibus, ubi scribendum monet pro cycli xvi. cycli xv. et in Graeco, pro *ις', ιε'.* Cum enim anni mundi v. dvi. cyclus Lunae sit xiv. erit anni v. μδvii. non xvi. sed xv. Jubet enim Auctor infra ex annis mundi subtrahi, antequam divisio per xix. instituat.

Pag. 378. 16. *Ὁ ξτ'*] Vocem *ξτ'* addidimus ex Holstenio.

Pag. 379. 12. *Ἐἴτα θέλοντες*] Raderus annotatiunculam istam hic apposuit: Inquiritur juxta Auctoris hujus mentem, feria hoc modo: Summa annorum a rerum conditu propositorum, bissextorum et dierum ab initio anni currentis usque ad diem datum dividitur per 7. quod restat, est feriae quaesitae index. Ut in nostro proposito, anni sunt 5507. bissexiti 1376. dies ab initio anni currentis usque ad 24. Junii 175. summa omnium 7058. per septem divisa, relinquit 2. indicem feriae secundae. Vide praeterea Petavium in Auctario operis de Doctr. Temp. lib. viii. cap. iii.

Pag. 379. 16. *Ἐἴτα γινώσκει*] Scribit Petavius lib. ix. de Doctr. Temp. cap. iii. et iv. Auctorem Chronici in anno Christi Natalis foede lapsam, ut supra monui, de quo pluribus agit loco laudato, et libro xii. cap. i. et seqq. praeter caeteros Chronologos, qui id argumentum fusioribus Commentariis data opera sunt prosecuti: quibus addere placuit sub finem istius Chronici excerpta de Natali Christi, necdum, si non fallor, edita, tum ex Chronico Eusebii, tum ex Hesychio, cujus alia quaedam extant, cujusque meminit Justinianus in Edicto de fide pag. 371. istius edit.

Pag. 381. 9. *Ἡρώδης δέ*] Ex Chron. Eusebii, ubi Scaliger.

Pag. 381. 11. *Ἐπιπροσθήσειν*] Id est, *hunc et superaddit.* Eusebius interfectum pariter ait, contra quam scribit Josephus. Vide Scaligerum.

Pag. 381. 14. *μα'. Ινδ. α'.*] Hactenus Fastis Consularibus annos Urbis Conditas apposuimus: deinceps anni Christi apponentur, qui additi anno dcccxi. eosdem annos U. C. exhibebant.

Ibid. *Προβλήου*] Ita etiam editio Scaligeri: sed legendum *Γαίου*, ex Fastis, in quibus C. *Caesar*, et L. *Aemilius Paulus* hoc anno Coss. leguntur. Epiphanius Haer. li. n. xxii. cui concinant

Fasti Idatiani ex Cod. MS. *Λούκιον* vocat, perperam, ut observat Petavius: nam Lucius Caji frater Cos. designatus, antequam Magistratum iniret, extinctus est. Vide Grandamicum de Natali Christi pag. 169. ubi de ejus Circumcisione.

Pag. 882. 15. *Καὶ υἱοὶ αὐτοῦ*] Vide Epiphan. in Haeresi Harpocratianorum xxvii. n. vii. et in Haeresi Antidicomarianitarum lxxviii. n. vii. viii. Petrum Sicalum in Hist. Manichaeorum p. 18. Mich. Glycam in Annalib. p. 208. 209. et hic infra p. 438. praeterea Baronium in Apparatu ad Annal. Eccl. qui ista ex apocryphis desumpta pluribus ostendit, cujusmodi sunt quae de hocce argumento damus ex Chronico MS. Symeonis Logothetae, sub calcem istius operis.

Pag. 882. 16. *Σιμων*] Epiphan. *Συμεών*.

Pag. 882. 20. *Ἐκ τοῦ μεγάλου Βασιλείου*] Totum hoc ex S. Basilie excerptum lemma, usque ad vocem *Ἀμῆν*, omittit Cod. Holstenii.

Pag. 885. 6. *Γενήσεται τις*, etc.] Haec sententia damnata est. Vide Soarem ad S. Thomam to. ii. p. 42. et 43. ubi hunc Basilii locum laudat, et refutare conatur ex S. Thoma: sed legisse Epistolam se negat, quam hic habes ex Raderō.

Pag. 886. 10. *Ἰουδίου*] Hic variant Fasti. Epiphanius et Idatius, *Vindiciam et Varum*: Senator, *Viniciam et Alferum* habent. Sed hoc loco legendum *Οὐίνικιον καὶ Οὐάρον*.¹

V 438

Pag. 886. 17. *Λαμίου*] *Λαμμία καὶ Σερονίλλιον Νουμπίον* scribit Epiphanius, apud quem, ut hic, et in Fastis Idatianis, omittitur Consulatus *Cati et Saturnini*.

Pag. 886. 18. *Μάγνου*] Addit Epiphanius *Πομψηίου*, perperam, inquit Petavius: fuit enim is *Cn. Cornelius Cinna Magnus*, ut est apud Dionem. Schottus Magno adjungit *Βόλουσον*.

Pag. 886. 19. *Ἡρώδης*] Ex Chronico Eusebii, ubi Scaliger. Adde Gregor. Turon. lib. i. Hist. cap. xxxii.

Pag. 887. 5. *Καὶ Πλάγνου*] Epiphan. *καὶ Ἀρουγκίου*. Dio, *Ἀρουλλίου Λεπίδου καὶ Ἀουκίου Ἀρβουρτίου*. Fasti Idatiani, *Leπίδο et Aruntio*. Ita alii.

Pag. 887. 6. *Τιβερτίου*] Deest hic [Consulatus in Fastis. Apud Epiphanium legitur *Καίσαρος καὶ Καπίτωνος*. In Fastis vero Idatianis MSS. *Caesare et Capitate*. Nam hos omisit Labbeus. Vide Petavium ad eundem Epiphan. pag. 95.

Pag. 887. 7. *Ἀρχέλαου*] Ex Chron. Eusebii, ubi Scaliger.

P 523

Pag. 887. 9. *Ἀυσαντίαν*] Negat Scaliger, quod scribit Eusebius, et ex eo Georgius Syncell. et Cedrenus, Lysaniam ullum fuisse filium Herodis, licet testem Josephum adducat, qui nullius usquam filii Herodis meminit, cui nomen Lysaniae fuerit. Lysiam vocat idem Eusebius et Chron. MS. Symeonis Logothetae.

Pag. 387. 11. *Κρητίου*] Leg. *Κρητικῶς*, ut apud Dionem, Epiphanium, in Fastis Schotti, Idatianis, et aliis.

Pag. 387. 15. *Καμπίλου*] *Camelum* vocant Fasti Idatiani MSS.: *Καμηρον* Epiphanius: sed *Camillo* legendum. Ita enim vocabantur M. Furius hoc anno Cos. cum Sexto Nonio Quintiliano, de quibus Dio.

Pag. 387. 14. *Καὶ Σιλανῶς*] Schott. *Σολλανῶς*.

Pag. 387. 17. *Καὶ Σηπίωνος*] Ita editio Scaligeri. Raderus perperam *Σηπίωνος* ediderat, sed leg. *Καπίτωνος*, ut apud Schottum: nam hoc anno Coss. fuerunt *Germanicus Caesar Caesaris F. et C. Fonteius C. F. Capito*, de quibus Dio. Desunt ii apud Epiphanium, et in Fastis Idatianis, licet hos contra fidem Codicis quo usus est iis intruserit Labbens. Vide Petavium ad eundem Epiphan. pag. 95.

Pag. 387. 18. *Φλάκκου*] Sic etiam utrumque Consulem nominant Fasti Idatiani. Epiphanius, *Φλάκκων καὶ Σιλουανόν*. Fasti Schotti, ut et Dio, *L. Plancium L. F. Plancum*, et *C. Silium C. F. Caecinam*.

Pag. 387. 19. *Ηρώδης*] Scaliger in Prolegomenis ad Eusebium, ridiculum esse ait, quod Archelao successorem Herodem Antipam det idem Eusebius, quasi, inquit, ille non eodem momento dominus unius Tetrarchiae ex patris testamento factus sit, quo Archelaus duorum Tetrarchiarum, quibus, quando ab Augusto exutus et in Galliam relegatus est, tunc Herodes iste Antipas, et Philippus ejus frater, jam decimum annum potiebatur. Deinde, cur Herodes Antipas, subdit ille, potius quam Philippas, aut cur non ambo simul Archelao fratri successerunt? Sed quomodo Tetrarchiarum Archelai successor ille, aut iste potuerit esse, quae in fiscum redactae nunquam in potestatem Herodiadarum venerunt, sed a Procuratore Caesaris administrabantur?

Pag. 388. 8. *Σκιστον καὶ Σκιστον*] Epiphan. *τῶν δύο Σκιστων*. Sueton. in Octavio cap. c. *Duobus Sextis, Pompeio et Appuleio Coss.* Fasti Idatiani: *Duobus Sextis, Pompeio Magno et Appuleio*. Dio, *Sexto Pompeio, et Sexto Appuleio*. Hos perperam, quasi diversi fuerint, rursus intravit Scriptor Chronici: nam his successere Brutus et Flaccus.

Pag. 388. 5. *Μάγνον*] Haec vox abest in edit. Scaligeri, et apud Dionem: habetur vero apud Epiphanium.

Pag. 388. 6. *Βροῦνον*] Ita Epiphanius et Fasti Idati. At Dio Drasum Caesarem Tiberium et A. Norbanum Flaccum hoc anno Coss. habet, ut et Schottus, *Δρούσον καὶ Φλάκκων τῶ δ*. atque ita legendum voluit Petavius et Holstenius. Deinceps addit idem Petavius Scriptoris Chronici anno uno tardiores esse *Fastos*, quam Epiphaniū et Capitolini, usque ad Consulatum Messalae et Grati. Hunc adi.

Pag. 388. 6. *Ετη κβ.*] De annis Imperii Tiberii agunt Scaliger lib. v. pag. 464. et Petavius ad Epiphan. pag. 384.

Pag. 388. 10. *Κράσσου*] Ita Epiphanius et Idatius. Dio et Fasti Flaccum habent. Vide Petavium loco laudato.

V 439

Pag. 388. 12. *Τιβερίου*] Post hunc Consulatum omissus Consulatus Silvani, seu Silvani et Balbi, qui habetur apud Dionem, Epiphanium, Idatium, et alios. Proinde hic apponi debuit nota defectus, non vero, ut in edit. Scaligeri, *P. C. ejusdem Tiberii et Drusi*: indeque emendandae Indictiones v. vi. et vii. Sic porro hoc anno Epiphanius: *Τιβερίου Καίσαρος τὸ β', καὶ Δρούσου Γερμανοῦ τὸ β'*. Deinde sequitur Consulatus Silvani et Balbi.

Pag. 388. 14. *Καὶ Γράτου*] Sic etiam Fasti Idatiani: sed leg. *Κόττου*, ut apud Schottum: is enim est M. Aurelius Cotta.

Pag. 388. 16. *Τιβερίου Καίσαρος τὸ δ'*] Recte, ut apud Dionem: perperam enim Epiphanius et Fasti Idatiani iii. legunt.

Pag. 388. 17. *Αγρίππα καὶ Γάλβα*] Sic Dio et Fasti: Epiphanius, *Αγρίππου καὶ Βάλβου*. Vide Petavium pag. 96.

Pag. 389. 1. *Πούλλωνος*] Ita pariter editio Scaligeri: sed leg. ex Schotto, Dione et Fastis, *Pollione*. Epiphanius, pro *Βετίου*, habet *Ούτέρος*. quomodo etiam Dio.

Pag. 389. 2. *Καὶ Ουάρου*] Varum etiam habet Idatius: sed leg. *Ουάρωνος*, *Varrone*, ex Dione, Schotto et Fastis.

Pag. 389. 3. *Καὶ Λεντούλου*] Addit Epiphanius, *Γάλβου*. Idatius, *Γάλβα*. *Cossum Cornelium Lentulum* vocat Dio.

Pag. 389. 5. *Γετούλικού*] *Getulio* Fasti Idatiani, sed male: is enim est Cn. Lentulus Getulicus.

Pag. 389. 9. *Ιώσηπος*] Lib. ii. de Bello Jud. cap. viii.

P 524 Pag. 390. 1. *Οἱ Καθηγησάμενοι*] Hic rursus ingerit Scriptor Pontificum Hebraeorum seriem et successionem, quam supra descripsit p. 188. de qua prae caeteris egere Petavius lib. x. de Doctr. Temp. cap. xlvii. et seqq. et Seldenus lib. ii. de Successione in Pontificatum Hebr. cap. vii. ubi ille multis expendit discrepantiam inter Eusebium et Auctorem Chronici, quoad seriem et annos Pontificatus, quem adire cuilibet liberum erit.

Pag. 390. 10. *Καὶ Κτίστης*] Hanc vocem asterisco notavit Raderus, tanquam aliquid hic esset omissum, cum id epitheti Alexandro M. attributum nescio an quis attigerit, quod plurimas forte urbes sui nominis condidisse dicatur, quarum catalogum supra descripsit.

Pag. 391. 1. *Ἐν τούτοις τοῖς χρόνοις*] Joseph. lib. i. de Bello Jud. cap. i.

Pag. 391. 9. *Οὗτος πρώτος*] Joseph. lib. xiii. Antiq. Jud. cap. xix. et Epiphan. Haer. xxix. n. iii.

Pag. 391. 20. *Ρούφου καὶ Ρουβελλίνου*] Expungendus hic Consulatus, qui idem est cum Consulatu duorum Geminorum: ii enim, ut est apud Dionem, appellabantur *C. Rubellius Geminus*, et *C. Fusius Geminus*. Recte autem Fasti Idatiani Consulatum duorum Geminorum, sub quo passus est Christus, his verbis expresserunt, *Ruso et Rubellione*: tametsi pro *Ruso*, ut et hoc loco Chronici, *Fusio* legendum sit. Eodem in errore versatus est Epiphanius lib. 11. contra Haereses cap. XL ubi inter Consulatum duorum Geminorum, et Consulatum Vinicii et Longini, *Rufum et Rubellionem* pariter interposuit, quasi diversi fuerint a duobus Geminis. Nec hallucinationem advertit Scaliger lib. VI. de Emend. Temp. pag. 556. et 557. qui suffectos Consules fuisse existimavit, tametsi quibus, subdit ille, incertum. Vid. Lud. d'Orleans ad v. Taciti Annal. pag. 409. Petavium ad Epiphan. p. 96. et Henr. Norisium in Epist. Consulari pag. 8.

Pag. 392. 20. *Εἰς τὴν Κυρίου, καὶ κατὰ ἀλήθειαν*] Haec addititia verbis Lucae haud plana sunt.

Pag. 393. 12. *Τεσσαρακοστῶ*] Mendosum esse locum conficit Petavium ad Epiphan. Haer. LI. pag. 210. quia supra, pag. scilicet 192. annos LVI. menses VI. Augusto tribuit, ex quibus XIV. post Christi Natalem vixit: unde XLII. agere debuit, quo tempore natus est Christus.

Pag. 398. 16. *Τριακοστοετάρτης*] Ita Cod. Vatican. At Ant. Allenus Trecensis Consiliarius, vir doctus, legendum censebat *τετρακοστοετάρτης*, sub quinquagesimum annum quadragiesimi quarti Jubilaei. Nam, ut is subdit, a v. MDCXXXVI. si auferantur III. MDCCCXXXVIII. ex mente Auctoris per L. superabit XLIII. V 440

Pag. 394. 16. *Επακται*] Hanc vocem delet Holstenius.

Pag. 394. 17. *Επακτάς*] Hanc etiam hoc loco idem delet.

Pag. 394. 20. *Ταῦτα εἰσὶν*] Sic restitimus ex Holstenio, cum prave esset editum, *ταῦτα εἰς ζ'.*

Pag. 395. 22. *Τῆ κζ' τοῦ Μαρτίου*] Ita emendavimus ex Holstenio, cum editum esset *ιζ'.*

Pag. 396. 2. *Τοῖς φιλίς.*] Sic pariter edidimus ex eodem Holstenio, cum editum esset *τῆς.*

Pag. 397. 1. *Δευτερόπρωτον*] Vide Gloss. med. Graecit.

Pag. 397. 19. *Ἀνὰ μέσως*] LXX. *ἀνὰ μέσον.* Hebr. *inter duas vespere.*

Pag. 399. 1. *Ἀνέβη*] Textus Gr. habet *κατέβη, descendit.*

Pag. 399. 10. *Εἰσὶν δὲ τῶν Μαθητῶν*] De Apostolis haec Christi Discipulis multi ex eruditis hactenus egere, ac in primis Baronius an. XXXIII. n. XI. Combefisius ad Hippolytum de XII. Apostolis, Binius ad Dorotheum de XII. Apostolis et LXX. Discipulis to. VII. Bibl. Patr. et aliquot alii. Sed cum

quicquid de hisce Christi Discipulis a veteribus etiam quibusdam Scriptoribus dubiae pariter fidei proditum est, Hippolyto scilicet Tyri, et Epiphanio Cypri Episcopis, uti praesertim MSS. Codices, a suppositio illo Dorothæo haustum fere sit, haud alienum duxi ab instituto, si ad Auctoris Chronici illustrationem, Historici vice Commentarii, ex Cod. Regio illius opusculum hactenus integrum ineditum huic subderetur Quippe quae XII. Apostolos, et LXX. Discipulos duntaxat spectant, latine versas habentur in Bibliotheca Patrum, caeteris haud contemnendis omissis, ut quae non modo, quod fuerit in eo conscribendo Auctoris consilium, sed pravam etiam illius fidem aperte prodant. In eo enim omnia fere ἀσέβητα, verisque falsa admista sunt, ubi nusquam sibi constat, anachronismorum quibus scatet nulla habita ratione. Sed et quicquid de LXX. Discipulis ingerit, ex nominibus quae habentur in Epistolis Canonicis desumptum est, adeo ut iis Caesar etiam accusetur, quod Caesaris seu Imperatoris Paulus meminerit, uti a viris doctis pridem est observatum. Quinetiam Auctoris nomen ipsum fictitium est: neque enim Dorotheus ille Martyr in rerum natura unquam fuit, uti supra attigimus, neque ista quae illius nomine circumferantur Tyrius ipse latine Romae scripsit, quae conficta sunt ab otiosis et malae fidei Graeculis, qui Romae Veteris primatum iniquo ferentes animo, Novae praerogativam quavis ratione asserere semper sunt annixi. Atque id sane consilii satis sperit ille a quo confictus est, quique suam aetatem prodit, ὑποβολιμαῖος ille Dorotheus, dum post recensitos LXX. Christi Discipulos, Byzantii longe ante quam Romanis Christianam Fidem praedicatam fuisse probare contendit, indeque Constantinopolitano Episcopo primas partes deberi conficit, captata exhinc occasione Byzantiorum Episcoporum ab eorum primo Stachy ad Metrophanem usque catalogum et seriem pertexendi, vel etiam forte confingendi. Qui quidem licet prorsus, ut diximus, confictus sit, futilis tamen auctoris apud Graeculos ea invaluit auctoritas, ut pro vero habitus sit ac genuino, adeo ut hunc Nicephorus ipse Constantinopolitanus Patriarcha in suam Chronologiam eadem omnino serie retulerit, licet totus iste Tractatus insulis narrationibus, ac ridiculis anachronismis, ut dixi, ubique scatet. Byzantii quippe Episcoporum catalogum ab ipso S. Andrea repetit, vel certe a Stachy, quem ab eo factum Byzantii Episcopum ait, eique successorum continuum seriem affingit, contra quam fidei paullo sincerioris Georgius Cedrenus in Severo p. 256. et Symeon Logotheta in Chron. MS. ubi illo imperante primum constitutum esse Byzantii Episcopum Philadelphum (cujus Dorotheus iste non meminit) et annos III. praefuisse scribunt, cum ante octennium Ecclesiae praefuisset qui-

P 525

dam Presbyter. Huic successorem Eugenium sub Gordiano adscribunt, ac annos xxv. sedisse volunt. Tertium nescio an ii prodiderint. Certe Metrophanem quartum Byzantii Episcopum creatum anno ix. Constantini M. ait idem Cedrenus: quod in an. vi. rejicit Theophanes, in viii. vero Scriptor Chronici, a quo primus Byzantii Episcopus nominatur, ut Alexander ejus successor, secundus, sub an. xviii. ejusdem Augusti, quasi ante Metrophanem nulli antea Episcopi Byzantii fuerint, nisi haec intelligenda sint, ex quo urbs a Constantino fuit instaurata. Sed et non modo hanc a Dorotheo confictam Byzantium Episcoporum seriem amplexus est ipse Patriarcha Nicephorus, sed et Auctor Catalogi Episcoporum Byzantii editus a Leunclavio, et nescio quis Georgius Monachus, alius ab eo quem Hamartolum vocant, qui Chronicon contextit ab Adamo ad Alexium Comnenum, exscriptis ad verbum aliis Scriptoribus, cujus partem aliquam edidit Combesius inter Byzantinae Historiae Scriptores post Theophanem, licet in hisce nihil prorsus novi scribat. Is autem sic de ipso Dorotheo loquitur, verbis pene ipsis quibus ipse Dorotheus in Prologo, sub ann. mundi v. mcccxxvi. Christi cccxvi. Τὸτε καὶ Δωρόθεος Ἐπίσκοπος Τύρου ὁ ἐπὶ Διοκλητιανοῦ πολλὰ κακοπαθήσας, καὶ ἐξορίας καὶ βασάνους ἐπομείνας, ἤκμαζεν. Πλείουσι συγγράμματα καταλειπὼν Ῥωμαϊκὰ, ὡς ἀρροστέρων γλωσσῶν ἐμπειρότατος καὶ πολυλότωρ δι' εὐφυλίαν γενομένος. Ὁὕτως ἀκριβῶς καὶ περὶ τῶν Ἐπισκοπῶν τῶν Βυζαντίου, καὶ ἄλλων πολλῶν διεξῆλθεν τόπων. Ἐπανελθὼν δὲ ἐκ τῆς ἐξορίας, καὶ ἐν τῇ συνόδῳ εὐρεθεὶς καταλαβὼν τὴν ἰδίαν παροικίαν, διήρκεσεν ἕως Ἰουλιανοῦ τοῦ Παραβάτου, καὶ ἐπειδήπερ οὐ προφανῶς, ἀλλὰ κρυπτῶς διὰ τῶν ἀρχόντων ὁ μιὰρὸς ἀνῆρ εἰς τοὺς Χριστιανούς παρεῖνε, καὶν ὁ μακάριος Δωρόθεος κατέλαβεν τὴν Ὀδυσεῖον, ἐνθα καὶ συσχεθεὶς ὑπὸ τῶν ἀρχόντων Ἰουλιανοῦ, καὶ πολλοῦς ἐπομείνας αἰκισμούς, ἐν βαθυτάτῳ γῆραι διὰ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν ταῖς βασάνοις ἐναπέθανεν. Istius Dorothei meminit rursum sub Juliano. Hos vero qualescunque ac supposititios Scriptores in publicum interdum efferi interest, ne ii in posterum ἀγογραφοίς, vel Ecclesiasticis tam temere accenseantur.

Pag. 400. 16. Κλεωνᾶς] Qui alias Κλωπᾶς, et Joachimi patris Deiparae frater fuisse dicitur in Cod. Reg. nuper ex Chio huc allato.

Pag. 402. 13. Δήμας] Baron. an. lxx. n. xi.

Pag. 403. 11. Τυός δὲ λουκούς] Infra pag. 224.

Pag. 403. 13. Ἀπὸ Ἀδάμ] Conferendus haec loco Eusebii in Chron. et ex eo Prosper: neque enim in omnibus cum Auctore concinit.

Pag. 403. 17. χιδ'] χλ' emendat vir doctus ex iis quae habentur an. ii. Solemnis.

Pag. 404. 6. *Ἐπερα τοια*] Primus omnium Eusebius, quod Hippolytus tantum indicaverat, ostendit intervallum a Baptismo ad Resurrectionem non minus esse triennio, quanquam minus quadriennio: quod priores Auctores, praeter Hippolytum et paucos alios, uno anno posteriores biennio terminarunt. Scaliger.

Pag. 404. 14. *Πάσχα τοια ζτη*] Vide Petavium lib. XII. de Doctr. Temp. cap. XVII. et Usserium Armachanum in Anal. to. II. pag. 569. apud quos haec quaestio expenditur.

Pag. 404. 15. *Οὐεννικίου*] Epiphan. *Οὐεννικίου καὶ Δογγίνου Κασσίου*. *Vincius* dicitur Idatio et aliis, et in vet. Inscript. MXXXVII. Vide Herwartum in Chronolog. cap. CCXLIX. et Norisium in Epist. Consulari pag. II.

Pag. 406. 11. *Οντος Αρχιερέως Ελευζάρου υιοῦ Ἀνανίου*] Haec jure delet Cod. Holstenii.

Pag. 406. 12. *Τὸ εἰ μόνου*] Idatiani Fasti MSS. *Tiberiano Caesare* IV. *solo*: ubi observanda vox *Tiberiano*, pro *Tiberio*, ut *Octaviano*, pro *Octavio*. Neque porro solus hoc anno Cos. fuit Tiberius: nam ei adjunctus fuit Sejanus, quo caeso et hoste publico denunciato, illius nomen e Fastis erasum, ut in Lapide Nolano, in quo suffecti ipsi Tiberio eo anno Consules describuntur. Vide Norisium in Epist. Consulari pag. 13. Erant autem Fasti in numero Consulatum Tiberii.

Pag. 408. 1. *Ἐν ἡ' τῆς Αρχαιολογίας*] Cap. VII.

V 442

Pag. 408. 13. *Δουγδόνον τῆς Σπανίας*] Immo Galliae urbe nota.

Ibid. *Οντος Αρχιερέως*] Haec absunt a Cod. Holstenii.

Pag. 408. 14. *Περσίου καὶ Βιτελλίου*] Seu, ut praefert editio Scaligeri, *Περσίου καὶ Βιτελλίου*. Hos Cos. statim etiam post Consulatum Tiberii IV. seu V. ponunt Fasti Idatiani MSS. quos in editis post Galbae et Syllae Consulatum rejecit Labbeus contra fidem Codicis quo usus est, hisce verbis, *Persico et Vitellio Pulo*, adeo ut Auctori Chronici in hoc concinant: tametsi uterque Scriptor in nomine *Persici* hallucinentur, cum P 526 *Paulus Fabius Priscus* dicatur Dioni lib. I. VIII. sed cur *Pulo* addatur Vitellii nomini in Fastis Idatiansis, qui quidem L. Vitellius dicitur eidem Dioni, non plane assequor: neque enim ausim asserere in Fastis fortean Graecis Scriptorem Idatianorum legisse *Οὐιτελλίουπυλον*, ita ut id nominis posteri Graeci Vitellio tribuerint, quod cum esset in teneris *junior* vel *minor Vitellius* appellaretur, et postremus esset ex IV. P. Vitellii filiis, ut scribit Tranquillus. Verum, haec conjectura minus arridet: quin potius existimaverim Auctorem Chronici utriusque Cos. nomina confudisse, et Pauli nomen, quod erat Prisci, Vitellio aptasse. Utcunque sit, constat horum Consulatum male hoc anno referri, quem ii demum gessere post Consulatum Galbae

et Syllae. Errori, ni fallor, ansem dedit Vitellii nomen, Auli praenomine, ac L. Vitellii fratris primogeniti, qui in Consulatu quem cum Domitio Neronis Caesaris patre gesserat, obiit, ut. tradit idem Tranquillus: cui suffectus fuit M. Furius Camillus Scribonianus, cujus cognomento Aruntii praeterea cognomen adscribunt Contius et Temporarius: qua vero auctoritate incertum, nisi forte Fastrum Siculorum, quorum excerpta tum vulgata erant, in quibus, ut et in Idatianis, Aruntius cum Ahenobarbo copulatur. Nam alterius gentis fuisse Aruntios, seu Arruntios, uti habent Fasti Capitolini, satis indicant Consules anni U. C. DCCXXXI. et DCCLVIII. et certe in Fastis Onuphrianis deest cognomen Arruntii in Camilli Scriboniani nomine.

Pag. 408. 18. *Μετὰ τὸ Βάπτισμα*] Vide Petavium lib. XII. de Doctr. Temp. cap. XIX. ubi gesta Christi a Baptismo usque ad Passionem percurrit.

Pag. 408. 20. *Τῷ ἰδ' ἔτει τῆς Τιβερίου*, etc.] Vide Herwartii Chronologiam cap. CLIV. CLVI.

Pag. 409. 3. *Τοῦτο δὲ ὁ Πάσχα*] Hic IV. Paschata numerat ab initio Praedicationis Christi: qua in sententia videtur fuisse Eusebius lib. I. Hist. Eccl. cap. X. cum alii III. duntaxat putent. Vide Henric. Valesium ad hunc locum Eusebii.

Pag. 410. 14. *Τετάρτην*] Holsten. *Τρίτην*.

Pag. 410. 17. *Ἰώσηπος*] Lib. VII. Antiq. Jud. cap. X. XII. XIII.

Pag. 410. 21. *Ἐν Βασιλεύς*] Haec absunt a Cod. Holstenii.

Pag. 411. 1. *Πόντιος Πλάτος ἔχρημάτισεν*] Has tres voces ex Holstenio addidimus. Sed et pro ὄς, legendum ὄς, *ille*: ita enim efferunt Graeci recentiores. Ridicula vero quae de Pontii Pilati nominis etymo Auctor hic inseruit, quae apud aliquot alios Scriptores etiam habentur.

Pag. 411. 5. *Ματθαῖος*] Immo Lucas cap. XXXIII. 7. etc.

Pag. 411. 7. *Ἀπέπεμψεν αὐτὸν τῷ Ηρώδῃ*] Male hic ordo invertitur contra Joannis Evangelium: nam Christus primo ductus fuit ad Annam, deinde ad Caipham. Vide Selden. de Success. in Pontif. Hebraeor. cap. XI.

Pag. 411. 15. *Ἐν δὲ Παρασκευῇ*, etc.] Ex Petro Alexandrino lib. de Paschate, cujus excerptum ex veteri exemplari excerpit Casaubonus in Exercit. in Annal. Eccles. pag. 670.

Pag. 411. 17. *Ὅπερ μέχρι νῦν*] Nam Ephesi conscriptum a Joanne Evangelium consentiunt Scriptores. Vide Baronium ad. XCIX.

Pag. 412. 4. *Καὶ ἔσχοισθη*] De hoc Solis deliquio tempore Passionis Dominiçae egere prae caeteris Africanus apud

V 448 Georgiam Syncellam, Petavius lib. xii. de Doctr. Temp. cap. xxi. et in Notis ad S. Epiphanium pag. 276. et Grandamicus lib. 1. de Morte et Natali Christi cap. ii. ut omittam alios.

Pag. 412. 5. *Ἰερεὶ οὐ*] Haec delet Cod. Holstenii, usque ad voces, τοῦ φηλοῦ ἐκλεῖψεως.

Pag. 412. 9. *Φηγοῦν*] Cujus verba pluribus excutit Philoponus lib. ii. de Creat. mundi cap. xxxi. lib. iii. cap. ix. et ex eo Grandamicus, Huettius, et alii. Phlegontem vero et ejus Olympiadas laudat praeterea idem Philoponus lib. v. cap. 1. ut et Africanus apud Georgium Syncellum pag. 322. Stephanus de Urbibus, et alii: de quo consulendi Scaliger ad Eusebium p. 185. Vossius de Hist. Gr. etc.

Pag. 412. 14. *Τὰ πολλὰ Νικηλας παραστρέψας*] Haec ex Holstenio addidimus, quas habentur infra apud Scriptorem Chronici, ubi hunc Phlegontis locum rursus laudat hoc ipse anno.

Pag. 413. 20. *Ἄλλ' ἔστι, etc.*] Haec desunt in Cod. Holstenii, usque ad voces, τῶν ἔθρων.

Pag. 414. 7. *Νεφεῶν*] Addidimus ex Holstenio *εἰδότες*.

Pag. 414. 14. *Παρεῖ τῶν*] Holsten. *παρὰ τὸ* atque sic edidimus.

Pag. 414. 16. *Καὶ εὐπένομεν*] Commutandi videntur ex superioribus numeri, et rescribendum, unde colligimus *ἔτι xl. naturalis Cycli Lunaris, qui xix. annos continet, postea vero x. xxi. epactas adjunctas*, etc. quod superiora evincunt ejus generis initia. Haec suo Codici adscripserat Anton. Allenus Trecensis vir doctus.

Pag. 414. 17. *Ἐκκεῖναι καὶ*] Holsten. x.

Pag. 414. 19. *Ἀσπυοῦς*] Hanc vocem delet Holstenius.

Pag. 415. 2. *Τῆ καὶ*] Holsten. *καὶ καὶ*.

Ibid. *Τῆ καὶ*] Holstenius, *καὶ*. Vide Notas Cotelerii ad librum v. Constitutionum Apostol. cap. xiv.

Pag. 415. 9. *Καὶ δέδεικται*] Vide et confer tractatulum de anno Nativitatis et Passionis Christi, qui Chronico Paschali subjicitur.

P 527 Pag. 416. 5. *Τὸ τῶν Ἀποστόλων*] Scriptorum sententias, qui S. Ignatium ab Apostolis Antiochiaë ordinatum ~~ἑαίσε~~ Episcopum tradidere, multis expendit idem Cotelerius ad Constitut. Apost. pag. 298.

Pag. 416. 6. *Ἐπιτολή*] Epistola scilicet interpolata ad Trallianum n. x. cujus interpretationem veterem hic damus.

Pag. 417. 10. *Τεθνηκώς*] Hinc supplendus hiatus unius aut alterius vocis apud Eusebium in Chron.

Ibid. *Τῶ δὲ τεράτῳ*] Eadem verba affert Eusebius, et ex eo S. Hieronymus in Chron. cujus latina hic descripsimus.

Pag. 417. 17. *Ἐν τῷ καὶ τῆς Ἰουδαϊκῆς ἱστορίας*] Cap. iii.

Pag. 417. 10. Βασι] Vide Selden. lib. 1. de Success. in Pontif. Hebr. cap. xi.

Pag. 418. 11. Κατὰ φησὶν ὁ Μέγας Βασιλεὺς] Haec delet Holstenius.

Pag. 419. 4. Τῇ ἡμέρῃ] Holsten. τετάρτῃ.

Pag. 419. 7. Ο ἕγνος Ἀθανάσιος] Hunc locum Athanasii usque ad αἰώνων, omittit Cod. Holstenii.

Pag. 419. 17. Καὶ τῇ 17.] Holsten. 18.

Pag. 419. 22. Ἐξ ἧς κανονίζοντες] Haec pariter absunt a Cod. Holstenii usque ad Ἀμὴν. An respexit Festum divinis Apostolorum, de quo in Gloss. med. Latin.

Pag. 420. 9. Βαρνάβας] Barnabam unum fuisse ex 12X. Christi Discipulis, ex variis Scriptoribus docet Cotelarius ad illius Epistolam pag. 4, et ad lib. 1. Recognit. cap. VII.

Pag. 420. 21. Πολύκρου] Quem perperam Polycrates Ἰουδαίων ἄφ' Ἀποστόλων vocat, de quo Act. XXI. 8.

Pag. 421. 6. Ἰάκωβος] Vide Cotelarium ad lib. II. Constit. Apostol. cap. LV. et ad lib. II. Recogn. cap. LXVIII.

Pag. 421. 11. Ἐλεῖν δὲ καὶ αὐτὸν παρεκλούθησας.] Vide Baron. an. LVIII. n. LV.

Pag. 421. 17. Περὶ τῆς γεννήσεως] Haec delet Cod. Holstenii usque ad ὧρα τῆς ἡμέρας.

Pag. 422. 1. Χωρὶ καί.] Holsten. Χωρὶ καί. quomodo edidimus.

Ibid. Ἦρα τῆς ἡμέρας] Leg. νυκτός. Et ποκ, ἡμέρα ἰ τῆς νυκτός. Leg. ἡμέρας, Librarii vitio inversa.

Pag. 422. 2. Καὶ ὁ Ἰορδάνης] Haec, ut et quae mox subdit, sumpta sunt ex Apocryphia.

Pag. 422. 15. Καὶ Ἰστανρόθη] Vide Petavium lib. XII. de Doctr. Temp. cap. XII. et in Auctario lib. VIII. cap. III.

Ibid. Ὀμπερὸ καί.] Alii κί.

Pag. 422. 20. Ἀρουνιὸν καὶ Ἀνοβάββα] M. Furii Camilli Scriberniani, qui hic Arruntius dicitur, et Domitii Aenobarbi Consulatus poni debuit in Indict. IV. uti supra monnium. Vide Norisium in Epist. Consul. pag. 14.

Pag. 423. 6. Σελήνης 17 καί.] Holsten. τῇ 18.

Pag. 427. 14. Θάλασσα] Lib. de vita Mosis: ἄγεται τὰ διαφανήρια λαμοφανῆς ἕρατῃ, καὶ Χαλδαῖοι λεγόμενα Πάσχα.

Ibid. Καὶ Ἰουδαίων] Lib. II. Antiq. Jud. cap. V. Ὅθεν οὖν ἴτι κατὰ τὸ ἄθος οὕτως θάλασσα, τὴν ἕρατὴν Πάσχα καλοῦντας. Σαρμαῖοι δὲ ἐκτεθρακτα, δι' οὗ καὶ Ἰουδαίῳ τὴν ἡμέραν ὁ Θεὸς αὐτοῦς ὑπαγορεύσας Ἀγγυλοῖς ἐνεπέτασεν τὴν νόσον.

Pag. 429. 7. Καὶ πᾶν ἔλασεν τῆς ἡμέρας.] Haec desunt in Holstenii Codice.

Pag. 429. 16. Τὸ οὖν καί.] Holsten. legit 18. Id etiam adverterat vir in hacce veritate Anton. Allenus, ubi ita ille:

V 444

Idem peccatum anno v. MDXL. Cyclus Lunariorum naturalis xi. vocatur, cum naturalis sit xii. quem eodem anno prodit, a quo si Epactae ducerentur, fuisset xii. non quam prodit. Proinde voces κατά φύσιν, esse glossema opinatur.

Pag. 430. 14. Γάλβα καὶ Σύλλου] Servii Sulpicii Galbae, et L. Cornelii Sullae Consulatus cadit, uti supra monuimus, in Ind. v. an. Chr. xxxiii. Vide Norisium in Epist. Consulari pag. 16.

Pag. 430. 15. Αγρίππας] Ex Chron. Eusebii, ubi consulendus Scaliger.

Pag. 430. 17. Γάλλου καὶ Νοννιανοῦ] C. Sestio Gallo, et M. Servilio M. F. Noniano, in Fastis Onuphrianiis. Alter, Nonianus etiam dicitur in Idatianiis. Vide Norisium p. 23.

Pag. 430. 18. Ἐπὶ τούτων τῶν Τριάντων] Ex Chron. Eusebii, ex quo etiam Orosius lib. vii. cap. iv.

Pag. 431. 2. Τερτουλλιανὸς ὁ Ρωμαῖος] Hae voces absunt ab Eusebio.

Pag. 431. 3. Λελιανοῦ καὶ Πλαύτιου] Fasti Idatiani, Aemiliano et Plautio. Prosper, Gallieno et Plautiano. Anonymus Cuspiniani, Gallieno et Plautio. Vide Norisium p. 24.

Pag. 431. 4. Τετάρτη ἔτει] Vide Baronium an. xxxix. n. ix. et seqq.

Pag. 431. 11. Ἐν τῷ Παλατίῳ] Immo in villa Luculliana, ut est apud Sueton. Eusebius, in Campania.

Pag. 431. 12. Ἀπαις καὶ ἀγύνας] Recte adscriptum Codici, οὐχ οὔτως: habuit enim uxores et liberos.

Ibid. Ἐκῶν ὄ.] Sueton. cap. lxxviii.

Pag. 431. 13. Ἐτη δ.] De annis Imperii Caligulae egerunt Scaliger lib. v. p. 468. Herwartus in Chronogr. cap. ccc. et Petavius ad Epiphanium p. 384.

Pag. 431. 14. Ομοῦ ,εἰρημῆ.] Abhinc ad finem usque Chronici, anni mundi omnes unitate peccant et superfluant: quod paralogo accidit, dum Librarius vel Lector parum accuratus, ac insuper turbatus forte hiatus annorum Neronis, non animadvertit in superioribus annum decessoris ultimum, non successoris primum constanter usurpari, hoc successoris primum designari credens, et eum et caeteros similes ad finem omnes unitate auxit. Nec alia ratione occurri annorum ruinae potest, nisi Indictiones et Olympiades omnes sua sede revellantur, quod a vero longius recedere visum est. Quare pro v. MDXLVII. rescribendum v. MDXLVII. et ita deinceps, unitate dempta. Haec observata ab Antonio Alleno.

Pag. 431. 15. Νιγρίνου] Ita etiam editio Scaligeri: sed leg. Νιγρίνου: atque ita emendavimus.

Pag. 431. 17. Ἰωσήπος] Lib. xviii. Antig. Jud. cap. ix.

Ibid. Καὶ Αγρίππαν λύσας] Ex Chron. Eusebii.

Pag. 431. 20. Οσως ἔβασλευσεν] Hasc referuntur ad Agrippam, ideo quae de Herode hic inseruntur, parenthesi inclusimus.

Pag. 432. 1. *Ιάσηπος*] Lib. i. de Bello Judaico cap. xxi.

Pag. 432. 4. *Πόντιος Πιλάτος*] Ex Chronico Eusebii et lib. ii. Hist. Eccl. cap. vii. a quo etiam hausere quae habent Georgius Syncellus p. 180. Scriptor Sylloges Historiarum Scaligeriana p. 387. Cedrenus p. 195. et Symeon Logotheta in Chron. MS. Aliter de Pilati morte scribit Joannes Antiochenus in Excerptis Valesianis p. 809. quem a Nerone gladio caesum ait, quod Christum absque Principis auctoritate ausus esset morte mulctare. Scribunt alii, ut auctor est idem Cedrenus, apud Caesarem Christi causa accusatum a Maria Magdalena, pelli recens bovi detractae insutum una cum Gallo, vipera et simia, ut solent Romani, radiisque Solis expositum periisse, vel denique, ut alii tradidere, utris instar excoriatum obiisse. Hunc propriis se manibus interfecisse scribit Gregorius Turon. lib. i. Hist. cap. xxiv. Ita etiam Glycas p. 234. Sed quae de Pilati morte vel supplicio, hic et ab aliis traduntur, hausta videntur ex Actis ejusdem Pilati apocryphis, Maximiani Imp. jussu confictis, quae se vidisse testatur Epiphanius, et de quibus egit Eusebius: quorum auctorem quendam Theotecnum fuisse voluit Theophanes et Cedrenus, cujusmodi habentur in Bibliotheca Regia et Colbertea, eadem forte quae laudantur ab eodem Gregorio Turon. cap. xx. eod. lib. V 445

Pag. 432. 9. *Κασσιανού*] Leg. *Κασσιανού*, ut apud Schottum, Idatium, et Anonymum Cuspiniani. Dio, lib. lxx. *Aproinium Celianum*, vel *Cassianum* vocat.

Pag. 432. 10. *Πέτρος*] Ex Chron. Eusebii. Vide Syncellum p. 331. etc.

Pag. 432. 12. *Μάρκος*] Euseb. in Chron. *Marcus Evangelista interpres Petri in Aegypto, et Alexandriae Christum annuntiat.* Vide Eutychiei Origines, et ibi Seldenum.

Pag. 432. 16. *Τὸ β' μόνον*] Leg. *γ'*, ut apud Dionem, Idat. et al. Vide Sueton. in Caligula cap. xvii.

Pag. 432. 17. *Ἐπὶ τούτου τοῦ Γαίου*] Vide Chronicon Eusebii.

Pag. 432. 20. *Ἐπὶ τῶν ἰδίων σπαθαρίων*] *A protectoribus suis*, Euseb. in Chron. *Ἐπὶ τῶν ἐν στρατείαις ἐπισήμων*, in Gr.

Pag. 432. 21. *Ὁν ἐπὶ τῶν ἰδ'.*] Sic Cod. Vatican. Leg. *κθ'*. Ita Eusebius. Natus enim Caligula Germanico patre et Capitone Coss. an. Chr. xii. Sueton. num. viii.

Pag. 432. 2. *Ἐπὶ τῶν ἰδ'.*] De annis Claudii agunt Scaliger lib. v. pag. 466. Herwartus in Chronolog. cap. cclm. et Petzavius ad Epiphanium pag. 385.

Pag. 488. 3. *Αντωνίου*] Ita Fasti Idatiani: eod leg. *Σατυριανίου*, ut apud Dionem, et in caeteris Fastis.

Ibid. *Τούτω τῷ πρώτῳ ἔτι*] De anno quo S. Stephanus Martyrii palmam est adeptus, praeter Baronium, praes caeteris agit Henric. Valensius ad Eusebii Hist. Eccl. lib. vi. cap. 1.

Pag. 488. 20. *Τὸ δ.*] Leg. τὸ β. ut in Idatiano et aliis Fastis, et apud Dionem.

Ibid. *Καὶ Δείγῳ*] Vide Norisium in Epistola Consulari pag. 29.

Ibid. *Τὸ α.*] Leg. τὸ γ.

Pag. 485. 14. *Ἰωσήπου*] Lib. i. de Bello Jud. cap. xxi.

Pag. 485. 16. *Κράσσευ*] Leg. *Κράσσευ*. Ita Scaliger. Fasti omnes, et Dio.

Pag. 485. 20. *Οὐεννυλίου*] *Vinicium* vocant Dio et Festi.

Pag. 486. 5. *Κλήμης*] In Beccogit. lib. x. cap. lxx. lxxi.

Ibid. *Καὶ Τατιανὸς*] Hoc non extat in libro ad gentes: nam is alia scripsit, ut testatur Clemens Alexandrinus.

Pag. 486. 8. *Αυερικῶ*] De his Coes. consulendus Norisius in Epist. Consulari p. 32.

Pag. 486. 19. *Ἰωσήπου*] Lib. ii. de Bello Jud. cap. xi.

Pag. 487. 15. *Ὡς λέγει Χρυσόστομος*] Haec verba desunt in Cod. Holstenii.

Pag. 444. 8. *Μηδέποτε γίνεσθαι*] In hac Sententia sunt Procopius Gazaeus cap. i. et vii. ad Genesim, Lactantius, Chrysostomus, Damascenus. Quod si de Coelo Empyreo esset sermo, non abs re docerent. Vide Comibr. lib. ii. de Coelo cap. iv. q. i. art. ii. et cap. v. art. ii. Haec Raderus.

Pag. 444. 21. *Γαμοῦνες καὶ γαμίζόμενοι*] Haereticos illos carpit, qui mortuorum resurrectionem de liberorum procreantione continua intelligendam putabant, de quibus Philastrius. Vide Dissertat. xxxii. ad Joinvillam sub initium.

Pag. 445. 11. *Ὅτι ἔστιν ἐμὸν κοῦρο δοῦνα*] Nota hunc locum propter humanitatem Christi, quam infra solum spectat, cum de Justis ad coelum vocandis esset, eamque rem Deo Patri adscribit. Sic idem Raderus.

Pag. 447. 14. *Ὅτις μετὰ τῶν ἀσεβῶν*] Haec sententia ab Ecclesia damnata est. Putat Auctor medium fore locum etiam adultis inter coelum et inferos post extremum Judicium. Idem Rader.

Pag. 450. 11. *Ζηρυχέον*] Haec et sequentia absunt a Cod. Holstenii, naque ad annum xiv. Neronis. Ferre Cyrilli Epistola hic allata, inter editas non habetur, cujus interpretationem Raderianam hic dedimus. Sed nuncio an is bene reddiderit haec verba sub initium, καὶ διὰ τὸ πρὸς σφὲ εὐλαβέων οὐσίαν, quae videntur ita verti debuissae: et propter

V 446
P 529

consuetudinem quam habent cum tua Pietate, vel Reverentia. Vide Gloss. med. Graecit. in *Εύλαβεις*.

Pag. 459. 5. *Φαξάδ*] Holsten. *Αφραξάδ*.

Pag. 459. 12. *Ικαλινοῦ καὶ Τραχανοῦ*] Perperam editio Scaligeri *Ταλικού* praefert. Quem vero Trachanum Auctor Chronici, *Trachalum* vocant Fasti Idatiani MSS. Alii *Trachatum*.

Pag. 459. 13. *Αφανῆς γέγονεν*] Fasti Idatiani ad hunc annum: *His Cos. Nero non comparuit*. Eadem loquendi formula utitur Chronici Scriptor, ubi de nece Domitiani: *ἀφανῆς γενόμενος τελευτῶ*. At cur de Domitiano ita scripserit, haud forte mirum, quod a Senatoribus in Templo (ut certe fingit) illo interempto, subtractum oculis omnium in coelum raptum plebi persuadere in animo ii habuerint. Simile vero quidpiam de Nerone dici non potest, nisi audiendus sit Auctor Miscellae, qui scriptum vitium *defedisse scribit*: cui consentit Nicephorus Constantinopolitanus in Chronolog. *συναγὼν ταυτὸν ζῶντα ἔλασσε* ubi Continus legendum censebat, *κατέσφαξεν*. Procliviori emendatione *ἔχρησεν* dixisset, quae vox Graecis idem sonat quod *κατέσφαξεν*. Idem Fasti Idatiani de extincto Valente: *ex ea die Valens Augustus nusquam apparuit*, igne scilicet in tugurio consumptus. Scaliger explicans haec in Abydeni fragmento ex Historia Assyriorum: *ὁ μὲν Θεσπίσας παραγοῖμα ἠφρόνιστο* id est, inquit, obiit. At in Chronico nostro pag. 26. aliter haec vox *ἀφανῆς* sumitur, ubi de Saturno: *ἀφανῆς ἐν τῇ Συρίᾳ γενόμενος*, non amplius scilicet reversus in Syriam: neque enim in Syria obiit. An igitur Scriptor Chronici vanum illam quorundam errorem attigit, cujus meminit Augustinus lib. xx. de Civit. Dei cap. xix. et Severus lib. ii. Hist. Eccl. qui nec eum occisum putabant, sed subtractum potius, cum putaretur occisus, vel etiamsi se gladio ipse transfixerit, curato vulnere ejus, vivum occultatum donec suo tempore revelaretur et restitueretur in regnum, sed et neque alium esse ab Antichriste existimabant: cui quidem confirmando errori ipsorum Gentilium accessit vulgata opinio, cum haud multo post illius necem, adhuc in vivis esse, et brevi magno inimicorum mole reversuram quidam jactarent, quod testantur Suetonius et Tacitus. Sane de Nerone idem fere quod Scriptor Chronici narrat Lactantius de Mortibus Persecut. n. ii. ubi etiam vulgarem hanc opinionem attigit: *Dejectus itaque fastigio Imperii, ac devolutus a summo tyrannus impotens, nusquam repente comparuit, ut ne sepulchrae quidem locus in terra tam malae bestiae appareret. Unde idem quidam deliri credunt esse translatum ac vivum reservatum, Sibylla dicente matricidam profugum a finibus esse venturum, et quae primus persecutus est, idem etiam novissimus persequatur, et Antichristi praecedat adventum*. Secus tamen de Nerone tumultu scribunt Suetonius et Eutropius.

Pag. 459. 14. *Ἐκ συσκευῆς τῶν Ἰουδαίων*] Haec ex libris apocryphis desumpta.

Pag. 459. 16. *Ὡς ἐπέδρασαν*] Cod. Vatic. *καθότι Πιλάτω ἀπεκεφάλησεν ὡς εἰς ἐπέδρασιν*. Rader. *Καθότι Πιλάτον ἀπεκεφάλισεν ὡς ἐπέδρασιν*. Vide quae supra annotamus de Pilati morte.

Pag. 459. 16. *Ἐπῶν ξθ'*] Sic etiam Cod. Vatic. Sed est error in numero: obiit enim Nero xxxii. aetatis anno. Suetonius.

Ibid. Μετὰ Νέρωνα] Ex Eusebii Chronico.

Pag. 459. 17. *στ'. σθ'. σθ'. σι'. σια'*] Haec post vocem *Ρώμης* desunt in edit. Scaligeri, eaque omisimus, atque Raderus uncis incluserat.

Pag. 459. 18. *Ἐκαστος*] De annis Imperii Galbae, Vitellii et Othonis, qui alias perobacuri sunt, egerunt praeter Clementem Alexandrinum Scaliger lib. v. de Emendat. temp. V 447 Petavius ad Epiphanium p. 385. et Pagius in Prolog. ad Dissert. Hypat. n. xix.

Pag. 460. 4. *Ρωμαίων ζ'*] Plerique Scriptorum, Galbam, Vitellium et Othonem in Imperatorum serie omittunt, quod, ut ait Scaliger, *de iis vix quidpiam colligi possit praeter argumenta, incertaque eorum sint initia*: adde et quod arrepti, vel delati, gestique Imperii per tumultum quendam militarem tempus brevissimum fuerit. Unde tres hos Principes *ἀθλίους καὶ ἐνιαυσίους ἄρχοντας* vocat Eunapius in Prooemio. Proinde ex iis sunt quos Lampridius in Heliogabalo et in Alexandro Severo, *semestres et vix annuos et bimos*, Pollio vero in Claudio, *tumultuarius Imperatores ac regulos* appellant, *τῶν ἐν τοῖς ὀνειροῖς φαντασιῶν οὐδὲν ἄλλοσιότερον γεγονότας*, ut addit Zosimus. Iis igitur, ut dixi, omissis, Neroni Vespasianum statim subdunt, ut Auctor Chronici rursus pag. 166. ubi Vespasianum post Neronem imperasse exerte ait, Hippolytus et Eusebius in Chronicis, idem Zosimus lib. i. Epiphanium in Ancorato n. lx. Marcellinus Comes, Senator, Mellitus in brevi temporum Expositione MS. Gregorius Turon. lib. i. Hist. cap. xxxiii. xxxiv. Freulfus, Auctor Collectionis Historicae apud Canisium to. ii. Antiq. Lect. et aliquot alii, qui Vespasianum vii. ex Romanis Imperatoribus fuisse aiunt, caeteros deinceps Augustos, adjecto ad septimum numero recensentes: quod scilicet Vespasianus statim fere post mortem Neronis Imperator acclamatus fuerit, tres vero alii pro tyrannicis habitis sint, quorum Principatum, non Imperium, sed *rebellionem* ideo vocat Tranquillus in eodem Vespasiano cap. i. Clemens Alexandrinus lib. i. Stromat. et Orosius lib. vii. cap. ix. Vitellio et Othone duntaxat ex Imperatorum serie segregatis, ab Augusto, cui Monarchiae Romanae inchoatae primordia adscribunt plerique, ut observat

P 530

Usserius, octavum Titum, Domitianum vero nonum ponunt, ita ut Galbam non subtrahant, cum is primus a Nerone defecerit, a Galba deinde Otho et Vitellius: quos tamen idem Epiphanius lib. de Ponder. n. xi. in Imperatorum serie admittit.

Pag. 460. 4. *Ετη θ'.*] Obiit nempe Vespasianus anno Imperii ix. et die vii. ut est apud Eutropium et Orosium. Dio vero annos x. diebus vi. minus, Clemens Alexandrinus an. xi. menses totidem, dies xxii. imperasse scribunt. Cujus tantae diversitatis causam recitat idem Dio apud Xiphilinum, quod scilicet inter mortem Neronis, et initium Imperii Vespasiani, annus et xxii. dies intersint, qui eidem Vespasiano adscribuntur a Dione, quod Nerone superstite Imperator acclamatus fuerit. At cum Paschalis Auctor Vespasiani Imperium incipiat a morte Neronis, ac ix. duntaxat annos eidem tribuat, factum inde ut infra duos sub eo Consulatus omiserit, uti mox docemus.

Pag. 460. 6. *Τρον Ρουφίνου*] Ita Fasti Idatiani. Vide Norisium in Epist. Consul. pag. 46. 47:

Pag. 460. 7. *Επι τούτων*, etc.] Haec desumpta sunt ex Apocryphis.

Pag. 460. 11. *Τῷ ἀντὶ ἔτι*] Desunt ista in Cod. Holstenii, usque ad *γίνεται Πατριάρχης*. Caeterum eorum errorem secutus est Auctor Chronici, qui Petro Jacobum fuisse superstitem volunt, de quorum sententia consulendus Cotelierius in Epistolam Clementis ad Jacobum p. 406.

Ibid. *Πατριάρχης*] Atqui ea aetate nondum id nominis notum erat apud Christianos, de cujus initio apud Constantinopolitanos egit prae caeteris Allatius in libris de Consensu utriusque Ecclesiae.

Pag. 460. 13. *Ανιὼν ἐπὶ τὴν Ρώμην*] Jacobum eodem anno quo Christus in coelum ascendit, ordinatum Hierosolymorum Episcopum docet Eusebius in Chronico. Neque verum est quod ait Auctor Chronici, tum a Petro ordinatum esse cum is Romam proficisceretur. Occisus est autem anno Neronis vii. testibus eodem Eusebio et Hieronymo in Scriptoribus Ecclesiasticis. Longe enim aberrat, quod Vespasiani primo, Ind. xi. Galba et Tito Rufino Cosa. Jacobi necem consignat. V 448 Haec Petavius ad Epiphanium pag. 466.

Ibid. *Εξελεύθησεν*] Vide Epiphan. Haer. lxxviii. n. xiv.

Ibid. *Τὸ σχῆμα*] Sic infra in Juliano. Joan. Malela de Ignatio Episc. Antiocheno: *καὶ ἔλαβε τὸ σχῆμα τῆς Ἐπισκοπῆς Ἀντιοχείας μεγάλης*. Herodianus lib. vi. init. *παραλαβόντος δὲ τὴν ἀρχὴν Ἀλεξάνδρου, τὸ σχῆμα καὶ τὸ ὄνομα τῆς βασιλείας ἐκεῖνο περιέκειτο*. et lib. vii. *φέρων Βασιλέως ὄνομα καὶ σχῆμα*. Chronicon Paschale an. xi. Theodosii Jun. *Ἐισελθόντος Ἀσίου*

Ἐπιφανίου πόλεως μετὰ τοῦ σχήματος ἐν τῇ Μεγάλῃ Ἐπιφάνειᾳ, etc. Vide Theophanem anno x. Constantini M.

Pag. 460. 17. Τῆς Βιθυνίας] Reliqua deesse in MS. annotatur in edit. Raderi: proinde incertum an ex terrae motu labefactata vel eversa intelligatur Nicomedia.

Pag. 460. 19. Ἀγρίππας] Chron. Eusebii: *Judaeorum Agrippa, superioris Agrippae filius, ann. xxvi. ubi Scaliger observat hunc Agrippam, non eo quo excisa sunt Hierosolyma, sed tertio Imperii Trajani anno obiisse, ex Photio Cod. κκκπλ. in Justo Tiberienai.*

Ibid. Οὐσηπασιανὸς] Ex Chronico Eusebii.

Pag. 461. 10. Ἀντοκράτορος μόνου] Fasti Idatiani, *Vespasiano π. solo. Fasti alii Titum Caesarem adjungunt.*

Pag. 461. 11. Τριακοστῶ ἑννάτω] Haec expungit Cod. Holstemii usque ad vocem Κυρίου.

Pag. 461. 18. Ἰώσηπος] Lib. vii. de Bello Judaïco cap. xvn. Vide Scaligerum lib. v. de Emend. temp. p. 474.

Pag. 464. 20. Πάσας δὲ ἐπαρχίας] Haec et quae sequuntur usque ad haec verba, ἀλώσεως καταλαβούσης, desunt in Cod. Holstenii.

Pag. 461. 21. Ἐδσέβιος] In Chronico, et lib. iii. Hist. Eocl. cap. v. Severus Sulpitius: *nimirum ita Deo placitum, ut eo tempore quo Dominum cruci affixerat, gens impia neci daretur.*

Pag. 462. 9. Πραΐδας] Cod. Vatic. πρέδας.

Pag. 462. 10. Καὶ τὰ μεγάλα Χερουβειμ] Perstabant adhuc eo ipso loco, imperante Justiniano, ut auctor est Nicephorus Uranus in vita S. Symeonis Stylitae Junioris n. π. Συμβάν δὲ τὸν Συμεῶν μετὰ ταῦτα κατ' ἐκείνο καιροῦ τῆς Αντιόχου διαγείν, ὃ Χερουβειμ εἰκότως ἀπὸ Τίτου ἐλόντος Ἱεροσόλυμα λέγεται, εἰκόνας τε περιωνύμους τῶν Χερουβειμ ἀπὸ τῆς ἐν αὐτοῖς ἀνελομένου ναοῦ πρὸς τε τὴν Αντιόχου μετακομισάντος, κἀνταῦθα τῆς πόλεως εἰς ἐν ἐπιφανεστάτῳ στήσαντος. Quas vero Cherubinorum figura fuerit, docent liber iii. Reg. cap. vi. et Josephus lib. viii. Antiq. Jud. cap. ii. Porro pro τῆς πόλεως, in hoc loco Chronici, ταῖς πόλεις emendavimus. Ita enim legendum fuit, aut τῇ πόλῃ. Mox pro τὰ Χερουβειμ, legendum videtur Σεραφειμ: atque ita reddidimus.

Pag. 462. 19. Δάφνης] De quo quidem Antiochiae suburbano multa multum sunt commentati, ac in primis Scaliger ad Eusebii Chron. p. 152. Casaubonus ad Capitolinum pag. 64. et P 531 Petavius ad Epiphanium p. 305. Vide praeterea Baldricum lib. ii. Hist. Hierosol. p. 104. Will. Tyr. lib. iv. cap. x. et Fulcon. lib. iv. Viar. Hierosol. sub fin. quibus addendus Chericus Rhetor in Encomio MS. Summi, Ducis Palaestinae, sub Justiniano, ex Codice Regio ii. κροδλκπ.

Pag. 462. 21. Συναγωγή] Josephus lib. xii. Antiq. Jud.

cap. III. lib. II. de Bello Jud. cap. X. lib. VII. cap. XXI. et XXIV. Judaeos Antiochiae habitasse, et Synagogam habitasse testatur. Universitatis etiam Judaeorum, qui in Antiochen-sium civitate constituti erant, meminit lex prima, quae est Antonini, Cod. de Judaeis et Coelicolis.

Pag. 463. 7. *Συνάγεται*] Similem annorum *δμάδα*, sive collectionem, hoc loco habet Euseb. in Chron. et ex eo Prosper, ut et Cedrenus pag. 241. tametsi in annis ubique Scriptori non concinant.

Pag. 463. 10. *Τεσσαράκοντα δύο*] Non praecise anni XLII. sunt: enim tantum XXI. fluente XLII.

Ibid. *Ἀπὸ δὲ ἔκτου ἔτους*] Eusebius: a *Dari secundo anno, sub quo rursus Templum aedificatum est.* Sed ex superioribus, anno scilicet II. Olympiadis LXI. anno VIII. Julii Caesaris, et anno XXI. Constantini, legendum *octavo.* Unde pro *ἔκτου*, quidam reponendum *ὄκτου* censent: sed ita etiam habet Cod. V 449 Vatic.

Pag. 468. 18. *Ἐξ ἑτη φήξ.*] Euseb. *anni DXX.*

Pag. 463. 14. *αργ.*] Euseb. *anni MCM.* Prosper *MCM.*

Pag. 463. 16. *Ἰωσηπος*] Deest haec periocha in Cod. Holsteniano, usque ad *λεθοβοληθέντα.*

Pag. 464. 1. *Κομμηνηνοί*] Sueton. in *Vespas.* cap. VIII. *Thraciam, Ciliciam, et Commagenem in Provinciarum formam redegit.* Chron. Eusebii: *Achaia, Lycia, Rhodus, Bysantium, Samus, Trachea, Cilicia, Commagene, quae antea liberae erant, et sub Regibus antea erant, in Provinciam redactae.* Quippe antea Commagene, quam deinde Augustaphratensem dictam scribit Victor in Diocletiano, cujus metropolis fuit Samosata, ut auctor est Strabo libro XVI. Syria in Provinciae formam redacta, data seu relicta fuerat Antiocho, ultimo Syriarum Regi ex Seleucidis, cujus extant nummi aliquot, ut et Jotappae filiae, eam voce *ΚΟΜΜΑΓΗΝΩΝ*, post quorum obitum Commagene in Romanorum potestatem concessit, Flavio Vespasiano imperante, a quo Samosata, quae *Comageni Regni clarissima sedes* ab Ammiano appellatur, jus non modo *ἀνευνομίας* consecrata est, sed etiam de ejus nomine *Flavia* est cognominata, quod testantur passim istius urbis nummi, quos prae caeteris descripsit vir eruditissimus Johannes Harduinus in Nummis antiquis illustratis, hoc scilicet quarto ejusdem Augusti anno, a quo annos suos deinceps putare coeperunt Comageni et Samosatani. Vide Scaliger. ad Eusebium p. 199. et Herwart. in Chronol. p. et II.

Pag. 464. 7. *Πάντας ἀπὸ γένους Δαβίδ*] Ex Eusebio lib. III. Hist. Ezech. cap. XII.

Pag. 464. 12. *Τίτου τὸ γ.*] Censorin. cap. XVIII. *Vespasiano v. et Caesare Cos.*

Pag. 464. 13. Ο Κολοσσός] Ita Dio apud Xiphilinum, Eusebius in Chron. Syncellus pag. 842. et Senator in Fastis. Mirum porro cur ab iis Colossus tum primum erectus Vespasiano imperante dicatur, quem sub Nerone confectum exerte ait Plinius lib. xxiii. cap. vii. cum Vespasianus dempto Nerone capite, et Solis adjecto cum vii. radiis, Soli dicaverit. Et sane Sueton. cap. xviii. refectorem duntaxat fuisse ait. Vide Scalig. ad Euseb. pag. 200. et 226. et Casaubonum ad Spartianum in Hadriano. Perperam porro apud Auctorem Chronici ἐν Ρόδῳ irrepsit.

Pag. 464. 20. Αλεξάνη] Ita finxere Graeci Glaucoippem elephantum euixam esse, ut auctor est Tatianus contra Graecos.

Ibid. Ἐν ᾧ καιρῷ] Istius luis hoc anno meminit Eusebius in Chron.

Pag. 465. 1. Τίτου τὸ ε΄.] Hic omittuntur duo Consulatus, quorum alter fuit *Commodi et Prisci*, qui pariter praetermittitur in Fastis Idatii, de quo pluribus egit Norisius in Epistola Consulari pag. 87. ubi hos ille privatos Consules vocat. Alter est *Vespasiani ix. et Titus vii.* sub quo Vespasianus obiit, ut est apud Suetonium et alios. Proinde reponendus in Chronico Consulatus *Titus et Domitiani*, post obitum Vespasiani.

Ibid. Καὶ Δομητιανοῦ τὸ β΄.] De Consulatus Domitiani egit vir doctissimus in Dissertatione Hypatica pag. 64. Sed in eo quod primam seriem Dionis adscripserit, errasse recte Norisius deprehendit. Quoad numeros in Chronico adscriptos non consentiunt Fasti Idatii, Prosperi, et alii. Notum ex Suetonio cap. xiii. Domitianum Consulatus xvii. cepisse, quod, inquit, ante eum nemo, ex quibus septem medios continuavit, omnes autem paene titulo tenus gessit, nec quempiam ultra Kal. Maii, plures ad Idus usque Ianuarias. De annis porro Domitiani consulendus Petavius ad Epiphan. pag. 386.

Pag. 465. 7. Γάλβα καὶ Πολλίωνος] Fasti Idatii, *Galba et Pollione*. Alii pro *Galba* Silvanum legunt. Prosper, *Silvano et Vera*. Vide Norisium in Epist. Consulari pag. 50.

Pag. 465. 8. Ἐως τούτου τοῦ χρόνου] Eusebius in Chron. ad ann. xiii. Domitiani: *Flavius Josephus vicesimum librum Antiquitatum hujus temporis scribit*. Vide Scaligerum.

Pag. 465. 11. Πάθει δεινῷ] Vide praeter alios Scriptores, Albupharaijum in Dynast. pag. 76. et Theod. Marulium V 450 ad Suetonii Titum cap. x. ubi plura de genere mortis Titi.

P 532 Pag. 465. 14. Μεσάλινου] *Messalinum* vocat Prosper.

Pag. 465. 16. Ἐννονη[ε]ιν] Ex Chron. Eusebii, ubi Scalliger.

Pag. 465. 18. Τὸ ε΄.] viii. apud Gruter. xxviii. i. suffectis scilicet numeratis.

Pag. 466. 19. Τὸ ζ'.] Domitiani vii. Consulatum cum Q. Petilio Rufo jungit vetus Inscriptio apud Sponium in Miscellan. eruditae Antiquitatis pag. 352.

Pag. 466. 2. Τὸ η'.] xii. apud Gruter. v. 2. et Capitolinum in Pio, sub init. suffectis pariter numeratis.

Pag. 466. 3. Τὸν ἄζυλον ναόν] Chron. Eusebii Hieronymianum: *Templum sine lignorum admistione construxit.* Ubi Scaliger pro ἄζυλον, legendum ἄσυλον conjicit. Syncellus p. 343. Τότε καὶ ἄζυλον ὠκοδόμησεν. ubi Interpres *asylum* vertit. Sed leg. ἄζυλον videtur.

Pag. 466. 4. Πρώτη πενταετηρίς] Censorinus de die natali cap. xviii. *Rursus tamen annus idem magnus per Capitolinos agonas coeptus est diligentius servari: quorum agorum primus a Domitiano institutus fuit, duodecimo ejus et Servii Cornelii Dolabellae Consulatu, annis cxiii. post institutum ab Augusto agonem Actiacum anno U. C. dcccxxvi. ut est apud Clement. Alexandrin. Stromat. lib. i. pag. 451. Vide Scaliger. lib. v. de Emendat. temp. p. 481. et Casaubon. ad Sueton. in Domit. cap. vi.*

Pag. 466. 6. Δύο μῆνες] Chron. Eusebii, ex Sueton. cap. xiii. Vide Scalig.

Pag. 466. 7. Διὰ τὸ νίκας ἐν αὐτοῖς] Aliter Sueton. quod altero suscepisset Imperium, altero natus esset.

Pag. 466. 11. Τὸ ι'. Vetus lapis apud Norisium pag. 53. habet ix. Collegam vero Q. Petilium Rufum ii. Sic etiam Phlegon cap. xxiv.

Pag. 466. 14. Κορνηλία] Ita Chron. Eusebii et Syncellus, ex Suetonio cap. viii. Plinio lib. iv. cap. xi. etc.

Pag. 466. 19. Ἀμπελον] Chron. Euseb. ex Suetonio, cujus locum expendit Scaliger. Vide praeterea Cedrenum pag. 245. Theodor. Marsilium in Tito cap. vii. et Casaubonum ad Vopiscum in Probo.

Pag. 467. 1. Λαβρίωνος] Ita etiam editio Scaligeri. Fasti Idatiani MSS. *Grabrione et Gralano* habent. Sed leg. *Glabrione et Trajano.*

Pag. 467. 2. Ηγείται τρίτος Κλήμης] Ex Chron. Euseb. Quartum statuit Epiphanius Haer. xxvii. n. vi. Vide quae ad eundem hic annotat Petavius, praeterea Pearsonium, et Papebrochium, in Romanorum Pontificum, qui a Petro proximi fuerunt, serie.

Pag. 467. 6. Τὸ ιβ'.] Ita Fasti Idatiani. At apud Gruter. ccc. cum suffectis, numeratur xvi. Consulatus Domitiani cum Q. Volusiano. De hoc Consulatu vide Casaubonum in Pio p. 43.

Pag. 467. 8. Πομπηϊον καὶ Κρίσπου] Fasti Idatii: *Pompeiano et Prisciano.* Prosper, Victorius et Senator, *Silvano et Prisco.*

Pag. 467. 9. Ἀπολλώνιος.] Vide Cedrenum pag. 245. 246.

Albapharajum in Dynastiis pag. 75. et quae passim observamus in Constantinopoli Christ. de ejusmodi Apollonii telesmatis: *τελέσματα* enim hoc loco non sunt *vectigalia*, uti verterat Raderus. Vide Glossar. med. Graecit. in hac voce.

Pag. 467. 12. *Τὴν ἀπὸ τῆς τύχης*] Tametsi Fortunae statuam et aedem servavit ac coluerit Constantinus M. non ideo tamen Byzantium ex hoc simulacro vel templo Constantinopoleos nomen obtinuit: de qua quidem Fortunae statua, locisque urbis hic descriptis pluribus agimus in Constantinopoli Christ. Sed aliud a Fortunae statua fortasse hic sonat vox *τύχης*, ut ex *successu* vel *occasione* appellata fuerit Constantinopolis: atque sic vertimus.

Pag. 467. 17. *Δομητιανοῦ*] Hic Consulatus jure abest in Fastis Idatianis, cum idem sit cum Consulatu Indictionis xv. Ideo asterisco notatur in editione Scaligeri, ac proinde expungendus.

Pag. 467. 19. *Δεύτερος μὲν*, etc.] Ex Eusebii Chron. ubi Scaliger.

Pag. 468. 8. *Τοὺς ἀπὸ γένους Λαβίδ*] Ex eod. Chron. Eusebii, ubi consulendus perinde Scaliger.

Pag. 468. 6. *Δατριανῶν*] Ita Fasti Idatiani. At Victorinus, Prosper et Senator Asprenati *Elementem* Collegam adjungunt: alii *Arvicium*, qui idem est cum Clemente.

V 451 Pag. 468. 7. *Ἰστορεῖ ὁ Βροῦτος*] Ex Chron. Eusebii, ubi Scaliger disquirat quis ille sit Brutus, de quo quaedam supra attingimus ad pag. 90. Scaliger et Syncellus p. 344. *Βρόστιος* habent hoc loco.

Pag. 468. 9. *Τὸ εἶ.*] Cum *suffectia* is *Domitiani* Consulatus est xvii. sed xii. *ordinarius*, ut ex *Suetonio*, *Statio*, *Ausonio*, et aliis, a *viria doctis* *pridem* annotatum.

Pag. 468. 10. *Τὸ β.*] Ita etiam *Victorius* et *Senator*: alia emittunt.

Pag. 468. 13. *Ἀσκληπίου*] In *Asclerion Mathematicus* appellatur a *Suetonio* cap. xv. et a *Zonara*, ex quibus emendanda Auctor Chronici. Perperam hunc *Nervam* vocant *Cedrenus* et *Symeon Logotheta*: de quo quidem *Nerva* aliter *Georgius Syncellus*, ubi de *Domitiano*: *οὗτος Νερβῶν μετέσθησεν εἰς ἐπιβουλιὸν τῆς ἀρχῆς*. Sed haec probo vade indigent. *Nervam* etiam, quem *Asclerionem* *Tranquillus*, vocat *Chronicon* MS. ab *Adamo* ad *Leonem Sapientem*: tum haec subdit: *Λάριος δὲ ἀστρονόμος ἐξ-πεν εἰς ὄψιν τοῦ Δομητιανοῦ τῷ Δομητιανῷ τεθυήσεσθαι ἡμέρας τῆδε· ὁ δὲ ἐκέλευσε αὐτὸν φυλαχθῆναι ἐν δεσμῷ ὡσάν τῆς ἡμέρας διαλωθῆσθαι τῇ ἐπ' αὐριον ἀναιρήσειν· ἀλλὰ θανόντος τοῦ Δομητιανοῦ, ἀπελύθη ἀβλαβῆς*.

Ibid. *Σφαζόμενος*] Ita editio Scaligeri: *Raderus* *σφαζόμενος* ediderat.

Pag. 468. 15. *Αφανής γεγόμενος*] Instar Romulæ, qui P 538 Nonarum Juniarum die *in terris non apparuit*, inquit Lampridius in Commodō, seu, ut est in Sylloge Histor. Scaligeriana; *ἐξαφάνης μεγάλης περί τὸν ἄερα τροπῆς γενομένης ἀφανής ἐγένετο*, vel denique ut Empedocles, quem *φιλοσόφον* nomine hic intelligi existimaverim, qui convivis in somnum datis, postero die solus ex iis desideratus, pro Deo habitus est. Sed unde hauserit Scriptor Chronici quae de Domitiani *ἀφανείας* scribit, nescio an alii indicarint.

Pag. 468. 20. *Κανδήλων*] Quid haec vox significet docuimus in utroque Glossario. Adhibitae vero lucernae facaeque in Deorum cultu observant Tatianus lib. contra Graecoa pag. 110. et alii quos laudat Lipsius lib. 1. Elector. cap. xv. idque adstruit vetus Isacriptie apud Grutærum *εϰϰνιμ. 3.*

Pag. 469. 5. *Επας α΄.*] De tempore Imperii Nervæ egere Scaliger lib. v. de Emendat. temp. pag. 487. et Petavius ad Epiphan. pag. 388.

Pag. 469. 6. *Νερούα Ἀγούστου*] Addenda litera numeralis γ, ut in Fastis Idatiæ et aliis, nisi quæ describitur post vocem *Πούρου*, ad utrumque pertineat. Hic porro observat Scaliger pag. 488. recte hoc loco unum per Consulium attribui Imperio Nervæ, contra quam in Fastis Onaphrii. Alioqui, inquit, praeter iv. menses non annum, sed biennium imperasse. Id negat Petavius ad Epiphan. p. 389. Hos consule, ut et Norisium in Epist. Consulari p. 57. Hic porro Consulatus emittitur a Prospero.

Pag. 469. 7. *Κατὰ τοῦτον τὸν χρόνον*] Ex Chronico Eusebii, ubi Scaliger.

Pag. 469. 10. *Μήνης*] Euseb. lib. vii. Hist. Eccl. cap. *xxxi.* et ibi Memr. Valesius, et alii passim.

Pag. 469. 12. *Ἐναλίθησεν ὁ Μονομάχος*] Dio apud Xiphilinum, de Nerva: *πολλὰς τε ἰσχυροτάτας, ἄλλας τε θείας τινας παύλους.*

Pag. 469. 14. *Πρὸ τῆς Καλ.*] Leg. *ζ΄.*

Pag. 469. 16. *Ἐτη ιδ΄.*] De anni Trajani agunt Scaliger lib. v. pag. 487. et Petavius ad Epiphan. pag. 389.

Pag. 469. 17. *Τραϊανῶ Ἀγ. μόνου*] Fasti Idatiæ: Nerva iii. et Trajana ii. Prosper iii.

Pag. 469. 18. *Σενεσίωτος*] Ita Fasti omnes. Idatiæ MSS. *Senecio.*

Pag. 469. 19. *Πεντακοντῶ*] Fasti Idat. Pontino. Prosper, Victorius et Senator, *Frontone.* Sed *Frontone* legendum contendit Norisius ex Anonymo Caspiniani. Hunc adi pag. 59.

Pag. 470. 2. *Τραϊανῶ Ἀγ. τὸ γ΄.*] Leg. *δ΄.* ex Spartiano: Trajano quater et Arunculeio Pacto Coss.

Pag. 470. 4. *Ειρηναῖος*] Lib. iv. cap. iii. ex Chron. Euseb. ex quo Syncellus p. 345.

Pag. 470. 8. *Καὶ νεανίσκος*] Ex Clemente Alexandrino in lib. *τῆς ὁ σωζόμενος πλοῦσιος*, et ex Eusebii Hist. Eccl. lib. iii. V 452 cap. xxiii. Ex iis Historiam etiam narrat Georgius Syncell. p. 346.

Pag. 470. 11. *Συριανοῦ*] Fasti Idatii MSS. *Severiano et Syrio*. Victorius, Prosper et Senator, *Senecione et Sura*. Spartianus in Hadriano, *Sura bis*, et *Serviano iterum Coss.*

Pag. 470. 13. *Συριανοῦ τὸ β.*] Idat. *Suburano ii. et Marcello*. Victorius, Prosper et Senator, *Urbano et Marcello*. Alii, *Surano*, vel *Suriano*, ut in Chron.

Pag. 470. 14. *Διήκασεν ὁ Θεολόγος*] De Joannis Evangelistae, Clementis, Simonis Cananitae, Marci, Crescentis, etc. Martyriis, consulendus in primis Baronius.

Pag. 470. 16. *Διωγμὸς Χριστιανῶν*] Ex Chron. Eusebii, ubi Scaliger. Vide praeter Baronium et alios, Norisium in Epist. Consul. pag. 68. etc.

Pag. 471. 6. *Βουκολίων*] Editio Scaligeri, ἀπὸ τῶν λεγομένων *Ταβουκολιῶν*. Sed legendum τὰ *Βουκολίων*. Sic enim dicere amabant, ut in Chron. an. ix. Arcadii: *ἔκτισε καὶ τὸν οἶκον τοῦ ἁγίου Ανδρέου ἐπίκλην, τὰ Ἀρκαδίας*. Alia istius formulae exempla suggerit Constantinopolis Christiana non semel, ubi subintelligitur *λεγόμενα*. Michael Monachus in vita MS. S. Theodori Studitae ex Cod. Reg. *τοῖς ὁμοροῦσι μέρεσι τὰ λεγόμενα Λάκκου μιτάτα*. Et paullo infra: *καὶ κατασκευεῖ εἰς τὰ λεγόμενα Χρισκεντίου*. De Bucolis vero Aegyptiis, et Bucolis militibus et latronibus egerunt Casaubonus ad Capitolinum pag. 72. 2. edit. et Bourdelotius ad lib. i. Heliodori pag. 14.

Pag. 471. 12. *Κουαδράτου*] Iterum addit Spartianus.

Pag. 471. 13. *Ο τοῦ Κλεώπα*] Cujus genealogiam hic datus excerptam ex Cod. MS. Reg. nuper ex Chio insula advecto: verane illa sit an supposititia, non hic disquirimus. Περὶ Μαρκίας τῆς τοῦ Κλωπᾶ. Χρῆ εἰδέναι ὅτι ὁ Κλωπᾶς οὗτος ἀδελφὸς ἦν Ἰωακείμ τοῦ πατρὸς τῆς Θεοτόκου. Εγήμε δὲ γυναῖκα ὀνόματι *Ανναν*: καὶ ἐτελεύτησεν ὁ Κλωπᾶς ἀτεκνός. Ο γοῦν Ἰωακείμ εἶχε καὶ αὐτὸς γυναῖκα ὀνόματι *Σαλώμην*, ἐξ ἧς ἐγέννησεν δύο θυγατέρας, τὴν *Εσθῆρ* καὶ τὴν *Θάμαρ*: καὶ ἐτελεύτησεν ἡ *Σαλώμη*, καὶ ἰδοὺ ἐχῆρασεν Ἰωακείμ: ὃς χρηθεύσας ἠγάγετο πρὸς ἑαυτὸν *Ανναν* τὴν γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Κλωπᾶ, ἐξ ἧς ἐγέννησε τὴν *Μαρίαν*, ἣν μνημονεύει ὁ Ἐὐαγγελιστῆς, λέγων, *Μαρίαν τοῦ Κλωπᾶ*. Ὁ δὲ Ἰωακείμ εἰ καὶ εἶχεν *Ανναν* τὴν τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Κλωπᾶ, ἀλλ' οὐκ παρὰ τῶ νόμῳ, ὡς χρηθεύων κατελογίζετο. Ὁθεν δευτέραν νόμῳ ἠγάγετο γυναῖκα ὀνόματι *Ανναν*, ἐξ ἧς καὶ ἐγέννησεν τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον τὴν *Μαρίαν*. γενῶν λοιπὸν οὗτος ὁ Ἰωακείμ ἐκ μὲν τῆς πρώτης γυναίκος αὐτοῦ *Σαλώμης* τὴν *Εσθῆρ*

καὶ τὴν Θάμαρ· ἐκ δὲ τῆς Ἀννης τοῦ Κλωπᾶ, τὴν Μαρίαν καὶ μόνην ἣν μνημονεύει ὁ Εὐαγγελιστής. Ἐκ δὲ τῆς δευτέρας καὶ παρθενικῆς Ἀννης τὴν Θεοτόκον. Συνάγεται οὖν ὅτι εἰσὶν ἀδελφαὶ ἥτε Ἐσθήρ, ἡ Θάμαρ, ἡ Μαρία, καὶ ἡ Θεοτόκος, ἐκ τριῶν μὲν μερῶν, ἑνὸς δὲ πατρὸς, τοῦ Ἰσαακίμ. Δικαίως τοίνυν ὀνομάζει ὁ Εὐαγγελιστής τὴν Μαρίαν, ἀδελφὴν τῆς Θεοτόκου, λέγων, Καὶ ἡ ἀδελφὴ τῆς μητρὸς αὐτοῦ Μαρία ἡ τοῦ Κλωπᾶ. De Symeone Cleopae filio eadem narrat Joelus.

Pag. 471. 15. Διαβληθεῖς] Ita Cod. Vatic. Perperam diocληθεῖς ediderat Raderus. Vide Cotelierium ad Constitut. Apost. p. 297. ubi multa de Cleopa Simonis parente.

Pag. 472. 2. Καὶ Ἰγνάτιος] Ex Chron. Eusebii, ubi Scalliger disquirat cur ex Syria bestius objiciendus Ignatius Romam perductus sit. Vide eundem Eusebium lib. III. Hist. Eccl. cap. xxii. et xxxvi. Joannes Malela in Trajano: ἐμαρτύρισε δὲ ἐπὶ αὐτοῦ τότε ὁ ἅγιος Ἰγνάτιος ὁ Ἐπίσκοπος τῆς Αντιοχείας· ἠγανάκτησε γὰρ κατ' αὐτοῦ ὅτι ἐλοιδορεῖ αὐτόν.

Pag. 472. 3. Εβωνναίων] Leg. Εβιωνναίων, ut est apud Euseb. lib. III. Hist. Eccl. cap. xxvii. Epiphanium Haeresi xxx, et alios. Vide Petavium ad eundem Epiphani. et Cotelierium ad Constitut. Apost. lib. vi. cap. vi.

Pag. 472. 8. Πετραῖοι καὶ Βοστρηνοὶ] Eutropius lib. VIII. Arabiam in Provincias formam redegit Trajanum scribit. Dion vero apud Xiphilinum per Palmam Syriae Praefectum eam Arabiae duntaxat partem cepisse quae Petram attingit, et sub Imperium ditionemque Romanorum subjunxisse ait. Sed utramque Arabiam ea tempestate a Trajano expugnatam, vel inde haurire liceat, quod utriusque Metropoleos Bostra et Petra, ex quo Romanorum esse coepere, annos suos putare incoeperint. Nam, ut est apud Willelmum Tyrium lib. XIII. cap. II. fuerit Syriae partes utraque Arabiae. prima, cujus metropolis fuit Bostrum; secunda, cujus fuit metropolis Petra deserti. Bostrum vero Busereth sua tempestate dictam idem ait lib. XVI. cap. VIII. et ex eo Jacobus de Vitriaco lib. I. Hist. Orient. cap. XLVII. et Sanutus lib. III. part. XIV. cap. I. ubi utriusque Metropoleos situm pariter describit. Bethseret, vero vocant Assisae Hierosolymitanae. Utramque urbem ampliasset, novisque aedificiis exornasse Trajanum, atque adeo privilegio αὐτονομίας donasse, vel hinc conjicere est, quod annos suos, ut dixi, putare exinde coeperint, in accepti ab Trajano beneficii argumentum, vel quo Augustorum gratiam captarent, more tum recepto, adeo ut quasdam civitates diem quo primum Augusti ad se venissent interdum initium anni fecisse tradat Suetonius in Octavio n. LIX. Instauratae vero a Trajano Bostrensis Metropoleos praecipuum indicium praebent nummi ab incolis cusi, in quibus Nova Trajana Bostra dicitur, de quibus egit in Nummis Antiquis illustratis vir singularis eruditionis Joan.

Harduinus. Deinde ex hoc Chronici loco saltem docentur quando haec Arabica expeditio contigerit, scilicet circa annum vii. aut viii. Trajani.

Pag. 472. 10. *Κερατανού*] Leg. *Κεραλλίου* ex Fastis omnibus.

Pag. 472. 13. *Αρεσιν έχαρλατω*] Vir doctissimus in libro de Praestantia et usu Numismatum, ubi de similibus tributorum remissionibus agit, hanc siluit.

Pag. 472. 15. *Συριανού*] Fasti Idatiani MSS. *Syra* iii. et *Senecione*. Victorius, Prosper, et alii, *Sara*, qui tamen variant in numero Consulatus.

Pag. 472. 16. *Ιούστος*] De quo egit prae caeteris Cotelarius ad lib. vii. Constit. Apostol. pag. 297.

Pag. 473. 3. *Πρωτιανού*] Ita Fasti Idatiani. Alii *Ορίπινυ* et *Σολένυ* habent.

Pag. 473. 4. *Πισωνος και Ιουλιανού*] Sic etiam iidem Fasti Idatii: alii *Pisoni Rusticum* adjungunt.

Pag. 473. 5. *Τραϊανού το ε΄.*] vi. Fasti Idatii. Phlegon cap. xxv. *δπατευόντων έν Ρώμην Αυτοκράτορος Τραϊανού το έκτου, και Ήτου Σεξιλου Αφρικιανού*. Perperam igitur vii. habent Prosper, Victorius et Senator.

Pag. 473. 8. *Μάλσου και Βουλσικου*] Fasti Idatii MSS. *Malsa* et *Volcisco*. Victorius, Prosper et Senator, *Asa* et *Pisone*. Alii, *Hasta* et *Vopisco*. Atque ita legendum.

Pag. 473. 9. *Μεσσάλα και Πόδανος*] Sic Fasti Idatii MSS. praeferunt: caeteri *Pedonem* legunt. Vide Petavium lib. x. de Doctr. Temp. cap. lxxii. extra.

Pag. 473. 10. *Αλλιανού*] *L. Lamia* dicitur Phlegonti cap. ix.

Pag. 473. 11. *Έν Σελινοδώνι*] Ex Chron. Eusebii, qui in annis vitae Trajani minime concinit. Vide Scaligerum.

Pag. 473. 13. *Έτη κα΄*] De annis Hadriani agunt Scaliger ad Eusebium, et lib. v. de Emendat. temp. p. 488. et Petavius ad Epiphan. p. 38.

Pag. 473. 16. *Αμπροβιλου*] Leg. *Απρονιανού*, ex Fastis. Vide Norisium in Epist. Consul. pag. 77.

Pag. 474. 3. *Έπλ τούτων*] Hunc locum ut singularem omnino pluribus expendit Scaliger ad Eusebium pag. 209. ubi etiam de Terebintho urbe agit: ut et Petavius ad Epiphan. pag. 393. qui quae hic narrantur, partim falsa, partim alieno tempore posita contendit. Utrumque Lector adire potest: nos enim cursim res pertractamus.

Ibid. *Ιουδαίων στασιασάντων*] Vide Scaliger. ad Euseb. pag. 215. 216. et Albupharaijium in Dynast. pag. 76.

Pag. 474. 8. *Πανήγγυεις Αδριανής*] Hieron. in cap. xi. Zachariae. Locum exscripsit Scaliger.

Pag. 474. 10. *Εκτίσε*] Orosius lib. vii. cap. xiii. de Hierosolymorum urbe: quam ille in optimum statum murorum et structiōne reparavit. Quid sint *δημόσια* diximus in Gloss. med. Græcic. *Τριπάραρον* aedes fuit, ni fallor, tribus constans coenaculis, quam alii *τριστεγον* vocant. *Τετράνυμφον*, quadruplex Nymphaeum, seu aquarum receptaculum interpretor. *Λαθικάπυλον*, aedificium xii. portis pervium, ut *τετράπυλον*, quatuor, de quo diximus lib. ii. Constantinopoleos Christ. et *τρίπυλον*, tribus. *Ανάβαθμοι*, Gradus qui in compitis erant, de quibus egimus in Constantinopoli: nam alii sunt *ἀναβαθμοί* Circenses, in quibus consistebant Factiones. Vita MS. S. Stephani Junioris: *ὁ δὲ ῥύγαννος τὸν λαὸν συναθροίσας ἐν τῷ θεάτρῳ τοῦ Ἰπποδρομίου πρὸς τοὺς ἀναβαθμοὺς, ἐθεα ἐπιλέγετο τὸ τοῦ Ρουσιῶν*, ubi scilicet Russata Factio Circenses spectabat. *Κόδρα*, quædã in Glossis exponitur, sed quid hac voce hic innuatur fateor me nescire. Quid sint *ἀμφοδοί* et *ἀμφοδάρα* diximus in eodem opere, ubi de Regionibus urbis egimus.

Pag. 474. 15. *Ἀλλαν ἀπὲρ ὀνομάσας*] Nummi Hadriani, apud V. C. Joan. Harduinum, et alios. Euseb. lib. xv. Hist. Eccl. cap. vii. Epiphanius lib. de Ponder. et Mensur. n. xxx. etc.

Pag. 474. 18. *Σεβήρον καὶ Φούλκον*] Fasti Idatiani MSS. Severo II. et Fulgo. Prosper: *Serviliano et Fausto*. Caeteri *Favstam* vocant, isque est Antoninus, postmodum Imperator, Pius dictus, ut est apud Capitolinum.

Pag. 474. 20. *Σεβήρον τὸ β', καὶ Αὐγουρίνου*] Prosper, Vero et Augurino. Idatius, Vero II. et Augure. Ita etiam Victorius, Senator, et alii.

Pag. 475. 3. *Τὴν Αντινέου*] Quæ *Αντινεία* dicitur Stephano, de qua præter ejus Interpretes, Scaliger ad Euseb. Casaubonus et Salmasius ad Spartianum, Santamantius in Commentariis Histor. Joan. Harduinus in Nummis illustr. etc.

Pag. 475. 5. *Παμπίνου*] Fasti Idatii MSS. *Aproniano* et *Pampino*. Sed leg. *Paelino*. Hos Coss. miscent Prosper, Victorius et Senator, qui *Torquatium* Consulem anni proxime sequentis cum Paterno, *Glabrionem* cum *Aproniano* jungunt.

Pag. 475. 6. *Απολλώνιος Τυανεύς*] Syncellus Nerva imperante decessisse Apolloniam ait, Auctoremque Philostratum laudat, qui tamen hoc non exerte scribit.

Pag. 475. 8. *Ἐν Νικομηδείᾳ*] Quæ sub ann. iv. ejusdem Hadriani cum vicinis urbibus eversa fuerat: ad quarum instaurationem de publico is largitus est impensas, ut ait Eusebius in Chron. et ex eo Georgius Syncellus, et Senator in Fastis.

Pag. 475. 14. *Τορπονάτου*] Sic emendavimus ex edit. Scallig. et Fastis, cum prave editum esset, *Τουρπονάτου*.

Pag. 475. 16. *Καὶ Ακυλίων*] Sic Fasti Idatii. Prosper,

Quintillo. Victorius et Senator, *Quinto*. Is nempe vocabatur *Q. Vettius Aquilinus*.

Pag. 475. 17. Σεβήρου και Αμφιγούλου] Idat. *Vero* III. et *Ambigulo*. Prosper, Victorius, Senator, etc. *Vero* et *Ambiguo*. Sed leg. *Vero* III. et *Ambibulo*, ex veteri Inscript. et Anonymo Cuspiniani contendit Norisius pag. 79. proindeque pro *Αμφιγούλου*, legendum *Αμφιβούλου*, tametsi ita praetulisse Codicem Scriptoris ex Idatio appareat. Sic *Severum* et *Antoninum* perperam scriptum apud Theophilum Instit. de Excusat. pro *Vero* et *Antonino* observarunt alii. Sed cum *Verum* et *Bibulum* scribat Capitolinus in Pertinace, quem iis Coss. natum tradit, videat Lector quem sequi velit.

Pag. 475. 18. Πατήρ πατρίδος] Ex Chron. Eusebii, ubi Scaliger. Vide etiam Georgium Syncellum.

Pag. 476. 1. Επὶ τούτων τῶν Ἰπάτων] Chronicon Eusebii, et ex eo Georgius Syncellus: *Νικόπολις και Καίσαρεια συμῶ κατεπτόθησαν*, atque inde emendandum Chronicon, in quo perperam *Nicomedia* pro *Nicopoli*, et *Aoria* pro *Caesarea* irrepsit, delendaque vox *τῆς Βιθυνίας*. Quippe paullo ante Nicomediae casum retulit idem Eusebius, et ex eo Scriptor Chronici ad ann. VII. Hadriani. De Nicopoli supra egimus. [In annot. nostra dele verba *τῆς Βιθυνίας*, quae in Chronico non debebat delere Ducangius.]

Pag. 476. 5. Αἰθωνος] Ita Fasti Idatiani. Alii *Aprum* Catullino Collegam adjungunt, ut et vetus Inscriptio.

Pag. 476. 6. Ο ἐν Ρόδῳ] Vide quae de Colosso Rhodio congressit Allatius ad librum Philonis de VII. orbis miraculis.

Pag. 476. 9. Σεργιανού] Fasti Idatiani MSS. *Auguriano* et *Sergiano*. Alii *Augurinum* et *Severianum* habent: atque sic legendum.

Pag. 476. 10. Ακύλας] Quae hic de Aquila, et ejus cum Hadriano affinitate narrat Scriptor, hausit ab Epiphanio lib. I. de Ponder. et Mensur. n. XIII. et XIV. qui Aquilam non *πενθερόν*, sed *πενθερίδην* Hadriani fuisse scribit. Sed haec omnia fabulosa, et ab otiosis conficta videri censet Petavius in Not. ad eundem Epiphan.

Pag. 476. 15. Προσήλυτος] Editio Scaligeri: *προσηλυτεύει τε Ιουδαίους*.

V 455 Pag. 476. 18. Ταῦτα ἱστορεῖ] Tota haec perioche deest in Cod. Holstenii.

Pag. 477. 2. Τιβερίου] Scaligeri edit. *Τιβερίου*. Victorius et Prosper, *Tiberio* et *Silano*. Fasti Idatii, *Hibero* et *Sisenna*. Senator, *Hibero* et *Silano*. Is porro *Julius Silanus Sisenna* vocabatur: alter vero *Hiberus*.

Pag. 477. 3. Σεβήρου και Ουάρου] Idat. *Severo* III. et *Vero*. Prosper et Victorius, *Sergiano* II. et *Vero*. Senator, *Sergio* II. et *Vero*. Sed legendum *Σεργιανού και Ουέρου*, ex veteri Inscriptioe docet Norisius pag. 82.

Pag. 477. 4. *Ὁν μὲννηται Εὐσέβιος*] Meminit quidem Eusebius lib. iv. Hist. Eccl. aliquot Apologiarum pro Christianis Hadriano oblatarum, Aristidis et Quadrati cap. iii. Antonino vero Justini Martyris cap. viii. et xxii. Sed de Apelle et Aristone silet, tametsi Aristonem Pellaenum laudet cap. vi. non indicato operis titulo. Jure igitur totam hanc periochen omittit Codex Holstenii.

Pag. 477. 8. *Ποντιανοῦ*] Fasti Idatii, Pontiano et Aquilino Rufo. Prosper, Victorius et Senator, Pompeiano et Atiliano. Atque ita legendum ex veteri lapide colligit Norisius p. 85.

Pag. 477. 9. *Ποντιανοῦ τὸ γ'*] Pompeianum ii. habent Fasti alii. Ita alterum Consulatum frustra quaerebat Casaubonus ad Capitolinum in Marco, a quo Pompeianus bis Consul factus dicitur: siquidem anno superiori hanc dignitatem obtinuerat.

Pag. 477. 11. *Αἰλιανοῦ*] Idat. *Caesare ii. et Balbino. Senator, L. Aelio et Balbino.* Prosper, *Laelio et Balbino*, ubi scribendum *L. Aelio*, nempe *Vero ii.* Proinde hic legendum esset *Ἄλλου*, nisi ita ejusmodi efferre nomina solenne esse Scriptori constaret, ut de Octaviano, Tiberiano, et aliis observavimus. Vide Pagium in Prolegom. ad Dissert. Hypat. n. xxiii.

Pag. 477. 12. *Νοσήσας*] De morbo et anno aetatis quo Hadrianus interiit, agit Scaliger ad Euseb. pag. 218.

Pag. 477. 14. *Ἐτη κγ'*] Annos Imperii Antonini Pii pluribus expendunt idem Scaliger lib. v. de Emend. temp. p. 498. et Petavius ad Epiphan. pag. 395.

Pag. 477. 16. *Καμερίνου*] Non plane video cur Camerino Antoninum Pium adjungant Fasti Savilliani apud V. C. Henr. Dodwellum, nisi forte quod ab illo ii initium ducant.

Pag. 477. 17. *Ἀντωνίνου Ἀύγ.*] ii. addunt iidem Fasti, et recte: nam primum Consulatum gesserat cum Catillo Severo anno iv. Hadriani, ut est apud Capitolinum. Sed et eundem numerum adscribit utrique Consuli Florentius Wigorn. ita ut ad hunc annum referenda sit Inscriptio allata a Sponio in Miscell. erud. antiq. p. 352. *Caes. Antonino ii. et Praesente ii. Cos. Secundi* istius Antonini Consulatus meminit idem Capitolinus.

Pag. 477. 18. *Κέρδων*] Vide Chron. Prosperi, et Scaligerum ad Euseb. praeter Baron. et al.

Ibid. Μαγνίωνα] De haeresi Marcionitarum, unde fluxit Manichaeorum haeresis, agunt passim Scriptores, ac in primis Epiphanius Haer. xlii. n. i. ubi Petavius de tempore quo is vixit sat fuse disserit, ut et Joannes Pearsonius in Diasert. de annis priorum Romae Episcoporum cap. viii.

Pag. 478. 6. *Ἀντωνίνου Ἀύγ. τὸ β'*] Variis hic annus in Fastis Cos. consignatur. In Idatianis, *Antonino ii. et Praesente.* Apud Prosperum, Victorium, Senatorem, Marianum, etc. deest numerus Consulatus. Florentius Wigorn. utrique ii. assignat.

Sed in *Antonino* recte subduunt Festi Savilliani, in quibus praeriter pro *Præsente*, Aurelius Caesar *Antonino* Collega adiungitur. Ad hunc annum referantur verba Capitolini: *adhuc Quaestorem et Consulem secum Pius Marcum designavit, et Caesaris appellatione donavit, cui forte successit Praesens, nisi ille Praesenti successus fuerit.* Filium autem Antonini *Marcum Aurelium Verum* vocat Scriptor Chronici, quod ab eo adoptatus, et pro Anno *Aurelius* dictus fuerit, quod in familiam Aureliam adoptionis iura transisset, inquit Capitolinus. Nec refert quod *Aurelianus* hic dicatur, cum, quemadmodum non semel hic indicamus, sequentis aevi Scriptoribus, ac praesertim Auctori Chronici, solenne sit uti hoc additamento in similibus vocibus appellativis. [Erravit igitur Chilmeadus ad Malalam p. 225. 8. 306. 16. ed. Bonn.]

V 456

Pag. 478. 9. *Σιλωνῶ*] Ita Marianus. At Prosper, Victorius, Senator, Idatius, et Florentius Wigorn. Silvanum vocant. In Fastis Savillianis *Σιλωγᾶς* scribitur: vocabatur quippe ille *M. Peducaeus Siloga Priscianus*. Vetus Inscriptio apud Sirmundum ad Sidonii carmen 12. *Dedic. viii. Kal. Jun. T. Hocno Severo et M. Peducaeo Siloga Cos.*

Pag. 478. 10. *Καὶ Κοσαδράτου*] Sic Fasti Idatiani et Savilliani. Sed Prosper, Victorius, Marianus, etc. *Torquatium* recte hic praeferrunt.

Pag. 478. 11. *Καὶ Ἡραΐδου*] *Ἀττικῶ* Fasti Savilliani, qui idem est: is enim vocabatur Tib. *Claudius Atticus Herodes*, ut est in vet. Inscriptioe apud Georgium Velherum in *Itiner.* pag. 377. Marci praeceptor, de quo multa commentatus est Salmasius in *Notis* ad Inscriptioem ejusdem Herodis Attici.

Pag. 478. 12. *Ἀβύλα*] Sic Prosper, Victorius, Senator, Marianus et Wigorn. At Fasti Idatiani et Savilliani *Avitum* habent. Rem conciliant qui hoc anno *Coss. legunt Lollianum Avitum, et C. Gavium Maximum.* Verum Panvinius *Lollianus C. Gavium. C. F. Maximum Avitum* adiungit.

Pag. 478. 14. *Τὸ γ.*] Legendum *τὸ δ.* De hoc enim Consulatu sic Capitolinus, ubi de *M. Aurelio*, qui hic rursus *Aurelianus* dicitur: *Secundum etiam Consulem designavit, quum ipse quartum pariter iniret.*

Pag. 478. 16. *Ὀνήριον*] *Clarum et Severum Coss.* hoc anno praeferrunt Fasti Idatiani. Savilliani, *Clarum et Claudium*, qui idem est cum *Severo*. Hos Prosper, Victorius, Senator, Marianus, et alii omittunt: sed post Consulatum *Aviolae* duos alios Consulatus intulerunt, scilicet *Antonini* III. et *Aurelii*: et Consulatum *Grati et Seleuci*. Spartianus ait *Severum Imp. natam Erucio Claro bis, et Severo Coss.*

P 537

Ibid. Ἀπερις] *Mellitas* in *Brevi temporum Expositione MS.* *Iste pro hoc tale cognomentum accepit, quia in omni Regno Romano cautionibus invenis, cunctorum hominum debita relaxavit:*

unde Pater patriae appellatus est. Ex hoc porro Chronici loco, et aliis ex Dione vel Xiphilino petitis, conficit Scaliger ad Eusebii Chronicon pag. 209. remissiones illas Fiscalium debitorum per Indictiones factas; id est per tria lustra, seu annos xv. indeque Indictionum originem arcessendam. Sed an quod Pio tribuit Chronicon ad Hadrianum aut Marcum, qui pecuniam, quae Fisco debebatur, Provinciis concessit, ut scribit Senator, referri debeat, addubitat Spanhemius lib de Usu et praestantia veter. Numism. cum altum, inquit, apud Auctores in rebus Pii de eo facto sit silentium. Vide quae de eiusmodi reliquorum remissionibus docte, ut solet, commentatur idem vir eruditus pag. 811. praeterea Syncellum p. 353. et Sirmondum ad carmen xiii. Sidonii.

Pag. 479. 2. *Αφρικανός*] Quis ille Africanus qui Antonino Pio imperante mortem obierit, non omnino exploratum: neque enim haec de Africano Historico possunt intelligi, ut qui Historiam ad Antonini Heliogabali perduxerit, ut infra observamus: sed et neque de Africano Historico Christiano, qui sub Severo vixit, ut est in Chronico Graeco Eusebii, quem alium a Chronographo existimat Scaliger, qui non alius videtur ab illo Africano, quem sub Pertinace una cum Porphyrio floruisse testatur Auctor Chronici ab Adamo ad Leonem Sapientem: *Πορφύριος Φιλόσοφος ὁ κατὰ Χριστιανῶν γράψας, καὶ Αφρικανὸς σοφώτατος*. Proinde is forte fuerit Africanus Cestorum scriptor, quem Henricus Valesius ad Eusebii lib. vi. Hist. Eccles. cap. xxxi. paganum fuisse probare conatur. Verum cum Georgius Syncellus eundem esse Africanum Chronographum, qui *τὰς ἱστορίας ἐν πενταβιβλίῳ* scripserit, et qui *τῶν Κεστών* libros ix. quos Alexandro Severo dicaverit, evanescit conjectura viri doctissimi. Nam quod in Cestia nulla forte occurrat Christianismi nota, imo Paganismi plurima insint argumenta, id mirum videri mirime debet, siquidem opus suum Principi pagano inscripsit.

Pag. 479. 4. *Ορφικου*] De his Coss. consulendus Norisius in Epist. Consul. p. 89. 90.

Pag. 479. 5. *Γλαβρίωνος*] Ita Fasti Idatiani, Prosperi, v 457 Victorii, Senatoris, Mariani, etc. At Savilliani, *Γαλλικανού καὶ Ουτέτηρος* praefecerunt, ut Panvinius et alii.

Pag. 479. 6. *Κορδιανού*] Editio Scalig. *Κονδιανού*. Fasti alii *Gordianum* vocant. Sed *Condianus* rursum occurrit anno Chr. clxxx. in Fastis Idatii et Cuspiniani: cujus filius forte fuit *Sextus* ille *Condianus* sub Commodio, quem Maximii filium fuisse ait Dio apud Xiphilinum: *Condiani* vero (sic enim leg. pro *Cocidiani* recte advertunt Casaubonus et Salmasius) meminit Lampridius in eodem Commodio, ita ut forte *Condianus Maximus* appellatus fuerit.

Pag. 479. 7. *Ιουμύλου*] Fasti Idat. *Humillio*: Savilliani, *Ομμούλου*. Senator et veteres Inscript. *Homulo*, vel *Homulla*. Alia nuper edita a viro doctissimo Joan. Mabillonio in Itinere Italico, *Glabrione* et *Homulio Coss.* Prosper, Victorius, Marianus et Wigorn. *Romulo*. *Omuli* meminit Capitolinus in Pio et in Alexandro. Vide Casaubonum ad eundem pag. 54. et Norisium pag. 91.

Pag. 479. 10. *Κομμόδου καὶ Λατ.*] Capitolinus in Vero: *Post Quaesturam statim Cos. factus est cum Sextilio Laterano.*

Pag. 479. 11. *Σεβήρου τὸ γ'.*] Delenda haec nota numeralis, cum absit a Fastis Idatii et aljis, in quibus hi *Cosa*, ita nominantur. *Sabinum* et *Severum* Fasti Savilliani: *Verum* et *Sabinum* habent Prosper, Victorius, Senator: praeterea *Marianus*, ubi haec addit, *qui Caesaris praeceptores fuerunt.* Sed unde hauserit videant alii.

Ibid. *Σισβανού*] Editio Scalig *Σιλβανού*. Fasti Savilliani, *Σουλιανός καὶ Αύριανός*. *Silvanum* et *Augustinum* habent caeteri. Vide Norisium pag. 197.

Pag. 479. 14. *Βαρβάρου*] Ita Fasti Savilliani et Prosper: caeteri *Barbatum* legunt.

Pag. 479. 16. *Πολύκαρπος*] Ex Eusebio lib. iv. cap. xiv. de cuius Martyrii anno et die multis egerunt Baronius, Usserius, Petavius, Halloixius, Bucherius, Bollandus, Henric. Valerius, Blondellus, Jacobus Grandamicus, et novissime Joannes Pearsonus in Dissert. ii. de Annis priorum Romae Episcoporum cap. xv. xvi. xvii. et xviii. ubi post alios hunc Chronici locum examinatur, et multa de Tatio Quadrato Proconsule profert, ac lectionem quoad diem Martyrii hic designatum, quam quidam vellicant, tuetur. Hunc igitur adeat qui plura nosse volet.

Pag. 480. 8. *Εν Προικονήσῳ*] Ioeles: *μετὰ δὲ Μάρκον ἐβασίλευσε Σεβήρος υἱὸς αὐτοῦ ἔτη η', καὶ ἐσφάγη ἐν Προικονήσῳ*. Portentum fabulae jure exclamat Scaliger, cum Antoninum *Laris* villa, xii. ab urbe milliaro mortuum tradant Scriptores: cui quidem aliud adjungi potuerit, quod habet Scriptor Spurius Vitae S. Meletii n. cxxxii. ubi Antoninum in Aegypto fulmine exanimatum scribit. Sed mendo apud Scriptorem Chronici locum dedit male intellecta vel lecta vox. Sic enim Georgius Hamartolus et Georgius Monachus in Chronicis MSS. *μετὰ δὲ Μάρκον ἐβασίλευσε Βήρος ὁ υἱὸς αὐτοῦ, ἔτη η'. καὶ ἐσφάγη ἐν Προκένσῳ*. Quid autem haec vox significet docemus in utroque Glossario: neque enim aliud sonat quam *villam*. Sic Antiquariorum errata Scriptoribus ipsis adscribi persaepe solent. At uterque Georgius et Ioeles Vero adscribunt quod Marco convenit: Verum enim Altini Venetiae urbe consumptum tradunt alii. Haec porro nondum sub ma-

nus venerant, cum Chronici locus editus est, alioquin emendatum dedissemus.

Pag. 480. 11. Τῶς] Filius adoptivus in familiam atque Imperium adscitus, ut loquitur Victor Schotti.

Pag. 480. 14. Μάρκον Ἀύρηλιον, etc.] Hoc loco mire turbant Fasti, ac primum hi quos ad examen revocamus: neque enim Pius, uti mors illius hic consignatur, obiit *Bradua et Vero*, sed *M. Aurelio Antonino* III. et *L. Aurelio* II. *Coss.* Quinetiam fallitur Auctor, quod eundem Consulatum cum nona Indictione statim repetat, qui idem cum proximo fuit. Neque solus hunc errorem erravit: nam Prosper. Victorius et Senator ex unico Consulatu tres confecere, hac scilicet ratione, post Consulatum *Braduae et Veri*. Ac Prosper quidem: *Antonino* III. et *Aurelio* III. deinde, *P. C. Antonini* III. et *Aurelii* III. V 458 Postremo, *Duobus Augustis*, ad alterum Consulatum mortem Pii revocat. Victorius autem et Senator ita: *Antonino* V. (leg. III.) et *Aurelio* III. (leg. II.) deinde, *Antonino* VI. et *Aurelio* IV. ubi loco istius Consulatus, Senator et quidam Codd. Victorii habent, *P. C. Antonini* V. et *Aurelii* III. Tertius demum ex iis Consulatus sic describitur: *Duobus Augustis*. Sed hance hallucinationem emendant non modo Fasti Savilliani, qui hos tres Consulatus in unicum conferunt, *Antonini* III. et *Veri* II. sed et Fasti Idatiani, in quibus is ita consignatur: *Antonino* V. (leg. III.) et *Aurelio Caesare duobus Augustis*. Quippe post mortem Pii M. Antoninus a Senatu coactus est regimen publicum capere; qui quidem fratrem sibi participem in Imperio designavit, quem *Lucium Aurelium Verum Commodum* appellavit, *Caesaremque atque Augustum* dixit: atque ex eo pariter coeperunt Rempublicam gerere, tuncque primum Romanorum Imperium duos Augustos habere coepit. Ita Capitolinus. Galenus lib. adversus illos qui de *Typis* et *Periodis* scripserunt: *Μεθεσθήκει μὲν ἐξ ἀνθρώπων Ἐναγγος Ἀντωνίνος, ὁ μετ' Ἀδριανὸν γενόμενος Ἀυτοκράτωρ ἤρξεν δὲ τότε Σεβήρος, ἑαυτὸν μὲν Ἀντωνίνον μετονομάσας, εἰς δὲ τῆς ἀρχῆς κοινωνίαν προσλαβὼν Λούκιον, καὶ μετονομάσας Σεβήρον.* Sed pro *Σεβήρον* utrobique legendum *Βήρον*, ex Capitolino satis patet, et ipso Galeno lib. de *Scriptis* suis, ubi de *Marco*: *ὃς ἐκαλεῖτο μὲν ἐξ ἀρχῆς Βῆρος· ἐπεὶ δὲ Ἀντωνίνος ὁ μετὰ τὸν Ἀδριανὸν ἄρξας διάδοχον αὐτὸν ἔθετο τῆς ἀρχῆς, τὸν μὲν ἔμπροσθεν ὀνομαζόμενον Λούκιον κοινωνὸν ἔποιήσατο, καλέσας Βῆρον, ἑαυτὸν δὲ μετωνόμασεν Ἀντωνίνον.* Spartianus in eodem *Vero*, in eandem sententiam scribens, *Verus*, inquit, certe cum *Marco* aequale gessit Imperium: nam ipsi sunt qui primi duo *Augusti* appellati sunt, et quorum *Fastis Consularibus* sic nomina praescribuntur, ut dicantur non tantum duo *Antonini*, sed duo *Augusti*: tantumque hujus rei novitas et dignitas valuit, ut *Fasti Consulares* nonnulli ab his numerent exordium Con-

culum. Quae postrema verba ita interpretatur Casaubonus, ut fuisse velit, qui in digerendis Consularibus Fastis, basim supputationis suae ponerent Consulatum Marci et L. Veri duorum Augustorum, ab eo capite annos posteriores numerarent, ut dicerent, hoc illudve accidisse anno post Consulatum duorum Augustorum tali. Ad quam sane formulam referri fortean possit, quod Scriptores laudati, descripto Consulatu M. Antonini, (qui non alius est a successore Pii) et L. Aurelii Veri, addidere, P. C. eorundem, et *Duobus Augustis*: non quod essent diversi Consulatus, sed ut indicarent formulam exinde receptam in describendis Fastis, ita ut loco ejusdem Consulatus scriberetur duntaxat: *Duobus Augustis Cos.* ut in Fastis Cassiodori: et anno dein proximo, *P. C. duorum Augustorum*: quae cum non adverterent, totidem esse Consulatus existimarunt.

Pag. 480. 18. Ρουστικίου] Rusticum vocant Fasti omnes, atque Capitolinus in Pio, a quo *Junius Rusticus* appellatur: solus Idatius *Rufinum* vocat.

Pag. 481. 6. Ἰπὸ ζ' Καλ. Ἰουλιῶν] Locum hunc multis expendunt Scaliger ad Eusebium pag. 221. et Henric. Valerius ad ejusdem Eusebii Hist. Eccl. lib. iv. cap. xv. quae adire cuivis licet.

Pag. 481. 9. πζ'.] Holsten. πζ'.

Pag. 481. 12. πζ'.] Holsten. πζ' Ἰη δουλεύω. Ex Eusebio.

Pag. 482. 4. Ἰουστινός] Vide Euseb. lib. iv. cap. xvi. et alios passim.

Pag. 482. 8. Μελίτων] Ex Eusebio in Chron. et lib. iv. cap. xiii. lib. v. cap. xxiv. xxviii. ex eo, et aliis. Gotsfr. Henschenius de Melitome ad illius vitam t. i. April. multa commentatur.

Pag. 482. 11. Ἐπέθηνεν] In Apolog. 2. pro Christianis, sub initium, ex qua variantes lectiones subinde hic apponam.

Pag. 482. 13. Κρίσπεντος] De quo Scaliger ad Eusebium.

V 459 *Ἰδιῶν. Φιλοσόφων*] Ed. φιλοσόφων. Deinde, pro φιλόσοφων, φιλόσοφον. Ως γε] Ed. ὅς γε. et sic legendum. Ἡμῶν, abest ab ed. Τινός] Ed. addit, τοιαύτως γε. Deinde, εὐδὲν, ed. μηδέν. Ἐπομός εἰμι] Edit. ἔτοιμος καὶ ἐφ' ἡμῶν. Max, γὰρ ἂν, ed. δ' ἂν.

Pag. 483. 3. Καὶ αἱ ἀποκρίσεις] Edit. καὶ αἱ ἐπινοῦν ἀποκρίσεις φανερόν, etc. Τῶν ἡμετέρων] Desunt in Ed. Max, ἐνδὲ, ed. ἢ εἰ καὶ. Ἀγγεν] Edit. addit, ὁμοίως Σαυράτες, αἱ πρόσφην. Σωματικόν] Edit. Σωματικὸν ἀξίωμα ἢ ἔνα.

Pag. 483. 13. Τὸ β'.] Ita apud Prosperum. At haec nota P 539 iterati Consulatus abest a Lampridio in Commodio, ab Idatio, et a veteri Inscriptione. Unde hunc Pudentem alium esse qui cum

Orphito Cos. fuit anno praecedenti, atque adeo ex elia familia, conjicit Norisius in Epistola Consulari p. 107.

Pag. 483. 14. Μάρκον Ἀυρήλιον] Idatius et Senator, Vero III. et Quadrato. Prosper, Vero IV. Sed hoc loco legendum, ut in Fastis Savillianis, Δουκίου τὸ γ'. Is enim fuit Lucius Aurelius Verus, non vero Marcus: atque ita habet Panvinius.

Pag. 483. 16. Ἀπρωνιανού] Sic Idat. Prosper, Victorius et Senator. Alii Junium Pontanum Collegam adjungunt. Fasti Savilliani Aproniano notam II. addunt.

Pag. 484. 1. Δούκιος Ἀυρήλιος, etc.] Sub mediam hystemem, ut scribit Galenus lib. περὶ τοῦ προγινώσκειν, et lib. de Scriptis sanis, cum una cum fratre Marco in bellum contra Germanos proficisceretur.

Pag. 484. 1. Μελλίων] Ex Chron. Eusebii. Vide Henr. Dodwellum in Dissertatione Cypriatica XI. n. XXXIX.

Ibid. Καὶ Απολλινάριος] De quo idem Eusebius in Chron. et lib. IV. Hist. Eccl. cap. XXVII. lib. V. cap. XIX. Photius Cod. XIV. et alii.

Pag. 484. 14. Μάρκος Ἀυρήλιος] Describitur haec Epistola post secundam Justinii Apologiam, et ab Eusebio lib. IV. Hist. Eccl. cap. XII. quam peritiores multis de causis Justino abjudicant, cujus variantes lectiones hic descripsimus. Δέσποτες, addit Euseb. Ἀρμένιος. Deinde, τὸ πέντε, Euseb. τὸ πέμπτον. Πολλῶ γὰρ, Euseb. πολὺ γὰρ. Αὐτοὺς μὴ, Euseb. τοὺς μὴ. Ἀπτοίς, Euseb. αὐτοὺς. Εμβάλλοντες, Euseb. ἐμβάλλετε βεβαιούνητες. Πειθόμενοι, Euseb. πειθόμενοι. Τῶν γενομένων, Euseb. πῶν γενομένων. Οτι περ, Euseb. ὅταν περ. Οὐ μὲν, Euseb. οὐ μὲν οὖν. Τῶν Θεῶν, Euseb. τῶν τε Θεῶν. Αμειλίτε, Euseb., addit, καὶ τῆς Θεραπειας περὶ τὸν ἀθάνατον ὃν δὴ τοὺς Χριστιανούς. Οηλοῦν, Euseb. ἐνοηλοῦν. Προέγραψα, Euseb. ἀντέγραψα. Ου τεσοῦσθαι, Euseb. ὡς δὴ, etc. Ἐν Ἐφέσῳ, addit Euseb. ἐν τῷ κοινῷ τῆς Ἀσίας.

Pag. 485. 18. Προτίθη] Formula vulgaris, de qua Brissonius lib. III. Form. p. 356.

Pag. 486. 2. Ἡ τῶν ἐγκρατιῶν] Vid. Epiphan. Haer. XLVI. et ibi Petavius et alii.

Pag. 486. 9. Τὸ ἄρβεν καὶ τὸ θῆλυ] Vide Cotelerium ad Constitut. Apost. p. 266.

Pag. 486. 14. Καὶ Αἰῶνας] De quibus multis egit idem Cotelerius ad lib. VI. Constitutionum Apostol. cap. VIII.

Pag. 486. 18. Μουσάνος] Georgio Syncello pag. 356. Μουσικάνος. Musani Scriptoris meminit Eusebius in Chron. et lib. IV. Hist. cap. XXVIII. et Hieronymus de Scripturis Eccl.

Pag. 486. 19. Ἀντωνίνος] Ex Eusebii Hist. Eccl. lib. V. cap. V. et Chronico, ubi consulendus Scaliger, qui quod hic narratur non sub Antonino Pio, uti scripsit Themistius Orat. XV.

pag. 191. edit. Reg. sed sub Marco Antonino Vero accidiisse probat, ut et vir doctissimus Joannes Harduinus ad eandem Orat. pag. 470. tametsi forte aliquatenus Themistio favere videatur Capitolinus in eodem Pio: *Tantus autem terror belli Marcomannici fuit, ut undique Sacerdotes acciverit, peregrinos ritus impleverit, Romanam omni genere lustraverit: ubi per peregrinos ritus, Christianos haud dubie intellexit.*

Pag. 486. 20. Περτίνακι] Qui postea rerum potitus est.

Pag. 487. 1. Εκ τοῦ οὐρανοῦ] Edit. Scalig. ἐκ τοῦ Θεοῦ.

Ibid. Γερμανικοῖς] Belli Germanici sub Marco meminit Galenus de Prognost. p. 459.

Pag. 47. 4. Επιστολαὶ] Orosius lib. vii. cap. xv. De iis Epistolis pluribus egit loco laudato Scalig.

V 460 Pag. 487. 8. Ορφίτου τὸ β'.] Abest nota iterati Consulatus apud Lampridium in Commodo, Prosperum, Idatium, et alios.

Pag. 487. 9. Πομπηϊανοῦ] Is est Claudius Pompeianus, patria Antiochenus, M. Antonini Philosophi gener, qui bis Cos. fuit, cujus semel ac iterum meminit Herodianus lib. i. et Dio in Excerptis Valesianis p. 729.

Pag. 487. 10. Σέβηρος] Ex Eusebii Hist. Eccl. lib. iv. cap. xxix.

Pag. 487. 20. Φύσεως] Forte φράσεως, nisi forte naturalis et genuinus sensus, uti sumus interpretati, intelligatur.

Pag. 488. 2. Λόγος πρὸς Ἑλληνας] Euseb. lib. iv. cap. xvi. Tatiani opus primo editum ab Joanne Heroldo an. mclv. in Bibliothecam Patrum deinde relatum est. De aliis Tatiani libris agit prae caeteris Clemens Alexandrinus lib. iii. Strom.

Pag. 488. 8. Ορφίτου καὶ Ρούφου] Hic Consulatus temere hoc loco est insertus, qui in an. cclxviii. cadit. Consules enim hoc anno fuerunt *Piso et Julianus*, de quibus Lampridius in Commodo: atque ita Fasti omnes.

Pag. 488. 9. Ποθεινός] Vide Henr. Valesium ad Eusebii Hist. Eccl. lib. v. in Prooemio, ubi de hac persecutione sub Antonino Vero plura congerit.

Pag. 488. 12. Ἀλλὰ καὶ Ἀτταλος] Ex Eusebii lib. v. Hist. Eccl. cap. iiii.

Pag. 489. 5. Πολλίωνος καὶ Ἀπρου] Utrique n. apponit vetus Inscriptio. Lampridius, *Pollione*. Fasti Savilliani, *Apru*. Senator, *Apru*. Vide Norisium in Epist. Consul. p. 112.

P 540 Pag. 489. 6. Νόμος ἐτέθη] Eadem iisdem verbis habentur apud Nicephorum Call. lib. iii. cap. xxxi. et in Synagoge Historiarum Scaligeriana pag. 342. quae quidem obscura videntur propter duos accusativos. Unde Raderus in Chronico Paschali, et Joannes Langus apud Nicephorum, ita sunt haec interpretati, ut tantum fuerit, ut in posterum filii parentibus ab intestato suc-

cederent. Neque id tamen novum fuit sub Marco, quod non modo naturalis, sed et Lex XII. Tabularum de *suis haereditibus*, uti vocant Jurisconsulti, pridem statuerat. Quin potius ita forte capienda haec verba, ut parentes filiis intestatis succederent, quod videtur indicare Zonaras, qui hanc legem Pro adscribit: *τούτου λέγεται νομοθέτημα εἶναι, τὸ τῶν τέκνων ἀδιαθέτων τελευτώντων κληρονόμους ἀναφαίνεσθαι τοὺς γονεῖς, καὶ διατιθεμένοις τοῖς παισὶν ἐν ἀπαίδᾳ ἀνάγκην εἶναι τὸ νόμιμον μέρος τοῖς γονεῦσι καταλιμπάνειν.* Ac siquidem eadem Lex censeri hoc loco debet cum Lege quae Marco tribuitur, utriusque prorsus diversa est sententia, tametsi duo similia fere capita utraque contineat, nempe de successione in bona intestati, et de quadrante haereditatis. Quod si verba Chronici intelligi debeant de successione liberorum in bona patris intestati, dicendum erit cum Cujacio ad lib. III. Sentent. Pauli tit. VII. et in lib. III. Observat. cap. VIII. pro τὸν πατέρα legendum esse τὴν μητέρα, cum certam sit Marcum Senatusconsulto, quod Orphitianum, utpote latum Orphito et Ruffo Coss. sive Orationem D. Marci vocant, statuisse ut matribus liberi ab intestato succederent, cujus quidem Senatusconsulti passim mentio est, meminitque Capitolinus in Marco: seu potius ut μητέρες τε καὶ παῖδες ἀλλήλων διάδοχοι fierent, ut est in Leg. VII. Cod. de veteri Jure enucleando §. 7. Quod vero alteram Legis Marci partem spectat, uti refertur ab Auctore Chronici, et a Nicephoro, ita capiendum censeo Cujacius, ut ἀμνημονεύτοις καὶ ἀχαριστουμένοις, id est, praeteritis et nihil e iudicio patris accipientibus, quadrans haereditatis debeatur: quod si patres fecerint, rescindi testamentum querela inofficiosi non possit. Has forte atque adeo leges alias Marci, quae plurimae fuere, respexit Eusebius, et ex eo Senator in Chron. ubi de Marco: *ac ne quid bonitatis deesset, severiores quasdam Leges novis Constitutionibus temperavit.*

Pag. 489. 9. *Ἐπετάξατο ἔθνος τῶν Γερμανῶν*] Ex Chron. Eusebii an. XVIII. Hoc anno profectum cum patre (M. Antonino) Commodum ad Germanicum bellum scribit Lampridius.

Pag. 489. 11. *Πούρου*] Supra laudata Inscriptio Orphito Julianum collegam adjungit: unde, inquit Norisius, dictus forte fuerit *Julianus Rufus*. Lampridius *Orphitum et Ruffum* Coss. pariter habet. V 461

Pag. 489. 12. *Σμύρνα*] Addit Chron. Eusebii, *ad cujus instaurationem decem annis tributorum immunitas data est.* Extat lib. IV. Anthol. cap. I. epigramma in imaginem Damocharidis, ob instauratam Smyrnam post terrae motum, atque adeo hunc forte. Prostat ibidem aliud in Theodosii aliam imaginem, ob praeclara in eadem urbe excitata opera: sed Theodosii nomen recentius forte videri possit.

Pag. 489. 13. *Ev Παννύλαις*] Pro *Παννύλαις*, vel *Παννονύλαις*, uti habetur in Chron. Gr. Eusebii, et apud Syncellum. Porro Sirmii urbe Pannoniæ obiisse Marcum die xvi. Kal. April. scribit Tertullianus. Vide Casaubonum ad Capitolinum.

Pag. 489. 16. *Καὶ Βήρου*] Ita Fasti Idatiani et Savilliani. At Prosper, Victorius, Senator, et veteres Inscription. addunt π. Vide Norisium pag. III.

Pag. 490. 1. *Ηγήσιππος*] De quo consulendus Henric. Valesius ad Eusebii Hist. Eccles. lib. II. cap. xxxiii.

Pag. 490. 4. *Πραίσεντος*] Lampridius addit, *iterum*.

Ibid. *Γορδιανού*] Fasti Idatii, Savilliani et Anonymi Cuspiniani *Condianum* vocant, cujus nomen, cum hostia appellatus condemnatusque fuisset, erasum e Fastis. Unde apud Lampridium solus *Præsens iterum Cons.* dicitur. Vide Casaubonum ad eundem Lampridium in Commodio p. 99. Norisium in Epist. Consul. p. 114. et quæ annotamus ad ann. Chr. cxi.

Pag. 490. 5. *Καὶ Βήρου τὸ β.*] Fasti Idatii, Victoris et Senatoris, *Commodo* III. et *Byrro*. Savilliani, *Βουῦῤῥου*. Prosper Præsepti *Byrrum* Collegam adjungit. Chronicon Eusebii Scalligerianum *Βουῦῤῥον* edidit. Panvinius Antistium Rufum vocat *Byrrum* sororis Commodi virum memorat Lampridius in *Commodo*.

Pag. 490. 6. *Είσηναῖος*] Ex Chron. Eusebii.

Pag. 490. 8. *Κνήτωρ*] *Possessor*, civis qui in urbe domum possidet, ita ut ab inquilino distinguatur. Valerianus Imp. apud Pollionem in Balista: *non provincialem, non possessionem cogat illic frumenta ubi non habet dare*. Vide utramque Glossarium nostrum. Caeterum similia de Artabano habet Sylloge Historiarum Scaligeriana ad Olymp. ccxli.

Pag. 490. 10. *Καλάμια συντόμια*] Editio Scalig. *ακνώμια πολλά ἄρτων*. Sed rectius editio Raderiana, nisi legendum sit *σύντομα*, ex Glossis Lat. Gr. in quibus, *tessera*, *κύβος*, *σύντομον σύμβολον* exponitur. Rursum: *tessera*, *σύμβολον*, *σύνθεμα*, *σύντομα*. At in Glossis Græcolat. habetur etiam *συντόμια*, hæc *tessera*, *singulare non habet*. Unde videtur addendum post *καλάμια*, vox ἤ, *vel*, *seu*, cum *συντόμια* substantivi vicem tenuerit. De ejusmodi *tesseris* egere viri eruditi, Salmasius ad Vopiscum pag. 375. Petavius et Joan. Harduinus ad Themistii Orat. xxiii. edit. Reg. Nos etiam quaedam de his attigimus in Glossar. med. Lat. in v. *Παροιμ. Civiles*.

P 541 Pag. 490. 11. *Εσάλεσσιν*] Ita Cod. Vatican. pro *ἐσάλεσσιν*, uti utraque editio prætulit.

Pag. 490. 15. *Αραβαβάνην*, etc.] Edit. Scaligeri, *Αραβαβάνει αλωνία μνήμη* nec refert quæd paulo ante *Αραβαβάνος*, hic vero *Αραβαβάνης* dicatur: nam et Artabanum Parthorum

Regem *Artaxanem* vocat Capitolinus in *Macrino*: *Αρταβάνην* Georgius Syncellus pag. 356. et Zonaras lib. vi. Annal. n. xii. quem *Αρτάβανον* Zosimus lib. ii., Dio apud Valesium, et alii appellant.

Pag. 490. 18. *Η κατά Θρόνας*] Ex Chronico Eusebii, et illius Hist. Eccl. lib. v. cap. xvi. cui adiangendus Prooep ad Consulatum Cethegi et Clari.

Pag. 490. 20. *Αλκιβιάδης*] Ex Eusebio lib. v. Hist. Eccl. cap. iii. Caeterum de Theodotianorum haeresi egit in primis Eriphanus Haer. cdlxii. et ex eo alii.

Ibid. *Καθ' ὄν*] Ita editio Raderi: quae quidem vox non semel pro, *qua tempestate*, ab Auctore Chronici usurpatur, ut in Gloss. med. Graecit. observamus. Sed videtur legendam, *καθ' ὄν*, quomodo praefert Scaligeri editio: quippe Apollineris et Miltiades contra Cataphryges scripserunt, ut testatur Eusebius.

Pag. 491. 1. *Απολλινάριος*] Eusebius lib. iv. Hist. Eccl. v. 462 cap. xxvii. lib. v. cap. xix.

Pag. 491. 2. *Μιλτιάδης*] Idem Eusebius lib. v. cap. xviii. xxviii.

Pag. 491. 3. *Σεραπίων*] Serapion octavus Antiochiae Episcopus, ut est in Chron. Eusebii, qui de illius scriptis agit lib. v. Hist. Eccl. cap. xix. et lib. vi. cap. xii.

Pag. 491. 5. *Απολλώνιον*] Vide Suidam in hac voce.

Pag. 491. 6. *Σεβήρου Βιθυνίας ἡγεμονεύοντος*] Is est forte *Severus clarissimus miles*, cujus meminit Spartianus in Didio Juliano: qui quidem Julianus Commodi imperante Bithyniam pariter rexit; vel etiam is Severus fuerit qui postea Imperator: nam Proconsulatus plures adeptus dicitur.

Pag. 491. 9. *Μαρκέλλου*] *Marullus* Idatius et Fasti alii praeferunt. Vide Norisium p. 116.

Pag. 491. 10. *Θεοδοσίω*] Eusebius lib. v. cap. viii. Vide Baron. anno clxxxiv. et alios passim.

Pag. 491. 12. *Μηνίων*] Sic reposuimus cum Scaligero, cum Raderus edidisset *μηνίων*.

Pag. 491. 15. *Ανάδοινα*] Scalig. edit. *ἐνάδοινα*. Sed legendum *συνάδοινα*, ex Eriphanio.

Ibid. *Ὡς ἱστοροῦναι*, etc.] Haec absunt a Codice Holstenii. Hunc porro Eriphanii locum ex lib. de Ponder. et Mensur. n. xvii. multas expendit Petavius pag. 399. ubi disquirat an Symmachus post Theodotionem extiterit.

Pag. 492. 1. *Κολοσσῶ*] Ex Chron. Eusebii, ubi multa Scaliger.

Pag. 492. 3. *Ὠμηγένης*] Euseb. lib. vi. cap. ii.

Pag. 492. 4. *Καπιτωλίω*] Scalig. *Καπιτωλίω*, quomodo

fere semper Graeci efferunt. Ex Chron. Euseb. ubi idem Scaliger.

Pag. 492. 7. *Θερμαὶ Κομμοδιαναί*] Ex Chron. ejusdem Eusebii.

Pag. 492. 9. *Φουσκιανού*] Deest utrique nota iterati Consulatus in Fastis Idatii, Prosperi, Victorii et Senatoris, quae adscribitur in veteri Inscript. mvi. θ. in Fastis Savillianis, et apud Lampridium, a quo omittitur nomen Silani, quo postea occiso jussu Commodi, nomen illius e Fastis exemptum est. Omittitur deinde in Chronico Consulatus *duorum Silanorum*, qui cadit in ann. Chr. cxxxix. Servilii scilicet et Dullii, quos Commodus cum suis interfecit, ut scribit idem Lampridius: et post Consulatum Commodi vii. et Pertinacis, Consulatus *Apro-niani et Braduae*, qui in Fastis omnibus recensentur.

Pag. 492. 14. *Ἐν οἰκίᾳ Βεστιανού*] Ex Chron. Eusebii, qui habet, in *domo Vestiliani*: ubi consulendus Scaliger, ut et Casaubonus in Notis ad Lampridium, ubi hunc locum describit, et pro *Καλάνδης*, emendat *Καλανδών*. Vide eundem in Pertinace p. 104.

Pag. 492. 17. *Λούκιος*] Hic et infra errat Auctor: neque enim Pertinax *Lucius* vocabatur, sed *Publius Helvius Pertinax*. Testes illius nummi, Capitolinus, et Scriptores alii. *Aulum Helvium* vocat Victor Schotti.

Pag. 492. 18. *Μήνας β.*] Scalig. ad Euseb. p. 227.

Pag. 492. 19. *Ἐξιούση*] Scalig. ξξ . . . Chron. Eusebii: *Pertinax obsecrante Senatu, ut uxorem suam Augustam, et filium suum Caesarem appellaret, etc.* Unde videretur legendum *ἀξιούση, petenti, obsecranti*. Aliter vero hanc periochen exscripsit Scaliger in Chron. Gr. p. 216. *Περτινάξ τῇ Συγκλήτῳ Ρωμαίων τὴν γυναῖκα αὐτοῦ Σεβαστὴν ὀνομάσαι, καὶ τὸν υἱὸν Καίσαρα ἀποδείξει . . . ἀντείπει βουλομένην*. Capitolinus: *filium ejus Pertinacem Senatus Caesarem appellavit, sed Pertinax nec uxoris Augustae appellationem recepit, et de filio dixit, Quum meruerit*. Fuit autem Pertinaci uxor *Flavia Titiana*, ut est apud Lampridium.

Pag. 493. 2. *Βεβιασμένως*] Scalig. *βεβιασμένος*, quomodo edidimus. Euseb. *sufficere testatus quod regnaret invitus*. Vide Scalig. p. 227.

Pag. 493. 3. *Ἀπὸ τῶν στρατιωτῶν*] Τοῦ περὶ τὴν φυλακὴν τῶν βασιλείων τεταγμένου στρατιωτικοῦ τὴν τοῦ καταστῆσαι μόναρχον ὑπαρπάσαντος ἐξουσίαν, παρελομένου τε βίᾳ τὴν Γερουσίαν ταυτῆς τῆς κρίσεως, inquit Zosimus. *Milites enim jam insueverant sibi Imperatores tumultuario judicio facere, et item facile mutare, afferentes nonnunquam ad defensionem, se idcirco fecisse, quod nescissent Senatum Principem appellasse*. Verba sunt Lampridii in Alexandro. His accedebat quod *ὑποδιεφθάρησαν τὰ τῶν στρατιωτῶν ἔθῃ· καὶ χρημάτων ἐδιδάχθησαν ἀπληστον, καὶ αἰσχροῦ*

ἐπιθυμίαν, καταφρόνησίν τε τῆς πρὸς τοὺς ἄρχοντας αἰδοῦς, ut P 542 ait Herodianus in Didio Juliano. Unde raro accidebat ut *per omnes honores et magistratus insigniter gestos, ac jure meritorum, et quasi ex totius orbis una sententia*, sed fere semper *tumultuario populi concursu et militum strepitu* Imperator fieret, ut loquitur Trebellius Pollio in Valeriano. Quantum vero felicior hodie orbis Christianus, in quo nihil ejusmodi ferale accidit, non modo iis in regionibus, in quibus jura regiae successionis trabali veluti lege semel fixa sunt, sed in iis etiam ubi Principes communi calculo eliguntur, licet prava ista per neces et scelerata, et per militares tumultus, invadendae tyrannidis ambitio apud Imperatores Constantinopolitanos, Christianae tametsi Fidei initiatos, semper obtinuerit, ex hac procreato toti Imperio extremo tandem excidio.

Pag. 493. 4. *Εἰς τὸν Μάρτιον*] De hac itione in Campum Martium silent Historici, nisi huc referantur verba Capitolini, qui caesum Pertinacem in Palatio scribit, *quum ille aulicum famulitium ordinaret*, in Campum Martium forte processurus. Haec porro perperam extulit Georgius Hamartolus in Chron. MS. *καὶ ἐσφάγη ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν ἐξερχόμενος ἐκ τοῦ Παλατίου τὸν Μάρτιον μῆνα.*

Ibid. *Ὡν ἐτῶν ο'.*] Vide Scaligerum ad Eusebium pag. 227. et Casaubonum ad Capitolinum in Pertinace.

Pag. 493. 5. *Ρωμαίων εἰς'.*] Didium Julianum in Chronico Hieronymi omittit Eusebius, numerumque xvii. Severo adscribit. Vide Scalig. p. 425.

Ibid. *Ὁ καὶ Σάλβιος*] Leg. *Σάλβιος*, ex Eutropio, Victore, Dione et aliis: nam Imperator factus his nominibus donabatur, ut est 'apud Panvinium, *M. Caesar Didius Salvius M. F. Commodus Severus Julianus.*

Pag. 493. 6. *Μῆνας ζ'.*] Spartianus ait Didium imperasse mensibus ii. diebus v. Dio apud Xiphilinum, dies lxxvi. Victor Schotti lxxx.

Pag. 493. 7. *Φλάκκου*] Ita Fasti Savilliani. Idatiiani MSS. *Flaccone.* Prosper et Victorius, *Falcone.* Senator, *Fascone.* Vocatur ille *Q. Sosius Falco*, in veteri lapide, cujus meminit Scaliger in Euseb. pag. 130. cui *C. Julius Kructus Cos.* collega adjungitur. *Erucium Clarum* vocat Dio in Excerptis Valesianis p. 737. et Spartianus in Severo, a quo is interfectus fuit. Proinde idem videtur cum Claro, qui Flacci collega hic dicitur. Falconis meminerunt Capitolinus, Dio apud Xiphilinum et Valesium, et Zonaras in Pertinace.

Pag. 493. 8. *Εσφάγη*, etc.] Georgius Hamartolus in Chron. MS. et Joëlus: *καὶ ἐσφάγη ὑπὸ κουβικουλαρίου εἰς τὴν πηγήν τοῦ Παλατίου θεωρῶν τοὺς ἰχθύας.* Sed unde ii haec hauserint incertum: certe Didium Julianum caesum in Palatio, non a suis,

sed a gregario milite scribit Spartianus, vel ut Herodianus ait, ab uno e Tribuniis a Senatu submisso. Victor. in Epit. in abditas Palatii balneas ductum extensa damnatorum modo cervicis decollatum ait.

Pag. 493. 10. *Ὡν ἐνῶν ξ.*] Spartianus an. LVI. mens. IV. Die apud Xiphilinum ann. LX. mens. IV. dies totidem.

Pag. 493. 12. *Λούκιος*] Scalig. edit. *Λούκιος*.

Ibid. *Ἀπὸ τῆς Συγκλήτου*] A militibus spud Carnuntum Imperator primo dictus Severus, deinde Juliano Imperio abrogato, a Senatu appellatus est. Spartian. et alii.

Pag. 493. 14. *Σεβήρου*] Fasti Idatiani et Savilliani notam iterati Consulatus addunt, et recte: nam Consulatum cum Apuleio primum egisse testatur Spartianus. Porro in edit. Scalligeri post Consulatum Tertulli et Clementis, subæquitur Consulatus Laterani et Rufini, deinde Consulatus Dextri et Prisci. Idatius vero Scriptori nostro recte concinit.

Pag. 494. 4. *Κρίσαι*] Sic reposuimus pro *κρίσας*. Caeterum ad eorum illustrationem quae hic de Byzantii Originibus narrantur, conferre Lector poterit quae copiose satis diximus in ejusdem Urbis Originibus, et in Constantinopoli Christiana.

Pag. 495. 2. *Ἐν τῇ ἀγορῶν*] Vitruvius lib. I. cap. VII. *Ἀεῖδibus vero sacris, quorum Deorum maxime in tutela civitas videtur esse, et Jovi, et Junoni, et Minervae, in excelssissimo loco, unde moenium maxima pars conspicitur, aereae distribuuntur.* Edictum de his qui ad Ecclesiam confugiunt, in Concilio Ephesino, de Paganis, *τούς τε ναοὺς ὡσπερ καὶ διὰ τῆς γῆς ὑψωμένον ἐν τοῖς ἀγορῶν, καὶ τοῖς ὀχυρωτέροις τῶν πόλεων ἀναθεῖναι τόποις* neque Paganorum duntaxat sana, sed et Christianorum Ecclesiam in alto constitutas testatur Lactantius lib. I. de Mortib. persecut. n. XIV.

Pag. 495. 4. *Ἀρτεμίδιον ἐλάφω*] Legendum *Ἀρτέμιδος Ἐλαφιαίως* docuimus in Orig. Byzantii sect. XIV.

Pag. 495. 8. *Καὶ τὸ Ἰπικιδόν*] Anonymus MS. in Collectione Historica, usque ad Anastasium Imp. *Τὸ δὲ τοῦ Βυζαντίου Ἰπικιδόν ἔπαισε Σεβήρος ὁ Ρωμαίων Βασιλεὺς πρὸς θεράπειαν τῶν Βυζαντιῶν, ὡσπερ οὐκ ἔφθασε τελειῶσαι, καὶ ἔπειθεν ἀτέλεστον μέχρι Κωνσταντίνου τοῦ πρώτου καὶ μεγάλου Χριστιανῶν Βασιλέως, ὃς αἰτίας τὴν πόλιν, ἣν καὶ κοσμήσας χαλκοσυργήμασι, καὶ τὸ Ἰπικιδόν ἀναπληρώσας, πρώτος ἐπετέλεσε ἐν τῇ γενεθλίῳ ἡμέρᾳ τῆς πόλεως τὴν Ἰπικιδὸν ἀγωνίαν, ἣτις τελείται καὶ ἡμέρᾳ Μαΐου.* Sed de Circo Byzantino consulenda Constantinopolis Christiana lib. II. ubi multa congesimus.

Pag. 496. 3. *Καὶ πολλοὶ ἐμαρτύρησαν*] Atque in iis Leonides Origenis pater. Chron. Euseb.

P 543

Pag. 496. 6. *Σύμμαχος*] Hieron. in Hierem. cap. XXXII. Epiphani. de Mensuris et Ponder. etc.

Pag. 496. 12. *Ταῦτα Επιφάνιος*] Haec desunt in Codice Holstenii.

Pag. 496. 15. *Ἰδαντιανός*] De quo Spartianus in Severo pag. 69. edit. Salmasii, et Dio in Excerptis Valesianis p. 737. 738.

Pag. 496. 17. *Χίλωνος*] Is iterum Praefectus Praetorio, in vitae discrimen incidit, Caracalla imperante, quod concordiam inter fratres suaserat. Idem Spartian. Vide Excerpta Dionis Valesiana pag. 743.

Pag. 496. 19. *Ἰσώτοις τοῖς Ἰπάτοις*] De hac sub Severo Persecutione, praeter Baronium, egerunt Scalig. ad Eusebium, et Henr. Dodwellus in Dissert. Cyprian. xi. n. xli.

Pag. 497. 8. *Σεβηριανόν Γυμνάσιον*] De quo Spartianus in Caracalla: inde *Alexandriam* petiit, in *Gymnasium-populum convocavit*, etc.

Pag. 497. 4. *Ἰάνθεον*] De variis Pantheis quae Romae extitere agit Scaliger ad Eusebium p. 207. 208. ubi et Alexandrini meminit, ex Chronici Scriptore.

Pag. 497. 6. *Αλβίνου*] Qui postea Imperator fuit: de cuius Consulatu Capitolinus in illius vita.

Pag. 497. 9. *Πομπειανού*] De quo idem Spartianus p. 86.

Ibid. *Καὶ Λούλου*] Ita emendavimus, cum prave editum esset a RADERO *Αυτου*, et a Scaligero *Αὔτου*: ita enim in Fastis omnibus; isque est Lollius Avitus, de quo Capitolinus.

Pag. 497. 13. *Ἀσπρου καὶ Ἀσπρου*] Leg. *Ἀσπρου τὸ β. καὶ Ἀσπρου*, ex Fastis omnibus, et Legibus Antonini, quae habent, *Duobus Aspris. Juliani*, seu *Julii Aspri* sub Caracalla meminit Dio in Excerptis Valesianis p. 743. et in Ursimianis p. 442. Alterum ex *Aspris M. Pompeium M. F. Asprum* vocat Panvinius.

Pag. 497. 15. *Ὁν ἐτῶν ξξ.*] Vide Scaligerum ad Eusebium p. 130.

Pag. 497. 17. *Ἐτη ζ'*] Ita Eusebius in Chron. ubi Scaliger. Spartianus ann. vi.

Pag. 497. 18. *Αλβίνου*] Leg. *Βαλβίνου*, ex Fastis omnibus et Inscript. Is postmodum Imperator fuit.

Pag. 497. 20. *Καὶ Σαβίνου*] Cui Ulpianus libros inscripsit, et quem Heliogabalus occidere praeceperat. Lampridius.

Pag. 498. 1. *Λευτούλου*] Fasti Idatii et alii, *Lacto*. Aemilio scilicet, cuius meminit Dio in Excerptis Valesianis p. 731. et 743. et ex eo Zonaras in Commodo.

Pag. 498. 2. *Ανουλλίνου*] Legendum *Ανουλλίνου*, ex Fastis omnibus et Inscriptionibus.

Pag. 498. 5. *Ανταρίνου τοῦ Αὔγ. τὸ ε'*] Is est Heliogabalus, qui Macrino acie victo, illius Consulatum nomen suum substituit, ut scribit Dio in Excerptis Ursimianis p. 446. Sed delenda nota numeralis.

V 465
 Pag. 498. 6. *Αντωνίνου Αὐγ. τὸ ε΄.*] Dio lib. LXXIX. ex Excerptis Ursini, Pseudantoninum, seu Heliogabalum II. et Licinium Sacerdotem Coss. et Fasti alii praeferunt:

Pag. 498. 9. *Μέσον Αἰδέσεως καὶ Κάρδων*] Ex Eusebii Chron. ubi Scaliger. Addit Georgius Syncellus, *πόλεις δ' αὐτὰ τῆς Οσορονῆς*. Vide Spartian. Hic porro et infra *Αἰδέσαν* cum diphthongo scribitur, ut et apud Dionem in Excerptis Valensianis pag. 711. et apud Eriphanium Episcopum Tyri de Sanctis Apostolis in Cod. Reg. n. MDCCLXI. in S. Juda: licet in nummis et apud Scriptores alios per *ε* duntaxat scribatur.

Ibid. *Ὡν ἑτῶν ξ΄.*] Vide Scaligerum ad Euseb. et Casaubonum ad Spartianum in Caracalla pag. 133.

Pag. 498. 11. *Καὶ Κωμάζοντος*] De quo consulendi Capitolinum et Dio lib. LXXIX. et ex eo Xiphilinus.

Pag. 498. 12. *Ἐν Ἀρχελαΐδι*] Ex Chron. Eusebii. Editio Scaligeri, *Ἀρχελαΐδιων*, cum nota mendi. Sed facilis emendatio, si legatur, *ἐν Ἀρχελαΐδι ᾧν*, etc. Zosimus, *εἰς τὸν μεταξὺ πορθμὸν Βυζαντίου καὶ Καλχηθόνος* captum, ac neci datum Macrinum scribit, Capitolinus, *in suburbio Bithyniae*: sed id refellit Scaliger. Vide Casaubonum ad eundem Capitolinum in Macrino.

Pag. 498. 13. *Ἡλιογάβαλος*] Hamartolus et Joëles: *μετὰ δὲ Μάκρινον ἱβασίλευσεν Ἀντωνίνος ὁ Γάλβας ἕτη δ΄*. An sic expresserunt nomen Heliogabali?

Pag. 498. 15. *Γράτου καὶ Σελεύκου*] Fasti Savilliani *Sabinianum et Seleucum* praeferunt. Ita nempe *Gratus Sabinianus* appellabatur, ut colligitur ex Dione lib. LXXIX. et ex Fragmento Africani apud Georgium Syncellum pag. 212.

Pag. 498. 17. *Αντωνίνου Αὐγ. τὸ β΄.*] Fasti Idatiani, *Antonino IV. et Alexandro*. Victorius et Senator, *Alexandro et Augusto*. Marianus, *Alexandro et Antonino*.. Nimirum hoc anno Coss. fuerunt *Heliogabalus IV. et Alexander Severus Caesar*, ut est in vet. Inscript: apud Panvinium. Statim enim atque factus est Caesar Alexander, Consulatum cum Antonino gessit, ut scribit Herodianus. Igitur pro *β΄*. leg. *δ΄*. ut est apud Dionem.

Pag. 499. 1. *Μαξίμου*] Addunt τὸ β΄ Fasti Idatii, Rescripta Alexandri et Inscriptiones, ut observatum a Norisio. Hos Coss. alia Inscriptio apud Sponium in Miscellan. eruditae antiq. p. 280. 281. sic consignat: *L. Mario Maximo II. et L. Roscio Aeliano Cos. Ἡλιαίων* pro *Αἰλιαίων* habent Fasti Savilliani.

P 544
 Pag. 499. 2. *Διανυκτερεύσεις*] Has *διανυκτερεύσεις* refert Scaliger ad eas quas Eusebius, et ex eo Senator, in Chron. factas scribit Urbis Conditae millesimo, Philippis imperantibus an. II. *Ludique in campo theatrales tribus diebus et tribus noctibus populo pervigilante celebrati*. Hincque concludit prochroniam esse annorum XXXV. Similes vigilias ac ludos celebrasse Severum Auctor est Herodianus lib. III. quos ad Consulatum Chilonia et

Libonis refert Zosimus lib. II. ubi fuse de iis agit. Vide Horatium in carmine saeculari, et ejus Commentatores.

Pag. 499. 5. *Νικόπολις*] Ex Chron. Eusebii, ubi Scaliger. Vide praeterea Willelmum Tyrium lib. VII. cap. XXIV.

Pag. 499. 7. *Αφρικανού*] Historiam is perduxit ad tempora Antonini, ut scribit Georgius Syncellus pag. 107. et 212. (illius nempe qui Heliogabalus dictus est, ut infra in hoc Chronico habetur, et apud Hieronymum in libro de Scriptoribus Ecclesiast.) quem etiam *Κεστών* Auctorem facit, uti supra observavimus, de quo ita Chronicon MS. ab Adamo ad Leonem Sapientem in Maximo et Balbino: *Αφρικανός ο συγγραφεύς ἐγνωρίζετο*. Et in Decio: *ἐπι τούτου ἦν Κλήμης ὁ Στροματεύς καὶ Αφρικανός*. Adde Freulfum to. II. lib. III. cap. IV. Sed de hoc Africano multa congessere Scaliger ad Graeca Eusebii pag. 414. et ad Chronicon pag. 232. Casaubonus ad Suetonium in Julio sect. XXXI. Bellarminus de Scriptoribus Eccles. et ibi Labbeus, Possévinus in Apparatu, Herwartus in Chronolog. cap. CCXXXV. Vossius de Historic. Graec. lib. II. Petavius lib. VIII. Auctarii cap. II. Valesius ad Hist. Eccl. Eusebii lib. VI. cap. XXXI. Goarus ad Syncellum, et alii.

Pag. 499. 8. *Φλαβιανού*] Fasti Idatiani, *Fabiano et Crispo*. Caeteri, et Inscriptiones Julianum vocant. Vide Norisium p. 134.

Pag. 499. 9. *Ἐπι τούτων τῶν Τράτων*] Immo anno Chr. V 466 CCXXII. VI. Martii, quo Alexander Severus Imperium est auspicalus, ut Scaliger, Bucherius, Petavius, et alii docuere ex Canone Paschali Hippolyti.

Pag. 499. 10. *Τὸ τοῦ Ἰδίου συγγενοῦς*] Alexandrum consobrinum intelligit, quem cum occidere decrevisset, a militibus et Praetorianis facta conspiratione, ad liberandam Rempublicam, ipsemet occisus est. Lamprid.

Pag. 499. 13. *Φουσκιανού*] Sic Fasti Idatiani: sed ex Savillianis, Prosperi, Rescriptis Alexandri, et Inscriptionibus leg. *Φούσκου τὸ δ'*. Ita nempe Scriptor Chronici, ut non semel monemus, ejusmodi terminationes vocibus appellativis addere solet.

Pag. 499. 16. *Αλβίνου*] Leg. *Βαλβίνου*, licet ita Fasti Idatiani praeferrant. Prosper, Victorius, Senator, et Marianus duplicem Consulatum ex hoc unico perperam confecere: ubi *Αυιανum et Maximum*: deinde *Albinum et Maximum* scribunt, cum unus idemque sit, alterque *Clodius Balbinus*, alter *Pupienus*, cognomine *Maximus*, inquit Capitolinus, appellentur qui Imperatores a Senatu electi fuerunt post Gordianum Seniore, ut est apud eundem Capitolinum et Herodianum lib. VII. *Sabinum* pro Balbino perperam scribunt Fasti Savilliani.

Pag. 499. 18. *Αλεξάνδρου τὸ γ'*] Lampridius de Alexandro: *Consulatum ter inivit tantum ordinarium, ac primo nundino sibi*

alios sufficit: ad quem Consulatam III. Alexandri illum quidam referunt, quem Gordianum Senioreni cum eo gessisse Capitolinus tradit.

Pag. 499. 20. *Κλήμεντος*] Sic Fasti Idatiiani: quem *Clementinum* alii vocant. Priscillianum pro Clemente legunt Fasti Savilliani. Prosper, Victorius, Senator, Marianus, Wigorn. hoc anno Coss. describunt, *Gratum et Seleucum*.

Pag. 500. 1. *Καὶ Πελεγμιοῦ*] Ita editio Scalig. *Pelagianum*, Fasti Idatiiani MSS. *Πελεγμιαῶν*, Savilliani legunt: rectius alii *Felicianum*.

Pag. 500. 7. *Μαξιμου τὸ ζ'*] Notatur hic Maximi sextus Consulatus in Testamento Hildevarae illustris feminae Ravennae exarato coram ejusdem Civitatis Ecclesiae Episcopo, ex Bibl. Reg. pridem publicato. Fasti Idatiiani: *Maximo III. et Africano*. Apud Victorium deest nota numeri. Prosper et Senator *Maximinum* legunt, cui forte suffectus *Maximus* fuerit.

Pag. 500. 8. *Περπέτου καὶ Κορηλλίου*] Ita edit. Scalig. Sed leg. *Περπετούου καὶ Κορηλλίου*, quem Fasti Idatiiani, Savilliani, Prosperi, etc. *Cornelianum* vocant. Sed turbant hoc loco Savilliani: *Perpetuum* enim *Africano: Pium*, seu Ulpium *Cornelianum* perperam adjungunt. Eodem etiam anno Cos. fuit Junius Sillanus, suffectus forte, de quo Capitolinus in Maximinia.

Pag. 500. 10. *Κυρκιανός*] Haec perperam intrusa: quippe Cypriani Martyrium rursam refert Auctor ad annum n. Valeriani, quod ad primum Fasti Idatiiani, ad III. Chronicon Eusebii referunt.

Pag. 500. 11. *Ἐπὶ τούτων*] Immo *Severo et Quintiano Coss.* ut est apud Eusebium, Senatorem et alios, anno Chr. DCXXV. Vide praeter Scaligerum, Petavium, Bucherium, etc. et quae observamus in Praefat.

Pag. 500. 12. *Ἐν Μογοντιακῷ*] Ex Chron. Eusebii, ubi Scaliger.

Pag. 500. 16. *Ἐπὶ γ'*] Vide Capitolin. et al. praeter Petavium ad Epiphan. pag. 402. ubi de annis Maximini agit.

Pag. 500. 18. *Οὐλπικίου*] *Pium* Fasti Idatiiani, Savilliani, et alii vocant: sed leg. *Οὐλπίου*, ut est apud Censorinum qui hoc anno scribebat.

Pag. 500. 19. *Ἀβιόλα*] Rectius editio Scaligeri *Ἀβιόλα*, cui *Αττικόν* collegam perperam adjungunt Fasti Savilliani, qui biennio post demum Cos. fuit.

P 545

Pag. 501. 1. *Ἀββίνου*] Sic Fasti Idat. Caeteri, et Capitol. in Gordiano III. *Vettium Sabinum* vocant. *Arianum Venusto* adjungunt collegam Savilliani, qui in aliis biennio post Cos. recensetur.

Pag. 501. 8. *Ἐὶς Ἀκύλειον*] Ex Chron. Eusebii, ubi

Scaliger, qui recte annum caedis Maximini in Consulatum Ulpii et Pontiani rejicit.

Pag. 501. 4. *Μήνας γ'*] Ita etiam Georgius Monachus in Chron. MS. At Maximum et Balbinum annum unum imperasse auctor est Capitolinus, qui (ut et Herodianus, horum temporum Scriptor, et alii,) una in Palatio occisos tradit. Perperam igitur Auctor Chronici Balbino Publium successisse scribit, qui simul eodemque die a Senatu Imperatores sunt electi, quo in errore versantur praeterea Cedrenus et Zonaras.

Pag. 501. 5. *Πούβλιος*] *Πουπλιανόν* vocant Cedrenus, Georgius Hamartolus, et Georgius Monachus in Chron. MSS. *Πομπηϊανόν* Zonaras, et Catalogus Imp. Leunclavianus, quibus forte Pompeiani, qui Coa. cum ipso Gordiano statim fuit, V 467 nomen imposuit: iis porro ita Papienus indigitatur. Entropius: *Bulbinus et Papienus in Palatio interfecti sunt, soli Gordiano Imperium reservatum: cujus pater, subdit ille, senior Gordianus consensu militum, cum Proconsulatum Africae gereret, Maximino imperante fuerat electus.*

Pag. 501. 6. *Συνωρ*] *Σίννωρ* habet editio Scaligeri, ut infra in Philippis *Ιούννωρ* pro *Ιουνίωρ*. Cod. Vatic. *Ενίωρ*. Georgius Hamartolus in Chron. MS. et Cedrenus: *Μετὰ δὲ Μαξιμίον βασιλεύσει Πουπλιανός μήνας β', καὶ ἐσφάγη ἐν πολέμῳ. Μετὰ δὲ Πουπλιανόν βασιλεύσει Ιούνωρ μήνας γ'. ὃς πρῶτος ἐποίησεν Κανδιδάτους καὶ Προκίτορας, καὶ τὸ ταγμα τῶν Σχολαρίων συστησάμενος ἐκάλεσεν αὐτὸ Ιουνόρων εἰς τὸ ἴδιον ὄνομα.* Paulo aliter Georgius Monachus in Chron. MS. *Μετὰ δὲ Πούπλιον βασιλεύσει Βαλβίνος Ἰανωρὸς μήνας γ'. ὃς πρῶτος,* etc. ut Hamartolus. Catalogus Imp. Leunclavianus Gordianum Papieno successorem, eique vi. Imperii annos tribuit, ex quibus palam fit tres Gordianos his locis Graecisq. istos Scriptores confundere. Idem denique Catalogus Gordiano Marcum, Marco Junio, Juniori denique Philippum successores dat, ac Marco an. iii. Juniori an. ii. Imperii. Verum Marcus et Junior, atque adeo Gordianus senior hic intelligi debent tres ejusdem gentis Augusti, Gordianus scilicet pater, alter filius, alter denique nepos ex filis Senioris: cujus postremi Imperium vi. annorum fuit, patris vero et filii anis anni et paucorum mensium. In nummis Pater, IMP. M. ANT. GORDIANUS AFR. AUG. seu Africanus inscribitur: nepos vero absque hac voce. Ita Marcus Gordianus Junior, tertius fuerit Gordianus qui vi. annos imperavit, cui Senioris epitheton perperam adscripsit Auctor Chronici, cum absit ab Eusebio, ex quo sua hausit: *Romanorum* xxiii. *Gordianus* annos vi. ex quibus patet duos alios Gordianos omisisse Eusebium, ut qui pauca tempore imperaverint.

Pag. 501. 8. *Καὶ Πομπηϊανού*] Ita Fasti omnes: at Pan-

vinius *Papinianum* legit. Pompeiano Peregrinum collegam male adscribunt Fasti Savilliani, qui triennio post demum Cos. fuit.

Pag. 501. 12. *Αὐρηλιανου̅*] *Anianum*, vel *Arrianum* habent Fasti omnes. *Aprianum* et *Pappum* hos Coss. in Gordiano III. Capitolinus: *Arrianum* et *Papum* (al. *Pupam*) vocat Anonymus Afer de Paschate editus ab Episcopo Oxoniensi post Cyprianum, ubi is Consulatus dicitur esse v. annus Gordiani: idque probat primum ejus annum fuisse, quo Consul fuit cum Aviola, juxta virorum doctorum sententiam.

Pag. 501. 13. *Γορδιανός*] Hunc locum laudat Casaubonus ad Capitolinum, quem ut et alium Cedreni eadem fere de hac schola a Gordiano instituta scribentis, confictum esse prorsus existimat.

Pag. 501. 14. *Τελείους καὶ εὐσθενεῖς*] Quomodo legi solebant milites, *σώματος εὐεξία καὶ ἡλικίας ἀκμῆ εἰς μάχην ἐπιτήδριοι*, ut est apud Herodianum lib. VI. *statura decori, virtute graves*, apud Pollionem in Trebelliano tyranno: Spartianus in Caracalla: *legi etiam validos ad militiam praecepit*.

Pag. 501. 15. *Καὶ μεγάλης ὄντας θέας*] Vide Gloss. med. Lat. in v. *incoma*, et in *Addit*.

Pag. 501. 17. *Σενιῶρων*] *Ιωννιῶρων* Cedrenus et Hamartolus legunt, et recte forte: siquidem hanc cohortem de suo nomine appellavit Gordianus Junior, seu Tertius: nam et Senioris cognomen Tertii patri adscribit Capitolinus. At, ni fallor, aliunde nominis origo petenda. Neque enim *Juniorum* se unquam appellasse Gordianum legimus, nec id vero videtur simile. Nam si revera Candidatorum cohortem seu numerum instituit Gordianus, cohors illa dicta fuerit *Gordianorum Seniorum*, non a Gordiano Seniore, qui Seniore pariter nunquam se appellavit, sed quo ab altera quae *Gordianorum Juniorum* dicta fuerit, distingueretur, quomodo in Notitia Imperii, *Constantini, Arcadiani, Theodosiani, etc. Seniores et Juniores* passim leguntur: ubi *Seniores* Junioribus semper praeponuntur, servato scilicet institutionis ordine: unde colligere est binas a Gordiano institutas cohortes, ac diverso tempore, ita ut quae prima, *Seniorum*, altera quae secunda, *Juniorum* appellatae fuerint, proindeque cohors illa *Candidatorum Juniorum*, quam a Philippo institutam scribit Auctor Chronici, ad Gordianum omnino pertineat, perperamque Philippo attributa sit. Meminit porro vetus Inscriptio apud Gruterum LIII. 10. *Legionis III. Felicis Gordianae*.

P 546 Pag. 501. 19. *Τιτιανου̅*] *Titianum* habent Fasti omnes.

Pag. 502. 3. *Νόσση βληθεῖς*] Aqua intercute *Juniorum* Gordianum, quem *Ὀννιῶρον* vocat, decessisse scribit Cedrenus, qui Augustorum Historiam mire hoc loco turbat, ut et Zona-

ras. Nam constat a Philippo Praefecto Praetorio, accensis in seditionem militibus, interfectum vi. Imperii, XIX. aetatis anno. *Ιούνωρα* etiam vocat Joëles: *Μετὰ δὲ Πονηλιανὸν ἑβασίλευσε Ιούνωρ ἔτη η̄. Μετὰ δὲ Ιούνωρα ἑβασίλευσε Γορδιανὸς υἱὸς αὐτοῦ ἔτη δ̄.*

Pag. 502. 5. *Φίλιππος ὁ Ιουνίωρ*] Plerique Scriptores, inquit Casaubonus, perperam existimant Philippo Junioris epitheton adscriptum, ad patris discrimen, cum id cognomen Philippi patris fuisse, vel ex hoc loco satis colligatur, et ex iis quae deinde narrantur in Chronico an. iv. et vi. ejusdem Augusti, anno i. Decii, et anno xxv. Justiniani. Verum ut dicam quod sentio, ut nec utrique Gordiano, ita nec Philippo patri, nec filio Junioris cognomen unquam fuit. Quod si ita esset, descriptum legeretur in veteribus Inscriptionibus, et in ejus nummis, in quibus M. JUL. PHILIPPUS AUG. duntaxat inscribitur. Baronius Inscriptionem refert, quam Veronae juxta portam Bursaraeam esse observat, hisce verbis: *Anno Christi ccliii. Imp. Divus Philippus Senior Veronae, et Romae Junior a satellitibus interficiuntur.* Sed nemo non videt hanc esse multo recentioris aevi. Junioris igitur Philippo patri cognomen a Graeculis scriptoribus, qui Latinae vocis vim ignorabant, adscriptum forte aut ex *Julii* praenomine male intellecto, aut quod cum Scriptor Chronici in aliquot Imperatorum Catalogis *Ιουνίωρα* ante Philippum nude positum legisset, idque nominis, Gordiani Imperatoris adscriptum epitheton non advertisset, illud Philippi esse existimaverit, cum praeterea Gratianus iiii. et *Junior* in iisdem Catalogis interdum distinguantur, licet unus idemque sit. Proinde quod de *Schola Juniorum* a Philippo instituta subdit, eidem Gordiano competit, ut qui utramque *Seniorum* scilicet et *Juniorum*, Gordianorum nempe, instituerit: ex quibus forte *Legio iii. F. Gordiana*, cujus mox meminimus, prior fuerit, quae tum demum *Gordianorum Seniorum* dicta fuerit, altera postmodum instituta, ac tum demum *Juniorum* appellata, uti paullo ante diximus.

Ibid. *Φιλίππῳ τῷ υἱῷ*] Caio Julio Philippo Saturnino. Victoris Epit.

Ibid. *Ἐτη ε̄.*] De annis utriusque Philippi agit Petavius ad Epiphanium pag. 402. ut et Joan. Pearsonius Episcopus Cestrensis in Annalibus Cyprianicis anno cccxlx.

Pag. 502. 13. *Ἀπρίλιῳ*] Addendum τὸ β̄. ex Fastis.

Ibid. *Καὶ Γραττιανοῦ*] *Gratum* vocant Fasti omnes. Vide Joann. Bollandum in Prolegom. ad vitam S. Pionii n. xvii. e' Joan. Pearsonium in Annalibus Cyprianicis. Omittitur deinde Consulatus *Decii iii. et Decii Caesaris*; qui apud Pollionem in Valeriano ita consignatur, *Duobus Deciis Coss.* qui quidem Con-

sulatus male rejicitur post ann. cclxiii. Vide Joan. Bollandum in iisdem Prolegom.

V 469

Pag. 502. 20. Γάλλον] Idatiani Fasti et vetus Inscriptio apud Panvinium addunt notam iterati Consulatus: de quo quidem Consulatu Galli et Volusiani consulendi Papebrochius in prolegom. ad vitam S. Isidori n. v. Pagius in Prolegom. ad Dissert. Hypat. n. viii et Pearsonius in Annalib. Cyprianicis.

Pag. 503. 1. Καὶ Μαξιμὸν] Vide eundem Pearsonium hoc anno.

Pag. 503. 2. Ο Ιουνίωρ] Exemplar Casauboni *Ιουόννωρ* praetulit, ut supra monuimus. Quod porro hic narrat Auctor Chronici de Morte Philippi Imp. caeteris Scriptoribus repugnat, tametsi invicem minime etiam consentiant. Zosimus quippe, Cedrenus et Zonaras utrumque Philippum in acie periisse scribunt, et utrumque occisum Capitolinus in Gordiano: patrem Veronae, filium vero Romae a satellitibus interemptum Eutropius, et ex eo Eusebius in Chron. filium denique Romae ad Castra Praetoria uterque Victor, vel in Hortis Tiberianis Nicephorus Constantinopol. in Chronol. adeo ut incertum sit, unde quae hoc loco narrat Scriptor Chronici, hauserit.

Pag. 503. 4. Μηρόλαστος ἕτερο] Id Gordiano tribuit Georgius Monachus in Chronico MS.

Pag. 503. 6. Ἐτος α΄.] Vide Petavium ad Epiphanium pag. 402.

Pag. 503. 8. Δεξιου, etc.] Perperam hic Consulatus intrusus fuit, qui ad annum cclx. referri debuit, ut supra innuimus.

Pag. 503. 9. Διωγοῦ κατὰ Χριστιανῶν] De Persecutione Christianorum sub Decio egit prae caeteris post Baronium, Henricus Dodwellus in Dissert. Cyprianica xi. n. lxi. et seqq.

Pag. 503. 10. Φλαβιανός, etc.] Ex Eusebio lib. vi. Hist. Eccl. cap. xxxix.

Pag. 503. 13. Θλάβιος] Θάβιος Euseb.

Pag. 503. 17. Ἀσέντιος] Vixit ille sub Juliano Apostata.

Pag. 503. 18. Οἴτος Δάιος, etc.] Historiam hanc nar-

V 470

rat Eusebius lib. vi. Hist. Eccl. cap. xxxiv. ubi Babylam nominat, quam quidem eidem Decio adscribit Chrysostomus Orat. de S. Babyla, Imperatoris tacito nomine. Philostorgius lib. vii. cap. viii. Numerianum Cari filium, vel Decium fuisse ait, remque paullo secus refert, ut et Georgius Syncellus p. 363. et 386. Suidas in Babyla, et Nicephorus Call. lib. vi. cap. xxxiii. Vide infra ad ann. iii. Cari.

Pag. 503. 20. Χριστιανὸς ἕτερος] Eusebius Philippum pariter primum omnium ex Imperatoribus Christianum fuisse: illoque una cum filio interfecto, ob odium eorum Decium in Christianos persecutionem movisse scribit. Anonymus Valens-

nas: *Constantinus Imperator primus Christianus, excepto Philippo qui Christianus admodum, ad hoc tantum constitutus fuisse mihi visus est, ut millestimus Romae annus Christo potius quam idolis dicaretur. Sed quod ii aliique de Philippi Christianismo tradidere, pluribus ad examen revocat Scaliger. Enimvero ut post Philippum caeterorum Augustorum seriem et annos Imperii usque ad Diocletianum turbent passim Graeculi Scriptores, patet ex P 547 Cedreno, Zonara, et aliis, ac praesertim ex Georgii Hamartoli Chronico inedito, ex quo in specimen quae de iis tradit hic subijciam.*

Μετὰ δὲ Φίλιππον ἐβασίλευσεν Οὐάλεριανὸς ἔτος Ξν, καὶ ἐσφάγη ὑπὸ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.

Μετὰ δὲ Οὐάλλεριανὸν ἐβασίλευσε Γάλλος υἱὸς αὐτοῦ μῆνα ἑνα, καὶ ἐσφάγη καθεύδων ὑπὸ τῆς Ἰδίας γυναικός.

Μετὰ δὲ Γάλλον ἐβασίλευσε Δέκιος ἔτος α΄. καὶ ἐσφάγη ἐν τῷ πολέμῳ.

Μετὰ δὲ Δέκιον ἐβασίλευσεν Αἰμιλιανὸς ἔτος α΄. καὶ ἐσφάγη ἐν τῷ καλατίῳ.

Μετὰ δὲ Αἰμιλιανὸν ἐβασίλευσε Γαλλινὸς ἔτη γ΄, καὶ ἐσφάγη ἐν τῷ πολέμῳ.

Μετὰ δὲ Γαλλινὸν ἐβασίλευσε Κλαύδιος ἔτη β΄.

Μετὰ δὲ Κλαύδιον ἐβασίλευσε Κυντυλιανὸς ἡμέρας ζ΄.

Μετὰ δὲ Κυντυλιανὸν ἐβασίλευσεν Αὐρηλιανὸς ἔτη ε΄, καὶ ἐσφάγη ὑπὸ Κουβικουλαρίου.

Μετὰ δὲ Αὐρηλιανοῦ ἐβασίλευσεν Τάκιτος μῆνας ε΄. καὶ ἐσφάγη ὑπὸ Φλοριανοῦ.

Μετὰ δὲ Τακίτου ἐβασίλευσεν Φλοριανὸς μῆνας β΄. καὶ ἐσφάγη ὑπὸ Πρόβου.

Μετὰ δὲ Φλοριανὸν ἐβασίλευσεν Πρόβος ἔτη ε΄. καὶ ἐσφάγη ὑπὸ Κάρου.

Μετὰ δὲ Πρόβον ἐβασίλευσε Κάρος ἔτος α΄. καὶ ἐσφάγη ἐπὶ Καρίνου.

Μετὰ δὲ Κάρου ἐβασίλευσεν Καρίνος υἱὸς αὐτοῦ ἔτη β΄. καὶ ἐσφάγη ὑπὸ Νουμεριανοῦ.

Μετὰ δὲ Καρίνον ἐβασίλευσεν Νουμεριανὸς ἀδελφὸς αὐτοῦ ἔτος α΄. καὶ πολεμήσας Πέρσας, καὶ συλληφθεὶς, ἐξέδειραν αὐτὸν ζῶντα.

Pag. 504. 2. *Επισημος ὧν*] Praefectus Praetorio tum primum fuit Philippus post mortem Misithae, Gordiani soceri, eadem dignitate donati, qui rerum summam gerebat, indeque Tutor Republicae dictus est, viri eximii, quo Philippi aetibus, ut plerique dicunt, inquit Capitolianus, extincto, in ejus locum ille factus est Praefectus Praetorio a Gordiano, a quo in locum parentis ascitus est, non vero a parente vel ab avo Gordiano, ut ait Scriptor Chronici.

Pag. 504. 5. Σφάξας τὸν παῖδα] Ut interfectus fuerit Gordianus narrant Capitolinus, Eutropius, uterque Victor, etc.

Pag. 504. 7. Πιόνιος] Eusebius lib. vi. Hist. Eccl. cap. xv. Vide Bolandum 1. Febr. in vita ejusdem S. Pionii, Jacob. Grandamicum in Chronologia Christ. parte iii. pag. 73. et Joannem Pearsonium in Dissert. ii. de annis priorum Romae Episcoporum cap. xix. ubi de tempore martyrii S. Pionii.

Pag. 504. 9. Ἐπὶ Πρόκλου Κωντυλιανοῦ] Acta martyrii S. Pionii apud Bolandum 1. Febr. Acta sunt haec sub Procos. Julio Proculo Quintiliano, C. Messio Quincto, Trajano Decio Vicio Grato (Coss.) ut Romani dicunt, iv. Idus Martii, ut Asiani, mense vi. die Sabbato, hora diei x. Acta alia apud eundem Bolandum paulo aliter haec describunt.

Pag. 504. 10. Ὁ ἐστὶ κατὰ Ἀσιανούς] Quippe annus solaris Syromacedonum, quos Asianos vocat Auctor, incipiebat mense Octobri: proinde Martius iis sextus fuit mensis: ut apud Chrysostomum Orat. de Paschate apud Savillum to. v. p. 940. et 941. quartus apud Asiaticos mensis dicitur Januarius, ut octavus, Maius. Vide Scaliger. lib. ii. de Emend. temp. p. 94. et Petavium ad Epiphanium p. 132. 138. 139.

Pag. 504. 13. Ἀλέξανδρος] Ex Eusebio lib. vi. Hist. Eccl. cap. xxxix.

Pag. 504. 14. Ἐπὶ δευτέρῃ διαπρέψας ὁμολογίᾳ] De qua idem Euseb. supra cap. xi.

Pag. 504. 19. Κερκεσίον] Circessum vocat Eutropius, et ex eo Orosius in Gordiano, Castrum Euphrati imminens: Circæium in finibus Persidis, Capitolinus.

Pag. 505. 4. Κατὰ Φράγγων] Atque tum primum auditum Francorum nomen sub Decio, qui cum in praelio contra Carpos, qui Daciam et Moesiam occupaverant, periisse dicitur a Lactantio in lib. de Mortibus Persecut. n. iv. quos Getas sive Gothos vocat Constantinus M. in Orat. ad Sanctorum coetum, Zosimus Scythas, qui non alii sunt ab iis quos alibi Gotthos, Voranos, Urugundos et Carpos vocat, ac propter Istrum habitasse testatur, inde eorum origo et prima sedes videtur repetenda. Constat quippe ex Pannonia Francos primum fuisse digressos, ex Gregorio Turon. lib. ii. Hist. cap. ix. quibus devictis assignatae deinde sedes aliae ab Imperatore Probo, uti narrat Zosimus lib. i. Et licet quo traducti sint is non tradat, vero tamen videtur simile in proxima Germania illas iis assignatas, cum Hieronymus suo aevo Germaniam Franciam vocatam auctor sit, et Germanos cum Francis confundat vetus Interpres Juvenalis, uti docuimus in Dissert. de Nummis Byzant. n. lv. unde postea trajecto Rheno in Gallias irruerint. Horum enimvero Francorum in Panuonia sedem circa illam quae inter Savum et Istrum adjacet regionem, eamque

fertilissimam et habitatoribus frequentem, primitus extitisse indicare videtur *Φαργγορολιον*, quam diu retinuit appellatio, uti testatur Nicetas in Joanne Comneno n. v. et in Manuele lib. n. n. vii. ubi, inquit ille, Zeugminum castrum munitissimum, postea Sirmium dictum, aedificatum est. Regionem hanc Saviam a Savo fluvio, et Interamnensem, quod binis fluvii Savo et Dravo, vel etiam Istro includeretur, appellant: in cujus confiniis habitabant Amantini, Marcomanni, et Quadi, qui Francis et vicinia aliis gentibus adjungi solent, et circa eosdem fluvios in secunda Pannonia et in provinciis Saviensi et Valeria habitasse dicuntur apud Rufum Festum: ubi etiam, aut in confiniis, Contriguros, Gepidas et Avaros statuit Menander Protector, Justino Thrace imperante, qua tempestate Sirmium Romania parebat, cum Avara hanc civitatem sibi, ut regiam suam, reddi postulerent. Exactis enim a Probo Francis, hanc sibi Romani asseruerant, ut et Francorum regionem, quam proximae deinde nationes invaserant, Gepidas scilicet et Avaros. Franci vero etsi sedibus suis pulsati, ac in proximae Germaniae fines traducti, non ideo tamen quieverunt, sed cum Romanis bella subinde gesserunt, atque adeo cum Gallieno, ut docet Zonaras lib. xii. Annal. sect. xxiv. ac postmodum cum Constantino M. quod indicat in primis illius nummus aureus quem descripsimus in Familiis Byzant. pag. 17. in quo mulier habitu et gestu ejulantis tropaeo adsidet cum hac voce subjecta, FRANCIA, et hisce in circuitu adscriptis, GAUDIUM ROMANORUM. Quippe Constantinus plures expeditiones suscepit in Sarmatas, et Pannones, quod testantur praesertim a nobis pariter descripti illius nummi, in quibus leguntur haec verba, SARMATIA DEVICTA, (ubi consulenda adjuncta nota) saepeque trajecisse Danubium refert Auctor Chronici Paschalis sub ann. xxxiii. ejusdem Augusti: cui quidem Sarmatae adjacuit Francia illa, in ejusdem scilicet Provinciae seu Pannoniae et Germaniae confiniibus tum sita, de qua forte intelligendus Constantinus Porphyrogenitus lib. de Administr. Imperio cap. xix. ubi ait Turcos habere ad Occidentem *Φαργγορον*, ad Septentrionem Patzinacas, et ad Meridiem magnam Moraviam et Chrobotos qui ad montes adjacent. Certe Chazariae, de cujus situ quaedam in eodem libro attingit idem Constantinus, adjacuisse versus Danubium testatur locus allatus ex Cod. MS. in his Notis ad p. 85. Unde Proinde Francia illa est quam *Franciae Septentrionalis plagam* vocat Rex Theobertus in Epistola, qua aciebatanti Justiniano quibus in Provinciis habitaret, aut quae gentes essent illius, ditiori subjectas, haec rescripsit: *Dei nostri misericordia feliciter subactis Thuringis, et eorum provinciis acquisitis, extinctis ipsorum tum temporis Regibus, Nersaverum gentis Nobis placata Majestas colla subdidit, Deoque pro-*

ptio *Winguthis* qui *incolebant Franciæ Septentrionalem plagam, Pannoniam, cum Saxonibus Eucis, qui se Nobis voluntate propria tradiderant, per Danubium et litem Pannoniæ usque in Oceani littoribus, custodientē Deo, dominatio nostra porrigitur.* Ex quibus satis percipitur Franciam illam Septentrionalem finitimam fuisse Pannoniæ, ac in interiore Germania, cum hodierna, seu potius Franciæ, cui etiam imperabat, pars australis seu meridionalis appellaretur, Austrasiæ vulgari nomenclatura donata. Quinetiam ab iis Franciis in Germaniæ fines tractatis devictis, Pompeianus civitate Antiochenus, dux insignis, qui in prælio contra Odenatum, Aureliano imperante fortiter pugnavit, Francus appellatus fuit, ut est apud Eusebium in Chronico. Atque hæc fusiori forte quam par est commentario de primis Francorum nostrorum sedibus ad hunc Auctoris locum disseruimus, ubi tum primum eorum auditum nomen.

Pag. 505. 5. *Από τινος τῶν ἐξάρχων*] Victor Schutti Decium Bruti fraude cecidisse scribit. Ita etiam Estropius, ut quosdam Codices præferre monet Scaliger: ubi ille, Quis non miretur nomen loci in nomen hominis descivisse?

Pag. 505. 6. *Ἐν Ἀβρόρω*] Eusebius, *in Abrutto*. Unde perperam *Brutiam* confecerit Victor et Estropius, Senator, *Abricio*. Jordanes, *abruptio*. Nicéphoras Constantinopol. in Chronol. et Catalogis Imp. Leonelavianus, *ἐν τῷ φόρῳ*. Georgius Syncellus ex Dexippo, *ἐν Ἀβρόρῳ τῷ λεγόμενῳ φόρῳ Θερρωνίῳ*. Casaubonus edidit *Θερρωνίῳ*. Miscell. apud Abruttum, *quæ fore Terebrantē dicitur*. Sic variant Scriptores.

Pag. 505. 8. *Ἐπὶ γ'*] Vide Georgium Syncellum p. 376. et Petavium ad Epiphân. pag. 405.

Pag. 505. 11. *Οὐαλεριανῶ το β'*] Vide Anton. Pagiâ in Dissert. Hypât. pag. 47. 48. et Pearsonium in *Annalib. Oypriâ*.

Pag. 505. 13. *Ἐυελέντης*] Interemptus Interamnat cum filio. Entrop.

Pag. 505. 14. *Ἐπὶ ε'*] Vide Petav. ad Epiphân. p. 406.

Pag. 505. 16. *Οὐαλεριανῶ Ἀγ. το γ'*] In cæterendis Interculis Consulum, Gallieno et Valeriano Imperantibus, non consentire Panvinum, Baronium, Petavium, Coïntium, et alios pluribus ostendunt viri doctissimi, Pagiâ in Dissert. Hypât. cap. vi. et ult. Norisius in *nummo Eusebii* cap. v. et Pearsonius, qui rursus haud invicem conveniunt. Hos adeat qui volet, et Scaligerum ad Euseb. pag. 231.

Pag. 505. 18. *Διονύσιος*] Ex Eusebio lib. vi. Hist. Eccl. cap. xlv. xlv. etc.

Pag. 505. 19. *Ορέγων αὐτοῖς τὴν χεῖρα τῆς μετανότης*] Idem Eusebius lib. v. cap. iv.

Pag. 505. 21. *Ἀρθοῖς ἀπερηφανείᾳ Νανάτος*] A quo na-

tum Proverbum, τὴ Νεώτερον φρεσῶν, de quo diximus ad Alexiadem Annaeam p. 326.

Ibid. Νεώτερος] Ita plerique e Scriptoribus Græcis hunc Haeresiarcham, quem Latini omnes *Novatus*, vocant. Sed negat Scaliger ad Eusebium neque *Novatum*, neque *Novatum* appellatum, sed *Novatianum*, ex Epist. S. Cypriani XLVIII. et XLIX. quomodo etiam appellatur a Senatore in Fastis Consularibus. Sed *Novatianus* alius fuit a *Novato*, ejus sectator fuit. Vide Baronium anno ccliv. n. LXXI.

P 549

Pag. 506. 20. Τύσσοι] Ita Fasti Idatiæ et veteres Codd. Trebellii Pollionis in xxx. Tyrannis, ut monet Casaubonus: sed alii *Καίσοι* legunt. Vide Pearsonium in Annalibus Cyprianicis.

Pag. 507. 1. Ο ἅγιος Κυπριανός] Ex Eusebii Chron. ubi Scaliger. Ita etiam Fasti Idatiæ hoc anno, qui diem addunt XVIII. Octobr. Hujus martyrium ad Consulatum Valeriani et Gallienæ, an. Chr. cclv. refert Prosper, de quo in primis nonnullæ eruditissimus Pearsonius hoc anno,

Pag. 507. 2. Τῷ Αἰμιλιανῷ τῷ ψ.] Vide eundem Pearsonium.

Pag. 507. 7. Φουστίνιανῷ] Sic vocatur in Fastis Idatiæ, ubi nota numeri τ. apponitur. Caeteri, ut et Pollio in Gallienis, *Κουστίνου* legunt.

Pag. 507. 10. Καὶ Λουκιανῷ] Leg. *Λουκίλλου*, ex Fastis omnibus.

Pag. 507. 13. Οὐαλεριανῷ Ἀγῶ, τῷ εἶ.] Omittitur hic Consulatus in Fastis.

Pag. 507. 15. Καὶ Σαβιανῷ] Leg. ex Fastis *Σαβινίλλου*.

Pag. 507. 17. Μακρινιανῷ] Ita Idat. At Scaliger, *Μακρινιανῷ*.

Pag. 507. 19. Κλαύδιον καὶ Παιόνιον] Consulatus seriem sub Claudio et Probo AA. expandit Notarius in nummo Liciniani cap. vi.

Pag. 508. 4. Ἀντιοχικῶν] Ita Fasti Idatiæ, Prosperi, Mariani, etc. *Αἰλιανῶν* vocat Pollio in Claudio.

Pag. 508. 5. Ἀφρητικῶν καὶ Βάσσαν] Consules istos, et qui sequuntur usque ad annum cxcv. varie apud Auctorem Chronici, Idatiæ, Senatore et alios describi observat Petrus Mb. xi. de Doctr. Temp. cap. xxvii. quem consulat qui valet.

Pag. 508. 6. Ἐπιπέθεσαν Γοττοί] Ex Chron. Eusebii: is vero ex Eutropio. Adde Orosium lib. vii. cap. xxiii. *Ἀλούρους* hos vocat Syncellus.

Pag. 508. 8. Κλαύδιος καὶ Σεύρα] Ex Chron. Eusebii: cum anno π. et menses vii. imperasset, ut probat Notarius.

Pag. 508. 9. Ἐπὶ εἶ.] Minus paucis diebus, ut ait Vopi-

scus. Vide Petavium ad Epiphan. p. 406. et Pagium in Dissert. Hypat. cap. ult.

Pag. 508. 10. Καὶ ΒραδουμIANOῦ] *Valdumiano*, Fasti Idatiani: alii, *Voldumiano*.

Pag. 508. 13. Τούτοις τοῖς ἑτάτοις] Ex Chron. Eusebii: is vero ex Eutropio, ubi Scaliger. Vopiscus: *adhibito consilio Senatus muros urbis dilatavit, nec tamen Pomaerio addidit eo tempore, sed postea. Pomaerio autem nemini Principum licet addere, nisi qui agri barbarici aliqua parte Romanam Republicam locupletavit.* Vide Victorem in Epit. Orosium lib. vii. cap. xlii. et Zosimum lib. i.

Pag. 508. 15. Κυρέτου τὸ β.] Hic Consulatus n. Quieti et Bradumiani seu Voldumiani, qui nullus fuit, perperam hoc loco est intrusus.

Pag. 508. 18. Καὶ Μαρκελλίου] Ita Prosper, Victorius, Senator, Marianus, etc. *Marcellino*, Fasti alii.

Pag. 509. 1. Ἀυρηλιανὸς Αὐγ. τελευταῖα] Mortem Aureliani in annum v. ejusdem Augusti refert Chronicon Eusebii: id est Aureliano iii. et Marcellino Coss. quomodo etiam Fasti Idatiani, et Prosper: Senator biennio post. Vide Pagium cap. ult. n. xvi. Perit autem Aurelianus *Coenofrurio, qui locus est Thraciae, inquit Lactantius de Mortib. persecut. n. vi. falsa quadam suspitione ab amicis interemptus.* Vide Syncellum et Scaligerum.

Pag. 509. 2. Ἡμέρας 45.] Chronicon Euseb. *dieb. lxxxi.* Prosper, lxxviii. Eutropius, *mensibus ii. et diebus xx.* Victor in Epit. *dieb. lx. alter, uno mense et altero, etc.*

Ibid. Καὶ Ἰσφάγη] *Apud Tarsum.* Chron. Euseb.

Pag. 509. 3. Τὶς Μανιχαῖος] Manichaeum Cardonem vocat, ut qui Manetis qui postea vixit haeresi initium dedit, et, ut ille, duo introduxerit principia, seu duos Deos, unum bonum, alterum saevum, ut testatur Tertullianus. Manes autem vixit circa tempora Gallieni, vel Aureliani, seu Taciti, ut est apud Prosperum, vel Probi, ut apud Eusebium. Proinde aut haec spectant ad Imperium Antonini Pii, sub quo Cerdo vixit, ut testantur Irenaeus, Clemens Alexandrinus, Eusebius, et alii, aut expungenda verba, *ὀνόματι Κέρδων.* Nec refert quod Manes *Μανιχαῖος* hoc loco dicatur, cum non sere aliter a veteribus appellatur. Et sane Eusebius in Chron. et ex eo Syncellus, Cardonis non meminit, ubi ille anno ii. Probi: *ἢ τῶν Μανέντων Μανιχαίων πανύλεθρος ἀπόλησι τῶ τῶν ἀνθρώπων παρεισήχθη βλα.* et Hieron. *Insanae Manichaeorum haeresis in commune humani generis malum exorta.*

Pag. 509. 5. Ἐτη 5.] Annos Probi expendunt Scaliger lib. v. de Emend. Temp. pag. 498. et Petavius ad Epiphan. p. 406. praeterea Bucherius in Victorium pag. 241.

Pag. 509. 6. *Πρόβον Αύγ.*] Hoc par Consulum perpetuam expunctum esse ex serie Fastorum Panvini observat Scalliger lib. v. de Emend. temp. pag. 493. ac Imperium Prohibitum collegia Consulum in cclxiv. Olympiade recte habere in hoc Chronico. Hunc adi, ut et Herwartum in Chronol. cap. cii. et cclv. et Petavium ad Epiphan. p. 267. 407. 408. 409.

Pag. 509. 13. *Εν Σικυώ*] Ex Chron. Eusebii: is vero P 550 ex Eutropio. Prosper et Fasti Idatiani Probi mortem ad superiorem annum: Senator ad Consulatum Diocletijani II. et Aristobuli referunt.

Pag. 509. 15. *Ετη γ'.*] De annis Cari agit Petavius ad Epiphanium p. 410.

Pag. 509. 16. *Κάρου*] Notam iterati Consulatus addit Catalog. Pontif. Rom. apud Bucherium.

Pag. 509. 18. *Διοκλητιανού και Βάσσου*] Nescio cur hic intrusum sit hoc par Consulum, contra quam in Fastis omnibus, nisi aucti fuerint. Certe Bassus an. cclxxxix. in Fastis, II. Cos. dicitur, nisi is sit qui Cos. fuit an. cclxxxi.

Pag. 510. 1. *Καρίνου το β'*] Ita Fasti Savilliani, Libellus de Praefectis Urbis Romae, Fragmentum Fastorum apud Bucherium, Marianus et Panvinius. Caeteri Carum II. praefereunt.

Pag. 510. 4. *Άγιος Γεώργιος*] Atqui S. Georgii Martyrium ad Diocletianeam persecutionem, seu ad annum xix. Diocletiani referunt ejus acta apud Bollandinos xxiii. April.

Ibid. *Και ο Άγιος Βαβύλας*] Illius Martyrium ad tempora Cari et Numeriani pariter adducunt Philostorgius, Georgius Syncellus, Cedrenus, et Auctor Chronici MS. ab Adamo ad V 474 Leonem Sapientem, ubi haec addit: *Τούτων άνειλε ο Διοκλητιανός Δουξ της Μυσίας.* Auctor vero Chronici, ut et Cedrenus, sub Decio supra passum esse eundem Babylam asserunt. Sed cum Philostorgius incertum innuat an sub Decio vel sub Caro passus sit, videtur inde posse colligi diversos de S. Babylae martyrio Scriptores exscripsisse. Vide Jacob. Gottfred. ad eandem Philostorgium, et Goarum ad Syncellum.

Pag. 510. 5. *Και έκεί κατέφθασεν ο Κάρινος*] Haec perioche ut iis quae subsequuntur consentanea sit, ita, ni fallor, emendanda: *και έκεί κατέφθασεν Κάρος ο Βασιλεύς άριών πολέμησας κατά Περσών μετά του υιού αυτού Καρίνου.* Neque tamen verum est Carinum in expeditionem Persicam patrem comitatum, sed Numerianum, ut exerte aiunt Eutropius et Victor Schotti, cum Carinus ad munimentum Galliae minus esset.

Pag. 510. 7. *Εκστραυνώθη*] Ex Chron. Eusebii, ubi Scalliger. *Απud Ctesiphantem*, uterque Victor: *supra Tigridem castra metatus*, Eutropius. Vide Sidon. carm. xxiii. et alios. Sylloge Scaligeriana: *αεραυνού της Ιαλιου σκηνης βληθείσης, συνδεδεμένη άντη και έκείνος.* Similia habet Zonaras.

quae hic de Carino et Numeriano varrantur, *portenta* vocat Scaliger ad Eusebium pag. 242.

Pag. 510. 16. *Σφάτται Νουμισιανός*] Chron. Eusebii: Numerianus cum ob oculorum dolorem lectica veheretur, insidiis Aprici neceri qui occisus est, etc. Similia habent Vopiscus in Numeriano et in Carino, Eutropius, etrogue Victor, et alii.

Ibid. Eν Περίθω, etc.] Ita Zosimus in Tacito: *κατά τὴν Πέτριθω, ἣ τὴν Ηρακλεία μετωνόμασται.* Hic porro scribi debuit, *τῆ παλαιῆν Ηρακλεία*.

Pag. 510. 18. *Εν κ.*] Vide Petavium ad Epiphanium pag. 415.

Pag. 510. 19. *Δυναστευθεῖς*] Locus Chronici eximius, inquit idem Petavius lib. xi. de Doctr. Temp. cap. xxx. et in Rationario, et ad Epiphanium pag. 414. quo docemur hactenus falso persuasum fuisse Chronologia, Diocletianum Palidum ipais, sive xi. Kal. Maii Imperium accepisse, quod longe post hoc tempus evenit, quod multis probat, ut et vir eruditissimus Henric Norisius in Nummo Diocletiani cap. i.

Pag. 511. 1. *Μακρῆ πηρ πορφυρίδας*] Cum chlamyde purpurea, Imperatoriae dignitatis unico fere tum insigni, cum reliqua *επισημῶν κοσμησία*, inquit Eutropius, et ex eo Eusebius in Chronico, cui postmodum idem Diocletianus, ut et caeteris vestibus ac calcamentis, ornamenta gemmarum indidit.

Ibid. Καὶ Καλένδαις Ιανουαρίαις προσήλθεν] Solebant enim novi Imperatores proximis post Imperii auspicia Kalendis Ianuariis Consulatum edere, ut observatum a Sirmondo ad lib. i. Sidonii Epist. ix. Valesio ad Anonymum de gestis Constantini, et Pearsonio in Praefat. ad Annales Cypriaticas n. ix.

Pag. 511. 5. *Από τούτων*] Petavius ad Epiphanium p. 413. *ἀδύνατον* ait esse quod hoc loco scribit Auctor Chronici, et Cosm. Diocletiano ii. et Aristobulo, Indict. iv. Diocletiani anno in Paschali cyclo digestos fuisse: cum secundum Aegyptios, qui ab Augusti mensis xxix. anni cclxxxiv. incipiunt, id contigerit Indict. iii. ineunte, quarta vero non nisi ab Septembri sequente numerari coepta: ideo Chronicon Indictionem a Septembri ad antecedentem Martium retrahere videri, aut uno anno tardius putare. Nam Diocletianus et Aristobulus Consulatum inierunt Indict. iii. anno Chr. cclxxxv. non vero sequenti, ut habet Chronicon. Haec discutiant quibus otium fuerit. Caeterum de aera Diocletiani multa multi commentati sunt, atque in primis Scaliger lib. v. de Emendat. Temp. p. 497. lib. iii. Canon. Isagogic. pag. 274. et in Notis ad Eusebium pag. 242. Petavius lib. xi. de Doctr. Temp. cap. xxx. xxx. et in Rationario, Bucherius ad Canon. Victorii cap. vi. Jacobus Grandamicus in Chronologia Christi parte 2. pag. 57. et parte 3. p. 58. etc.

P 551

Pag. 511. 6. *Εἰς τὸ Πασχάλιον*] Vide nostrum Praefationem.

Pag. 511. 7. *Μαξιμὸν*] ii. addunt Fasti Idatiani, et libellus de Praefect. Urb.

Pag. 511. 9. *Διοκλητιανοῦ τὸ γ'*] Hic Consulatus notatur in Nummo quem observationibus eruditiss, ut solet, illustravit Henric. Norisius, in cujus antica haec leguntur: IMPP. DIO-CLETIANO ET MAXIMIANO AUGG. In postica vero, IMPP. DIOCLETIANO III. ET MAXIMIANO COSS. Qui quidem Consulatus primus fuit Maximiani, quomodo etiam notatur in Fastis Idatianis, Prosperi, et aliis, quem perperam Victorius secundo Diocletiani copulavit, quem is gessit cum Aristobulo.

Pag. 511. 12. *Ἐδείξε Μαξιμιανόν*] Id in annum praecedentem referunt Fasti Idatiani et Prosper: Senator, ad Consulatum Bassi et Quintiani. Sed de anno quo Maximianus revera Imperator dictus est, disputat prae caeteris Petavius lib. xi. de Doctr. Temp. cap. xxxi. tum ex hoc Chronico, tum ex aliis Scriptoribus.

Ibid. Ἀρχομένου τρίτου ἔτους] Die Kal. April. ut est in Fastis Idatii.

Pag. 511. 13. *Παραχειμάσας Νικομηδεία*] In qua quidem urbe crebrius diversabatur, cum hanc a Scythis, Valeriano imperante, prius igne consumptam et saepe eversam instauraret, ac studeret urbi Romae coaequare, inquit Lactantius de Mortib. Persec. n. vii. quam quidem Dio Chrysost. Orat. xxxix. *κατὰ τε λόγῶν καὶ μέγεθος οὐδεμίαν ἤττωμένην τῶν ὅλοι ποτε ἐνδόξων, γένους τε γενναϊότητι, καὶ πλήθους συνοικίησι τῶν φανερωτάτων γενῶν, Zosimus vero lib. i. μεγίστην καὶ εὐδαίμονα διὰ τε πλοῦτον καὶ τὴν εἰς ἅπαντα εὐπορίαν ὀνομαστοτάτην fuisse aiunt.*

Pag. 511. 14. *Καὶ Ἰανουαρίου*] Libell. de Praef. Urb. *Januarino* ii. Fasti Idatiani *Anuarino*: caeteri, *Januario*, absque nota iterati Consulatus.

Pag. 511. 18. *Τιβεριανοῦ*] Ita libell. de Praef. Urb. Prosper, Fasti Idatiani et Savilliani, et Senator: *Tiberio*, Victorius.

Pag. 512. 4. *Τούτῳ τῷ ἔτει*] Id in Consulatum *Tiberiani* et Dionis Fasti Idatii: Eusebius et Prosper in Consulatum *Maximiani* et *Januarii* referunt.

Pag. 512. 6. *Κωνσταντῖον Καισαρῶς, etc.*] Hic et alii eorundem Caesarum Consulatus in l. vi. vii. viii. ix. et x. Cod. de Juris et facti ignor. notantur dantaxat cum duplici C. sic CC. Coss. id est, *Caesaribus*, vel *duobus Caesaribus Coss.*

Pag. 512. 12. *Ὁ ἅγιος Μηνᾶς*] Hinc annum quo S. Menas Martyrium subiit docemur, quem sibi incertum fuisse ait Baronius an. cccvii. n. xxxiv.

Pag. 512. 12. *Εν Κορυθαίῳ*] Sic reposuimus, (cum *Κορυθαίῳ* praeferret editio Raderiana, *Κορυθαίῳ* Scaligeriana) quemodo etiam in Strabonis et Constantini Porph. Codd. MSS. legi monet Holstenius ad Stephanum de Urbib.

Pag. 512. 18. *Πέρσας*] *Fasti Idatii: His Cons. victi Persae.* Eutropius a solo Maximiano deletos scribit, nulla Constantii facta mentione. Meminit etiam isidius de Persis relatae victoriae Lactantius de Mort. Persecut. n. ix. quam hoc anno cons- P 552
tigias probat Henr. Valesius in Not. ad Euseb. p. 170. licet in Chronico Eusebiano aliter scribatur.

Pag. 513. 3. *Ἅγιος Γελασιῶς*] Sic etiam Cod. Vaticana. [quemodo id nomen occurrit apud Martialem lib. vii. Epigr. xxiv. *Ex Addendis.*] Genesium alii vocant, cujus festum agunt Graeci et Latini xxv. Augusti. Vide Baron. ad Martyrolog. et in Annal. Eccl. an ccciii. num. cxviii.

Ibid. Τῆς Λιβανησίας] Cur Heliopolis *Libanensis*, vel *Libanensis* dicatur, ex Damascio apud Photium discere licet, cujus sunt haec verba: *κατὰ τὴν Ἡλιούπολιν Συρίας εἰς ὄρος τοῦ τοῦ Λιβάνου τὸν Ἀσκληπιάδην ἀπελθεῖν φασί.* Laudat Holsten. nomen, in quo vir quidam equum manū trahit, cum hac Inscriptione: *ἩΛΙΟΠ. ΠΡΟΣ ΛΙΒΑΝΟΝ.* Alium profert vir doctissimus Joan. Harduinus, cum hac Epigraphe: *ἩΛΙΟΠΟΛΕ ΕΝ ΛΙΒΑΝΩ.* Plinius lib. v. sect. xix. *Annis Orontes natus inter Libanum et Antilibanum, juxta Heliopotim.* Ita sect. xix. *Laodicam, Ad libanum cognominatam* scribit: cum alia esset quae *πρὸς θάλασσαν* diceretur, ut est in veteri nummo, quam eandem *liberam* vocat idem Plinius sect. xviii. Theophanes an. xi. Copronymi: *Θεόδωρος δὲ Λιβανίτης Σύρος κατὰ τὴν περὶ χαρον Ἡλιουπόλεως τὴν ἐπὶ Λίβανον ἐπανίστη τοῖς Ἀραβί.* Ubi Symeon Logotheta in Chron. MS. Theodorum hunc *Συρολιβανίτην* vocat. Ad Libanum etiam et Orontem fluvium Heliopolim statuit Will. Tyrinus lib. iv. cap. viii. et lib. xxi. cap. vi. ubi sua tempestate *Malbec* dictam docet.

Pag. 513. 5. *Εἰς Βουτίῳ*] Legendum *εἰς Βούτιον* indicat adjectivum *μεγάλην.* Vide Glossar. med. Graecit.

Pag. 514. 1. *Ἀνικλον Φαύστον*] π. addunt Libellus de Praef. Urb. et Fasti Savilliani. Is Praefectus Urbi fuit anno sequenti.

Pag. 514. 7. *Πέτρος*] Euseb. an. xvii. Dioclet. *Alexan-* V 477
drinae Ecclesiae xvi. post Theonam Episcopum ordinatur Petrus, qui postea ix. persecutionis anno gloriose martyrium perpetravit. Vide eundem Eusebium lib. viii. Hist. Eccl. cap. xiii. Epiphanium Haer. lxxviii. Chronicon Orientale pag. 126. et Chronicon Alexandrinum Scaligeri p. 83.

Ibid. Καὶ εἰς τῆς Διοκλήν. Βασίλ.] Glossema marginale in

textum extra locum insertum pro iudicio Petri: absque enim ab Eusebio.

Pag. 514. 16. *Τούτων τῶν ἔργων*] Eadem iisdem verbis habentur in Chronico, quod Alexandrinum appellamus, edito a Scaligero post Eusebium p. 83. *In eodem anno Castritius in Alexandria donatus est.* Ubi additur eodem anno Imp. Diocletianum Alexandriam venisse. Nescio porro an huc respexerint Fasti Idatiarii ad hunc annum: *His Cæs. utilitates iusserunt Imperatores esse.* Vide quæ commentatur Henr. Valesius ad Evagrii lib. II. cap. v.

Pag. 514. 19. *Διοκλητιανῶν Ἀδύ. τῶ. η.*] Lactantium lib. de Mort. Persecut. cap. XII. huic Consulatum hiæc verbis consignat: *agentibus Consulatum sequibus ambobus octavum et septimum.*

Pag. 515. 1. *Ἐπος ἰθ'.*] Ex Eusebio in Chron. et lib. VII. Hist. Eccl. cap. II. Ita etiam Lactantius, Festi Idatiarii, et Scriptores alii ad hunc XIX. annum persecutionem Christianorum et subversionem Ecclesiarum referunt: de qua quidem persecutione et anno quo illa coepta est egere passim recentiores, ac in primis Baronius, Scaliger ad Euseb. pag. 245. et lib. v. de Remendat. Temp. Petavius lib. XI. de Doctr. Temp. cap. XXXI. Henr. Valesius ad Eusebii Hist. Eccl. lib. VIII. cap. II. Joh. Broëus Antecessor Bituric. in Dissert. de Iudicio persecut. Diocletianæ, et de Epœcha Concilii CARTHENSIS, Steph. Baluzius V. C. ad Lactantium, Henr. Notisime in Nummo Diocletiani, et Chronologi passim.

Pag. 515. 2. *Ἀύστρου κα'.*] Idem Valesius ubi de mense ac die agit quibus coepta est Persecutio Diocletianæ, ista in hoc Chronico sic legenda cernit: *Ἦτους ἰθ' . πῆς Διοκλητιανῶν Βασιλείας, μηνὶ Ἀύστρου κα'.* *Ἀύγουστο δ' ἂν οὕτως Μάρτιος κατὰ Ρωμαίους.* Scaliger *μὲν Ἀύγουστου*, cum nota mendæ ediderat. Sed malim ita locum vitiosum emendare: *Ἦτους ἰθ' . πῆς Διοκλητιανῶν Ἀύγουστου Βασιλείας Ἰνδ. ζ' . μηνὶ Ἀύστρου κα'.* Nam hæc nota numeralis ad Indictionem pertinet: vox vero *Ἀύγουστου* poni debet post *Διοκλητιανῶν* et ita sensus integer constat.

Ibid. *Οὐτός*] Ita edit. Scaligari: *οὐτως* adiderat Radarus.

Ibid. *Ἐν ἡμέρᾳ τῆς ἑορτῆς τοῦ Πάσχα*] Atqui hoc anno Pascha in XXV. Martii cadere non potuit, ut observatum a Scaligero, Petavio, Valesio loco laudato, Papebrochio in Prolegom. ad vitam S. Georgii n. *XXVII. XXVIII.* et aliis. Sed neque omnino verum est coeptam persecutionem XXV. Martii, nec circa Festa Paschalis, ut scribit Eusebins, cum Lactantius lib. de Mortib. Persecut. n. XII. et XIII. exerte dicat id contigisse VII. Kal. Martias, quo evenea primum Christianorum Ecclesia Nicomediæ, scribens: *Postridie propositum edictum, quo cavebatur ut Religiosis illius homines carerent anni honore ac dignitate, tormentis subjecti essent, ex quocunque ordine aut gradu venirent, etc.* Neque tamen, ut dicam quod res est, Auctor Chronici ait edita eiusmodi Imperatorum Edicta ipso die Paschatis. Sed, ut et Eusebins, *ἡμέρᾳ,*

seu *proposita* fuisse, in plerisque scilicet Christianorum Ecclesia, cum universi Christiani simul colliguntur, quo id omnibus pate-
 sceret, hujusce Festivitatis tempore potissimum in eum finem
 delecto. Enimvero scitum quantum differant *datum, acceptas, et*
propositae Constitutiones, quarum diversus semper fuit adscri-
 ptus dies: nam etsi Edictum contra Christianos *datum* fuerit VII. P 558
 Kal. Martii, *accepti* non potuit in Provinciis ab eorum Praesidibus,
 et ab iis *proponi*, nisi post aliquot dierum intervallum, ita ut in
 plerisque id acciderit circa Festa Paschalia, atque adeo Provin-
 ciarum ac Civitatum Rectoribus praecipuum fuerit ut Edictum V 478
 istud in Festis Paschalibus proponerent et promulgerent. Sed et
 paullo ante emissum fuerat aliud Edictum, quo libri Christiano-
 rum de ministris Episcoporum et Presbyterorum extorqueri jube-
 bantur. Sic enim Passio S. Felicis Episcopi Tubyzanensis: *In*
diebus illis, Diocletiano octies et Maximiano septies Consulibus Augu-
stis, extorret edictum eorundem Caesarum vel Imperatorum super omnem
faciem terrae, et propositum est per colonias et civitates Principibus et
magistratibus, sub cuique loco, ut libros Deificos extorquerent de ma-
nibus Episcoporum et Presbyterorum. Tunc programma positum est in
civitate Tubyzense die Nonarum Januariarum, etc. proinde ante Fe-
sta Paschalia. Passus autem est Felix XVIII. Kal. Febr.

Pag. 515. 3. *Ἰατρογόοι*] Nescio cur Kircherus in Pro-
 drome Copto cap. II. laudans hanc locum ex Chronico, post
 hanc vocem addiderit, *iv τῆ Ἀλιανῶν καὶ Ὀρβασί,* cum verba
 ista absint in utraque editione: nisi forte ut quod probandum
 suscepit firmaret, ab hoc anno XIX. Diocletiani Coptos et Ae-
 gyptios suscipi annos suos, quos Martyrum vocant, a glorioso
 scilicet Martyrum circa Copton occisorum Martyrio: cum Aegy-
 ptii, Copti, et Alexandri Christiani suos a primo Diocletiani
 Imperii annos auspiciari supra dicantur in hoc Chronico, et apud
 Albupharajum in Dynast. pag. 84. *Ab anno I. Imperii Diocletiani,*
quo annos supputant Cophitae, eamque vocant aera Martyrum, videli-
cet eorum qui hoc anno Martyrium subierunt. Hoc enim anno I. Dio-
 cletiani, Christi CCLXXXIV. ut est in hoc eodem Chronico, multi
 Martyrium passi sunt: tametsi forte paullo antequam levatus
 fuisset Imperator, quod XV. Kal. Octobr. ejusdem anni contigit.
 Sed et ante XIX. annum Diocletiani, anno scilicet XI. dira perae-
 ontio extiterat, ut est in Sylloge Scaligeriana, quod alias fusa
 probat Baronius. De iis autem qui in Aegypto tum Martyrium
 passi sunt, quaedam attigit Eusebius lib. VIII. cap. VII. Sed et
 Chronicon Alexandrinum, quod ex Bibl. Paterna edidit Scaliger,
 haec ad annum XVIII. Diocletiani scripsit: *Constantio et Maximo*
(Maximiano) novorum Caesarum quarto. Eisdem Cus. venit Diocletia-
nus in Alexandria, et Ecclesias exterminavit, et multi martyrisaverunt,
in quibus et beatus Petrus Episcopus Alexandrinus capite truncatus est.
 Deinde addit anno sequenti factam persecutionem in Occidente:

quae quidem his quae a Lactantio narrantur non omnino continentur.

Pag. 516. 8. Βασιλική γράμματα] Quid illa Imperatorum contineret Edicta, docent Lactantius et Eusebius locis laudatis.

Pag. 516. 12. Πολλὸν δὲ χαννοθήντας] Quos inde traditores vocabant: de qua voce, post alios, egimus in Gloss. med. Lat.

Pag. 516. 16. Ἐν ᾗ Βασιλεὺς ἐποιεῖτο διατριβὰς] Vide superius notata ad annum III. Diocletiani.

Ibid. Δωροθέος] Ex Eusebio lib. VIII. cap. VI. ubi consulendus Henr. Valesius.

Pag. 516. 8. Δουκιανός] Vide eundem Valesium ad idem cap. VI. et ad lib. IX. cap. VI.

Pag. 516. 7. Διοκλητιανοῦ Α. τὸ Θ'.] De hoc IX. Consultu Diocletiani Lactantius lib. de Mortibus Persecut. n. XVII.

Pag. 516. 9. Καὶ ἔδωκεν Τραπεζίας ἡ.] Id est, octies Consul fuit, vel octies ut Consul missilia in populum sparsit, quod *σπαρτέειν* Scriptores vulgo dicunt, vel *καθουπαρτέειν*, ut Leo Imp. in Nov. xciv. Vide Gloss. med. Graecit. *Sportulas Consulatus mittere* dixit Symmachus lib. IX. Epist. ult. Epistola Episcoporum Arelatensis Provinciae, inter Epistolas Leonis M. PP. *In hac urbe quicumque intra Gallias ex tempore praedictorum ostentare voluit insignia dignitatis, Consulatum suscepit et dedit:* formula frequens in Chronico Alexandrino Scaligeriano. Vide Gloss. med. Lat. in v. *Consulatus*, et Gloss. med. Graecit. in *Τραπεζία*.

Pag. 516. 11. Ἐπολήσαν δύο] Delevimus vocem δύο post *ἐπολήσαν*, quae mox rursus occurrit.

V 479 Pag. 517. 2. Αποθέμενοι τὰ σκήπτρα] De anno quo Diocletianus Nicomediae, et Maximianus Mediolani purpuram deposuerunt, consulendi praeter Baronium Scaliger ad Eusebium, et lib. V. de Emendat. Temp. Petavius lib. XI. de Doctr. Temp. cap. XXXII. V. C. Stephanus Baluzius ad Lactantium, et alii Chronologi.

Pag. 517. 5. Μαξιμιανῶ] Qui alii Maximinus. Vide Scalig. ad Euseb. pag. 248.

Pag. 517. 7. Ο νόθος ἐξ Ελένης] Supra, ἐξ ἑτέρας μέξεως. Zosimus, ἐξ ὁμιλίας οὐ σεμνῆς, et ἐξ ἀσέμνου μητροῦς. Anonymus Valesii: *de priore uxore Helena*, quam mox *viliissimam vocat*. Sed an revera Constantinus nothus fuerit, multi disquisiere post Scaligerum ad Eusebium p. 246.

Pag. 517. 9. Μαξέντιον ἐν Ανατολή] Ad oram libri notam hic adscriptam apposuerat Raderus [„*Lege Μαξιμίον*“], idque probat vir doctissimus Stephanus Baluzius ad Lactantium lib. de Mort. Persecut. n. XXXII. quem consule.

Pag. 517. 14. Ἐπολήσαν Βασιλικὰ Δικίνας] Fallitur Au-

ctor Chronici, inquit Petavius lib. xi. de Doctr. Temp. cap. xxxiv. quod sub obitum a Galerio Maximino Licinium Imperatorem dictum asserat. Vide Henr. Valesium ad Anonymum Ammiano subjectum pag. 488, x. edit.

Pag. 518. 8. *Κωνσταντίνος*] De anno quo Imperium in-
iit Constantinus, agunt Scaliger lib. v. de Emend. Temp. pag. P 564
500. Petavius lib. xi. de Doctr. Temp. cap. xxxvi. et Gran-
damicus parte III. Chronologiae Christ. pag. 109. ubi Aucto-
rem Chronici in multis pervertit ordinem Imperii Constantini
observat. Hos adest qui voluit: nam hisce discutiendis immo-
rari non patitur Notarum nostrarum brevitatis.

Pag. 518. 22. *Κωνσταντίνος πατήρ*] De anno obitus Con-
stantii egere pariter iidem Scaliger in Prolegom. et lib. v. de
Emendat. Temp. pag. 500. et Petavius lib. v. cap. xxxiv. xxxv.
et xxxvi.

Pag. 519. 4. *Κωνσταντίνου Αύγ. μένου*] Hic Consulatus
ita consignatur in Laterculo Praefect. Urb. Maximiano vii. et
Maximiano. *Ex mense Aprilis factus est sextus Consulatus, quod est
novies et Constantino.* Et in Fastis Idatianis: *Novies et Constantino.*
Sic enim praefert Cod. MS. ubi Labbeus ante *novies* addiderat
Maximiano.

Pag. 519. 6. *Αυλνιος ἀνηγορεύθη*] Levatus est Impera-
tor: juxta vero Idatianos Fastos, anno sequenti, quod probat
Henr. Valesius in Notis ad Anonymum Ammiano subjectum,
ubi perperam Auctorem Chronici idem scripsisse quod Auctor
Fastorum dixit. Sed de hac controversia docte et copiose
scripsit Steph. Baluzius V. C. ad Lactantium de Mort. Perse-
cut. n. xxix.

Pag. 519. 8. *Πάλιν δεκάτου*] Hos Coss. asterisco notat
editio Scaligeri: ubi legendum, *πάλιν δεκάτου*. Sic enim de-
scribitur hic Consulatus in Fragmento Fastorum Bucheriano:
Decies et Maximiano vii. In Laterculo vero Praefect. Urb.
*Consules quos jusserint DD. NN. Augusti ex xii. Kal. Maii fa-
ctum est, Maxentio et Romulo, quod est decies et Maximiano.* Apud
Idatium: *Item decies et Maximiano vii.* ubi vox item per *πάλιν*
in Chronico redditur. Quo loco Labbeus contra fidem sui
Codicis, post hanc vocem, *Maximiano*, intrusit, quam recte
omittit Sirmondi editio. Vide Petavium lib. xi. cap. xxxviii.
extr.

Pag. 519. 10. *Μαξιμου*] Leg. *Μαξιμου το β.* Qui
quidem Consulatus cadit in annum Christi vulgarem ccclx.
Proinde duo omittantur anni, quorum Consulatus ita consi-
gnantur post Consulatum Diocletiani x. in Fastis Prosperi et
Idatii: *Post Cons. x. et septimum. Deinde, anno II. post Cons. x.
et septimum, quod est, Maxentio III. etc.* Et in Laterculo Praef.
Urb. Maxentio II. et Romulo II. Deinde, Maxentio III. Coss. Mox

sequentes duo etiam sic consignantur: *Cons. quos iussit BD. NN. Augusti. Ex mense Septembri factum est, Rufino et Eusebio. Deinde, Maxentio IV. Cos. qui sunt Constantino II. et Licinio II.* In Fastis Savillianis duo ista paria Consulum sic describuntur: *Αυλίνιος Σεβαστός κέ α' και Κωνσταντίος τό α', et Αρδρόνιος και Προβος.* In Fastis porro duo paria interdum V 480 Consulum apponuntur, quod cum Tyranni Imperium alicubi per vim occupassent, Consules duos, aut eorum saltem alterum legebant, quorum nominibus Fasti signabantur iis in regionibus in quibus dominabantur, ut recte observat Petavins lib. XI. cap. XI. VI. extr. Vide Dodwallum in appendice ad Dissert. Cyprian. p. 6. 7. 8.

Pag. 519. 11. *Εφ' ὄλης*] Quae sequuntur haec scriptor ex Eusebii Hist. Eccl. lib. VIII. cap. XII. extr. et XIII. init. ex quo quaedam in Chronico emendavit.

Ibid. Διαλάμποντες] Euseb. *διαλάμποντες. Μεγαλοκρεπέστατος. Euseb. μεγαλοκρεπίς. Τῆς σωτήρος. Euseb. νῆς δι σωτήρος. Σκίανς. Euseb. στήλις. Αντιοχείας. Euseb. ἐκ Αντ. Διά κρήνου. Absunt ab Eusebio. Δι' Ἰερων. Euseb. Ἰερων. Αἰρίσης. Euseb. Ερίσης.*

Pag. 520. 8. *Τὸν ἀριθμὸν μ'.*] Euseb. *ὄν ἐπίσης ἐπὶ δέσας τὸν ἀριθμὸν τεσσαράκοντα.*

Pag. 520. 18. *Βασιλέως εὐναβούς τς*] Addit editio Scaligeri, *ἐκ Βασιλέων*, ex Eusebio lib. IX. cap. IX. init. qui observandus.

Pag. 520. 20. *Ἐν σούτρ νικα*] Eusebius lib. I. de Vita Constantini cap. XXVIII. *σούτρ νικα* habet, id est, *haec Crux vince.* Aliter de hac Cruce a Constantino visa videtur scribere Lactantius lib. de Mortib. Persecut. n. XXIII. *Imitabat deus quo Maxentius Imperium ceperat, qui est ad sextum Kalendas Novembriis, et Quinquagesimas terminabantur. Canonibus est in quiete Constantinis, ut caeleste signum Dei signaret in scutis, atque de praedium committeret. Fecit ut iussus est, et transversa X hinc, summo capite circumflexo, Christum in scutis notat. Quae quidem ad visionem illam quam idem Eusebius cap. XXX. Constantino factam narrat, referenda videntur.* Unde factam ut deinceps, si non universi milites, Praetoriani saltem Christi monogramma in scutis descriptam deferrent: quod ex Museo Ravennensi sub Justiniano in Familiis nostris Byzantinis exarato colligere licet, uti monimus in Notis ad Zonaras Anales.

Pag. 520. 21. *Μαξένιος πινγίς*] De anno quo Maxentius a Constantino Jussu interit, agunt Scaliger de Emend. temp. in Praelegg. pag. 24. et lib. V. pag. 502. 506. et Petavins lib. XI. cap. XXXVI.

Pag. 521. 1. *Μουλοβίου*] Qui *Μουλοβίου* dicitur Lactantius,

Oresie, etc. Procopio *Μιλύτος*, Latinis *Milvius*. Vide Notas ad Zonarae Annales.

Pag. 521. 9. *Ἐπὶ Πάμπης*] Quam post devictum Maxentiam postero die ingressus est iv. Kalend. Novemb. ut est in Calendario Hervagiano: ubi ad eum diem, *Adventus Augusti* describitur. Vide Eusebium lib. i. de Vita Constantini cap. xxix. Nazarium in Panegy. Zosimum, etc.

Pag. 521. 15. *Φαιδροῖς ὄμμασιν*] Ex Eusebio lib. ix. P 555 Hist. Eccl. cap. ix. et lib. i. de Vita Constantini cap. xxix.

Pag. 521. 18. *Μήτηρ καταγόμενος ἐπὶ τῶν ἰατρῶν*] Id est *σὺφηματῶν*. Vide Gloss. med. Lat. in v. *Laudes*.

Pag. 521. 21. *Τὸ σωτήριον*] Euseb. καὶ ἐπὶ τὸ, etc.

Pag. 522. 2. *Ἐντάξαι*] Ita emendavimus ex Cod. Vatiē. et Eusebio, pro *ἐπιτάξαι*.

Ibid. *Τούτῳ τῷ σωτηριαίῳ*] Habetur hæc Inscriptio apud Euseb. lib. ix. cap. ix. et lib. i. de Vita Conat. cap. xi.

Pag. 522. 8. *Ἀνδράς*] Sic reposuimus ex Eusebio, pro *ἀνδρας*. Nicephorus Call. *ἀνδρείας* habet. Posset etiam legi *ἀνταρείας*, ut Cruce rebellionem arguerit et indicarit.

Pag. 522. 7. *Ἀνεκατέστησεν*] Ita Cod. edit. At Euseb. et Nicephorus sicuti edidimus præferunt, cum hæc verba pars sint Inscriptiois. [Apud nos in varietate scripturas corrigere *ἀνεκατέστησεν*.]

Pag. 522. 8. *Γαίδροος*] Morbum et mortem acerbam Galerii Maximiani Armentarii graphice describit Lactantius lib. de Mortib. Persecut. n. xxxvi. ut et Eusebius lib. viii. cap. xvi. Epiphanius lib. de Ponder. et Mensur. cap. xx. et alii.

Pag. 522. 10. *Τὸν μὲν τῶν ἀνδρῶν*] Lactantius: *undique nobiles Medici trahuntur*.

Pag. 522. 11. *Νέμεος ἐξέπεμψεν*] Edictum Græca Eusebius lib. viii. cap. xvii. Latine vero Lactantius n. xxxiv. ediderunt: quod propositum Nicomedias pridie Kal. Maias, ipso octies et Maximiano itesum Coss. scribit idem Lactantius, V 481 anno Christi vulgari cccxi. Obiit vero Galerius Maximianus anno sequenti cccxii. ante Kalendas Martias, ut idem Lactantius innuit. Atque ex hoc quidem loco docemur Galerium Maximianum Consulatum viii. gessisse cum Maximino Æterum, ut Fasti Savilliani recte præferunt, cum cæteri solum Galerium hoc anno describant, et de utroque Maximini Consulatu sileant: nisi forte prior Consulatus referri debeat ad annum Christi vulgarem cccvii. quæ Maximianus vii. et Maximinus Coss. fuisse dicuntur in Laterculo Præfectorum Urbis, sic et Maximino successus fuerit Constantinus. Ita enim hic legitur: *Maximiano vii. et Maximiano* (Maximino, si fallor, legendum, nam promiscuus est hic error in veteribus Codd.) *Æs mensis Aprilis factus est cæterus Consulatus, quod est, noties et Constantina*.

Maximiano igitur et Maximino suffecti Diocletianus et Constantinus, quos Fasti alii duntaxat agnoscunt. Cum vero obierit Maximianus ante Kalendas Martias, anno post suum VIII. Consulatum, qui incidit in annum vulgarem Christi cccxi. sequitur ejus mortem recte collocari sub ann. cccxii. in hoc Chronico, Constantino II. et Licinio II. Coss. contra quam Prosper et Idatius, qui anno secundo post. X. et VII. decessisse volunt.

Pag. 522. 13. *Ἰνδικτιώνων*, etc.] Quae initium sumunt, inquit Scaliger, ab VIII. Kal. Octobr. dicunturque Constantianae, vel Caesareae Germanicae, cum Caesareae Constantinopolitanae a Kal. Septembr. inciperent. Jacobus vero Gothofredus Constantinianae hic appellari contendit, quod Constantini Imperatoris tempore eae extiterint, quemadmodum Valentiaca, Valentis; Honoriaca, Honorii, etc. uti suis locis subinde adnotamus. Neque enim ante Constantinum vocis *Indictionis* mentio occurrit, et ut sat recentis meminit S. Ambrosius de Noë et Arca: *quia etsi a Septembri mense annus videatur incipere, sicut Indictionum praesentium usus ostendit*, etc. Et certe tam primum in Cod. Theod. sub Constantio Indictionum fit mentio, ut sibi observamus. Sed de Indictionibus, earum nomine, originae et usu, varias conjecturas suggererunt Scaliger lib. V. de Emendat. Temp. pag. 502. 503. 2. edit. in Not. ad Euseb. pag. 224. et in Canonib. Isagog. pag. 179. 301. 302. Paulus Petavius in libello de Epocha annorum Christi, quem fere integrum in Notis suis ad Syncellum inseruit Goarus; Franciscus Pitheous ad tit. Cod. de His qui ad Ecclesias confugiunt, Joan. Georgius Herwartus in Chronolog. cap. cccxxxix. Dion. Petavius lib. XI. de Doctr. Temp. cap. xxxix. et XL. Grandamicus in Chronolog. Christ. parte III. p. 104. et alii. Vide istius Chronici pag. 374. d.

Pag. 522. 16. *Τὸ δ'*] Leg. γ. ex Fastis omnibus. Proinde ita deinceps emendandi numeri in Constantini Consulatibus.

Pag. 522. 19. *Ἀσιανῶν*] Ita Fasti Savilliani: caeteri *Asianum* vocant.

Pag. 523. 8. *Τὸν Ἰδιὸν υἱὸν Κωνσταντίνου*] Hic errat Auctor Chronici: Constantinus enim Constantini M. filius, una cum Crispo et Licinio Liciniano, Licinii Aug. filio, tum dumtaxat Caesar. dictus est anno cccxvii. ut infra observamus.

Pag. 523. 5. *Γαλιναῖος*] Galerius Maximianus perperam hic pariter irrepit pro Diocletiano, de quo Eusebius et Prosper ad hunc Consulatum: *Diocletianus haud procul a Salona in villa sua Spalato moritur.* Et Idatius: *His Coss. diem functus Diocletianus. Sola III. N. Dec. Ubi teg. Salona, vel Salonae.*

Pag. 523. 7. *Γαλλικανῶν καὶ Ἰδαμύχου*] Prosper, *Ida-*

trias, et Fasti omnes pro Symmacho, *Bassus*, Galliceno (quem perperam *Γαλλικόν* vocant Savilliani) collegam adiungunt, et recte: nam Gallicani et Symmachi Consulatus ad annum cccxxx. refertur, cujus fit mentio in lege II. Cod. Th. de Judaeis et Coelicol.

Pag. 523. 8. *Κωνσταντίνος*] Idatius: *Hic Cos. levati Caesares Cripus, Licinius et Constantinus*. Ita etiam Eusebius in P 556 Chron. Prosper, Victor Schotti, Zosimus, et alii, ex quibus V 482 emendandum hoc Chronicon: necdum enim Constantius et Constans nati erant hoc anno. Vide Familias nostras Byzantinas.

Pag. 523. 12. *Τὸ ε΄.*] Leg. *τὸ ε΄, καὶ Δικινίου Καίσαρος*. Ita enim Fasti omnes et Cod. Theod. passim.

Pag. 523. 17. *Ἀλλὰ καὶ Βασιλεῖς*] Ex Eusebii Hist. Eccl. lib. x. cap. II. v. VI. VII.

Pag. 524. 2. *Τὸ ζ΄.*] Leg. *ε΄*. Sic Fasti omnes et Cod. Theod.

Pag. 524. 4. *Κωνσταντίνου*] Leg. *Κωνσταντίου*, ex Fastis omnibus.

Pag. 524. 10. *Κωνσταντίνου τὸ γ΄.* Hic pariter leg. *Κωνσταντίου*, ex Fast.

Pag. 524. 12. *Ἀμα παιδὶ Κρίσπῳ*] Vide Euseb. lib. x. cap. IX.

Pag. 524. 17. *Ἰνδ. ιγ΄.*] Haec usque ad *αὐτὸς*, in lim. tertia, desunt in Cod. Holstenii. Et paullo infra, post *πολλὰ ἔδωρησάτο*, scribitur *Κ. Ἰνδ. ιγ΄. Τπ. Παυλῶν καὶ Ἰουλιανῶν*. Editio Scaligeri habet *Ἰουλιανῶν*.

Pag. 524. 18. *Ἐτους σθ΄.*] Ubi observare licet Auctorem Chronici hic, ut et alibi, interdum Christi vitae annos xxx. ex veterum Patrum sententia adscribere, tametsi in aliis locis non semel xxxiii. tribuat, ut vel inde appareat variorum Auctorum periochas, nullo adhibito examine, in suum Chronicon intrusisse. Hunc porro annum initae Synodi Nicaenae, ex hoc loco et aliis Scriptoribus, pluribus expendunt. Scaliger lib. v. de Emendat. Temp. p. 507. et Petavius lib. ix. de Doctr. Temp. cap. III. et lib. xi. cap. XII.

Pag. 525. 2. *Ἐν Νικαίᾳ*] Mense Maio. Vide Chronolog. Cod. Theod.

Pag. 525. 9. *Κωνσταντα*] Sic Cod. Vatican. At quod hic traditur de Constante Caesare jam facto, ac tum Imperatore a patre renuntiato, nullatenus cohaerent cum his quae a caeteris Historicis potioris longe fidei scribuntur. Sive enim per Constantem, Constantinus Constantini M. filius intelligatur, nihil ejusmodi ab iis traditur. Immo tres Constantini filios Caesaris duntaxat dignitatem ad parentis usque obitum servasse exerte aiunt, atque in primis Eusebius lib. IV. de vita

Constantini cap. xl. scribens tres ejus filios variis temporibus consortes esse factos Imperii: ac Constantinum quidem circa annum Imperii x. Constantium circa xx. Constantem denique anno xxx. Unde patet hæcce Chronici verba intelligenda de Constantio, qui in vicennialibus Caesar dictus fuerit: quod Victor Schotti post deletum Licinium factum scribit, *quæ*, inquit, *tempestate Constantio insignis Caesaris, datum*: Themistius vero in Orat. in Constantinum, ex quo pater urbem Constantinopolitanam muris circumdedit. Certe Idatius, cui concinit Eusebius in Chronico, Constantium (ita enim leg. pro Constantino) levatum Caesarem vi. Id. Novembr. post bellum Hadrianopolitanum et Calchedonense, Crispo III. et Constantino III. Coss. Prosper autem Severo et Rufino Coss. tradunt: proinde anno uno, vel biennio ante vicennialia Constantiuj, adeo ut de anno quo Constantius Caesar dictus est non omnino constat: tametsi id perantum *ἐμφι τὴν εἰκοσαετηρικὴν πανήγυριν*, ut ait Eusebius. At cum Aurelius Victor scribat Constantium per annos xv. Cesaream dignitatem tenuisse, potior videtur Prosperi sententia, qui levatum Caesarem tradit Severo et Rufino Coss. anno scilicet Christi vulgari cccxxiii.

Pag. 525. 11. *Εἰκοσαετηρίδα*] Vicennialia Constantini Nisomedias acta, et sequenti anno, Romæ, scribit Eusebius in Chron. et ex eo Prosper. Idatius vero Romæ duntaxat edita memorat, cui concinit hoc Chronicon: a quidem pro voce *ᾠρα*, quæ nihil sonat, *Ραίμυ*, quod vult Holsten. reponatur.

Pag. 525. 15. *τῶν Ἀδριανοπολιτῶν*] Has insignes Constantini victorias in Consulatum Crispi III. et Constantini III. recte referre Idatium, non vero in annum sequentem, colligunt viri docti ex Leg. 1. Cod. Theod. de Veterania, lata Paulino et Juliano Coss. Is vero de die Hadrianopolitani prælii cum hoc Chronico non consentit, quem v. Non. Jul. sciret sit. Istius præterea Constantini victoriae meminit Anonymus Valesianus, præter Eusebium lib. II. de Vita Constant. cap.

V 488 xvii. ubi consulendus Valesius, et ad eundem Anonymum Ammiano subjectum pag. 439. I. edit.

Pag. 525. 16. *Καλιγηδονίων*] Sic reposuimus, cum prave editum esset *Καρχηδονίων*.

Pag. 525. 17. *Κρίσκον*] De anno caedis Crispi dissentiunt Historici, quæ expendant præ caeteris Scaliger ad Chron. Eusebii, Petavius lib. xi. cap. xli. et Gothofredus ad Philostorgii lib. II. cap. iv. et in Chronologia Codicis Theodos.

Pag. 525. 19. *τῶ ἀντιᾷ ἐτε*] Hieronymus in Chronico: *Edicto Constantini gentiliū templa cæcra sunt. Immo clausa duntaxat, ut infra annotamus. Adde Socrumenus lib. II. cap. xv. etc.*

Pag. 526. 11. *Ααββών*] *Leg. Αββών.*

Ibid. Enl τὸ β.] Vir doctus legit *α'.*

Pag. 527. 1. *σο' Ολομυ.*] *Leg. σφ. ex pag. 215.*

Pag. 527. 4. *Από γενέσεως ἡμῶν*] Delevimus hanc postremam vocem cum Holstenio. Id porro videtur excerptum ex aliquo Paschali.

Pag. 527. 6. *Τὸ θ'.*] Fasti omnes, Constantino VII. et Constantio Cesare, absque numero Consulatus. Quaedam Leges Cod. Theod. habent *Constante*, aliae *Constantio*.

Pag. 527. 9. *Δρεπανον*] Ammianus lib. XXVI. *Drepanum*, nunc *Helanopolim*, venit. Urbs Bithyniae ad Astacenum sinum, P 557 Stephano Byzantio. Vide illius Interpretes, Hieronymum in Chron. et ibi Scaligerum pag. 250. et Jacob. Gotthofred. in Chronologia Cod. Theodos. anno *cccxviii.*

Pag. 527. 15. *Ιανουαρίον*] Ita Fasti Savilliani, Prosperi et Victorii. At Laterculus Praefect. Urb. Fragmentum Fastor. et Paschalis centum annor. Bucherii, ut et Fasti Idatii MSS. *Januarium* legunt.

Pag. 527. 16. *Δαυούβην*] In Dacia Ripensi egisse Constantinum hoc tempore ex subscriptione Leg. v. Cod. Theod. de Privileg. eorum qui in sacr. Pal. colligit Gotthofredus in Chronolog. ad eundem Cod.

Pag. 527. 17. *Καὶ γέγραπεν*] Nescio an huc pertineat Inscriptio in pontem Danubii ad ruinas urbis Warbel: **PROVIDENTIA AUG. VERE PONTIFICIS. VIRTUS ROMANA QUID NON DOMET. SUB JUGUM ECCE RAPITUR ET DANUVIUS.** Vide Theophan. an. xxii. et xxiv. Constantini.

Pag. 527. 19. *Εν Νικομηδείᾳ*] Ubi tam egisse Constantinum his Cos. testatur subscriptio Leg. un. Cod. Theod. de Mensis olear.

Pag. 528. 1. *Τὸ πρῶτον τεῖχος*] Vide Constantinopol. Christ. lib. I. sect. de Byzantii Orig. n. viii. Ab iis porro quae ad eandem civitatis descriptionem, seu regiones, seu aedes sacras, et alia hujusmodi spectant, deinceps occurrent, enucleandis vel illustrandis abstinerebimus, *ὡς εἰς δυνταξάτ ἰστῖα* incubrationis indicatis, ne actum agamus.

Pag. 528. 4. *Ιερώνον*] *ibid. lib. I. sect. I. n. v.*

Pag. 528. 5. *Κάθισμα*] *ibid. n. vi.*

Pag. 528. 6. *Παλάτιον*] *ibid. lib. II. sect. IV. n. I.*

Pag. 528. 8. *Κοπήλον*] *ibid. lib. I. sect. I. n. v.*

Pag. 528. 9. *Φόρον*] *ibid. lib. I. sect. XXIV. n. I.*

Pag. 528. 10. *Κλονα*] *ibid. n. vi.*

Pag. 528. 14. *Παλάδιον*] *ibid. n. vi.*

Pag. 528. 17. *Τύχην*] *ibid. n. XI. et lib. II. sect. IX. n. I.* Vide praeterea Notas nostras ad Zonerae Annales pag. 52. 58.

Pag. 523. 18. *Ανθοῦσαν*] Ibid. lib. l. sect. III. n. II. pag. 30.

Pag. 528. 19. *Δύο ἐμβόλους*] Ibid. lib. II. sect. III. n. II.

Pag. 528. 21. *Ρηγιάν*] Ibid. n. I.

Pag. 528. 22. *Βασιλικήν*] Ibid. lib. II. sect. IX. n. I.

Pag. 529. 1. *Σενάτων*] Anonymus Valesianus: *Ibi etiam Senatum constituit, secundi ordinis Clares vocavit.* Ibid. sect. IX. n. I.

Pag. 529. 5. *Ζεύξιππον*] De Zeuxippi nomine ita Eusebius in Chronico lib. I. *Zeuxis praeclarus pictor insignis habetur, ex cuius nonnullis imaginibus, quas plurimas apud diversas civitates fecerat, lavacrum Byzantinorum arbitramur appellatum.* Sed longe alias fuisse Scriptorum sententias de Zeuxippi appellatione docemus in Constantinopoli Christ. lib. I. sect. XXVII. n. II. Id duntaxat addimus ad illius aquaeductuum tuitionem

V 484 pertinere videri Legem I. Cod. Theod. de Aquaeductu, quae mense Maio data scribitur IV. post Encaenia die.

Pag. 529. 8. *Τὸ δέκατον*] Fasti omnes et Cod. Theod. Constantino VIII. et Constantino IV. seu Constantino Caesare, ut est apud Prosperum. Fasti Savilliani habent, καὶ Κωνσταντίου τὸ β.

Pag. 529. 11. *Ἐτους τὰ.*] Immo, inquit Scaliger, anno CCXCXVIII.

Pag. 529. 15. *Πρὸ πέντε εἰδῶν*] Vide praeter nostram Constantinopol. lib. I. II. III. Scaligerum lib. V. de Emendat. Temp. p. 508. Petavium lib. XI. cap. XLII. et Gotthofred. ad Leg. I. Cod. Theod. de Feriis.

Pag. 529. 17. *Ρώμην δευτέραν*] Constantinopol. Christ. lib. I. sect. VI.

Pag. 530. 2. *Ἀπὸ ξοάνου*] Ex opere rasilii, uti hanc vocem interpretatur Hesychius: *ξοάνα, κυρίως, τὰ ἐκ ξύλων ἐξεσμένα ἢ λίθων.* Glossae: *Delubrum, ξοάνον, καθίδρυμα, ἀνάθημα,* ligneum simulacrum radendo poliendoque factum, ut Pausanias in Achaïcis indicat.

Pag. 530. 19. *Ἀλέξανδρος*] De mense et die quo obiit Alexander, consentit Auctor Chronici Orientalis, additque diem fuisse Lunae: annum vero mortis Christi CCCXXXI. notat.

Pag. 530. 21. *Ὁ μέγας πατήρ*] Holsten. *φωστήρ.*

Pag. 531. 5. *Ἀρτος*] Vide Gotthofred. ad Philostorg. lib. II. cap. XXIX. et quae annotamus in utroque Glossario de Palatinis.

Pag. 531. 6. *Δαλμάτων καὶ*] Codex Holstenii *Δαλμάτων Ζενοφίλου, καὶ,* etc. Fasti omnes *Dalmatium et Zenophilum* Coss. hoc anno habent, cuius Consulatus mentio praeterea occurrit in Itinerario Burdegal. et in Cod. Theod. Consulatus vero

Paulini, qui hic nominatur, et *Optati*, et perperam cum altero copulatur, in annum sequentem cadit, qui quidem in Chronico omittitur: cujus prae caeteris meminit Julius Firmicus lib. i. cap. xi. sub quo accidit insignis Solis eclipsis.

Pag. 531. 9. *Τούτοις τοῖς Τριάτοις*] Error est tam in die quam in Consule quo haec gesta sunt, cum ad annum sequentem referri debeant, quo haec Encaenia celebrata fuerunt Idib. Septembr. praesentibus Episcopis, qui jussu Imperatoris Constantini Hierosolymis convenerant post Synodum Tyri eodem anno habitam, ut testatur S. Athanasius in Apolog. Neque tamen quoad annum omnino erravit Auctor Chronici, siquidem haec ad Consulatam Paulini videtur referre. P 558

Pag. 531. 11. *Μηνὶ Σεπτεμβρίῳ εἰς*.] Rectius Nicephorus lib. viii. cap. xxx. *εἴ*. nam Encaenia Ecclesiae S. Resurrectionis die xiii. Septembris quotannis celebrari a Graecis notant Menea et Typicum S. Sabae.

Pag. 531. 13. *Κωνσταντίου*] Sic reposuimus ex Scaligeri edit. et Fastis omnibus, cum *Κωνσταντίου* edidisset Raderus. Is porro fuit Constantius Constantini M. frater, ut indicat subscriptio Epistolae Presbyterorum et Diaconorum Mareoticorum in Synodo Tyri habita eo anno: *Coss. Julio Constantio illustrissimo. Patricio, fratre religiosissimi Constantini Augusti, et Rufino Albino clarissimis et Deo gratissimis viris.* Ubi *Caesaris* nomen minime tribuitur Constantio, qui Nobilissimus duntaxat a fratre designatus est, ut scribit Zosimus lib. ii. Et sane Fasti omnes hunc Consulatam ita consignant, *Constantino et Albino Coss.* praeter Laterculum Praefect. Urb. ubi pro Albino Paulinus scribitur.

Pag. 531. 14. *Κωνσταντίου τοῦ εὐσεβοῦς*] Vide Eusebium lib. xv. de Vita Constant. Idatium, etc.

Ibid. *Ἐν Κωνσταντινουπόλει Πάμῃ*] Ita apud Priscianum, *Romam Constantinopolitanam* dictam observamus in Constantinopoli Christ. lib. i. p. 35.

Pag. 531. 16. *Καὶ Κώνσταντα*] De anno quo Constantius Caesar dictus est varie scribunt Historici. Eusebius lib. iv. de Vita Constant. cap. xl. id factum ait ἀμφὶ τὴν τρίτην δεκάδα ejusdem Augusti, seu circa xxx. Imperii annum. Hieronymus et Prosper, Pacatiano et Hilariano Coss. an. cccxxxii. *Constantius filius Constantini provehitur ad Regnum.* Id in annum sequentem rejicit Idatius die viii. Kal. Jan. Victor Schotti, post bellum Sarmaticum Caesarem dictum ait, quod gestum est anno cccxxxii. Sed cum infra scribat Auctor Chronici tres duntaxat annos parente superetite Caesarem dignitatem obtinuisse Constantem: inde omnino confici videtur dictam Caesarem anno cccxxxiii. Atque adeo expungenda haec verba in Chronico, *καὶ Κώνσταντα υἱὸν αὐτοῦ Αὐγουστον ἀνέδειξεν* sicque emendanda, *καὶ Δαυμάτιον* V 485

τὸν υἱὸν τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, etc. ut est in editione Scaligeriana, ubi pro Δαλματίων, perperam Κόνσταντινῶν irrepit.

Pag. 531. 16. Καὶ Δαλματίων] Hieronymus, Prosper, et Orosius: *Tricennialibus Constantini, Dalmatius Caesar appellatur.* Addit Idatius xv. Kal. Octobr. Alia de Dalmatio vide in Famil. Byzant.

Pag. 531. 17. Κένσαρος] Baderus Κένσαρος ediderat, et ad marg. reposuerat, Κήναρος, an Καίσαρος: quomodo postremam hanc vocem habet Scaliger. Certe in Cod. Vaticano ita est exarata, ut Κήναρος videatur praeferre, ubi secunda littera non tam η quam h. latinum superius paulo truncatum, cum puncto, nisi sit accentus, refert. Sed uti edidimus prorsus legendum: Dalmatium quippe Constantini M. fratrem, Censorem dictum ex S. Athanasio et Socrate docuimus in Famil. Byzant. Adde tantum describi in Cod. Theod. tit. de His qui numero liberor. constitutionem Constantini ad Dalmatium, nulla addita dignitate, quam habere quiddam videri quod ad hanc spectet subodoratur Gotthofredus.

Pag. 531. 20. Καὶ Τριανός] cum Zenophilo an. cccxxxii.

Pag. 532. 1. Πήγα] Anonymus Valesianus: *ejus fratrem Annibalianum data ei Constantia sorore sua, Regem Regum et Ponticorum gentium constituit.* Vide Famil. Byzant. pag. 49.

Pag. 532. 6. Τριανού] Leg. Τριανού, ex Fastis omnibus.

Pag. 532. 11. Βαπτίσματος] De Baptismo Constantini praeter Baronium consulendi Petavii lib. xi. de Doctr. Temp. cap. XLIII. et Gotthofredus in Chronol. Cod. Theod. an. cccxxxvii.

Pag. 532. 15. Ἐγούνα] Sic Cod. Vatic. Leg. forte ἄγούνα, ut mox semel ac iterum.

Ibid. Ἐτος εἰκοσθόν] Ex quo scilicet Constantinus Caesar dictus est anno cccxvi. usque ad parentis obitum tot intersunt anni.

Pag. 532. 17. Ἐτος ια'.] Si Constantinus xi. dumtaxat annis Caesarem dignitatem patre superstite obtinuit, isque hanc inierit vi. Id. Novembr. ut est apud Idatium, sequi videretur tunc demum Caesarem dictum anno cccxxv. qui est annus vicennialiorum Constantini. Vide quae supra annotamus.

Pag. 532. 19. Ἐτος ἄγούνα τρίτον] Huc rursus referenda quae paullo ante annotavimus de Constantis Caesarea dignitate.

Pag. 532. 20. Ἐτος ἄγούνα καὶ αὐτὸς τρίτον] Quippe Dalmatius biennio post datam Constanti Caesarem dignitatem, Caesar a patre dictus est, anno scilicet cccxxv. aut sub eundem cccxxxv. Ita enim Victor Schoëtii: *ab hac corrupto fore*

luciano fratris filium, cui ex patre Dalmatio nomen fuit, Caesarem iunxit, assistentibus valide militaribus, id est instantibus.

Pag. 532. 22. Ο τρομακτικός] De excessus Constantini anno et die agunt proæ caeteris Scaliger lib. v. de Emend. Temp. p. 510. et Petavius lib. xi. cap. XLIII.

Pag. 533. 6. Εὐθέως ἐξώρμησεν] Eusebius lib. rv. de Vita Constant. cap. LXX. ex cuius verbis eruit Henr. Valesius falli ait P 559 Auctorem Chronici, qui Constantinopolim recta ventiasse, atque ibi patris exequias celebrasse scribit. Verum non obstat quin in urbem veniens, Nicomedia parentis funus ipsemet secum deferri curaverit.

Pag. 533. 10. Ως ἐπιζῶντος] Melius ὡς ἔτι ζῶντος atque sic edidimus.

Pag. 533. 12. Στομῆται] Glossae: στομῆταιον, demerium. Philostorgius lib. II. cap. IX. καὶ σπηρσιῶν δαπάνην διανεῖμαι τοῖς ἐπιζῶσιν, etc. Adde Zoësimum lib. II. et Sozomenum lib. II. cap. XXXII. praeterea l.eg. X. Cod. Theod. de Annona Civit. et Leg. II. de Frumento urbis Constantinopolit.

Pag. 533. 18. Σάκωρις] Chron. Hieron. Sapor Rex Persarum Mesopotamiam vastata, duobus ferme mensibus Nisibim obsedit. Atque haec fuit prima Urbis obsidio sub Constantio: nam ter a Persis illa impetrata obsessam fore scribit Rufus Festus. De se- V 486 cunda obsidione agitur sub an. CCCL.

Pag. 534. 2. Ετοῦ α'.] Haec delet Cod. Holstenii: et certe legendum fuisset γ'. Victor Schotti: Statim triennio post minimum maximaque, fatali bello Constantinus cadit. Perit enim Acindyno et Proculo Coss. ut est apud Socrat. lib. II. cap. v. Vide Famil. Byzant.

Ibid. Κόνωνας] Constant hoc loco ante Constantium nominatur, licet minimus natus fuerit: medius vero Constantius. Ita etiam Epiphanius Haer. LXXVIII. num. IX. licet aliter Haer. LXXII. n. 1.

Pag. 534. 5. Οἴησον] Edit. Scaligeri, Οἴησον.

Pag. 534. 6. Κωνσταντινῶν] Fasti omnes et Leges Cod. Theod. habent hoc anno, Constantio II. et Constante Coss.

Pag. 534. 9. Πρόκλου] Ita Socrates lib. II. cap. v. et Fasti Savilliani et Vossiani. At Fasti caeteri Proclum vocant, quod idem est. Indictio porro istius anni annotatur in Concilio Antiochensio apud Athanasium lib. de Synodis, cuius ope Indictio- rum metemora retrahi potest ad annum CCCLXXVII. vel CCCLXXVIII. inquit Gotthofredus.

Pag. 534. 11. Τὸ ε'.] Scribendum τὸ γ'. ut emendat Holstenius, et habent Fasti omnes, et Leges Cod. Theod.

Pag. 534. 13. Πλακίτου] Sic Fasti Savilliani. Πλακίτου, Vossiani Sed Placidus dicitur in Fastis omnibus, in Cod. Theod. et in vet. ac praeclara Inscriptione, in qua illius nomina

omnia et dignitates continentur, apud Lud. Carionem lib. i. Antiq. Lect. cap. xiv. a Grutero omissa. Placitum Cos. expungit Helstenius. Post hunc Consulatum inseritur in Cod. Vaticano Tabula, seu Rota, quam hic damna.

Pag. 534. 17. *Κωνσταντιναῖ*] Constantinopol. Christ. lib. i. sect. xxvii. n. v.

Pag. 535. 1. *Κωνσταντινου τὸ ζ΄.*] Leg. δ. ex Fastis et Cod. Theod. Fasti alii, ut Capitolini et Laterculus Praefector. Urb. sic annum hunc describunt: *Post Consulatum Amantii et Albini.* Fragmentum Consulare et Paschale centum annorum apud Bucherium: *Post Amantio et Albino.* Notam numeralem hic delet Cod. Holstenii.

Pag. 535. 3. *Ρουφίνου*] *Rufus* dicitur Hinemaro Remensi to. ii. p. 460. 475. Sed Fasti omnes *Rufinus* vocant.

Pag. 535. 6. *Λιμενίου*] *Is Ulpius Limenius* hoc quoque anno Cos. et Praefectus Urbi fuit, ut est in supra laudate Laterculo.

Pag. 535. 7. *Απεκάνθη*] *Isidem* paene verbis, quae versioni inseruimus, haec recte refert Idatius in Fastis ad Consulatum Sergii et Nigriani, quo contigere. Vide Victorem Schotti, Socratem lib. ii. cap. xxii. et alios, praeterea Scalligerum ad Chron. Eusebii p. 253. et Grandamicum parte iii. Chron. Christ. p. 116.

Pag. 535. 8. *Αρξας ἔτη β΄.*] Haec verba duntaxat absunt apud Idatium.

Pag. 535. 10. *Νεποτιανός*] *Eutropia* sorore Constantini natus. Vide Famil. Byzant.

Pag. 535. 14. *Λεόντιος*] Vide Philostorgium lib. iii. cap. xvii. et xviii. Hunc inter Atrianos Antistites semper recenset Athanasius, et *ἀπόκοπον*, seu castratum vocat. Theodorus lib. ii. Hist. Eccl. cap. x. natione Phrygem fuisse ait, *τὴν δὲ γνώμην κρυψίνου, καὶ τὰς ὑφάλους πέτρας μιμούμενον.* Vide praeterea cap. xxiv. Unde a quodam Ariano Scriptore haec hausisse Auctorem Chronici quidam volunt, qui tantopere laudet, quem alii perstringunt: quod accidit in iis quae infra de Meletio narrat.

Pag. 536. 18. *Σάπωρις δὲ*] De hac altera sub Constantio Nisibensi obsidione agunt Julianus Orat. i. et ii. Philostorgius lib. iii. cap. xxiii. Theodorit. lib. ii. cap. xxx. Georgius Hamartolus in Chron. MS. Cedren. Zonar. Albapharajus, et alii. Sed in primis conferendus Theophanes, qui haec iisdem verbis quibus Auctor Chronici refert. Vide Hamr. Valeium ad lib. xx. Ammiani.

Pag. 537. 1. *Καὶ Βασιλεῖς μισθωτοῦς*] Praefectos forte Provinciarum, quos *Βασιλεῖς* etiam appellabant Persae: quibus cum imperarent, inde *Βασιλεῖς Βασιλέων* se inscribebant.

Pag. 537. 3. *Εκχωρήσαι*] Ita emendavimus ex Theopha- V 437
ne, cum prave editum esset *ἐκχωρίσειν*, tametsi ita praeferat
Cod. Vatican. et Codex Theophanis, ut monet Goarus.

Pag. 537. 4. *Τὸ λοιπὸν*] Theophan. *τὸ τε λοιπὸν*.

Pag. 537. 6. *Ποταμῶ*] *Migdonia*, Theodorit. Vide Vin- P 560
centium Bellovac. lib. xxx. cap. LXXXII. et LXXXIX. ubi simile
quidpiam refert.

Ibid. *Οἶδεν*] Leg. postea οἱ δὲ *Νησιβηνοὶ εὐχαῖς ἐνίκουν*.
Quippe, ut narrat Theodoritus, admirandus ille Ephrem, quem
Mar Ephraim vocat Albupharaius, (*Mar* autem Apostolos ap-
pellant Chaldaei hodierni, ut observat Scaliger in Prolegom.
ad libros de Emendat. Temp.) praestantissimus apud Syros
Scriptor divinum Jacobum Episcopum rogavit ut in murum
ascenderet, Barbaros inspiceret, et imprecationis tela in eos
immitteret: cui obscurtus Jacobus in quandam turrim conscen-
dit, visaque innumerabili hominum multitudine, nullum aliud
malum iis imprecatus est: sed oravit tantum ut cinifes et cu-
lices in eos immitterentur, ut ex minutis illis animalculis,
ejus qui ipsis auxiliabatur potentiam agnoscerent. Orationem
Jacobi nubes cinifum et culicum protinus excepisse, etc. De
Jacobus et Ephraïmo in sua narratione silet Theophanes: de
Jacobus vero quaedam attigit Philostorgius, ut et Gregorius
Turon. lib. II. Hist. cap. xxxv.

Pag. 537. 8. *Μέρος τοῦ τείχους*] Theophanes, *μέρος μὲν
τοῦ τοῦ τείχους ἀπεπόρηται, καὶ τοῦτο κατὰ Θεοῦ συγχώρησεν*.
Alii Codd. *ἐπεπόνθει* praeferunt.

Pag. 537. 10. *Γίνεται γὰρ*] Theoph. *εὐθέως γὰρ γίνεται
τὴν τε πόλιν φυλαχθῆναι, καὶ τοὺς πολεμίους τοῖς ὕδασι νηχ-
σθαι, καὶ πολλοὺς ὑπὸ τοῦ ὕδατος διεσθαρθαι*.

Pag. 537. 14. *Συμπεύσαντες*] Theophan. *εὐτρέπισαντες
προσέχυν τῷ πολέμῳ, μαγγανείαις τε παντοίαις*.

Pag. 537. 18. *Κατατέλμασιν*] Theoph. et Georg. Monachus,
καταπέλμασιν.

Pag. 537. 20. *Οπλίτας ἀπέκτεινεν*] Theoph. *ὀπλίται ἀπέ-
θανον*. Mox, *ἐπίσεν*. Theoph. *ἐπέπεσεν*.

Pag. 538. 2. *Δεινῶς καταντλούμενος*] Haec desunt apud
Theophanem.

Pag. 538. 4. *Ορασις ἐδείχθη*] Idipsum etiam narrat Theo-
doritus: aliter vero Theophanes et Georg. Hamartolus: *ὄρα
ἄγγελον ἐπὶ τὸ ἄκρον ἐστῶτα λαμπρῶς ἐστολισμένον, καὶ παρὰ
χεῖρα τὸν βασιλέα κρατοῦντα Κωνσταντίου*. Auctor infra, *de
Magis: διέγνωσαν τοῦ φανέντος Ἀγγέλου σὺν τῷ Κωνσταντίῳ τὴν
δύναμιν*: quae quidem aliter concepit Theophanes.

Pag. 539. 1. *Τῇ φυγῇ*] Ex hoc Chronici loco licet emen-
dare Theophanem: *αὐτὸς δὲ σὺν τοῖς ἰδίοις φυγῇ ἰδίῳ τὴν πα-
τρίδα . . . πρότερον λοιμικῇ νόσῳ διασθερῆντες*: nam post

φωγῆ, addidimus μη, ita ut fuga arrepta, cum nemo eura consequeretur, domum concesserit, tametsi Theophani concinat Georgius Hamartolus.

Pag. 539. 2. *Οὐαλγτες*] Cum hic Vologesus tempore istius obsidionis Nisibensis esset Episcopus, inde hallucinatum Theodoritum contendit Henr. Valesius ad Philostorgium, qui Jacobum ea tum dignitate functum scribit. Verum huic objectioni haud aegre reponi potest, non inde omnino avinci Vologesum, cum haec obsidio Nisibena contigit, istius civitatis fuisse Episcopum, cui forte interfuerit, antequam extincto Jacobo, hanc esset adeptus dignitatem.

Pag. 539. 6. *Βετραμόνα*] De Veteramione, seu Veteramione, uti appellatur ab Eutropio et aliquot aliis, multa ex Scriptoribus commentati sunt Gotthofredus ad Philostorgii lib. III. cap. xxii. et Santamantius in Commentar. Histor.

Pag. 539. 7. *Ἐν Ναισῶ τῆς Ἰταλίας*] Cod. Vatic. *Ναῖσά τῆς Ἰταλίας*. Sed leg. *τῆς Ἰλλυρίας*. Est enim *Naius* urbs Illyriae, quinque dierum itinere expedito homini ab Istro distans, in Romanorum et Scytharum limite, ut est apud Priscum in Legat. a quo *Ναῖσος* appellatur, ut et a Stephano Byzantio, et in Cod. Theod. locis a Gotthofredo indicatis. Quod quidem oppidum in Mediterranea Dacia statuit Hierocles Grammaticus in Notitia Provinciae: ut et Itinerarium Burdigalense, Constantini M. ortu, ut Anonymus Valesianus et alii quidam volunt, nobilitatum, quodque oppidum postea is magnifice ornavit. *Ναῖσος* vero dicitur Procopio lib. III. de Belle Goth. cap. xl. Zosimo lib. III. et Theophani anno xii. Theodosii Jun. ex Cod. Peiresciano: perperam vero *Ναῖσῶν* in edito: *Naessus*, Julio Firmico lib. II. Mathea. Marcellino Comiti, Ammiano, Anonymo Valesiano, et aliis. *Νέσος*, Georgio Synkello p. 382. Socrates vero lib. II. cap. xxv. in Illyrica apud Sirmiam a militibus levatum Veteramionem scribit, ut et Auctor Chronici: in Illyrico pariter Orosius. Alii autem, ut Victor, Hieronymus, et Prosper, apud Mursam in Patmonia: apud Neissum vero a Constantie regium insigne ei detractum Hieronymus, et ex eo Prosper: apud Sirmiam Sozomenus lib. IV. cap. IV. scribunt. Ex iis saltem liceat colligere hocce Chronicon ex variis Scriptoribus, sibi invicem non usquequaque consentaneis, esse consarcinatum. Caeterum *Ναῖσῶν* ab Attila eversum fuisse et solo aequatum, scribit idem Priscus in Gothiis, et ex eo Theophanes loco laudato.

Pag. 539. 11. *Ἐν τῷ Κάμπῳ Τριβουνάλιον ποιήσας*] Georgius Hamartolus in Chron. MS. *Ἐξελθὼν δὲ ἐν Τριβουνάλῳ Κάμπῳ, καὶ σὺς ἐν μέσῳ ἐπ' ἔψους, συμπαρόντες τοῦ στρατοπέδου*, etc. ubi observanda haec loquendi formula. Cebantur porro milites in Campo, ac structo Tribunali, inde eos

alloquebatur Imperator. Herodianus in Commodo: Προσέλθῶν δὲ ὁ Κόμμοδος, τὰς τε βασιλείους θυσίας ἐπιτέλει, καὶ βήματος αὐτῷ εἰς ὕψος ἀρθέτος ἐν μέσῳ τῶ στρατοπέδῳ, ἀνελθῶν ἐπ' αὐτῷ. ἔλεξε τοῖαδε. Et in Alexandro Severo: ἀθροίσας τοὺς ἐν Ρώμῃ στρατιώτας, συναλθεῖν τε πάντας κελεύσας εἰς τὸ εὐνηθες πεδῖον, ἐπὶ βήματος ἀνελθῶν, ἔλεξε τοῖαδε. Denique in Maximino: συγκαλέσας πάντα τὸν στρατὸν εἰς τὸ πρὸ τῆς πόλεως πεδῖον, προσελθῶν δὲ τῆς τρίτης ἡμέρας ἀνελθῶν τε ἐπὶ τὸ βῆμα, etc. Lactantius de Mortib. Persecut. n. xix. *Erat locus extra civitatem ad millia fere tria, in cuius summo Maximianus ipse purpuram sumpserat. Infra: obtupefuerunt omnes in tribunali, etc. Renatus Frigeridus apud Gregorium Turon. lib. ii. Hist. cap. viii. Valentinianum iii. interemptum est in Campo Martio, cum pro tribunali residens concionaretur ad populum. His adjungenda quae annotamus in Disceptat. de Hebdomo.*

Pag. 539. 17. *Ἐν πᾶσι δὲ*] An ex Ariano quodam Scriptore ista hausit Auctor Chronici, cum Constantius Fidei Catholicæ hostis acerrimus, Arianam hæresim obstinatius tueretur, Catholicis omnibus infestissimus, tametsi simulata pietate supplicia vel poenas non adhiberet. Unde Hilarius: *Non dorsa caedit, sed ventrem palpat: non proscribit ad vitam, sed trudit in mortem: non trudit carcere ad libertatem, sed intra Palatium honorat ad servitutem, etc. Infra: Novo inauditoque ingenii triumpho de Diabolo vincit, et sine martyrio persequeris.*

Pag. 540. 1. *Δορυφορίας*] Sic reposuimus, cum editum esset *δωροφορίας*.

Pag. 540. 2. *Προουσίας*] Philostorg. *Προουσιαν τῆς Βιθυνίας*. Ita etiam Georgius Hamartolus; sed et alii. Prusam duplicem fuisse in Bithyniâ observat Sigmondus ad Sidonii lib. ii. Epist. ii. Alia est *Προῦσα*, alia *Προουσίας*, quam in Honoradiæ Provincia statuit Notitia Leonis Imp. rectius scripsit. *Προουσιάδα* in Themate Buccellariorum, olim Maryandevorum Provincia dicta, statuit Constantinus Porphyrogen. lib. ii. Themat.

Pag. 540. 7. *Σεργίλου*] Hic annus varie consignatur. Fasti Idatiani, Prosperi et Victorii: *post Consulatum Sergii et Nigriniani* habent. Vossiani: *ὀφ' μετὰ Πραξιταν Σεργίλου καὶ Νιγρινιανοῦ*. Savilliani: *τοῖς ἐομμένοις*, ubi legendum forte *τοῖς δεομμένοις*. Fragmentum Fastorum, et Paschalis centum annorum apud Bucherium, *post Sergio et Nigriniano*. Laterculus demique Praefectorum Urbi, *Magnentis et Gatonis*.

Pag. 540. 10. *Μετρονομίας*] Victor Schotti: *cujus nomen suo mutaverat*.

Ibid. *Ἰδοὺς Μαρτίας*] Ita Idatius, Prosper, et alii.

Pag. 540. 13. *Τὸ σημεῖον*] Extat Epistola S. Cyrilli Hierosol. Episcopi de hac Crucis visione ad Constantium Imp.

de qua quidem Cruce agunt passim Scriptores, ac in primis Philostorgius lib. III. cap. xxvi. Sozomenus lib. III. cap. iv. V 489 Auctor vitae S. Artemii, etc. At cum id accidisse die Festo Pentecostes dicatur, qui anno cccli. in xix. Maii incidit, qui fieri potest ut III. Kal. Febr. eodem anno contigerit, quod vult Idatius, ita scribens: *Et apparuit in Oriente signum Salvatoris die III. Kal. Februarius, Luna xxviii.*

Pag. 540. 18. Στέφανος ὡς ἡ ἱρις] Sueton. in Augusto cap. xcv. *Repete liquido ac puro sereno circulus ad speciem caelestis Arcus orbem Solis ambiit.* Ubi consulendus Casaubonus.

Ibid. Καὶ τῇ αὐτῇ ὥρᾳ] Sed id neque verum esse potest, cum Mursenae praelium contigerit sub finem Autumni, ut est apud Julianum Orat. I vel certe IV. Kal. Octobr. eodem anno, ut idem Idatius scribit: *His Coss. bellum Magnentii fuit Morsus die IV. Kal. Octobr.*

Pag. 541. 4. Τὸ ζ'.] Leg. s'. Ita enim Fasti omnes: *Constantio v. et Constantio Caesare.* Paschalis Isterculus centum annorum: *Constantio v. et Constantio Juniore.* Victorius, Senator, et Leges aliquot Cod. Theod. ut et hoc Chronicon, *Constantio v. et Constante.* At Isterculus Praef. Urbi: *Decentio et Paulo,* ex parte scilicet Magnentii. Apud Holstenium, καὶ Κωνσταντίου ναλον τὸ κ'. scribitur. Fasti Vossiani, καὶ Κωνσταντίου ναλον τὸ α'. Rectius si scribatur νέον.

Pag. 541. 6. Τὸ η'.] Leg. τὸ ζ'. Sic enim praeter Eustotus, Socrates lib. II. cap. xxxii. ἐν Πραξιᾷ τοῦ Κωνσταντίου τὸ ἕκτον, καὶ Κωνσταντίου τοῦ Γάλλου τὸ δεύτερον. At pro Constantio Caesare, *Constantem* etiam legunt aliquot Leges Cod. Theod. Victorius et Senator, ut et in aliis ejusdem Galli Consulatiſibus, adeo ut promiscue sic appellatum vero simile sit.

Pag. 541. 8. Τὸ θ'.] Leg. τὸ ζ'. quomodo Fasti omnes, ubi Cod. Theod. Victorius et Senator pro Constantio Caesare *Constantem* praeferunt, uti monuimus.

Pag. 541. 10. Ἐν τούτῳ τῷ ἔτει] Perperam annus necis Magnentii his Coss. ascribitur, quae accidit Constantio VI. et Constantio Caesare Coss. ut est apud Socratem lib. II. cap. xxvii. et Idatium in Fastis, qui diem consignavit III. Id. Aug. contra quam Auctor Chronici qui IV. habet: *His Coss. Magnentius se interfecit in Gallia apud Lugdunum die III. Id. Aug.* At Decentius frater Magnentii laqueo se suspendit xv. Kal. Sept. Ubi Scalliger: *Valde, inquit, turbant illi Scriptores, dum alius Mursam in Gallia ponit, (Socrates loco laudato) alius Magnentium puncto temporis in agrum Lugdunensem volasse scribit.* Atqui Auctor noster solum fugisse scribit, nec omnino abludit Orosius. Sed fidem non meretur Georgius Hamartolus, qui matrem etiam et fratrem prius occidisse scribit, tametsi Decentium Caesarem laqueo se suspendisse mox addat: quo turpi et ignominioso

mortis genere Maximianum Herculium Imp. vitam detestabilem finisse scribunt Eusebius lib. viii. extr. Lactantius lib. de Mortib. Persecut. n. xxx. et Victor in Epitome.

Ibid. *Εν Μούσῳ Σελεύῳ*] Sic Cod. Vatican. Editio vero Scalig. *Εν Μούρῳ Σελεύῳ*. Socrates, *Μιλτοσελεύῳ*, ubi Codd. alii *Μορτοσελεύῳ* rectius praeferunt. Est enim *mons Seleuci*, ut vertit Epiphanius Scholasticus, cujus loci meminit Itinerarium Hierosolymitanum. Georgius Hamartolus habet tantum *ἐν Σελεύῳ*. Vide Sirmondum ad Sidonii Epist. vi. lib. v. P 562

Pag. 541. 13. *Ἰδῶν Ἀγούστου*] In hac voce, uti in Praefatione diximus, Holstenii Codex desinit, qui caetera deinceps esse Continuatoris monet.

Pag. 541. 14. *Λουλλιανῶ*] Fasti Idatiani, *Arbitione et Lolliano*: alii, *Arbetione*.

Ibid. *Επαργῶ*] Domitianum.

Pag. 541. 17. *Κυέστωρα*] Montium. De utriusque caede agunt Ammianus lib. xiv. Philostorgius lib. iii. cap. xviii. Socrates lib. ii. cap. xxvii. et alii.

Ibid. *Μετασταλεις*] Hieronymus in Chron. *solicitationis Constantio*, quod idem valet.

Pag. 541. 18. *Εν Ἰσῳ τῇ νήσῳ*] Sic etiam editio Scyligeri. At Holstenius in Notis ad Stephanum legit *ἐν Ἰστρῳ τῇ νήσῳ*, atque Auctorem Chronici id ex eorum sententia scripsisse, qui Istrum fluvium hoc loco prope Istriam alio ostio in Adriam effluere crediderunt. Scymnus Chius:

— — *Ο Ἰστρὸς ποταμὸς*

Κατέρχεται ἀπὸ τῶν Ἐσπερίων τόπων,

Τὴν ἐκβολὴν πέντε στόμασι ποιούμενος,

Ἄσκι δὲ σχιζόμενος, κ' εἰς τὴν Ἀδρίαν ῥέει.

Et Marcianus Heracleota, quem eundem cum Scymno volunt quidam ex eruditis:

Ἐνετοί τε καὶ τῶν ἐντὸς εἰς τὸν Ἀδρίαν

Ἰστρῷ καθημόντων.

Ammianus lib. xiv. in *Istria prope oppidum Polam* occisum Gallum tradit. Socrates lib. ii. cap. xxxiv. Sozomenus lib. iv. cap. vii. Eutropius et Idatius in *Insula Flanona*, quae urbs est maritima Istriae Ptolemaeo et Plinio lib. ii. sect. xxv. Quod vero Auctor Chronici *ἐν Ἰσῳ τῇ νήσῳ* sublatum ait, *Ἰσσαν* forte intellexerit Dalmatiae Insulam, de qua copiose egit Joannes Lucius lib. i. de Regno Dalmatiae et Croatiae pag. 10. ubi relegatus primo, deinde translatus Flanoniam, ibi intersectus fuerit. *Ἰστρου* oppidi meminit Symeon Logotheta in Chron. MS. quod *ὑπὸ Μιλησίου* conditum ait. Georgius Hamartolus in Chron. MS. ubi de caede Galli: *τοῦτον μεταπεψάμενος ὁ Κωνσταντῖος περὶ Θαλάμον αὐτὴν νῆσον ἀναιρεθῆναι ἐπέλευσεν*. Ubi forte leg. *περὶ Φλανῶνα τὴν νῆσον*.

V 490

Pag. 542. 1. Περὶ τῆς Εἰδῶν Οὐρανοῦ] Idatius, Ammianus lib. xv. Socrat. lib. ii. cap. xxxv. et Zosimus lib. iii. scribunt Julianum factum *Caesarem* viii. Iduum Novembrium: ex quibus emendandus Auctor Chronici. Joëles Caesaris functum dignitate annos iv. et menses vi. ait, id est ab vi. Novembr. ad ann. ccclv. ad id tempus quo Imperator in Gallia proclamatus est circa mensem Aprilem aut Maium anno ccclvi.

Pag. 542. 5. Ἰὺδ. ἰδ'.] Hoc tum primum anno ccclvi. Indictionis vox occurrit in Codice Theodosiano *Legē n. de legatis*, quae ita subscribitur: xviii. Kal. Febr. med. *Indictione xv. Constantio A. viii. et Juliano Caesare Cos.* Ubi tamen legendum videtur Indictione xiiii. cum hoc anno ccclvi. Constantius viii. Cos. fuerit cum Juliano.

Ibid. Τὸ ε'.] Scrib. τὸ η'. Ita Fasti et Cod. Theod.

Pag. 542. 7. Ἐπὶ τοῦτων] Idatius hoc anno id refert ad Kal. Junii.

Pag. 542. 12. Τὸ κ'.] Leg. θ'. Sic Fasti, Cod. Theod. et Holsten.

Pag. 542. 14. Ἐπὶ τοῦτων] Id ipsum habet Idatius, qui haec ad diem v. Non. Martii, seu ad v. ejusdem mensis refert, contra quam Auctor Chronici, qui ad iii. Vide Constantinopolim Christ. lib. iv. sect. v. n. i.

Pag. 542. 20. Ἐν Πάμῃ] Diem notat Idatius: *Et introiit Constantius Aug. Romae iv. Kal. Maias, et edidit xxxv.* Ubi leg. xx. seu vicennalia.

Pag. 543. 3. Λατιανοῦ] Victorius, Titianus: Ceresalium vero Κερέλλιον Fasti Savilliani: Vossiani Κεράλλιον perperam vocant.

Pag. 543. 6. Σεισμὸς] Hunc terrae motum ad annum ccclviii. referunt Victor Schotti in Pio, Ammianus lib. xvii. Hieronymus in Chron. Socrates lib. ii. cap. xxxi. et Idatius, qui diem notat viiii. Septembr. de quo agunt praeterea Libanius in Monodia, Orosius lib. vii. cap. xxix. et alii. Vide Scaliger. ad Chron. Eusebii, et Gotthofredum in Chronol. Cod. Theod.

Pag. 543. 9. Γρατιανοῦ] Aliter Idatius hoc anno quoad diem: *Hic Cos. natus est Gratianus filius Augusti, Valentiniāni die xiv. Kal. Maias.*

Pag. 543. 10. Ἀπὸ τῶ ἔκτῃ] Totidem habentur in Fastis Idatii, qui in mense et die processus Chronico non consentit: *Et ipso anno primum processit Constantinopolim Praefectus Urbis nomine Hohoratus, die iii. Id. Decembr.* Ita alibi semel ac iterum Constantinopolim pro Constantinopoli usurpat, vocem vero primum, ἐν πρώτοις, hic exponitur.

Pag. 543. 11. Πάμῃ] Idatius, Praefectus Urbis, nude, scilicet Constantinopolitanae, ut est apud Socratem lib. ii.

cap. xli. et Sozomenum lib. iv. cap. xxiii. non Romae, ut Auctor Chronici. Hieronymus in Chron. *Honoratus ex Praefecto Praetorio Galliarum primus Constantinopolis Urbis Praefectus factus.* Vide omnino ad huncce Chronici locum Jacob. Gotthofredam V 491 ad leg. xvi. Cod. Theod. de Praetorib.

Pag. 543. 14. *Ἰνδ. γ.]* Haec Indictioni congruit Lex xi. P 563 Cod. Theod. de Cursu publ. quae data dicitur Kal. Decembr. Ind. iiii.

Ibid. Το ιβ.] Scrib. το ε'. Its Fasti omnes, et Ammianus initio libri xx. *Consulatu Constantii decies terque Juliani, etc.*

Pag. 543. 19. *Εὐδόξιος]* Philostorg. lib. v. cap. i. Theodorit. lib. ii. cap. xxvi xxvii. et alii.

Pag. 543. 21. *Παρουσία Ἐπισκόπων οβ.]* In Concilio scilicet Constantinopolitano, cui adfuere qui hic recensentur Episcopi, sub quorum praesentia aedificata est magna Ecclesia.

Ibid. Μάρτ. Ἀκακίου] Ita edidimus, cum perperam scriptum esset apud Scaligerum, etiam in Cod. Vaticano *Μαρτακισίου.* Utriusque, Maris scilicet et Acacii in Concilio Constantinopolitano meminit Philostorgius lib. iv. cap. xii. et lib. v. cap. i. ut caeteros omittam, quos hic laudat Gotthofredus.

Pag. 544. 18. *Ἐγκαινία]* Vide nostram Constantinopolim Christ. lib. iii. n. ii.

Pag. 544. 18. *Ἀναθήματα]* Quae sunt totidem Constantii pietatis argumenta, quam caeteroquin commendant S. Cyrillus in Epistola ad Constantium de Cruce in caelo visa Hierosolymis, in qua *ἐνσέβηταρον* vocat, (de qua consulendus Theophanes ad an. xix.) Gregorius Nazianzenus Orat. i. in Julianum Aug. ubi et ejus in Catholicos pro Arianis facta excusat, et in Orat. ii. S. Ambrosius, qui in Epist. ad Valentinianum, Constantium *Augustae memoriae* vocat. Epiphanius Haer. lxxii. n. xii. ubi de illius Arianismo agit, Theophanes an. xii. et Zonaras: contra quam Lucifer Calaritanus et S. Hilarius, a quibus illius impietas mire proscribitur. Hilarius de hac in sacras aedes munificentia: *Sacerdotes honorat, ne Episcopi sint, Ecclesiae tecta struit, ut fidem destruat. Infra: Auro Republicae Sanctum Dei honorat, vel detracta templis, vel publicata odictis, vel exacta poenis Deo ingerit.* Vide Gotthofred. ad Leg. iii. Cod. Theod. de Paganis.

Pag. 545. 7. *Ἀρχὴ ἐστέρης Ἰνδ.]* Immo v. ut observat Scaliger ad Chron. Eusebii pag. 266.

Pag. 545. 8. *Μόρον κρήνας]* Hieronymus in Epitaphio Nepotiani, in *Mopsi viculo* mortuum ait. Ammianus lib. xxx. *Petuit per vias difficiles Mopsucrenas, Ciliciae ultimam hac pergentibus stationem, sub Tauri montis radicibus sitam.* Ubi ultimam stationem vocat, quam Auctor Chronici *primam.* Unam porro eandemque cum Mopsuestia hoc loco usurpari observat Scali-

ger. Vide praeterea Libanium in Orat. Funebri in Julianum, Philostorgium lib. vi. cap. v. Socratem lib. ii. cap. ult. Sozomen. lib. i. cap. v. Theoderit. lib. ii. cap. ult. Idat. in Fast. Theophan. an. xxiv. etc.

Pag. 545. 12. *Μηνὶ Δίῳ*] Ita Socrates, Idatius, Theophanes, Cedrenus, etc. Ammianus vero iii. Octobr.

Pag. 545. 13. *Ειρήνης τῶν Ἐκκλησιῶν*] De qua Lactantius in lib. de Mortib. Persecutor. n. i. *Restituta per orbem tranquillitate, profugata nuper Ecclesia resurgit, et majore gloria templum Dei, quod ab impiis fuerat eversum, misericordia Domini fabricatur.* Infra: *Jam quasi discusso transacti temporis nubilo, PAX jucunda et serena lactificat.* Cum igitur quinquagesimum Pacis Ecclesiarum hunc annum fuisse ait Auctor Chronici, qui est Antiochenorum cxx. Christi vulgaris cccxxi. satis innuit ab Indictione Constantiniana, anno Antiocheno cccxxi. Christi cccxiii. tum primum pacem Christianorum Ecclesiis datam, quomodo ad id temporis finem Persecutionis statuit Sulpitius Severus, qui scribebat anno occc. Iccirco, inquit Scaliger lib. iii. Canonum Isagogic. veteres Codd. Canonis Eusebiani ad illum annum Constantini qui fuit primus Indictionis Constantinianae, haec apponunt: PAX NOSTRIS A CONSTANTINO REDDITA. Quae quidem Prosper in Chronico pariter adscripsit. Paulus Orosius lib. vii. cap. xxviii. *Constantinus pacem*
V 492. *Ecclesiae post decem annos, quam a persecutoribus vexabatur, induluit.* Vide Gregor. Turon. lib. i. Hist. cap. xxxiv.

Pag. 545. 18. *Μαμερτινον*] Istius Consulatus meminit Ammianus lib. xxi.

Pag. 545. 19. *Ειρήνη τῶν Ἐκκλησιῶν*] De qua superius egimus: tum enim, ut est apud Hieronymum et Prosperum in Chron. *Juliano ad Idolorum cultum converso, blanda persecutio fuit, illiciens magis quam impellens ad sacrificandum, in qua multi ex nostris voluntate propria corruerant.* Eutropius: *Religionis Christianae insectator, perinde tamen ut a cruore abstineret.* Quae sic expressit Joannes Antiochenus: *Εβέβλαπτο δὲ μόνον περὶ τὴν τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ δόξαν ἑναντίως ἔχων, καὶ ἐνιστάμενος τοῖς τὰ Χριστιανῶν μειοῦσι δόγματα, οὐ μὴν ὥστε αὐτῶν ἢ φονικὸν τι ἐργασασθαι πώποτε.*

Pag. 546. 2. *Διατάγματα.*] Philostorg. lib. vii. cap. i. *Τοῖς Ἕλλησι διὰ προγραμμάτων πᾶσαν ἄδειαν εἰσενεγκῶν, etc.*

Pag. 546. 6. *Γεώργιον Ἐπίσκοπον*] Qui expulso S. Athanasio, ac deinde Gregorio in Episcopatum Alexandriae successerat, ut est apud Socratem lib. ii. cap. xiv. xxviii. xxxi. et alios: de cujus caede agit idem Scriptor lib. iii. cap. ii. ut et Sozomenus lib. v. cap. vii. Philostorg. lib. vii. cap. ii. Hieronym. in Chron. Theophanes anno i. etc. Vide praeterea Epiphan. Haer. lxxvi. n. i.

Pag. 546. 12. Τοῦ ἁγίου Ἰωάννου] Philostorg. eod. lib. cap. iv. ubi Gotthofred.

Pag. 548. 14. Πατροφίλων] Ariani, ut est apud Nicephor. P. 564 lib. x. cap. xiii. Illius semel ac iterum meminit Philostorgius, Theodorit. lib. i. cap. vii. Epiphanius Haer. xxx. et Nicetas in Thesauro Orth. Fid. lib. v. cap. vii.

Pag. 546. 18. Ἐν δὲ Γάζῃ] Ex Theodorito lib. iii. cap. vii.

Pag. 546. 21. Κύριλλον] Idem Theodorit. Nicephor. lib. x. cap. ix. Theophan. an. i.

Pag. 547. 6. Ἐν δὲ Ἐμέσῃ] Idem Theodorit. et Nicephor.

Ibid. Τοῦ Διονύσου] Cogn. γύννιδος, ut est apud Theodorit. seu ἀνδρογόνου apud Nicephor. lib. x. cap. ix. Vide Henr. Valesium ad Theodorit.

Pag. 547. 10. Εὐστάθιος] Meminit Nicephorus lib. xiv. cap. lvii. alterius Eustathii Epiphaniensis Syri, qui Chronicon ab Aenea usque ad Anastasium Imp. conscripsit.

Pag. 547. 16. Ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐπιβάς] Constantinopolim tum primum introivit Julianus iii. Id. Decemb. an. cccclxi. ut est apud Idatium. Vide Panegy. Mamertini sect. vi. vii. viii. ix. Ammianum lib. xxi. Zosimum lib. iii. etc.

Pag. 547. 17. Πολυτρόπως] Paulus Orosius lib. vii. cap. xxx. *Christianam Religionem arte potius quam potestate insectatus, ut negaretur fides Christi, et idolorum cultus rusciperetur, honoribus magis provocare, quam tormentis cogere studuit.* Vide quae mox in eam sententiam notavimus.

Pag. 547. 18. Ἐς σύγγυσιν] Theodorit. lib. iii. cap. v. Theophan. an. i.

Pag. 547. 23. Μελέτιος] Hunc locum laudat Henr. Valesius ad lib. iii. Theodoriti cap. iv. ubi observat haec esse optimae notae, ut ex veteri quodam Scriptore descripta, qui Meletio haud quaquam favebat, eoque, ut conjicit, Ariano: ut ea quae de Leontio supra narravit. Caeterum de Meletio consulendi in primis idem Theodoritus lib. ii. cap. xxxi. lib. iii. cap. iv. Hieronymus in Chronico, et Epiphanius in Haer. lxxiii. n. xxix. et Haer. lxxviii. Theophanes an. i. vi. Theodosii, etc. ubi de ejusdem Meletii Schismate.

Pag. 548. 1. Παλαιὰν ἤρπασαν Ἐκκλησίαν] Quam τὴν Ἀποστολικὴν vocat Theodoritus lib. ii. cap. xxxi. sitam, ut ille subdit, ἐν τῇ παλαιᾷ, id est πόλει, cum Antiochia ex multis, non urbibus, sed regionibus constaret, illaque esset antiqua, in qua sita erat Episcopalis Ecclesia a S. Petro fundata, seu in qua is tum primum sederat, unde Apostolica dicebatur, ut in Gloss. med. Graecit. docemus in voce Ἐρβνος. Certe Athanasius in Synodica ad Antiochenos hanc Ecclesiam παλαιὰν pariter vocat. Vide Valesium ad Theodoritum.

Pag. 548. 5. Βιτάλιος] Sozomen. lib. vi. cap. xxv. Eriphan. et alii.

V 493 Pag. 548. 10. Προσέφω] Sic locum istum emendavimus, cum editio Raderi ita praeferret: Ταύτη τῇ αἰρέσει καὶ Ἀπολιναρίου, ὡς Ἀνδολαίκευς τῆς Συρίας Γραμματικοῦ υἱὸς γενοῦντος προσέφη. Quae ita is vertit: Hac haeresi infectus fuit et Apollinarius, quemadmodum Andolaiensis Syrus Grammatici filius memoravit. Sic infra pag. 335. A. Πέρσαι ἐπολέμησαν Τραθίω τῷ Λαζῶν Βασιλεῖ, ὡς προσφύεντι Ρωμαίοις. Porro nota sunt quae de hoc Apollinare, seu Apollinario, et ejus patre Grammatico narrant Scriptores.

Pag. 548. 11. Καὶ Σαλουστίου] De hoc Consulatu ita Ammianus lib. xxiii. Julianus vero jam ter Cos. ascito in Collegio Trabeae Sallustio, Praefecto per Gallias, quater ipse amplissimum interat magistratum: et videbatur novum adjunctum esse Augusto privatum Sallustium, quod post Diocletianum et Aristobulum nullus meminerat gestum.

Pag. 548. 12. Ἐν στρατιαῖς ἐξεταζομένους] Sozomen. lib. v. cap. xvii.

Pag. 548. 15. Θεόςκνος] Vide Philostorgium lib. vii. cap. xiii.

Pag. 548. 20. Ἰρων] Qui Ἡρών dicitur eidem Philostorgio loco laudato, Nicephoro lib. x. cap. xxxix. et Theophani anno iii.

Ibid. Θηβαῖος] Philostorg. Ἡρώνα τινὰ ἐκ Θηβῶν τῶν Ἀγυπτιῶν ὀρασάμενον, καὶ εἰς Ἐπισκοπῆς τελέσαντά, etc. Ita Iron non fuit Thebarum Episcopus.

Pag. 549. 6. Τριβοῦνος] Ex Philostorgio lib. vii. cap. vi. Socrate lib. iv. cap. i. Sozomeno lib. vi. cap. vi. Eutropius: qui tunc Domesticus militabat.

Pag. 549. 7. Κορνούτων] Perperam Καρπυνάτων cohortem habet Theophanes. Inter numeros militares non semel occurrunt in utraque Notitia Imperii Cornuti Juniores, et Cornuti Seniores.

Pag. 549. 12. Ἀρτέμιος] Cujus meminit Julius in Epist. x. Ejus vero Martyrium narrant Theodoritus lib. iii. cap. xvii. Theophanes anno iii. Cedrenus, et Auctor Martyrii ejusdem Artemii, qui latine editus a Surio, graece habetur in Bibliotheca Regia et Colbertea, ex quo excerpimus quae ad illius reliquiarum translationem spectant in Notis ad Zonarae Annales pag. 37.

Pag. 549. 18. Ἀμιλιανός] Theodorit. lib. iii. cap. vii. Hieron. in Chron. Theophan. an. iii. Nicephor. lib. x. cap. xi.

Pag. 549. 19. Οὐίκαριου] Theodorit. τοῦ τῆς Ἑρατῆς ἐπίσης Ἀρχοντος.

Pag. 550. 1. Θαλάσσιος] Theophan. an. iii.

Pag. 550. 6. *Λομτίος*] Nicephor. lib. x. cap. εκ.

Pag. 550. 8. *Κυριστικῶν*] *Κυριστιῶν χάρας*, quae non alia est, meminit Theodorit. lib. rv. cap. xxviii. ubi de S. Acepæna.

Pag. 550. 20. *Τούτω τῷ ἔτει*] Quae deinceps hic nar- P 565
rantur de Juliani caede excerpta sunt ex Joannis Malalae Antio-
cheni Chronico, ex quo hocce fragmentum publicavit Eduardus
Byssesus Anglus: cujus quidem Chronici editionis apem nobis
fecerat in Notis ad Nicol. Uptonum pag. 75. Quod vero Malala
narrat, id se hausisse profitetur ex Chronico Eutychniani Cap-
padocis, qui tum miles et Vicarius Numeri militaris Primorum
merebat in castris Juliani: ex quo fragmento variantes Lectiones
hic subinde adscripsimus.

Pag. 551. 1. *Τριᾶτον σχῆμα*] Malala, *ἐνδεδυμένον ζάβαν*.

Pag. 551. 3. *Ραδίξ*] Ita hoc loco praefert Cod. Vatican.
Infra vero *Passia*, ubi utrobique Scaliger et Raderus *Ραδίξ* edi-
derunt. Sed ad Lectionem Codicis Vaticani proprius accedit
Malala: *Ἐν πύλει λογομένη Ἀσία, καὶ κροῖσαντα αὐτὸν λόγγη·
καὶ προηθείς ἔξενκίσθη, κράξας, etc.* Zonaras habet *Φαργίξ*.

Pag. 551. 5. *Καὶ εἰσῆλθον*] Mal. *εἰσελθόντος*.

Pag. 551. 6. *Μετὰ λαμπράδων Βασιλικῶν*] Vide notata
ad pag. 827. B.

Pag. 551. 7. *Σφαγὴν*] Malala, *σφαγόντα κατὰ τῆς με-
σολῆς*. Per illa totum sanguine tenuis, apud Festum Rufum.
Vide Socrat. lib. iii. cap. xxi.

Pag. 551. 9. *Καὶ εἶπεν*] Malala: *καὶ εἶπεν αὐτῷ ὅτι Ἀσία
λέγεται*.

Pag. 551. 10. *ᾧ ἦλλε*.] Ita etiam Zonaras. Vide Gottho-
fredum ad Philostorg. lib. vii. cap. xv.

Pag. 551. 11. *Ἄρα*] Malala: *ἄραν πεντητηνὴν πέμπτου,
ἔτους κατὰ Ἀντιόχειαν χρηματίζοντος υἱά*.

Pag. 551. 14. *Ἄξιαν*] Addit Malala, *ἔχοντος, καὶ ἀγνο- V 494
οῦντα ἡγογον αὐτὸν*.

Pag. 551. 17. *Συνέχοντες*] Malala, *συσχόντες*.

Pag. 551. 18. *Πρὸ εἴ. Καλανθῶν Ἰουλίω*] Ita Ammianus
lib. xv. Socrates lib. iii. cap. xviii. Eutropius lib. x. Idatius, et
alii: perperam vero vi. Kal. Maias Farrago Alexandrinas.

Pag. 551. 19. *Διαφράσαι*] Editum erat *διασπαράσαι*. Sed
cum Interpres vertisset, priusquam dilucularet, ita ex Cod. Vati-
cano emendavimus: cum praeterea haec vox nihil sonet, et
Malala scripserit, pro τοῦ Διαφράσαι, seu potius διασπαράσαι, vel
certe διασπαρούσαι, de qua postrema voce agit Casaubonus in
Exercit. Baron. pag. 675.

Ibid. Ὁν εἰς] Malala: *ἐπί*.

Pag. 551. 21. *Ἐπὼν ἁγ'*.] Malala: *ἐπὶ ἐπιανῶν ἁγ'*. Natus
porro legitur Julianus vi. Novembr. an. Chr. cccxxxi. ut est in

Sylvii Polemei Laterculo: mortuus vero xxvi. Junii anno cccclxiii. Proinde vixit annos xxx. menses vii. dies xx. Vide Scaligerum ad Euseb. et Familias Byzant.

Pag. 552. 1. *Ἐν τῇ αὐτῇ νυκτι*] Eadem paullo aliter sc fusiis habentur in vita S. Basilii, Amphilochio falso adscripta pag. 181. edit. Combefisii.

Pag. 552. 5. *Ἅγιος Μερκούριος*] Vide Familias Byzant. in Juliano.

Pag. 552. 6. *Σιδηροῦν*] Malala addit, *ἀποστρίβοντα καὶ*, etc.

Pag. 552. 13. *Τὸν κληρὸν*] Malala addit, *αὐτοῦ*.

Pag. 552. 16. *Σιωπᾶν*] Malala, *σιγᾶν αὐτόν*.

Ibid. *Τοιοῦτον*] Subdit Malala, *ὁ δὲ σοφώτατος Εὐτρόπιος ὁ Χρονογράφος ἔν τιςι, τοῦτον ἠμοφώνησεν ἐν τῇ συγγραφῇ*. Hactenus Joannis Malalae Fragmentum.

Pag. 552. 21. *Εἰ θέλειται*] Haec Joviani allocutio varie a Socrate et Sozomeno refertur, tametsi eadem apud utrumque sonet, Addit Albupharaijus: *Indicarunt igitur illi se jam Christianos esse, licet metu Apostatae Religionem suam dissimulassent. Pro-lata ergo e gasophylacio Cruce, eam ipsis vexillum statuit.*

Pag. 553. 4. *Λαβοναρσάκιος*] Sic Saporem vocat, cognomento Arsacem. Saporem etiam hoc loco vocat Chronicon Hebraeorum editum a Genebrardo.

Pag. 553. 6. *Περσέβειον*] Festus Rufus: *Tanta reverentia Romani nominis fuit, ut a Persis primus sermo de pace haberetur.*

Pag. 553. 7. *Σουρῆνον*] *Post Regem apud Persas promeritae dignitatis*, inquit Ammianus libro xxiv.

Pag. 553. 15. *Ἀρινθαῖον*] Cui adjunctus fuit Sallustius Praefectus Praetorio Galliarum. Ita Ammianus lib. xxv. qui Arinthaeci praeterea meminit lib. xxvi. et xxvii. Is postmodum Consul fuit an. Chr. cccclxxii.

Pag. 554. 6. *Οὐκ εἰσῆλθεν*] Ammianus: *Nisibi cupide visa, extra urbem statim castra posuit Princeps*. Ita etiam Zosimus: at Joannes Antiochenus biduo Nisibi commoratum scribit.

Pag. 554. 7. *Ὁ δὲ Ιούνιος*] Binesem vocat Ammianus.

Pag. 554. 8. *Εἰς ἓνα τῶν πύργων*] Ammianus: *Postridie Bineses unus ex Persis, quem inter alios excellere diximus, mandata Regis complere festinans, promissa flagitabat instanter: et Principe permittente Romano, civitatem ingressus, gentis suae signum ab arce extulit, submigrationem e patria civibus nuntians luctuosam*. Istius porro in adeunda civitatum ac oppidorum possessione in turribus vexilla erigendi, in adepti domini argumentum, moris, exemplum prostat apud Constantinum de Administ. Imp. cap. xlvi. ubi de Adranutzio Imperatori Constantinopolitano, ac Iberorum Principe tradito. Alia paullo sequioris aetatis suggerimus in Dissert. xxx. ad Joinvillam p. 355. 356.

Pag. 554. 11. Σιλβανὸς Κόμης] *Is causarum defensor* dicitur P 566
 tur Ammiano, quo loco miserabilem ac luctuosam Nisibiensium
 ex urbe excessum describit.

Pag. 554. 13. Ομωμοκέναι] *Idem Scriptor: Cumque nihil
 promoveretur, jurisjurandi religionem Principe destinatim praetendente,*
 etc. Infra: *Indignum Imperio facinus amictu perjurii fugiendi com-*
minit. Sed revera, ut ait Festus Rufus, *cupidiior regni quam glo-*
riae iis conditionibus acquievit, licet Romanae potentiae minus
 consentaneis. Excusatur tamen utcumque ab Orosio lib. vii.
 cap. xxxi. Vide Procopium lib. i. Persic. cap. xvii. et Scali-
 gerum ad Chron. Eusebii.

Pag. 554. 14. Δόξαν] *Quid si legatur νόξαν* voce enim V 495
 latina id expressit Jovianus. Vide Glossas Basilic. in hac voce.

Pag. 555. 2. Σπουδαίον] *Malim, σπουδαίως.*

Pag. 555. 5. Μήνας ἰ.] *Leg. η.*

Pag. 555. 7. Ιοβιανοῦ Ἀγούστου] *Jovianus cum Varro-*
niano filio Ancyrae Consul processerat, uti narrant Theophanes
et Georgius Hamartolus in Chron. MS. Καὶ ἔλθων ἐν Ἀγκύρα
τῆς Γαλατίας, Πτατος προῆλθεν σὺν τῷ ἑαυτοῦ υἱῷ Οὐαριανιανῷ
Ἐπιφανέντα τοῦτον ἀναγορεύσας, id est Nobilissimum, seu Caesa-
rem. Post excessum vero Joviani hi Coss. nominati: *Divo Juliano*
et Varroniano Coss. in Leg. iv. Cod. Theod. de Jurisdic.

Pag. 555. 8. Δάστανα] *Leg. Δαδάστανα, quomodo edi-*
dimus, tum ex Cod. Vatic. tum ex Ammiano, Joanne Antio-
cheno, Idatio, et aliis. Τὰ Δαδάστανα habet Philostorgius
lib. viii. cap. viii.

Pag. 555. 9. Πρὸ ἰβ. Καλ. Μαρτ.] *Idatius, xi. Socrates,*
xiii. Eutropius, xiv. Kal. Mart. scribunt.

Pag. 555. 10. Ρωμαίων] *Addit Holstenius λη'.*

Ibid. Σαλουστίου] Is et Secundus dictus, Consul cum Ju-
liano iv. erat, cum ille interiit, et Praefectus Praetorio Gallia-
rum, de quo copiose egit Gotthofredus in Prosopographia Cod.
Theod. ut et Lacarrius de Praefectis Praetorio Galliarum.

Pag. 555. 11. Καὶ παλαιῦ Πατρικίου] *An Expatricio ita*
expressit Scriptor, an vero παλαιὸν adjecit, ut a Sallustio filio,
qui perinde Praefectus Praetorio fuit, et de quo multa congerit
idem Gotthofredus, distingueret? Certe Patricius rursus infra
anno cccxix. indigitatur.

Pag. 555. 13. Σηλυμβρίαν] *Ita emendavimus, cum per-*
peram Ολυμβρίαν editio praeferrer. Urbs caeteram nota, quae
Σηλυμβρία et Σηλυβρία Scriptoribus promiscue dicitur: de cujus
Conditor ita Symeon Logotheta in Chron. MS. Σηλυβρία τοῦ
τῶν Θρακῶν Βασιλέως, ἥτις αὐτὴν ᾤκισεν. Holstenius: Σολυ-
βρίαν hic, et ἀπὸ Σολυβρίας infra legit, sed male. Describit
Sponius in Miscell. Eruditae Antiquit. Inscriptionem in ejusdem
urbis muris repertam, quae docet urbem instauratam, Michaële,

Theodora, et Thecla Theophili Imp. liberis imperantibus: *ΑΝΑΝΘΩΗ ΟΥΤΩΣ ΠΟΛΙΣ ΤΑΤΤΗ ΕΠΙ ΜΙΧΑΗΛ ΘΕΟΔΩΡΑΚ ΚΑΙ ΘΕΚΛΗΚ ΟΥΣ ΕΔΙΚΑΙΩΘΕΝ ΚΣ ΒΑΚΛΑΕΤΕΙΝ ΕΠΙ ΤΗΣ ΓΗΚ.*

Pag. 555. 14. *Τριβούνον*] *Scutariorum*, ut est apud Orosium. Sed de hac Tribuni dignitate, qua prae caeteris donati dicuntur Constantius Chlorus, Constantius M. et Valentinianus, pluribus egerunt Gotthofredus ad Philostorg. lib. vii. cap. vii. Henricus Valesius ad Ammian. et alii.

Pag. 555. 19. *Εν Νικαίᾳ*] Ammian. lib. xxvi. Eunapius in Excerpt. de Legat. Philostorg. lib. viii. cap. viii. Zosimus lib. iii. Extr. etc.

Ibid. *Πρὸ ε΄.*] vi. Kal. Socrat.

Pag. 555. 20. *Οὐάλεντινιανός*] De initio Imperii Valentiniani consulendi Scaliger lib. v. et Patavius lib. xi. cap. xliv.

Pag. 555. 21. *Εν η΄.*] Leg. ια΄.

Pag. 556. 8. *Πρὸ δ΄ Καλ.*] Ita Idatius: et Ammianus lib. xxvi. v. Kal. April. diebus v. post inaugurationem Valentiniani. Socrates lib. iv. cap. i.

Pag. 556. 9. *Ἡ Ἀρειανός*] De Arianismo Valentis egi prae caeteris Epiphanius Haer. lxxix. n. xiii.

Pag. 556. 14. *Οὐάλεντινιανὸς καὶ Οὐάλεντος*] Nescio cur Theophanes et Georgius Monachus dicant, Valentinianum statim atque Imperium adeptus est, Gratianum filium *κοινωνόν* τῆς *Βασιλείας καὶ Πρατον* fecisse, cum utrumque falsum sit.

Pag. 556. 20. *Ἀντάρτης*] Ita Scaliger. *Ἀναρθεῖς*, *Baderus*.

Pag. 557. 1. *Νακόλιος*] Sic pariter Scaliger, cum in editione Raderiana prave editum esset *Σκόλιος*. *Νακόλιον* scribit Theophanes, et Notitia Leonis Imp. Ad Nacoliā porro Phrygiae Salutaris oppidum, captum Procopium narrant Ammianus lib. xxiii. Socrates lib. iv. cap. v. Sozomenus lib. vi. cap. viii. Zosimus lib. iv. pag. 759. et alii.

Pag. 557. 2. *Πρὸ ιβ΄ Καλ.*] Idatius in Fastis caesura Procopium ait vi. Kal. Jul. iisdem Coss. Vide Gotthofred. ad Philostorg. lib. ix. cap. v.

V 496 Pag. 557. 8. *Ιοβιανὸς*] Ita Lex iii. Cod. Theod. de Indulg. Crim. Fasti et Lex xi. eod. Cod. de Jure Fiscī, *Jovina*. In Lege vero iii. de Ponderat. hic Consulatus sic consignatur, *P. C. Gratiani et Dogalaifi*.

Pag. 557. 4. *Χάλαζαν*] Saxae istius grandinis praeter Idat. et alios meminit Albupharaius in Dynast.

P 567 Pag. 557. 7. *Εν Γαλλίαις*] Ambiani, ut scribunt Hieronymus, Idatius, Senator et Jornandes: urbe *Galliarum inter alias eminenti*, uti ab Ammiano indigitatur.

Pag. 557. 9. *Πρὸ θ΄ Καλ.*] Ita etiam Socrates et Idatius.

Pag. 567. 11. *Κυριακηνιαγοῦ Ἀβγ.*] Fasti Idatii, Laterculus Paschalis Bucharii, et Cod. Theod. *Valentiniano Nob.* qui anno cccclxvi. *Augustus* pariter inscribitur: qui non alius est a Valentiniano Valentis Imp. filio, uti exerte appellatur in Fastiis MSS. Idatii eodem anno: ex quo Sirmundus *Valentiniani filium* prave ediderat, ut ab alijs observatum. Proinde is est Valentinianus Nob. P. in cuius Consulatum orationem xi. recitavit Themistius, quod multis probavit vir eruditissimus Joaq. Harduinus. Istius Valentis filii, quem Galatem dictum alii scripsere, meminit Ephraemius in Encomio S. Basilii nuper edito a Joanne Bapt. Cotelerio to. iii. Monument. Eccl. Gr. Meminit etiam Theodosius Jun. Indictionis huic Consulatu respondens, quam et *undecimam Valentiacam* vocat, in Leg. ix. et x. Cod. Theod. de Indulg. debet. quas in annum v. Valentis incidit, cum ab Imperatorum nominibus designarentur, licet non inchoatae eorum temporibus.

Pag. 557. 13. *Νικαίας*] Chron. Hieronymi hoc anno: *Nicaea quae saepe corrueat, terrae motu eversa.* Ita etiam Alu- phrasius. Insuperata postmodum a Valente: quidem huc spectent quas habet Themistius in Orat. xi. *πόλεων δὲ ἐκείνη, ἢ ἐκ καινῆς τι πρόεισιν, ἢ ἐπανεῖσιν, ἢ συναυξάνεται διαμει- ται δὲ καὶ τὰ τῆς γῆς κτύπος πάθη, καὶ τὰς κατασεισθείσας ἦδη ὄψει ἐνηρημένους.* Vide Socrat. lib. iv. cap. xi. et Sozomen. lib. v. cap. x. Atqui terrae motum hunc ad Indictionem x. referunt Theophanes et Georgius Hamartolus.

Pag. 558. 2. *Βοδανῶν*] Vide Cedren. p. 310. et Symeon Logoth. in Chron. MS.

Pag. 558. 7. *Βερενίκης*] Infra, et Cedren. *Βερονίκης*, ut et Codd. MSS, Zonarae, uti monuimus in Notis p. 40.

Pag. 558. 10. *Σαλούστιον*] Illum, opinor, Sallustium, qui Praefectus Praetorio Galliarum fuit an. cccclx. quod vox *Πατρικιον* videtur indicare, uti mox observavimus. Sed an alius a Sallustio, qui eadem ipsa tempestate Praefectus Praetorio fuit, vel idem fuerit, non omnino exploratum. Vide Gothofred. ad Cod. Theod.

Pag. 558. 18. *Πρώτης*] Sic reposuimus, cum *πρωτ* esset editum. Vide Gloss. med. Graecit. in *Βαίον*, et in *Addit.*

Pag. 558. 20. *Σπυριδώρα*] Constantinopol. Christ. lib. ii. sect. i. n. ix.

Pag. 559. 1. *Ἀπόκομος*] Valentiniani avaritiam nimiam et parcitatem, quidam crudelitatem et avaritiam interpreta- bantur, ait Hieronymus, et ex eo Jornandes, cum, ut ait Si- donius lib. xv. *Epist. ix. correctio non cruentans, et severitas quae non sit tetra, sed terrena esse debeat.*

Pag. 559. 4. *Μαρίναν*] Vide Familias Byzant.

Pag. 569. 11. *Τὸ τέταρον*] Scribendum *τὸ τρίτον*, ut in

Fastis omnibus: qui error inde forte ortus, quod anno superiori Valentinianum N. P. cum patruo confuderit Auctor Chronici. Atque ita emendandus pariter Consulatus Valentiniani rv. qui postremus illius fuit. Nam quod nummus ille aureus Valentiniani, quem ex Archeio Regio inter Valentiniani Senioris Nomismata in Familiis Byzantinis dedimus, cujus aversa pars Cos. xvii. praefert, non Senioris, sed est Valentiniani iii. qui cum Theodosio Jun. imperavit: cujus pars aversa ex Theodosii typario excepta est; quod non semel accidisse in Imperatorum monetis norunt qui huicce disciplinae sua studia addixere.

Pag. 559. 19. Τὸ ε'.] Leg. τὸ δ'. ut in Fastis omnibus.

Pag. 560. 1. *Αλευριου*] Qui *Εαυριος* Socrati et Zosimo: *Equitius*, Hieronymo, Idatio ex Cod. MS. Victorio, et in Cod. Theod. nuncupatur.

V 497 Pag. 560. 2. *Γρατιανοῦ τὸ δ'.*] Ita hic annus consignatur apud Prosperum: at aliter in vet. Inscript. mxxviii. 8. in Cod. Theod. In Paschali centum annorum Bucherii, et in Fastis Idatii, *Post Cons. Gratiani A. iii. et Equitii.*

Pag. 560. 5. *Οὐίνδαυλου*] *Vindalonium Magnum* vocat hoc loco Idatius. Vide nostram Constantinopol. Christ. lib. i. sect. xxvii. n. viii.

Pag. 560. 7. *Πρὸ ε' Καλ.*] Idatius, x. Kal. Decembr. *Et levatus est Valentinianus Junior Aug. filius Aug. Valentiniani ab exercitu in Trtbunali die x. Kal. Decembr. in civitate Arinco. Leg. Acinco, seu potius Acuminco, vel Aciminco, urbe Pannoniae primae, ut est in Notitia Imperii. Vide Sirmondum ad Sidon. in Panegyrico Majoriani v. 107.*

Pag. 560. 9. *Οὐαλεντινιανοῦ τοῦ Καίσαρος*] Idatius, *Valentiniano Juniore Augusto.* Laterculus Paschalis centum annor. *Valentiniano Caesare Jun. Cod. Theod. Valente v. et Valentiniano AA.*

Pag. 560. 11. Τὸ ε'.] rv. Idatius, Victorius, et Cod. Theodos.

P 568 Pag. 560. 12. Τὸ ζ'.] vi. iidem Idat. Victorius et Cod. Theod. Ita etiam Hieronymus in Epist. praefixa translationi Chronici Eusebiani, hac formula, *Valente series, et Valentiniano iterum.* At in Laterculo Paschali hic Consulatus sic describitur, ut est apud Senatorem: *Post Consulatum Gratiani iii. et Merobaudis.* Quippe, ut est apud Hieronymum in Chronico, *quia superiore anno Sarmatae Pannonias vastaverant, iidem Consules permansere.* De Sarmatico autem bello consulendi Socrates lib. rv. cap. xxxi. Sozomenus lib. vi. cap. xxxvi. Theophanes, etc.

Pag. 560. 15. *Νόσω*] *Subita sanguinis eruptione, quod Apoplexia vocatur,* inquit Hieron. Vide Ammian. et alios.

Pag. 560. 16. *Βεργιτινῶν*] Rectius editio Scaligeri *Βεργιτινῶν*: nam *Virgilio* castellum istud dicitur Idatio: *Bregetia,*

Ammiano lib. xvii. et xxx. et Socrati lib. iv. cap. xxxi. Hieronymo vero et Senatori, *Brigitio*: Jornandi demique *Brigio*.

Pag. 560. 17. *Ανεκαλέσαστο*] Quam ab urbe proscripserat conjux anno ccclxxix.

Pag. 561. 1. *Εν Σιρμίῳ*] Ita Socrates lib. v. cap. ii. Sozomen. lib. vii. cap. ii. Idatius, Sidonius, et alii: anno demum ccclxxix. ut est apud Idatium.

Pag. 561. 2. *Γυναικαδέλφου*] Necdum tamen Gratiani sororem Gallam Placidiam duxerat Theodosius, cum Imperator ab eo dictus est. Vide Famil. Byzant.

Pag. 561. 3. *Εν Κωνσταντινουπόλει*] Atqui Theodosium Constantinopolim tum primum ingressum anno ccclxxx. xviii. Kal. Decembr. tradit Socrates lib. v. cap. vi. et Idatius tum in Fastis, tum in Chronico, ubi ista scribit: *Theodosius Constantinopolim ingreditur in primo Consulatu suo, quem cum Gratiano agebat Augusto*. Paulus Orosius lib. vii. cap. xxxiv. de Theodosio: *Urbem Constantinopolitanam victor intravit, post deletas scilicet gentes Scythicas*.

Pag. 561. 4. *Πρὸ ἰδ' Καλ.*] Socrat. τῇ ἐξκαιδεκάτῃ Ἰανουαρίου.

Pag. 561. 8. *Αρειανούς*] Sic reposuimus pro ἀριθμός, uti praeferbat editio. Cur vero istius aevi Ariani *ἑξοικονίτας* appellati fuerint, docemus in nostra Constantinopoli Christ. lib. ii. sect. xvi. n. xxxviii. et in Gloss. med. Graecit. ubi hic locus ex miraculis SS. Anargyrorum n. 17. addendus: *ἀνθή τις τῆς τῶν Ἐξοικονιτῶν παρομάχου αἰρέσεως*, etc.

Pag. 561. 10. *Τὰ ἱερὰ μόνον ἦλθεισεν*] Paulus Orosius lib. vii. cap. xxviii. Tum deinde primus Constantinus justo ordine et pio vicem vertit edicto: *siquidem statuit citra ullam hominum caedem Paganorum templa claudi*. Extat Constitutio Constantii Imp. qua idipsum sanxit, in Leg. iii. Cod. Theod. de Paganis.

Pag. 561. 11. *Κατέλυσεν*] Iisdem verbis haec habet Prosper Pitheoanus anno vii. ejusdem Theodosii: *Apud Alexandriam templa destructa, in quibus Serapis antiquissimum et notissimum templum, quod quasi quaedam columna quasi ruentem sustinebat idolatriam*. Vide Socrat. lib. v. cap. xvi. xvii. Sozomen. lib. vii. cap. xv. xxii. xxix. Theophan. an. xiii. etc. Theodosii exemplum exinde secutus est Honorius filius. Sanctus Augustinus lib. xviii. de Civitate Dei cap. ult. *In civitate notissima et eminentissima Carthagine Africa Gaudentius et Jovius Comites Imperatoris Honorii xiv. Kal. April. anno cccxcix. falsorum Deorum* v 498 *templa everterunt, et simulacra fregerunt*. Idatius eod. anno: *His Cos. Manlio et Theodoro, templa gentilium demolita sunt, Joviano et Gaudentio Comitibus*. Et idem Prosper anno iv. Arcadii et Honorii: *Toto orbe Romano antiquae superstitionis fana, templa, delubra, si quae tum restabant integra, praecepto Magistratum de-*

ante iussit. Denique Mellitus in brevi Temporum Expositione MS. *Gentium quoque templa per totum orbem, iubente Theodosio, eodem tempore subvertuntur: nam adhuc impleverata manebant.* Edicto siquidem statuerat Constantinus citra ullam caedem hominum Paganorum templa claudi, ut ait Anonymus Valesianus.

Pag. 561. 12. Βαβαϋλου] Thomas Reinesius lib. 1, Var. Lect. cap. xxv. hunc locum expendens, pro Βαβαϋλου, legendam Βαβαϋλ existimat. Holstenius vero in Notis ad Stephanum, id vocabuli pro Namine aliquo accipi subodoratur, et in eo latere nomen *Beli*, vel *Baal*, seu Solis putat; *Beleni* forte *Apollinis*, cuius mentio occurrit in veteribus Inscript. pag. xxvi, et xxvii. ita ut legendum sit Βαβαϋλου. Nam urbem Heliopolitanam Soli sacram fuisse ipsa prodit nomenclatura. Sed et *El*, et *Bel*, et *Belathen*, Chaldaeos et Babylonios, quem *Baal* Phoenices et adjacentes populi vocarunt, dixisse, pluribus observet Seldenus in Syntagma. II. de Dis Syrii cap. 1. Certe apud Hesychium, Βήλα, ἥλιος et αὐγή exponitur. Damascius in vita Isidori pag. 1049. apud Photium, Phoenices et Syros Saturnum *El*, *Bel*, et *Bolathen*, seu forte *Belathen* appellasse scribit. Tradit praeterea Heliopolitas coluisse *Tervaiou*, erecta quadam Leonis forma in templo Jovis: sub cuius nomine Solem coluisse Assyrios docet Macrobius lib. 1, Saturna, cap. xxxiii. *Quem, inquit, Dia Heliopoliten cognominant, et maximis caeremoniis celebrant in civitate quae Heliopolis nuncupatur.* Templi Apollinis, qui idem atque Sol est, inquit Macrobius, in eadem civitate meminit rursus Damascius p. 1054. Sententiam denique Holstenii fulcit Herodianus lib. viii. quo loco ait Crispinum virum Consularem Oraculum *Ἐπιχρησίου Θεοῦ* consularisse, ubi addit, Βήλου δὲ καλοῦσι τοῦτον, εἰρηναί τε ἕστερηναις, Ἀπόλλωνα εἶναι ἐθέλοντες. Quinetiam omnes Deos *Baal* appellatos a Tyriis, Sidoniis et Ammonitis, sed cum attributo, observet Scaliger in Notis ad Fragmenta Graecor. Scriptor.

Pag. 561. 13. Τετλιθον] De hac voce multis agimus in Glossar. medicae Graecitatis. [*Ducangii ad hunc locum annotationi addere placuit dissertationem II. MM. (Jeremie Marklandi, ut putatur) in Observat. Miscell. Amstelod. vol. II. t. 1. p. 172—182.*

OBSERVATIONES IN QUOSDAM GRAECOS AUCTORES, DE TEMPLO HELIOPOLITANO IN SYRIA.

I. Anonymum Graecum *Chronicon*, quod variis sub titulis ¹⁾ inter eruditos notum est, loquens de templis Ethnicis,

1) Vocatur *Alexandrinum* ab Jesuita Radero, qui primus librum in lucem edidit, et *Chronicon Paschale* a Du Cangio, secundo Editore, et ab aliis *Constantinopolitanum*. Ultimum hoc nomen forte opti-

ab Imperatore Theodosio primo destructis, dicit Templum Heliopeleos, tam bene servatum esse, ac templum Damasci, et in *Christianam aedem* conversum.

Sed nomen Divinitatis, cui aedes haec consecrata erat, corruptum est, et praeterea unum ex epithetis, ei Templo datis, adhuc non bene intellectum est. Ut haec ambo illustremus, Lectori quasdam criticae et historicae observationes proponam.

Locus in Chronico ita se habet, Τὸ ἱερὸν Ἡλιοπέλεως, τὸ τοῦ ΒΑΑΑΝΙΟΥ, τὸ μέγα καὶ περιβόητον, καὶ τὸ ΤΡΙΑΙΘΟΝ, καὶ ἐποίησεν αὐτὸ Ἐκκλησίαν Χριστιανῶν.

Prima vox, de qua loqui debemus, ΒΑΑΑΝΙΟΥ, ab eruditissimo Th. Reinesio ¹⁾ in ΩΝΙΟΥ mutabatur, qui hoc templum illud credidit, quod *Onias* ²⁾ in Aegypto extruxerat.

Haec emendatio non solum *violenta* est, ut alius Eruditus Luc. Holstenius ³⁾ eam vocat, sed et contraria historicae veritati. Nam 1. Templum *Oniae* non erat in ipsa urbe Aegypti, quae *Heliopolis* vocabatur, lices in ejus dioecesi, sive *Nomo Heliopolite*, ut *Josephus* ⁴⁾ nobis variis in locis narrat. 2. Templum *Oniae* a *Vespasiano* brevi post excidium Hierosolymorum (et plus quam tribus saeculis ante Theodosium magnum) clausum erat, ut testatur dictus *Josephus*, qui aliquo modo testis oculatus ejus facti erat. *De Bell. Jud. L. vii. c. x. p. 436. Ed. Amst.*

Cum e contrario manifestum sit, *Chronicon* loqui de templo in ipsa urbe *Heliopoli*, et hanc urbem in Syria exstitisse, ita a Graecis, in illa regione post *Alexandrum* Magnum habitantibus, vocatam, sed *Baalbec* ab incolis usque ad hunc diem nominatam. Hic ergo non aliam Divinitatem quaerere debemus, nisi BAAL *Sotem*, magnum et communem totius Orientis Deum, et peculiariter Assyriorum, Syrorum, Chaldaeorum,

num est, si consideramus, primo, in eo Aeram mundi eandem esse, qua utuntur *Constantinopoli*. Et secundo, MS. emptum esse ab aliquo ejus urbis civis, per *Hier. Suritam* in *Sicilia*, ut ipse adnotavit in prima pagina unici exemplaris, jam in *Vaticana Bibliotheca* delati No. 1941. *Messanae* omi a *Georgio Constantinop.* vi. Kal. Octobris M. D. LI. Cujus notae *D. Cangius* sincerum apographum non habuit, nec plurium locorum in ipso codice. Vide Praef. N. 38.

1) Var. Lect. L. I. c. 25.

2) Cujus nomen Graeci Auctores scribunt *Onias* non *Onias*.

3) Not. ad Steph. de Urbib. p. 129. nullam tamen dans rationem, cur eam imprebet.

4) De B. I. Lib. VII. c. 10. Antiq. Lib. XII. c. 16. Lib. XIII. c. 3. Lib. X. cap. 40. Νύκτες δ' ὄψεος Ἡλιοπολίτης καλεῖται.

Phoenicum etc. ¹⁾ Huc usque ergo *Holstenius* rem acu tetigit, cum diceret, *Ego hoc nomen (Βαλαβλου) pro numine accipio, et in eo latere Beli aut Baal, Solis existimo.*

Sed si dimidium vocis *Βαλαβλου* sumamus, quo alterum spectabit dimidium? *Holstenius* id intactum relinquit.

Quod ad me attinet, inde facerem *ΗΑΙΟΥ* aut *ΔΙΟΥ*, et legere *BAA ΗΑΙΟΥ* aut *BAAA ΔΙΟΥ*. Utrumque praesenti materiae convenit, et mutatio levis et naturalis est.

Si legamus *BAA ΗΑΙΟΥ*, quam lectionem praefero, ultima vox erit Graecum adjunctum Epitheton, aut interpretatio primae vocis *Syriacae*, ut est in hoc loco *Malelae* ²⁾ *ἱερὸν Σεραπίδος Ἑλλου, templum Serapidis Solis.* Quibus addi potest quod in quibusdam Marmoris Inscriptionibus ³⁾ invenitur, licet alio ordine, *ΔΙΙ ΗΑΙΩ ΜΕΓΑΛΩ ΣΑΡΑΠΙΔΙ*; et quod in aliis ⁴⁾ pertinet ad *Mithram*, Persicum *Solis* nomen, *ΗΑΙΩ ΜΙΘΡΑ.*

Aut si quis mslit legere *BAAA ΔΙΟΥ*, id aliquibus auctoritatibus defendi potest. Nam certum est sub Romanis Imperatoribus, postquam *Severus* *Colonia* *Syriae Heliopolim* fecisset, ejus Templum nomen *Jovis* habuisse, magni Romanorum Dei, qui ei summos Deos aliarum regionum assimulabant, et qui ante *Aurelianum* non videntur publicum cultum aut ad minimum Templum *Solis* habuisse. Hinc est quod in diversis numismatibus *Severi*, *Caracallae* et *Philippi*, patris et filii, posticam partem videamus pulcro templo ornatam, cum hac inscriptione COL. HEL. I. O. M. H. *Colonia Heliopolis, JOVI* ⁵⁾ OPTIMO MAXIMO HELIOPOLITANO. Et propterea *Macrobius* Lib. I. c. 23. probare volens *Jovem* et *Solem* eundem esse Deum, dicit *Syros*, et in primis *Heliopolitanos* Deum suum vocare *Jovem Heliopolitanum*, qui nullum aliud numen erat quam *Sol*. *Assyrii* quoque *Solem* sub nomine *Jovis*, quem *DIA HELIOPOLITEN* cognominant, maximis ceremoniis celebrant in civitate, quae *HELIOPOLIS* nuncupatur. — Vehitur enim simulacrum *DEI HELIOPOLITANI Ferculo*, uti vehuntur, in *Pompa Ludorum Circensium*, *Deorum simulacra.*

Idem prorsus nomen a quibusdam nuper in hunc locum iter facientibus in Latina inscriptione repertum est, in qua

1) Licet media vocalis non ubique esset eadem, quibusdam pronuntiantibus *Babal*, aliis *Bel* aut *Bol*.

2) Ita *Chronicon* id alibi scribit, et alii auctores.

3) *Hist. L. II. p. 46.*

4) *Gruter. p. xxxii. n. 10. 11. p. 1010. n. 11. Reines. Inscript. p. 243.*

5) *Gruter. p. xxxiii. n. 9. Inscr. Rein. Cl. I. n. 292.*

6) Quocum convenit quoque *Aquila cum aliis expanis*, frontispicio templi inculpta, ab omnibus itinerum scriptoribus descripta.

quidam Antonius dicitur JOVIS HELIOPOLITANI SACERDOS. Non hic multum temporis terram refutando Ducangii emendationem, qui legere vult *BEAENIOT*, quoniam aliquae inscriptiones habent Deum *Belenum*, qui quibusdam scriptoribus habetur Apollo, et per consequens *Sol*, et ut ille credit, *Bélis* ab Herodiano ¹⁾ vocatur.

Sufficiet observasse hunc *Belenum* non *Orientis*, sed *Occidentis* esse Deum, *Gallis* et praecipue urbi *Aquileiae* proprium, in cujus vicinia multae tales Inscriptiones inveniebantur, huic *Beleno* aut *Belino* dedicatae. Et de hac urbe *Aquileia* sermo est, cum *Herodiani* contextus, uti eum nunc habemus, hunc Deum nominat *BEAIN*, quod *Salmasius* ²⁾ jure merito in *BEAINON* mutavit; et haec lectio merito probatur ab erudito Episcopo *Hadriensi*, *Philippo a Turre*, in longa et pulcra dissertatione de Deo *BELINO* aut *BELENO* ³⁾, quam si Lector consulat, manifestius ei apparebit, *Cangii* opinionem nullo fundamento piti, et non mereri ut eam sequatur *Abbas Renaudotius* ⁴⁾: liquebit quoque, in communi Gentilium Theologia et cultu, *Apollinem* Deum plane diversum esse a *Sole*.

II. Jam alterum verbum in Chronico aggrediar, scilicet *TPLAIΘON*, quod tantum explicatione, et non correctione *Reinesii* indiget, qui pro eo ponit *πολυθρύλλητον*, quae vox quam longissime a prima distat, et praeterea tantum mera est repetitio praecedentis verbi *περιβόητον*, cum utrumque *celebre*, *fama notum* significet. Ita hic eruditus Vir, non intelligens quomodo Templum dici posset *triplici lapide constructum*, maluit Graeco auctori insipidam tautologiam attribuere.

Neque *Holstenius* meliorem ideam Graecae vocis habuit, quamvis hanc secundam *Reinesii* emendationem eadem censura vexat ac primam. Susplicatur ita intelligi debere, ac si Templum *triplici genere lapidum* exstructum esset, simulque Auctori in laboris praemium *Alapam* infligit; *Τρίλιθος* autem scriptori huic *Idiotae*, uti eum vocat *Scaliger*, forte dicitur ex tribus lapidum generibus constans.

Cangius prae se ferens, nobis dare novam et proinde meliorem Latinam versionem *Chronici*, locum non intelligibilem reddidit, cum dicat Templum factum ex *Trilitho marmore*; *Templum ingens*, et *celeberrimum ex marmore Trilitho constructum*. Sine dubio lectores sibi obstrictos reddidisset, si notam addidisset ut nobis indicaret, quale genus marmoris hoc *Trilithon* esset, et unde veniret.

1) Hist. Lib. VIII. c. 3.

2) Not. ad Capitol.

3) In Libr. de Monumentis Vet. Antii p. 255 — 288.

4) Memoir. de l'Acad. des Belles Lettres T. III. Hol. Edit. pag. 175.

Chilmeadius haud felicius fuit in Latina *Mactae* versione, qui fere ad verbum eundem locum habet, quem in *Chronico* legimus, excepta voce *Balanion*, quam omisit, et verbum *λεγόμενον*, quod ante *ΤΡΛΙΘΙΟΝ* inseruit, nam etiam dicit de Theodosio ¹⁾, *κατίλυσε δὲ καὶ τὸ Ἱερὸν Ἡλιουπόλεως τὸ μὲγα καὶ περιβόητον τὸ λεγόμενον ΤΡΛΙΘΙΟΝ, καὶ ἐποίησεν αὐτὸ Ἐκκλησίαν Χριστιανοῖς*, etc. quod *Chilmeadius* ita Latine reddidit: *quod vero Heliopoli erat, Trilithum vocatum, ingens illud et celebratissimum; Templum quoque Damascenam, aliaque plurima, in Ecclesias convertere, Christianis donavit.*

Ut brevissime confutem omnes has miseris versiones et emendationes, sciat modo Lector, veram explicationem eruendam esse ope hodiernorum itinerum scriptorum, et in primis *Masandrelki*. Diligens hic et fide dignus Theologus magnificas ruinas Templi *Balbeciani*, sive *Heliopoleos*, describens, sequentia observatione digna verba habet ²⁾.

„Templum est quadratum oblongum 32. cubitos (yards) latum, et 64. longum; quorum 18. occupabantur per *Πρόναον*, sive Vestibulum, quod jam sub ruinis jacet, cum columnae, quae id sustinebant; ruptae sint. Corpus templi, quod nunc subsistit, magnifica porticu cingitur, et fulcitur columnis Corinthici ordinis, quarum Diameter ³⁾ est sex pedum et trium pollicum, altitudo earum est circiter 45 pedum, UNAQUAEQUE CONSISTIT TRIBUS LAPIDIBUS“ etc. Hic videmus veram rationem, cur Templum a regionis incolis vocatum sit *Trilithon* aut *trium lapidum*. Nam cum tam alte elevatum esset, ut triginta gradus requirerentur, antequam illud intrare possent, et foris illa magnifica Porticu cinctum esset, Spectatores cominus et eminus tantum has pulchras columnas, ex tribus lapidibus constantes, videbant. Et nihil praeter hunc columnarum ordinem sive Porticum hujus templi videmus in Numismatibus, quae nobis lateris tantum aspectum ostendunt.

Hinc ergo tantum, et non a compositione totius *Fabricae*, et omnibus partibus Templi, Graeci nomen *ΤΡΛΙΘΙΟΝ* de-

1) Hist. Lib. XII. P. 14. 89.

2) Journey from Aleppo to Jerusalem, p. 136. 2. Edit. Anno 1721.

3) Periphrasim est. Annotare tequi de ambitu et non de Geometriae Diametro, qui, cum proportione ad ambitum aut circiter ut 1 ad 8, has columnas prodigiosae crassitiei faceret, scil. plus quam octodecim pedum, contra omnes regulas, et ipsam longitudinem hujus Templi, designatam ab Auctore, cum intercolumniis aut distantia earum inter se. Et tamen eadem hallucinatio animadvertitur in descriptione *La Roquei*, licet cum ostentatione propriis Architecturae verbis utatur; *Toutes ces colonnes ensemble, dont la hauteur est de 52 pieds, et le diamètre de six*, etc. Voyage de Syrie T. I. p. 109. Ed. Edit.

sumpserunt, ut vocarunt *KIONA MONOAIΘON* illum celebrem columnam porphyream, *Constantinopoli* erectam, quoniam ex uno lapide constabat.

Verum est *La Roquium* dicere¹⁾, *maximam partem harum columnarum tantum e duobus lapidibus constructam esse*. Sed, præterquam quod id tantum de maxima parte affirmet, dicere licet, quod, quamvis per duas hebdomadas *Balbeci* manserit, et ejus antiquitates ad libitum visitaverit, et ideo plures notitias quam *Maundrellius*, qui ne integrum quidem diem ibi impendit, narret; tamen *Maundrellii* testimonium in hoc casu magis admittendum esse, quoniam a duobus Graecis auctoribus, supra laudatis, confirmatur, nempe *Chronico* et *Mulela*: nam ut *Maundrellii* narratio explicat, quomodo eorum verba intelligi debeant, sic illi ab altera parte veritatem numeri in ejus narratione ostendant; quoniam certo certius est, hunc auctorem notitiam non habuisse eorum, quae de hac re scripserant, et plane eorum *TPLAIΘON* ignorasse.

Ne ideo *Maundrellii* diligentiam, exactitudinem et fidem *La Roqui* meritis præferamus²⁾; animadvertere licet, hujus auctoris errorem, dum ponit *duos lapides loco trium*, inde ortum habuisse, quod primum hanc observationem in schedulis suis per figuram numeri, et non verbis adnotaverit; sic post triginta et plures annos³⁾ cum observationes suas recenseret et in lucem ederet, falleretur in numero, et ponebat 2. loco 3.

Ergo secure adquiescere possumus *Maundrellii* narratione, tam bene suffultae: et ex testimonio duorum Graecorum auctorum, cui accedit illius auctoritas, has duas conclusiones, ut duo demonstrata Corollaria, efficere, quae ea, quae supra contra *Reinesium* in medium attuli, confirmabunt.

Primo, Templum *Heliopoleos*, cujus mentio fit in Graeco *Chronico* et *Mulela*, idem esse atque illud, quod *Maundrellius* et alii Itinerum suorum scriptores *Balbeci* viderint, et non templum *Oniae* in *Aegypto*.

Secundo, Cum *Balbecum* prope montem *Libanum*, aut potius *Antilibanum* situm sit, in parte *Syriae*, quae ante *Coele-Syria* vocabatur, *Heliopolis* duorum Graecorum auctorum est eadem urbs, quae *Balbecum*, et non *Heliopolis* *Aegypti*.

Circa hoc ultimum caput plures alios auctores adducere possem, qui demonstrant, vel saltem affirmant, *Heliopolin* et

1) *Voyage de Syrie* T. I. p. 119.

2) Licet multa exempla parvae diligentiae adducere possem etc.

3) *Balbeci* erat mense Novembr. An. 1689. et librum in lucem edebat An. 1722. dedicationem 20. Januarii ejus anni notans.

Balbecum esse duo diversa nomina ejusdem ubis in Syria. Sed hoc fortasse nimis taediosum esset, et hic inutile.

III. Ideo unicum tantum *Josephi* locum addam, in quo Heliopolis in illa parte montis locatur, quae in *Coele-Syria* est, et opposita alteri parti, *Damascus* respicienti, et sic exacte situi *Balbeci*, ut ab hodiernis auctoribus et itinerum scriptoribus describitur, responderet. Hoc eo libentius facio, quia indigemus *Emendatione ejus loci Josephi*, qui invenitur in ejus narratione de Pompeji itinere per *Coele-Syriam Damascus* ¹⁾; ubi postquam dixerat, Pompejum arcem *Aramiae* diruisse, et *Lysiae* munimentum solo aequavisse, addit *Διελθὼν δὲ τὰς πόλεις τὴν τε Ἡλιόπολιν καὶ τὴν Χαλκίδα, καὶ τὸ διεῖργον ὄρος ὑπερβαλὼν τὴν κοίλην προσαγορευομένην Συρίαν, ἀπὸ τῆς ΠΕΛΛΗΣ, εἰς Δαμασκὸν ἦκεν.*

Omnia bene se habent, excepta voce *Pella, Πέλλης*. Nam haec urbs ab altera parte montis erat, inferius versus *Judaeam*, in via, quae *Damasco* ad *Jordanem* ducit, in regione vocata *Decapolitana*; et sic longe remota a via *Heliopoli* *Dama* cum ferente. Neque *Pompejus Pella* proficiscebatur, antequam *Damasco Hierosolyma* tenderet, ut *Josephus* in sequentibus narrat.

Et tamen vox *Pella* in omnibus *Josephi* Editionibus est, excepta antiqua *Latina* versione, cujus auctor praeterea Graecum textum perfecte non intellexit, et apud quem Pompejus *Coele-Syriam* tum demum intrat, cum montem jam superasset ²⁾. *Hudsonii* versio aliquantulum melior est, et *Gelenii* longe superat. *Cumque* (inquit) *urbes Heliopolim et Chalcida pertransisset, et montem superasset Coele-Syriam, ut appellatur, disterminantem, a Pella Damascus se contulit.*

Ex quibus apparet, *Hudsonium* bene animadvertere, quod secundum *Josephum Heliopolis* in una parte illius montis esset, et *Damascus* in altera, itemque quod mons *Coele-Syriam* separaret. Sed a qua re hic mons tunc separat *Coele-Syriam*? Hoc in *Josephi* contextu, uti nunc eum habemus, non dicitur,

1) Antiq. L. XIV. c. 5. vel 3. N. 2. Amst. Edit. quod caput sic incipit: *Μετ' οὗ κοιλὴ δὲ Πομπηίων εἰς Δαμασκὸν ἀρξικόμενον, καὶ κοίλην Συρίαν ἐπιόντος* etc. id est paulo post, Pompejo versus *Damascus* tendente, et *Coele-Syriam* visitante, Legati ad eum venerunt etc. Et tamen *Hudsonius*, versionem *Gelenii* sequens, id sic vertit: Non autem multo post, cum Pompejus *Damascus* venisset, et *Coele-Syriam* obiret: ac si Pompejus *Damascus* jam intrasset, quamvis *Josephus* ejus adventum tunc demum narret, cum *Coele-Syriam* visitaverit, et montem superaverit. *Hudsonius* antea c. 2. n. 3. recte verterat *ἀρξικόμενος εἰς Δαμασκὸν, Damascus profectus.*

2) *Cumque* civitates *Heliopolim* et *Chalcidem* transisset, in medio positum montem ascendit, et ad inferiorem *Syriam Damascus* pervenit.

et tamen dici deberet, et requiritur per verbum *διείργον*, post quod praepositio *ἀπό* sequi deberet et cum hoc verbum in Graeco contextu sit, ut eum habemus, Editores nostri debuissent suspicionem habere, aliam vocem loco *ΠΕΛΛΗΣ* requiri.

Hoc, puto, manifestum est, et proinde mihi aequè perspicuum videtur verbum omissum esse *ἄλλης*, id est alteram sive supremam *Syriam*. Ideoque sic construo haec verba, *ὑπερβαλὼν ὄρος τὸ διείργον τὴν κοίλην Συρίαν ἀπὸ τῆς ἈΛΛΗΣ, εἰς Δαμασκὸν ἦκεν. Et Pompejus, montem superans, qui separat vel dividit Coele-Syriam ab alia Syria, venit Damascusum.*

Nemo hic minimam difficultatem objiciet, considerans quid dixerim, et praeterea Josephum ipsum paulo post (n. 4.) uti hoc ipso verbo cum voce *Syria*; *ἔκ τε Δαμασκοῦ καὶ τῆς ἄλλης Συρίας* etc. quod Hudsonius non tam bene vertit, ac deberet, loco *a Damasco alteraque Syria* ponens *a Damasco reliquaue Syria*. Hic locus ostendit Josephum locantem *Damascusum* in *altera Syria* sive *superiori*, primo loco intelligere debuuisse, montem, quem superabat Pompejus, cum *Damascusum* proficisceretur, dividere *inferiorem* sive *Coele-Syriam* ab *altera* sive *superiori Syria*.

Ut hoc confirmetur, quasso Lectores observent, *Philonem*¹⁾ quoque eodem sensu uti voce *ἄλλην*, cum has duas *Syrias* distinguat, Legat. ad Cai. p. m. 798. c. *Συρίαν τὴν τε ἄλλην, καὶ τὴν κοίλην προσαγορευομένην*, etc.

Nisi summopere fallar, hoc sufficiet ad defendendam meam emendationem, et illustrandum Josephi locum. Sed praeterea omittere non debeo confirmationem magni momenti, quam in ultima Josephi Editione inveni. Nam cum inquirerem, num aliquis codex non haberet eandem lectionem, quam excogitaveram, licet eam ibi nullo loco indagarem, neque in hisce, quos ipse consulueram, videbam tamen in codice Gallici Regis scriptum esse *τῆς Τήλλης*, quae licet vera lectio non sit, tamen ostendit varietatem, et vocem *Πέλλης* hic non quadrare.

Cum longior in his observationibus fuerim, quam initio credideram, hic duas alias observationes non addam, quibus mens erat primo probare contra aliquos Antiquarios, *Heliopolin* factam Romanam Coloniam sub Severo, et non sub Julio Caesare aut Augusto, et secundo ostendere, *Balbecum* aut vocem appropinquantem antiquissimum ejus urbis fuisse nomen, quod

1) Confer cum istis *Strab. Lib. XIV. p. 462. de Solis Urbe Ciliciae secundae τῆς ἄλλης Κιλικίας ἀρχή*, etc.

adhuc a Syria retinebatur, non minus quam antiquis nomina plurium aliarum urbium, licet Graeci nomen mutassent.

JJ. MM.]

P 569 Pag. 561. 13. Καὶ ἐποίησεν Ἐκκλησίαν Χριστιανῶν] Exempla alia templorum Paganorum in Christianorum Ecclesias conversorum prae caeteris habent idem Chronic. an. VIII. Zenonis, Epiphanius, ubi de Hadriano, seu templo Hadriani Imp. Alexandriae in aedem sacram converso a Constantino Imp. de nomine Gregorii Meletiani appellato, Procopius lib. I. de Bello Pers. cap. XVII. Evagrius lib. I. cap. XVI. Theophanes anno XII. Justini, etc. ut paullo recentiores omittam. Sed de hoc more consulendus in primis Avitus Viennensis Epist. VI. et ad eam Sirmundus.

Pag. 561. 18. Τὸ ε΄.] Fasti omnes v. In aliquot Legib. Cod. Theod. legitur hoc anno: P. C. *Ausonii et Olybrii*.

Pag. 562. 5. Τοῦ Σελμῶν] Sic infra in Zenone. Vide Constantinopolim Christ. lib. II. sect. I. n. v.

Pag. 562. 8. Συαγρίων] Ita Victorius, et Fasti alii: at Fasti Vossiani, Marcellinus Comes et Prosper edit. Pontaci, loco *Syagrii*, *Boagrius* legunt. Vide Pagium in Dissert. Hypat. in Proleg. n. XXVII.

Pag. 562. 9. Τῷ τριακοσιοστῷ, etc.] Ex veterum scilicet Patrum sententia, qui Christum XXX. aetatis anno passum censebant, ut non semel apud hunc Scriptorem observare est. Vide Grandamic. parte III. Chronol. Christ. p. 118.

V 499 Pag. 562. 17. Ἀντωνίου] Ita editio Scaligeri, Fasti Vossiani, Paschasinus Episcopus Lilybitanus in Epist. ad S. Leonem, et Victorius. At Marcellinus Comes, Idatius, Prosper, Senator, Latercul. Paschalis, et Cod. Theod. *Αντωνίου*. Quaedam vero Leges ejusdem Codicis P. C. *Syagrii* et *Eucherii* habent. Syagrio vero notam iterati Consulatus addit Chronicon, cum absit in Fastis omnibus, et in Cod. Theod. quasi idem fuerit Syagrius iste cum proximo. Verum is qui cum Antonio Consulatum gessit, *Afranius Syagrius* vocabatur, ut Auctor est Sidonius lib. I. Epist. VII. ubi consulendus Sirmundus.

Pag. 562. 18. Μεροβαύδου] Fasti Vossiani, Idatius, Senator, et Cod. Theod. *Merobaude II. et Saturnino*. Latercul. Paschal. *Saturnino et Syagrio*.

Pag. 562. 19. Ἐπὶ τούτων, etc.] Socrat. lib. V. cap. X. Sozomen. lib. VII. cap. XII. Marcellin. Prosper, Idat. etc.

Pag. 562. 20. Ἐν τῷ τριβ. τοῦ ἑβδομοῦ] Marcellinus, VII. ab urbe milliario. Vide Disceptat. nostram de Hebdomo n. VIII.

[Pag. 568. 6. καλανδαῖς] Scr. *καλάνδαις*.]

Pag. 563. 8. Ρηγομήρου] Qui *Ricameres*, Idatio: *Riche-*

meres, Ammisno, Marcellino, et aliis: *Reclmer*, Prospero, Senatori, etc. *Richimer*, Gregorio Turon. dicitur. Vide Secret. lib. v. cap. xii.

Pag. 563. 10. *Ονώριος*] Ita Socrates loco proxima laudato, Marcellinus Comes, et Idatius.

Pag. 563. 12. *Βάντονος*] Holsten. *Βανδονος*.

Pag. 563. 13. *Πρώτην γυναίκα*] Immo secundam: ad-
epto enim Imperio, et anno post extinctam Flaccillam prio-
rum uxorem, Gallam Placidiam Valentiniani filiam uxorem du-
xit Theodosius. Marcellinus Comes: *Galla Theodosii Regis al-
tera uxor his Coss. Constantinopolim venit*. Vide Familias Byzant.

Pag. 563. 18. *Οίκον Πλακιδίας*] Constantinopolis Christ.
lib. ii. sect. vi. n. 1.

Pag. 563. 19. *Δευτέρα*] Leg. *Προτέρα*. Fuit enim, ut
dixi, Flaccilla prima Theodosii uxor.

Pag. 564. 2. *Κτίζες Φλακίλλιανόν*] Constantinopol. Christ.
lib. ii. sect. v. n. iii.

Pag. 564. 3. *Καίσαρος*] Ita Marcellinus. Idatius, *Nobi-
lissimo*. Cod. Theod. NB. P. id est, *Nobilissimo Puero*, quae
idem sonant.

Pag. 564. 4. *Τὸ δ'*] Leg. *γ'*. ex Fastis: is enim est Con-
sulatus Valentiniani cum Eutropio, ut est in Idatianis, et in
Leg. viii. Cod. Theod. de Indulg. debet. qui in xv. Indictio-
nem cadere dicitur. Quae quidem Indictio *prima* dicitur in
Leg. iii. eodem tit. ab aliis xv. Ita Indictio quae in Honorii
vii. et Theodosii ii. Consulatum incidit in dicta Lege *viii.
quarta*: in Lege ix. et x. infra a Theodosio Juniore *quinta*: ab
aliis *sexta* appellatur. Quae quidem ita conciliare conatur Ja-
cob. Gotthofred. ad d. Leg. viii. ut *Italica Indictio* ab anno
cccxi. ducatur: Karthaginensis Africae Proconsularis ab anno
cccxiv. Africae Dioeceseos denique ab anno cccxv. Quam
quidem Indictionum varietatem ab Imperio Valentiniani et Va-
lentinis in Cod. Theod. obtinere idem observat. Vide Scalige-
rum lib. v. de Emendat. Temp. p. 604.

Pag. 564. 9. *Εστειψεν*] Errat Auctor Chronici, ut et Sy-
meon Logotheta in Chron. MS. cum aiunt Honorium Romae a
patre levatum Augustum hoc anno, quo scilicet Theodosium
Romam duntaxat venisse, et congiarium populo dedisse, nar-
rant Marcellinus Comes et Idatius. Quippe Theodosio iii. et
Abundantio Coss. Honorium in eodem loco, quo fratrem ejus
Arcadium, id est septimo ab Urbe milliario, Caesarem datum
dictum a Theodosio parente, scribit idem Marcellinus.

Pag. 564. 11. *Νεωτερίων*] Ita etiam editio Scaligeri:
sed Fasti omnes *Neoterium* vocant.

Pag. 564. 13. *Τὴν ἀσφαλὴν*] Hoc loco Auctor tangit
Historiam primae Inventionis Capitis S. Joannis Baptistae sub

Theodosio M. quam etiam narrat Sozomenus lib. vii. cap. xxi. licet vix hanc agnoverit Graecanica Ecclesia, sed alteram quae Marciano imperante contigit, de qua agit idem Scriptor Chronici anno iii. ejusdem Augusti, et tertiam quae Comanis, unde P 570 in urbem Constantinopolitanam translatum aiunt, atque ex ea Ambianum Picardiae Metropolim, post captam a nostris Constantinopolim, ubi hodieque colitur ac conspicitur, carne et facie nigricanti, quemadmodum describitur a Theodulo, seu Thoma Magistro, in Homilia inedita in eundem S. Joannem V 500 Baptistam, uti prout indubie illud Constantinopoli viderat, hisce verbis ex Cod. Reg. excerptis: *κόμη γὰρ αὐτῷ τραχεία καὶ δυσχερής, καὶ ἀνῆμώδης, καὶ ῥύπου πλέα, ἐς μὲν πολὺ τεταμένη κατασυστάθην, ἀλλ' οὐ κατὰ τρίχας διελιγμένη, ὡς καὶ ῥαδίως ἐντεῦθεν ἀριθμῆσθαι δύνασθαι. Πρόσωπον ἅπαν μέλαν τοσαύταις ἐνιαυτῶν περιόδοις, ταῖς τε συνεγέσει τοῦ ἡλίου βολαῖς, ταῖς τε τῶν ἀέρων χαλεπαῖς ἐμβολαῖς, ὡσπερ καὶ ψυχθῆν, καὶ παντάπασι μεταποιηθῆν τῆς φυσικῆς ὑγρότητος, καταναλωθείσης αὐτῷ ὑπὸ τε τῶν εὐρημένων, καὶ τῆς ὑπερφουοῦς ἀτροφίας, ἐπειδὴ μηδὲν ἕτερον εὐχολῶ, ἀλλ' ἡ τροφῆς μεμασημένης χυλός.* Verum primam istam sub Theodosio factam S. Praecursoris capitis Inventionem aliquatenus firmare videtur Severianus Gabalorum Episcopus, quem ab Joanne Chrysostomo, et Arcadio Imp. ad sermones habendos in Ecclesia Constantinopolitana saepe invitatum scribit Gennadius. Is enim in Homilia in S. Crucem ita loquitur: *ἔλθωμεν λοιπὸν ἐπὶ τὸν λατρὸν ἡμετέρων ψυχῶν τὸν καὶ θεῖον λόγον ἡμᾶς παιδεύοντα, καὶ τοῖς λειψάνοις τοῖς ἑαυτοῦ τὴν πόλιν τὴν ἡμετέραν τεύχοντα. Ἰωάννην λέγω τὸν Προδρομον καὶ Βαπτιστὴν τοῦ Χριστοῦ λούσαντα ἡμᾶς σήμερον τῷ λόγῳ τῆς μετανοίας.* Quae quidem spectare videntur caput S. Joannis Baptistae sub eam tempestatem allatum, et in urbe Constantinopolitana cultum et asservatum: tametsi id ex verbis Severiani non posse omnino colligi fatendum sit. De hac porro triplici sacri Capitis Inventionem Tractatum olim edidimus.

Pag. 564. 17. *Ἐν τῷ λεγομένῳ Ἐβδόμῳ*] Rectius Sozomenus lib. viii. cap. iv. *πρὸς τῷ Ἐβδόμῳ*, ut Κάμπος τοῦ Τριβοναλλου *πρὸς τῷ Ἐβδόμῳ* esse dicitur apud Nicephor. Call. lib. xviii. cap. xli. id est juxta Palatium Hebdomi, de quo agimus in Constantinopoli Christ. et in Discept. de Hebdomo Constantinopolit.

Pag. 565. 1. *Θεοδοσίου τὸ γ'.*] Ita Fasti et Canones Africani c. 33. Perperam Idatiani Fasti MSS. iterum praeferunt.

Ibid. Καὶ Ἀβουνδαντίου] De hoc Consulatu agit Sirmundus ad Sidon. in Panegyrico Anthemii, initio.

Pag. 565. 2. *Πρόαλος*] *Proculus*, filius Tatiani Praefecti Praetorio, qui Praefecturam urbi gessit anno cccxxcix. ut ex

Leg. xxv. Cod. Theod. de Operib. Public. et Leg. ix. de Annonis civic. colligitur. Vide Zosimum lib. iv. p. 769.

Pag. 565. 3. *Εν Συναίς*] De Sycis copiose egimus in Constantinopoli Christ. lib. i. sect. xxii.

Pag. 565. 4. *Θεοδοσιακός φόρος*] Ibid. lib. i. sect. xxiv. n. ix.

Pag. 565. 9. *Διογένης*] Nemo non videt legendum *Εὐγένιος*. Vide Idatium anno cccxcii. Socratem lib. v. cap. xxiv. Claudianum in Consulat. Olybrii et Paulini, etc.

Pag. 565. 11. *Τούτω τῷ ἔτει*] Immo anno proxime sequenti: quippe Socrates lib. v. cap. xxvi. et alii recte mortem Theodosii ad Consulatam Olybrii referunt.

Pag. 565. 18. *Ἰνδ. η.*] Haec Indictio in Leg. iii. Cod. Theod. de Indulg. debet. nona dicitur: quam inde Italicam vocat Jacob. Gotthofred. uti supra observatum.

Pag. 565. 19. *Γάμος*] Cum Eudoxia Bautonis Franci Proceris et Cos. filia. Vide Famil. Byzant.

Pag. 566. 1. *Τὸ σπίνωμα*] Ita Marcellianus. Socrat. lib. vi. cap. i. *περὶ τὴν ὀδόην τοῦ Νοεμβρίου μηνός*. Vide Theophan.

Pag. 566. 4. *Ρουφίνος*] Philostorg. lib. xi. cap. iii. Socrat. lib. vi. cap. i. Sozomen. lib. viii. cap. i. Marcellin. etc.

Pag. 566. 12. *Δημόσιον Ἀρκαδιανός*] Constantinopol. Christ. lib. i. sect. xxvii. n. ix.

Pag. 566. 13. *Ὀλιον τὸν Μαρίνης*] Constantinopol. Christ. lib. ii. sect. vii. n. ii.

Pag. 566. 16. *Εἰσὶν*] Descriptum legitur ex prima operam Oecumenii editione Martyrium S. Pauli Apostoli, quod Romanae subiiisse dicitur anno a Passione Christi xxxvi. iii. Kalend. Jul. xxix. Junii, lxix. a Christi Nativitate. Tum additur, *Ἔστιν οὖν ὁ πᾶς χρόνος ὁ ἐξ οὗ ἐμαρτύρησε τριακόσια τριάκοντα ἕτη μέχρι τῆς παρουσίας ταύτης Ἰησοῦς, τετάρτης μὲν Ἀρκαδίου, τρίτης δὲ Ὠνωρίου, τῶν δύο ἀδελφῶν Αὐτοκρατόρων Ἀγούσταν, ἑννάτης Ἰνδικτιωνός τῆς πεντακαιτηρῆδος περιόδου, μηνός Ἰουνίου εἰκοστῆς ἑννάτης ἡμέρας*. Quin hocce breve Pauli Martyrium Auctor Chronici respexerit, cum haec scripsit, nullus fere dubitaverit, tametsi in mensis die, qui revera non est xxviii. sed xxix. Junii, et in annorum summa quam cccxxxv. plenorum esse ait, cum hocce Martyrio non consentiat, ubi cccxxx. duntaxat esse dicitur, ex quo S. Paulus Martyrio vitam finivit, anno scilicet a Christi Natali lxix. quo accidisse conveniunt Scriptores omnes: a quo quidem Natali ad hunc Consulatam vulgo putantur anni cccxvi. Nam si lxix. addantur cccxxx. erit annus ccccxix. Si vero cccxxxv. fiet annus ccccliv. quae quidem minus invicem cohaerent cum ab anno lxix. ad annum cccxvi. fiant duntaxat anni cccxv. Unde pro *εἰς*. legendum *καί*. recte ad oram Codicis sui adscripserat vir doctus. Observandum interim

in Martyrio S. Pauli Consulatum Arcadii iv. et Honorii iii. in Iuditionem ix. cadere, quam in Consulatum Olybrii et Probiri referre Codicem Theodosianum supra notavimus.

P 571 Pag. 567. 4. Θεοδοῦρου μόνου] Ita Cod. Theod. Fasti vero Idatiani *Manilium*: Senator *Mallianum* vocant. Fasti Vossiani hoc anno Cons. habent *Eutropium et Theodorum*: Marcellinus Comes *Manilium et Eutropium*, ubi haec subdit: *Hic Eutropius omnium spadamum primus atque ultimus Cos. fuit.* Quo quidem eodem anno interfecto, ac ejus nomine e Fastis eraso, ut scribit Joannes Antiochenus, solius Collegae nomen manavit; qui *Mallius Theodorus* vocabatur, ut est in Chronico Prosperi, *Mallio Theodoro V. C. Cos.* Unde duos Cons. alii perperam confecerunt. Codex Canon. Afric. c. lvi. P. C. *Honorii Aug. iv. et Eutychiani F. C.* hoc anno habet.

Pag. 567. 8. Στελλίχωνος] Ita *Stelichonem* vocant Olympiodorus, Zosimus, Joannes Antiochenus, et Idatius, quem caeteri *Stilichonem*.

Pag. 567. 11. Νεωνῶν] Sic haec vox semper scribitur in Laterculo Paschali Hippolyti, ubi vox *κρῶ*, per *II* cum *P* transverso designatur, ut in Christi monogrammate.

Pag. 567. 8. Εκκλησία τῶν Ἰβήθων] De qua Theoderit. lib. v. cap. xxx. Eundem Scriptorem vide cap. xxxii. et xxxiii.

Ibid. *En τῷ Δαιμονομακίλλῳ*] Constantinopol. Christ. lib. i. sect. xxiv. n. xv.

Pag. 567. 17. Φλαβίον] Sic Codex Canon. African. c. lxxv. Sed leg. ex Cod. Vatic. *Φλαβίτου*. Ita Sozomenus lib. viii. cap. iv. Marcellinus Comes, Prosper, Victorius, Idatius, etc. quibus *Fravita*, vel *Fravita dicitur*. Sic etiam Lex iii. Cod. Theod. de Equor. Collat. ubi Indictio xv. notatur. mors Africanæ Dioeceseos, contra quam hic et apud Marcellinum lib. xiv. *Fravitus* nuncupatur a Socrate lib. vi. cap. vi. In aliquot vero aliis Legibus Cod. Theod. hic Consulatus ita consignatur: *P. C. Stilichonis et Aureliani*. In Codice vero Canonum African. c. lvi. *P. C. Stilichonis V. C.*

Pag. 567. 18. Γαίνᾳ] Philostorg. lib. xi. cap. ult. Socrat. lib. vi. cap. vi. Sozomen. lib. viii. cap. iv. Marcellin. Theophan. an. viii. Cedren. p. 327. etc.

Pag. 567. 20. Εγενηθη] Theodasius Junior: Socrat. loco laudato, et Marcellinus Comes.

Pag. 568. 6. Εἰς τὸ Ἐβδομον] Marcellinus: *In loco quo pater patruusque meus Caesar levatus est.* Addit Prosper, vii. ab urbe miliaria. Vide Diocetpat. de Hebdomo Constantinopolit.

Pag. 568. 9. Ρωμαίδου] Edit. Scalig. *Ρωμαίδου*. Fasti Vossiani et Holstenius, *Ρωμαίδου*. Codex Canonum African. c. xc. *Ρωμαίδου*. Fasti alii *Rumeridem* vocant.

Pag. 568. 11. Πρὸς τὸ Ἰβῶν Φρῶ.] Marcellin. iii. *Id. Feb.*

Pag. 568. 18. *Ὁνωρίου Ἀγύ.*] Honoratum vi. Cass. absequē collega habent Canones Afric. can. xcii.

Pag. 568. 14. *Ἐξωόθη*] Marcellin. Comes, Socrat. lib. vi. cap. xvi. Sozomen. lib. viii. cap. xxiv. Zosim. lib. v. etc. Vide præterea Petavium lib. xi. de Doctr. Temp. cap. xlvi. et Chronolog. Cod. Theod.

Pag. 568. 15. *Ἐπίη ἡ μεγάλη Ἑκκλ.*] Constantinopolis Christ. lib. iii. sect. iii.

Ibid. *Σὺν τῷ Σενάτρῳ*] De qua aede agimus *ibid.* lib. ix. v. 502 sect. ix. n. z.

Pag. 568. 16. *Ἐυλοκερητῶν*] De hac voca *ibid.* lib. ix. sect. i. n. xvi. et lib. iii. sept. iii.

Pag. 568. 17. *Ἀρσάνιος*] Ita reposuimus cum Scaligeri Edit. cum Raderus *Ὀύρσάνιος* edidisset. Vide Leg. ult. Cod. Theod. de Hia qui super. Relig.

Pag. 568. 18. *Πρὸ ε' Καλ.*] Atqui, inquit Petavius loco laudato, Feria ii. non Dominica illo die fuit: proinde legendum censeat, *πρὸ ε' Καλ. Ἰουλίωv*, v. *Καλ. Jul.*

Pag. 569. 1. *Χάλασαν*] De hac insolenti grandine agunt etiam Philostorgius lib. xi. cap. vii. Socrates lib. vi. cap. xix. et Sozomenus lib. viii. cap. xxvii. Vide Petavium loco laudato. Hic porro Scaligeri editionem sumus secuti.

Ibid. *Καρύων*] Philostorgius: *καὶ δὴ καὶ χάλασα μάλιστον ἢ κατὰ χειρὰ ἀπολλεῖται πολλοῦ γῆς πατερέρροτο ἄγχοι καὶ ὀκνῶ τῶν λεγομένων λίτρων ἕλιουσα βάρος.*

Pag. 569. 3. *Παρασκευῇ*] De die quo hæc grando cecidit non consentiunt Scriptores. Socrates loco laudato id contigisse ait xxx. Septembris hoc anno, quartoque post die Eudoxiam e vita excessisse. Nec dissentit Sozomenus, scribens pariter quarto ab hac grandine obiisse eandem Augustam. Auctor vero Chronici scribit grandinam istam decidisse mense Hyperberetæo, seu Octobri, mortuam vero Augustam eodem mense, pridie Nonas, seu vi. Octobris, feria v. Unde conficit Petavius, siquidem grando ista ceciderit mense Octobri, uti vult idem Scriptor: atque adeo ante mortem Eudoxiæ, id accidisse feria vi. non potuisse, nisi per *Παρασκευῆν* intelligatur Sabbatum, id est *Παρασκευῆ τῆς Κυριακῆς*: isque dies primus fuerit mensis Octobris, quod vix quispiam existimaverit. Verum si grando ista Feria vi. ceciderit, dicendam cum Socrate et Sozomeno revera cecidisse ultimo Septembria die, quo fuit feria vi. in eoque errasse Auctorem Chronici, ut et forte in die obitus Eudoxiæ, quam vi. Octobris decessisse ait: contra quam Socrates, qui quarto a grandine hunc contigisse tradit. Vide Grandamicum parte iii. Chronol. Christ. p. 120.

Pag. 569. 5. *Πρὸ δ' εἰδῶν*] Leg. γ', vel *ἡμέρας γ'.*

Pag. 569. 7. *Στελίχωνος*] Ad hunc secundum Stilichonis

Consulatum pertinet illius Diptychon Consulare, a nobis explicatum in Glos. med. Gr. in ν. *Κόμης τοῦ σκαύλου*. De Anthemio autem Stilichonis collega consulendus Sirmondus in Notis ad Sidonium in Paneg. Anthemii v. 94.

P 572 Pag. 569. 10. *Πρανοδιώρα*] Constantinopol. Christ. lib. II. sect. VI. n. I. pag. 138.

Ibid. Εμβολοι] Quibus instaurandis mox incubuit Arcadius sub mensem Novembr. ut colligitur ex Leg. XLV. et seq. Cod. Theod. de Operib. Publ.

Pag. 569. 13. *Χαλικηδονησίας σκάλας*] Constantinopol. Christ. lib. I. sect. XVII. n. III.

Pag. 569. 15. *Ανθημιου*] Cuius passim mentio apud Chrysostomum, Synesium, Sidonium, Socratem, et alios.

Pag. 569. 16. *Αιμιλιανου*] Istius Aemiliani Praef. Urb. hoc anno mentio est in Leg. XLIV. XLV. et XLVI. Cod. Theod. de Oper. Publ.

Pag. 569. 19. *Ινδ. ε΄.*] Indictio IV. notatur in Leg. VIII. Cod. Theod. de Indulg. debitor. more Karthaginensi, uti vult Gotthofredus.

Pag. 569. 21. *Κυλινκευενάλα*] Marcellin. Comes. Quippe anno ccccii. Januarii x. a patre Imperator dictus est.

Pag. 570. 4. *Σεισμοῦ*] Duo potissimum terrae motus contigere Constantinopoli, Arcadio imperante, anno scilicet cccxcvi. de quo Marcellinus Comes: *quo et coelum ardere visum est*, adeo ut sit ille terrae motus, de quo Augustinus lib. de Excidio Urbis Romae cap. VI. in quo *videbatur horrenda flamma pendere, nec odor sulfuris deerat*. Et Paulus Orosius lib. III. cap. III. *in quo denuper defusa coelitus flamma pendere visa est*. Alter est cuius hoc loco meminit Auctor Chronici. Nam terrae motus ille ingens, de quo Evagrius lib. I. cap. XVII. videtur pertinere ad annum xxx. Theodosii Jan. cuius etiam meminerunt Theophanes, Cedrenus, et alii.

Pag. 570. 5. *Τὰς κεράμους τὰς χαλκὰς*] Constantinopol. Christ. lib. II. p. 115.

V 508 Pag. 570. 6. *Καινούπολιν*] *Ibid.* lib. IV. sect. VIII. n. V.

Ibid. Καπετωλλου] *Ibid.* lib. II. sect. IX. n. II.

Pag. 570. 9. *Αναβάθρα*] *Ibid.* lib. II. sect. I. n. II.

Pag. 571. 5. *Πραιτωριον*] *Ibid.* lib. II. sect. IX. n. VI.

Ibid. Μοναξιου] Monaxii Praefecti Urbi sub ann. ccccviii. et ccccix. non semel mentio occurrit in Cod. Theod. qui postea Praefectus Praetorio et Cos. fuit.

Pag. 571. 6. *Διὰ τὴν Ἰνδειαν*] Huc pertinet Lex I. Cod. Theod. de Frum. urbis Constantinopol.

Pag. 571. 8. *Τῶν Δομνίνου ἐμβόλων*] Constantinopol. Christ. lib. II. sect. III. n. VI.

Pag. 571. 9. *Ὀυάρανῶς ὁ Τρατος*] At is duntaxat postmodum Consul fuit, anno scilicet Chr. cdx.

Ibid. Συνέσιος] Delenda vox καί, tametsi ita praeferat Cod. Vatic. καί Συνέσιος. Synesius quippe Comes Sacrarum Largitionum fuit sub Theodosio Jun. ut ex Leg. x. Cod. Theod. de Curiosis colligitur.

Ὀναπλου τὸ ἦ.] De hoc Consulatu egit Sirmondus in Notis ad Sidonii Epist. ix. lib. v. et ad Panegy. Aviti, initio.

Pag. 571. 12. *Λουκίου μόνου*] Ita Marcellinus et Prosper. Fasti Vossiani: *Λουκίου τοῦ λαμπροτάτου*. Victoris et Senatori *Lucianus* dicitur. At Idatius et Leges Cod. Theod. ita hunc Consulatam consignant: *P. C. Honorii viii. et Theodosii v. Lucii Cae.*

Pag. 571. 13. *Κωνσταντίου*] Sic etiam Fasti Vossiani, Marcellinus, Victorius, Senator, et Cod. Theod. Idatius vero et Prosper. *Constantio V. C. Holstenius Κωνσταντίου καὶ Κωνσταντος* legit, atque sic scriptum in Cod. MS. Themistii monek. Ita etiam in Fastis Vossianis. Constantium Consulem jam antea designatum Ravennae: Constantem vero Constantinopoli processisse scribit Olympiodorus.

Pag. 571. 14. *Πουλχερία*] Marcellin. *Pulcheria Theodosii soror Augusta* appellata est. Ita vocem *ἐπιφανιστάτη*, quae *Notabilissimam* sonat, reddit. Vide Gloss. med. Graecit. Vox porro *Ἀγιοσύνη* abest a Scaligero.

Pag. 572. 8. *Κοινοεennialία*] Totidem verbis habentur supra anno cdxvii. quo revera exacta Theodosii Jun. Quinquennialia: quae quidem verba perperam rursus in hunc annum sunt illata etiam in Vatic. Cod. Neque enim *Δεκαεennialία* emendandum, cum ea Decennialia non hoc anno, sed anno cdxii. ediderit Theodosius, ut scribit Marcellinus Comes.

Pag. 572. 5. *Θεσμουντίας*] Ita Cod. Vatic. Sed leg. *Θεσμωντίας*. Vide Famil. Byzant.

Pag. 572. 7. *Παρασκευῆ*] Quae vox, hic et infra in edit. Scalig. per *παρη* cum linea supra exprimitur.

Pag. 572. 9. *Αταούλφου*] *Αδαούλφου* Olympiodorus, qui et ejus eadem refert. *Atavulfum* vero vocat Chron. MS. Idatii, cui tum nupta erat Placidia Theodosii M. filia, et cui *Caesareae* cognomentum datur in vet. Inscript. apud Sponium in Miscell. Eruditae Antiq. sect. v. pag. 159. Vide quae de hoc *Atavulfo* commentatur Catellus lib. iiii. Rerum Occitanar.

Pag. 572. 13. *Τῷ αὐτῷ ἔτει*] Constantinopol. Christ. lib. iiii. sect. iii.

Pag. 572. 14. *Ἰπὸ ε΄.*] Leg. ε΄.

Pag. 572. 21. *Ἐν βοῦδὲ χαλῶσις*] Id est in curru tracto a *burichis*, sen equis. Ita enim haec vox capienda, more scilicet *Episcoporum Urbis Regiae*, cum Patriarchae in publicis lita-

nisi seu supplicationibus, curru vehi solerent, ut pluribus docuimus in Diasept. de Hebdomo. n. iv.

Pag. 573. 1. Οὐρσον] Cujus mentio in Leg. i. Cod. Theod. de Decur. et Silent. Leg. cxxx. de Decurion. et Leg. ii. de Frumento Urb. Constantinopol.

P 573 Pag. 578. 4. Αὐρηλιανῶ] Idem qui cum Stilichone Coa fuit, bisque Praefectus Praetoria, ut hic indicatur, ac primum anno cccc. ex Lega iv. Cod. Theod. de Legit. Haered. et ex Leg. i. Unde liberi: deinde hoc anno ccccv. Sed et tertio Praefecturam Praetoria gessisse indicat Epigramma xvii. lib. sv. Anthol. cap. iv. Vide Philostorgium lib. ix. cap. vi. et Synesii. Epistola.

Pag. 573. 9. Πορφυροῦ κλονος] Constantinopol. Christ. lib. i. sect. xxiii. n. vi

Pag. 574. 1. Ἀπὸ Ηρακλείας] Eo mensa Heraclias egisse Theodosium testatur etiam Lex xi. Cod. Theod. de Indulg. debet.

V 504 Pag. 574. 6. Κωνσταντινῶν] Facti Vossiani, vel Κόιστω-
τος. Sed leg. ex Fastis omnibus, Κωνσταντινῶν.

Pag. 574. 7. Σεισμός] Insignem terrae motum anno post eclipsain Solis, quae anno x. Theodosii Jun. accidit, edescribit Philostorgius lib. xii. cap. viii. proinde anno xi. eisdem Augusti, Monaxio et Plintha Coae: quo etiam multas Palaestinae civitates terrae motu collapsas scribit Marcellinus Comes, qui consentire videtur Idatius: *Hic Coa. Sanctus Joannes Hierosolymorum Episcopus, qui supra, Epistolam dirigit per Ecclesias orbis terrarum, quae habetur de signis terroribusque divinitus perpetratis.* Ubi per terrores, terrae motus inani docet Chrysostomi Homilia *εἰς τοὺς φόβους*, edita a Combefisio, ut infra observamus ad pag. 317. Extat in Euchologio Goari pag. 786. *κωνσταντίνου εἰς φόβον σεισμοῦ.* Nicephorus Gregoras lib. ii. Hist. cap. vii. *ὡςπερ γὰρ εἰσιν οὐράνια μὲν δαίματα θεόθεν τοῖς ἀνθρώποις ἐπισειόμενα πολλάκις, κεραυνοὶ, καὶ πρηστιῆρες, καὶ ὑετῶν πληθός, ἐπίγεια δὲ σεισμοὶ, καὶ ῥήγματα γῆς, αἰετὰ δὲ τυφῶνες καὶ λαλοκται, etc.* Vide notata ad pag. 310. At cum idem Marcellinus, eodem anno quo Auctor Chronici, alterius terrae motus meminerit, quo Cybera Asiae civitas, aliquantaeque praedia demersa sunt, de isto videtur intelligendus idem Auctor Chronici. Alterius terrae motus sub eodem Augusto mentionem agunt Menaeus xxvi. Decembr. Prae caeteris autem terrae motibus qui Theodosio Juniore imperante acciderent, ille maxime insignis habetur, qui anno illius xxx. quatuor mensium spatio urbem concussit, qui is videtur qui *magnus* appellatur a Georgio Pachymere lib. ix. cap. xv. de quo Theophanes, Cedrenus, et alij.

Pag. 574. 9. Τὸ πάθος] Quippe litera Dominica erat G. Pascha xxii. April.

Pag. 574. 18. *Εκλειψις*] Istius Eclipsis meminere Rhulostorgius lib. xii. cap. viii. Marcellinus Comes, et Idatius. De eadem egit Jacob. Grandamicus iii. parte Chronol. Christ. pag. 122.

Pag. 574. 15. *Πλίνθια*] Plenta appellatur in Fastis Idatii, et in vet. Inscript. xl. 7. In Cod. Canon. Eccl. Afric. c. cxxvii. hic Consulatus ita signatur, P. C. Honorii xii. et Theodosii viii. At Can. cxxxvii. legitur ix.

Pag. 574. 16. *Αετίου*] Aëtii Praef. Urbi meminit Lex ult. Cod. Theod. de Caleis coctor.

Pag. 575. 2. *Καὶ Κωνσταντίου*] Holstenius et Fasti Voisiani, καὶ Κασταντος.

Pag. 575. 6. *Συναναγινώσκων*] Joannes Antiochenus de Theodosio Jun. Θεοδόσιος ὁ Βασιλεὺς χειρὶν εἰπὼν τοῖς πατριάρχαις, ἐπὶ λόγῳ λευθαρίου μετέβαλε τὴν γνώμην, Παυλίνου τε καὶ Πλακίου συναναγινώσκόντων αὐτῷ, οἷς καὶ ἀρχαῖς καὶ ἀξουσίας ἐχαρίσατο μεγάλας. Ubi minus recte dactylosimus Interpres, Paulino ac Placide magistris suis. Paulinum Theodosii συνανάτροπον vocat Georg. Monachus in Chron. MS.

Pag. 576. 9. *Ἡράκλειτος*] Leontius appellatur a Socrate lib. vii. cap. xxi. Theophane anno xi. Theod. Cedreno, Symeone Logoth. in Chron. MS. Manesse, etc.

Pag. 576. 18. *Εδυσώπει*] Hesychius: ποτιγιάται, δυσώπει, ἀκαλεῖται.

Pag. 577. 22. *Ελληδικήν*] Activam, Marcellin. Com. Ind. iv.

Pag. 578. 10. *Τῆς Κιστιόνης*] Constantinop. Christ. lib. i. sect. xxviii. n. v. ubi locus emendandum ex Scaligero, cum vox ἰδῶν deesset apud Raderum.

Pag. 578. 14. *Αθηναῖδα τὴν καὶ Εὐδοκίαν*] Nam utrumque nomen servavit, ut Auctor est Priscus in Gotthic. p. 69. Αθηναῖς ἢ καὶ Εὐδοκία· ἀμφοτέρως γὰρ ἐκαλεῖτο τοῖς ὀνόμασιν.

Pag. 579. 11. *Συναριστοῦντα αὐτοῖς*] Honore coenae dignatum, ut Tranquillus in Vespasiano cap. ii. honore mensae regalis, ut Ammianus lib. xv. loquuntur. Vide Gloss. med. Lat. in Conviva.

Pag. 579. 12. *Μάγιστρον*] Magistrum Officiorum, ut est apud Marcellinum, et in Lex ult. Cod. Theod. de Agent.

Pag. 579. 17. *Ἡμέρα Σαββάτου*] In ejusmodi statuarum dedicationibus sub Principibus Christianis ut plurimum deligebantur dies festi, neque tamen semper, ut ex hoc loco patet. Lex ii. Cod. de Statuis et Imagin. Si quando nostrae staturae vel imagines eriguntur, sive diebus, ut adolet, festis, sive

commenibus, adsit Judex sine adorationis ambitioso fastidio, ut ornamentum diei et loco et nostrae recordationi sui probet accessisse praesentiam.

- V 505. Pag. 579. 19. *Νίκη κατά Περσῶν*] Marcellinus Comes.
 Pag. 580. 6. *Πολλοὶ σεισμοί*] Marcellin. *terrae motus multis in locis fuit.*
 Pag. 580. 13. *Ἐπήρθη*] Socrat. lib. vii. cap. xxv. *ἐμνήσθη περὶ τὴν τρίτην καὶ εἰκοτὰ, Constantinopoli scilicet, cum Augustus Ravennae antea fuisset renuntiatus. Vide Notas Valerii ad hunc locum Socratis, et Gotthofredum in Chronol. Cod. Theod. hoc anno.*
 Pag. 580. 16. *Θεοδοσίου Ἀγ. τὸ ἰβ'.*] De hoc Consulatu egit Sirmondus ad Sidonium in Panegyrico Aviti, initio.
 P 574. Pag. 580. 18. *Ἰερίου*] De quo idem Gotthofredus in Protopographia Cod. Theod. De Thermis Theodosianis diximus in Constantinopoli Christ. lib. i. sect. xxvii. n. v.
 Pag. 580. 19. *Τὸ δημόσιον*] Constantinopol. Christ. lib. i. sect. xxvii. n. v.
 Pag. 581. 7. *Φλωρεντίου*] Quaedam Leges Cod. Theod. habent hoc anno P. C. *Felicia et Tauri.*
 Pag. 581. 10. *Καὶ Βάσσου*] Subscriptio Constitut. Theodosii et Valentiniani de iis qui ad Ecclesiae confugiant, in tertia Synodo: *Proposita Indictione xiiii. Pharmati mensis xii. Dat. Kal. April. CP. Antiocho V. C. et qui fuerit nuntiatus.*
 Pag. 581. 11. *Ἐν ἔτει α', etc.*] In quo quidem annorum calculo, ut et infra anno cdlxii. Christo xxx. duntaxat annos juxta veterum aliquot Patrum, atque adeo Africani sententiam, ut auctor est Hieronymus, adsignat: quo fit ut quas secundum illum calculum hic subinde inseruntur, ejusdem Africani esse existimare liceat, uti monuimus in Praefat. N. xxiii. Vide Grandamicum parte iii. Chronolog. Christ. p. 124.
 Pag. 582. 5. *Τὰ ὄρια*] Constantinopol. Christ. lib. ii. sect. x.
Ibid. Ἀγιλύς] *Ibid.* lib. i. sect. xxviii. n. i.
 Pag. 582. 7. *Ἀροβίνδου*] Holsten. *Ἀροβίνδα.*
 Pag. 582. 12. *Σιγισβούλδου*] Rectius editio Scaligeri, et Fasti Voßsiani, *Σιγισβούλδου*, qui Idatio et Victorio, et in Synodo Romana iii. cap. xvi. et xvii. *Sigisvultus*: Prospero et Senatori, *Sigisvultus*: Marcellino denique *Sigisvuldus* dicitur. Hic porro Consulatus sic notatur in Cod. Theod. P. C. *Isidori et Senatoris.*
 Pag. 582. 13. *Ἐπὶ τούτων*] Marcellin. Prosper. Id in annum cxxxvi. rejicit Socrates lib. vi. cap. xlv. *Isidoro et Senatore Coss.*
 Pag. 582. 15. *Ἐπέτελεσεν τοὺς αὐτοῦ γάμους*] Simili lo-

cutionis formula Marcellinus: *Valentinianus Caesar creatus, Theodosii Imp. Eudociam filiam sibi desponsavit.*

Pag. 583. 3. Τὰ τελεγή] Inde muri isti Theodosiani appellati, de quibus agimus in Constantinopol. Christ. lib. 1. sect. x. et xii.

Pag. 583. 12. Ἰωάννης] Marcellin. *Joannes natione Vandalus, Magisterque militiae, Arnegisici fraude in Thracia interemptus est.*

Pag. 583. 15. Ἀτίλας καὶ Βλίδας] De utroque Prosper anno cdxliv. Marcellinus Comes anno cdxliii. Jornandes cap. xxxv. etc. Sic porro Attilae nomen effertur etiam apud Procopium, Evagrium, et alios, qui Ἀτίλα in nummo a nobis descripto in Famil. Byzantin. apud Priscum Ἀτήλα apud Prosperum Athila et Athela indigitatur.

Pag. 583. 16. Πατέρων] Leg. Πατέρων ex Holstenio et Fastis. Vide Sirmondum ad Ennodii Diction. vii.

Pag. 584. 5. Ἐν τούτῳ τῷ ἔτει] Historiam hanc pariter narrat Cedrenus.

Pag. 584. 19. Κατὰ τῆς ἑαυτοῦ σωτηρίας] Jurare per salutem Imperatoris olim solemne, ut est apud Sozomenum lib. ix. cap. vii. Palladium in Vita Chrysostomi cap. xiv. Codin. in Origin. Constantinopol. p. 200. ut infinitos alios praeteream. Vide Notata ad Cinnamum pag. 483. et Gloss. med. Lat. in v. *Juramentum*, sub fin.

Pag. 584. 21. Καὶ ἐκέλευσεν] Cedren. *κελεύει τὸ μῆλον εἰσενεθῆναι*, quomodo vox postrema hic legenda.

Pag. 585. 3. Ἀποκτανθῆναι] Caedem Paulini ad ann. cxxi. refert Marcellinus: *Paulinus Magister Officiorum in Caesarea Capadociae, jubente Theodosio Principe interemptus est.* Perperam etiam scripsit Cedrenus hac ipsa nocte interfectum. Vide Codini Origin. Constantinopolit. p. 56.

Pag. 585. 7. Καὶ ἀπιούσα] Bis sacra loca adiit Eudocia, ut recte ait Evagrius lib. 1. cap. xx. ac primo quidem sub ann. V 506 DXXXVIII. ex quibus saltem redux erat anno sequenti. Marcellinus: *Eudocia uxor Theodosii Principis, ab Hierosolymis urbem Regiam remeavit, beatissimi Stephani primi Martyris reliquias, quas in Basilica S. Laurentii positae venerantur, secum deferens.* Quae quidem Protomartyris reliquiae revelatae fuerant anno xxi. Honorii, ut est apud Sozomen. lib. ix. cap. ult. in Chron. Idatii, et apud Theophan. an. xix. Eo autem concesserat ex voto, si filiam suam nuptam vidisset, ut scribit. Socratea lib. vii. cap. xlviij. Adde Theophanem an. xxvii. Theod. Anno sequenti, Paulino interfecto, secundum eundem Marcellinum, facultate a Theodosio impetrata, rursus eo concessit, ibique reliquium vitae exegit, ut narrat idem Marcellinus sub an. cxxlrv. in quem Auctor Chronici, quae Eudociae ob pomum Phryginum contingere,

conficit: non quod ea tum 'acciderint, sed quod isto anno Eudocia, cum ex iis minus se conjugii gratam animadverteret, sacra loca rursus adeundi facultatem ab illo obtinisset, ubi extremum diem obiit anno v. Marciani, ut est apud Theophanem, Cedrenum, et Symeonem Logothetam, proinde anno Christi cmliv. Indictione vii. At Cyrillus Scythopolitanus in Vita MS. S. Euthymii cap. xxv. ait obiisse xx. Octobr. Indict. xiv. quae in annum cadit cmlx. Ut porro complures Aedes sacras in Palaestina aedificarit, hisce verbis refert cap. xxxiv. *Η δὲ μακαρία Εὐδοκία Ἐκκλησίας μὲν ὅτι πλείστας τῶ Χριστῶ ἀποδόμησε, μοναστήρια δὲ καὶ πτωχεῖα καὶ γηροκομεῖα τοσαῦτα ἀπεργῆς ἐμῆς οὐκ ἔστι δυνάμεως ἀριθμεῖν.* Meminit praeterea idem Scriptor in Vita S. Sabae, Eudociae in Locis sanctis commemorantis, et ut cum eodem Sancto Euthymio conversata fuerit, enarrat.

P 575

Pag. 585. 9. *Ἐἶπεν ἐν τῷ βουλευτηρίῳ*] Deest vox ἐν. Vide Evagrium lib. i. cap. xx. et cap. xviii. ubi de hac sede.

Pag. 585. 13. *Στήλην Χαλκῆν*] Evagrius: καὶ εἰκόνι ἐκ Χαλκοῦ τεχνικῶς ἠσκευμένη παιδεις Ἀντιοχέων αὐτὴν τετιμηκασιν, ἣ καὶ μέχρις ἡμῶν σώζεται.

Pag. 585. 16. *Εἰς Ἱεροσόλυμα*] Evagrius lib. i. cap. xxi. xxi.

Pag. 585. 20. *Καὶ κτίσασα μνημα*] In aede S. Stephani, stadio ab Urbe, ab ipsa condita, ut est apud Evagrium cap. xxii. et Cedrenum pag. 337.

Pag. 586. 1. *Καὶ Νόμον*] Sic Cod. Vatic. non vero *Νόμον*, uti ediderat Raderus. Fasti etiam Vossiani, *Nomum*: Victorius, *Nomium*: Prosper, Senator, Marianus, Wigorn. *Nomium* vocant. Sed *Nόμιον* exerte appellat Priscus pag. 71. edit. Reg. quem Magistrum et Patricium fuisse ait. Idatius vero ex Cod. MS. ita hunc Consulatum consignat: *Valentiniano vi. et Actio ii.*

Pag. 586. 2. *Ἀεοντίου*] Scalig. *Ἀεοντίου*. Fasti Vossiani, *Actiou*. Idatiani, *Actio iii.* ubi Symmachum omittit, quem alii habent.

Pag. 586. 3. *Ἀλοντίου*] *Callepium* vocant Marcellinus, Prosper, Idatius, Victorius et Senator. *Ἀλύπιον* etiam habent Fasti Vossiani.

Pag. 586. 4. *Μαρκιανόπολις*] *Mysiae urbs a sorore Trajanæ Principis ita cognominata*, inquit Ammianus lib. xxvii. quam Scythae qui finitimi erant, ut ibidem et lib. xxxi. testatur, obtinebant, quamque ii Tiberio imperante rursus ceperunt, at Auctor est Simocatta. Ab ea Scythicae regionis proximitate pars illa Thraciae *Θράκη Σκυθίας*, in qua exstitit Aemostolus, dicitur in hoc Pasohali pag. 297. Marcianopolis in Aemimonte statuitur in Notitia Leonis Imp. una cum Hadrianopoli.

Pag. 586. 5. *Ἀναργύριος*] Marcellinus: *Arnegictus Magi-*

ser militiæ in Ripense Dacta juxta Utum amnem, ab Attila Rege, viriliter pugnans, pluribus hostium interemptis, occisus est. Priscus Rhetor: Τοῦτο μαθὼν ὁ Ορηνγίσκλος (leg. Αρν..) αὐτὸς γὰρ εἴχε τὴν πρὸς Θρακίῳ μέρει τοῦ ποταμοῦ φυλακὴν, etc.

Pag. 586. 6. Σεισμοὶ μεγάλοι] Marcellinus Comes.

Pag. 586. 9. Γέγονε γὰρ ἀπειλὴ μεγάλη] Ubi ἀπειλὴ idem valet quod φόβοι, in Chrysostomi Homilia inscripta, εἰς τὴν μνήμην τοῦ ἁγίου Βάσσου, quæ dicta dicitur εἰς τοὺς φόβους, ubi in contextu, τῶν φόβων ἀνάμνησις, seu terræ motus annua commemoratio, non istius cujus hic mentio, siquidem multo post V 507 Arcadium accidit: sed alterius, de quo alibi egimus.

Pag. 586. 11. Τῆς Λιτανίας] Ejusmodi Litanias in hisce terroribus attigit ibidem Chrysostomus: Τρεῖς δὲ παννυκτὶδα ἐπετελέσατε, καὶ τὴν πόλιν πᾶσαν τῇ βᾶσει τῶν ἁγίων ὑμῶν ποδῶν ἐξεκαθήρατε, τῷ περιπάτῳ τὴν ἀγορὰν ἀναμετρησαντες, καὶ τὸν αἶρα ἅγιον ἐργασάμενοι, etc.

Pag. 586. 12. Τρικόγχῳ] Constantinopol. Christ. lib. II. sect. IV. n. XI. lib. IV. sect. VII. n. I.

Pag. 586. 16. Πιστουμμανοῦ] Hanc vocem delet Holsteinius, quam habent Fasti.

Pag. 586. 17. Ἀστεριῶ] Ita Victorius et Senator. Fasti Vossiani, Ἀστοριῶ, et Asturio, Prosper, Marcellinus, Idatius in Fast. et in Chronico an. XVII. XIX. et XXVI. Theodosii Jun. (ubi Dux utriusque militiæ dicitur) et Victor Tunnunensis. Vide Sirmondum ad Ennodium lib. I. Epist. XXIV. et ad Sidonium lib. VII. Epist. V.

Pag. 586. 18. Μαρίνα] Vide Famil. Byzant.

Pag. 587. 1. Ἀβλίνου] Ita Victor Tunnunensis: at Cod. Vatic. Scaligeri edit. et Fasti Vossiani, Ἀβιηνοῦ, Abieno, Marcellinus, Avieno, Prosper, Idatius, Victorius et Senator habent. Vide Sirmondum ad Ennodii lib. I. Epist. V. et XII. et ad Sidonii lib. I. Epist. IX.

Pag. 587. 3. Δευτέρα Σύνοδος] Hanc in annum CDXLIX. rejiciunt Marcellinus et Prosper, Victor vero Tunnunensis in annum CDXLVIII.

Pag. 587. 16. Ἀλλάριχον] De quo passim Scriptores, et ex iis Catellus in Hist. Occitanica.

Ibid. Εἰς τὰς Γαλλίας] Cod. Vat. Εἰς τὰς Γαλλίους. Mox: προετέθησαν ἅμα ἀντὶ κατὰ Ἀττήλα. Raderio consentit Scalliger.

Pag. 588. 1. Τελευτᾷ καταφορᾷ αἵματος] Ita Jornandes de Rebus Getic. cap. XLIX. Theophanes anno IV. Marciani, etc. At Marcellinus Comes noctu mulieris manus cultroque confessum scribit.

Pag. 588. 4. Πρίσκος] Res etiam gestas Attilæ præter

Priscum alii sunt persecuti, Jornandes in primis, Evagrius lib. I. cap. XVII. Marcellinus Comes, Prosper, Theophanes, etc.

Pag. 588. 6. Κύρος] De quo consulendus Henric. Vale-
sius ad Evagrium lib. I. cap. XIX.

Pag. 588. 8. *Εἰς τὴν καρούχαν*] Leg. *προῆλθεν εἰς τὴν καρούχαν*. Alia proinde fuit carruca Praefecti Urbi a carruca Praefecti Praetorio, quae longe forte ornatu alteram excesserit, tametsi in Notitia Imperii Occidentalis cap. III. et IV. utraque simili delineetur. Porro Praefecti Praetorio carrucae mentio fit infra sub annum XVI. Zenonis, ut Praefecti Urbi sub ann. XIII. Arcadii. Trahebantur carrucae IV. equis in fronte dispositis, uti exhibentur in eadem Notitia. Theophanes describens adventum Heraclii in urbem Constantinopolitanam, confecto bello Persico: *Ἐφερον δὲ καὶ ὄχημα ὄπον ἐκαβαλίκευσαν οἱ πάλοι οἱ Βασιλεῖς μετὰ τεσσάρων τρόχων ἀγγοροδιαχρυσῶν, καὶ φάρια τέσσαρα μεγάλα καὶ θαυμαστά καὶ ὀλόλευκα σύροντες τοὺς τροχοὺς, ὅπως καθίσῃ ὁ Βασιλεὺς ἐπ' αὐτοῦ*. Adde Chrysostomum Homil. IV. de Misericordia Dei.

P 576

Pag. 588. 11. *Ἐσπερινὰ φῶτα*] De hisce luminibus quaedam adnotavimus lib. I. Constantinop. Christ. sect. XXVII. N. II. pag. 90. Caeterum infra mox lege, *ἐχόλωσεν*.

Pag. 588. 16. *Εἰς Σμύρνην*] Ita etiam Theophanes.

Pag. 588. 21. *ἤνεσαν αὐτὸν προσφωνήσαι*] S. Ambrosius lib. I. de Officiis Ministrorum, de se adhuc Catechumeno in Episcopum electo: *Ego enim raptus de tribunalibus, atque administrationis infulis ad Sacerdotium, docere vos coepi quod ipse non didici. Itaque factum est ut prius docere inciperem, quam discere*. Et pappulo ante: *Cum jam effugere non possemus officium docendi, quod nobis refugientibus imposuit Sacerdotii necessitudo*.

Pag. 589. 6. *Ἔως θανάτου αὐτοῦ*] Testatur Suidas vitam produxisse Cyrum usque ad tempora Leonis M.

Pag. 589. 7. *Ἀδύναται*] Cod. Vatic. *Ἀδύνηται*. Sic interdum variant Codd. MSS.

Ἰβὶδ. Τρωαδησιῶν ἐμβόλων] Constantinopol. Christ. lib. II. sect. III. n. III.

V 508

Pag. 589. 8. *Ἐπὶ χρόνον*] Legendum videtur *ἐπράτησαν γὰρ ἐπὶ χρόνον*, etc. ut anno CDXLVIII.

Pag. 589. 17. *Τούτῳ τῷ ἔτει*] Quaedam hoc loco habet Scriptor Chronici de morte Theodosii Jun. ab aliis indicta, vel certe minus explicata.

Pag. 589. 19. *Λευκοῦ ποταμοῦ*] Sic Cod. Vatic. sed legendum *Λύκων*, ut supra anno XII. Domitiani, fluvioli scilicet ita appellati, qui Urbem Constantinopolitanam praeterfluit, tametsi ita habeat Theodorus Lector Eclog. I. init. ubi perperam scribit Theodosium ad venationem egressum, *εἰς Λεύκιον ποταμὸν παραχθῆναι*, et sequenti nocte mortuum: cum Scriptor

Chronici duntaxat dicat, per eum fluvium in Urbem delatum. Lyci autem istius fluvii mentio praeterea habetur apud Simeonem Logothetam in Chronico MS. in Domitiano, Cedrenum in Claudio, Codinum de Orig. Constantinopol. Chrysoloram in Comparat. veteris et novae Romae, etc.

Ibid. Λεκτικίω] Addit Cedrenus, ἦτοι φορεῖω.

Pag. 590. 1. Ἐλεπεν αὐτῇ] Ita Cedrenus et Nicephorus Callist. lib. XIII. cap. LVIII.

Pag. 590. 3. Καὶ τῶν λοιπῶν συγκλητικῶν] Pulcheriam Senatus et omnium Ordinum consensu Imperium Marciano detulisse scribit Evagrius lib. II. cap. I. nulla Theodosii facta mentione.

Ibid. Εφάνη μοι] Cedren. ἐδείχθη μοι ὅτι σε δεῖ γενέσθαι Βασιλέα μετ' ἐμέ. Quae porro illa fuerint Marciani Imperii signa passim recitant Scriptores, Procopius lib. I. Persic. cap. IV. Evagrius lib. II. cap. I. Theophanes, Cedrenus, Logotheta, Zonaras, Manasses, Glycas, etc.

Pag. 590. 4. Καὶ μεθ' ἡμέρας] Δύο supplet Cedrenus.

Pag. 590. 6. Σπαθάριος] Chrysaphius Eunuchus, qui et Τζουμάς appellatus, ut est apud Theodorum Lectorem, vel Ζουμῆας, ut habet Cedren. et Βασιλέως ὑπερασπιστῆς dicitur Prisco in Legat. pag. 37. Vide Notas ad Zonarae Annal.

Pag. 590. 7. Πόρταν Μελαντιάδος] Constantinopol. Christ. lib. I. sect. XV. n. XV.

Pag. 590. 8. Ἀπὸ τοῦ Κερκεσίου] Legendum forte ἐξεργεῖτον, ut infra in Leone M. Nam a militibus praesertim Praetorianis fere semper, non vero a Factionibus Circensibus leuabantur Imperatores, id est, in clypeum efferebantur. Vide Grandamicum parte III. Chronolog. Christ. p. 125. ubi de Marciani creatione ex Chronico Paschali.

Pag. 590. 15. Καὶ Ἀδελφίου] Qui sub mensem Octobr. nondum notus erat Constantinopoli, ut colligitur ex Concil. Calchedonensi, quod initum dicitur sub VIII. Id. Octobr. *Consulatu Domini Marciani PP. Aug. et qui fuerit nuntiatus.*

Pag. 590. 16. Τῶν ἁγίων μ'.] Quae hic narrantur de Inventione Reliquiarum SS. XI. Martyrum, et de aede a Caesario Cos. et Praefecto Praetorio ibi extracta, videntur contigisse Sebastiae, non vero Constantinopoli, tametsi aedes S. Thyrsi in ea urbe extiterit. Nam Troadensium murorum Constantinopoli nulla, quod sciam, extat memoria apud Scriptores, qui ita appellati fuerint Sebastiae ex marmore Troadensi aedificati, quemadmodum Porticus Troadensis Constantinopoli.

Pag. 590. 20. Καισάριος] Quis hic Caesarius Consul et Praefectus mihi non liquet, cum hacce tempestate nullus in Faetis hac nomenclatura Consul occurrat. Alium enim prorsus a

Caesario, qui Praefectus Praetorio sub Theodosio M. et Consul cum Attico anno cccxci. evincit temporum ratio.

Pag. 591. 1. *Ετους υκβ.*] Vide Grandamicum parte III. Chronol. Christ. p. 127.

Ibid. Πουληγρία] De die et anno mortis Pulcheriae egimus in Familiis Byzantinis, ex Scriptoribus ibi laudatis, quos si consulisset Petavius lib. III. de Doctr. Temp. cap. XLII. non dixisset ita ambigue locutum Auctorem Chronici, ut nescias an nota illa temporis proxime adscripta ad Augustae mortem, an vero ad Inventionem Capitis Sacri Praecursoris referri debeat, cui omnino et unice convenire testatur Marcellinus Comes hoc anno, ubi hac Inventionem narrata, subdit, non indicato die, Pulcheriae obitum.

V 509 Pag. 591. 6. *Επὶ τῶν προκειμένων Πράξεων*] Historiam secundae Inventionis Capitis S. Joannis Baptistae in Emesena civitate facta, ab Abbate Marcello scriptam, edidimus post Tractatum de Capite ejusdem Sancti Praecursoris, ex God. Regio; quae quidem laudatur a Nicephoro Urano in Vita S. Danielis Jun. Stylitae. n. VII. cum versione Dionysii Exigui, a quo prima dicitur, quasi illam quae sub Theodosio M. contigit, non agnovit, licet alii tres Inventiones admittant, atque ipse Theodorus Studita ea Oratione quam *εἰς τὴν τρίτην εὔρεσιν τῆς τιμίας Κεφαλῆς τοῦ ἁγίου Προδρόμου* inscripsit, quamque edidimus post eundem Tractatum nostrum de his tribus Inventionibus, cum duabus aliis narrationibus de secunda.

P 577 Pag. 591. 9. *Τῆ μὲση ἑβδομάδι τῶν νηστειῶν*] Qui de Capitis S. Joannis Bapt. Emesae facta Inventionem scripsere, Marcellin. Comes, a quo ad XXIII. Februarii, Abbat. Marcellus et Auctor Chronici Paschalis, a quibus ad XVIII. ejusdem mensis refertur, hanc media Jejuniorum, seu Quadragesimae hebdomade, hoc anno huiusmodi. Cessa. contigisse volunt, quod a vero omnino alienum est. Anno quippe Christi Dionysiano, cclxii. quo, secundum Chronologos omnes, Vincemali et Opilionis Consulatus incidit, XVIII. vel XXIII. Februarii dies in hac septimana occurrere debuerint; quod fieri nequaquam potuit, cum eo anno Pascha XII. Aprilis extiterit, proindeque Dominica tertia et quarta Quadragesimae, quae Jejuniorum hebdomadem includunt, in VIII. et XV. Martii mensis inciderint, juxta observatam et receptam a Graecis magnam Quadragesimam. Sed an ista possint conciliari videamus, et an anni Epochā ab Abbate Marcello indicata cum XVIII. Februarii convenire queat, quo sacrum istud Caput e terrae sinu primum est erutum, et cum XXIII. quo in Monasterii Secretarium illatum est. Marcellus quidem et Chronici Paschalis Auctor hanc factam Inventionem aiunt anno Syromacedonum DCCLXIII. Indict. VI. imperantibus Valentiniano et Marciano, atque adeo Antiochenorum DI. anno, ut subdit idem

Scriptor Chronici. Cùm porro Syromacedonum Epochia vulgarem Christi Epocham cccxii. annis præcedat, illaque Kal. Octobris ineat, sequitur annum dclxxiii. incidere in mensem Octobrem anni Christi vulgaris cclii. mense vero Februario sequenti in annum Dionysianum cdlv. quo Pascha extitit xxiii. Martii, ac proinde media Jejuniorum septimana cœpit feria i. die xviii. mensis Februarii, qui eo anno xlix. dies habuit ob bissextum, desinebatque in Dominicam sequentem, xxiv. ejusdem mensis. Quae quidem quadrat omnino cùm Marcelli Narratione, scribentis, Uranium Episcopum Caput S. Joannis Baptistae ex loco ubi inventum fuerat, in Secretarium attulisse die Dominica xxiv. ejusdem Februarii mensis. Alia quippe fuit media Quadragesimae septimana apud Graecos, ab ea quam Latini *Medianam* vocant, cùm apud Graecos illa sit quae Medianam Latinorum praecedit. Quadragesimam quippe ii. aspiciatur a Feria ii. Sexagesimae, ita ut revera vii. septimanis illa constet, quarum quarta Dominica mediam Quadragesimae conficit, quae ideo *μέση τῶν νηστειῶν*, et *μεσονήστιμος* appellatur. Nam apud eodem Graecos, ut recte observat Aflatus, quaevis septimana novem accipit a sequenti Dominica: quod etiam firmatur ex Calendario Aethiopico apud Scaligerum, in quo media Quadragesima ad diem xxvii. refertur, qui *Mons Olivet*, ex Evangelio diei appellatur. Ex quibus omnino conficitur hanc Inventionem contigisse anno Christi Dionysiano cclv. non vero sequenti, ut velle videntur Marcellinus Comes et Auctor Chronici Paschalis. Nec refert quod haec Inventio ad Indictionem vi. a Marcellino et Auctore Chronici referatur: id enim intelligendum de translatione ejusdem Capituli S. Joannis ex Secretario, ubi primum depositum fuerat, in Monasterium Spelaei appellatum, ac postea aedificatum, quae factam fuisse xxvi. mensis Octobris, Indict. vi. anno (Syromacedonum) dclxxiii. recte scribit Auctor Narrationis istius Inventionis, a nobis olim editus. Quippe temporis plerique characteres quadrant in annum cdlv. Nam Indictio vi. mense Octobri hoc anno extitit, et annus Syromacedonum dclxxiii. hoc ipso mense initium sumpsit. Quadrat etiam (quicquid dicat Scaliger in Canonib. Isagogicis pag. 301.) annus Antiochenus di. qui inibat a mense Maio. At in anno S. Joannis Baptistae caede, quae contigit anno Christi xxxi. Augusti xxix. ad annum quo illius Caput inventum voluit, mense Februario anno dliii. putat Auctor Chronici annos cxxv. quibus si addantur xxxi. sunt anni cclvi. manifesto errore. Proinde ut hinc characterismus cum caeteris quadrat, pro *xxx.* legendum *viii.* pronam emendatione, ut fiat annus cdlv. mense scilicet Octobri. Quod vero Marcellino Comiti et Auctori Chronici Paschalis hallucinationis occasionem praebuit, id fuit, quod inventionem Capituli S. Joannis Baptistae cum illius Translatione in Monasterium

Spelaei confuderint, cum Inventio facta revera fuerit anno CDLII. Februarii XVIII. in Secretario vero depositio XXIV. ejusdem mensis, interim dum Ecclesia in qua deponeretur, esset aedificata, quod demum anno proximo contigit sub mensem Octobrem.

Pag. 591. 10. *Αντιοχέων φαΐ.*] Ad hunc locum consulendus praeter Scaligerum loco laudato, Petavius lib. x. de Doctr. Temp. cap. LXII. pag. 266.

Pag. 591. 11. *Αφ' οὗ ἀπετμήθη*] Emendat Anton. Allenus, *ἐφ' οὗ, ἐπεὶ ἐτμήθη*, quo postquam capite truncatus est.

Pag. 591. 14. *Βασιλεύοντος Ἀνθημίου*] Atqui hoc anno nondum imperabat Anthemius: sed anno proximo Consul duntaxat fuit.

Pag. 591. 15. *Οἶκος τοῦ ἁγίου Θωμᾶ*] Constantinopol. Christ. lib. IV. sect. v. n. XXXV.

Pag. 591. 17. *Ἀνθημίου*] Scaligeri editio, *Ἀνθήμων*, ut paulo ante.

P 578 Pag. 592. 1. *Μέσον τῶν δύο δαφνῶν*] In Campo Martii interemptum Valentinianum III. scribunt Victor Tunnunensis, Senator, etc. In Campo Martio, cum pro tribunali residens, concionaretur ad populum, Renatus Frigeridus apud Gregor. Turon. lib. II. Hist. cap. VIII. *Extra Urbem ludo gestationis intentum*, Idatius: In Palatio, Theophanes, Cedrenus, Symeon Logoth. et Zonaras. Duas vero istas lauros nemo ex iis attingit.

Ibid. *Βασιλεὺς Μάξιμος*] Vide Sirmond. ad Sidon. lib. II. Epist. XIII.

Pag. 592. 4. *Καὶ Ονωφίαν*] Solus Auctor Chronici Honoriam vocat, quam alii *Eudociam*, vel *Eudoxiam*: adeo ut binominem fuisse liceat existimare. Vide Fœmil. Byzant. p. 74.

Pag. 592. 6. *Ζωζιριχος*] Theophanes, Cedrenus, Zonaras, Glycas, Manasses, etc. *Γιζέριχον* vocant: *Γεζέριχον* Damascius in Vita Isidori.

Pag. 592. 9. *Οὐρανό*] Ita Marius Aventic. Scaligeri editio, *Ουρανοῦ*. Fasti Vossiani, *Βαρανοῦ*. Senator, *Joanne et Varari*: sed legendum *Varane*, ut apud Marcellinum et Victorem Tunn. tametsi ita praeferat ejusdem Senatoris Cod. Colbert. MS. praeclaræ antiquitatis. Idatius vero hoc anno habet, *Avito Aug. Cos.* de cujus Consulatu consulendus Sirmondæ ad Sidon. in Panegyrico ejusdem Aviti.

Pag. 592. 10. *Εφίλει τὸ Βένετον μέρος*] Ut Caracalla apud Xiphilinum, Justinianus apud Procopium lib. II. Peri. cap. XI. et Evagrium lib. IV. cap. XXXII. Focas apud Theophan. an. VII. et in Chronico Paschali an. I. Focæ, et an. XIII. Heraclii: quo etiam spectant quæ habet idem Theophanes anno IV. Justinii Jun. Caligula vero Prasinis, apud Dionysium lib. LVII. et Xiphilinum: Nero apud Suetonium cap. LXII.

Verus apud Capitolinum, Commodus et Elagabalus apud eundem Xiphilinum favisse dicuntur: Chosroes apud eundem Procopium loco laudato, quod Justinianum Venetae factioni favere accepisset, ipse Prasinæ favit. Denique Justinus Junior, cujus haec vox in Circo tumultuantibus Factionibus, ad Venetos, δ V 511
Ιουστινιανός ἐξελεύθησε, et ad Prasinos, *ὄμιν Βασιλεὺς ζῆ*, ut est in Chronico MS. ab Adamo ad Leonem Sapientem. Sed de ejusmodi Factionum fautoribus copiose egit Caesar Bulingerus lib. de Circo cap. XLVI.

Pag. 592. 11. *Κωνσταντίνου*] De quo Priscus: *Κωνσταντίνος τρίτον μὲν τὴν Τπάρχων λαχὼν ἀρχὴν, πρὸς δὲ τῇ Τπατικῇ ἀξίᾳ, καὶ τῆς Πατρικιοτήτος λαχὼν ἀρχὴν.*

Pag. 592. 17. *Αἰών*] Cogn. *Magmus*, et *Μακέλλης*, ob caesum Asparem: quomodo Julius Capitolinus Macrinum Imperatorem ait a servis suis, non *Macrinum* dictum, sed *Macellinum*, quod *macelli specie domus ejus cruentaretur sanguine verularum.*

Pag. 593. 1. *Αἰόντος*, etc.] Ita Marcellinus, Senator, etc. Victor Tunnunensis Leonem Augustum Consulem solum habet: Idatius ex Cod. MS. perperam hos Coss. in sequentem annum rejicit.

Pag. 593. 2. *Ρεκιμέρου*] *Patricio et Ricimero*, seu *Recimere Coss.* apud Marcellin. Victorem Tunnunensem, Victorium, Senatorem, etc. Fasti Idatii MSS. *Rechemero, et qui de Oriente.* Is fuit Patricius Asparis filius.

Pag. 593. 4. *Αύγουσταῖον*] Constantinopol. Christ. lib. III. sect. XXIII.

Pag. 593. 7. *Τὴν μεγάλην Κιστέρναν*] Ibid. lib. I. sect. XXVII. n. IX.

Ibid. *Παλαιοῦ τειχους*] Ibid. in Orig. Byzant. sect. VII.

Pag. 593. 9. *Απολλωνίου*] Sic Fasti. *Apollinarem* perperam vocat Marius Aventic.

Pag. 593. 10. *Σεвериανου*] Idatius, *Severiano, et qui de Oriente*, qui fuit Dagalaifus. Istius Severiani meminit, ni fallor, Damascius in Vita Isidori apud Photium pag. 1071. *Severianus* dicitur Marcellino, Victori Tunn. Victorio, Senatori, etc.

Pag. 593. 11. *Καὶ Σεργεντίου*] Cod. Vatic. et Scalig. *Σεργεντίου.* Sed legendum *Σεβερινου*, ex Vict. Tunn. quem Hilarus Papa, Idatius, Victorius et Senator *Severum* vocant. Marcellinus Comes *Leonem solum Cos.* hoc anno habet.

Pag. 593. 12. *Βιβιανου*] Marius Aventic. Victorius et Senator, *Basilium et Vivianum*: Idatius, *Basilium et Gadaifum*: Marcellinus Comes, *Vivianum et Felicem*: denique Victor. Tun. *Leonem Aug. II. et Vivianum* hoc anno legunt. Sed hic duos

Consulatus confudit Victor. Vide Sirmondum ad Sidorii lib. i. Epist. ix. et Bagium in Prolegom. ad Dissert. Hypot. n. xxxvii. Pag. 593. 16. Ρουσιανου] Ita Marcellianus et Marius Aventic. quem alii Rusticum vocant.

Pag. 594. 2. Τὰ μαρτύριον] Quod Μάνδραν peculiariter nomenclatura appellarunt, uti observamus in Gloss. med. Græc. cit. in v. Μάνδρα.

Pag. 594. 4. Ολίβριος] De quo in Famil. Byzant. pag. 74.

Pag. 594. 7. Τὴν Εὐφημίαν] Constantinopol. Christ. lib. iv. sect. vii. n. xiii.

Pag. 594. 9. Αρεοβίνδου τοῦ μονομαχίσαντος, etc.] Singulare istud Areobindi certamen sic describit Anonymus in Chronico MS. ab Adamo ad Leonem Sapientem, in Theodosio Junioris: *Ἐπίλειος δὲ ὁ Βασιλεὺς Περσῶν κατὰ Ρωμαίων ἐπέστειλε δὲ καὶ Βασιλεὺς Προκόπιον στρατηλάτην κατ' αὐτῶν. Οὗ δὲ Περσῶν Βασιλεὺς δηλοποιεῖ Προκοπίω, ὡς ὅτι ποιεῖ πάντα εἰρήνης μετὰ Ρωμαίων ἐπὶ πενήκοντα ἔτη, ἰδὼν ἠτήθη ἐν προβάλλομαι Πέρσῃν εἰς τὸ μονομαχεῖσαι· εἰ δὲ ἠτήθη κατ' αὐτοῦ ὁ ἀπ' ἡμῶν μέλλων μονομαχεῖν, αὐτὸν λαμβάνειν μέχρι πενήκοντα πενήκοντα, καὶ τὰ ἐπ' ἔτους δῶρα. Πάντα ταῦτα ἀποδείξαντες, ἐπῆλθεν ὁ Πέρσης. Οὗ δὲ στρατηλάτης ἀπέστειλε τὸν Αρεοβίνδον Κομητὰ Φαιδρατίων· καὶ ἐπῆλθον Ἴνοκλοι καὶ Ἰριππαι, τοῦ Αρεοβίνδου σφικιστρὸν κατέχοντος, καὶ πρώτου τοῦ Πέρσου δαμάσαντος κατ' αὐτοῦ, καὶ πλαγιάσας ὁ Αρεοβίνδος, ἐσώκισεν αὐτὸν τῷ σωλάτρῳ, ὃ ἐκρίβητο, καὶ κατενεγκῶν ἐκ τοῦ ἔγκαι, ἔφαξε· καὶ ἐποίησε πάντα εἰρήνης ὁ Βασιλεὺς Περσῶν. Ἐσελεύθει δὲ ἐν τῇ πόλει Αρεοβίνδος καὶ μεγάλως περὰ τοῦ Βασιλέως ἀποδεχθεὶς, προήχθη Τυατος. Idipsum verbis aliis narrat Georgius Hamartolus, cujus locum attulimus in Glossar. med. Græc. cit. in v. Σῶκος, et Cedrenus p. 341. Huc porro respexit Theophanes an. xiv. Anastasii, ubi de Areobindo Dagalaiphi*

V 512 filio, qui Consul ordinarius fuit: *Τούτου πρὸς πατρός ἐγένετο πάμπρος Αρεοβίνδος, ὁ κατὰ τὸν Θεοδοσίου χρόνον εὐδοκμήσας κατὰ Περσῶν. Loco autem Chronici MS. allata, Areobindus Comes Foederatorum indigitatur, id est Gothorum: nam et ipse Gotthus erat, ut satis indicat idem Georg. Hamartolus. Vide utramque Glossarium, ubi de hac dignitate.*

Pag. 594. 11. Αρμεναρίχον] Ita Candidus apud Photium, quem alii *Hermenerichum*, vel *Hermenericum* vocant. Vide Epistolas Hilari Papæ, et stemma Asparis in Famil. Byzant. pag. 79.

Pag. 594. 14. Ἐπὶ τῆς βαθείας] Scaliger enim nota mendæ Βασιλείας ediderat. Est autem Βαθεία imago pars Circi, quæ vallis nomine interdum donatur apud Ovid. Lucanum et Claudianum. Nam, ut est apud Dionem Chrysostr. in Euboico, τὸ

θεατρὸν ἐστὶν ὡσπερ φάρμαξ κοιλόν, πλὴν οὐ μικρὸν ἐκατέρωθεν, ἀλλὰ στοργγύλον ἐξ ἡμίσους.

Pag. 594. 15. *Εσκέλλησθν*] Sic Cod. Vatic. Sed leg. *ἐσκέλιων*; *σπυριαντὸν*, seu arreptum per cura in fundam Circensis flexus deiecit. Psalm. cxxix. *Ὅτι τινες διέλογισαντο ὑποσκελισσαι τὰ διαβήματα μου, qui cogitaverunt supplantare gressus meos*: ubi Chrysostomus, *ἐκνήσαν ὑπερήφανοι παγίδα μοι, καὶ ὀφθαλμοῖς διέτειναν παγίδα τοῖς ποσὶ μου*. Nec est quod *πεδίων* legendum censeat Raderus; pro *καίδιον*, quomodo etiam praefert Cod. Vatic. quae postrema vox famulorum significat, ut apud Latinos, *Puer*.

Ibid. *Ἐπι πρόσωπον*] Amphilochius Orat. de Poenitentia p. 104. *ἄνωθεν κάτω ἐπικέραλα ἐν τῶν οὐρανῶν κατακρημνίδως*; etc.

Pag. 594. 16. *Ὀίκων τοῦ Στευδίου*] Constantinopol. Christi lib. iv. sect. iv. n. xv.

Pag. 595. 1. *Ἐκίησαν*] Meminit istius incendii Priscus Rhetor pag. 43. edit. Reg. et Evagrius lib. xi. cap. xiii. de *ταῖς* anno consentit Marcellinus Comes, quod a Theophane et Cedreno refertur sub ann. v. Leonis. Sancti autem Martiani Festum agunt Graeci n. Septembris, contra quam Latini, qui xvii. Augusti. De eo porro incendio intelligendus etiam Candidus apud Photium, ubi narrat multam in eo retinendo ab Aspare navtam operam. Nam anno xii. quod aliud incendium accidit, extinctus erat Aspar.

Pag. 595. 4. *Μόνου*] Sic etiam Marcellinus, Victor. Turi. Victorius, Senator, etc. *Tacianus*, vel *Tullianus*, Leoni adjungunt Anonymus Cuspiniani, et Marius Aventic. Hujus Taciani meminit Priscus pag. 43. *ἐν τῇ τῶν Πατριῶν ἀξιῶ καταλεγόμενον*.

Pag. 595. 5. *Ἰωάννου*] De quo Theophanes anno viii. Leonis.

Pag. 595. 6. *Ἰσκάδιος*] Scaliger *Ἰσκάδιος* hic edidit. Infra tamen *Ἰσκάσιος* legit. Vide Theophanem an. xii. Cedren. an. x. Leonis, et Manassem.

Pag. 595. 7. *Κυεσάριος*] Quaestorem fuisse Antiochiae scripsit Cedrenus. Unde infra pro *κίητωρ*, legendum *Κυιαστώρ* censebat Holstenius, quod forte idem sit *κίητωρ* et *ολιήτωρ*. Certe Quaestores in Provinciis fuisse constat: sed cum *Isocsius* dicat una cum Praefecto Praetorio se jus dixisse, in dubium venire potest an Constantinopoli, an vero Antiochiae, cum Praefectus Praetorio etiam in sua Provincia vel districtu jus diceret.

Pag. 595. 14. *Ἰάκωβος*] Jacobi istius Archiatrī meminit Marcellinus Comes ad annum cmlxxi. quem natione fuisse Achivum ait. Illius quippe pater *Ἠεψυχῆς*, Medicus, patria

Damascenus, cum Rhodum, indeque Drepanum in Argivorum regione venisset, uxore ibi ducta Jacobum peperit: qua relicta, per xix. annos peregrinatus, illaque interea alteri nubente, Constantinopolim rediit: quo cognito, Jacobus ad eum accessit, ubi Medicinae studium auspicatus, sub Leone Imp. inclauit. Ita Suidas, qui alium statim Jacobum, qui ἀπὸ Λαμασκοῦ εἴλεκε τὸ γένος, insignem pariter medicum memorat: cujus etiam meminit Damascius apud Photium pag. 1051. qui quidem non alius est a Jacobo qui Psychristus dictus est. [Qui quidem ψυχόκριστος semel ac iterum in eodem Suida edito appellatur, tametsi duo Codd. Reg. priorem lectionem praeferrant, ac tueantur. *Ex Addendis.*]

- Pag. 595. 20. Εξεασθῆναι παρὰ Συγκλήτου*] Id nempe fere semper obtinuit apud Romanos; ut Senatores et summae dignitates non nisi ab ipso Senatu, vel a Praefectis Praetorio
- V 513 aut Urbi in causis criminalibus audirentur. Narrat Spartianus Severum Imp. dum Commodus imperante Siciliam Proconsul regeret, quasi de Imperio vel Vates vel Chaldaeos consuluisse, reum factum, apud Praefectos Praetorio, quibus audiendus datus fuerat, absolutum esse. Idem factus Imperator, fieri Senatusconsultum coëgit, ne liceret Imperatori, inconsulto Senatu, occidere Senatorem, ut Auctor est idem Spartianus. Alexander Severus idcirco Senatores esse voluit Praefectos Praetorio, ne quis non Senator de Romano Senatore iudicaret. Ita Lampridius. Idem Spartianus scribit dixisse Hadrianum Imp. se nunquam Senatorem nisi ex Senatus Sententia puniturum. Ex Constitutione Constantini Magni, quae habetur in Leg. i. Cod. Theod. de Accusat. et in Leg. i. Cod. Justin.
- P 580 Ubi Senator in criminalibus causis indistincte Legibus publicis subduntur Senatores, nulla iis indulta fori praescriptione. Ex Lege vero Valentiniani et Valentis, quae est iv. Cod. Theod. de Jurisd. Senator, si in eum ageretur, coram Praefecto Urbi duntaxat conveniri poterat, scilicet in civilibus causis. In criminalibus autem ita jus fuit ex Leg. xiii. quae est Gratiani et Valentiniani Imp. eodem Cod. de Accusat. ut si Senator in Provincia criminis reus accusaretur, Judex Provinciae de causa cognosceret, nihil tamen de capite decerneret, verum vel ad Principem referret, vel ad Praefectum Urbi, ex suburbanis Provinciis: de caeteris autem ad Praefectum Praetorio, ita tamen ut in iudicando quinque Senatores ei sociarentur: quod ac statuit Honorius Imp. in Leg. ult. de Jurisd. ac observatum in Iudicio de Basilio et Praetextato apud Senatorem lib. iv. Variar. xxii. licet ex Lege Valentiniani Senioris, quae est ii. eodem Cod. de Exhib. reis, de Senatoribus ordinarios Iudices ne cognovisse quidem posse videatur: denique Lege Zenonis ad Praefectum Praetorio, Cod. Justin. ubi Senatorem

summae dignitatis, in quibus Quaestoriam refert, a solo Principe, vel ab eo cui negotii audientiam vice sua sacris apicibus mandaverit, in causis criminalibus audiri poterant. Atque hinc patet cur Psychristus erga Imperatorem institerit, ut Isocasius coram Praefecto Praetorio audiretur.

Pag. 595. 20. *Καὶ εἰς τὸν Ζεύξιππον προσενεχθεῖς* [In textu restitue litteras inter imprimendum interceptas] Atqui Zeuxippus Balneum publicum fuit, proinde nec locus idoneus ubi reus audiretur. Sic sane apud Theophanem et Georgium Monachum legimus Constantium Augustum Hermogenem ob Paulum Sede Antiochena pulsum Constantinopolim εἰς τὸ κατὰ τὸν Ζεύξιππον λουτρόν evocasse, quasi cum illo de re aliqua vellet colloqui. Ita Menam Praefectum Vigilum in ipso Hippodromo examinatum tradit Scriptor anno viii. Leonis.

Pag. 596. 3. *Διελάλησεν*] Vox Jurisc. Graecorum. Vide Gloss. med. Graecit. in *Διαλαλιά*.

Pag. 596. 7. *Ἀλλὰ δίκη*] Hanc vocem *δίκη* expungit Holstenius, tametsi habeatur in Cod. Vatic.

Pag. 596. 14. *Θεῖον αὐτοῦ νόμον*] Extat in Leg. Ubi, Cod. de Feriis. Vide Brissonium ad Leg. Dominico, de Spectaculis pag. mihi 27. Idipsum observant Theodorus Lector Ecl. i. et Nicephorus lib. xv. cap. xx.

Pag. 596. 17. *Τούτῳ τῷ ἔτει*] Immo, si Marcellinum audimus, Asparis et filiorum caedes contigit Ind. ix. an. cdlxx.

Ἰβίδ. *Τυραννίδα μελετήσας τις*] Atqui Asparem Leonis Imp. jussu in Palatio spadonum ensibus occisum scribunt Marcellinus, Candidus, Damascius in Vita Isidori, Procopius lib. i. Vandalic. cap. vi. Evagrius lib. ii. cap. xvi. Theophanes, Jordanes, et alii. Proinde ita emendanda censebam haec verba: *Τούτῳ τῷ ἔτει τυραννίδα μελετήσαντα Ἀσπαρα τὸν Πατριῆιον, καὶ πρῶτον τῆς Συγκλήτου, ἐφόνευσεν, nempse idem Leo. Caedem Asparis paullo aliter recitat Nicephorus lib. xv. cap. xxvii.*

Pag. 597. 2. *Ὀστρος*] Qui *Ὀστρις*, Theophani.

Pag. 597. 4. *Ἐκόπησαν*] Forte *ἐκοπήσαντο*. Vocem *κόπτειν* non semel usurpat Scriptor, quomodo dicimus, *tailler en pièces*, delere, pag. 337. a. *καὶ ἔκοψε πολλούς*. Μοχ, καὶ V 514 *γέγονε διακοπή*. Vide Gloss. med. Graecit. in *φονοκόπιον*.

Pag. 597. 8. *Νεκροῦ οὐδεὶς φίλος*] Proverbium sat vulgare, cujus tamen non meminisse Paroemiographos est mirandum.

Pag. 597. 13. *Ἐφάνη ἐν οὐρανῷ*] Id ad annum Leonis ix. refert Theophanes. Georgius Monachus in Chronico MS. *ἐφ' οὗ (Λέοντος) σημειῖον ἐφάνη ἐν τῷ οὐρανῷ νεφέλη σαλπυγοειδῆς ἐπὶ ἡμέρας μ*.

Pag. 597. 16. *Ἐβασίλευσεν Ἀνθήμιος*] Marcellin. Senator,

Maris Aventic. Evagrius lib. ii. cap. xvi. Theophan. an. viii. Leonis, Cedren. etc.

Ibid. Καὶ ἀνήλθεν εἰς Ρώμην] Is nempe natione Graecus fuit: unde Ennodio in Vita S. Epiphaniī Episcopi Ticinensis, et lib. i. Epist. vii. *Graeculus*, et *Graecus Imperator* dicitur. Sed et Constantinopolitanum fuisse testatur Sidonius in ejus Panegyrico:

— Tu tali civis ab urbe

Procopie genitore micus, etc.

Non mirum igitur si Constantinopolitanus et Constantinopoli degens aedem S. Thomae in ea urbe aedificavit. Quanto vero apparatu ac cultu exciperentur ejusmodi in Provinciis laureatae Imperatorum imagines, docemur praesertim ex Chrysostomo et Severiano, locis allatis in Gloss. med. Graecit. in v. *Αεφάρον*, et in Appendice.

Pag. 597. 20. *Μόνου*] Ita Marcellinus, Victorius, Senator, etc. *Leonem* iv. *Cos.* adjungit Victor Tunnunensis.

Pag. 598. 2. *Βορβαβίλου*] Cod. Vat. *Βορβαβίλου*.

Pag. 598. 8. *Διψήριχος*] Ita praefert Cod. Vat. et Scalligeri editio, ubi *Πυψήριχος* ediderat Raderus. *Deusicem* vocat Marcellinus, qui id refert ad annum seq. *Σεργήτιχ* dicitur Prisco pag. 44. 45. ed. Reg. ubi hoc bellum describit: ex quo emendandus Scriptor Chronici.

Pag. 598. 4. *Τὸ Ἀναγίστου*] Is Magister militum per Thracias Arneglailo Magistro successerat. Illius praeterea meminit Suidas in v. *ὑποστάς*.

P 581 Pag. 598. 6. *Φυλόμακρον*] Constantinopol. Christ. lib. i. sect. xv. n. i. et lib. ii. sect. i. n. xvi.

Pag. 598. 9. *Ζήνωνος καὶ Μαρτιανῶ*] Ita in L. xxxi. et xxxv. Cod. de Episcop. et Cleric. ubi Franc. Pithoeus monet legi in vet. MS. *Zenone et Marco*. Marcianus vero Consul, sed solus, habetur in subscriptione Legis xxxiii. ut idem Pithoeus monet. Marcianum porro bis Consulatum gessisse sub Leone docent Fasti, anno scilicet illius xii. et xv. nisi *Marcus* alius fuerit a *Marciano*, quod vix putem: nam Lex xxxiv. et xxxv. subscribuntur pariter *Marco Cons.* ut xxxii. *Mar. Cons.*

Pag. 598. 10. *Ἐβρεξέη*] Id ad Indict. x. refert Marcellinus, subditque istius metuendi cineris memoriam quotannis a Byzantinis celebrari viii. Id. Nov. quod rursum ait in Anastasio ad Consulatum Pauli et Musciani: tametsi apud Scriptorem Chronici cinerem istum contigisse xi. Novembr. legatur, quem ad hunc annum pariter revocat Cedrenus, contra quam Theophanes, qui ad annum xvii. Leonis. Illius etiam meminit Glycas.

Pag. 598. 12. *Καὶ λέγοντες, ὅτι, πῶς*] Addidimus *ἡ*, ex Cod. Vatic. et Theophane. Theodorus Lector Ecl. i. *Ἐ*

δὲ τούτω πρὸ χρόνου, ἢ κόνις κατήλθε μηνὶ Νοεμβρίῳ, πυρρακτούντων νεφῶν φανέντων τῶν ἐν οὐρανῷ πρότερον, ὡς πάντας τοὺς ὀρώμετας λέγειν οὐρανόθεν κατενεχθῆναι. Theophanes: καὶ πάντες ἔλεγον ὅτι πῦρ ἦν, καὶ ἐσβέσθη, καὶ γέγονε κόνις τῇ Θεοῦ φιλονεικίᾳ, propius ad mentem Auctoris. Adde Cedrenum an. xvii. Leonis, et Chron. MS. Symeonis Logoth.

Pag. 598. 15. *Ἐμπρησμός μέγας*] Aliud videtur incendium, quod descriptum diximus ab Evagrío lib. ii. cap. xiii. de quo praeterea Theodorus Lector Ecl. i.

Pag. 598. 17. *Πέραν εἰς τὸν ἄγιον Μάμαντα*] Constantinopolis Christ. lib. iv. sect. xii. n. iii. et sect. xv. n. xxv. ubi de aede sacra et Palatio S. Mamantis.

Pag. 598. 20. *Γορδιανοῦ*] *Jordane*, apud Marcellinum et Senatoream, ubi Cod. MS. Colbert. *Jordannem* praefert. *Jordano*, apud Victorium et Marium Aventic. Perperam *Joanne* apud Victor. Tunnun.

Pag. 599. 1. *Καὶ Προβianoῦ*] Ita Marcellin. Victorius, Senator. Perperam *Probino* Marius Aventic. qui Leonis Augu- V 515
sti v. Consulatum esse ait, quem caeteri iv. dicunt, nempe cum iv. cum Anthemio gessisse scribat, qui solus Cos. fuisse aliis dicitur.

Pag. 599. 8. *ΜαρμIANOῦ*] Sic rursus Marcellinus, Victorius et Senator. Victor Tunnun. *Leone vi. et Probino Cos.* Marius Aventic. *Festum* duntaxat Cos. memorat.

Pag. 599. 6. *Ἄτων νέος*] Quem avus Leo paullo ante obitum Imperatorem dixerat, cum Zenonem generum, nisi plebs repugnasset, sibi successorem deligere statuisset, ut scribit Candidus.

Pag. 599. 7. *Ἄλωνος νέου μόνου*] Quo quidem anno προελθὼν ὡς *Ἰταρὸς ἐτελεύτησεν*, inquit Theophanes.

Pag. 599. 8. *Ὀνέος ὁ Ἄτων*] Haec paullo sunt intricatiora. Theodorus Lector ait Zenonem a filio coronatum Imperatorem in Circo, ἐν τῷ καθίσματι τοῦ Ἰπποδρομίου, Verina et Ariadne impellentibus. Theophanes id mense Febr. actum scribit. Propius vero ad mentem Scriptoris Chronici Alpharaijus in Dynast. ubi sic ait: Cum puerulus esset (Leo) deceptus ipsam mater ipsius, dicens ipsi: Cum accesserit Zeno pater tuus ad ministerium exhibendum, oportet te ipsi honorem deferre, tecumque una in solio collocare, diademate tuo capiti ipsius imposita. Facienda igitur puero, prout ipsi dixerat mater ipsius, sedit una cum ipso in solio Zeno. Paucis autem elapsis diebus puer morbo contracto mortuus est, suspectos habentibus hominibus parentes ipsius, illos scilicet ipsi mortem conciliasse, quo soli imperarent. Subdit Candidus, post Leonis Magni excessum, Zenonem a filio Leone, *συναρτίως τῆς βουλῆς* dictum fuisse Imperatorem. Nec dissentit omnino Procopius lib. x. Vandal. cap. vii. qui ob teneram Leonis aeta-

tem *ξυμβασιλέα* Zenonem ascitum ait. Quae autem de suppositio Leone scribit Victor Tunnunensis, et ex eo Mellitus in Brevi Temporum MS. fidem non merentur. Certe ita *ξυμβασιλεύς* ascitus est Zeno, ut Leo primus semper in Edictis nominatus legatur, ut colligitur ex Inscriptione Legis xi. Cod. de Legib. et Constitut. *data x. Kal. Maii, Leone Juniore A. Cons.*

Pag. 599. 12. *Κοδιωσενός*] *Κονκουσενός* hic legit Holsten. *Ταρασικοδίσια Ρουσουβλαδεώτου υιός* dicitur Candido apud Photium Cod. LXXIX. *Ταρασικοδίσιος*, Agathiae lib. iv. *Τρασκαλισσαίος*, Theophani anno vii. ejusdem Zenonis: *Αρικμήσιος*, Evagrio lib. ii. cap. xv. Vide eundem Evagrium lib. iii. cap. viii. In Catalogo Imperatorum hic edito pag. 411. *Αξέφα* et *Αγόνατος*, in Catalogo vero edito a Leunclavio lib. ii. Juris Graecorum. *Αγόνατος* duntaxat cognominatus dicitur, quod *patellas in genucula non habuisse, sed mobiles fuisse perhiberetur, ut etiam curru velocissimo ultra modum hominum haberetur, ut ait Anonymus Valesianus.*

Pag. 599. 15. *Νεστοριανός*] Nescio an istius Historici alii meminerint.

Pag. 599. 18. *Ζήνωνος Αγούστου*, etc.] Haec verba delet Holstenius, ponitque *άνύπατα*.

Pag. 600. 2. *Αρμάτου*] Addit idem Holsten. *μόνου*, deletque vocem *Βασιλίκου*, quia forte Basilisci post tyrannidem nomen e Fastis erasum.

Pag. 600. 3. *Βασιλίκου και Αρμάτου*] Haec pariter delet Holstenius, ponitque *άνύπατα*. Cui consentit Marcellinus, scribens hunc annum *sine Cos.* fuisse. Apud Victorium vero, Marium Aventic. et Senatorem hic annus ita consignatur: P. 582 C. *Basilisci ii. et Armati*. Victor denique Tunnun. ad hunc annum haec adscribit: *Inter haec quae gesta sunt, quia nullus Cos. accessit, et Basiliscus tyrannus a Consulatu recessit, Armatus Cos. praesenti anno Cos. remansit.*

Pag. 600. 4. *Αιτηθείς πράγμα*] Glycas: *ώς παρά γνώμην αυτής βασιλεύσας.*

Pag. 600. 6. *Καὶ φοβηθείς*] Damascius in Vita Isidori δειλὸν τῇ φύσει Zenonem fuisse tradit. Contra, Anonymus Valesianus ait *Zenonem fuisse Isauriae nobilissimum, quique dignus esset filiam Imperatoris accipere, exercitum in arma, ac in Republica omnino providentissimum.*

V 516 Pag. 600. 7. *Ωκεῖ*] Cod. Vatic. *οικεῖ*.

Ibid. Ποιήσας πρόκεσσον] Jornandes de Regnor. success. *Dum processibus Chalcedone degeret.* Vide utrumque Glossar.

Pag. 600. 9. *Ὡς ἦν ὁ Βασιλεύς*] Videtur legendum *ἀφ' ἧς*, ut est apud Procopium lib. i. Vandal. cap. vii. *εἰς Ἰσουλαν, ἀφ' ἧς δὴ ὄρωατο, διαφυγόντος*, id est, *unde ortus fuerat*, ut scribit Victor Tunnunensis. Perperam vero fugiasse Zeno-

nem *εἰς Συρίαν* scribit Theophanes, et ex eo Symeon Logotheta, pro *εἰς Ἰσχυρίαν*. Anonymus Valesianus: *Huic insidiator Basiliscus ipse primus Senator: quo cognito Zeno cum aliquantis divitiis petiit Isauriam*. Chron. MS. ab Adamo ad Leonem Sapientem, *ἔφρουγε ἐν Ἰσχυρίᾳ εἰς τὸ φρούριον ὄχυρόν*. Hanc Zenonis fugam, ut et reditum respexit Ennodius in Panegyrico dicto Theodorico Regi: *pulsa est extemplo Principalis urbe reverentia, et in vacuam possessionem nullo ascitus sanguine tyrannus accessit, qui aula potitus, desinivit, postquam metu hostes suos debellaverat, nihil superesse quod gereret: cum animos tuos sine annorum suffragio impulit lux naturae, ne aut causa melior te coramposito subjaceret, aut non beneficium necessitatis tempore redderes, quod pacis acceperas. In ipsis congressionis tuae foribus cessit inuasor, cum profugo per te sceptrum redderentur, de salute dubitanti*. Ex quibus patet in ea expeditione Zenoni auxiliatum Theodericum, quandoquidem restituti Zenonis laudem integram ei adscribit Ennodius; quod exerte firmat Anonymus Valesianus, ubi de Zenone: *Deinde misit ad Civitatem Novam, in qua erat Theodericus Rex Gothorum filius Walameris, et eum in solatium sibi adversus Basilicum objectans militem post biennium veniens, obsidens civitatem Constantinopolim*. Infra: *Zeno itaque recompensans beneficiis Theodericum, quem fecit Patricium et Consulem, donans ei multa, etc.*

Pag. 600. 13. *Εὐθέως προσεγείλατο*] Immo invita Verina Basiliscus jam antea *τῆς βασιλείας ἐκτόπως ἐρῶν*, ut testatur Procopius lib. i. Vandalic. cap. vi. Imperator dictus et renuntiatus est a Senatu, cum illa generum suum Zenonem per fraudem in fugam egisset, quo Patricium Magistrum, quocum consueverat, ad Imperium proveheret: ita Candidus *In Campo* acclamatum scribunt Theodorus Lector, Theophanes et Cedrenus.

Pag. 600. 17. *Ἐστειπεν τὸν υἱὸν αὐτοῦ Μάρκον εἰς Βασιλέα*] Atqui primo Caesarem, tum Imperatorem filium Marcum dixit Basiliscus, ut exerte scribit Candidus: quod etiam testantur Basilisci literae apud Evagrium lib. iii. cap. iv.

Pag. 600. 19. *Ἰλλου μόνου*] Marcellinus, Victorius et Senator: *Illo V. C. Cos. Victor Tunn. Post Cos. Armati V. C. Vet. Inscript. mli. 6. P. C. iter. Armati V. C. Illum, Jornaqdes: Ἰλλοῦν, Damascius, Malchus et Theodorus Lector vocant.*

Pag. 601. 1. *Ἀρμάτων*] Qui *ἴδιος ἀντίπυος* Basilisci dicitur Theophani an. iii. Zenon. unde Basiliscus Caesar, ejusdem Armati filius, Verinae Augustae *ἐξάδελφος* eidem Theophani nuncupatur.

Pag. 601. 3. *Ορκώσας εἰς τὸ ἅγιον Βάπτισμα*] Haud ab simile omnino sacramentum exegerat Areobindus Magister militum missus in Africam ab Justiniano: cum enim a Gonthari,

qui tyrannidem arripuerat, Carthagine in quodam firmato ac munito templo obsideretur, missus est ad eum Reparatus Urbis Episcopus, qui juraret Gontharis nomine ipsum ab eo nulla molestia affectum iri, si se dederet, ipsi non praesenti extrema minatus. Territus Areobindus spondit Praesuli se continuo venturum, *εἰ τὸ θεῖον λουτρόν ἐξουογήσας ἤπειρ εἴθισται, εἶτα πρὸς αὐτοῦ οἱ ἐπομοσόμενος ἀμφὶ τῆ σωτηρίᾳ τὰ πιστὰ δολῆ·* si ipse divino rite operatus lavacro, per id juraret ac fidem faceret promissae incolunitatis. Id Episcopus pollicitus, puerum sacro Baptismo, solennibus adhibitis precationibus, initiavit. Areobindus vero e manu Antistitis accepto codice, apprehensoque puero baptizato, per quem Praesul fidem illi dederat, Gontharim supplex adiit: a quo tamen data fides

V 517 minime est servata, interfecto postridie Areobindo. Haec pluribus narrat Procopius lib. II. Vandalic. cap. xxvi. extremo. Nec apud Graecos duntaxat id per Baptismum sacramentum obtinuit, sed etiam apud Latinos: idem enim valet *jurare sacramento Catholicae Fidei, sub testimonio Fidel Christianae, et sub adjuratione fidei qua Christiani sumus*: quam formulam passim in veteribus chartis reperiri observavimus in Gloss. mediae Latini. in v. *Juramentum*. Tabularium Persiacense Ch. XII. apud Perardum in Burgundicis: *et per illum professionem quam in Baptismo promiserunt, ut veritatem dixissent, etc.* Charta Joannis Episcopi Cameracensis an. mcccxiv. in Tabulario Montis S. Martini: *Ad omnia superdicta servanda, fide et juramento corporaliter et solemniter praesertis, se et sua coram vobis quilibet pro singulis obligavit, et Christianitatem suam nobis et Episcopo Noviomensi in obstaculum posuit, etc.* Charta alia anni mcccxxi. ejusdem Episcopi, in eodem Tabulario: *Sciendum quod praedicti Theodoricus et Sara uxor ejus Christianitatem suam vobis obligarunt, super jam dictis omnibus firmiter observandis.* In eandem sententiam Joannes Sariaber. Epist. 278. *Primo Dñm., et, ut dict' solet, Christianitatem suam obsequium dubat*: id est, excommunicationi sese subdebant. Est enim *Christianitas* professio fidei quam in Baptismo damus, per quem Christiani sumus. Proinde *jurare per Christianitatem suam*, nihil aliud est quam jurare per suum Baptismum. Vide idem Glossa in v. *Christianitas*. Idem porro narrat Theophanes quod Auctor Chronici.

Pag. 601. 8. *Εως τῆς αὐτοῦ ζωῆς*] Theophanes, *ὄψεσθε ἀδιαδόχου στρατηλατίας*, uti emendat Henr. Valerius, cum prius legeretur *διαδόχου*, quomodo Chrysostomus recensens septem *ἐορτάς δεσποτικάς*, apud Georgium Hamartolum in Chronico MS. in Justiniano, *ἐβδόμη, ἡ προσδοκώμενη τῆς καθολικῆς ἀναστάσεως τῶν νεκρῶν μετὰ Λουκᾶν ἀδιαδόχου ἡμέρα* dicitur, id est post quam festiuitatem nulla alia subsequitur. *Διαδέχου* autem sumitur praesertim apud Graecos

inferiores, pro exauctorare, Magistratu privare, quomodo apud Capitolinum in Albino, *successorem mittere, vel dare*, ut apud Lampridium in Alexandro. Vide Gloss. med. Graecit. in διαδέχσθαι.

Ibid. Καὶ προτραπείς Ἀρμάτος] Causam defectionis Armati paulo fusius Candidus: ait enim Armatum cum Basilisci uxore adulteratum, ad summam pervenisse potentiam, cumque ei bellum quod adversus Zenonem gerebatur, creditum esset, certis pactis, Illi opera, a conditionibus defecisse. Vide Evagrium lib. iii. cap. xxiv.

Pag. 601. 13. Ἀπὸ τῶν λεγομένων Πυλῶν] De his Pylis Theophan. an. xii. Heraclii: ἀπάρτας δὲ τῆς βασιλευσύνης πόλεως, ἐξῆλθεν κατὰ τὰς λεγομένας Πύλας, πολλοὶ τὴν πορείαν ποιησάμενος. Harum Pylarum Bithynicarum meminit praeterea Constantianus Porphyrog. lib. i. Them. iv.

Pag. 601. 17. Καὶ εἰσῆλθεν] Vicesimo mensae ex quo urbe excesserat. Victor Tunnn.

Pag. 601. 20. Εἰς τὸ μέγα φωτιστήριον] Sic infra appellatur Baptistarium Magnae Ecclesiae, seu ob ampliasimam structurae speciem, seu quod alia Baptistaria in Ecclesiis Catholicis istius respectu μικρὰ dicerentur, prout in libro Miraculorum SS. Anargyrorum pag. 358. Baptistarium aedis SS. Cosmae et Damiani, seu uti efferunt Scriptores Byzantini, Comidii, indigitatur: Ἦν δὲ οὗτος ἐν τῷ μικρῷ τῷ ἐνταῦθα φωτιστήριῳ τῷ πλησιάζοντι τῷ Διακονικῷ. De Baptistario Ecclesiae Sophianae egimus in Constantinopoli Christ. lib. ii. sect. lxxx.

Pag. 601. 21. Παρασχὼν τὸ βῆλον] Quod παραπέτασμα vocat Simocatta lib. i. cap. xii. ubi de terrae motu ipso urbis Encaesiorum die: Τότε παραπέτασμα τὸ πρὸ τοῦ γυμνασίου τῶν ἱερικῶν ἀγωνισμάτων (ὃ δὴ σύνθημα τῆς ἱακρίας ἐτύγγαεν) περιαιρεῖται διὰ τὸν ἀδόκητον κίνδυνον.

Pag. 602. 2. Καὶ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ] Zenonidem Candidus, Theodorus Lector et Marcellin. vocant: Zenodiam Theophanes, Symeon Logoth. et Cedrenus. Zenobiam Anastasius Bibliothec. p. 45. edit. Reg. Xenodiam vel Zenodiam prima V 518 Marcellini editio.

Pag. 602. 3. Ἐξέβαλον αὐτὸν] Armati fraudibus ex Ecclesia abstractum scribit Candidus.

Pag. 602. 4. Ὅτι οὐκ ἀποικαλλίζονται] Anonymus Valbesianus: Dato sacramento securum esse de sanguine. Vide Gloss. med. Lat. in sanguis.

Pag. 602. 5. Εἰς Ἀρνας] Relegatum Basiliscum in oppidum quod Lemnis in Cappadocia dicitur, scribit Marcellinus, seu, ut praefert prima editio, Lymini. Jornandes de Regni Success. in oppidum Steinnii Provinciae Cappadociae. Victor Tun-

nun. in *Sasemis*. Theodorus Lector, ἐν Βουσάμοις. Theophanes denique et Symeon Logotheta, *Cucusum*, vel ut scribit Nicephorus Call. lib. xvi. cap. viii. *Acusum*. Ibi porro extitit Scriptores omnes tradunt, *παρὰ νόμῳ κρῖσαι*, inquit Malchus.

Pag. 602. 9. *Λιμοκτονηθεῖς*] De Basilisci mortis genere non consentiunt Historici. Procopius lib. i. Vandal. cap. vii. tradit Basiliscum cum liberis atque uxore in Cappadociam hyeme ablegatum, sine cibariis, sine vestibus, et sine ulla opo: hicque illos frigore et fame prementibus alterum ad alterum se applicasse, sicque animam efflasse. Nec omnino dissentit Jornandes, qui Basiliscum frigore consumptum: et Anonymus Valesianus, qui inclusum cum uxore et filiis intra cisternam siccam ibidem frigore defecisse scribunt: Nicephorus Acusi interfectum scribit: Joëles vero in castrum Cappadociae relegatum, ibique foribus oclusis ex vita excessisse.

Pag. 602. 13. *Βασιλεῖον μόνου*] Qui Junior dicitur Senatori, et Praetorio Praefectus fuit, ad discrimen Caecinae Basilii, qui Cos. fuit cum Viviano.

Pag. 602. 15. *Πλακίτα*] Leg. *Πλακίτου*. Extitit alius Placitus, quem Theodosii studiorum socium una cum Paulino fuisse scribit Joannes Antiochenus. Hunc vero Cos. *Placidum* vocant alii: *Placidium*, Senator.

Pag. 602. 16. *Τροκόνδου*] Marcellinus et Victorius, *Trocundo* et *Severino*. Senator Trocundum omittit, quem *Tricundium* perperam vocat Victor Tunn. ut *Προκοῦνδου* Theodorus Lector et Theophanes an. iii. et xiv. Zenonis, qui idem forte cum *Trobundo*, Illi fratre, de quo idem Theophanes anno xi. ejusdem Augusti.

Pag. 602. 17. *Φάύστου μόνου*] Hunc Consulatum delet Holstenius, et ἀνύπατα reponit. De hoc Consule egit Sirmondus ad Ennodii lib. i. Epist. iv. et ad Aviti Epist. xxxi.

P 584 Pag. 602. 19. *Θεοδωρίχου*] Holsten. addit *μόνου*. Felix vero Papa iii. Epist. vi. et ix. Venantium solum agnoscit. Is est porro Theodoricus Rex Italiae, quem *Θεοδωρίχον* vocant Malchus, Theodorus Lector, Evagrius et Theophanes: quemque, ut ait Jornandes cap. lvii. *genti suae Regem audiens ordinatum Imperator Zeno, gratum suscepit, eique evocatoria destinata, ad se in urbem venire praecepit, dignoque suscipiens honore, inter Procures sui palatii collocavit, etc. Factusque est Consul Ordinarius, quod summum bonum, primumque in mundo decus edicitur.* Hunc Theodorici Consulatum attigit Ennodius in Panegyrico eidem dicto: *Ille annus habuit Consulem, qui Rempublicam non tam sollicitudine quam opinione tueretur: quo in segmentis peste, quae ab hostibus sumpta fuerant arma, tremuerunt.* Ubi forte per hostes, Samaritas intelligit qui eo anno rebellaverunt.

Pag. 602. 21. *Καὶ συνεκάθισεν*] Supplevimus haec verba ex edit. Scaligeri, quae deerant in Raderiana: *Εἰς τὸ θεωρεῖν, καὶ ἶδον τοὺς ἡγιάζουσ.* Quo loco Theophanes: *Βασιλικὸν τὸν Ἀρματίου υἱὸν προβάλλεται ὁ Ζήνων Καίσαρα, καὶ κατὰ τὰς ὑποσχέσεις συνεκάθισεν αὐτῷ ἐν τῷ Σένσω, καὶ ἔτιμα τοὺς ἡγιάζουσ σὺν τῷ Βασιλεῖ.* Ubi vox *ἔτιμα* idem valet quod *certamina asperit et probavit*, ut loquitur Marcellinus an. 1. Justiniani, vel *sententiam de curribus tulit*, ut Sidonius lib. ix. Epist. ix. vel denique perinde ac Imperator, unaque cum illo agitatoribus praemia distribuit: de quo more Bullingerus lib. de Circo cap. i. v. Porro apud Theophanem *Σένσος*, est *Sensus*, ac idem quod *Κάθισμα*, seu tribunal Circi, ut in Gloss. med. Graecit. monemus. Marcellinus Comes anno 1. Justiniani V 519 ait eundem Augustum *priscum solium Circi ob aspicienda probandaque certamina, eminentius clariusque quam fuerat redintegrasse, bonis quidem agitatoribus praemium, ignavis autem severitatem in-nuentem.* Quae quidem non modice illustrent verba Auctoris Chronici et Theophanis. Istius in Circo throni Imperatorii meminit praeterea Christodorus lib. v. Anthol. Epigr. lxxvi.

Pag. 603. 3. *Ὁ δὲ Βασιλεὺς Ζήνων*] Huc pertinent verba Aureliani Imp. in Epist. ad Mallium Chilonem, de Heraclam-moue: *Occidi pasius num cuius quasi beneficio Thyamam recepi. Ego vero proditorem amare non potui, et libenter tuli quod cum milites occiderunt. Neque enim fidem mihi servare potuisset, qui patriae non pepercit.* Et ista Heraclii Imp. ad Crispum, seu Priscum Focae generum, a quo evocatus fuerat, illo in ordi-nem redacto: *Τυλαίκαρε, γαμβρὸν οὐκ ἐπέσθας, καὶ πῶς ἂν φίλον ἀληθῆ κοησείας.* Ita Andragathum, cujus proditiōne Amphipoliam ceperat, ab Lysimachō fuisse interfectum scribit Polysemus lib. iv. Strateg. pag. 320. tametsi Onosander cap. xxxviii. traditoribus fidem esse servandam constat. Vide Balduinum ad Leg. Majestat. sub init. ubi multa de proditorib.

Pag. 603. 12. *Εἰς τὸ Κοχλίον*] Addit Theophanes, *ὃς ἀνέρχετο εἰς τὸ Ἰπποδρόμιον* eo ipso scilicet loco quo inter-emptum Gratianum Imp. scribit Auctor Chronici.

Pag. 603. 13. *Κατὰ τὸ Δόκιμον*] Ita Cod. Vatic. Per-peram *Δόκιμον* Scaliger et Raderus ediderant. *Δόκιμον* vero legendum supra in Gratiano monuimus.

Pag. 603. 14. *Φουσεθῆναι*] Candidus, *ἐκρουσηθηθη*, in *frusta descriptus est.*

Pag. 603. 15. *Ἐπίσκοπον ἡμεροτόνησεν εἰς Κεζίκον*] Ita Constantinus Manasses. At Candidus, cui assentitur Theopha-nes, probabilis Marcum Lectoribus Blachernensis Ecclesiae primo allectum ait, siquidem tum junior adhuc erat, nec ae-tatem consecutus qua Episcopus fieret, sed postea hęc digni-

tate donatum. Verba Candidi sunt: *Καὶ ὁ παῖς ἀπὸ Καίσαρος εἰς τοὺς ἐν Βλαχέρναις ἀναγνώστας ἐτέλεσεν*. Theophanes vero addit: *ὃς μὲν πάντα Κυβίου ἐπιστάσασθαι ἄριστα*.

Pag. 603. 16. *Μητρόπολιν Ἐλλησπόντου*] Vide Notitiam Leonis Imp.

Pag. 603. 17. *Φορέας πορφύραν βασιλικήν*] Utebantur quippe Caesares Imperatoris insignibus. Spartianus in Severo: *Caesarem deinde Bassianum filium suum Antoninum a Senatu appellari jussit, decretis Imperatoris insignibus*. In iis praecipuum fuit purpura, sed sine auro, ut innuit Commodus ad Albinum, quem Caesarem appellari volebat. Ammianus lib. v. de Juliano Caesare factus: *Maxime indutum avita purpura Julianum et Caesarem cum exercitus gaudio declaratum his alloquitur, etc.* Et infra: *Caesaremque admiratione digna suscipiebant Imperatoris muricis fulgore flagrantem*. Unde Caesares cum Imperatoribus, quorum filii appellabantur, imperare dicebantur, ut ex Libanio in Pannegyrice ejusdem Juliani docemur, ubi Constantium Aug. et Julianum Caesarem *ὄνο Βασιλέως* vocat. Adde Pachymorem lib. vi. c. xxxviii. Seratum autem Basilicum ab Asiade, cuius erat *Ἰσίδωρος*, scribit Theophan.

Pag. 603. 19. *Ἐν τοῖς χρόνοις ταῖς*] Istius sub Zenone Samaritarum rebellionis meminit Theopropius lib. v. de aedif. Just. cap. vii. et Albupharisius in Dynast.

Pag. 603. 21. *Ἰουδαίων*] Editio Scaligeri *Ἰουδαίων* emendat ut iterum praefert. Mox *Οὐδαίων* legitur. Idem Albupharisius: *Sub fine dierum ipsius (Zenonis) rebelles facti Samaritani Nepsoli Regem sibi constituerunt, qui magnam multitudinem trucidavit*.

Pag. 604. 2. *Ἐπιθόβου*] Episcopi Caesarsae, qui forte uncesserit Sergius, cuius meminit Novella Justiniani cxxxii.

Pag. 604. 3. *Ἐπὶ Φιλαστελίας*] Ducis Palaestinae non semel occurrunt apud Scriptores, in Notitia Imperii Orient. cap. i. apud Cyrillum Scythopol. in Vita S. Sabae cap. lvi. Theophanem an. xxx. Anastasii, n. Justiniani, etc.

P 585 Pag. 604. 4. *Ὁς Ἀποδοιώκτης*] Videtur legendum, vel V 520 *Ἀποδοιώκτης*, vel *ὡς καὶ*. De hoc Magistratu agimus in Gloss. med. Graec.

Pag. 604. 5. *Ἀρκαδιανόν*] Cod. Vatic. [De quo mea excerpta tacent; quae hac occasione unice sola me sequi, in medio relinquendum, ubi a Ducangianis dissentiunt, atris fides habenda sit.] et edit. Scaligeri, *Ἀρκαδιανόν*. Hunc vero Numerum seu cohortem instituit Arcadius an. v. Theophanes: *Ἀρκαδιόν; ὃς ὁ Βασιλεὺς ἀποίησεν ἴδιον ἀσπὸν ἐν Κωνσταντινουπόλει, ὃς ἐκλήσεν Ἀρκαδιόνος*. Georgius Monachus in Chron. MS. qui Theophanem excerpit, habet *Ἀρκαδιανόν*. Sed potius videtur lectio Rudewiana: siquidem ita appellantur

in Notitia Imperii, ubi sub dispositione Magistri militum Praesentalis, et Magistri militum per Orientem, occurrunt *Felices Arcadiani Seniores et Juniores*, tametsi promiscue interdum ita haec vox proferatur. Nam in eadem Notitia habentur *Comites Arcadinci, Comites Hamorici*, etc.

Pag. 604. 6. *Ιουδαίῶν*] Ita ediderat Baderus: at Cod. Vatic. et Scaligeri editio *Οὐδαίῶν*, quomodo edidimus, habent. Sed lin. seq. *Ιουδαίῶν* legunt.

Pag. 604. 9. *Γαριζίνην*] Legendam *εἰς Γαριζίνην*. Procopius lib. iv. de Aedific. Justin. cap. vii. *Ἐστὶ δὲ τις πόλις ἐν Παλαιστίνῃ, Νεάπολις ὄνομα, ἐφ' ἧς δὴ ἄρος ὑψηλὸν ἀνέχει, Γαριζίν ὄνομα*. De quo quidem monte non semel mentio occurrit in Libris sacris, et de cujus etiam situ agunt S. Hieronymus et S. Epiphanius, a quibus juxta Hiericho, una cum monte Gebal statuitur, non vero ad Neapolim. Subdit porro idem Procopius, Zenone imperante, Samaritas irruisse in Christianos Festum Pentecostes celebrantes, multisque ex iis interfectis, Terebintho Urbis Episcopo sacra facienti manum abscidisse: Zenonem vero in septas animadvertisse, exactis monte Garizin Samaritis, eoque Christianis addicto, ac in culmine Deiparae Ecclesiae posita. Neque enim, uti scribit Auctor Chronici, Synagogam Samaritarum in Ecclesiam convertit Zeno, cum exerte paullo ante testetur Procopius, nullam aedem iis colligendis eo tum in monte extitisse, sed cum hunc possiderent, assidue ejus verticem solitos conscendere precationis causa: *οὐχ ὅτι νεῶν τινα ἐνταῦθα πρῶτον ἔσκετο κτίσις, ἀλλὰ τὴν ἀκρωτηρίαν αὐτὴν ἀβόμενοι ἐτεθῆσαν πάντων μάλιστα*. De hoc quidem Samaritarum cultu quaedam praeterea attigit Zonaras lib. vi. *Annal. sect. v.* ubi *ἀγιάσεων τοῦτο νεῶν τῶν ὄρων* ab iis habitum tradit, ut qui in eo defossa a Moyses sacra vasa persuasum haberent. At licet nullam ea aetate extitisse templum, in quo Samaritae colligere potnerint, dicat Procopius, saltem constat montem Garizin ab iis maxime cultum, quod in eo Sacrificium obtulisse Abrahamum fama esset, ut est in Itinerario Burdegalensi. In illo vero constructum deinde templum a Senaballeta Satrapa quodam Chusaeo, seu Chutaeo, refert Josephus lib. xi. *Antiq. Judaic. cap. viii. et lib. iii. cap. vi.* atque ex eo Georgius Syncellus, et Zonaras lib. iv. *Annal. sect. vii. et xv.* a Persarum Rege quem Alexander interfecit, in Judaeam misso: qui cum generum Manasse Hierosolymis Pontificem non posset constituere, accepta prius a Dario, deinde ab Alexandro Magno potestate, templum in monte Garizin exstruxit, ipsumque Pontificem constituit, *ἐν τῷ αὐτῷ καὶ σήμερον Σαμαρειτῶν κερσανναμίτην*. Quod quidem attigit etiam Eusebius in Chronico: *Manasses frater Jaddai Pontificis Judaeorum, templum ἐν monte Garizin constituit*. Proclus Diadochus apud Photium videtur ianua ab ipso Abrahamo dictam in eo

monte aedem, ἐν ᾧ Διὶ Τριῶν ἀγιάτατον ἱερὸν, ᾧ καθέλωσο Ἀβραμὸς ὁ τῶν πάλαι Εβραίων πρόγονος. Sed is indubie fallitur, cum id templo ab Antiocho Epiphane Aegypti Rege condito conveniat, qui, ut ait Euseb. lib. i. Chron. pervasa Judaea, in *Samarina super verticem montis Garisin Jovis Peregrini templum aedificavit, ipsis Samaritis ut hoc faceret precantibus*. Perstitit autem fanum istud Cuthaeorum circiter ducentos annos, donec Joannes cognomento Hircanus Regnum obtinuit. Is enim ascendens in Samariam evertit fanum a Cuthaeis aedificatum in monte Garizin, necavit haereticos qui offerebant holocausta et sacrificia extra aedem Domini, et constituerant decreta et leges, sive jura ex animi sui libidine, uti narrat Abraham Levita in Historica Cabala. Alii vero Samaritae, qui Sanaballeti partes sectati non fuerant, in eum montem deinceps concesserunt, quo Deo preces funderent, patriae pietatis memores. Meminit porro aedis Deiparae in hoc monte aedificatae Sanutus lib. iii. parte xrv. cap. xviii.

Pag. 604. 12. *Μη στρατεύεσθαι τὸν Σαμαρείτην*] In alia Samaritarum rebellionē, iis profligatis ac debellatis, Constitutionem edidit Justinianus, quae est Novella cxxxix. qua Samaritarum Synagogae claudi jubentur, iique πάσης τῆς πολιτείας ἀπολαύσθαι interdicuntur, id est tum civilis, tum militaris: cuius Constitutionis meminit etiam Cyrillus Scythopolitanus in Vita S. Sabae cap. lxxi. Vide Leg. xi. et xvii. Cod. de Haeretic. et Manich. et quae ad illas commentatur Frauc. Pithoeus.

Pag. 604. 18. *Δικολόγους*] Quid δικολόγων voce intelligat Auctor Chronici, haud facile est assequi: si enim advocati seu patroni, quae vis est vocabuli, ii non iudicant: si iudices intelliguntur, quos Theodoricus sub finem Edicti sui *Cognitores et Jura dictantes* vocat, numerus videtur obsistere, tametsi ii satis indicantur voce καθίσαντες: nam Iudices sedent, ut est in L. iii. Cod. ubi Senator. advocati vero stant, ut est in L. vii. Cod. de postulando. Verum numerus non obstat quum Iudices intelligi possint: nam ut loquitur Valentinianus in Novella de confirmandis iis etc. *notum est post fatalem hostium ruinam, qua Italia laboravit, in quibusdam regionibus et causidicos et Iudices defuisse, ac gnaros Juris et legum aut raro aut minime repertos, adeo ut (subdit idem Augustus) in diversis Provinciis advocati varias curias derelinquerent, dum certatim ad privilegia causidicis illustri Praetorianae Sedis atque Urbanae delata festinarent: et cum meliores natalibus suis effici vellent, non curarent urbes proprias spoliatas ministeriis et officis debitis interire*. Unde cum mos esset ut quaeque pars sibi advocatos plures advocaret, ut docet L. pen. Cod. de Postul. et ad summum tres, postmodum cautum est ut cuique parti ddo sufficerent, alter pro Oratore, alter pro Jurisconsulto, ita ut *δὴνη ὑπερείδεσθαι* id eo non debuerit, quod minor repertas esset advocatorum numerus,

ne *Provinciales texues homines defensionis inopia ad requirenda auditoria sumptuosa venire cogerentur*, ut loquitur idem Valentinianus. Vide Cujac. lib. xiii. Obser. ii. Caeterum Theodorici justitiam, et in gubernanda Republica disciplinam et severitatem commendat prae caeteris Procopius lib. i. Gotth. cap. i. cujus haec sunt: *Δικαιοσύνης τε ὑπερφυῶς ἐπεμελήσατο, καὶ τοὺς νόμους ἐν τῷ βεβαίῳ διεσώσατο* sed et Anonymus Valesianus.

Pag. 605. 8. *Ἀψασα κηρὸς*] Cum cereis igitur accensis Theodoricum convenit Senatrix illa, quo ampliozem Regi honorem exhiberet. Ejusmodi autem cereis, vel etiam taedis accensis praelatis processiasse Imperatores testatur in primis Herodianus pag. 26. 84. 44. 84. 145. et 153. edit. Henrici Steph. an. MDLXXXI. quos quidem cereos *πυρὸς* duntaxat nomine donat, quod recte Lipaius in Excursib. ad Tacitum ad cereos et taedas traduxit: quomodo Gallienum *inter togatos Patres et Equestrem ordinem, albatos milites, et omni populo praecunte, servis etiam prope omnium, et mulieribus, cum cereis et facibus et lampadibus praecedentibus Capitolium petuisse* scribit Trebellius Pollio. Has *λαμπάδας βασιλικὰς* vocat Scriptor in Juliano, ubi de ejus nece. Hinc in Notitia Imperii summis Dignitatibus cereos inter earum insignia referri advertimus, quod cum iis in Provinciis procederent et exciperentur: de quo more egimus in utroque Glossario, ubi de Lampadariis et Dibambulo egimus. Petrus Siculus in Hist. Manichaeorum: *Ἀσμένως παρὰ τῶν ἐν αὐτῇ (κώμῃ) κατοικούντων ἀπεδέχθη· πάντες γὰρ λαμπάδας ἀνάψαντες ἐν μεγάλῃ τιμῇ αὐτὸν ὑποδέχονται*. Vide praeterea hoc Chronicon Paschale, sub annum Chr. cccxxx. cxxv. et annum vii. Focae, Theophanem ann. xviii. Heraclii, Passionem S. Savini Episcopi et Martyris n. v. etc. V 522 Atque inde origo cereorum in Ecclesiis Christianorum petenda.

Pag. 605. 9. *Καὶ ἐποίησε διατάξιν*, etc.] Hoc est priusquam Roma excederet, et Ravennam se conferreret, ubi vitae reliquum exegit. Eas Leges promulgavit Edicti titulo, quae editae habentur in Cod. Legum antiquarum, et cum Senatoris seu Cassiodori Epistolis: nam aliae sunt Leges Theodoricianae, de quibus Savaro et Sirmondus ad lib. ii. Sidonii Epist. ii. Falsum ergo quod ait Procopius, nullas edidisse Leges Theodoricum.

Pag. 605. 10. *Ράβαιναν*] Sigonius de Imp. Occid. lib. vi. Rubeus lib. iii. Hist. Ravennat.

Ibid. *Πόλιν παραθαλάσσιον*] Zosimus lib. v. de Ravenna: *Ρήνη κληθεῖσα, διὰ τὸ πανταχόθεν ὕδατι περιβρεῖσθαι*. Contra Procopius lib. i. Gotthic. cap. i. *Ραβέννα γὰρ αὐτῇ ἐν πεδίῳ μὲν κεῖται ὑπὲρ, δυοῖν σταδίων διεωργωμένη μέτρῳ, τὸ μὴ ἐπιθαλάσσιος εἶναι*. Sed notus Ravennae situs hodiernus.

Pag. 605. 12. *Ἀταλάριος*] Ex Amalasuentha filia Theodorici nepos. Procop. eod. lib. cap. iv. Jornand. cap. lxx. etc.

Pag. 605. 14. *Λογγίνου καὶ Δεκίου*] Marcellinus, Longino

solo Cos. Ita etiam Victor Tunnun. *Docto*, Victorius: *Docto et Longino*, Marius Aventic. et Senator.

Pag. 605. 15. *Βοηθελου*] Qui in *Fastis Boëtius* sine aspiratione scribitur. Ita porro hoc nomen effertur anno rv. Justinii. Tunc autem Boëtii nomine Cos. occurrunt in *Fastis*: ac primus quidem hoc anno: alter anno dx. Boëtius scilicet ille Orator et Philosophus, cujus nomen cum aspiratione pariter scribitur in illius operibus editis, et lib. ii. *Epigrammatum Veter. Pithoei*:

Tu pater et patriae lumen Severine Boethi.

Tertius denique Cos. fuit cum Symmacho anno dxxii. ambo Boëtii Philosophi filii, ut observatum a Sirmondo ad Ennodii *Epist.* i. lib. viii. *Βοηθου* viri Consularis meminit Galenus lib. de *Scriptis suis*.

Pag. 605. 16. *Σεισμοῦ*] Is videtur terrae motus qui Constantinopoli contigit anno rv. Zenonis, de quo Theophan. et Cedren.

Pag. 605. 18. *Τυρόρου*] Constantinopol. *Christ.* lib. ii. sect. xxiv. n. vii.

Pag. 605. 20. *Σιφιδίου*] *Siphidius* etiam appellatur in *Epistola* vii. Felicis Papae iii.

Pag. 606. 1. *Εύσεβλου*] Addit Holsten. *μόνου*, et reliqua delet.

Pag. 606. 2. *Φαύστον τὸ β΄.*] Addit idem Holsten. *μόνου*. *Fl. Faustum Juniores* dictum observat Sirmondus ad Ennodii *Epist.* i. *Epist.* iii. Vide subscriptionem *Epistolae* v. *Gelasii Papae* i. et notas *Binii* et *Labbei*.

Pag. 606. 3. *Μαυριανόν*] *Cedrenus*, *Μαυριανόν*. *Symeon Logotheta* in *Chronico MS.* *Μαυριανόν* vocant.

P 587 Pag. 606. 10. *Ανδρὰ σοφόν*] *Pelagii* praeclaras animi dotes multis prosequuntur *Cedrenus* anno xvii. et *Zonaras*. Illius etiam meminit *Malchus* in *Byzantiis* pag. 86. *Edit. Reg.*

Pag. 606. 11. *Επνιξαν ἀγχόνῃ*] *Marcellinus*: *Zeno Pelagii gulam in innula, quae Panormum dicitur, laqueo frangi praecipit*. *Theophanes* anno xvii. ait *Zenonem* morbo comitiali correptum, *Pelagii* contra fas interfecti nomen assiduo repentem, extinctum fuisse.

Pag. 607. 1. *Ολυβρίου μόνου*] Hic *Consulatus* ita signatur in veteri charta *Veneta*, apud *V. C. Joan. Mabillonium* in *Itinere Italico* p. 201. *P. C. Flavii Fausti Junioris V. C.*

Pag. 607. 7. *Τιοῦ Ἀρσεβίνδου*] Vide *Stemma Asparis* in *Famil. Byzant.*

Pag. 607. 8. *Τῇ ε΄. τῆς μεγάλης ἑβδομάδος.*] xi. *Aprilis*: nam hoc anno *Pascha* incidit in xiv. ejusdem mensis.

Pag. 607. 9. *Κατὰ Ἀντιόχειαν ζ΄. καὶ φ΄.*] Ita hoc loco, ut et anno xi. *Anastasil*, et ix. *Justinii Thracis*, *Antiochenorum χρηματισμαῶς*, seu annos, ordine in speciem retro-

grado, literis numeralibus describit Auctor Chronici, quomodo ii, Asiani et Syromacedones annos suos putare solebant. Neque enim id librarium incuria factum, quod existimavit Raderus, cum non aliter exarati legantur in Nummis Regum Syriae haud ita pridem publicatis, et in Nummis Tripolitarum, V 523 Aradiorum, Sidoniorum, Philadelphiensium, Amisenorum, Laodiceorum, atque ipsorum Antiochenorum, quos illustravit vir doctissimus Joan. Harduinus, in quibus minores numeri majoribus semper praeponuntur, quomodo hos describere solebant, cum ii integre exararentur. Verbi gratia, in Historia secundae Inventionis Capitis S. Joannia Bapt. a nobis olim edita: *ἔτος τριῶν ἑξακοσῶν ἑκατομμυρίων*, Syromacedonum scilicet. Neque aliter habentur apud Evagrium lib. iii. cap. xxxix. lib. iv. cap. ix. et alibi non semel, Cyrillum Scythopolitanum in Vita S. Euthymii, et in Vita S. Sabae, locis descriptis in nostra Praefat. n. xix. et alios. Nec id peculiare forte Asiae fuerit, cum apud Athenaeum lib. vi. xi. et xii. Theopompum, Phylarchum, Agatharchidam et Posidonium libri praesente majorem minore numero laudentur: ut exempli gratia, lib. vi. *Κηκοιλιῶς ἐν τετρη. χρονιαῶν καὶ δεκάτη. πρὸς ἑκατόν*. Atque ut Graeci in numeris qui decimum usque ad vigesimum excedunt, semper minorem praeponunt, in iis exarandis cum literis numeralibus idem observabant, ut in Canone Paschali Hippolyti *τεσσαρῶνκαίδεκάτη* per *ΔΙ* exprimitur, ut observatum a Scaligero lib. vii. de Emendat. Temp. pag. 724. Neque aliter interdum Latini. Sueton. de Julio Caesare: *Periit v. et i. aetatis anno*. De Octavio: *Obiit lxx. et vi. aetatis anno, diebus v. et xxx. minus*. Sic alii: quandoque tamen Scriptores non semper hac Asianorum annos putandi ratione utebantur, ut patet tum ex Nummo Antiochi Regis Syriae apud V. C. Vaillantium pag. 150. et aliquot locis hujus Chronici, et ex Joannia Malalae loco allato ab Heur. Dodwello in Dissert. de Pontif. Roman. Successione cap. i. §. i. Caeterum Petavius lib. x. de Doctr. Temp. cap. xxii. pag. 266. Scriptorem biennio minus hic dicere observat, quoad Antiochenorum aeram, quod vel ex unica Evagrii loco patet lib. ii. cap. xii. ubi secundum annum Leonis sub mensem Septembrem in annum aerae Antiochensae *DLVI* conjicit, qui in annum Christi vulgarem *CDLVIII*. incidit, a quo ad mensem Aprilem anni *CDXCI*. quo Anastasius dictus est Imperator, intersunt anni *XXXII*. initio ducto a mense Octobri, quo, ut is censet, exordium inquit aera Antiochensae. Alias porro initi ab Anastasio Imperii, ad Zenonis obitum ex Eustathio Syro historico Epochas profert idem Evagrius lib. iii. cap. xxxix.

Pag. 607. 6. Ex τῆς νέας Ημελίου] Ex urbe Epidaurum,

quae nunc Dyrrachium dicitur, inquit Evagrius lib. III. cap. XXIIX.

Pag. 607. 14. *Καὶ Ἀλβίνου*] Haec delet Holsten. et legit *μόνον*. At Epistola VII. Gelasii I. Papae data dicitur *Καὶ Νου. Ἀλβίνου V. C. Cos.*

Pag. 607. 15. *Ἰν. Ἀστερίου*, etc.] Is Asturius dicitur in Eburneo Codice Evangeliorum apud Leodicis, ut observatum a Sirmondo ad Ennodii lib. I. Epist. XXIIX. Verum nescio cur haecce delet Holstenius, ponatque *ἀνύπατα*.

Pag. 607. 16. *Βενάτωρος*] Rectius editio Scaligeri, *Βεάτωρος* hoc enim anno *Viator Cos.* fuit. Perperam *Victorem* praeferre Epistolam XIII. Gelasii Papae I. alii adnotarunt.

Pag. 607. 18. *Παύλου μόνου*] Hic Consulatus in Actis Episcoporum Cenomanensium cap. II. in Turibio sic consignatur: *P. C. Viatoris II. V. C.*

Pag. 607. 20. *Σκυθοπολλίτου*] Fasti omnes Scytham appellat, ut et Evagrius lib. III. cap. XXXV. et Theophanes anno II. et V. Anastasii, et I. Justiniani: quo loco Joannis Scythae filium Rufinum nominat, Joannis patrem, quem *ἀπὸ Τηάτων* vocat, eum forte qui deinceps solus Consulatum gessit anno XI. Justiniani. Istius postremi Joannis Rufini filii meminit Procopius lib. II. Persic. cap. VII. nulla tum dignitate donati.

Pag. 608. 1. *Ἰππικου ἀγομένου*] Istius incendii et seditionis meminit etiam Cyrillus Scythopolitanus in Vita S. Sabae cap. LXX.

Pag. 608. 3. *Λιθοβόλους*] Id crebrius accidisse in Cir-
524 cibus istis tumultibus docent Scriptores, ut se invicem lapidibus impeterent: quemadmodum in illa seditione quae sub Ind. IX. eodem imperante Anastasio contigit, in qua, ut ait
P 588 Marcellinus, *plus quam tria millia civium saxi gladiisque ac compressionibus perierunt*. Similem ad Ind. V. Paulo et Musciano Coss. refert, in qua *jactis pluviae instar lapidibus*, Celerem et Patricium Senatores ad se supplicandi vel satisfaciendi gratia missos repulerunt. Adde Theophanem anno XXXV. Justiniani, ac notata ad annum IX. Justiniani Senioris, et Bullingerum de Circo cap. XLVI.

Pag. 608. 5. *Ἀρμα*] Holstenius legit *αὐτόν*. Malim *ἀρμάτων*.

Pag. 608. 13. *Χαλκῆ τοῦ Ἰππικου*] Constantinopol. Christ. lib. II. sect. IV. n. II.

Pag. 608. 14. *Ὁ δημόσιος ἔμβολος*] Ibid. lib. II. sect. III. n. II.

Pag. 608. 15. *Ἐξαίπιον*] Ibid. lib. II. sect. XVI. n. XLVI.

Pag. 608. 15. *Φόρον Κωνσταντινῶν*] Ibid. lib. i. sect. xxiv. n. i. ii. etc.

Pag. 608. 18. *Πλάτωνος*] Cujus meminit Marcellinus Comes sub Consulatum Pauli et Musciani, et Victor Tunnun. anno seq. Nam alius fuit Plato Eunuchus, qui temporibus Basilisci crematus fuit, de quo Suidas in *Προκόπιος*, et Codinus in Orig. Constantinopol.

Pag. 608. 19. *Μετὰ τὸ περιγενέσθαι*] Atqui Persicam bellum ad Indictiones duntaxat x. xi. et xii. revocat Marcellinus: Theophanes vero et Cedrenus ad ann. xiii. xiv. et xv. Anastasii. Proinde haec referenda ad annum ejusdem Augusti xvii. quomodo referunt iidem Theophanes et Cedrenus.

Ibid. *Ὅτι ὁ Βασιλεὺς*] Vox ὅτι praefixa huic periochae, satis indicat haec exscripta fuisse ex quadam collectione historica. Vide Gloss. med. Graecit. in ὄτι.

Pag. 608. 20. *Τὸ Δῶρας χωρίον ὄντα*] Cod. Vatic. τὸ Δωρεχωρίον. Edit. Scaligeri, τὸ Δωρεχωῖον ὄντα. Sed leg. τὸ χωρίον ὄν, ubi χωρίον idem valet quod vicus, oppidum, κώμη, uti Daras appellatur a Procopio lib. ii. de Aedif. Justin. cap. i. siquidem antea oppidum vel vicus erat, tametsi scribat Evagrius, ἐξ ἀγροῦ πόλιν factam. Idem Procopius lib. i. Persic. cap. x. de Anastasio: πόλιν ἐδείματο ἐν χωρίῳ Δάρας, ἰσχυρὰν τε ὑπερφυῶς, καὶ λόγου ἀξίας, αὐτοῦ Βασιλέως ἐπόνυμον. Dicta enim *Ἀναστασιούπολις*, ut est apud Cedrenum. Hinc *Φρούριον Ἀναστασίον πόλεως* Stephano seu Hermolao nuncupatur. Evagrius lib. iii. cap. xxxvii. ubi haec refert, *χωρίου* pariter voce utitur: *Δάρας χωρίον τῆς Μέσης τῶν ποταμῶν*. Urbis situm et aedificia pluribus describit variis locis Procopius, ac praesertim lib. ii. de Aedific. Justin. cap. i. ii. et iii. Subdit porro Evagrius oppido nomen inditum, *διότι Δαρεῖον αὐτόθι κατηγωνίσατο παντάπασιν Ἀλέξανδρος ὁ Μακεδὼν ὁ Φιλίππου*. At cum *Δῶρας* semel ac iterum habeat hoc loco Auctor Chronici, videtur existimasse vico nomen inditum, non ab ipso Dario eo in loco deleto, sed ab hasta, quam δόρυ Graeci vocant, qua Darius ab Alexandro percussus est, tametsi *Δῶρας* reponendo sensus maneat integer. Addunt Theophanes et Cedrenus oppido jus civitatis dedisse Anastasium, quod postea a Saracenis *Ταυρὲς* appellatum invenio in Cod. Reg. mcccii. fol. 99. v. et in Excerptis Geographicis Vulcanii.

Pag. 609. 3. *Ἐκκλησίας*] Ex quibus memoratur a Procopio d. cap. ii. Ecclesia S. Bartholomaeo Apostolo sacra, ejusdem urbis jam olim peculiari Patrono, ut est apud Theodorum Lectorem Ecl. ii. Palatii Darensis meminit idem Procopius lib. i. Persic. cap. ult.

Ibid. *Καὶ ὄρια*] Publica scilicet horrea et militaria, quae *Condita* Latini vocabant, in quibus *ἐπέτειοι τροφαὶ ἀποκίθενται*,

nt de horreis Derensibus et Nisibenis loquitur idem Procopius lib. II. Persic. cap. XIX. Vide *Conditā* in Gloss. med. Latinit.

Pag. 608. 7. *Ἰωάννου τοῦ Κύρου*] Holstenius legit *Ἰωάννου ἄλλου Κύρου*. La porro *Joannes Gibbus* dicitur in Fastis quae via est vocis *Κυρός*, quam male per *Cyrus* extulit Haderus: per *Cyrus* vero *Gesarus* apud Theophanem anno II. et III. Anastasii, cui dicitur, ut et Procopio in Hist. Arcana cap. VI. et Evagrō lib. III. cap. XXXV. *Ἰωάννης τὸ βυζύην Κυρός*. Laxicon MS. Reg. *κύρος, ὁ κυρός*. Nicarchus in Antholog. lib. II. *Ορθῶσαι τοῦ κυροῦ ὑποσχόμενος Ἀδόλερον*, etc. Is videtur qui Praefectus Praetoriae Ilyrii fuit, cujus Epitaphium legitur in Antholog. Epigr. Gr. lib. III. cap. I. II. III. Hic autem Consulatus in Epistola I. Symmachi Papae ita consignatur: *P. C. Paulini Junioris V. C.*

Pag. 609. 11. *Πομπηίου*] Holstenius legit *Πομπηίου*. Verum hic annus ita consignatur in Synodo Romanae III. sub Symmacho, ex Cod. Justin. *Rafo Magna Faust. Co.*

Pag. 609. 17. *Ἀρεβίνδου*] Addit Holstenius *γίου*. Fasti Senatoris MSS. *Ariovinnam* vocant. *Messalam* solum *Co.* nominat Concilium Agathense. De *Messala* consulendus *Sirmondus* ad *Ennodii* lib. VIII. *Epist. III.*

Pag. 610. 1. *Ἰουλιάνου*] Quae hic narrantur de seditione *Circensi*, referri debent ad Consulatum *Pauli* et *Musciani*, quo excitatam scribit *Marcellinus Comes*. Unde cum post Consulatum *Anastasii Imp. III.* deint in MS. Cod. decem Consulatus, hos inseruimus, omisiis annis caractere minusculo descriptis, hacque seditione ad annum quo illa contigit relata, de qua sic idem *Marcellinus*: *Ibiq; Anastasio Caesare in Processibus degente, Areobindum sibi Imperatorem fieri clamitant*. Fuit autem *Juliana*, cujus hic fit mentio, filia *Olybrii*, qui Romae Imperator dictus est, ex *Placidia* *Valentiniani III. Imp.* filia, ut paullo supra habetur anno VI. *Leonis*. Unde ejusdem *Augusti ἐγγόνῃ* dicitur *Cyrillo Scythopolitano* in *Vita S. Sabae* cap. LIII. ubi ut et cap. LXXIX. illius pietatem multis praedicat. *Acrius* enim *Calchedonensem Synodum* adversus *Anastasium* tutatam auctor est *Theophanes an. XXX.* ejusdem *Imp.* atque ex eo populus *Constantinopolitana*, qui eidem Synodo favebat, illius nomen in *Cireo* acclamavit, *Areobindam*, vel *Areobindum* ejus conjugem in Imperatorem sibi fieri loco *Anastasio* haeretici postulans: de quo quidem *Areobindo* et ejus familia nonnulla attigimus in *Famil. Byzant.* p. 74.

Pag. 610. 2. *Βασίλει τῆ Ρωμαίων*] Sic in seditione *Victoristorum* an. V. *Justiniani*, Factiones clamant, *Πρόβου Βασίλει τῆ Ρωμαίων*. In eo porro tumultu non *Areobindum*, sed *Vitalianum*, (*Patricii* filium, *Asparis* nepotem) rectae fidei ac *Synodi Calchedonensis* propugnatores Imperatores

acclamatum scribunt Theophanes an. xxii. et Georgius Hamartolas in Chron. MS.

Pag. 610. 3. Καὶ λοιπὸν ὁ Βασίλευς Αναστάσιος] Cod. Vatic. καὶ λοιπῶν. Audito scilicet istius in Circo popularis seditionis nuntio, Anastasius Imp. qui tum in processibus degabat, ut scribit Marcellinus Comes, confestim in Urbem venit, et absque diademate, ut habet Evagrius, Circum conscendit: quo percepto, plebs universa eo statim advenit, ut hic narratur. Marcellinus: *Hoc civis idem Anastasius Caesar solitis perjuriis, simulatisque vocibus, se se facturum cuncta promittens, tertio die quam in forum advenerat, sine ullo rerum effectu, ad sua fecit habitacula repedare.*

Pag. 610. 6. Δόνου καὶ, etc.] Delevimus vocem καὶ, ex Cod. Vatic.

Pag. 610. 7. Μακρὸν τεῖχος] xl. ab Urbe lapide, quo gemina junxit maris littora, ubi inter se bidui itinere fore distant, de quo passim Scriptores Byzantini, atque in primis Procopius lib. iv. de Aedif. Justin. cap. ix. lib. vi. Persic. cap. iv. lib. ix. Gotth. cap. xl. Suidas in v. Τείχος, Gyllius lib. i. Descript. Constantinopol. cap. xxi. etc. Exitit praeterea murus alter longus in Cherroneso Thracica, cujus meminit idem Procopius eodem lib. iv. de Aedific. cap. x. utriusque vero Justinianus in Notitia subjecta Novellae viii. ubi ut et Nov. xxvi. Vicarios duos iis praefuisse indicat. Hoc autem anno ab Auctore Chronici notato, Murum Anastasianum, nam et ita appellatur a Theophane an. xxxi. Justiniani, constructum fuisse non ausim asserere, cum hisce locis codex Scriptoris mutilus sit, desintque x. anni, nec annus quo fuit conditus a Scriptoribus exerte, ni fallor, notetur.

Πρόβου] Quem Juniores vocat vetus Inscriptio spud Sirmondum in Notis ad Ennodii carmen viii.

Αναστασιου] Is est Anastasius, cujus extant diptycha duo V 526 Consularia, quae in aedibus sacris Cathedralibus Bituricensi et Leodiensi asservantur, in quibus ejus nomina ita describuntur: F. ANASTASIUS PAULUS PROBUS SABINIANUS POMPEIUS ANASTASIUS VIR INL. COM. DOMEST. EQUIT. ET CONS. ORDIN. Alius porro is videtur ab Anastasio ὠθ Παμφίλου, qui Dux Palaestinae fuit, eodem Anastasio imperante, cujus meminit Cyrillus Scythopolitanus in Vita S. Sabae cap. lvi. quod vox Παμφίλου videtur suadere.

Pag. 610. 10. Ἐπὶ τούτου τοῦ Τριάντου] Scalig. edit. ἐπὶ τούτων τῶν Τριάντων. Certe Magno Florentium collegam addunt Fasti. Similia porro de somnio Anastasii et Amantii narrat pariter Theophanes anno xxvii.

Pag. 610. 14. Διὰ τὴν ἀπληστίαν] Anastasii avaritiam attigere Evagrius lib. iii. cap. xlii. et Theophanes an. xxv.

Pag. 610. 17. *Αμάντιον*] Amantium alium Magistrum militum sub an. xxix. Justiniani memorat Nicephorus Uragus in Vita S. Symeonis Stylit. n. CLXXIII.

Pag. 610. 18. *Εἰς τὸν αἰῶνα ζῆθι Βασιλεῦ*] Haec omisit Theophanes. Caeterum formula sat frequens in sacris libris, ut Dan. vi. 7. 21. etc. quae occurrit etiam in Martyrio SS. Anargyrorum.

Pag. 611. 8. *Ἀρβαστήσας*] Anonymus Valesianus de Anastasio: *Non post nullum temporis in lecto suo intra Urbem Constantinopolim morbo tentus extremum clausit diem.*

Pag. 611. 9. *Λοραπής*] De hocce tonitruo vel fulgure, quo exanimatum Anastasium tradunt Scriptores, atque in primis Cedrenus, Symeon Logotheta, Anonymus in Chron. MS. ab Adamo ad Leonem Sapientem, et alii, consulendus in primis Cyrillus Scythopolitanus in Vita S. Sabae cap. LX. Auctor Historiae summorum Pontificum, qui sub Justiniano vixit, in Hormisda: *Perculus divino ictu Anastasius interiit.*

Pag. 611. 12. *Βενδερίτης*] Scribendum *Βεδερίτης* pridem monuit Nicol. Alemannus ad Procopii Hist. Arcanam. Est autem Bederina urbs Illyriae, ut scribit Agathias lib. v. seu ut Justinianus in Nov. xi. secundae Pannoniae, de qua copiose egit idem Alemannus.

Ibid. *Θράξ*] Ita Evagrius et Basilius Cilix apud Photium. Illyrium dicunt Theodorus Lector, Procopius loco laudato, Theophanes, et Cedrenus, qui haec addit: *ὅς δὲ Θράξα λέγουσιν εἶναι.* Sed haec conciliantur ex eo quod Bederina in limitaneis Illyriae Thraciaeque agris sita dicatur ab eodem Procopio.

Pag. 611. 13. *Ιουλίω θ'*] Nocte decimae diei mensis, quo extinctum Anastasium tradit Cyrillus.

Pag. 611. 14. *Κατὰ τοὺς Ἀντιοχείας*] Ita Cod. Vatic. Scalig. *κατ' αὐτοὺς Ἀντιοχείας τῆς Συρίας.* Possit etiam legi, *κατὰ τοὺς Ἀντιοχείας τῆς Συρίας.* De hoc autem serae Antiochenae anno consulendus Petavius lib. x. de Doctr. Temp. cap. LXXI. pag. 266.

P 590 Pag. 611. 18. *Εὐθαρίχου*] *Eutharicus Cillica* Cos. in Occidente vocatur a Senatore, Amalasuethae Gotthorum in Italia Reginae conjux, Athalarici Regis pater. Adde eundem Senator. lib. VIII. Variar. I. Jornand. in Getic. cap. LIX. Epistolam Joannis Patr. Constantinopol. ad Papam Hormisdam, Anonymum Valesianum, etc. Perperam *Eutherium* hic habent Marius Aventic. et Victorinus. Vide Epistolas Hormisdae Papae pag. 1487. 1495. et seqq. edit. Labbei, in quibus solus *Eutharicus* Cos. scribitur, ut pote in Occidente scriptis.

Pag. 611. 19. *Ἀνεῖλεν Ἀμάντιον*] Marcellinus: *Amantius et Andreas ferro trucidati sunt.*

Pag. 612. 1. Δομέστικον] Κόμητα τοῦ Ἀμαντίου vocat Theophanes, id est asseclam, non dignitate Comitem: *Satellitum*, Marcellinus et Jornandes: Πιστόν οἱ τυγγάνοντα, Evagrius lib. iv. cap. ii. Theocritum vero in carcere saxis contusum ingentibus petitem, salsoque in gurgite jacuisse, ac sepultura caruisse addit idem Marcellinus.

Pag. 612. 2. Ὁν ἠβούλετο] Cod. Vatic. ὄν ἠβούλετο. Videtur legendum ὄτι. Neque enim Andream Amantius, sed V 527 Theocritum Imperatorem renuntiandum decreverat.

Pag. 612. 4. Ὁ δὲ στρατός] Milites Praetoriani, seu *Excubitores*, ut est apud Evagrium. A Senatu electum scribit Marcellinus.

Pag. 612. 6. Ὡς τυράννου] Cum *Justini Augusti deprehensi essent proditores*, inquit Marcellinus.

Pag. 612. 9. Ἀνεκαλέσατο] Cyrillus in Vita S. Sabae cap. lxi. αὐτῶς δὲ Ἀναστασίον τελευτήσαντος, Ἰουστίνος αὐτίκα τὴν βασιλείαν παραλαβὼν, νόμοις ἐχρήσατο, τοῖς κελεύουσι τοῦς ἐπὶ Ἀναστασίου ἐξορισθέντας πάντας ἀνακληθῆναι.

Pag. 612. 12. Ἀπίωνα] Qui cum duplici π, Ἀπίων dicitur Procopio et Theophani. Scribit Scaliger ad Eusebium pag. 254. hanc vocem apud Graecos semper scribi per simplex p, nomenque esse Aegyptium, ab Api: apud Latinos tamen semper efferrī per duplex pp. Certe Apionis Regis, qui, ut scribit Eusebius lib. i. Libyam testamento Romanis reliquit, nomen ita scribitur: ut Apionis Posidonii filii Historici non semel laudati a Georgio Syncello, qui idem forte cujus Historia Aegyptiaca laudatur a Clemente Alexandr. lib. i. Stromat. et idem etiam quem non semel laudat Stephanus. Ita cum unico p scribuntur Apion in quem scripsit Josephus, Apion Medicus apud Galenum, ac is demique Apion cujus hic fit mentio, genere Aegyptius: ἀνὴρ ἐν Πατρικοῖς ἐπιφανής, et χορηγὸς τῆς τοῦ στρατοπέδου δαπάνης, ut scribunt idem Procopius lib. i. Persic. cap. viii. et Theophanes anno xiv. Anastasii, a quo in exilium postmodum missus, Niceae invitus Presbyter ordinatus est, ut refert idem Theoph. an. i. Justiniani. Sed an idem qui sub Justiniano Consul fuit, infra disquirimus.

Pag. 612. 13. Ἀπὸ στρατηλατῶν] Immo στρατηλάτην τῆς Ανατολῆς, Magistrum militum per Orientem, ut est apud Theophanem.

Ibid. Φιλόξενον ἀπὸ στρατηλατῶν] Fuerat quippe Magister militum per Thracias, ut praefert Inscriptio Diptychi Consularis ejusdem Philoxeni, cujus ectypon publicavit Sirmondus in Notis ad Sidonium: FL. THEODORUS FILOXENUS SOTERICUS FILOXENUS VIR ILL. COM. DOMEST. EX MA-

GISTRO M. PER THRACIA. ET CONSUL ORDINAR. quem Consulatum is gessit cum Probo anno VII. Justiniani.

Pag. 612. 15. *Λογοθῆ*] Ita Theophanes, Cedrenus et Symeon Logotheta in Chron. MS. Similem Comestam visum sub Justiniani an. XIII. narrat Procopius lib. II. Persic. cap. IV.

Pag. 612. 20. *Ρουστικῶν*] *Rusticum* Marcellinus et alii vocant, quomodo etiam legitur in Epist. Hormisdæ Papæ. *Vitalianum* vero hic delet Holstenius: et sane solus Rusticus interdum scribitur in Epistolis ejusdem Pontificis.

Pag. 613. 2. *Συμμάχου καὶ Βοηθῆλου*] De his Coss. agit Sirmendus ad Ennodii lib. VIII. Epist. I.

Pag. 613. 3. *Τζάθιος*] Quae hic sub annum IV. Justiniani narrantur de Tzathio, seu Tzatho, uti appellatur a Theophane, Cedreno, et Symeone Logoth. in annum sequentem iidem referunt.

Ibid. *Ζαρνάξου*] Ita hic et infra Cod. Vatic. et editio Scaligeri. Perperam Bader. *Ξαρνάξου*.

Ibid. *Λαζών*] Qui Colchi olim dicti, ut ait Agathias lib. II. et III.

Pag. 613. 11. *Κανιάδης*] Qui infra *Κατιάδης*, Procopio, Theophani, et aliis *Καβιάδης*.

Pag. 613. 16. *Ονίων*] *Ορον* habet Theophanes editus: *Νεμου*, Cod. Vatic. *Ρώμου*, Symeon Logoth. in Chron. MS.

Pag. 613. 17. *Ούλεαρμωνήν*] *Ούλεαρταν*, Cod. Vatic. Theophanis. Exhinc Laborum Reges per Legatos Byzantium missos, affinitatem cum aliquibus Senatoribus, de Imperatoris sententia, jangebant, atque hinc ducebant uxores, inquit Procopius lib. IV. Gotth. cap. IX.

Pag. 613. 20. *Κλαυδίον*] Scaliger, *Κλαυδίον*. Theophanes, *Κλαυδίον*. Notum autem quid proprie sit *κλαυδῖς*. Quae porro in hac narratione occurrunt voces Graecobarbarae, apud hanc Scriptorem, Theophanem, Cedrenum et Symeonem Logothetam, plenius explicantur in Glosa. med. Graecit. lucisque aliam excipere possunt ex Agathia lib. III. pag. 90. edit. Reg. ubi Laborum Principis *παράσημα*, seu insignia, ita describuntur: *Εἶδ' δὲ πᾶσαι σάτρανος χρυσοῦς λιθοκόλλητος, καὶ χρυσοῦς ποδῆρες ὑπόχρυσον, πέδιλα τε κοκκοβαφῆ, καὶ μίτρα ὀμοίως χρυσοῦ καὶ λίθοις πεποικιλμένη. Κλαυδία δὲ εὐτοργῆ καὶ Βασιλείας πᾶσι Λαζών οὐ θέρως ἐμπέγχεσθαι, λευκὴν δὲ μόνον, οὐ μέντοι παντάπασι γε κοινὴν οὕτω καὶ εἶδη παύσην. Ἀμφὶ γὰρ τὸ μεσαίτατον ἐκείνη χρυσοῦ ὑφάσματι ἐκείνηθεν καταλαμβάνεται. Βασιλείων δὲ τὸ ἑμπερόνημα τῆς γλαυκῆς, λίθοις τε ἐκκερμαῖσι, καὶ τῇ ἄλλῃ κατασκευῇ διακρίσθαι. Quae autem sit χρυσοῦ illud ὑφάσμα decernimus in Glosa. med. Graecit. in v. *Τάβλα*.*

Pag. 615. 6. *Ζίλγβι*] Editio Scaligeri, *Ζίλγβι*. Infra,

Ζιγάβριος, ubi eadem editio *Τηγάβριος* praefert: Theophani et Logothetae *Ζιλλύδης* dicitur. Quas porro de hac Hunnorum ad Persas defectione anno iv. Iustini hic narrantur, sub an. iii. recitant iidem Theophanes et Logoth.

Pag. 615. 19. *Αδαφών*] Sic nempe olim, ut et hodie, Reges esse invicem compellabant. Vide utrumque Glossarium.

Ibid. *Κυνών*] Sic reposuimus ex Theophane, cum prave in utraque editione scriptum esset *κουνών*. Holstenius scripserat, forte *Ούννων*. Sed nihil mutandum: notum enim militare convicium, *Canis*. Terentius in Euncho: *αὐτὸν ὠνομάζει Κανίς*? ubi Donatus observat hoc verbo impudentibus inimicis convitium fieri solere: nam, ut subdit, *militare dictum est in hostem canis*. Vincentius Bellocensis lib. xxx. cap. lxxxiv. de Tartaria: *Papam et omnes Christianos canes appellant*. Froissart. 2. vol. cap. xxii. *Et encore nous vaut mieux mourir, que vivre à honte et en servage dessous ces chiens de mécréans*.

Pag. 616. 8. *Ἀπὸ Ἐπόλου πρεσβυτέρου*] Edit. Scalig. *Ἰὰ Ἐπόλου πρεσβυτέρου*. Raderus perperam ediderat, *Ἰὰ Βόλου*.

Pag. 616. 9. *Μαξιμίνοσ*] Legendam *Μαξιμόν*, ex Marcellino, Victore Tunnunensi, Mario Aventie. et alia. Vide Epist. i. et ii. Joannis Pepae a. et Sirmondam ad Ennodii lib. vii. Epist. xx.

Pag. 616. 11. *Ιουστινιανού*] Hic pariter leg. *Ιουστίνου*, ex iisdem: qui error etiam irrepit in Leg. xli. Cod. de Episcop. et Cleric. quae hanc subscriptionem praefert: *Iustiniano A. ii. et Opiliano Cons.* Additio MS. Chronico Senatoris: *Opilio et Iustinus Augg. VV. CC.* ubi delenda postrema litera in *Augg.* Hinc porro in caeteris Justiniani Consulatus error irrepit.

Pag. 616. 14. *Μαθοριζίου Ρωμαίου*] Haec delet Holstenius, at cur, nescio.

Pag. 616. 16. *Ἐννεβαστάνουσ*] Ad hunc locum conferendus omnino Cyrillus Scythopolitanus de Vita S. Sabae cap. LXVIII.

Pag. 617. 2. *Μεγάλην ἐποίησεν κανάσασ*] Id est plebem ad modestiam compellit, ut loquitur Valerius Probus in Comeliano. Vide Gloss. med. Graecit. in *Κανάσασ*.

Pag. 617. 8. *Ἐξ τε*] Scalig. *ὥστε*.

Ibid. *Τὸν ἀνάστασ καὶ φόνουσ ἀνομήνας*] Quae hic de punitis caedium, in Circo maxime, auctoribus et lapidatoribus recitat Auctor Chronici, Justinianoque adscribit, ad maximum ut Iustini restituitur, eisdemque Justino tribuntur a Marcellino, Theophane et Symeone Logotheta. Idem Marcellinus ad Consulatum Maximi: *Plurisque lapidatorum, peronatorum, ubique depopulatorum, sua ob scelera deprehensi, ferro, igni, supradictisque puniti sunt, gratum hominibus spectaculum exhib-*

bentes. Quod quidem Venetae praesertim Factioni adscribit idem Theophanes anno xi. ejusdem Justinii, cum in Prasinos alioque promiscue impune grassaretur, (quippe ut est in Epigr. cxv. lib. v. Anthol.

Of Bevetoi Πρασινοισιν ἐναντίοι αὐτὸν εἶντες.)

missusque esset Magistratus qui ejusmodi grassationes coercere auderet. Quae quidem, inquit ille, usque ad vi. Justiniani annum acta sunt. Et sane si hac in re fidem aliquam meretur Procopius in Hist. Arcana cap. vii. et x. tantum abest. ut in ejusmodi Factionum licentiam edicta emisit Justinianus, ut hanc ipse et Theodora fovisse dicantur: quod et tradit V 529 Evagrius lib. iv. cap. xxxii. Quantis porro odiis utraque Factio se se invicem prosequeretur, et nulla praevia offensa inter se digladiaretur, nec ipsa etiam germanitatis habita ratione, ipsis feminis, καὶ περ οὐδὲ ἐς τὰ θέατρα τὸ παραπανιούσαις, viris interdum se se adjungentibus, pluribus narrat idem Procopius loco jam laudato, et lib. i. Persic. cap. xxv. Sed nemo melius expressit Circenses istos tumultus, et Factionum mutuas dissensiones, quam Amphiloehus, sen, ut alii volunt, Gregorius Nazianzenus, in Epistola Iambis scripta ad Selenam, ex qua quaedam hic in speciem delibabimus:

Καὶ μὴν τὸ πολλοῖς μᾶλλον ἡμερώτερον
 Δοκοῦν θέαμα πολιτικῶν θεαμάτων,
 Καὶ τοῦτο λοιμὸς ἐστὶ, καὶ ψυχῆς νόσος.
 Πόλις διασπᾶ, δῆμον εἰς στάσιν φέρει,
 Μάχας διδάσκει, λοιδορὸν θήγει στόμα,
 Τέμνει πολιτικῶν φίλτρα, συγκρούει γένη,
 Κατασχώνει γέροντας, ἐκμαίνει νεούς,
 Ἐχθρας ἀνάπτει φιλιτάτων, πατεῖ νόμους.

Et infra:

Οὐκοῦν ἐναργῶς, καὶ τὸ δόξαν ἡμερον,
 Εριστικὸν θέαμα τῶν ἱπποδρόμων,
 Ψυχῶν βλαβερὸς ἐστὶ, σωμάτων μάχη,
 Καὶ πρὸς γε τούτοις χρημάτων σαφῆς βλάβη;
 Πόσους μὲν οἴκους ἀθρόως κατέσπασε;
 Πόσους προσαιτεῖν πλουσίους ἠνάγκασε;

P 592 Mitto reliqua, quae totidem Iambis Latinis expressit Joachimus Zehnerus, quos pariter omittimus. Adde Senatorem lib. i. Var. lxxvii. xxxiii. et vide notata ad annum vii. Anastasii.

Pag. 617. 12. [Ὁμοῦ σοῦ.] σοῦ. legendum observat vir doctus.

Pag. 617. 17. Τὸ τρίτον μόνου] Holsten. τὸ β'. In Epist. Felicitis Papae iv. hic Consulatus iterum consignatur: P. C. Mauritiū V. C. Vide Sirmundum ad Eumodii lib. ix. Epist. xxxiiii.

Pag. 617. 20. Τεσσαῦτα ἐξέψιψε χρημάτα] Marcellianus hanc

Justiniani in Consulatu munificentiam ad Indict. xiv. revocat, quo quidem anno cum Valerio Cos. fuit, Justino adhuc superstitite.

Pag. 618. 1. Τῷ ἀντὶ ἐκεῖ] Belli Lazici meminit Procopius lib. i. Persic. cap. vii. quo loco scribit Lazis milites suos adversus Persas tueri renuentibus, Irenaeum eo cum copiis a Justino missum, cum Iberes ab ipsis Persis bello petiti, eorumque impetus sustinere minus idonei, in Lazicam se se receperunt. Quod quidem sub exitum Imperii Justini refert, proinde post inaugurationem Tzathi Lazorum Regis, quam anno xv. seu v. factam diximus. Tzatho successit Gubases, quem Romanae feminae filium fuisse ait idem Procopius. lib. iv. Gotth. cap. ix. Tzathi scilicet et Valerianae, cujus supra Scriptor meminit. Hunc Agathias lib. ii. pag. 56. ut et Lazos omnes Justiniano κατηκόους ὄντας καὶ εὐνοῦς, καὶ τὰ ἐς Θεὸν ὁμογνώμονας fuisse ait: quo quidem caeso, Τζάθης illius junior frater Byzantium veniens, τὴν τε πατρῶαν ἀρχὴν, καὶ τὰ ταύτης πρᾶσιμα πρὸς τοῦ Βασιλέως Ρωμαίων, ἤπερ ἐκ παλαιοῦ νενομισται, accepit. Proinde Tzathus, cujus hic mentio fit, prior ille debet intelligi, quem in Regem Lazorum inauguravit Justinus, cui Gubases filius successit. Hoc autem bellum Lazicum in annum i. Justiniani pariter conjiciunt Theophanes, Cedrenus, et alii: illud vero describit Procopius lib. i. Persic. cap. xv.

Pag. 618. 5. Βηλίσάριος] Qua tempestate, id est anno i. Justiniani, is adolescens erat, et prima lanugine signatus, ut scribit Procopius lib. i. Persic. cap. xii. Jam vero hoc loco Βηλίσάριον, vel Βελισάριον fere semper effert Auctor Chronici, quomodo *Belisarium* adscripti Novellis Justinianeis anni, tum Scrimgerianis, tum Juliani Antecessoris, quem Βελισάριον idem Procopius et alii appellant, atque ipse Justinianus in Nov. clv.

Ibid. Κήρυκον] Ita appellatur in Codd. MS. Theophanis, apud Cedrenum, Logothetam, et alios. Perperam enim Κήρυκον praefert editio ejusdem Theophanis.

Pag. 618. 6. Εὐρηναῖον τὸν πενταβίαις] Illum forte, quem a Justino paulo ante obitum in Lazicam, illius fines adversus Persas tuiturum, missum fuisse, ex Procopio diximus. Verum Belisario et Ceryco Petrum, non vero Irenaeum adjungunt Theophanes et Cedrenus: quibus revocatis, Petrus Notarius Imperatoris una cum Lazis Persas delevit. Postremi istius Petri fortunam, et in Lazica gesta, lib. ii. Gotth. cap. xv. locis vero aliis varias ejus expeditiones bellicas refert Procopius. Irenaei τοῦ Πενταβίαις meminit rursum Auctor Chronici anno iii. Justiniani.

Pag. 618. 11. Τὸν ἀπὸ Νουαρίων τοῦ Βασιλέως] Fuit enim primitus hic Petrus Justinī γραμματεὺς, ut ait Procopius.

Pag. 618. 15. Σύκας] Constantinopol. Christ. lib. i. sect. κχιι.

Pag. 618. 18. Καὶ τὴν γέφυραν] Ibid. lib. iv. sect. xiv.

Pag. 618. 22. Ἐν τοῖς Δαγισταίου] Ibid. lib. i. sect. xxvii. n. xiii.

Pag. 619. 1. Μεσίλων] Perperam μεσίλων editio Scallig. Vide Gloss. med. Graecit in ἀλή.

Ibid. Βασιλικῆς] Constantinopolis Christiana lib. i. sect. xxviii. n. xi. lib. ii. sect. ix. n. xiv.

Pag. 619. 3. Ἀγωγῶ] Ibid. lib. i. sect. xxv. n. ii.

Pag. 619. 7. Δελίου] Qui Junior dicitur in Subscriptione Concilii Arausicani et Vasensis iii.

Pag. 619. 8. Κώδιξ] Duplex fuit editio Codicis Justiniani, prior Decio Cos. Indictione vii. vim habitura, ex xvi. Kal. Maii, non April. ut in Chron. scribitur. Ita enim in Constitutione Justiniani praefixa ipsi Codici: quo quidem Codice confecto et edito, prodierē subinde aliae ejusdem Justiniani Constitutiones, seu decisiones, quae eum extra corpus ejusdem Codicis divagarentur, in eundem Codicem relatae sunt, Lampadio et Oreste Coss. quo anno *Codex Justinianus* rursus *orbi promulgatus est*, inquit Marcellinus, et ex eo Beda. Vide Paulum Warnesfridum lib. i. cap. xxv. Porro *Codicem Justinianum* vocat, non *Justinianum*: sic enim varios Magistratus is instituit, cum simili adjuncto, quorum catalogum collegit Alemannus ad Procopii Historiam Arcanam.

Pag. 619. 11. Φιλανθρωπίαν] Ita rursus haec vox usurpatur a Scriptore pro *θεομηλία*, an. xvii. Leonis. Vide Gloss. med. Graecit.

Pag. 619. 13. Σαμαριτῶν] Samaritarum hanc rebellionem narrant praeterea Procopius lib. v. de Aedif. Justin. cap. vii. et in Historia Arcana cap. xi. Theophanes et Cedrenus an. ii. Justiniani. Paulus Diac. lib. xvii. praeterea Cyrillus Scythopolit. in vita S. Sabae cap. lxx. et lxxi. Vide Leg. xii. et xvii. Cod. de Haeret. et Marrichaeis.

P 598 Pag. 619. 15. Βασιλεῖ] Julianum σύνεθρον αὐτῶν, ut est apud eundem Cyrillum, et laudatos scriptores.

Ibid. Εὐρηναῖος ὁ Πενταδίας] Cyrillus missus a Justiniano in Samaritas Theodosium et Joannem VV. CC. ait, et ab iis occisum Julianum. *Pentadias filium* hic vertimus, incertam an hanc.

Pag. 619. 18. Ἐκαμφοτερίζουσιν] Ὀνομα Χριστιανῶν τοῦ αἰετὶ παρόντος ἐνταλαξάμενοι, τῷ προσήματι τούτῳ τὸν ἐκ τοῦ νόμου ἀπεσεύσαντες ἀγδύνον, ut ait Procopius in Hist. Arcana. Idipsum iis objicit Justinus Junior in Nov. v. de Samaritis:

Κεχαρήκασι γὰρ εἰς τοσοῦτόν τινες αὐτῶν μανίας, ὥστε δὴ καὶ τοῦ σωτηριαίου τοῦ τυχόντος Βαπτισματος, πάλιν ἐπανήλθον ὄθεν ἐβήλθον κακοῦ, ταῦτα Σαμαρείταις τεμῶντες καὶ λυτῶντες διηλέγηθησαν. Infra: σχηματιζόμενους τὴν ὁρθὴν τῶν Χριστιανῶν προσδέχσθαι πίστιν, ταῖς δὲ ἀληθείαις οὐχ οὕτω φρονοῦντας, ἢ πρᾶττοντας ταῦτα συμβαίνοια.

Pag. 619. 20. *Ἐπὶ χαννότητι δὲ ἀρχόντων*] Hic Praesidum et Ducum Palaestinae avaritiam pertringit, quos inter fuit imperante Justiniano Summus, τῶν ἐν Παλαιστίνῃ στρατιωτῶν ἡγησάμενος dicta Procopio lib. II. Persic. cap. I. in quem extat ἐγκώμιον ἐκ τοῦ προχείρου, Choricij Rhetoris, hoc titulo in Cod. Reg. *Εἰς Σοῦμμον τὸν ἐνδοξότατον Στρατηλάτην*, ubi non modico laudatur, ita ut ab hac quae Ducibus Palaestinae hic adscribitur culpa prorsus vacaverit.

Pag. 620. 3. *Μηνὶ Ἰανουαρίῳ*] Famosam istam Constantinopolitanam seditionem per quinque continuos dies durasse, ac Idibus Januarii coepisse auctor est Marcellinus Gomes, id est XIII. Januarii: qua quidem in re non omnino concinit cum Chronici Paschalis scriptore, neque ille cum Procopio, qui ad VI. diem productam ait, quo Hypatius et Pompeius in Circi Tribunali comprehensi, ad Justinianum perducti, ac postero die caesi sunt. Tradit quippe scriptor Chronici, illos interfectos ejusdem mensis XIX. feria II. ac XX. feria III. quiescisse civitatem. Perstitit igitur seditiosorum grassatio usque in XVIII. mensis diem, qui in Dominicam incidit, captis Hypatio et Pompeio, iis postero die XIX. interfectis. Ac siquidem per quinque dies continuos duraverit, illa coeperit XV. Januarii die, quod velle videtur Chronicon, in quo posterus dies initae seditionis mensis XVI. in feriam VI. ut XVII. in Sabbatum, et XVIII. in Dominicam incidisse dicuntur: ac tandem sedatam XIX. feria II. captis eo die Hypatio et Pompeio. Si vero juxta Procopium per VI. dies illa peratiterit, iis usque ad eorundem captionem putatis, seditio coeperit XIV. mensis die, non XIII. quod vult Marcellinus. Hic porro certissimae habentur notae anni Christi MXXXII. Bissextilis, quo Caelus Solis fuit IX. Littera Dominicalis DC. Caeterum de hac seditione consulendi praesertim Procopius lib. I. Persic. cap. XXV. et Theophanes.

Pag. 620. 4. *Τῷ λεγομένῳ Νίκα*] Ab hac igitur voce cognominata est ista seditio, quod crebrim in istis tumultibus inclamata sit, uti in faustis acclamationibus fieri solebat. Cum porro ex civibus Constantinopolitanis Graece alii, alii Latine loquerentur, utraque lingua illa efferebatur. Nam qui Graeca, *Ἰουστινιανὲ Ἀβγοῦστα νίκα*, qui Latine, *Justiniane Auguste tu vincas*, acclamabant, ita tamen ut interdum vocem *νίκα* Latinis vocibus adjungerent, ut in Nummo Theophili Imp. a nobis delineato in Familiis Byzant. *ΘΕΟΦΙΛΕ ΑΒΓΟΥΣΤΕ ΤΥ ΝΙΚΑ*

KAS, ubi observare est haec partim Graecis, partim Latinis characteribus esse exarata. Ita apud scriptorem Chronici anno vi. Justiniani, in terrae motu plebs inclamasse dicitur, *Νίκα η τήχη τῶν Χριστιανῶν*. et *Ἀύγουστε Ιουστινιανὲ τοῦ βίγκας*. Atque haec acclamationis species a Circensibus profluxit, quibus Factiones victoriam Factionariis suis agitatoribus adprecabantur, vel quod ut eam consequi conarentur, hisce stimulis illos incitarent: sed et interdum hanc consecutos innuebant. Hinc in aliquot nummis, quos *Contorniatos* vocant, ubi Euthymius quidam famosus pugil exhibetur, **EVTTMI NIKΑ** legitur: et in antiquo lapide quem ex Bullingero hic describemus, quia deest apud Gruterum [*Bulengero* voluisse Ducangium, nec deesse lapidem apud Gruterum, notat Hagenbuchius Inscript. Orelli vol. I. p. 546.]:

A	M. AURELIO LIBERO	G
R	PATRI ET MAGISTRO	E
A	ET SOCIO DOMINO	N
M	ET AGITATORI FACTIONIS	T
A	PRASINAE.	I
N	AURELIUS CAECIL. PLANETA	NI
T	PROTOGENES OB III. PAL	C
I	MAS HOC DONUM VOVIT	A
NI	NATIONE AFR.	
CA		

P 594 Ubi Bullingerus non advertit has voces, *Aramanti nica*, et *Genti nica*, acclamationes esse factas *Aramantio* et *Gentio* agitatoribus: cuiusmodi praeterea describuntur lib. v. Anthol. Epigr. **ΛΧΚΜ**. in Porphyrium aurigam:

V 532 *Ἦτροχα μὲν τοπάροιθε διάκριδον λαχε δῆμος,*
Τὸν Καλχαντιᾶδην Πορφύριον ποθέων.

nempe ut vinceret. Sed de ejusmodi vocibus et acclamationibus alia attingimus in Dissert. de inferioris aevi Numismatibus N. Lxiv. et in Glossar. med. Graecit. in v. *Νίκα*, et in Addit.

Ibid. *Ἀμαρτία*] *Ἀνταρσία*, et *ἀταξία* apud Theophanem et in Chronico MS. ab Adamo ad Leonem Sapientem. Hic porro forte legendum *ἀνταρσία*; quomodo conjicit Holsten. quam quidem utriusque Factionis seditionem vel dissidium *Πρασινοβένετον* hic vocat Georgius Hamartelus in Chronico MS. *Καὶ ὁ δῆμος ἀντάρας τὸ λεγόμενον Πρασινοβαλντετον*, etc. Hac enim tempestate, licet iv. essent Factiones, duae tantum ut primariae fere notantur, quod iis aliae forte adjunctae essent, quae est sententia Bullingeri lib. de Circo cap. XLVIII.

Ibid. *Ἀνελθόντα*] Ab hisce verbis ac prima ista periodo exordium ducit gestorum in hac seditione narratio ex Actis publicis apud Theophanem, quam, antequam is ederetur, Notis suis ad Procopii Anecdota inseruerat Alemannus, addita Latina

versions. Theophanem exscripsere Symeon Logoth. et Georg. Monachus in Chronicis MSS.

Pag. 620. 6. *Ακτα τοῦ Καλοποδίου*] Petebant nempse Prasinii, ut acta Calopodii rescinderentur, vel, uti vult Alemannus, in eam ex lege ageretur. Licebat enim ex Lege Constantini M. quae est iv. Cod. de Officio Rectoris Provinciae, ut *justissimos et vigilantissimos Judices publicis acclamationibus colaudare*, cujusmodi extat exemplum apud Capitolinum in Gordiano, ita e contrario *injustos et maleficos querelarum vocibus accusare*; sic tamen, ut si veras voces essent, nec ad libidinem per clientelas (seu ut loquitur Lampridius in Alexandro, an vere, non factionibus) effusae, ex relatione Praefectorum Praetorio et Comitum qui per Provincias conatituti erant, Princeps diligenter inquireret. Vide infra anno xvi. Heraclii.

Pag. 620. 7. *Τοῦ βληκας*] Perperam hanc vocem per tu vivas, extulit idem Alemannus. Vide Gloss. med. Graecit.

Pag. 621. 1. *Τοῦ Μαγίστρου Ερμογένους*] *Magistri Officiorum*, cujus non semel fit mentio apud Procopium, Theophanem, et in Novellis Justiniani: cujus etiam tum vices in urbe agebat Basilides. Vide Marcellin. Ind. xi.

Pag. 621. 5. *Τοῦ Ἰωάννου τοῦ Καππάδοκος*] Cujus avaritiam perstringit Procopius lib. i. Gotth. cap. xxiv. et de quo multa Alemannus ad Historiam Arcanam.

Ibid. *Τοῦ Ρουφίνου τοῦ Κυρίστωρος*] Rufinus, Joannis Scythae Exconsule filius, ex Magistro militum et Patricius, Theophani anno ii. et iv. Justiniani dicitur. Is non semel occurrit apud Procopium: sed an tum Quaestoris dignitatem obtinuerit, dubium facit idem Scriptor, qui, ut plebi pareretur, loco Triboniani Quaestoris, eandem dignitatem datam Basilidi tradit, viro caeteroquin spectatissimae clementiae et nobilitatis. Patricium etiam eundem Rufinum vocat sub Ind. xi. Marcellinus. Quaestoris vero dignitate insignem Thomam anno iii. Justiniani memorat idem Theophanes.

Pag. 621. 9. *Φωκῶν τὸν Κρατερόν*] Theophanes ann. iii. *Φωκῶν τὸν Πατρίκιον τοῦ Κρατεροῦ*, Patricium vero nude vocat Procopius absque Κρατεροῦ nomine, quo donatur nescio quis Sophista lib. iv. Epigram. Graecor. tit. xxiii. Craterum *περὶ ψηφισμάτων* laudat Stephanus de Urbib.

Pag. 621. 13. *Τρύφωνα*] Praefectorum Praetorio sub Justiniano seriem descripsit Alemannus, in quibus Tryphonem et Theodorum illius fratrem ex hoc duntaxat Chronico recenset.

Pag. 621. 18. *Χαλκίστηγον*] Constantinopol. Christ. lib. ii. sect. iv. n. ii.

Pag. 621. 19. *Πορτίκου τῶν Σχολαρίων*] *Ibid.* n. xxxii.

Pag. 621. 20. *Στάτον*] *Ibid.* lib. ii. sect. ix. n. i.

Pag. 621. 21. *Αὔγουσταῖον*] *Ibid.* lib. iii. n. xxiii.

Pag. 622. 1. Καταστάντου] Theophanes: *καὶ τὴν μεγάλην Ἐκκλησίαν σὺν τοῖς ἀμφοτέροις μίσι, καὶ πᾶσα ἐκ τετραάντου πανηγύδι.* In alterutro horum scriptorum, licet alter ab
 V 538 altero acceperit, mendum latet, quod aege sanari potest, cum haec vox *ἐκτετραάντου* nihil sonet. Melior tamen videtur lectio Auctoris Chron. quae sensum integrum proferret, si pro *ἐκτετραάντου*, legatur *ἐκ τετραλίθου*, ita ut columnae istae stupendae ex marmore fuerint, quod *τετραλίθου* vocabant, de quo agimus in Gloss. med. Graecit. in v. *Τηλίθος*, et in Addit. Nam vox *πᾶσι* in hoc Chronici loco satis docet vocem istam ad columnas referri: quam *περοχὴν* male interpolavit Theophanes, dum etiam pro *φοβεροῖς*, reposuit *ἀμφοτέροις*.

Pag. 622. 3. Ἰουλιανῷ λιμένα] Constantinopol. Christ. lib. I. sect. XIX. n. I.

Pag. 622. 4. Πρόβον Βασιλέα] Anastasii Augusti nepotem, de quo in Familiis Byzant. p. 87.

Pag. 622. 9. Καὶ μόνον] Vereor pariter ne et in hac voce mendum lateat. Scrinii vero et Scriniorum Praefectorum Praetorio meminit Anonymus de Miraculis SS. Anargyrorum pag. 432. *Καὶ ἐλθόντες σὺν αὐτῷ ἕως τοῦ ἑκκετινοῦ ἑρβόλου μέχρι τοῦ μεγάλου Ἐπάρχου Πρατωρίου, τῷ ἰδίῳ δεκάτῳ διεκνούσων αὐτῷ οἱ ἅγιοι τὸ σκήλιον ἔνθα ὁ Σκιρινάριος ἰστρατεύετο.* Adde pag. 436 ejusdem libri.

Ibid. Οἶκον Βασιλικῶν] Constantinopol. Christ. lib. II. sect. V.

Pag. 622. 11. Βαλάνειον] Ibid. lib. I. sect. XXVII. n. II.

Pag. 622. 12. Ξενῶν τοῦ Κύβουλου] Ibid. lib. IV. sect. IX. n. II.

Ibid. Εὐρήνης ναὸς] Ibid. lib. IV. sect. VII. n. XX.

Pag. 622. 18. Τὸ Ἰλλου Ἰσαύρου τοῦ ἀντάριου Ζήνωνος] Illi rebellionem pluribus refert Theophanes.

Ibid. Ξενῶν τοῦ Σαμφῶν] Ibid. sect. IX. n. IX.

Pag. 622. 17. Ἀπὸ τοῦ ἑβδομοῦ] Ex praesidiis scilicet militaribus Palatii Hebdomiani, de quo multis egimus in Constantinopoli Christ. et in Disceptatione de Hebdomo Notis nostris ad Zonarae Annales subjuncta: vel castelli Theodosiani in eodem Hebdomo, seu campo Hebdomi aedificato, cujus meminit Theophanes anno VII. Focae. Nam Hebdomam usque appellatum Campum ad urbem docuimus, qui ita dictus fuerit, quod ab urbe ad septimum usque milliare protenderetur, nullumque unquam extitisse suburbanum septimo ab urbe milliari, quod Hebdomi nomenclaturam habuerit: adeo ut quicquid intra septimum hoc milliare fuerit, id in Hebdome situm esse ab Auctoribus dicatur, et in quavis sui parte, seu ad urbem, seu longius ab urbe, semper Hebdomum fuerit, quemadmodum utrumque Hexsmilium, murus nempe sex millium longitudine, in quavis sui parte eandem semper obtinuerit ap-

pellationem. Sicut etiam in Praefecti Urbis Jurisdictione, quae juxta Ulpianum ad centesimum lapidem protendebatur, quicquid intra hosce erat, vel agebatur, limites, id in centesimo lapide esse vel actum dici potuit. Atque hoc quidem loquendi genere nos Galli etiamnum utimur: nam quicquid intra leucam ab urbe est, intra quam illius Jurisdictionis fines coarctantur, *Banni leuca*, vel *leuca* nude, uti in veteribus chartis interdum occurrit, appellatur, statim etiam in ipso ab urbe egressu, licet leuca ipsa non finiatur, nisi in sui extremo. Quod vero *leuca*, et *Banni leuca* plerisque, id apud Pictavienses, Egolismenses, Andegavenses et Cenomanenses *Quinta* vocatur, scilicet *leuca*; interdum etiam *Quintum milliare*: quemadmodum apud Bituricenses, *Septena* dicitur, quod illis *Quinta*, quia ad septimum milliare civitatis districtus protrahitur. Quicquid igitur intra leucam, vel Quintam, vel Quintum milliare, vel denique Septenam situm est, id in leuca, in Quinta, vel Quinto milliari, et in Septena esse jure merito, sermone vulgari dicitur. Id multis probavimus in Glossario mediae Latinitatis. Sed et Hebdomum urbi Constantinopolitanae vice *Banleuca* nostrae fuerit, adeo ut qui intra VII. illud milliare sedes fixerint, eodem immunitatis jure quo urbis cives fruerentur: unde Campus ille Hebdomum Constantinopoleos appellatur a Scriptore Chronici, quod revera urbis quoad privilegia pars censita fuerit, iis donata a Constantino: quomodo idem Augustus instaurata Drepano, eaque Helenopoli de matris nomine appellata, hanc vectigalium immunitate donavit *ἕως πανηγύρις περιχώρης τῆς πόλεως*. De Rhegio vero et Athyra hic V 534 memoratis egimus pariter ad Alexiadem Annæam, et ad Villharduinum, ut de Calabrya, ad Bryennium, loco scilicet ita nuncupato in finibus citimis Asiae. Nemo enim erit, cui Calabriam Italicam hic intelligi minime posse non statim subleat.

Pag. 622. 21. Καὶ πολλοὶ ἔσπασαν δημῶτας] Legendum videtur *δημῶτας*, id est, in *Factiones sagittas emittebant*: Galli dicerent, *ils tiroient*. Vide Gloss. med. Lat. in *trahere*. Sic paullo infra *τρακταῖζειν* simili notione Auctor usurpat.

Pag. 622. 22. *Οκτάγωνον*] Constantinopol. Christ. lib. IV. sect. IX. n. IV.

Pag. 623. 1. *Βασιλικὴ γονναρίων*] Ibid. lib. II. sect. IX. n. XIV.

Pag. 623. 2. *Ἐμβολὸς τῆς Ρηγίας*] Ibid. lib. II. sect. III. n. I.

Pag. 623. 4. *Πέριξ τοῦ ἁγίου Θεοδώρου*] Ibid. lib. IV. sect. VI. n. CL. αβ.

Pag. 623. 5. *Τοῦ Φουρίου*] Et hic latet mendum, ubi forte legendum *φρουρίου*, ut *Scenophylacium* Ecclesiae ita mu-

nitum fuerit ad servanda illius cimelia, ut arcis speciem retulerit, atque ita forte appellaverint Constantinopolitani.

Pag. 623. 6. *Αργυροκρατών*] Constantinopol. Christ. lib. II. sect. III. n. VII.

Ibid. *Καὶ ὁ οἶκος Συμμάχου ἀπὸ Τράτων*] Quatuor hoc nomine Consules ordinarios in Oriente praesertim agnoscunt Fasti, ex eadem gente omnes, cujus stemma contexit Sirmondus in Not. ad Ennodii lib. VII. Epist. XXV. Sed ex iis quis hic intelligatur incertum, nisi vox *Exconsule*, postremo Symmacho, qui cum Boëtio Consul in Oriente fuit, id adscribendum videatur suadere.

Pag. 623. 7. *Ἡ ἄγλα Ακυλίνα*] Constantinopol. Christ. lib. IV. sect. VII. n. VII.

Pag. 623. 8. *Εμβολος τοῦ φόρου*] *Ibid.* lib. II. sect. III. n. II.

Pag. 623. 10. *Ἐπὶ τὴν Μαγναύραν*] Ubi extitit Consistorium Justiniani, uti pluribus probavimus in Constantinopoli Christiana, et in Disceptatione de Hebdomo: quam sententiam nostram astruit praesertim Cyrillus Scythopolitanus in Vita S. Sabae cap. LXXXIII. quo loco ait Justinianum cum Triboniano Quaestore consilia sua in Magnaura exegisse: *Τοῦ τοιοῦτου Θεοφυλάκτου ἡμῶν Βασιλέως ἐν τούτοις ἀσχολουμένου μετὰ Τριβουνιανοῦ τοῦ Κυτίστωρος ἐπὶ τὴν καλουμένην Μαγναύραν.*

Pag. 623. 12. *Ἀπονύχιον*] *Leg. ἀπονύχιος*, atque ita edidimus.

Pag. 623. 13. *Ἐν τῷ ἰδίῳ καθίσματι*] In tribunali seu Solio Circi, quod ipse Justinianus anno I. ob aspicienda probandaque certamina eminentius clariusque quam fuerat, una cum utraque Senatorum ex more spectantium porticu, redintegraverat, ut est apud Marcellinum Comitem. Solium vero istud Imperatorium inspicere est in Diptychis Consularibus, de quo praeter Bulingerum consulendus Sirmondus ad Sidonii carmen XXXI.

Pag. 623. 14. *Βαστάζων τὸ Εὐαγγέλιον*] Vide Dissertat. nostram de Numismat. Imp. Constantinopolit. n. XXII.

Pag. 623. 15. *Ἐχώσθη*] Sic reposuimus, cum editum esset *ἐγνώσθη*, cum nota mendii.

Pag. 624. 1. *Γάδαρε*] Ita pariter emendavimus, pro *γατάδαρι*, quae vox *asinum* sonat apud Graecos aevi inferioris, uti docemus in Gloss. med. Graecit. in *Αἰδαρος*. Scribit Ordericus Vitalis lib. VIII. pag. 681. quendam Militem cognominatum *Cepus asini*, pro *magnitudine capitis et congerie capillorum*. Apud Theophranem an. II. Leonis Isauri, nescio quis, et alius apud Nicephorum an. Constantinopol. in Brev. pag. 168. I. edit. *Ονομάγουλος* cognominati leguntur. Est autem *μάγουλον* Graecia recentioribus *maxilla*, *genae*, vel *bucca*. Sed an ejusmodi fuerit Justinian-

nus, ex illius corporis et vultus descriptione, quam proferunt Cedrenus et Symeon Logotheta, non percipimus. Procopius in Hist. Arcana cap. viii. de Justiniano: *Ἡλιθίος τε γὰρ ὑπερφουῶς ἦν, καὶ νωθεὶ ὄνῳ ἡμερῆς μάλιστα, καὶ ὁλος τῷ τὸν χαλινὸν ἔλκοντι ἔπεσθαι, συγγὰ οἱ σειωμένων τῶν ὄτων.* Notum Asinos praeterea vocatos viros salaces et bene vasatos, de quibus Casaubonus ad Lampridium in Commodo: sed et istud Persii de Nerone: *Auriculas asini Mida Rex habet.* Ubi Scholiastes: *Tria genera sannarum: aut manu significare ciconiam, aut opposito temporibus pollice auriculas asininas, aut linguam nitentis canis.*

Pag. 624. 5. *Ἦρατιῶ] Τῷ ἀνεπιῶ τοῦ Βασιλέως Αναστασίου,* ut est apud Cyrillum Scythopolitanum in Vita S. Sabae cap. lvi. Is porro et Pompeius, cum caeteris Proceribus, ut quamprimum se domum referrent iussi fuerant a Justiniano, ut inquit Procopius, ab illis vitae timeret suae, sive ipsos eo deduceret fatum. Id quinto seditionis die actum, postero vero Hypatium Imperatorem acclamatum scribit idem Procopius.

Pag. 624. 8. *Ἀνάγοντες αὐτὸν εἰς ὕψος]* Id est, *elevantes in clypeum,* ut solenné erat: ita Zonaras. Hinc vox *levare* passim usurpata apud Scriptores Latinos, ut *ἀναλεγειν* apud Graecos, pro *inaugurare.* Vide utrumque Glossarium.

Pag. 624. 9. *Τοῦ κλονος]* Constantinopol. Christ. lib. i. sect. xxiv. n. vi.

Pag. 624. 10. *Παλατίου τῶν Πλακουλιανῶν]* Ibid. lib. ii. sect. v. n. iv.

Ibid. Σίγνα Βασιλικὰ] Id est, *Βασιλικὰ παράσημα,* ut loquitur Agathias lib. iii. pag. 90. edit. Reg.

Pag. 624. 12. *Μανιακίον]* Ita cum Radero reposuimus, pro *μανίκιον,* de qua voce diximus in Gloss. med. Graecit. Quod vero Scriptor ait torquem collo aptatum Hypatii a seditionis, in eo errasse deprehenditur, cum aliter prorsus rem narret Procopius: *Καὶ (οὐ γὰρ ἦν αὐτοῖς οὕτε διαδῆμα, οὐτέ τι ἄλλο, ὃν δὴ Βασιλεῖα περιβάλλεσθαι νόμος) στρεπτόν τινα χρυσοῦν ἐπὶ τῇ κεφαλῇ θέμενοι, Βασιλεῖα Ρωμαίων ἀνείπον.* Et Marcellinus Comes: *Dum de foro Hypatii sceleratorum comitum manibus torque redimitus aureo, etc.* Torques igitur non collo, sed capiti Hypatii impositus est. In hisce quippe tumultuariis Imperatorum acclamationibus, cum fere semper deesset diadema, praecipuum Augustae dignitatis insigne, arrepto a quovis torque, illoque in modum diadematis composito, novi Principis capiti is aptabatur, ut hoc loco satis indicat Procopius. Ita Juliano militari tumultu in Imperatorem electo, *Maurus nomine quidam abstractum sibi torquem, quo ut Draconarius utebatur, capiti Juliani imposuit confidenter,* ut ait Ammianus lib. xx. Quod quidem ipsum notaverunt ipse Julianus, Liba-

nus, Socrates, et Zonaras. Idem Ammianus de Firmo lib. xxix. *E quibus unus torquem pro diademate capiti imposuit Firmi.* Denique Sidonius de Avito Imp. in ejusdem Panegyrico:

*Concurrunt Proceres, ac milite circumfuso,
Aggere composito statuunt, ac torques coronant,
Castransi moestum.*

Pag. 624. 15. *Ιουλιανὸν τὸν ἀπ' Ἐπαύρων Πρωτοκρίτων*] Alius Julianus iste videtur a Juliano, qui eidem Justiniano fuit a Secretis, fratre Summi, de quo Procopius in Persicis.

Pag. 624. 21. *Ἐφραμίον*] Qui mox *Εὐφραμίος* dicitur: quo nomine donatur quidam Comes Orientis apud Theophanem anno ix. Justini Senioris, et alius, Patriarcha Antiochenus, apud Liberatum cap. xxiii.

Pag. 624. 22. *Ἀγλοὶ τῶ Βασιλεῖ*] Procopius: *Τινὲς δὲ φασὶν ἐξελπίθεις αὐτὸν ἐνταῦθα ἤκειν, Βασιλεῖ εὐνοικῶς ἔχοντα.*

Pag. 625. 3. *Θωμᾶς τις Ἀσηκῆτις*] Is forte in quem P 597 extat Epigramma Agathiae lib. iv. Anthol. Gr. cap. i. hoc titulo: *Εἰς εἰκόνα ἀνατεθεισάν ἐν τοῖς Πλακίδου ὑπὸ τοῦ νέου Σκρινίου*, ex quo Imperatori percharum ac familiarem fuisse colligitur.

Pag. 625. 8. *Καὶ ταῦτα ἀκούσας*] Theophanes: *Φήμης δὲ γενομένης ὅτι ὁ Βασιλεὺς λαβὼν τὴν Ἀγρόστην, ἐξῆλθεν ἐν τῇ Θράκῃ, καὶ ἀνηγόρευσεν Βασίλῃ Τπάτιον τὸν Πατρικίον, καὶ καθεζόμενος ἐν τῷ Ἰσπικῶ, εὐφημεῖτο ἐπὶ τῶν δῆμων, καὶ ἤκουσεν τὰς ὑβριστικὰς φωνὰς τὰς πρὸς Ἰουστινιανὸν τὸν Βασίλῃα.*

Pag. 625. 12. *Ἀπὸ Κωνσταντινῶν*] Leg. videtur *Κωνσταντιανῶν*, id est, ex urbis regione ubi erant Thermae Constantinianae, de quibus egimus in Constantinopoli Christ. lib. i. sect. xxvi. n. v. et lib. iv. sect. vi. n. xcvi. At Theophanes hosce adolescentes Prasinus loricatedos venisse ait *ἀπὸ Φλαβιανῶν*, de quibus nihil in praesens succurrit.

Pag. 625. 13. *Φορῶντες ζάβας*] Theophan. *λερικᾶτος*. V 596 Vide Gloss. med. Graecit. in *Ζάβα*.

Pag. 625. 17. *Διὰ τοῦ λεγομένου κοχλίου*] Procopius: *Μοῦνδος μὲν διὰ πύλης ἐξῆι, ἐνθεν δὲ ὁ κοχλίας ἀπὸ τῆς ἰδέας καθόλου κυκλοτεροῦς οὐσῆς ἀνόμασται.* Erat autem Mundus iste Magister militum per Illyricum, qui e bello Persico recens advenerat, ut scribit idem Procopius. De hac Cochlea agimus in Constantinopoli Christ. lib. ii. sect. i. n. v.

Pag. 625. 19. *Θύραι χαλκαὶ τοῦ Παλατίου*] Ibid. lib. ii. sect. iv. n. ii.

Pag. 626. 16. *Σπενδόνης*] Ibid. lib. ii. sect. iv. n. ii.

Ibid. *Διὰ τοῦ Μονοπόρου*] *Μονοπάτου*, Theophanes. Vide eandem Constantinopolim lib. ii. sect. i. n. ix.

Pag. 626. 18. *Τῆς Νεκρᾶς πόρτας*] Procopius, *διὰ τῆς*

πρόδον, ἢ Νεφέα καλεῖται. De causa nominis consulendae Origines Constantinopolitanae Codini p. 62. edit. Reg.

Pag. 626. 22. *Οἱ περὶ τὸν Βελισάριον*] Ita etiam Theophanes: at Procopius ait arreptos Hypatium et Pompeium a Beraïde et Justo, Justiniani ex fratre nepotibus, et e Solio deturbatos, adductos ad Justinianum.

Pag. 627. 1. *Καὶ συλλαβόμενοι*] In Regio scilicet Circi Solio, uti scribit Procopius, non vero ante fores Palatii, ut Marcellinus.

Pag. 627. 4. *Αἰγόντες*] Idem. Procopius ait Pompeium plorantem increpatum ab Hypatio, cum diceret non decere illos ploratum, qui insontes perirent, sibi initio renitentibus viam a populo fuisse factam, nec se postea infestis in Augustum animis venisse in Circum. Quae quidem longe distant ab iis quae referuntur a Marcellino Comite, qui in hisce Hypatio, Pompeio et Probo Anastasii nepotibus iniquior videtur, scribente ab iis concitatam seditionem, dum *Imperium singuli indigna ambitione exoptabant*: tametsi potior videtur habenda fides horum temporum a scriptori Procopio, cum et illi concinant Auctor Chronici et Theophanes.

Pag. 627. 12. *Ἐσφάγησαν*, etc.] Ita Theophanes: at Procopius: *Θνήσκουσι δὲ τοῦ δήμου πλεον ἢ τρισμύριοι ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ.*

Pag. 627. 17. *Τράτιος καὶ Πομπήϊος*] Nocte, ut scribit Victor Tunnunensis, ubi de Hypatio: *capitur, et nocte cum Pompeio occiditur, atque in rheuma jactatur.* Sic in Tiberim projecta Sabini fratris majoris Vespasiani, apud Plinium lib. lxx. Sejani et complicum corpora apud Tacitum lib. vi. Annal. legitimus.

Pag. 627. 20. *Μέσον τῶν βιοθανάτων*] Quomodo apud Romanos perduellionum corpora a carnifice in Gemonias unco trahi solere docent passim Scriptores. De *Βιοθανάτων* loco, vide Constantinop. Christ. lib. iv. sect. vii. n. xxvi. et utrumque Glossar.

Pag. 627. 22. *Ο Βασιλεὺς τῆς Λούππας*] De hac voce nostras utcunque conjecturas damus in Glossar. med. Graecit.

Pag. 628. 3. *Εἰς τὸ Μαρτύριον τῆς ὁσίας Μαρίας*] Constantinopol. Christ. lib. iv. sect. xv. n. xxvii. Ejusmodi vero tyrannorum sepulcra humiliora fuisse docet Trebellius Pollio in xxx. Tyrannis in Victorino Juniore et Aureolo. Sic Eutropius lib. vii. *Neronis exequias humiliter sepultas* fuisse scribit. Adde Epitaphium Majoriani Imp. qui a Recimere Imperio ac vita spoliatus fuerat, apud Ennodium Epigr. cxxxv.

Pag. 628. 7. *Φανεροὶ δὲ*, etc.] Id est, in ipso crimine deprehensi. Sic *manifestarius homicida* apud Lactantium de Mortibus Persecutor. n. xx. id est, *nocens*. Horum autem numerum ad xxviii. ponit Theophanes, quos inter memoratur a Joanne Carpa-

thi Episcopo in Narrationibus ineditis de Anachoretis Aegyptiis, quidam Eulogius, qui ex latrone Anachoreta factus, invento forte in spelunca thesauro, Constantinopolim venit, et a Justiniano Patricius et Praefectus Praetorio factus, orta deinde Victoriatorum seditione, Hypatii partes secutus, ac fuga elapsus, bonis omnibus publicatis, rursus in eremum reversus, acta poenitentia, sancte obiit. Vide Notas nostras ad Zonaræ Annales.

Pag. 628. 16. *Ἀσιτιόληπτος*] Ita emendavimus, cum editum esset *ἀσιτιόληπτος*.

Pag. 629. 2. *Μαγνέσιο*] Constantinopolis Christ. lib. II. sect. XI.

Ibid. Ορια] *Ibid.* sect. X.

Pag. 629. 5. *Ἐκ τοῦ Βενετοῦ μέρους*] Quorum Factioni caeteroquin favebat idem Justinianus, ut ex Procopio et Evagrius supra notavimus in Marciano; quod causae fuit cur in illos potissimum animadverteret.

Pag. 629. 8. *Τὸ β.*] Hunc annum, et qui proxime sequitur, ita consignat Marcellinus, Victor Tunn. et Marius Aventic. P. C. *Lampadii et Orestis Coes.* Victorius: *Lampadio II et Oreste II.* Deinde anno proximo, *Lampadio III. et Oreste III.* Apud eruditum Mabillonium to. III. Analector. pag. 432. ex veteri MS. Vitonensi, Bonifacius II. Papa decessisse dicitur XVI. Kal. Novembr. iterum post Consulatum *Lampadii et Orestis VV. CC.* quomodo legendum censet Papebrochius V. C. in Propylaeo ad Acta Sanctorum Maii pag. 78. ubi de eodem Bonifacio et ejus Successore Joanne agit. Epitaphium Valentis Veronensis Episcopi: *Recessit sub VIII. Kal. Augustas, post Consulatum Lampadii et Orestis VV. CC. Indict. IX.*

Pag. 629. 9. *Μόνου*] Qui quidem Justiniani Consulatus tertius fuit, uti exerte dicitur in L. VII. Cod. de Veteri Jure enucleando, data VII. Kal. Januar. *Justiniano D. N. ter Consule*, Indict. XII. ut est in §. XXIII.

Pag. 629. 11. *Σεισμός*] Varii accidere terrae motus Constantinopoli, Justiniano imperante, quorum fere omnium meminerunt Scriptores, ac in primis Theophan. ann. XXI. XXVII. XXVIII. XXX. Cedrenus an. XIV. XVI. XXVII. XXVIII. XXXI. XXXII. De hocce qui anno VI. accidit, silent. Is porro cujus meminit Cyrillus Scythopolitanus in Vita S. Sabae cap. XC. haud multo post Concilium Hierosolymitanum actum anno XXVI. Justiniani, contigit: isque forsan est terrae motus, qui anno sequenti apud eodem Theophanem et Cedrenum extitisse narratur.

Pag. 629. 14. *Ὁ σταυρωθεὶς δι' ἡμᾶς*] De hoc additamento Trisagii multa diximus in Gloss. med. Graecit. in v. *Τρισάγιον*.

Pag. 629. 18. *Ἀρον, ναῦσον*] Ita vox *αἶψ* usurpata in

ejusmodi tumultibus, Lucae cap. xxiii. 18. et in Act. Apostol. cap. xxi. 36. cap. xxii. 2.

Pag. 629. 19. Καῦσον τὸν τόμον, etc.] Nempe ea tempestate Constantinopolitani, ut et Justinianus ipse, *συνοδικταί* erant, id est, Concilium Calchedonense impugnabant, ut est apud Evagrium lib. iv. cap. x. Victorem Tannun. Leontium de Sectis, et alios.

Pag. 630. 1. ιβ. Ινδικτ.] Quae hoc anno mense Septembris inibat.

Ibid. Προέθηκεν θεῖον αὐτοῦ γράμμα] Quod descriptum legitur in Leg. vi. Cod. de Summa Trinit. et apud Francisc. Pitthoeum ad i. libr. Cod. cum Antonii Contii versione Lat. quam hic demus: aliam confecit Raderus. Vocem προέθηκεν per *proposuit* reddidimus, formula in hisce usitata ac recepta. Lex vii. Cod. de Veteri Jure enucleando §. xxiv. Προθήσει δὲ αὐτήν (διατάξιν) ἐν τῇ μεγίστῃ καὶ Βασιλίδι ταύτῃ τῇ πόλει καὶ ὁ ταύτης ἐνδοξότατος Ττραρχός. Affigebantur etiam Constitutionis Imperatoriae in parietibus, ut hodie etiam fieri solet: unde προγράμματα appellabantur. Lexicon MS. πρόγραμμα, γνώρισμα, κήρυγμα, ἀπόδειξις φανερά. Vulcatius Gallicanus in Avidio Cassio: *Et programmatum in parietibus fixit, ut si quis cinctus inveniretur apud Daphnen, distinctus rediret.* Lex iii. Cod. de Legib. et Constitut. Nam satis est *Edicti eas nuncupatione censi, vel per omnes populos Judicium programmatibus divulgari, etc.* Novella Valentiniani de Confirmand. / iis etc. *Illustris itaque et praecelsa Magnificentia tua hanc saluberrimam sanctionem programme suo ad universorum faciat notitiam pervenire.* Eadem formula finitur Edictum Licinii apud Lactantium lib. de Mortib. Persecut. n. xlviij. Ita etiam infra Justiniani Edictum de Fide ab Auctore Chronici indigitatur.

Pag. 630. 3. Καὶ ἀποπέμψας] Ad quos missa, et quando emissa haec Constitutio fuerit, docet tum Scriptor, tum Inscriptio quae Constantinopolitanis in Codice inscribitur, et haec Subscriptio quae hic omittitur: DAT. ID. MART. DN. JUSTIN. PP. A. III. COS. Deinde, τὸ αὐτὸ Ἐφεσίοις, τὸ αὐτὸ Καισαρεῦσιν, τὸ αὐτὸ Κυζικηνοῖς, τὸ αὐτὸ Αμιθηνοῖς, Τραπεζουνοῖς, Θεοπολίταις, Σεβαστηνοῖς, Ταρσεῦσιν, Ἀγκυραῖνοῖς.

Pag. 630. 6. Θεσσαλονίκη, etc.] Urbem Illyrici statuit Scriptor: quippe Dalmatia sub Praefecto Praetorio Illyrici extitit, ex statuto Constantini, ut auctor est Zosimus.

Pag. 630. 11. Πολίταις ἡμετέροις] In Cod. Κωνσταντινοπολίταις, ubi haec Justiniani Constitutio aliter paulo describitur, ex quo variantes Lectiones hic apposuimus. In hac porro numero editae sunt quaedam Annotationes Fr. Pitthoei viri doctissimi.

Pag. 633. 17. Ἰουστινιανὸς Αὐγ. τὸ ε.] Nescio an ad hunc Consulatum referri debeat Subscriptio Novellae ακxvii. DN. JUST.

PP. AUG. CONS. et Novellae clvi. DN. JUST. PP. AUG. V, C. CONS. Hic autem Justiniano collega adjungitur *Paulinus*, V 538 qui *Junior* dicitur in Epistolis Agapeti Papae i.

Pag. 633. 19. *Ἀνευωθή*] Priore Codicis Justiniani editione publicata anno dxxxix. eique insertis aliquot tam Decisionibus, quas Graeci *Ἀύσεις* vocant, quam Constitutionibus, quae post Codicis confectionem latae divagabantur: ac rursus eodem Codice promulgato Indict. ix. P. C. Lampadii et Orestis anno dxxxix. tandem suis numeris, ut videbatur, absolutum, titulo *repetitae praelectionis*, seu *secundae editionis*, quam Auctor Chronici *ἔκδοσιν* vocat, (quemadmodum Africanus iteratam Chronici sui editionem *δευτέραν ἔκδοσιν* appellavit) ex die iv. Kal. Januarii, sui *Consulatus* iv. (uti in Chronico legendum monuimus) et *Paulini* V. C. *frequentari* sanxit idem Augustus, edita sua Constitutione, data xvi. Kal. Decembr. Constantinopoli, quae descripta legitur initio ejusdem Codicis Justiniani. Perperam vero in hac Chronici perioche *Ἰνδικτιῶνος γ'*, pro β. irrepsit, licet ita praeferat editio Raderi.

Pag. 634. 3. *Βιλισαρίου μόνου*] Hic *Belisarii* *Consulatus* sic non semel consignatur in Novellis Justiniani, sub quo pleraeque sunt ex iis editae, et ita subscriptae, *BILIS. V. C. CONS.* In prima, additur *IND. XIII.* In quarta, sic describitur: *DAT. τῆ πρὸ ζ'. K. APRIL. IND. ιγ'. Πραξιῆος* P 599 *FABII* *BILIS. τοῦ λαμπροτάτου.* Apud Julianum Antecess. *Constitutio* vi. sic clauditur: *DATA KAL. APRIL. VII. CONSISTORIO CONSULAT. BELISARII.* ubi per vii. Septimum militare, seu Mhedomum intelligitur, ubi extitit Consistorium Justiniani, ut alibi indicamus. Idem hic *Consulatus* in Epistolis Agapeti Papae ita interdum consignatur: *P. C. Paulini Junioris.*

Pag. 634. 5. *Βιλισαρίου μόνου τὸ β.*] In Nov. xxxi. xxxix. xl. xlv. lxi. hic annus ita exaratur: *P. C. BILIS. V. C. CONS.* et in Synodo Hierosolymitana cum *Ind. xrv.* In *Fastis* Italicis *Pontiaci*, seu *Pithoecanis*, huic *Consulatu* et caeteris usque ad *Consulatum* *Basilii*, *Paulinus* cum numero *Consulatum* semper praepositur, verbi gratia, *Paulino* i. et *Bilisario* i. *Paulino* ii. et *Bilisario* ii. et sic deinceps.

Pag. 634. 6. *Βιλισαρίου μόνου τὸ γ.*] *Marcollinus: Iterum P. C. Belisarii.*

Pag. 634. 7. *Ἰωάννου μόνου*] Cui *Volusianum* collegam adjungit subscriptio Epistolae ii. *Vigillii* Papae. Is autem est *Johannes Praefectus Praetorio* per Orientem, uti etiam indigitatur in *Fastis* *Vossianis*, cui pleraeque ex Justiniani *Novellis* inscribuntur hoc titulo: *Ἰωάννη τῷ ἑνδοξοτάτῳ Πράξη τῶν Ανατολικῶν Πραιτωρίων, τὸ δεύτερον ἀπὸ Πράτων Οἰκονομῶν καὶ Πατριάρχων.* Illius vero *Consulatus* varie consignatur in ejusdem Justiniani *Novellis*, .xx. editione. *Scringeri*, si numerus,

qui nomini praemittuntur, attendantur, in quibus ita exaratur: ANNO XI. vel XII. vel XV. JOHANNE V. C. CONS. Ita enim promiscue praeferunt a LXIII. usque ad LXVI. Novella vero LXXIV. Scrimgeriana ita subscribitur: DAT. NON. JUN. CONST. IMP. DN. JUST. PP. AUG. ANN. XV. JOHANNE V. C. CONS. IND. τοῦ θ' μω ζ' ρους, ubi annus Syromacedonum indigitatur DCCCXLIX. si notas numerales retrotrahas, ut in aera Antiochenorum appellanda seu putanda usum non semel Auctorem Chronici observavimus ad pag. 328. Cum enim aera Syromacedonica aeram Christianam CCCXII. annis praecedere dicatur, Joannis vero Consulatus in annum Christi DXXXVIII. incidat, recte annus DCCCXLIX. conficitur, quandoquidem is mense duntaxat Octobri exordium sumit. Deinde Nov. LVII. apud Scrimgerum, et LI. apud Julianum Antecessorem: IMP. DN. JUSTIN. AUG. POST BILIS. V. C. CONS. ANNO III. Novella denique XLI. sic clauditur: DAT. XV. K. SEPT. ANN. XI. POST BILIS. V. C. CONS. IND. I. quae quidem Indictio I. in Consulatu Joannis cadit. Sed quid sibi velint tot variantes adscripti Joannis Consulatus numeri fateor me non assequi. Ad hunc etiam annum referri posse videntur subscriptiones Constitutionum CXXIII. et CXXV. ejusdem Juliani Antecess. P. Q. BELISARII. ANNO III. IND. VIII. tametsi minime hic quadret Indictio VIII. quae I. fuit, nisi ex illis sit Indictioibus exoticis de quibus non semel egimus. Praeterea Novellae Scrimgerianae CXXX. et CXXVIII. quae eadem sunt, hanc subscriptionem praefertunt: BASILIO V. C. CONS.

Pag. 684. 8. *Αντωνος*] Id nominis cum unico π, etiam scriptum supra observamus: neque aliter Julianus Antecessor, Victor Tannunensis, et Victorius hoc anno. Marcellinus vero, Marius Aventic. et alii Apionem scribunt, quomodo hanc vocem efferunt Procopius et Theophanes. Sed an idem cum Appione, qui jam ab anno XIV. Anastasii, hoc est Christi DV. in aula dignitates obtinebat, vix est vero simile, cum praeterea tradat Auctor Chronici ab Anastasio exulem factum, a Justino Imp. revocatum, ac Praefecturae Praetorianae honore donatum, nulla Consulatus facta mentione. Deinde hic Strategii filius dicitur, ut ab alio qui sub Justino floruit distinguatur: illius forte Strategii Comitae Sacrarum Largitionum, Exconsule, et Patriicii, cui inscribitur Novella Justiniani CV. Quem porro Apionem vel Appionem Fasti et Auctor Chronici, Arionem perpetuo vocant Justiniani Novellae Scrimgerianae LXXVIII. LXXX. LXXXIII. XCIX. CI. et apud Julianum Antecess. Constit. LXXXIII. et LXXV. illiusque Consulatus ita signatur: APIONE V. C. CONS. hisce numeris vario praepositis, ANN. XII. vel XIII. vel XV. nihil pariter incognitis, ubi editio Fr. Pithoei habet APIONE.

V 589

Pag. 684. 10. *Ιουστίνου νόου*] Victor Tannun. et subscriptio Epistolae v. Vigili Papae, JUSTINO V. C. COS. Marcellinus: JUSTINO JUNIORE COS. Is filius fuit Germani Patricii, Justinii Imp. consobrini, ut ait idem Marcellinus. Vide Familias nostras Byzant.

Pag. 684. 11. *Βασιλείου μόνου*] Hic Basilii Consulatus ita consignatur in Novellis Justiniani cVIII. cIX. cXXIII. cXXV. cXXVIII. cXXXVI. et cXXXVII. DN. JUST. PP. AUG. BASILIO. V. C. CONS. In Novella vero tum apud Scrimgerum, tum apud Julianum Antecess. cXI. cXIII. et in Edicto VII. Imp. DN. JUSTIN. PP. AUG. ANN. XV. BASILIO V. C. CONS. Concilium Aurelianense IV. actum dicitur *Basilio V. C. Cons. Indict.* IV. Is porro Basilii Junior vulgo dicitur, ad discrimen Basilii patris: uterque autem patria Edessenus fuit, ac splendore generis opibusque clarissimus, ut auctor est Procopius lib. II. Persic. cap. XXI. et lib. III. Gotthic. cap. XX.

Pag. 684. 12. *Μετὰ Πατρ. Βασιλείου μόνου*] Marcellinus et alii: P. C. Basilii anno II. Subscriptio Epistolae II. Vigili Papae: Iterum P. C. Basilii V. C. Constitutio cIX. apud Julianum Antecess. Datum VII. Kal. Aug. septimo Militario (al. Septimiliario.) Imp. DN. Justiniano anno XVI. post Consulat. Fl. Basilii V. C. II. Incidit autem annus XVI. Justiniani in hunc Consulatum.

Pag. 684. 15. *Μετὰ Τη. Βασιλείου μόνου γ'.*] Extat hujusce anni nota insignis in veteri scheda, quam ex viri illust. Claudii Pellererii Franciae Protologothetae Bibliotheca descriptam ad calcem libri II. Aratoris, hic damus, ut Sirmondi de Aratore observationi ad lib. IX. Epistolarum Sidonii adjungatur. Illa porro hisce verbis concipitur, adscriptis margini variis lectionibus ex alio Codice Pithoeano: *Beato*

- 1 *Dompno* ¹ *Domino* ² *adjuvante, oblatu est hujusmodi Codex ab Aratore Sub-*
 2 *Petro* *diacono sanctae Ecclesiae Romae, nomine sancto* ³ *et Apostolico viro*
 3 *atque*
 4 *Vigilio* *Pap.* ⁴ *Vigilo, et susceptus* ⁵ *die VIII. Id. April. in Presbyterio ante*
 5 *ab eo* *Confessionem* ⁶ *Domni Petri, cum ibidem plures Episcopi, Presbyteri,*
 6 *Beato-* *Diaconi, et Clericorum pars maxima* ⁷ *pariter inisset. Quem cum*
 7 *ibidem legi mox pro aliqua parte fecisset,* ⁸ *Burgentio viro venera-*
 8 *abili Primitivo scholae Notariorum in scrinio dedit* ⁹ *collocandum,*
 9 *cujus beatitudinem literati* ¹⁰ *et omnes doctissimi continuo rogaverunt,*
 10 *ut cum juberet publice recitari. Quod cum fieri praecepisset in Ec-*
 11 *clesia S. Petri quae vocatur ad Vincula, Religiosorum simul et*
 12 *Laicorum nobilium, sed et* ¹¹ *populorum diversorum turba concur,*
 12 *abest et atque eodem Aratore* ¹² *recitante distinctis diebus ambo libri IIII. vi-*
 12 *Subdia-* *cibus sunt auditi, cum uno die medietas libri tantummodo legeretur*
 12 *conoc.* *propter repetitiones assiduas, quas cum favore multiplici postulabant.*
Eadem haec recitatio facta est his diebus: prima Id. April. secunda

xv. Kal. Maii: tertia VIII. Id. Maii: quarta ¹ III. Kal. ² Maii, ¹ vero die
 tertio ³ P. C. ⁴ Basilio V. C. Indictione ⁵ VIII.

Versibus egregiis decursus clarus Arator
 Carmen Apostolicis cecinit insigne Coronis,
 Historiamque prius praeponens ⁶ Cautus ubique
 Substituit typicae sensatim verba figurae.
 Lingua canora bonum testatur jure ⁷ Poëtam,
 Mysticus ingenium sic indicat ordo profundum.

2 Junias
 3 anno
 4 Basili
 5 VII. Ita
 etiam Cod.
 S. Vincentii
 Remensis,
 atque sic lo-
 gendum.
 6 cautus
 7 Prophe-
 tam

Finit. Deo gratias. Amen.

Ex hoc porro adscripto duntaxat temporis characterismo re-
 fellitur vir doctissimus, qui negat ullum extare exemplum in
 quo vocibus *Post Consulatum*, annorum numerus praemittitur.
 Sed et neque hoc unicum superest, cum alia peti possint ex
 Epistolis Vigilii et Pelagii I. PP. Marcellino Comite ad II. an-
 num Postconsulatus Basili, et ex Sponio in *Miscellan. eruditae*
Antiq. p. 314. Quinetiam in *Laterculo Consuluum* edito ab
 Arnaldo Pontaco, Consulatus omnibus ejusdem Basili numeri
 praeponuntur hac formula: II. P. C. Ter P. C. IIII. P. C. etc.
 Proinde haud omnino improbanda videri debuit V. C. conje-
 ctura in explicatione Inscriptionis Basilicae Narbonensis, nisi
 forte aliunde posset confutari.

Pag. 634. 16. Μετὰ Τῆς Βασιλείου δ.] Epist. III. Vigilii
 Papae: IV. P. C. Basili V. C. Marcellinus Comes formula vul-
 gari: P. C. Basili anno IV. quomodo etiam apud Julianum An-
 tececess. Constitutio CXL. ex edit. Fr. Pithoei clauditur: Dat. VII.
 Id. Maias Imp. DN. Justin. Aug. XVIII. post Cons. Basili
 anno IIII. Et Constitutio CXL. Dat. XI. Kal. April. DN. Just.
 PP. A. anno XVII. post Basili V. C. Cons. ann. IIII. Cassii Nar-
 niensis Episcopi Epitaphium in Ecclesia majore supra januam
 Cryptae S. Juliani: Rq. in pace prid. Kal. Jul. P. C. Basili V.
 C. ann. XVII.

Pag. 634. 17. Μόνου ε'] Julianus Antecessor in Consti-
 tut. CXX. apud Fr. Pithoeum: Dat. Kal. Maii Constan. DN. Just.
 PP. Aug. anno XX. post Cons. Basili anno V. Indict. IX.

Pag. 635. 3. Μόνου ζ'] Mentio est istius Postconsula-
 tus Basili VII. ad calcem Regulae S. Aureliani Episcopi Arelat.
 ubi pro anno V. legendum VII. ex Indict. XI. recte monent viri
 eruditi. Ad hunc etiam videtur referendus obitus Valentiniani
 Episcopi Curiensis apud Bucelinum in *Chronologia Raetiae*
 pag. 116. qui depositus dicitur Id. Jan. PC. Basili V.
 C. Ind. XI.

Pag. 635. 4. Μόνου η'] In Classensi Basilica ad Ra-
 vennam extat vetus Inscriptio, quae docet S. Apollinaris cor-
 pus per Maximianum Archiepiscopum in hanc aedem transla-
 tum VII. Id. Maias Indict. XII. Octies P. C. Basili, ut monent
 viri eruditissimi Joannes Mabillonius et Michael Germanus in

Itinere Italico pag. 41. ubi observandum Postconsulatum numerum praeponi. De Maximiano vero Praesule, Ravennensi Archiepiscopo, silent Catalogus editus ab eisdem viris doctis, et Ughellus.

Pag. 635. 5. *Μόνου θ'.*] Apud Bedem de Ratione Temporis. cap. XLIX. ita signatur hic Postconsulatus: xv. Kal. Maias Indict. XIII. novies P. C. Basilii. ubi pariter numerus praeponitur.

Pag. 635. 8. *Τὸ α'. μόνου*] Variet hoc loco Auctor in recensendorum Postconsulatum formula, cum in aliis numerum praeponat. Hic porro ita signatur in damnatione Theodori Episcopi Caesareae: DN. Justiniani PP. Aug. anno xxv. P. C. Basilii V. C. nisi hic annus Imperii Justiniani intelligatur.

V 541
P 601 Pag. 635. 9. *Τούτω τῷ ἔτει*] Hanc integram *περιοχὴν* descripsisse Leunclavius ex hoc Chronico, eamque sequenti Edicto Justiniani praemisisse monuimus in Praefatione, indeque colligi posse idem vidisse Leunclavius ac legisse Chronicon.

Ibid. Φιλοζώτου] Leunclavius Φλ. id est Flavio, quomodo indigitatur in Nov. iv. Idem error irrepsit in titulo sequentis Edicti, et in Synodo Constantinopolitana sub Mens, act. 1. rectius vero *Φλαβίον* scribitur in aliis Actionibus.

Pag. 635. 10. *Ἡ ε'. Σύνοδος*] Vide praeter Evagrius lib. iv. cap. XXXVIII. Theophanem, etc. Cyrillum Scythopolitanum in Vita S. Sabas cap. LXXIV. LXXV. et LXXXVI. et Joannem Garnerium in Dissert. de v. Synodo, subjecta Breviario Liberati Diaconi, in qua pluribus disquirat, an revera damnatus sit in ea Synodo Origenes.

Pag. 635. 18. *Προγράμματα*] Hoc Edictum, Justiniani Fidei Confessionem continens, et refutationem trium Capitulorum, et haeresium sui temporis, ad annum DCLI. Vigilii Papae VII. revocat Baronius, qui de eo multis agit, ex Facundo Hermianensi, Liberato Diacono, Isidoro de Scriptoris Ecel. et aliis, ut et ex eo Binius post Epist. ix. ejusdem Vigilii. Edictum vero istud Justiniani pridem Latine ex veteri versione in Conciliis editionis Crabbei, Surii, et Veneta prodierat: cum primus Graeca ex hoc Chron. tum inedito publicavit Leunclavius in Jure Graecorum. praefixa Ant. Contii de ea observatione, et addita eadem veteri Latina interpretatione, qua omnia, suam ipse Raderus Chronico a se edito inseruit, quam non omnino probasse virum doctissimum Franc. Pithoetum, ut quae saepevis aliquot (quod semel ac iterum monet) haud careret, observare est in Pithoetis hactenus ineditis, et a V. C. affini Petro Pithoeo Senatore Parisiensi collectis sub annum MDCXVI. Ex Leunclaviana, deinde in Romana anni MDCVIII. et ex ea in Coloniensi ac Parisiensi Conciliorum editione utraque lingua

descriptum est, nulla caeterum nota apposita, quae Codicem unde Graeca tum primum desumpta essent, Lectorem doceret. Nos vero illud hic editum non modo cum Leunclaviana editione, sed et cum Romana et Parisiensi contulimus, et ex iis perinde ac ex ipso Vaticano Cod. prout a viro doctissimo Claudio Stephanotio Benedictino excerptus est, hiatum est magnum, quem in Augustano Codice reperiri monuerat Raderus, supplevimus, veteremque Interpretem, quem pro Raderiana versione, utpote majoris auctoritatis adjunximus, cum Colberteio Codice non modicae vetustatis pariter comparatum, variis lectionibus subinde appositis. In eo, ut et apud Leunclav. et in Cod. Boheriano, quem laudat Labbeus, praefigitur hic titulus: *Edictum piissimi Imperatoris Justiniani, rectae Fidei confessionem continens, et refutationem haeresium quae adversantur Catholicae Ecclesiae.* Ubi Graeca duntaxat habent: *Ομολογία Πίστewς Ιουστινιανου Αυτοκράτορος κατά τριων κεφαλαίων*, quae esse Editoris Romani videntur, cum apud Leunclavium, hucque aliter legantur.

Pag. 680. 1. *Επίσκοπον Τυάνων*] In Notitia Episcopatum Leonis Imp. *Επαρχίας Καππαδοκίας, ὁ Τυάνων, ἦτος Χριστουπόλεως* εἰ. statuitur: *Επαρχίας vero Καππαδοκίας δευτέρως ὁ Μοκισοῦ κζ'*. Ita in aliis Notitiis apud Goarum pag. 343. et 348. Colonea et Nazianzus in secunda Cappadocia, pag. vero 356. Mopsuestia in secunda Cilicia, cujus Metropolis Anabazus dicitur, ponuntur.

Pag. 680. 16. *Τὸ ιβ'. μόνου*] Huncce Consulatum cum Ind. 1. praefert v. Synodus Constantinopolitana. Constitutum vero Vigili Papae de tribus Capitulis sic clauditur: *Datum pridie Idus Maii, imperante DN. Justiniano PP. Aug. anno xxvii.* (f. leg. xxvi.) *P. C. Basilii V. C.* In Epitaphio S Florentini Abbatis, is dicitur obiisse, *duodecies P. C. Basilii V. C. Junioris Ind. 1.*

Pag. 680. 20. *Τὸ ιε'. μόνου*] Epistolae Pelagii Papae 1. clauduntur haec formula: *Data anno xv. vel xvi. P. C. Basilii V. C.* Constitutio cxxv. apud Julianum ex MS. Pithoea— V 542 no: *Dat. Kal. Maii Imp. Just. PP. A. ann. xxvi. P. C. Basilii ann. xv.*

Pag. 685. 2. *Τὸ ιη'. μόνου*] Subscriptio edicti xi. Justiniani: *Imp. Just. PP. Aug. anno xvii. Post Basii. V. C. Cons. anno xviii.* Subscriptio vero Nov. cxxi. *DN. Just. PP. Aug. ann. xxiv. Post Basilium V. C. Cons. ann. xviii.* Sed mendum esse in hiis numeris nemo non videt.

Pag. 685. 9. *Τὰ φλβ. ἐτη ἑορταστικῶν Κήλων*] Ex hoc loco conficit Bucherius pag. 182. Victorianam dxxxii. annorum periodum ab Orientalibus quoque admissam fuisse, tametsi diversae illius terminos aptarent, ut per se patet. Hocque,

inquit, ante nos alii adverterant, illam non a Christi Crucifixione, ut putat Victorius, sed a Baptismo deduci, eoque verius atque prudentius, triennio tardius a vero Passionis anno et Indictione iv. id est ab anno vulgari Christi xxxi. Periodi Victorianae quarto advocaverant, uti pluribus characteribus docet idem Chronicon. Unde cum hoc anno Christi DLXII. Indict. x. primam expletam periodum scribat, annum illum evolutum intelligit, prorsus ut primum repetitae periodi annum cum DLXIII. componat: alioquin aut uno anno minus diceret, aut Passionem non ab Indictione iv. et anno Juliano LXXVI. quem tamen tot notis designavit, advocaret, sed ab eo qui proxime Passionem antevertit. Vide quae de hac Periodo aenotamus in Praefatione n. xxxii.

Pag. 686. 17. Τοῦ ἀγίου Γρηγορίου] Ex Gregorio Nazianzeno Orat. II. de Pascha.

P 602 Pag. 686. 22. Ἐπὶ τὸ εἶ'. κτος] Vir doctus hoc loco pro εἶ'. reponit η'. ex pag. 219. 221. et infra pro η'. reponit θ'. Mox pro α'. reponit β'. Haec expendat cui otium erit.

Pag. 687. 17. Τὸ κγ'. μόνου] Notatur hic annus in Inscriptione Ravennensi apud Scaligerum lib. v. de Emendat. temp. pag. 386. *Imp. Domino Justiniano PP. Aug. anno tricentesimo octavo P. C. Basilii anno vicesimo tertio, Iduum Juliarum Ind. duodecima Kaü.* Ubi Scaliger edidit, *anno vicesimo tertio Iduum Juliarum.* Sed vocem *tertio* adjungendam *vicesimo* indicat Indictio XII. ita ut ante vocem *Iduum* omissa forte sit alia, *prid.* nisi Cod. praetulerit, *Id. Jul.*

Pag. 687. 19. Ἰουστίνου νέου τὸ δεύτερον] Fasti Vossiani hoc anno Chr. DLXVI. habent: *Ἰουστίνου Ἀγούστου μόνου* deinde anno DLXVII. *Ἰουστίνου τοῦ Ἀγ. τὸ β'. μόνου* ita ut annus ἀνύπατος intercedat. Verum jure quaerunt viri eruditi quis ille sit Justinus Junior, qui hoc anno, Justiniano adhuc imperante, Consul vel primum vel secundum fuerit, cum pro certo sit, quandiu is vixit post Consulatum Basilii Junioris, nullos alios creatos Consules. Unde apud Continuatorem Marcellini, et Marium Aventicensem, hic annus ita signatur: *P. C. Basilii xxv. Indict. xiv.* Iterati certe Consulatus nota spectare videretur Justinum Juniorem Germani filium, qui Coa. fait anno DLX. quique Justino Juniore imperante demum interfectus fuit, cum Sophiae Augustae odium incurrisset. Deinde primus Consulatus Justini Junioris Imperatoris, in hoc Chronico et apud Marium Aventicensem, anno I. ejus Imperii, Indict. xv. primus videtur dici. Unde conjicere liceret, inquit Norisius, alium ab Augusto Justinum intelligi, nisi constaret Justinum Juniorem Imp. intermissam diu Consularem dignitatem a Justiniano tum primum rursus instaurasse, indeque

Corippo dici *reparatorem optimi nominis*, qui Cos. processit Kal. Januarii Imperator appellatus, ut ait Corippus. Proinde expungenda videretur haec Consularis nota, scribendumque, ut apud Continuatores Marcellini, qui in hunc annum desinit, et Marium Aventicensem, *P. C. Basilii xxv. Ind. xiv.* Sed cum Justinianum decessisse mense Novembri ejusdem Indictionis, ac proinde *P. C. Basilii xxiv. anno Chr. dlxv.* tradant Theophanes, Symeon Logotheta, et aliquot alii, in eamque sententiam V 548 eant plerique ex eruditioribus: contra quam Auctor Chronici, Joannes Biclariensis, et Marius Aventicensis, qui in annum sequentem ejus obitum referunt; admodum vero est simile, Justinum Juniorem Augustum hic intelligi debere, non quod secundum Consulatum fuerit, (absurda enim prorsus hic descripta anni nota, cum vox *μετά*, Consulatum alium praecessisse indicet) sed quod primus illius Imperii fuerit, tametsi rectius appositum fuisset, *μετά Τη. Βασιλείου τὸ πρῶτον*, qui genuinus est istius anni characterismus, ut est apud Continuatores Marcellini et Marium: nullus enim eo anno Cos. fuit, sed anno demum *dlxvii. Ind. xv. Kal. Jan.* Justinus Cos. processit, ut mox docemus: a quo quidem cum anni deinceps illius Consulatus, non autem Imperii, interdum putarentur, id plerisque fraudem fecit, cum eundem esse Imperii et Consulatus annum sibi in animum inducerent. Alius quippe fuit Imperii, alius Consulatus: nam annum *i. Imperii anno dlxv.* mense Novembri iniiit Justinus, ut docuimus in Familiis Byzant. idque patet ex subscriptione Novellae ejusdem Augusti, *Ut possit ex consensu dissolvi matrimonium*, quae data dicitur *xviii. Kal. Octobr. anno i. Indict. xv.* anno scilicet *dlxvi.* nulla adhuc Consulatus facta mentione, quem postquam iniiit, anno scilicet *dlxvii.* ut diximus, tum illius Consulatus numerari coepere. Ad hunc porro Justiniani annum *xxxix.* pertinet Inscriptio Pontis Salariae apud Gruter. *clxl. i.*

Pag. 688. 3. *α'*.] De annis Imperii Justini egit H. nr. Valesius ad Evagrium lib. v. cap. *xxiii.* Nos etiam in Famil. Byzant. pag. 99.

Ibid. *Ην δὲ ἰδέα*] Vide Cedrenum anno *i.* Justiniani.

Pag. 688. 4. *Μετὰ Τη. Ιουστίνου νέου Αυγ. μόνου*] Delenda videretur haec vox *μετά*, nisi post abrogatum a Justiniano Consulatum, eadem formula deinceps fere semper legatur obtinuisse. Hoc enim anno tum primum Consulem processisse docet Panvinius ex Fastis Maffeianis qui ita habent: *Anno secundo Justino Juniore Augusto primum solo Cos.* Sed et ipsemet Auctor Chronici id satis innuit, dum ab hoc anno sequentes Postconsulatus putat, cumque Justinus annos Imperii a primo suo Consulatu putare deinceps coeperit, quod testatur Corippus lib. *rv. n. xi.*

Hinc vester primus feliciter exaripit annus.

Inde Auctor Chronici, omisso priore, Imperii Justinii annos ab illius Consulatu auspiciatur, ut praeterea ex iis quae sub Indict. vii. scribit, patet. Marius vero Aventicensis primum ejus Consulatum in Indict. xv. perperam consignat: rectius autem Theophanes in annum secundum Imperii rejicit, quo is *Ἐτάεται* sparsisse more caeterorum Consulum dicitur, quod pluribus etiam recitat supra laudatus Corippus. Ac licet in Justiniano primus Imperii annus revera idem fuerit cum Consulatu, siquidem primus Imperii annus tum demum in mensem Novembrem sequentis desit, annus tamen Consulatus secundus Imperii censebatur, cum Consulatus usque ad Kal. Januarii sequentis putaretur. Solebant quippe novi Imperatores proximis post Imperii auspicia Kalendis Januarii Consulatum edere: unde post tempora Justiniani, sublatis Consulibus ordinariis, in publicis monumentis, ubi Augustorum Imperii simul et Consulatus notae junguntur, anno uno fere semper posterior est aera Consulatum, uti observatum a Sirmondo ad lib. 1. Sidonii, Epist. ix.

P 603 Pag. 688. 6. *Τὸ β'. μόνου*] Ad hanc annum referenda subscriptio Sacrae Justinii Imp. pro privilegiis Concilii Vizaceni: *Dat. Kal. Maias Constantinopoli, Imperii Domini nostri Justinii PP. Aug. ann. iii. Cons. ejusdem ii.*

Pag. 688. 10. *Τὸ δ'. μόνου*] Huc pariter spectat subscriptio Novellae ejusdem Justinii de Filiis liberor. apud Julianum Antecessa. *Dat. Kal. Mar. Imp. Dom. nostro Justinio PP. Aug. anno v. Indict. iii. et P. C. ejusdem anno iv.* Sic enim leg. pro ii. proclivi lapsu, licet editio Fr. Pitheoi anno secundo etiam praeferat.

V 544 Pag. 689. 1. *Τὸ ζ'. μόνου*] Hic annus ita indigitatur in subscriptione Novellae Justinii de Samaritis, apud Scrimgerum: *Dat. xv. Kal. Jun. Const. Imp. DN. Just. PP. Aug. anno vii. Post Cons. ejusdem anno iii.* Ubi leg. facili emendatione, *Post Cons. ejusdem anno vii.* In Chron. MS. ab Adamo ad Michaellem Theophili filium, annus vii. Justinii cum Indict. vi. conjungitur: locum dedimus in Praefat.

Pag. 689. 5. *ἡ. τῆς αὐτοῦ Βασιλείας*] Immo mense Septembri erat octavus Imperii annus, Postconsulatus autem coeptus. Imperium enim suscipit Justinus xiv. Novemb. ann. dlxv. Consulatum vero Kal. Jan. ann. dlxvii. coeptaet iniiit.

Ibid. Μηνὶ Σεπτεμβρίῳ] Theophanes anno viii. Imperii Justinii: *Τούτω τῷ ἔτει μηνὶ Οκτωβρίῳ ε'. ἡσθένησεν ὁ Βασιλεὺς, νῦν πορὸς παραφορὰς βεβλημένος*, ut est apud Simocattam lib. iii. cap. xi. Nicephorus Uranus in Vita S. Symonis Stylitae u. cxlii. οὐ πολὺ δὲ ἐν μέρει καὶ τῆμα κατὰ πύ-

σης ἡπειρου καὶ θαλάσσης ἰσώρει διασφάραθαι τὸν Βασίλευ τὰς φρένας, κατόπισιν δὲ καὶ θάνατος εἶπεν. Meminit praeterea idem Scriptor, ut et hoc obiter adnotem, n. CLXXXIX. Justinī filiae, quam idem Symeon a daemone liberaverit. Recitat deinde idem Theophanes aliquot phraeneseos Justinī argumenta, neque tamen hoc coeptae invalitudinis anno Caesarem Tiberium renuntiatum ait, sed anno demum x. *τῆς νόσου δ' αὐτῷ ἐπιτιθεμένης λίαν, ὡς ἔπος εἰπεῖν, γεννηκῶς*, inquit idem Simocatta. Proinde ita capienda sunt Chronici verba, ut in morbum sonticum, seu in phraenesin, vel *amentam*, ut loquitur Paulus Warnefridus, tum primum inciderit vii. die mensis Septembris, vel ut vult Theophanes, die vi. Octobris, ac postmodum Caesarem renuntiauerit Tiberium, qui hanc dignitatem eodem Justino superatite per annos iv. obtinuerit. Unde cum Justinus obierit v. die mensis Octobr. Indict. xii. anno DLXXVIII. sequitur Tiberium Caesarem fuisse renuntiatum Ind. viii. sub mensem Decembrem anno DLXXIV. Imperii Justinī ix. non vero x. prout putat Theophanes, cum imperare coeperit xiv. Novemb. anno DLXV. Ac siquidem Tiberius per iv. annos Caesar fuerit, ix. annus Justinī coeperit xiv. Novemb. Indict. ix. proinde Caesarem dignitatem obtinuit Tiberius mense Decembri, hac eadem Indictione, ut notat Simocatta. Scribit Joannes Biclariensis sub ann. viii. Justinī, *hujus Tiberii Caesaris die prima, in Regia urbe inguinalem plagam sedatam esse*. Sed cum huius istius nulla, quod sciam, mentio agatur apud Scriptores, multo minus sedatae postridie Caesareae dignitatis Tiberio collatae, quando ille Caesar dictus fuerit, ex hoc loco colligi non potest. Sed et neque perit̄er erret Auctor Chronici in annis Justinī, quos se semper iniiit a suo Consulatu, ut ex Corippo indicavimus, et ex Fastis omnibus Equet, non vero ab inito statim Imperio. Praeclaram illius paraenesin ad Tiberium de Imperio legitime administrando, post datam Caesaream dignitatem, Evagrius lib. v. cap. xiii. et Simocatta Theophanes vero et Cedrenus, cum paullo ante obitum Imperatorem renuntiavit, dictam scribunt.

Pag. 689. 7. *Τιβέριον*] Tum Comitem Excubitorum, ut est apud Theophanem et alios, seu ut habet Chronicon MS. ab Adamo ad Leonem Sapientem, *Κληντα τῶν Ἐκκουσάτων*; ut iidem fuerint Excubitores et Excusati: de qua postrema voce quasdam attigimus in Notis ad Alexiadem Annseem.

Ibid. *Μετρονομίας αὐτῶν Κωνσταντίνου*] Inde Tiberii nomeni Constantini nomen sibi adjunxit, ut ex Inscriptionibus et ex ipsius nummis apud Gregorium Toren. lib. vi. Hist. cap. vi. et iis quos delineari curavimus in Familia Byzant. abunde colligi potest. Cedrenus anno iv, tum primum in Actis publicis et in contractibus Tiberium, Constantinum appellari coe-

piase auctor est. At cur *νέος Κωνσταντίνος* deinceps indigitatus sit, vero simile est id a populo profluxisse, ob praeclaras animi dotes, quasi alter extiterit Constantinus Magnus.

V 545 An porro vox *νέος*, per *Junior*, vel per *novus* efferrī Latīne debeat, pluribus disquirimus in Gloss. med. Graecit. in *v. νέος*. Addam duntaxat, per *Junior*, cum postponitur: per *novus*, cum praepōnitur, id vocabuli reddi ut plurimum videri debere.

Pag. 689. 12. Τὸ ια'.] Ad hunc annum DLXXVII. spectat characterismus notatus in Epitaphio ejusdem Boëtii in Roma subterranea lib. iv. cap. x. ubi depositus dicitur *oct. Kal. Novemb. Indict. xl. Imp. DN. Justino PP. Aug. anno xii. et Tiberio Caesare anno iii.* Ex quo recte conjicit vir doctissimus annum P 604 hic designari Christi vulgarem DLXXVII. quo mense Octobri erat Indictio xl. annus vero xii. Imperii Justini, non Postconsulatus, Tiberii autem Caesareae dignitatis iii.

Pag. 689. 13. ιβ'.] Inscriptio Christiana apud Sponium in Miscellan. eruditae Antiquit. pag. 814. *Obit viii. Kal. Decembris, duodecies P. C. Justini, Indictione xv.* Consul tum primum processit Justinus, ut supra attigimus, Kal. Jan. an. Chr. DLXXVII. Indict. xv. Igitur xii. ejus Postconsulatus cadit in Indictionem xii. (quomodo hic emendandum) anno DLXXVIII. Sed cum hoc anno Justinus e vita excesserit v. Octobr. proinde ante ix. Kal. Decembr. hic notatum diem, dicendum illius obitus nuntium in Italiam nondum venisse, cum illud Epitaphium scriptum est. Ad hunc annum etiam forte spectat nota xii. apposita in nummo Justini a nobis descripto in Famil. Byzant. nisi sit annus Imperii.

Pag. 689. 20. Μετὰ Τη. Τιβερῶν, etc.] Hic observandae voces *μετὰ* et *τὸ πρῶτον*, quae nihil aliud denotant quam annum i. Imperii, ut Justini primum *ἀνίστατον*, formula, ut dixi, tum recepta, licet nondum Consul processisset, sed anno demum proximo, Christi DLXXX. Neque enim a Chronici Scriptore anno DLXIX. Consulatus Tiberii consignatur, quod vult vir doctissimus.

Pag. 690. 2. Τη. Τιβερῶν νέου Κωνσταντίνου] Ita etiam editio Scaligeri absque voce *μετὰ*. Consulatus igitur, juxta hunc Scriptorem, tum primum hoc anno DLXXX. inicit Tiberius, quod omnino indicant sequentibus Postconsulatibus apposi numeri II. III. etc. ita tamen ut annos Postconsulatum distinguat: ab annis *μοναρχίας*, ut Indict. xv. ubi iv. annus dicitur Imperii, proindeque Marius Aventicensis ad Indict. xiii. primum Consulatum Tiberii recte refert, tametsi erret in Justini obitus anno, cum is e vita excesserit ineunte Indict. xii. anno DLXXVII. Notandum porro Auctorem Chronici bis annum primum Tiberii notare, anno scilicet DLXXX. deinde an-

no DLXXX. Prior nempe annus primus fuit Imperii, alter Consulatus. At in edit. Scaligeri anni duntaxat Imperii singulis Tiberii annis praefiguntur: atque ita edidimus. Observandum praeterea in ipsius nummis a nobis delineatis habitu Consulari fere semper effingi, id est cum Loro et sceptro aquilifero, additis etiam annis Imperii, interdum etiam Caesareae dignitatis. Anni quippe III. et IV. in iis notati, annos Imperii: ut V. et VIII. annos Caesareae dignitatis spectant, quos cum annis Imperii connectebat: unde apud Paulum Warnefridum lib. III. de Gest. Longobard. cap. XV. dicitur Imperium rexiase septem annis, cum annis duntaxat IV. post obitum Justini imperaverit. In iis enim omnibus PP. AUG. inscribitur, qui quidem adscripti numeri in solis duntaxat aereis habentur. Jam vero liceat hic expendere an intolerandus sit error Panvini, seu potius Auctoris Chronici et Marii Aventicensis, quod vult vir eruditus, qui Consulatum Tiberii in annum DLXXX. conjiciunt. Prostat Tiberii Pragmaticum a Fr. Pithoeo editum, a nobis pridem laudatum, cum hac subscriptione: *Dat. III. Id. Aug. CPL. Imp. Domini nostri Tiberii Constantini PP. Aug. anno octavo, et post Consulatum ejus tertio, et Nob. Fl. Tiberii Maur. Feliciis. Caesar. anno primo.* Hic igitur annus VIII. postremus fuit Imperii Tiberii, Christi DLXXXII. ac primus incoeptus Mauricii Caesaris. Tiberius enim mortuus est XIV. Augusti: Mauricius vero Caesar dictus est V. emissum denique Pragmaticum XI. die ejusdem mensis, proinde triduo aut quatruiduo ante obitum Tiberii. Deinde postremo hoc anno Tiberii, erat Proconsulatus ejusdem III. ita diserte hic consignatur. Si retrocedas, secundus inciderit in annum DLXXXI. Ind. XIV. consequenter igitur Consulatus ipse Tiberii in annum DLXXX. Indict. XIII. juxta sententiam Panvini et Auctoris Chronici. Nam quod in anno DLXXX. additur τὸ πρώτον, intelligitur εἶς: primus enim fuit annus Imperii Tiberii: qui sequitur absque ulle numero notatus, primus est illius Consulatus: annus deinde DLXXXI. est secundus: annus denique DLXXXII. tertius, quo is excessit, quique in Pragmatico describitur. Altero igitur post initum Imperium anno tum primum Consul processit, exemplo Justini decessoris, ut utriusque postmodum Focas. Ex quibus emendanda videtur Inscriptio Engippiana apud eruditissimum Mabillonium et Labbeum (non ex duobus Codicibus, sed unico Sangermanensi eruta) quae sic edita est: *Sub die Idium Decembr. imperante DN. Tiberio Constantino Augusto anno VII. P. C. ejusdem Augusti anno III. Indictione quintadecima, obsidentibus Longobardis Neapolitanam civitatem.* Legendum enim anno II. Alias quippe haec Inscriptio in annum DLXXXI. non caderet, cum tertius Tiberii Consulatus, seu Postconsulatus incoeperit Kal. Jan. anni DLXXXII. nisi cum anno Caesareae

V 546

digritatis aut Imperii semper concurrerit illius Postconsulatus, quo casu idem semper extitavit annus DLXXXII.

Pag. 690. 8. *Καὶ τῆ πέμπτῃ*] Vide praeter Scriptores Byzantinos Paulum Warnesfridum loco supra laudato.

Pag. 690. 18. *Πρώτος ἐνιαυτός*] Is annus Mauricii primus consignatur in Nummo ejus aereo, in quo Consulari habitu effingitur, in cujus postica, ANNO I, scribitur. Dicitur autem caruisse Consulibus, quod intelligendum de reliquo anno ab obitu Tiberii Constantini, cum proximo Consul processerit.

- P 605 Pag. 691. 8. *Μετὰ Τῆ. Μαρτυρίου τὸ α΄.*] Hoc anno DLXXXIV. Indict. III. Mauricium tum primum Consulem processisse narrat praeterea Simocatta lib. I. cap. XII. *γυμῶνος ἄρῃ*, sub hyemem. Theophanes vero et Cedrenus XXII. mensis Decembris actum Processum scribunt: ad quem quidam annum Mauricii Consulatum referunt Fasti Vossiani apud Henr. Dodwellium V. C. hisce verbis: *Μαρτυρίου Σεβαστου Ἀγούρου μόνου*. Ind. β. quae quidem Indictio revera est II. si anni initium spectetur quo Consul processit. Neque tamen hic annus primus debuit censeri Consulatus Mauricii, qui annus esse solebat, sed qui proxime sequitur, et primus notatur in Chronico, nulla licet adjecta numerali nota, cum sequens annus dicatur esse secundus, ac proinde ab eo caeteri numerentur. Nec refert quod vox *μετὰ* hoc anno DLXXXIV. apponatur, licet superflua, cum id scribatur recepta hac tempestate fore semper formula: ut et anno DLXXXV. quo annum Consulatum is gessit, juxta Chronici Scriptorem, in quo *μετὰ* vox pariter expungi debuit, siquidem annus est quo gestum Consulatum videtur inuenire, licet coeptum sub mensis Decembris exitum anni proxime elapsi. Enimvero ab hoc anno DLXXXIX. caeteros Mauricii Consulatus, seu Postconsulatus (nam promiscue appellantur in subscriptionibus) initium sumere patet ex Epitaphio descripto a Summontio et Ughello in Episcopio Neapolitanis: *Hic requiescit in pace Candida C. F. quae vixit P. M. ann. L. dies 1111. Id. Sept. Imp. DN. Mauricio PP. Aug. ann. 1111. P. C. ejusdem anno II. Ind. IV.* Qui quidem characterismi omnes quadrant in annum DLXXXV. Annum enim V 547 IV. Imperii imit Mauricius mense Aug. eodem anno DLXXXV. Indictio vero IV. coepit Kal. ejusdem anni. Extat ejusdem anni Inscriptio apud Reinesium pag. 960. quae sic clauditur: *Imp. DN. Mauricio PP. Aug. anno III. post Consulatum ejusdem anno II. Indict. IV. Annus III. Mauricii coepit mense Augusto anno DLXXXIV. quo Cos. processit sub mensam Decembrem, Indict. III. proinde annus post Consulatum, qui Postconsulatus et. hic dicitur, incidit in annum DLXXXV. quo ante mensam Augustum, quo Imperii annus IV. coepit, adita est haec Is-*

scriptio. Neque alia ratione subscribitur Gregorii M. ad Augustinum Anglorum Episc. Epistola *data die x. Kal. Aug. imperante DN. Mauricio Tiberio piissimo Aug. anno xiv. post Consulatum ejusdem anno xiii. Indict. xiv.* Qui quidem characterismi quadrent in annum dxcvi. Ejusmodi formula subscribuntur ejusdem Gregorii Epistolae LX. LXIII. et LXXI. libri IX. quae datae leguntur *mense Junio, imperante Mauricio Tiberio Aug. anno xix. post Consulatum ejusdem anno xviii. Ind. iv.* Quae quidem omnia conveniunt anno dci. Ex quibus potest omnino putatos Consulatus seu Postconsulatus Mauricii ab anno dlxxxiv. Proinde haud aegre potest emendari Epistola xxii. ejusdem Gregorii hoc ipso lib. IX. quae quidem in uno Cod. MS. e Colbertis desideratur: in aliis vero et in editis illius Epigraphae prave concepta legitur, ut pridem observatum ab Henschenio in 1. Exegesi praeliminari ad to. III. Martii n. xxxi. Ita perro editiones omnes: *I. N. D. N. imperantibus Domino Mauricio et Tiberio Augustis, anno Incarnationis Dominicae dci. eodemque Domino undecies Consule, sub die III. Non. Octobr. Paulo melius Codex alius MS. Colberteus: In nomine Domini et Salvatoris I. C. imperante Domino Mauricio Tiberio PP. Aug. anno decimo tertio, eodemque Domino Cons. ann. undecimo, sub die III. Nonar. Octobr. Indict. III.* In altero, *quarta: in alio, III. legitur.* In Vaticano vero Cod. ita haec Inscriptio describitur, ut me monuit V. C. Stephanus Baluzius: *Imperante Domino Mauricio Augusto anno XIII. ejusdem Domini nostri Consulatus anno XIII. sub III. Kal. Octobr. Indict. XII.* Sic variant Codices. At cum de Indictione constet, videtur sanari posse mendosa Inscriptio, si legatur: *Imp. DN. Mauricio Tiberio Aug. anno XVIII. Consulatus anno XVII. sub III. Kal. Octob. Indict. III.* Hac enim Indict. IV. mense Septembri erat annus Christi DC. Imperii Mauricii XVIII. Postconsulatus vero, seu Consulatus XVII. quae quidem nota numeralis in editionibus perperam per undecies redditur, cum in MSS., ut est proximum vero, VII. decies scriptum esset, id est, septemdecim. Proinde hic Consulatus non est XVI. quod vult vir doctissimus, sed XVII. Jam vero quod primus Mauricii Consulatus dicatur annus integer dlxxxiv. licet sub illius exitum duntaxat processerit, ita ut Consulatus retroactus dicatur, istius anni elapso tempore illi adscripto: simili forte id praescriptum est decreto, quo sub Heraclio, ut mox observamus.

Pag. 691. 14. *Τούτω τῷ ἔτει*] Theodosium filium Caesarem antea dixerat Mauricius, anno scilicet Imperii V, ut scribit Joannes Biclariensis.

Pag. 691. 16. *Ὅ μὲν τοι ἐπάγη εἰς συμβόλαια*] Ita quippe Imperatores filios suos dignitatis consortes ac *Βασιλέας* renuntiabant, ut supremam auctoritatem sibi semper reservarent, solusque iis duntaxat Imperatoris daretur titulus, quo, si pa-

rentem mori contingeret, haberet populus quem Principem jam creatum agnosceret: unde postremis saltem saeculis, *Βασιλεῖς* nude indigitabantur, cum parentes *Ἀυτοκράτορες* una et *Βασιλεῖς* inscriberentur. Ita apud Nicephorum Gregoram lib. iv. Hist. cap. xvi. Michaël Palaeologus Imp. filio Andronico Imperatori creato indulgit, ut subscribere liceret literis Cinnabariis, caeterum sine mense et Indictione, hac duntaxat ratione: **P 606** *ΑΝΑΡΟΝΙΚΟΕ ΧΡΙΣΤΟΥ ΧΑΡΙΤΙ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΡΩΜΑΙΩΝ*, cum ipse sese praeterea *Ἀυτοκράτορα* inscriberet: **V 548** tametsi a Joanne Cantacuzeno Imp. Matthaeus filius Imperator factus, sese et *Βασιλέα* et *Ἀυτοκράτορα* dixerit, ut ex ejus subscriptione apud Gretzerum in Notis ad ejusdem Joannis Cantacuzeni Histor. pag. 983. docemur. Vide quae in hanc rem observamus in Gloss. med. Graecit. et in Addit. in v. *Ἀυτοκράτορ*. Quod vero sit Auctor Chronici Theodosii nomen in tabulis et contractibus nequaquam una cum Mauricii nomine adscriptum, nescio an omnino verum sit, cum contrarium videantur indicare, quod olim monuimus in Famil. Byzant. gesta Synodi Romanae apud Gregorium M. lib. iv. Epist. XLIV. quae acta dicitur *temporibus piissimar. ac serenissimorum Dominorum Mauricii Tiberii et Theodosii Augustorum, ejusd. Domini Mauricii Imperii anno tertio decimo, Indictione tertiadecima, quinto die mensis Julii*: hoc est anno Christi vulgari DCXCV. Sed cum annus renuntiati Augusti Theodosii omittatur, solusque Imperii Mauricii consulto describatur, sic capienda Chronici verba licet augurari, ut et si Theodosii nomen una cum parentis nomine in contractibus describeretur, anni tamen illius inaugurationis omitterentur, cum gesti Imperii appositus annus praecipuum censeretur Imperatoriae dignitatis argumentum, quod in Gloss. med. Graecit. praesertim docuimus in v. *Μηνολογαίον*.

Pag. 691. 19. Χοσρόης] Vide Simocattam lib. iv. cap. vii. et seqq. Evagrium lib. vi. cap. xvii. xviii. xix. et Alapharajum in Dynast. p. 96. De anno vero quo id contigit consulendus Henric. Valesius ad d. cap. xvii.

Pag. 692. 3. Αναστάσιος Πατρ. Αντιοχ.] Notandum, inquit idem Valesius, Patriarcham vocari Anastasium ante restitutionem, quod cum per vim throno exactus fuisset, sua dignitate privatus non censeretur. Vide Lud. Mainburgium lib. i. de Pontificatu S. Gregorii M. sub initium.

Pag. 692. 4. Μετά τελευταίην Γρηγορίου] Dominico Episcopo Antiocheno successerat Anastasius, cujus laudes multis prosequitur Evagrius lib. iv. cap. xi. quo sede sua per vim a Justino Imp. expulso, ad eandem evectus est Gregorius, ut narrat idem Evagrius lib. v. cap. v. et vi. quo demum extincto, post xxxiii. annos rursum in sedem suam est restitutus

Anastasius, quemadmodum idem Scriptor refert lib. vi. cap. xxiv. Nicolaus Ursinus in Vita S. Danielis Stythiae n. cxciii. Anastasium ex Palaestina ortum scribit.

Pag. 692. 10. *Ετη ιβ'.*] Nicephorus in Chronogr. Zonaras in Foca, et Catalogus Patr. Constantinopol. Leunclavianus, annos xi. Cyriaco duntaxat adscribunt: atqui ab anno quo creatus est ad xxix. Octobr. dcvi. quo obiit, intersunt anni xii.

Pag. 693. 1. *Ο γάμος Θεοδοσίου*] De anno et mense quibus actae nuptiae Theodosii non consentiunt scriptores, uti alias monuimus. Quippe Simocatta lib. viii. cap. iv. anno ix. Mauricii peractas omnino innuit, dum, postquam dixit anno xix. Mauricii nihil inter Romanos et Barbaros gestum esse, anno vero xx. Petrum fratrem Europae Ducem creatum a Mauricio, haec scribit: *πρὸ τούτου τοῦ ἐνιαυτοῦ Θεοδοσίου ὁ τοῦ Βασιλέως υἱός, νυμφίος πομπεύεται, καὶ πρὸς ἔννομον γάμον δίδωσιν αὐτῷ πατὴρ Γερμανοῦ τὸ θυγάτριον.* Denique subdit paucis diebus a nuptiis, ipsa hyeme, Byzantia ob annonae gravitatem fame laborasse, dieque (a nuptiis) quadragesimo elapso, ipso Natalis Domini Festo, seditionem in Imperatorem a plebe excitatam. Cui quidem temporis characterismo concinere videtur Theophanes, scribens mense Novembri Indict. v. (anno Imperii xx.) Mauricium Germani Patricii filiae Theodosium filium copulasse, nuptiales coronas imponente Cyriaco Patriarcha. Ex quibus colligi potest peractas illas nuptias esse xv. Novembr. anno Christi vulgari dci. Et sane xv. hunc mensis diem indicare videtur Auctor Chronici: dum ait solennia ista nuptiarum peracta per vii. dies integros, a ix. usque ad xv. mensis diem, quo fortean tandem matrimonium exactum fuerit, caeteris diebus in pompae apparatus insumptis.

Pag. 693. 8. *Καὶ Πραταλας τοῦ αὐτοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν* V 549 *Διόσκοτον τὸ δεύταρον*] Nescio cur hunc Mauricianum characterismum omiserit accuratissimus Hypaticae dignitatis Interpres: et quare tum demum a mense Julio ad mensem Januarium Consulem sese iterum, seu *secundum*, inscribi Edicto proposito decreverit Mauricius: neque enim haec verba ad Theodosium filium referenda censuerim. An igitur quod ea tempestate rursus ut Consul processerit, cum sese Consules tum indigitarent, quoties ut Consules in publicum pompa solemnī, sparsisque in populum missilibus, ejusmodi processus agerent. Annis enim aliis revera Consules non inscribebantur, cum in tabulis publicis acti Consulatus duntaxat memoria servaretur et inscriberetur. Semel enim, nec pluries, Consules processisse Imperatores, ex quo a Justiniano abrogatus est Consulatus, prorsus legimus.

Pag. 693. 15. *Φεύγων*] Simocatta lib. viii. cap. ix. x. xi. xii. Vide Famil. Byzant.

Pag. 693. 18. *Οίκον τοῦ ἀγίου Ἰωάννου ἐν τῷ Ἐβδόμῳ*] Constantinopol. Christ. lib. iv. sect. iv. n. vi. et Discept. de Hebd. Constantinopolit. n. xix. xx.

Pag. 693. 21. *Τρωαδῆσιων ἐμβόλων*] Ibid. lib. ii. sect. iii. n. iiii.

Pag. 693. 22. *Καὶ τῆς Μέσης*] Ibid. lib. i. sect. xxiii.

Pag. 694. 2. *Εἰς τὸν ἅγιον Αὐτόνομον*] Qui locus, inquit Simocatta, ab urbe Constantinopolit. circiter cl. stadiis abest.

P 607 Pag. 694. 2. *Πλησίον Πραίνετον*] Urbs Bithyniae, ex adverso Nicomediae, de qua praesertim Socrates lib. vi. cap. xvi. Sozomenus lib. viii. cap. xviii. et Notitiae Episcopatum.

Pag. 694. 7. *Διαδρόμους*] Simocatta lib. viii. cap. xii. *Εἰς τοὺς λεγομένους Διαδρόμους.*

Pag. 694. 8. *Ἀκρίτα*] Promontorium Bithyniae notum Geographis, de quo in primis egit Gyllius de Bosphoro Thracio.

Ibid. Κωνσταντῖνος ὁ Ααρδύς] Simocatta lib. viii. cap. ix.

Pag. 694. 11. *Πλησίον τοῦ ἀγίου Κόνωνος*] Constantinopol. Christ. lib. iv. sect. xv. n. viii.

Pag. 694. 19. *Ἐκ τοῦ μεγάλου Χρονογράφου*] Quis iste fuerit magnus Chronographus nescio an aliquis indicarit, mihi prorsus incognitum.

Pag. 694. 20. *Μαυρίκιος*] Similia iisdem fere verbis refert Theophanes anno xviii. Mauricii, sed ex vulgi sermone narrationem suam orsus ab hisce: *φασὶ δὲ τινες*, ut Zonaras, *ὡς λέγεται* et Chronicon MS. ab Adamo ad Leonem Sapientem. Eo etiam spectant quae scribit Simocatta lib. vii. cap. xiii.

Pag. 695. 16. *Τῆς Θράκης*] Theophan. ἐν τῷ Θράκη.

Pag. 695. 22. *Ἀπέκτεινεν*] Idem Chronicon MS. addit, *χιλιάδας δέκα ἐν τῷ πάμπῳ τοῦ Τριβουναλλίου τῷ ὄντι πλησίον τοῦ Ἐβδόμου.*

Pag. 695. 1. *Τῆ. Φωκᾶ Ἀγ. μόνον*] An Focas hoc anno revera Consul processerit mox disquirimus.

Pag. 695. 3. *Ἐν Μοναστηρίῳ*] Scribit Simocatta lib. viii. cap. xv. et ex eo Theophanes, Constantinam nunc cum tribus filiabus ἐν ἰδιωτικῇ οἰκίᾳ παράλειπον primum factam: deinde cum anno iv. Focae Germani Patricii consilio in aedem S. Sophiae confugisset, inde abstracta in Monasterium trase est, ut narrat idem Theophanes, et ex eo Cedrenus. Privata autem domus ista, τὸ *Λιόντος* appellatur apud Georgium Monachum in Chronico MS.

Ibid. Φιλιππηκός] Theophan. an. iv.

Pag. 695. 6. *Ἐκαύθη ἡ Μίσση*] Alterius incendii, nisi idem fuerit, populari seditione in Focam a Prasinis mota, anno illius vii. meminit Nicephorus Constantinopol. in Breviario, et Theophanes.

Ibid. Ἀπὸ τῶν Λαύσου] Constantinopol. Christ. lib. ii. sect. v. n. viii.

Pag. 695. 7. *Ἐως τῆς Ἀρκας*] *Ibid.* sect. ix. n. xi.

Pag. 695. 9. *Τῶν Ἀντιόχου*] *Ibid.* sect. xvi. n. v.

Pag. 695. 10. *Τάξιν τοῦ Πραιτωρίου*] *Μεταξὺ* emendat Holstenius.

Pag. 696. 2. *Κρούεις*] Deest vox *ἰσφάγη*. Is vero ignis supplicio damnatus est, quod in ea seditione Veneti Focae V 550 faverent, Prasini vero adversarentur, ut est apud Nicephorum et Theophanem.

Pag. 696. 4. *Μετὰ Τη. Φωκᾶ Ἀγγ.* In hunc annum Christi dciv. Consulatum Focae rejiciunt Fasti Vossiani, Pannivius et Pagius. Diem processus Focae notat Theophanes, et ex eo Georgius Monachus, Cedrenus et Symeon Logotheta ad annum ii. *τούτω τῷ ἔτει μηνὶ Δεκεμβρίῳ ζ'. Ἰνδ. ζ'. προσήλθεν* (sic leg. pro *προσῆλθεν*) *Φωκᾶς ἐν ταῖς ἑορταῖς, βίβλας ὑπέτειλαν πολλήν*, non observato scilicet veteri Consulatum more, quo Kal. Januar. ut plurimum procedere solebant, quod etiam observatum a Justino Juniore, ut testatur Corippus. Ut porro Mauricius sub hyemem, quemadmodum scribit Simocatta, seu xx. mensis Decembris, ut Theophanes et Cedrenus tradunt, ita Focas eodem mense Decembris, anno Imperii ii. Christi vulgari dciii. Consulatum tum primum iniiit: a quo quidem caeteri deinceps Consulatus seu Postconsulatus putantur in hoc Chronico, tametsi revera primus iste Consulatus actus anno demum dciv. dici debeat, licet incoeptus anno praecedenti sub mensem Decembrem. Imperium enim auspicatus est xxiii. Novembris Ind. vi. quo est corona donatus. Verum, ut jam supra attigimus, annus quo processit Focas, licet sub ejus exitum, totus illius Consulatus adscriptus est. De die vero iniiit ac coepti Consulatus dubium non modo injiciant verba Theophanis, qui *ἐν ταῖς ἑορταῖς* id actum refert, sed et quod in omnibus aliis Scriptoris istius exemplaribus, uti monet Goarus, litera numeralis ζ'. Decembris mense addita desideratur, tametsi habeatur in Chronico MS. Symeonis Logothetae, qui Theophanem fere in eo excerpit. Et certe Cedrenus, non adjecto etiam mense, *ἐν ταῖς ἑορταῖς* pariter processisse Focam tradit, id est in Festis Natalitiis, quandoquidem id mense Decembris contigisse exerte ait Theophanes: alias enim ita praesertim indignantur festivitates Paschales.

Pag. 696. 7. *Θεόδωρος ὁ Ἰσαρχος τῶν Πραιτωρίων*] Qui Theophani anno iv. ὁ τῆς Ἀνατολῆς Ἰσαρχος dicitur.

Pag. 696. 8. Ρωμανὸς Σχολαστικός] Is forte Scholasticus Eunuchus, ἀνὴρ ἑνδοξος τοῦ Παλατίου, qui paullo ante Constantinam Augustam cum tribus filiabus, Germani Patricii consilio, in Magnam Ecclesiam adduxerat, ut pluribus narrat Theophanes anno iv.

Ibid. Θεοδοσίος] Theophan. τὸν τὴν Αβιουμᾶν περιμετρὸν ἀξίαν, id est, *Adjvnae*.

Pag. 696. 9. Πατρίκιος] Romanus Patricius dictus eidem Theophani.

Ibid. Δομνιζόλου] Putabam legendum *Δομνιζόλου*, quo nomine donatur frater Focae Imp. a quo Magister est appellatus. Illius filius fuit, ni fallor, alter Domentiolus, qui ἴδιος P 608 ἀνεψιὸς Focae dicitur Theophani anno ii. ejusdem Focae, et ejus Interpretibus, quem idem Focas Curopalatam dixit, et in Narsem qui rebellaverat cum copiis misit. Sed an idem sit cum Domnizolo Curatore Palatii Hormisdæ (de quo agimus in Constantinopoli Christ. lib. ii. sect. iv. n. 5.) vix ausim quidpiam asserere.

Pag. 696. 10. Ἰωάννης καὶ Τζίτας] Τζίταν, Theophanes: *Γισα* vero Historia Miscella et Anastasius vocant. Τζίτζαν alium στρατηγὸν τοῦ θείου Πραισέντου habet Justinianus in Nov. xxii.

Ibid. Σπαθάριος] Leg. forte Σπαθάριοι: ut uterque Johannes Σπαθαροκανδιδάτοι fuerint. Vide Gloss. med. Graecit.

Pag. 696. 11. Αθανάσιος] Alius forte ab Athanasio Comite Sacrarum Largitionum, qui cum in Focam conspirasset, capite caesus est anno vii. ejusdem Focae, ut narrat Theophanes.

Pag. 696. 12. Ελπίδιος] Idem Theophan. *Ελπιδίου δὲ τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας κόψας τῷ πυρὶ παρέδωκεν.*

Pag. 697. 8. Καὶ αὐτὸς γε Γερμανὸς] Germanum ἐν τῇ πρώτῃ νήσῳ στόματι μαχαίρας occisum refert idem Theophanes.

Pag. 697. 5. Τούτῳ τῷ ἔτει] Ex his emendandus idem Theophanes anno iv. Focae, qui mortuo Cyriaco, Thomam Diaconum et Sacellarium creatum esse Patriarcham Constantinopolitanum hoc anno, mensis Octobr. xi. tradit.

V 551 Pag. 697. 14. Ἐπάνω τῶν χειροτονιῶν] Vide Gloss. med. Graecit. in Σακελλάριος.

Pag. 698. 8. Δευτέραν] Nam apud Graecos prima hebdomadis feria est Dominica, contra quam apud Latinos, quibus Dominica est septima.

Pag. 698. 9. Ἐπὶ τῆς ἐνεσώσεως, etc.] Legendum videtur, ἰβ'. Ἰνδικτιῶνος ἡλιακῆς (subintelligitur περιόδου) γ'. εἰληνιακῆς δὲ ἰδ'. Nam hoc anno dxc. Cyclus Lunae erat xix.

Solis III. tsmetai constet Auctorem vocem Indictionis pro Cyclo Solis vel Lunae interdum usurpare.

Pag. 698. 15. Εν Ινδικτιῶνι σελήνης ιγ'.] Addendum *ι'*. legendumque *σελήνης ις'*. quomodo edidimus. Nam hoc anno Christi vulgari *cccxkxvii*. Luna *xiv*. erat ipsis Kal. April.

Pag. 698. 18. Εως τοῦ Πάσχα] A Paschate anni Christi *cccxkxvii*. quo e vivis excessit Constantinus M. ad Pascha anni *dcxx*. quod incidit in diem *xxx*. Martii, intersunt *Τρατοι*, seu potius *Πατριαι*, *ccxxii*. quo quidem anno, quaque Indictione *xii*. currebat Cyclus Solaris *xii*. juxta Auctorem Chronici, prout supra ponitur. Ita enim recte praefert hoc loco Codex Vaticanus *ιβ'*. pro *ιδ'*. quomodo ediderat Raderus: quod mendum subodorati erant viri doctissimi Holstenius et Ant. Allenus. Hautinus vero pro *τῆς ιδ'*. ἡλιακῆς reponendum censebat *σεληνιακῆς*.

Pag. 699. 1. Τῶν ἀγίων μ'.] Constantinopol. Christ. lib. *iv*. sect. *v*. n. *lxxxv*.

Ibid. Πλησιον τοῦ χαλκοῦ Τετρατύλου] *Ibid*. lib. *ii*. sect. *xvi*. n. *lxxxviii*.

Pag. 699. 3. Τούτω τῷ ἔτει] De hac Africae et Alexandriae defectione, et interfecto Alexandrino Patriarcha, silent Theophanes, Cedrenus et Auctor Chronici Orientalis. Is est porro Patriarcha Theodorus, quem idem Theophanes annos *ii*. Pontificatum tenuisse innuit, cuique successorem tribuit Joannem statim sub annum Focae *vii*.

Ibid. Καὶ σφάζεται ἀπὸ ἐναντίων] An ab haereticis, quomodo *ii* ἀντίπαλοι dicuntur in Epitaphio Nicolai Patr. Alexandrini lib. *iii*. Anthol. cap. *i*.

Pag. 699. 4. Πάνται δὲ καὶ Ἰσαάκιος] Cui annos *viii*. Pontificatum tribuunt Nicephorus Constantinopol. in Chronolog. et Theophanes: Zachariae vero Successori, *πρὸ τῆς αἰχμαλώσεως*, annos *xii*.

Pag. 699. 7. Αἰδέσα] Edessa, quam *Αἰδεσσαν* supra appellavit, alii *Εδεσσαν*. Hanc paullo ante occuparat Narses Patricius, tum in Focam rebellis, ac deinde dimiserat, ut est apud Theophanem.

Pag. 699. 10. Ἡμέρα ε'] Quippe Paschatis dies hoc anno extitit *xix*. Aprilis. Proinde hic recte quadrant seriae, praeterquam in magno Sabbato, quod in edit. Raderiana ponitur *viii*. pro *xviii*. Aprilis, et *vi*. Octobr. die Lunae, qui fuit *v*. atque ita emendavimus: haec enim per se patent. Sic in numeris saepe peccant Antiquarii. Sed et pro *τῇ η'*. τοῦ *Ἀρτεμισίου*, etc. leg. *Ἐαρθίου*, cui respondet Aprilis.

Pag. 699. 15. Καὶ Πρωγορόφος] Alius, ni fallor, a Sergio, quem Diaconum duntaxat indigitant Scriptores.

Ibid. Φροῦξ λιμένος] Haec sic distinguit Raderus: *Pto-*
Chronicon Paschale vol. II.

chodochiorum Praefectus, custosque portus et trans urbem, Septembri mense Ind. xiv. remittavit, etc. Nescio an bene.

Pag. 699. 16. Καὶ κατὰ τὸ πέρας] Haec verba sic vertit Raderus, *et trans urbem*, ut referantur ad vocem *λιμῆνος*. Sed cum καὶ subsequatur, videtur hoc loco καὶ κατὰ τὸ πέρας referri debere ad τοῦ Σεπτεμβρίου, id est sub exitum Septembris, quo mense currebat Indictio xiv. ut hic habetur.

Pag. 699. 17. Αναστάσιος] Anastasium Patriarcham sublatum e vivis a militibus ait Scriptor Chronici. At Theophanes hoc anno auctor est Hebraeos Antiochenos, excitata seditione, Anastasium Magnum Antiochiae Patriarcham, virilibus ejus in os immisais, per medias urbis plateas raptatum, multosque ex civibus interfecisse ac igne consumpsisse. Videndus praeterea Zonaras.

P 609 Pag. 699. 20. Πλοῖα ἑκὰν] Theophanes ex Georgio Pside: *πλοῖα καστειλωμένα ἔχοντα ἐν τοῖς καταρτίοις κισθία,*
V 552 *καὶ εἰκόνας τῆς Θεομητορος.* Scriptor vero Chronici ab Adamo ad Leonem Sapientem, et Georgius Monachus in Chron. MS. imaginem Christi non manu factam secum habuisse Heraclium narrant: *Ἐπιφερόμενος καὶ τὴν ἀχειροποίητον εἰκόνα τοῦ Κυρίου.* Vide Theophanem p. 254.

Pag. 699. 21. Στρογγυλοῦν καστέλλην] In Constantinopol. Christ. lib. i. sect. xvi. n. ii. de Castello rotundo pluribus disseruimus, illudque *Κυκλόβιον* et *Ἐπιταπύργιον* appellatum fuisse docuimus, a vii. turribus quibus etiamnum constat, unde Turcis *ἐπὶ γουλάδες*, quod idem sonat, dicitur. Ad singulas vero istas turres extant hodieque Graecae Inscriptiones, ex quibus harum vel conditores, vel certe instauratores qui fuerint decemur. Has exscripsit Georgius Whelerus Anglus, ex cuius Itinerario Anglice scripto, hoc loco has licet mendosas inseremus, quandoquidem nobis haud innotuerant cum Constantinopolim nostram edidimus. Ad i. igitur haec visitur: ΠΥΡΓΟΣ ΘΕΟΦΙΛΟΥ ΕΝ ΧΡΙΣΤΩ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ. Ad ii. ΠΥΡΓΟΣ ΘΕΟΦΙΛΟΥ ΚΑΙ ΜΙΧΑΗΛ ΠΙΣΤΩΝ ΕΝ ΧΩ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΩΝ. Ad iii. ΠΛΑΤΙ ΡΩΜΑΙΟΥ ΜΕΓΑΛΟ ΔΕΣΠΟΤΗΣ ΕΓΕΙΡΕ ΡΩΜΑΝΟΣ ΝΕΟΝ ΠΛΑΜΜΕΓΙΣΤΟΝ ΤΟΝΔΕ ΠΥΡΓΟΝ ΕΚ ΒΑΘΡΩΝ. Ad iv. ΙΩ. ΕΝ ΧΩ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ ΠΑΛΛΙΟΛΟΓΟΥ. Ad v. ΠΥΡΓΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΚΑΙ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΠΙΣΤΩΝ ΕΝ ΧΩ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΩΝ * ΕΥΣΕΒΕΙΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ (leg. Εὐσεβῶν Βασιλέων) ΡΩΜΑΙΩΝ. Ad vi. ΑΝΕΚΑΙΝΙΣΘΗ ΕΠΙ ΜΑΝΟΘΑ ΤΟΥ ΦΙΛΑΧΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΡΩΜΑΙΩΝ ΤΙΟΥ * ΕΝΝΙ ΚΑΙ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ ΡΩΜΑΙΩΝ ΤΟΥ ΚΟΜΝΗΝΟΥ ΕΝ ΕΤΕΙ * ΟΚΟΜΒ. Aliam demique Inscriptionem ad turrinam quae Sarais seu Palatio Turcico adjacet, hic etiam describam: ΟΝ ΤΗΣ ΘΑΛΑΣΣΗΣ ΟΡΑΤΩΝ ΜΑΚΡΩ ΧΡΩΝΩ ΚΑΤΑΡΝΙ

* Ιωάννου

ΠΟΛΛΩ ΚΑΙ ΣΦΟΔΡΩ ΠΗΓΝΥΜΕΝΗ ΕΚΠΕΣΕΙΝ ΚΑ-
ΤΗΝΑΓΚΑΚΕ ΠΥΡΡΙΟΝ ΕΚ ΒΑΘΡΩΝ ΒΑΚΛΑΕΙΟC ΗΓΕΙ-
ΡΕ ΕΤΣΕΒΗC ΑΝΑΞ.

Pag. 700. 4. Βόνωσος] Bonusus Comes Orientis et Cotto
Magister militum, quem Coponam vocat Cedrenus, adversus
rebelles Hebraeos missi a Foca, illos aut interfecerunt, aut
membris mutilarunt, aut denique ex urbe exegerunt. Theo-
phan.

Pag. 700. 7. Τῶν Κασσαρίου] Constantinopol. Christ. lib.
II. sect. XVI. n. XVII.

Pag. 700. 8. Εἰς τὸν Ιουλιανοῦ λιμένα] Ibid. lib. I. sect.
XIX. n. I.

Pag. 700. 9. Τὰ λεγόμενα Μαύρου] Ibid. lib. II. sect. XVI.
n. LXXIII.

Pag. 700. 14. Φώσιος] Ita Nicephorus in Brev. quem
Φωτεινὸν vocant Glycas, Auctor Chronici MS. ab Adamo ad
Leonem Sapientem, et Georgius Monachus, cujus uxori stuprum
Focas intulerat.

Pag. 700. 15. Τῶν Πλαυδίας] Constantinopol. Christ. lib.
II. sect. VI. n. I.

Pag. 701. 9. Τοῦ Επαρχίου τῆς πόλεως] Constantis, ut
est apud Theophanem anno VII. Focas, cui successit Leontius,
de quo Auctor Chronici anno V. Heraclii, et Nicephorus in
Brev.

Pag. 701. 15. Καὶ τῆς εἰκότος Φωκᾶ] Vide Theopha-
nem et Georgium Monachum. Nicephorus Constantinopol. de
Crispo: *Ἐπὶ ἀπηθάνετο Φωκᾶ, ὃς δὴ παρῴρισμένος ὑπὲρ ἐκα-
τονταγώνων, τῆς οὐκίας εἰκότος ἔσκεν, ἣν ποτε οἱ τῶν ἀντι-
θέτων χωμάτων δημῶτα τῆ τοῦ Φωκᾶ συμπαρηγορασαν εἰκότι,
αὐτὸν μεταγγητο.*

Pag. 701. 18. Καὶ τὸ βέντρον βάνδον] Faverant nempe
Veneti Focae, contra quam Prasini, qui eo anno quo Impe-
rio et vita excidit, cum in Circensibus ludis multis contume-
liis proscidissent Focam, ab eo graviter mulctati fuerant, aliis
capite et suspendio, aliis in mare demersis, caeteris denique a
publicis muneribus amotis.

Pag. 701. 19. Ἡρακλίου] Holsten. addit *μόνον*.

Pag. 701. 20. Ἀπὸ ζ'. καὶ εὐτῆς, etc.] Hec loco quae-
runt viri eruditissimi in I. Exegesi praeliminari ad tom. III.
Martii n. XXIV. quomodo primis Heraclii annis factum sit, ut
jassum ac praeceptum fuerit, ut ab die XIII. Januarii, usque V 558
in anni finem, XV. Indictis et Consulatus Heraclii scriberetur: ac
initium quidem Indictionum a Septembri ad aliud tempus
translatum fuerit, non tamen earum Cyclis anno uno accele-
ratus, quia nempe II. Heraclii annus non fuit signatus Indi-
ctionis I. quod Cycli V. numerus anticipate expletus postulas-

set: sed ita scriptum fuit: *Indict. xv. Heraclii II. post Consulatum Heraclii Aug. et sic consequenter anno III. etc.* Sed non plane video cur mutata ab Heraclio dicantur Indictionum initia: haec enim, ni fallor, recte cohaerent, si paullo attentius expendantur. Heraclius quippe in Imperatorem coronatus est VII. Octobris die, Feria II. *Indict. XIV. anno Christi vulgari DCX. a quo initium ducit primus Heraclii annus.* Ab hoc ipso die quo Imperium auspicatus est Heraclius usque ad XIV. diem Januarii ejusdem Indictionis (XIV.) scriptum est in Actis publicis, *Imperante Heraclio, vel anno I. Imperii Heraclii.* Et a XIV. ejusdem mensis (Januarii ejusdem Indictionis XIV.) scriptum est in reliquum tempus usque ad expletum Decembrem Indictionis XV. *Et Consulatu, etc.* Neque enim, ait Scriptor, quod volunt viri eruditissimi, et post illos V. C. in Dissertatione Hypatica p. 358. scriptum fuisse, XV. *Indictione, et Consulatu, etc.* cum Indictio illa XV. mensem Decembrem spectet. Sed an hic annus DCXI. revera fuerit primus annus Consulatus Heraclii, jure controversi potest, licet Fasti Vossiani ad hunc annum illum referant, cum apud Scriptorem Chronici Postconsulatus Heraclii ab anno DCXII. duntaxat prodeant, ut exerte indicatur ad annum III. ejusdem Heraclii, et omnino firmatur ex Inscriptione allata ad annum IX. adeo ut hoc anno DCXII. tum primum Consulem processisse existimandum sit, anno elapso a XIV. Januarii usque ad mensem Decembrem illius Consulatus adscripto, licet nondum Consul processisset. De annis porro Heraclii consulendus Petavius lib. XI. de Doctrina Temp. cap. XLIX.

Pag. 702. 11. *Ἐτέθη Ἐπιφανεία*] De liberis Heraclii, et eorum die natali egimus in Familiis Byzantinis.

Pag. 702. 12. *Ἐν προέσσῳ τῆς Ἰσραῆλ*] Constantinopol. Christ. lib. IV. sect. XIII. n. II.

Pag. 702. 17. *Ἐς πρόκεισσον Σοφριανῶν*] Ibid. sect. XII. n. 1.

Pag. 702. 19. *Καὶ τῇ γ' τοῦ Ἀγούστου*] Theophanes, id.

Pag. 702. 20. *Ἐτελεύτησεν*] Νόσῳ ἐπιληψίας ληφθεὶς, inquit Nicephorus in Brev.

Pag. 702. 21. *Ἡ καὶ Φαβία*] Flavianam dictam ait Isidorus Pacensis in Chronico anno DCXLVI.

Pag. 703. 4. *Ἰνδικτιῶνος α'.*] Qua quidem ineunte Indictione post diem III. Octobr. incospit annus III. Heraclii, qui fuit, ut in Computo a Cl. Dodwello edito idem Augustus scribit, annus a mundo condito VI. MCCC.

Pag. 703. 5. *Ἐς τὸν ἅγιον Στέφανον*] Constantinopol. Christ. lib. IV. sect. VI. n. LXXXIX.

Pag. 703. 10. *Ἰβγὼν κληρικὸς Πιρίσκος*] Hunc Nicepho-

rus Constantinopol. Theophanes, et aliquot alii *Priscum* etiam vocant, quem caeteri *Crispum*. Vide Famil. August. Byzant. in Foca, cujus ille filiam Domentiam uxorem duxerat. Cur autem *Crispus*, seu *Priscus*, Clericus factus sit, prae caeteris narrat idem Nicephorus, qui inde *πάππαν*, quod idem valet, ab Heraclio compellatum scribit: quam vocem per *parens* perperam reddidit eruditus Interpres. A Nicephoro quae de Crispo narrat exscripsit Zonaras, a quo etiam *Crispus* appellatur.

Pag. 703. 10. *Ο Κόμης τῶν Εξκουβιτόρων*] Ita alii: at Georgius Monachus in Chron. MS. ait Focam Domentziam filiam copulasse *Πρίσκῳ τῷ Πατρικίῳ Κόμητι τῶν Μαρίνης*. Ubi *Comes* idem valet ac Curator, quomodo indigitabantur qui isti Marinae aedi, in qua asservabantur Thesauri Imperatorii, praeerant: quos quidem Curatores *Λογιστάς* vocat Lex iii. Cod. de Modo multar. Vide Constantinopolim Christ. lib. ii. sect. vii. n. ii. *Priscum* autem seu *Crispum* Comitem Excubitorum dixerat Focas anno i. Imperii: generum vero v. ut est apud Theophanem. Post necem deinde Focae, *τῆς Καπαδοκίας στρατηγόν* fecit Heraclius, ut est in eodem Chron. MS.

[Pag. 703. 11. *αὐτοῦ*] Corrige errorem typ. *ἀδοῦ*.]

Ibid. Νικήτας Πατρικίος] Consule Famil. Aug. Byzant. in Famil. Heraclii sub fin.

Pag. 703. 15. *Τῆς Βασιλικῆς*] Constantinopol. Christ. lib. ii. sect. ix. n. i.

Pag. 703. 17. *Τούτῳ τῷ ἔτει*] Scribit Theophanes Heraclium Constantinum coronatum Imperatorem a Sergio Patriarcha xxv. Decembris die, Indict. i. hoc est anno dcccii. vulgari. Nec abludit Nicephorus in Breviario, ubi Heraclium Constantinum (*διάνυμος γὰρ ἐτύχανε*, inquit ille) statim post Baptismum a patre corona donatum, et Imperatorem proclamatum scribit, tametsi vox *ἀτύχια*, qua utitur, non obsit quin anno dein proximo coronatus intelligatur. Potior enim fides videtur danda Scriptori Chronici, ut qui Heraclio imperante vixerit.

Pag. 703. 18. *Ἡμέρα δευτέρα*] Hoc enim anno litera Dominicalis fuit G.

Pag. 704. 14. *Ἠλω καὶ Ἱερουσαλήμ*] Sarbara Duce. Id in annum v. Heraclii conjiciunt Theophanes et Cedrenus.

Pag. 704. 15. *Καὶ σφάζονται πολλοὶ χιλιάδες*, etc.] Edidit Combefisius istius cladis Hierosolymitanæ Historiam ab incerto Auctore descriptam, in qua Persarum crudelitatem in civibus multis exagitat.

Pag. 704. 20. *Καὶ Ζαχαρίας Πατρ.*] Ita etiam Theophanes et Cedrenus. Edidit pariter idem Combefisius Zachariae tum

apud Persas captivi Epistolam ad Hierosolymitanos, qua in hac calamitate illos ad constantiam hortatur. At Nicephorus ait Modestum Hierosolymorum Ecclesiae tum praefuisse, cum Choroës Sarbaro duce Orientem pervasit, et salutaris Crucis vivifica ligna e sacris locis abstulit. Sed de utroque Patr. consulendus vir eruditissimus Daniel Papebrochius in Serie Historica Patriarcharum Hierosol. n. lvi. et lvii. to. iii. Maii, dum prope-ramus.

Pag. 705. 4. *Ev τῇ τρίτῃ ὑψώσει*] Nempe in Festo S. Crucis Exaltationis, aut certe intra Octavam Festi ejusdem, illa in Ecclesia exaltabatur, ac populo adoranda ostendebatur a Patriarcha: qua vero ratione quove ritu prae caeteris docet Andreas Cretensis Orat. ii. in Exaltat. S. Crucis, loco allato in Append. ad Glossar. med. Graecit. in v. *Υψώσεις*. Nec scrupulum movere debet quod anno demum Heraclii xxiv. Hierosolymis sacra ligna in urbem ab eodem Augusto relata sint, cum iis a S. Helena primum inventis, horum partem ad Constantinum filium illa detulerit, uti narrant Theophanes anno xxi. ejusdem Constantini, et alii passim: ex quo Festum Exaltationis deinde profluxit. Nam vel ex hoc saltem loco ante ea relata ab Heraclio illud obtinuisse palam est.

Ibid. *Ἀποδεχθείς*] Cod. Vatic. *ἀποδεθείς*, atque sic emendavimus.

Pag. 705. 5. *Ὁ τίμιος σπόγγος*] De sacra Spongia legendi praeterea Willelmus Tyrinus lib. xx. cap. xxv. Ducas Hist. cap. xli. pag. 172. Bondelmontius in Descript. Constantinopol. et tom. iii. Hist. Franc. p. 343.

Pag. 705. 8. *Ἡμέρα*] Hoc anno litera Dominicalis erat F.

Ibid. *Ἡ τιμια λόγχη*] De sacra Lancea Constantinopoli asservata sat multa congressimus in Notis ad Alexiadem Annaeam p. 344. 370. et 402.

Pag. 705. 9. *Σάρβαρα*] *Σάλβαρα* legendum, ut infra sub ann. xvi. Heraclii: *Σάλβαρον* interdum vocat Theophanes, interdum *Σαρβαραζά*, ut xvii. Heraclii, ubi ζά, vel Σά, est nomen dignitatis, de qua egimus in utroque Glossario.

Pag. 705. 15. *Ἰνδ. γ'. ε'.*] In hunc annum v. Heraclii desinit brevis temporum Expositio Melliti MS. quem is ait fuisse annum a mundi exordio v. mccccxlviii.

Pag. 705. 20. *Κατευθυνθήτω*] Vide Liturgiam Praesantificatorum apud Goarum in Eucholog. p. 191. et 204. Hinc conficit Allatius in Syntagmate de hac missa n. xx. in ejusmodi Liturgia nonnulla fuisse addita, detracta et immutata a recentioribus. Neque enim, ut idem subdit, post τὸ κατευθυνθήτω, sequuntur proxime haec verba Sacerdotis, *κατὰ τὴν δαρεάν*: sed et multa alia interjiciuntur. Secundo, quod psallitur a populo in eadem Liturgia, non est integrum, sed post τῆς δόξης positum

Ἀλληλοῦτα, caetera desunt. Tertio, in eadem Liturgia Sacerdos assumit Sancta, et in altare transfert, post decantata superiora illa verba a populo, et postquam Sacerdos dixit, *Sicut filius prodigus*. At in Chronico transferuntur Sacra, cum populus praefatam oden decantat.

Pag. 706. 4. *Δορυφορεῖται*] Ita Cod. Vatic. Perperam Raderus *δορυφοροῦται* ediderat.

Pag. 706. 6. *Ἐν ταῖς νηστεῖαις προηγιασμένων*] Quadragesimae diebus (exceptis Sabbatis et Dominicis, quibus ieiunium solvunt Graeci, et Annuntiatione Deiparas, in quibus *τελεία προσφορὰ* conficitur) ex Can. Trullano *ἢ τὰ προηγιασμένα* conficiantur apud Graecos: caeteris vero diebus, etiam *Ἐν ταῖς νηστεῖαις τῶν δεσποτικῶν ἡμερῶν, ἢ τοῦ Μεγάλου Βασιλείου Λειτουργία τελεῖται*, ut est in Typico S. Sabae. Quinam igitur illi alii dies extiterint, in quibus haec Praesanctificata facta scribit Auctor Chronici, nescio an aliquis indicaverit, nisi ad ea *προηγιασμένα* respexerit, quae ad aliquas stantes caeremonias servabantur, de quibus quaedam attigimus in Gloss. med. Graecit. in hac voce. Porro post *προηγιασμένων*, addit Holstenius *ἐισαγομένων*.

Pag. 706. 9. *Νόμισμα ἐξάγραμμον*] Vide Gloss. med. Graecit. in *Γράμμα*.

Pag. 706. 12. *Σαῖον*] Ita Theophanes. *Σαῖον* vocat Nicephorus Constantinopolit. ubi colloquium Imperatoris et Saῖti pluribus describit. Id porro in annum vi. Heraclii rejicit idem Theophanes.

Pag. 706. 18. *Μηκωνίου*] *Μήκωνα*, Insulam finitimam Delo memorat Tzetzes in Lycophonem: sed alius locus est *Μηκάνιον*, siquidem urbi, ut Calchedon, oppositus.

Pag. 706. 14. *Δὲ αὐτοῦ*] *Δὲ ἑαυτοῦ* legit Holstenius.

Pag. 706. 17. *Δικελευμένησαν*] Idem Holsten. *δὴ ἐπικελευμένησαν*.

Pag. 706. 18. *Ολύμπιος*] Qui *Τραρχος τῶν Πραιτωρίων*, Nicephoro Constantinopol. Quemadmodum vero Heraclii Legati a Saῖto, deinde a Chosroë pessime accepti sint, et in custodiam conjecti, silet Auctor Chronici: pluribus vero narant idem Nicephorus et Georgius Monachus in Chron. MS.

Pag. 706. 19. *Ἀναστάσιος*] Nicephoro Constantinopol. *ὁ τῆν οἰκονομίαν τοῦ μεγίστου ἱεροῦ, ἢ Σοφία ὁ Θεῖος Λόγος ἐπισημον, τῶν πραγμάτων πεπιστευμένος*. In Epistola vero Senatorem ad Chosroëm in Chronico descripta, *Θεοφιλέστατος Πρεσβύτερος καὶ Σύγκελλος* indigitatur.

Pag. 707. 14. *Πολιτείας ἐπίβουλος*] Holstenius legit, *πολιτείας γενόμενος ἐπίβουλος*. Deinde pro *ἐποφθαίρει*, legit *ἐποφθαίρας*.

Pag. 708. 7. *Προτρέφαντος*] Quod in primis firmat Ni-

cephorus, scribens Heraclium ad Imperium capeendum Crispum cohortatum, cum non se illius usurpandi gratia venisse diceret, sed ut a Foca tyranno eorum quae in Mauricum ac Mauricii liberos commiserat, facinorum poenas repeteret: Crispoque abnuente, tandem Imperatorem Heraclium a Senatu populoque proclamatum esse, et a Patriarcha coronatum.

Pag. 708. 15. *Αρχιβασιλέα*] Quippe Rex Persarum Rex Regum inscribatur, quod cum Provinciarum, vel etiam civitatum majorum Rectores *Βασιλείς* pariter dicerentur, qui iis omnibus imperabat Persarum Rex, ea de causa Regis Regem titulo vulgo donabatur, ut est apud Brissonium de Regno Persarum, et in Dissertat. nostra ad Joinvillam xxvii.

Pag. 709. 17. *Τούτο γάρ*] Holsten. *ταύτα*.

Pag. 710. 10. *Διὰ τὸ νῦν*] Sic emendavimus ex Holstenio, cum prave esset editum, *διὰ τοίνυν*.

Pag. 710. 13. *Ελάττεται ἐν δευτέρῳ*] Hoc anno litera Dominicalis erat DC.

Pag. 710. 16. *ἰά. οὖσαν Ἰνδικτιῶνα*] Id est Cyclum Lunarem: nam cum passus est Christus, erat Cyclus xi. ut Auctor supra scripsit, licet revera esset tum x. Hautinus.

- P 612 Pag. 711. 6. *Γράφεται τῆς Βασιλείας*] Nulla scilicet, ac deinceps, adscripta Consulatus nota numerali, quem hoc ipso anno, Januarii i. die, Indict. v. iniisse Novum Constantinum scribit Theophanes, et ex eo Cedrenus et Symeon Logotheta. At licet minus probabile videri posait Scriptorem, qui hac ipsa tempestate vixit, silere debuisse, siquidem verum fuerit, Constantinum Consulem hoc anno dictum: illud tamen ipsam adstruere videtur adscripta temporis nota Honorii Papae Epistolae ad Honorium Episcopum Dorovernensem, apud Bedam in Hist. Angl. lib. II. cap. xviii. edit. Chiffletianae, quae hisce verbis concepta legitur: *Data die tertia Iduum Januariarum, imperantibus Dominis nostris piissimis Augustis, Heraclio anno vicesimo quarto, post Consulatum ejusdem vicesimo tertio, atque Constantino filio ipsius anno vicesimo tertio, et Consulatus ejus anno tertio: sed et Heraclio Felicissimo Caesare item filio ejus anno tertio, Indictione septima, id est, anno Dominicae Incarnationis sexcentesimo tricesimo quarto: quae quidem anni nota est ipsius Bedae. Ex hac igitur Epistola tum demum Consulem factum Constantinum, Heraclium vero seu Heracleonam, filium alterum, una et Caesarem dictum, anno patris Heraclii xxi. colligere licet. Anni quippe Imperii Constantini a xxii. Januarii putari incipiunt: ac proinde x. die ejusdem mensis nondum quartus advenerat. De Caesarea vero Heracleonae dignitate, et quando illam consecutus fuerit, ut et Consularem, atque adeo Imperatoriam, non plane liquet ex iis quae a Nicephoro Constantinopol. traduntur, tametsi primo Caesarem, deinde Imperatorem, ac de-*
- V 556

nique Consulem renuntiatum tradat, nullo tamen adscripto fere idoneo temporis characterismo.

Pag. 711. 11. Τῶν πολιτικῶν ἄρτων] De quibus copiose egimus in utroque Glossario, et in Constantinopoli Christ. lib. II. sect. XII. Interim ex hoc loco observare licet tempus et annum quo panes isti politici possessoribus seu civibus urbis Constantinopolitanae praebere desierunt.

Pag. 711. 12. Διὰ γραφῶν] Ita etiam praefert editio Scaligeri: at Salmasius ad Vopiscum emendat, διὰ γραφον, ut intelligatur *capitatio* vel *tributum*. Ego vero legendum putem διὰ διαγραφῶν, ex Anastasio in S. Vitaliano PP. et talem *affictionem* posuit in *populo per diagrapha seu capita, atque nauticationes per annos plurimos, etc.* vel potius διὰ διαγραφῶν quippe *διαγραφῆ* ejusmodi capitatio apud Justinianum, Procopium et alios dicitur, quorum locos dedimus in utroque Glossar. in *Diagrapha*, in *Descriptor*, et in *Διαγραφῆ*. Sed et idem Salmasius pro *νομίσματα γ'* legendum *τρία νομμία* contendit, quia, inquit, *νόμισμα* est solidus aureus. Ita sane, atque is exactus non pro singulis panibus, sed pro jure fruendi panibus civilibus in singulos panes: ita ut qui plures perciperet, totidem ternos aureos pro singulis exsolveret, non vero tribus aureis singulos panes compararet. Hic porro διὰ διαγραφῶν edidimus.

Pag. 711. 14. Ἀνηρέθη] Leg. ἀνηρέθη, ut olim nominus. Cod. Vatic. ἀνηρέθη legit.

Pag. 711. 19. τῷ Ολυμπιάς] Quae deinceps narrantur ab anno VII. Heraclii, usque ad annum XV. praeterquam quod duorum annorum characterismi omittuntur, praepostero ordine describi constat. Quod enim de Chagani consiliis refertur, recte anno Heraclii IX. adscribunt Theophanes et Cedrenus. Proinde idipsum adjungendum statim post haec verba, *Κωνσταντίνου ἔτος ζ'*. usque ad vocem *ἀντιστατοῦντος*. Exhinc tres consequentes anni Heraclii X. XI. et XII. debuerunt describi, praemissa CCLII. Olympiade. Tum profectio Heraclii in Persidem, quae anno ipsius Augusti XII. contigit, ut recte etiam observant Theophanes et Cedrenus, qui Heraclium tradunt, peracta IV. Aprilis solennitate Paschali, postridie feria II. sub vesperam egressum esse in Persas expeditionem suscepturum: quo quidem anno Pascha revera IV. Aprilis contigit. Nec dissentit omnino Scriptor Chronici, scribens XXV. Martii urbe egressum Heraclium, ac juxta Nicomediam Paschali exacta festivitate iter arripuisse, et contra Persas perrexisse. Huicce demum narrationi subjungendus annus XIII. Heraclii, cum iis quae de Sergio Patriarcha referuntur, usque ad vocem *Ἀλλήλουία*. Tum ponenda Olympias CCLII. cum anno XIV. Heraclii, et ejus characterismis, quomodo haec omnia restituenda

duximus. Hic porro rerum gestarum seriem turbatam esse argumento est, quod in edit. Raderiana Indictio ix. dicatur Postconsulatus Heraclii xii. qui ix. fuit, et quod τούτῳ τῷ ἔτει, vel ἐνιαυτῷ, sub eodem anno bis repetatur, contra morem Scriptoris. [Expressit ordinem hic propositum Ducangius in editione.]

P 612 Pag. 712. 17. *Χαράνου τῶν Αβάρων*] Seu Hunnorum Regis: sic enim Hannos dictos scribit Georg. Monachus in Chron. MS. Scribit Nicephorus Callist. lib. xiv. cap. lvj. Getthos ac Wandalos et Gepidas, omnes unius linguae, Honorio et Arcadio imperantibus, Danubium transgressos in finibus Romani Orientalis Imperii condesisse, ac Gepidas quidem, qui in duos populos divisi erant, Longobardos et Avars, oram eam quae Singidonem et inter Sirmium jacet, incoluisse.

Pag. 713. 6. *Τῆς Χρυσῆς Πόρτας*] Constantinopol. Christ. lib. i. sect. xv. n. xvi.

Pag. 713. 9. *Εἰς τοὺς δύλους Κοσμῶν*, etc.] Ibid. lib. iv. sect. xv. n. x. ubi docemus hanc aedem SS. Anargyrorum sitam fuisse in Blachernis, quod et hic infra notatur, id est in Blachernarum regione, proinde vicinam fuisse aedi Deiparae Blachernensi, quod exerte dicitur in libro Miraculorum SS. Anargyrorum in hac scilicet aede patrum, cap. xviii. ut et Clericos, non vero Monachos, in ea Sacra fecisse. Ac certe Ecclesiam fuisse Catholicam, id est quod nostri dicunt Parochiam, vel inde conjicere licet, quod in ea aede extiterit Baptisterium, quod Diaconico proximum fuisse ibidem dicitur pag. 358. Sed et illam conditam ab Imperatore, quem non nominat, testatur Nicetas Philosophus in ea Oratione quam de Sanctis istis Anargyris inscripsit p. 132. Theodosio forte Juniore, siquidem non desunt qui Paulino ejus studiorum socio hanc adscribunt.

V 557 Pag. 713. 10. *Προπόρου*] Ibid. lib. iv. sect. xv. n. xxx.

Pag. 713. 17. *Καὶ ἀπὸ πβ. καὶ ἀντῆς*] Hinc pertinet subscriptio a Panvinio relata: *Data Kal. Maii Constantinopoli, imperantibus Augg. Fl. Heraclio anno ix. et post Consulatum ejusdem anno viii. et Heraclio Constantino Juniore filio anno vii. Indict. vii. ubi delenda videtur haec postrema Indictio.*

P 613 Pag. 714. 7. *Μεγίστου*] Holsten. *Μεγίστου*.

Pag. 714. 14. *Μετὰ τὸ ἐκ τῶν*, etc.] Sic Cod. Vatic. Legendum videtur, *μετὰ τὸ ἐκ τῶν παραρρητίλων* (καὶ delet Holstenius) *διάδοσιν* et forte addendum *γίνεσθαι*, id est, *post datam fidelibus ex apparitis mensis Communionem.*

Pag. 714. 16. *Λέγεται*] Sic reposuimus ex Cod. Vatic. pro *λέγεται*. *Τρονάριον* pro *τρονάριον* habet idem Cod. Vatic.

Pag. 715. 12. *Καὶ ναύραξεν Ἰωάννου*, etc.] An is Prae-

fectus annonae fuit? nam illius curae urbis commensus et annonae publica incumberebat. Verum cur in M. Ecclesia semel ac iterum ob sportulas militares, tum a scholis, tum a plebe tumultuatum potius quam in Circensibus, ut in gravitate annonae ac fame ingruente fieri solitum fuisse docent Tacitus lib. v. Annal. Zosimus lib. v. Ammianus lib. xix. Eunapius in Aedesio, et Sidonius lib. i. Epist. x. non plane constat. Vide Notata ad ann. v. Justiniani.

Page. 715. 20. Κόμης τοῦ ὀψαριου] Verti Comes piscium, nescio an bene: ὀψάριον enim est piscis, quod pluribus in Glossario mediae Graecitatis docemus, ita ut Leontius ille praefectus fuerit, non piscaturae, sed rei piscariae, seu piscium in urbe venditioni: Galli dicerent, le Comte du poisson, numero singulari. Plurimam autem fuisse Constantinopoli piscium copiam observavimus pariter in Originibus Byzantinis sect. iii. et in Notis ad Alexiadem p. 167. quo praeterea spectant ista Dionis Chrysost. in priore Tarsica: *Ἄλλ' ὅμως οὐδεὶς ἂν εἰποι διὰ τὸν ἰχθὺν εὐδαίμονας Βυζαντιούς, εἰ μὴ καὶ τοὺς Λαρούς.* Sed tamen nemo dixerit propter pisces beatos esse Byzantios, nisi pariter et Latinos. Et in Orat. xxxv. *Φέρε δὴ, τίνας ἄλλους τῶν καθ' ἡμᾶς εὐδαίμονας ἀκούομεν; Βυζαντιούς, χωρὰν τὴν ἀρίστην νεμομένους, καὶ θάλατταν εὐκαρποτάτην· τῆς δὲ γῆς ἡμελήκασιν, διὰ τὴν ἀρετὴν τῆς θαλάττης· ἡ μὲν γὰρ διὰ μακροῦ φέ- V 558
ρει τὸν καρπὸν αὐτοῖς, καὶ δεῖ λαβεῖν ἐργασαμένους· ἡ δὲ αὐτῶ-
θεν, μηδὲν ποιήσασιν. Age nunc, quomam alios nostro tempore au-
ditimus esse felices? Byzantios? Illi et optimam incolunt regionem,
et mare fructuosissimum. Terram autem neglexerunt propter maris vir-
tutem: illa enim longo intervallo illis fructum affert, et cum quidem la-
boribus partum, mare autem affert ex se statim absque labore.*

Page. 716. 17. Ο γὰρ ἐπικατάρτος Σαλβάρως] Qui interdum Σάλβαρος. Bellum hoc Avaricum ad muros urbis Constantinopolitanae libro unico, ac versibus Hexametris completus est Georg. Pisides, cujus libri, ut et trium de bello Persico Heraclii editionem apparaverat Claud. Maltretus, uti is monet in Praefatione ad Procopium.

Page. 717. 9. Θεοδοσιακοῦ τειχους] Constantinopol. Christ. lib. i. sect. x.

Page. 717. 10. Μελαντιάδος] Ibid. sect. xv. n. xv.

Page. 718. 1. Οικου τῶν ἁγίων Μακκαβαίων] Ibid. lib. iv. sect. iv. n. xx.

Page. 718. 2. Ἐν Συκαῖς] Ibid. lib. i. sect. xxii.

Page. 718. 10. Βόνω τῷ ἐνδοξ. Πατρισιῳ] Quippe Heraclius in Persas moturus, Sergio Patriarcha, Senatoribus et populo convocatis, filiisque eorum fidei commissis, Bonum Patricium rerum administrationi praefecerat. Ita Nicephorus et Theophanes anno xii. et ex eo Symeon Logotheta, a quibus

Βόνωσος appellatur: quo nomine alium quendam sub Foca praepotentem refert Auctor Chronici anno illius vii.

Pag. 718. 15. *Λοικόν δὲ μὴ μεμαθημέναι*] Ubi vocem μὴ ex Cod. Vaticano supplevimus.

Pag. 718. 20. *Αρμαστατιῶνος*] Cod. Vatic. *Αρμαστατινος*.

[Pag. 718. 23. *ἐπικατόρατον* peccatum tyrothetae pro *ἐπικατάρατον*.]

Pag. 719. 1. *Πλησιάσαι*] Leg. *μὴ πλησιάσαι*.

Pag. 719. 9. *Πολυανδρῶλου πόρτας*] Constantinopol. Christ. lib. i. sect. xv. n. x.

Pag. 719. 10. *Πόρτας τοῦ Πέμπτου*] Ibid. n. xii.

Pag. 719. 21. *Ἐκαλάμωσε*] Sic etiam Cod. Vatic. Sed videtur legend. *ἐκάμωσε*, id est, *confecit*. Vide Gloss. med. Graecit. in *Καμώννειν*.

Pag. 720. 1. *Πόρτας τοῦ ἁγίου Ρωμανοῦ*] Constantinopol. Christ. lib. i. sect. xv. n. ix.

Pag. 720. 10. *Ὁ δὲ αὐτὸς ἐκκλεέστατος*] Supplevimus αὐτὸς ex Cod. Vatic. ubi leg. *εὐκλεέστατος*.

Pag. 720. 18. *Τὴν γέφυραν τοῦ ἁγίου Καλλινίκου*] Ibid. lib. iv. sect. xiv.

Pag. 721. 2. *Τοῦ ἁγίου Κόνωνος*] Ibid. sect. xv. n. viii.

P. 614 Ibid. *Εἰς Πηγὰς*] Ibid. sect. xii. n. ii.

Pag. 721. 19. *Ἐνι*] Holsten. *ἴστί*. Sed posterioribus Graecis *ἐνι* idem valet quod *ἴστί*.

Pag. 722. 17. *Διὰ Χαλαῶν*] Ita mox infra: locus porro olim dictus *Χηλαί*, a similitudine forcipum, sive brachiorum quibus portuum moles scalaeque similes esse solent. Quam autem celebres essent hae Chelae, quarum prae caeteris meminit Dionysius Byzantius in Anaplo Bospori, declarant piscatores, qui ex tot orae Bosporicae nominibus vix paucula quaedam retinentes, medium sinus fluxum Estiaco et Hermaeo Promontoriis clausum, etiamnum appellant Chelas, etc. Haec ex Gyllio lib. ii. de Bosporo Thracio cap. xi. ubi ille plura. *Χηλῆς, ἀμφιθαλασσιδίων φρουρίων*, in eadem ora Bosporica meminit Pachymeres lib. ix. cap. xv. lib. xiii. cap. xxvii.

Pag. 722. 19. *Ὀρφανοροφελου*] Constantinopolis Christ. lib. iv. sect. ix. n. xix.

Pag. 723. 17. *Ἀντιπέραν*] Ibid. sect. x. n. ii.

Pag. 723. 20. *Σκαφοκάραβοι*] Sic edidimus, cum Raderiana editio cum nota mendii (*καν*) *οκάραβοι* praeferreret: vel expungenda vox *καν*, quod vult Holstenius, et leg. *οι κάραβοι*.

Pag. 724. 12. *Ἐμβολον παρεκεῖ τοῦ ἁγίου Νικολάου*] Constantinopol. Christ. lib. iv. sect. vi. n. lxxviii.

Pag. 725. 7. *Ἀπῆρον καί*] Sic reposuimus pro *ἐπῆρον* (*καί*) *ἀνεχώρησαν*.

Pag. 725. 10. *Ἐπὶ θεωρῶ γυναῖκα*] Symeon Logotheta et Cedrenus: *εἶδον οἱ Βάρβαροι πρώτης οὔσης, καὶ τοῦ ἡλλου ἀνατέλλοντος, ἀπὸ τῆς πόρτης τῶν Βλαχερνῶν ἐξελθοῦσαν γυναῖκα περιφανῆ μετὰ τῶν εὐνούχων τινῶν, etc.*

Pag. 726. 1. *Ἀγλαν σορὸν*] Constantinopol. Christ. lib. iv. sect. II. n. vi.

Pag. 726. 7. *Ο ἀδελφός*] *Fratres duos habuit Heraclius, V 559 Theodorum Curopalatam, et Gregorium: uter horum hic intelligatur incertum. Certe Theodorum in Persidem comitatum Heraclium scribit Theophanes.*

Pag. 726. 14. *Τὸ τεῖχος περίξ*, etc.] Constantinopol. Christ. lib. I. sect. xi.

Pag. 726. 18. *Τοῦ ἁγίου Ἰωάννου*, etc.] *Ibid. lib. iv. sect. iv. n. xv.*

Pag. 727. 10. *Ἐπ' ἄμβωνος*] *Ibid. lib. III. n. LXXV.*

Pag. 729. 4. *Πικροτάτη θανάτῳ*] *Cibo omni subtracto, ac auri et argenti lapillorumque vi maxima, quam hactenus collegerat, coram proposita, ἴς vocibus insultantibus Proceribus: Frustrè τὴν ἀγέδην, quorum insana cupidine flagranti, quaeque amanti tantopere ac collegisti. Tandem fame enectus, ab iis interfectus est. Ita Nicephorus. Rem etiam pluribus narrant Theophanes p. 271. et Symeon Logotheta.*

Pag. 729. 17. *Ἀπὸ τῆς 15. τοῦ Ὀκτωβρίου μηνός*] *Idipsum ex hac Heraclii forte Epistola pluribus narrat Theophanes sub ann. xvii. Heraclii: et ex eo Georgius Monachus.*

Pag. 730. 6. *Σιαρσοῦρων*] *Theophani ann. xvii. pag. 270. Ζιάρσουρος dicitur.*

Ibid. Μικροῦ Ζάβρα] *Georg. Monachus MS. καὶ περὶ τὰς δ. βασιλεὺς τὸν μέγαν ποταμὸν Ζάβαν, etc. Infra: ἐκράτησεν τὰς δ. γεφύρας τοῦ μικροῦ Ζάβρα. Quippe extitere duo in Perside fluvii hac nomenclatura, quorum alter μέγας Ζάβαν, alter μικρὸς Ζάβαν appellabatur. Utriusque meminit Theophanes, et ex eo Symeon Logotheta anno xvii. Heraclii. Vide praeterea Cedrenum p. 417. et Ortellium in Zabatus.*

Pag. 730. 12. *Κανζάκων*] *Γαζάκων Georg. Monachus in Chronico MS. Γάζακων vero vocat Theoph. et ex eo Cedrenus V 560 anno xiii. et xvii. πόλιν ἐν τῇ Ανατολῇ Γαζάκην, Symeon Logoth.*

Pag. 730. 18. *Εἰς τὸ Ἀρμᾶν*] *Idem videtur quod infra Ναρβᾶν dicitur: fluvius forte Ἀρβᾶς appellatus a Theophane an. xvii. pag. 270. qui Ναρβᾶς dicitur Symeoni Logoth. in Chron. MS.*

Pag. 731. 8. *Γουνδάνασπα*] *Qui Γουνδαβούνας et Γουνδαβουζᾶς dicitur Theophani anno xvii. pag. 270. ubi similia refert, Cedreno vero Γουνουφοῦνδος pag. 419.*

Pag. 781. 11. *Ἐπιποιῆσαι*] Eadem voce haud minus trita utitur rursus infra.

Pag. 738. 17. *Κυριακῆς οὔσης*] Tertia enim Aprilis incidit in Dominicam hoc anno Chr. DCXXVIII. quo Pascha incidit in XXVII. Martii.

Pag. 734. 18. *Ἡμᾶς δὲ τῇ η΄.*] Ita reposuimus cum Helatenio, pro *ς*. nam ipsemet Heraclius ad VII. Aprilis in castris ad Canzacos perstitisse duntaxat paullo ante scribit.

Pag. 785. 1. *Ἰσον ἑπομνηστικοῦ*] Istius Sirois commemoratorii, seu Epistolae, meminit Nicephorus Constantinopol. quae, inquit ille, Heraclium hortabatur ut ambo invicem Imperia conjungerent, et concessa a Deo pace fruerentur, ea lege ut uterque suis se finibus contineret. Meminit pariter Theophanes ann. XVIII. Hac porro *ἑπομνηστικοῦ* voce pro Epistola utitur etiam Chosroës Persarum Rex apud Simocattam lib. IV. cap. VIII. Sidon. lib. VIII. Ep. XI.

Dilectae nimis et peculiari

Phoebus commemorativum Thalissae.

Pag. 785. 8. *Καλοποδίνως*] Vox nihili, tamen ita etiam Cod. Vaticanus praeferat: legendum enim videtur, *καὶ ἀνοδίνως*, quam vocem cum voce *ἀπόνως* jungit Plutarchus in Cicerone, *absque ulla difficultate.*

Pag. 785. 10. *Δισσοῦν*] In MS. Vaticano haec vox vix legi potest.

FINIS NOTARUM AD CHRONICON PASCHALE.

SYLLABUS AUCTORUM

QUI LAUDANTUR

IN CHRONICO PASCHALI

A FRICANUS. 104. b. 164. a.	Eupolemus. 91. b. 164. b.
165. d.	Euripides. 38. c. 43. a.
Apollinaris Hierapoleos Episcopus. 6. c.	Eusebius Pamphili. 247. a.
Apollonius Historicus. 113. c.	255. c.
Artabanus. 64. b.	S. Gregorius Nazianzenus. 228. b.
S. Athanasius. 4. a. 221. c.	353. d. 374. a. b.
396. c.	S. Gregorius Nyssenus. 355. a. b.
S. Augustinus. 371. d.	Herodotus. 47. b.
S. Basilius. 203. d. 228. a.	Hesychius. 371. c.
355. a.	Hippolytus Martyr Episcopus
Berosus. 23. a.	Portus. 6. a.
Brutius. 38. c. 250. c.	Homerus. 37. c.
Callimachi Aetesia. * 111. d.	S. Ignatius Martyr. 212. d.
Charax. 112. a.	S. Joannes Chrysostomus. 233. c. * <i>Leg. Actia</i>
Clemens Alexandrinus. 7. a.	Josephus Historic. 23. b. 94. a.
137. a. 145. a. 219. c. 224. c.	102. c. 207. b. 209. c. 217. b.
232. d. 251. d.	224. c. 228. a. 230. b. 233. a.
Clementina. 23. d. 28. b. d.	247. a. 248. a. 249. a.
S. Cyrillus. 48. a. 241. 242.	S. Irenaeus. 250. c. 251. d.
248. 350. 369.	257. d.
Diodorus. 44. c.	S. Justinus Martyr. 258. c.
Dionysius Areopagita. 219. c.	Leontius Antiochiae Episcopus.
Ecclesiastes. 8.	270. b.
Enoch liber. 21. a.	Licinius Historicus. 114. d.
Epiphanius Cypri Episcopus.	Magnus Chronographus. 879. c.
23. b. 25. d. 26. a. b. 30. b.	Melito Sardinum Episcopus.
256. b. 263. c. 266. b.	259. a. c.
	Menethon. 46. d.

496 SYLL. AUCT. QUI LAUD. IN CHRON. PASCH.

Mercurius Trismegistus.	47. b. c.	Semeronius Persa.	98. d.
Musanus.	260. d.	Silvius Historicus.	113. c.
Nestorianus	Chronographus.	Socrates Histor.	371. b.
324. c.		Sosibius.	192. a.
Palaephatu.	44. b. 46. b.	Sozomenus.	371. b.
S. Paulus Apostolus.	20. a. b.	Suetonius Tranquillus.	117. c.
c. et alibi non semel.		Synodus Nicaena.	8. b. c.
Pausanias.	40. d.	Tatianus.	91. c. 232. d. 261.
Petrus Alexandriae Episcopus. 1.		c. d.	
Philo Judaeus. [3. ed. Bonn.]		Tertullianus.	229. d.
228. a. 230. d. 249. a.		Testamentum vetus et novum.	
Phlegon.	219. c. 222. c.	<i>passim.</i>	
Polyaenus Historicus.	144. c.	Theophilus.	41. a.
Priscus Thrax.	318. b.	Virgilius.	113. c.

I N D E X

AD CHRONICON PASCHALE.

A

Aaron nascitur.	63. b.	primus Pontifex.	76. c.	ejus sepulcrum.	157. d	Adoc.	91. c
Abacuc.	119. d.	180. d.	142. b.	150. c		Adonis.	130. d.
Abdera.				35. b		Adramelech Aethiops.	108. a.
Abdiu Propheta.	96. b.	149. a				Adriace.	27. c
Abdonai Propheta.	97. c.	99. b				Aealon iudex.	81. d
Abel.	20. b.	c				Aedessa.	267. b
Abesmaül.		161. b				Aegyptii, ex quo orti.	28. b. c
Abenner.		84. c				32. b	
Abiathar Pontifex.	85. a.	91. b				Aegyptus filius Beli.	42. c
Abilina.		208. d				Aela Rex Israël.	95. d
Abimelech Pontifex.	80. b.	84. a	95. a			Aelia.	85. a
Abiud Rex.	79. a.	94. b				S. Aemilianus Martyrium.	297. a
Abraham.	49. 50. 51. 52					Aemilianus Praefectus Urbi.	808. b
Absalom.		85. b				Aeolia.	80. a
Absirtus.		111. c				Aeschylus Athenis regnat.	104. b
Abyrtum, urbs.		269. a				Aeschylus Poëta.	169. d
Achaz Rex.	109. a. b. c.	114. d				Aesculapius.	79. d
115. a. b						Aethiopes Libyci.	28. c.
Acarmania.		27. d				Aethiopia varia.	29. d. 30. d
Achab Rex.	97. b. c. d					Aëtius Praef. urbi.	810. c. 817. d
Achias.		91. c				Aetolia.	27. d
Achias Silonites.	91. a. c. d.	93. c. d				Afri, ex quo orti.	26. d
Achais.		27. d				Africa unde dicta.	169. a
Achilleus, Balneum Constantinopoli.		314. d.	315. a			Africae defectio sub Foca.	382. a
Achitob Pontifex.		97. a				Africanus historicus.	267. d.
Acrahis.		38. c				mors.	268. a
Acrita, urbs.		389. a				Agar.	52. b
Acropolis Constantinopolit.	265. c					Agareni, unde dicti.	52. b
Acyneum, urbs.		303. a				Agenor.	42. b. c
Adam, 19. 20. Deus appellatus.	23. c					Aggaeus Propheta.	180. d. 142. c
Hunc damnatum atebat Marcion haereticus.	260. d					151. c	
Adiam.		88. a				Agrippea, urbs.	193. d
						Agrippa Rex Iudaeae.	229. c. 230. b
						246. c	
						Ain.	107. c

- Aion.** 107
Ala, munimentum urbicum. 397. d
Alamossyni. 34. a
Alasseni. 80. d
Alba. 109. d
Albani. 27. b.
Albania. 27. d. 30. d
Alcimus Pontifex. 179. b. c
Alcippe elephantem parit. 248. d
Alexander Magnus. 177. a. 207. d
Hieremias ossa Alexandriam transfert. 156. d. **urbes varias sui nominis aedificat.** 170. d. 171. a
Alexander Rex Syriae. 180. c. d. 181. a
Alexander M. Strategium Byzantii condit. 265. d
Alexander Severus Imp. 268. a. c
Alexander Episcopus Hierosolymitanus. 270. d
Alexander Episcopus Constantinopoleos. 285. e
Alexander Praefectus Praetorio sub Heraclio. 391. c
Alexandri Balneum Constantinopoli. 337. c
Alexandria Aegypti condita. 193. b. 207. d
Alexandria Magna. 341. c. deficit a **Foca.** 382. a
Alexandriae variae. 170. d. 171. a
Allarichi caedes. 318. a
Alorus Rex Chaldaeorum. 23. a
Amantius Praepositus. 330. d. **ejus interitus.** 331. e
Amatra. 35. d
Amathusii. 29. c
Amazones. 27. b
Amasonia. 27. d
Ambe. 319. c
Ambram. 62. c. 63. b. a. 64. d
Ambri Rex. 96. d. *Vide* **Zambri.**
Amessius Sacerdos. 106. e
Amessias Rex Judaeae. 104. a. 102. a. d
Amida, urbs. 300. a
Amisus. 35. d
Amisus. 33. b
Ammonophim lapis. 144. b
Ammonace. 35. a
Amon Rex. 118. d
Amos Propheta. 115. b. 97. c. 102. d. 103. d. 147. d
Amphipolis. 35. c
Amplias. 213. c
Anabethmi. 254. a
Ananelus Pontifex. 190. b
Ananias Propheta. 94. b. 95. b
Ananias Pseudopropheta. 120. d. 130. c
Anargiscus Magister militum interfectus. 317. a
Anastasia filia Valentis Imp. 301. a
Anastasia filia Mauritii Imp. 378. d. 380. d
Anastasiae Balneae. 301. b
Anastasius Patr. Antiochenus. 337. d. 382. c
Anastasius Imp. 328. d. **ejus somnium.** 330. d. **mors.** 331. a
Anastasius Presbyter et Synacellus. 386. c. 387. d
Anathema, quid? 367. a
Ancus Marcius Rex Romanorum. 120. c
Ancyro. 35. c
Sanctus Andreas Apostolus. 212. d
Sancti Andreas Aedes Constantinopoli. 306. c
Andromeda. 39. c. 40. d
Andronicus. 177. d
Andubarius. 36. a
Angeli Dei, qui? 22. b. a. d. 23. a
Angeli, locus Alexandriae. 252. b
Angelicus Hymnus. 22. c
Angelus dictus Malachias Propheta. 142. a. 152. c
Anianus Domesticus. 390. e
Annas Pontifex. 207. b. 228. d
Anni initium a. xxi. Martii. 75. c
211. c. d. 216. a. 219. d. 220. c. 222. d. 225. c. 229. a. 238. d
Anni Aegyptiorum. 45. d
Anni captivitatis Judaeorum. 142. c. d
Anni Syromacedonum et Apamien- sium. 171. d. 320. a
Anni Ascalonitarum. 182. e
Anni Seleuciensium. 182. e
Anni Philadelphensium. 185. b
Anni Gazensium. 185. e
Anni Diocletiani. 274. d. **eorum initium.** 274. d. 288. d
Anni Comagenorum. 242. b
Anni Samosatensium. 242. b
Anni Antiochenorum. 187. a. b. 294. d. 320. a. 323. d. 331. b. 334. b
Anni Petraeorum et Bostanorum. 253. a
Annibalianus Rex dictus. 286. b
Annonatio Deiparae. 193. b
Sanctus Anthimus Martyr. 277. c

Anthemius Praefectus Praetorio.		Aquitani, ex quo orti.	26. d
303. b		Arabes, unde orti.	30. c. 31. a. in-
Anthemius Imp.	330. a. 323. c. d	teriores.	31. b. antiqui. c. Feli-
Antioi urbs.	254. e	ces. d. Petrar. 35. b. Mesopota-	
Antipater Vindex Antiochia.	339. d	mitae.	35. b
Antiochenorum anni.	187. a. b	Aramossyni.	31. b
Antiochia a Seleuco Nicanore con-		Arbela.	35. b
ditā, 41. d. Antiochenorum anni.		Arca, urbs.	35. d
<i>Vide anni.</i>		Arca.	347. b
Antiochia Magna.	341. c. et <i>alii.</i>	Arca legis ubi recondita.	157. b
Antiochus, tractus Constantinopoli.	339. d	Arcadia, filia Arcadii Imp.	306. b. e
Antiochus Rex Syriae.	177. b	nascitur.	307. a
Antipater Ascalonites.	189. a. 190. d	Arcadicum Forum.	313. b
Antipatris.	193. d	Arcadianae, Balneum Constantino-	
Antonius Triumvir.	187. c. 189. c	poli.	306. e
190. a		Arcadianorum cohors.	327. a
Antonius Heliogabalus Imp.	267. e	Arcadius Imp. 304. c. 306. a. ejus	
Antemius Caracallas Imp.	267. a. b	nuptiae. <i>ibid.</i> status.	313. b
Aed.	78. d	Arcadius Praefectus Praetorio sub	
Apamia.	85. b. c	Zenone.	323. b. e
Apamensium anni.	171. d	Archaeus e Christi Discipulis.	
Apelles e Christi Discipulis.	213. c	214. b	
Apellis Apologia pro Christianis.	255. c	Sancti Archangeli Aedes.	389. d
		Archelala, urbs.	267. e
Aper Praefectus Praetorio.	374	Archelaus Rex Judaeorum.	191. b
Aphraam Saturni filius.	96. d	206. a. 220. d	
Apion Patricius.	331. d	Archimedes.	171. a. 175. d
Apeantastice.	10. b	Archienouchus.	302. a
Apollinaris haereticus.	237. c. 296. e	Ardaburius Comes Orientis,	321. b
Apollinis fanum Constantinopoli.	265. c	interficitur.	323. a
		Arcebindus, 321. d. Julianae mari-	
Apollo, e Christi Discipulis.	214. a	tus. <i>Vide</i> Juliana.	
Apollonias.	85. d	Arcebindus Patricius.	330. b
Apollonius Syriae Praetor.	177. d	Aretas Rex Petraeorum.	219. b
178. a		Argentariorum Porticus, Constanti-	
Apollonius Tyaneus, ejus Telesma-		nopoli.	337. d
ta. 250. b. mors.	254. c	Argentens nummus Romae signatus.	
Apostolium.	320. b	173. d	
Apostolorum corpora hemata.	246. b	Argivi in Syria.	42. b
SS. Apostolorum Aedis dedicatio.	302. d	Argos.	35. e
		Ariadne uxor Zenonis Imp.	324. e
SS. Apostolorum Aedes Constanti-		subit Anastasio Imp.	323. d
nopoli.	331. a. 334. b	Ariani exagitati a Leone M. Imp.	
Appia, Christi discipula.	226. c	323. c	
Apperua.	84. b	Arianus, praedium.	370. d
Aqueductus Hadriani Constantino-		Aristarchus Philosophus.	180. a
poli.	335. c	Aristarchus, e Christi Discipulis.	
Aquila e Christi Discipulis.	213. d	214. b	
Aquila socer Hadriani Imp. astro-		Aristides exal.	161. e
nomus, Christianismum ejurat.	256. b	Aristobulus Judaeus Philosophus.	
Aquileia.	26. d. 119. a	173. c	
Aquileia, urbs.	269. a	Amstobulus Pontifex. 184. a. d. 183. d	
S. Aquillinae Aedes Constantinopoli.	333. a	190. b. 208. c	
		Aristobulus e Christi Discipulis.	
		213. d	
		Aristagiton.	145. d

- Aristonis apologia pro Christianis. 255. c
 Aristophanes. 169. d
 Arius haereticus in Concilio Nicaeno damnatus. 237. 232. c
 Armatus Magister militum interficitur. 324. c. d. 325. c. d
 Armenia Persica. 299. b
 Armenii, unde orti. 31. b. 32. a. b. 194. b
 Armodius. 145. d
 Arphaxad. 46. a
 Arrach Deus. 116. b
 Arriani, populi. 31. a. c
 Arsacia. 35. b
 Arsacius Episcopus Constantinopolis post Chrysostomum. 307. d
 Arsacius Magister militum. 308. b
 Arsenoitis. 81. b
 Arsiochus Persarum Rex. 170. b
 Artabanus Rex Persarum. 162. c
 Artabanus civis Antiochenus panes civiles instituit. 202. d. 203. a
 Artaxerxes Longimanus Persarum Rex. 162. c
 Artaxerxes Ochus Rex Persarum. 168. c. 170. a
 Artemas, e Christi Discipulis. 214. c
 Artemius Dux Aegypti. 297. b
 Asa Rex. 94. b. 95. a. c
 Asaph Propheta. 85. a
 Ascalon, urbs. 295. c
 Ascalonitarum anni. 182. a
 Asclepius a Domitiano interfectus. 250. d
 Asia major. 35. c
 Asinus, dictus Justinianus. 338. b
 Asoa. 28. b
 Asoed. 91. c
 Asopus. 35. c
 Asor. 107. c
 Aspar Patricius. 319. b. 321. a. b. c. Interficitur. 323. a
 Asses lignei, coriacei. 117. c
 Assyrii. 30. d. Assyrii secundi. 31. b
 Astacia, Nicomedia dicta. 174. a
 Astarte. 92. a
 Astyages Rex Medorum. 141. d. 142. b
 Astynome. 37. a
 Asyncretus, e Christi Discipulis. 213. d
 Ataulfus caesus ab Honorio. 309. b
 Athalaricus Theodorico Regi Italiae succedit. 327. d
 Athanasius Alexandriae Episcopus. 285. d
 Athanasius Comes largitionum. 380. c
 Athanasius Patricius. 393. a. b. 394. b
 Athenae expugnatae a Xerxe. 166. b
 Athenais, uxor Theodosii Jun. Imp. ejus historia. 311
 Athenienses utuntur xxiv. clementis. 167. a
 Attalus tyrannus caesus. 310. a
 Athyra, urbs. 337. c
 Attica. 27. d
 Atticus Patr. Constantinopolit. 309. c
 Attila Hunnorum Rex. 315. c. 317. d. ejus mors. 318. a
 Avares. 393. 394. 395. 396
 Augustamnica. 266. c
 Augustaeum Constantinopol. 284. c. 321. 337. a
 Augustus. Vide Octavius.
 Augustus dictus mensis Sextilis. 191. o
 Aurelianus Imp. moenia Romae instaurat. 273. a. b. moritur. 265. c
 Aurelianus Praefectus Praetorio. 309. d
 Sancti Autonomi tractus, Constantinopoli. 379. a
 Autrigoni. 33. d
 Aximaranan Persa. 399. d
 Axius fluvius. 94. d
 Azael Rex Syriae. 98. a. 99. c. d. 101. b. 102. a
 Azarias Propheta. 95. b
 Azarias Pontifex. 96. c. 120. d
 Azymorum dies. 211. c. d. 227. d

B

 S. Babylae Martyrium. 270. b. c. 274. b
 Babylonia. 35. b
 Bacchylides. 162. b
 Bactra. 28. b
 Baladad. 91. d
 Balanii Templum Heliopoli. 303. d
 Balbinus Imperator. 269. a
 Balneum publicum Alexandriae. 266. c
 Balneum Zeaxippi Constantinopoli. 284. d
 Balneum Dagistei, Constantinopoli. 336. c. d. Alexandri. 337. c
 Balthazar Rex Chaldaeorum. 133. b. c. 139. 140
 Banaa Rex Israel. 94. c
 Baptizandorum vestes candidae. 276. a

- Cari. 28. c
 Caria. 80. a. 175. a. d
 Carianthodon. 198. b
 Carinatus insula. 80. a
 Carinus Imp. 274. a. b
 Carnuntum urbs. 279. b
 Carosa filia Valentis Imp. 301. a
 Carosianae balneae. 301. b. 308. a
 Carrac, urbs. 267. b
 Carruca Praefecti urbi. 318. b. Praefecti Praetorio. 328. c
 Carthago. 85. a
 Carthaginem ingreditur Gensericus. 315. b
 Carus Imp. 274. a. moritur. 279. a
 Caspii. 32. a
 Cassandra. 85. c
 Castellum Rotundum Constantino-
 poli. 332. c
 Castimonia apud Persas inducta. 45
 46
 Cathari haeretici. 271. c
 Caucasus. 84. b. 87. d
 Cayphas Pontifex. 208. d
 Cca. 88. a
 Cocropius Episcopus Nicomediae,
 terrae motu obrutus. 296. c
 Codrusii. 81. a
 Celtei. 26. d. 32. c
 Ceklones. 82. c
 Celtiberi. 27. c
 Celtis. 27. d
 Condocolpitas. 82. d
 Cepheus. 39. b. 40. d
 Cephas, e Christi Discipulis. 218. c
 Cepheus. 41. a
 Cephasus fluv. 84. c
 Carcina Insula. 80. a. 83. c
 Cerdo haereticus. 256. a. 273. c
 Cerei accensi, honoris indicium. 327. c
 Cericus Magister Militum. 336. a
 Carinthus haereticus. 252. c
 Cerod, genius Byzantii. 265. a
 Cetaei qui et Romani. 32. b. 33. c
 Chaganus Avarum. 379. d. 389. c. d
 392. b
 Chalca, urbs. 399. c
 Chalce, Constantinopoli. 329. c
 Chalce Hippodromi. 393. b
 Chalcedonensis Synodus. 319. b
 Chaldaeorum Reges. 23. a
 Chaldaei. 30. c. 31. c
 Chalyces. 27. b
 Chananeae. 32. b
 Chelae. 395. c. 396. a
 Chelone, locus Constantinopoli. 250. b
 Chenebron. 68. c. 64. a
 Chemex. 167. c
 Cherroneus. 85. c
 Chetura. 64. b
 Cherubini Templi Hierosolymitani
 Astiocham translati. 247. b
 Chilon e septem Sapientibus. 143. a
 Chiron. 37. a
 Chlamys candida Imperatorum. 338. c
 Chlamydes Senatorum. 117. b
 Chore. 86. a
 Chosroes Persarum Rex ad Roma-
 nos confugit. 377. c. ejus interi-
 tus. 399. a
 Christi genealogia. 245. nativitas.
 189. d. 191. a. 199. b. 208. d
 209. d. 226. d. Circumcisio. 206. a
 Epiphania. 209. b. Baptismus.
 210. a. b. 224. b. 255. a. Prae-
 dicatio. 223. d. 224. a. b. d. Pas-
 cha. 210. d. 216. a. b. c. d
 225. d. Passio. 222. a. 224. c
 Assumptio. 225. c. Discipuli. 208
 214
 Christiani M. Antonino victoriam a
 Deo impetrant. 261
 Christiani unde dicti. 361. c
 Christianorum persecutio. *Vide Per-*
secutio.
 Chrysopella. 386. b
 Chus Aegyptus. 86. a
 Chusersathem Rex Aegypti. 78. a. b
 Chuta. 108. b
 Chutel. *ibid.*
 Cicere ab exilio revocatur. 185. c
 illius mors. 190. a
 Cilicia secunda. 371. a
 Cilix. 42. d
 Cinis instar pluviae. 324. a
 Circenses lud. 385. a
 Circenses factiones. 319. b. *Vide*
Factio.
 Ciri Constantinopoli. portae com-
 bustae. 308. a. ascensus. 308. c
 incensus. 323. c
 Circumcisio Abrahami. 53. a. b
 Circus Romanus. 110. c. d
 Circus Constantinopoli. 284. a. b
Vide Hippodromus.
 Cisterna a Foca extracta. 382. a
 Cisterna Pulcheriae Constantinopoli.
 312. c. Magna. 321. a. 335. c
 Cithaeron. 34. c
 Claudius Imp. 378. a. 231. a

- Clavi aurei et purpurei chlamydem. 117. b. c.
 Clazomenae. 33. b
 Clemens e Christi Discipulis. 214. b
 Romae Episcopus. 250. a. moritur. 252. a
 Cleopas e Christi Discipulis. 213. c
 Cleopatra filia Mauricii Imp. 878. d
 880. d
 Cleopatra Regina Aegypti. 186. a
 191. d
 Clivata vix. orbis. 85. a. b. c. d
 Clivhi. 83. c
 Clivus. 80. a
 Cochlea. 284. d
 Cochlea Palatii Constantinopol. 326. d
 Codex Justinianus. 335. c. renovatus. 343. d
 Codra, aedis species. 254. a
 Coelum rotundum. 237. b
 Coena Domini, quando acta. 225. d
 Colchis. 27. d
 Coll. 27. e
 Colossus Rhodius. 175. d. 255. a
 253. d. Nereus. 248. e
 Colonia, urbs. 871. c
 Columna Porphyretica Constantinopol. 284. b. 309. d. 310. a
 Columna et statua Constantini M. 838. c
 Columna a Foca extracta. 882. a
 884. c
 Columnae Herculis. 29. d
 Comagenorum anni. 248. b
 Comana. 86. d
 Cometa sub Heracleo. 391. b
 Cometae alii. 815. c. 823. c. 831. d
 Commagene. 31. d
 Commerciorum. 379. b
 Commerciorum gasti. 394. c
 Commodus Imp. 257. c. 259. b. 264. a
 Concilium Constantinopolit. sub Me-
 na. 344. d. Ephesinum. 314. c. al-
 terum Ephesinum, 317. c. Calche-
 donense. 319. d
 Congiarium. 117. c
 Coni. 27. c
 Sancti Cononis Aedes, Constantinopoli. 379. b. 394. c
 Constantis filius Constantini M. 278
 c. d. Caesar. 281. e. 282. c. 285. a
 287. c
 Constantia filia Constantini M. 291. c
 Constantiae Constantini M. filiae
 corpus Constantinopolim allatam.
 304. c
 Constantianae, Constantinopol. 339. a
 Constantina filia Tiberii Imp. Mau-
 ricii conjux. 378. d. in Monasterium
 traditur. 380. a. occiditur.
 378. d
 Constantinopolis condita a Constantino
 M. 234. a. b. c. 285. a. Florens
 dicta. *ibid.* Roma secunda
 appellata. *ibid.* ejus Hincenia et
 Natalia, *ibid.*
 Constantinus M. Heloniae filius, 278
 imperat. 278. d. Byzantium in-
 staurat. 278. c. fit Christianus.
ibid. Vicennalia celebrat. 282. d
 Drepanum instaurat. 283. d. Dar-
 nubium trajicit. 284. a. Constanti-
 nopolim condit. a. b. ejus statu-
 ta radiata. 234. b. aurata ultra.
 285. d. ejus Tricennalia. 285. a
 Persae bellum parat, baptizatur,
 moritur. 286. c. ejus funus. 287. a
 Constantinus filius Constantini M.
 287. b
 Novus Constantinus dictus Tiberius
 Thrax Imp. 376. b. d
 Constantinus Lardis. 379. b
 Constantiolus. 336. d. 339. b
 Constantinus Chlorus fit Caesar.
 275. b. deinde Imp. 277. d. mori-
 ritur. 278. a
 Constantinus frater Constantini M.
 277. d
 Constantinus filius Constantini M.
 281. c. 286. c. 287. b. c
 Consulatum dare. 277. d
 Consulatum Romanorum initium. 164. d
 Cordilia. 81. d
 Cornelia Vestalis ob stuprum de-
 fessa. 249. c
 Cornelius baptizatur. 229. c
 Cornelius Papa Romae. 272. a
 Coronatorum legio. 297. a
 Corura insula. 28. a
 Corzeni. 27. b
 SS. Coemae et Damiani Aedes Con-
 stantinopol. 389. d. 397. b
 Cosae. 81. c
 Cotyaeum, urbs. 275. c
 Crassi mors. 186. c
 Craterus Patricius. 336. d. 340. c
 Crescens e Christi Discipulis. 214. c
 Martyr. 252. b
 Cretes. 29. h
 Crispus fit Caesar. 281. c. interfi-
 citur. 282. d
 Crocodilus. 146. c

- Crocus Rex.** 148. b
Sanctae Crucis festi Institutio. 286. a
Crux in coelo visa a Constantino.
M. 280. b. rursus sub Constantio Hierosolymis. 294. b
Crux Dominica capta a Persis. 385. b
Ctesias. 168. c
Curos. 83. a
Cycli varii Ecclesiastici. 9. 10. 11 288. d
Cyclus annorum DXXXII. 374. a. d 375. a
Cyla. 35. c
Cyrestica. 297. c
Cyniras. 37. a
Cyphera insula. 28. a
Sancti Cypriani Martyrium 272. b
Cypris mater Herodis. 189. a. 191. a
Cyrene. 32. d. 35. a
Cyrillus Diaconus Heliopolitanus. 295. c
Cyrtiani. 27. b
Cyrus Rex Persarum. 142. c. 143 b. d
Cyrs Praefectus Praetorio exactoratur. 318. b. c. Smyrnae fit Episcopus, et concionatur. *ibid.* c. d. lumina vespertina et nocturna invenit. 318. a
Cyrus Patr. Constantinopolit. 379 a. d. moritur. 381. a
Cyzici Templum condit Hadrianus. 254. c
Cyzicus quando condita. 80. b
- D**
- Dadan.** 64. b
Dadastana, urbs. 300. b
A Daemoniaris quidam dictus. 383. b
Dagisthei balneum. 335. c
Dalmatius frater Constantini M. 277. d. 278. d. 286. a. Censor *ibid.*
Damascus. 35. b
Danaus, filius Beli. 42. c
Danaë. 38. c
Daniel Propheta. 122. a. b. 124. c 125. 126. 127. 139. 140. 141. 142 159. b. 160. Danielis Visiones. 155. c
Danubii pons. 284. a
Daphne. 262. d
Darius filius Assueri, Rex Medorum. 141. d. 142. a
Darius filius Hystaspis, Rex Persarum. 144. c. d
Darius Arsaces Rex Persarum. 170. b
Darius Rex Medorum. 140. d. 141. d ubi occisus. 329. d
Darius Nothus Rex Persarum. 165. b
Dastagargosa Persa. 399. b
David Rex Judaeorum. 84. d. ejus sepulcrum. 155. c
Dauni. 27. b
Deborra. 79. c
Decimum, Constantinopol. 326. d
Decius Imp. 270. a. Christianos persequitur. 270. b. cur inter leones et aspides depictus, 271. a. in Francos bellum movet. *ibid.* occiditur. *ibid.*
Dedicationes Ecclesiarum. 281. d
Dedicatio Eccles. Sanctae Crucis. 286. a. M. Ecclesiae Constantinopol. 309. c
Deifer dictus Sanctus Ignatius. 221. d 223. b
Delmatia. 27. d. 29. c. 32. b. 35. c
Demas, e Christi Discipulis. 214 b. d
Demetrius Sidetes Rex Syriae. 181 a. c
Democritus Philosophus. 146. c. illius mors. 169. a
Demosthenes. 169. c. d
Dennageni. 27. b
Derris. 27. d
Dexiphanes Cnidius Phari Alexandriae architectus, 192. d
Diabateria. 227. c
Diadromi. 379. a
Didius Julianus Imp. 264. c
Diapsalma. 86. b
Dies pro annis, apud Aegyptios. 45. d
Dies Dominicus feriatas. 322. d
Dii Patrii. 108. c
Diluvium. 21. d. 22
Dinzirichus Attalae filius caesus. 323. d
Diocletianus Imp. Consul procedit. 274. d. ejus anni. *ibid.* Maximianum consortem Imperii facit. 275. a
Nicomediae versatur. ibid. Christianos persequitur. *Vide Persecutio. Romae imperat.* 278. a Imperium abdicat. *ibid.*
Diogenes Cynicus. 163. d
Diogenes haereticus. 296. c
Diogenianus Magister militum. 331. d
Dionysius Alexandriae Episcopus. 271. c

- Errei. 27. c
 Erythrae. 33. b
 Erythria. 108. d. 109. a
 Esaias. 105. a. 109. b. 114. d. 116. b
 illius mors. 117. d. 154. elegium.
 154. c
 Esdras Pontifex. 162. a
 Esdras grammaticus. 163. a
 Esdrae Liber. 162. d
 Esedon Judex. 81. d
 Etham. 86. a
 Etimen. 91. d
 Evaei. 82. a
 Evangelium in Circo fert Justinianus. 338. a
 Evangelium Sancti Joannis Ephesi servatum. 5. b. Evangelium Hierosolymis Matthaeus scribit. 233. c
 Evangeliorum concordantiam scribit Tatianus. 261. b
 Euboea. 88. a
 Eubulus e Christi Discipulis. 214. c
 Eucnes fluv. 84. d
 Eudocia filia Valentianiani Jun. Imp. 315. a. 320. b.
 Eudocia uxor Heraclii Imp. 884. a
 b. coronatur. 884. b
 Eudocia filia Theodosii jun. Imp. 812. d. nupta Valentianae jun. Imp. 315. a
 Eudocia uxor Theodosii jun. Imp. 812. Augusta dicta. c. d. ejus divortium. 816. b. Antiochiam venit, ibique in Senatu perorat. 316. c. d
 Hinc Hierusalem venit, ibi moritur, et sepelitur. *ibid.* Vide Athenais.
 Eudoxia uxor Arcadii. 306. d. ejus mors. 307. a
 Eudoxia Nobilissima Augusta. 307. a
 Eudoxius Episcopus Constantino-
 polit. 294. a. b. 296. a
 Eudoxus Astrologus. 167. a
 Eudoxus Philosophus. 169. b
 Eugenii Tyranni mors. 305. d
 Eugenius serpentem comedit Inno-
 xius. 289. d
 Evlach Maredach Rex Chaldaeo-
 rum. 138. a
 Eulalius Barbatus. 340. a
 Eunoe, Christi Discipula. 224. a
 Eusebi fieri vetantur viri ab Imp. Demitiano. 249. b
 Euphrates. 84. c
 Sanctae Euphemiae aedes Sacra. 321. c
 Euripides. 162. a. ejus mors. 166. d
 Eurotas. 84. c
 Europa filia Agamoris. 42. d. 43. a
 Eusebia uxor Constantii Imp. 298. c
 Eusebius Episcopus Constantino-
 politanus. 2....
 Eustathius Emesenus Episcopus. 296. a
 Eustathius Tabularius. 401. d
 Eutyches. 237. c
 Eutyches haereticus. 819. d
 Euzois Episcopus Antiochenus Con-
 stantium baptizat. 294. b
 Ezali. 85. c
 Ezechias Pseudopropheta. 98. b
 Ezechias Rex. 115. a. b. c. 116. a
 b. c
 Ezechiel. 96. d
 Ezechiel Propheta. 121. d. 130. c. d
 157. d
 Exoclonitae Sancti Ariani. 303. d
 323. c. 327. d
- F
- Factiones Circenses, et earum colo-
 res III. disidia. 112. d
 Fasti Consulares. 165. a. 331. d
 Faunus Rex Italiae. 38. c. 44. d
 ferri inventor. *ibid.*
 Faustulus. 114. c
 Ferentius Praefectus urbi. 321. c
 Ferri inventio. 44. d. 45. c
 Festum Apparitionis Sanctae Cra-
 cis. 236. a
 Flaccilla uxor Theodosii M. 305. a
 Flaccillianum Palatium. 305. a. 338. a
 Flavianus Romae Episcopus, Mar-
 tyr. 270. b
 Flavius Episcopus Antiochenus. 270
 d. 271. a
 Flavianus Episcopus Constantino-
 politanus abdicatus. 317. c
 Florianus Imp. 273. c
 Focas Imperator acclamatur. 378. c. d
 Mauricium, uxorem, et liberos in-
 terfecit, ipseque viciniam interfici-
 tur. 383. a. ejus imago exusta. c
 Follis, monetae species. 521. 6
 Fontes, sic dicta aedes Deiparae ad
 urbem Constantino-
 polit. 394. a
 Fortuna, Callinica. 42. b. Persia.
 39. d. Cero. 266. a. Fortunae
 urbis Constantino-
 polit. statua.
 234. c. 235. b
 Fortunatus e Christi Discipulis. 214. a
 Forum Boarium Romae. 109. d

Forum Theodosiacum Constantino- poli. 395. d. 308. c. 310. b. Ar- cadianum. 813. b. Constantini. 284. b. 329. c. 388. c. 341. d 380. b	Gerdianus Senior Imp. 269. c
Frotum ad Constantinopolim. 324. a 391. d	Gergonis caput. 39. b
	Gortyna, a quo condita. 43. b
	Gothologomor. 50. b
	Gothella Rex Juda. 99. a. b
	Gethoniel. 78. b
	Gotthi caesi sub Arcadio Imp. 307. a
	Graeci. 82. b
	Graecismus, haeresis species. 23. d
	21. a. 48. b. 49. b
	Graecosarmatae. 83. d
	Grando insolita. 301. c. 307. d
	Gratianus Imp. 301. c. 303. c. in- terficiatur. 304. a
	S. Gregorius Nazianzenus. 370. c. d
	Gregorius Patr. Antioch. 377. d
	Gratianus Imp. nascitur. 298. d
	Gunariorum Basilica. 837. d
	Gurdanasp Persa. 398. d. 400. b
	Gymnosophistae. 80. d
G	
Gad Propheta. 84. d. 85. a	
Gaddi. 107. c	
Gadira, Gades. 29. d	
Gaina Gotthus caesus. 307. d	
Galus, seu Calus, e Christi Disci- pulis. 214. a	
Galaad. 107. c	
Galata, filius Valentis Imp. 301. a	
Galate. 30. a	
Galatae. 82. a	
Galatia. 85. d	
Galba Imperator. 245. d. 246. a	
Galerius Maximinus. 277. d. 278. a b. 279. a. 280. a. moritur. 281. c	
Gallia. 107. a	
Galla Placidia Theodosii M. filia. 304. d	
Galla uxor Theodosii M. 304. d	
Galli, unde orti. 27. b. c	
Galli Romam capiunt. 167. c	
Gallus Imp. 271. b	
Gallus frater Juliani Imp. Caesar dictus a Constantio. 278. c. d 292. a. b. d. occiditur. 293. a	
Garamantes. 27. a. 82. b. c	
Garizin, mons. 327. b	
Garpheni. 30. d. 31. c	
Gaulus Insula. 30. a	
Gaza urbs. 254. a. 295. c	
Gazed. 91. d	
Gedeon. 30. b. c	
S. Gelasii Martyrium. 275. d. 276. a	
Gentilitas. 49. b	
Genesius Vandalorum Rex. 315. b 320. b	
Romam ingreditur. 320. b	
Geon fluv. 29. d. 30. b	
S. Georgius. 274. b	
Gepidae. 270. a	
Gerba insula. 33. c	
Gergesaci. 32. a	
Germanorum nationes. 33. d	
Germanus Patricius. 380. c. d	
Geisus frater Eudociae Augustae. 311. c. 313. a	
Getuli. 26. d	
Gigantes. 22. d. 26. b	
Golgota. 161. a	
	Hadrianopolis. 85. c
	Hadrianus Imp. 253. d. Hierosolyma expugnat, et Judaeos distrahit. 253. d. 254. a. in Aegyptum per- git, et urbem Antinoi condit. 254. b. Nicaeae, Nicomediae et Cysici varia aedificia extruit. 254. Pater patriae appellatur. 254. d moritur. 255. d
	Haelimael. 31. c
	Haereseon matres. 23. d
	Haereseos variae circa Christum. 204. c
	Haeretici etiam post mortem ex- communicati. 367. 368. 369. 370
	Halys fluv. 34. c
	Hamaxobii. 33. d
	Hannibalianus frater Constantini M. 277. d
	Hasta, cometes. 323. a
	Hebdomades Danielis. 164. a. 165. d 188. d. 189. b. 192. c
	Hebdomum Constantinepolit. 304. c 305. c. 307. b. 308. c. 319. b 337. c. 376. d. 378. d. 382. c
	Hebraeorum servitus. 62. c
	Hebrus fluv. 34. d
	Hedui, unde orti. 33. d
	Hegesippi scripta. 26. a. 262. c
	Helcias Sacerdos. 120. b
	Helena mater Constantini M. 278. a
	Helena uxor Juliani Imp. 293. a
	Helenopolis. 238. a
	Hellia urbs. 169. a
	H

- Hellas. 21. b
 Heli Hebraeorum Judex. 81. a
 Heli Pontifex Judaeorum. 83. c. d
 Helicon. 34. c
 Heliogabalus. *Vide* Antoninus.
 Heliopolis. 35. b. 63. c
 Heliopolis Libanensis. 275. d
 Hellanici Historici aetas. 146. a
 Hellas. 35. c
 Hellenes, seu Graeci, unde. 43. d
 Hellesponti provincia. 326. d
 Heraclea. 35. d
 Heraclea Europae Metropolis. 285. c
 Heraclitus philosophus, pater Eudociae Augustae. 310. c
 Heraclius Imp. dictus. 382. c. d
 ejus Consulatus. 383. d. profectio in Persas. 390. b. epistola ad Pop. Constantinopolit. 398. b
 Heraclius Novus Constantinus nascitur. 384. d. Imperator dictus. *ibid.* et 890. d
 Hercules filius Jovis. 38. b
 Hercules Tyrius. 43. c
 Herculis Columnae. 29. d
 Hercules arma Romam allata. 109. d
 Hermas e Christi Discipulis. 213. d
 Hermei. 31. c
 Hermes e Christi Discipulis. 213. d
 Hermii. 35. a
 Hermoëli. 33. d
 Hermogenes Magister. 336. d
 Hermopolis a Mose condita. 63. d
 64. a
 Hermus fluv. 34. d
 Herodes alienigena Sebasten condit. 181. d. Regnat. 189. a. 191. b
 varia aedificia excitat. 193. b. d
 templum Hierosolymitanum aedificat. 193. c. conjuges Salomes sororis interficit. 202. d. pueros trucidat. 205. d. moritur. 206. a
 217. b
 Herodes frater Archelai Tetrarcha. 206. a. Rex Judaeorum, 206. c
 217. b. 218. d. 230. b
 Herodias. 217. b
 Herodoti Historici aetas. 162. b
 163. a
 Hexhippium, Constantinopoli. 329. c
 Hierapolis. 35. b
 Hieremias Propheta. 119. d. 120. b
 d. 121. d. 123. b. d. 124. b. c
 128. c. d. 136. a
 Hierus Praef. urbi et Cos. 314. a
 Hieroboam. 92. c. d. 205. d
 Hierusalem quando condita. 84. d
 obsessa. 109. b. capta a Tito. 246. d. 247. a. b. ab Hadriano. 253. a. quo varia in urbe aedificia extracta. 254. a. Aelia appellata. 254. b
 Hierusalem a Persis capta. 385. a. d
 Hippici. 27. c
 Hippias tyrannus. 145. d
 Hippodromus. 110. d. 111
 Hircani. 31. a. d
 Hircanus, cogn. Jonathas, Judaeorum Pontifex. 181. d. 185. a. b
 191. a
 Hispani, ex quo orti. 32. b. c. 33. d
 Hispania magna. 27. d
 Hispanogallia. 27. d
 Historia Judith. 144. b
 Hoesi portus. 34. b
 Homeri aetas. 84. c
 Honoratus Praefectus urbi Romae, Constantinopoli procedit. 293. a
 Honoria filia Valentiniiani Imp. 320. b
 Honorichus filius Genserici. 320. c
 Honorius Imp. 306. a. nascitur. 304. d
 Horrea urbis Doras. 330. b
 Horrea Constantinopolitana. 314. d
 Hosee Rex Judaeorum. 107. c. d
 108. a
 Hunni Illyricum vastant. 315. c
 Hypatius Patricius Imp. appellatus. 338. c. ejus interitus. 339. a. b
 Hypepa. 35. c
 Hyperbasia. 227. d
- I
- Jabis. 78. b
 Jacob. 58. 59
 Jacobi filii Josephi reliquiae Constantinopolim translatae. 309. c
 S. Jacobus Zebedei Apostolus. 212. d
 S. Jacobus Episcopus Hierosol. 203. c. 226. b. 246. b. 248. a
 Jael. 79. c
 Jair Judex. 81. a
 Jannaeus Alexander Pontifex. 184. b
 183. d
 Jason. 41. c
 Jason e Christi Discipulis. 213. a
 Ibas damnatus in Synodo Ephesina. 317. c
 Ichthyophagi. 23. c
 Iconium, urbs, unde dicta. 35. d
 39. d
 Idithum. 86. a
 Idololatria quando coepit. 48. b

- Idumaei, unde dicti. 32. a. 57. b
 Jebus, urbs. 84. d
 Jebusaei. 29. b
 Jechonias Rex. 121. b. c. 122. a
 123. a. 127. d. 129. b. 130. a
 136. b
 Jehu Propheta. 95. c. 96. b. 99. b
 Jehu Rex Israël. 98. a. c
 Jajunia quando solvenda 17. a. b
 Jejuniorum media septimana. 320. a
 Jejunium Manichaeorum. 17. b
 Jephthe Judex. 81. c. d
 Jerad. 21. a
 Jersdem, urbs. 399. c.
 Jesus filius Josedec. 142. d
 Jesus Pontifex. 178. b. 188. a
 Jesus e Christi Discipulis. 213. b
 Jezabel. 97. b. 98. c
 S. Ignatius Martyr. 252. d
 Ignis a Persis cultus. 40. c
 Iñum a quo conditum. 79. d
 Illus Isaurus antarta, seu rebellis.
 337. c
 Imperator Luppae. 340. c
 Inachus. 41. b. c. d
 Incendium Constantinopoli sub Theo-
 dosio jrv. 314. c. sub Leone. 322
 a. 324. b
 Indi primi et secundi. 31. b. c. 32. a
 Indictionum initium. 187. a. c. In-
 dictio Constantianea. 230. b
 374. b
 Indus qui, et Physon fluvius. 34. c
 34. b
 Inscriptio statuæ Constantini M.
 Romae. 280. d. 281. a
 Interpretes lxx. 173. a. 188. b
 Jo Lucifera. 41. b
 Joachaz Rex. 103. a. 104. a. 121
 a. b
 Joacim Pontifex. 161. d. 188. c
 Joacim Rex. 121. b. c
 Jons Rex Israël. 100. c. d. 102. d
 103. d. 104. d. 161. c
 Joannan Pontifex. 96
 Joannes Crucis. 380. b
 S. Joannes Evangelista Evangelium
 Ephesi scribit. 246. d. ubi illud
 servatur. 5. b. ejus exilium. 246. d
 Apocalypsis. 250. c. reditus Ephe-
 sum. 251. b. mors. 252. a
 S. Joannes Chrysost. in exilium mis-
 sus. 307. c
 Joannes Cappadox. 336. d
 Joannes Magister Scriainorum. 330. c
 Joannes Sismanus. 391. e. d
 Joannis Vandali caedes. 315. c
 S. Joannis Baptistae nativitas. 201. d
 elogium. 201. b. 207. b. mors.
 217. b
 S. Joannis Baptistae reliquiae exu-
 stae. 295. c
 S. Joannis Baptistae Caput Con-
 stantinopolim allatum sub Theo-
 dosio M. 305. b. Emesae inven-
 tum sub Theodosio Jun. 320. a
 S. Joannis Baptistae aedes sacra in
 Hebdomo. 378. d
 S. Joannis Chrysostomi exilium.
 724. a
 Jacobeth. 63. c
 Jodaë Pontifex. 100. d. 101. c. 165
 c. 188. c
 Joiadam seu Joatham Rex. 105. a
 c. d. 121. a
 Jonadab. 97. b. 99. b
 Jonan, a quo Iones. 49. a
 Jonas. 102. a. b. d. 105. a. 149. a
 Jonathas Maccabaeus Pontifex. 181
 c. d. 182. d. 188. c
 Jopolis. 41. b. 42. a
 Joram Rex filius Josaphat. 90. c
 97. a. b
 Joram Rex Samariae. 96. d
 Jordanis. 34. c
 Jordanis conversus retrorsum in ba-
 ptismo Christi. 225. a
 Josadech uxor Jodaë Pontificis. 99. c
 Josaphat Rex. 96. a
 Joses filius S. Josephi. 203. c
 Joseph filius Jacob. 61. 62. c. ejus
 sepulcrum. 158. b
 Josephus historicus Neronis mortem
 praedicit. 240. d
 Josias Rex. 63. a. 118. d. 119. a
 121. a
 Josue. 77. d
 Jethor. 64. b
 Jovianus Imp. 299. a. moritur. 300. b
 Iphiti Olympiades. 104. c
 Irenaeus Pentadius Magister mili-
 tum. 335. a. 336. d
 S. Irenaeus Lugdunensis Episcopus.
 262. d
 S. Irenaeus aedes Constantinopoli.
 337. c
 Iris Crucis in caelo signum ambiens.
 292. b
 Iron Thebis Aegyptiis ortus Epi-
 scopus. 296. c
 Isaac. 53. 54. 55. 57
 Isaacus Patriarcha Hierosol. 332. a

- Isaehar.** 60. a
Isauricum bellum. 187. e
Ismaël. 58. b
Isminus fluvius 84. c
Isocrates Quaestor. 822. b. c. d
Isocrates Rhetor. 169. b
Israël. 57. b
Israëlitæ. 57. b
Ister fluv. 84. d
Ius insula. 298. a
Itabeni. 28. c
Ithobalus Rex Tyriorum. 97. b
Iturea. 208. d
Juda. 60. a
Judalsmus. 23. d. 49. d. 65. a
Judæi, unde dicti. 92. c. horum captivitas. 136. c. d. 148. d. 144. d
Judæi socii populi Romani. 179. e
Judæi subacti. 185. a. in eos bellum movet Julius Caesar. 187. d
eorum hæresis circa resurrectionem mortuorum. 237. e. **Judæorum regnum deletum a Vespasiano.** 246. c. **Judæi Cyrenium Præsidem interficiunt.** *ibid.* eorum duces deficiunt. 247. d. **Judæos e stirpe Davidis vexat Domitianus.** 250. c
Judas Maccabæus. 179. b. 180. a
 181. c. 188. c
Judas filius Josephi. 203. c
Judith historia. 144. b
Julia Augusti filia relegatur. 194. c
Juliana Patricia, Arcobiadi uxor. 321. c. 330. c
Julianus Caesar dictus. 298. a. fit Imp. et Christianam religionem ejurat. 295. vexat Ecclesias. 296 a. b. moritur. 298. a. b
Juliani Imp. mors. 298. a. b
Julius Caesar Græcis bellum infert. 185. d. Gallos subigit. 186. a. primus Imperator. 186. b. Romanis capit. *ibid.* d. Tyrannus. d. orator. 187. b. annum emendat. d. in Judæos et Scipionem bellum movet. d. interficitur. 189. e
Julius Africanus Historicus. 267. d
Jumiopis. 85. c
Juno jugalla. 86
Jupiter qui et Pios multos præcreat liberos. 44. d
Justina noværa Gratiani Imp. 304. a
Justinianopolis, dictum Syces suburbanus. 826. e
Justinianus factus Imp. 824. b. Seditiones urbis sedat. *ibid.* Syces instaurat. 335. b. Samaritanos tumultuantes domat. *ibid.* d. seditionem sedat 336. b. ejus Edicta de fide. 341. d. Codicem renovat. 343. d. 345. a. magnam Ecclesiam dedicat. 375. b. moritur. *ibid.* corporis habitus. c
Justinianus filius Mauricii Imp. 378. d
S. Justini apologia pro Christianis. 258. c
Justinus Jun. Imp. 375. e. aegrotat, et Tiberium Caesarem reconstituit. 376. a. moritur. b
Justinus Thrax. Imp. 331. b. moritur. 334. e
Justinus filius Mauricii Imp. 378. d
Justus Episcopus Hierosolym. 253. b
Justusa Dux Samaritarum caesus. 327. a
Juvenalia Senatrix Romana. 327 b. e

L

- Labdon Judex Hebræorum.** 82. a
Labuarsacius Rex Persarum. 299. b
Læeria. 57. a
Lacones. 83. a
Lamech. 21. c
Lamet. 83. a
Lampades Imperatorina. 299. b
Lampadusa insula. 30. a
Lampon dicitur Saturnus. 46. d
Lampœas. 85. c
Laodicensium anni. 187. c
Lapides projecti in Circensibus. 829. b
Larissa. 85. c
Latini, ex quo orti. 27. d
Latronum princeps a S. Jeanne Evangelista ad Christum conversus. 251. d
Latrunculator, dignitas. 827. d
Lancea sacra Constantiopolim alata. 825. c
Laureatæ imagines. 823. c
Lausi Palatium. 360. a
Leges a Mose Judæis traditæ. 64. a. Lex qua patres filiis instate decedentibus succedant. 268. b
Legestani. 27. b
Legio Cornetanum. 297. a
Lemnus. 88. b

- Manichaei die Dominico jejulant.** 17. b
Manichaei carnes rejiciunt. 237. c
Mapparius. 383. b
Marathon. 33. a
Marcianus fit Imp. 319. b. c. Venetae factioni favet. 320. c. ejus mors. d
Marcianopolis recepta. 317. a
Marcio Ponticus haereticus. 256. b
 257. b. 260. c. 263. c
Marcionitae haeretici. 237. c. 256. a
Marcomali. 83. d
S. Marcus. 224. a. Alexandriae Episcopus. 230. d. 252. b
Marcus Antoninus Verus Imp. 257. c
 ejus Epistola pro Christianis. 259. a
Marcus Caesar Basilisci Imperat. filius. 325. c. d. 326. c
Mardochei aetas. 162. d
Mare Adriaticum. 27. d. Erythraeum 30. c
Mare aeneum. 115. a
Maria Prophetissa. 63. c
S. Mariae Virginis nativitas. 192. c
Mariamne, locus juxta Heliopolim. 276. b
Marina uxor Valentiniani M. 302. c
 321. a
Marina, filia Arcadii Imp. 306. b
 domum aedificat. c. nascitur. 307. c
 moritur. 317. c
Marodach. 116. c
Mariandeni. 27. b. 29. b
Marmarides. 28. c
Marmaris. 29. d
Mars. 37. d. 38. a
Martis templum Romae. 110. c
Martina uxor Heraclii. 390. b
Martyres plures sub Domitiano. 250. c
Mathusala. 21. c. d
Mattianus Rex. 129. c. d. 130. d
 135. b. c
S. Matthaeus Apostolus. 213. b
 258. b
Mauri, ex quo orti. 26. d. 83. c
Maurianus Comes. 328. a
Mauricius Imp. coronatur. 376. b
 capitur a Foca, et interficitur. 379. a
Mauritania. 35. a
Maxentius Imp. 278. b. c. 279. b
Maximianus Jovius Caesar. 276. b
Maximinus Caesar. 278. b. 279. a
Maximianus Hercules Imperator. 275. a. 277. d. in Gallis regnat. 278. a. moritur. 279. b. 281. a
Maximinus Imp. 268. d
Maximus Imp. 267. a. 320. d
Mazones. 30. c
Mazices. 27. a. 32. c
Medi. 27. b. c. 32. a. d. 35. b
Media, unde dicta. 40. b
Medusa. 39. b
Megista Insula. 30. a
Melantias, urbs. 392. c
Melchisedec. 49. d. 50. 51
Meletius Episcop. Antiochenus. 296. b
Melita Insula. 30. a
Melitene. 35. d
Melito Sardinum Episcopus. 258. c
 259. a. c. d
Memnon, lapis vocalis. 144. c
Memphis. 35. a
S. Menae Martyrium. 275. c
Menandri mors. 172. b
Menas Praefectus vigilum. 321. d
Menelaus Pontifex. 179. a
Menephot, seu crocodilus. 156. d
Meninx Insula. 30. a. 33. c
Menses lunares Hebraeorum 16
Aegyptiorum inventum. 16. c
Menses September et October nomen mutant sub Domitiano. 249. e
Menses Asianorum. 270. d
Menses Cappadocum. 371. a
Mensis novorum. 1. a. 2. 16
Mensis primus Hebraeorum. 16. b
Mercurius Pici filius. 41. d. dictus Faunus. 45. a
Mercurius Trismegistus. 47. b
S. Mercurius Julianum Imp. interficit 299. c. d
Merdius Rex. 144. c
Meroë 35. a
Meronium, urbs. 386. b
Meropes dicti homines. 49. a
Meros. 41. a
Merrhi. 63. c. 64. a
Messalia. 27. d
Messana. 35. b
Mestrem Rex Aegypti. 45. b
Metrophanes Episcopus Constantinopoleos. 230. b
Michaeas Propheta, 96. b. 104. c
 105. a. 109. b. 115. b. 116. d
 147. b
Midaba. 35. b
Minos. 43. a
Missa, seu dimissio. 338. b

Mitylene.	33. b. 35. c	Naxus.	33. a
Mezaca.	35. d	Neapolis.	35. d
Mogunciacum, urbs Galliae.	268. d	Nebdeni.	33. c
Monaxius Praefectus Urbi.	308. c	Nechao Nechepao.	121. a
Monoportum, Constantinopoli.	339. d	Nectenabus Rex Aegypti.	170. a
Montanus haereticus.	263. a	Neemias Hierosolyma instaurat.	163
Mopsucraenae.	294. d	c. d	
Mortalitas Constantinopoli sub Justiniano.	335. d	Nemrod.	36. c
Mortui nullus amicus.	328. b	Nemesis.	<i>ibid.</i>
Moses Episcopus Antaradi.	309. c	Neocaesarea.	35. d
Mossinaeti.	27. c	Neorium, Constantinopoli.	314. d
Mosulani.	33. d	Nepotianus Imp.	289. b
Moyses. 63. 64. 65. etc. ejus elogium. 76. d. 7. Sepulcrum. 157. d		Neptunus.	48. a. b. 49. d
Cosmographus dictus.	238. b	Nereus, e Christi Discipulis.	214. a
Moyses dictus Psomtompacti ab Aegyptiis.	76. b	Nerea.	33. a
Mulvius pons, Romae.	280. b	Nero. Imp. 233. d. Illius mors. <i>ibid.</i>	
Mundus an ab aeterno.	237. a	Nerva Imp.	251. b
Mundus Patricius.	339. b. d	Nestorius damnatus in Synodo Ephesina.	314. c
Murus Theodosiacus Constantinopoli. 392. c. Blachernarum. 396. c 397. c		Nicaea	35. c
Muri Constantinopolit. 265. a. maritimi. 315. b. antiqui.	321. a	Nicaeae varia aedificia condit Imp. Hadrianus. 254. c. Synodus Nicaeae habita. 282. b. terrae motu subversa.	301. d
Mursa, urbs.	292. c	Nicanor, e Christi Discipulis.	224. b
Murus Anastasiacus.	330. c	Nicetas Patricius, Comes Exeubitorum.	384. c
Musaeum Antiochenum.	316. d	Nicetas Patricius sacram spongiam Constantinopolim mittit.	385. b. c
Musonius Philosophus.	240. d	S. Nicolai aedes Constantinopoli.	397. b
Mustus Seleucus.	292. d	Nicolaitae Haeretici.	252. c
Muza.	35. a	Nicolaus e Christi Discipulis.	224. b
Mygdonia provincia.	300. a	Nicomedes Rex Bithyniae.	174. a
Myra, urbs.	183. b	Nicomedia.	85. c
Myri.	29. b. 30. a	Nicomedia a Nicomede Astacus dicta. 174. a. terrae motibus pene eversa. 246. c. 255. a. varia in ea aedificia extracta ab Hadriano Imp. 254. c. Bithyniae Metropolis. 284. a. terrae motu subversa.	293. c
Mysia inferior.	85. d	Nicopolis.	85. d
N			
Nabothae.	82. c	Nicopolis, Emmaus dicta.	267. d
Nabuchodonosor Rex. 122. a. b. 133 a. b. 125. 126. 132. 134. 159. c d. 160. a. b		Nigrae, urbs.	85. a
Nabuzardan.	135.	S. Nili Martyrium.	280. a
Nachor.	48. a. b. 49. d	Nilus, qui e Geon.	34. e
Nacolia.	301. c	Ninive a quo condita.	87. c
Nadab Rex Israel.	94. a. b	Ninus, urbs.	35. b
Nahum Propheta. 103. d. 104. c. 105. c. 115. b. 119. d. 130. a. c		Ninus.	36. c. 37. c
Naisus, urbs.	291. c	Nisibis obsidetur a Persarum Rege. 287. b. 290. b. d. Persis traditur a Joviano Imp. 299. d. 300. a	
Narbonenses.	33. d	Nisyus.	30. a
Narcissus, e Christi Discipulis.	213. d	Noë.	21. c. d. 24. a. b
Narses.	399. d	Nomades.	271. a
Nasamones.	33. c		
Nassamones.	29. d		
Nathan.	91. c. 85. a		
Nausti.	32. b		

- Norici.** 32. b
Novatus haereticus. 271. c. d
Numa Pompilius Rex Romanorum. 117. a. Capitolium condit. 117. c
 congiarium largitur. *ibid.* moritur 118. c
Numerianus Imp. 274. a. c
Nummi cusi ab Heracleo Imp. 386. b
Nundinae Hadrianae. 254. a
Nuptias damnant Valentianiani. 260. d
Nymphas, e Christi Discipulis. 214. c
Nysus mons. 34. c
- O
- Oasis magna.** 35. a
Ochosias Rex Juda. 98. d. 99. c
Octagonum, Constantinopoli. 337. b
Octavius Augustus Imp. 189. d. Aegyptios vincit. 190. a. b. illius tituli et nomina. *ibid.* b
Oded Propheta. 104. c. 105. a
Odellam Propheta. 120. d
Oenomaus Circensium repertor. 110 d. 111.
Olde Propheta. 120. a
Olybrius Imp. 321. c. d
Olybrius minor. 321. d
Olympas, e Christi Discipulis. 214. a
Olympiadum initium. 104. b. c
Olympius Praefectus Praetoriae, sub Heracleo. 386. b. 387. d
Onesimus, e Christi Discipulis. 213. b
Onesiphorus, e Christi Discipulis. 214. c
Onia, urbs. 179. b
Onias Pontifex. 170. a. 172. d. 173 a. 178. a. 179. a. b. d. 188. c
Oppidaceum. 85. a
Oreb. 80. a
Oriens fluvius. 40. c
Orion. 36. a. 37. d
Orus Rex Aegypti. 46. c
Osae Propheta. 108. b. 104. e. 105 a. d. 109. b. c. 113. b. 116. e. 147. b
Osiris Rex Aegypti. 46. c
Ostrus Comes Gothorum. 323. b
Otho Imp. 246. a
Ozi. 80. d
Ozias Rex. 103. a. b. c. d. 104. d. 105. a
Oziel Propheta. 96. a. b. 99. b
- P
- Paceae.** 39. c. 31. c. 32. b
Palatium, unde dictum. 109. d
Palatium Magnum Constantinopoli. 284. a
Palatium Antiochi. 380. c. Hormisdacae. c. Archangeli. 383. a
Palatium Flaccilianarum. 338. c
Placillianarum. 388. c. Lausi 380
Palladium. 109. d. 284. b
Palmyra urbs. 91. d
Pamphyli. 29. a
Pamphylia. 30. a. 33. a
Panaretus, Liber Sapienciae. 175. c
Panes civiles Antiochiae instituti. 263. a
Panes civiles abrogati ab Heracleo. 389. a. b
Panes militares. 391. b. c
Panis Castrensis Alexandrinis praebitus. 276. d. civilis Constantinopolitana. 285. d. panis penuria Constantinopoli. 321. d
Panium, urbs. 193. b
Pannonii. 29. c. 32. b
Paonia, seu Pannonia. 262. c
Pantheum Alexandriae. 266. c
Paphlagonae. 32. b
Papias Martyr. 258. b
Papyrus Cursor, Dictator. 171. b
Paralipomenon Liber. 154. b
Paratonion. 35. a
Parmenides Philosophus. 163. b
Parmenion, e Christi Discipulis. 224. b.
Parnassus. 34. c
Parthenius mons. *ibid.*
Parthenope. 40. a
Parthi. 81. c
Pascha Judaeorum typicum. 2. a
Pascha verum Christus. 5. c. d
Pascha xiv. Lunae. 2. a. 211. d
 ante et post sequinostium. 3. a
 eodem die celebrari praescriptum in Nicaena Synodo. 3. c. d. a
 Salomone celebratum. 108. b. ab
 Ezechia. 115. c. 120. b. in Aegypto quando celebratum. 75. c. d
 76. a. Paschata a Christo celebrata. 21. d. 212. c. d. 218. b
 229. b. 230. c. 225. a. d. Pascha primum Festum Judaeorum. 216 b. 226. d. quando celebratum.
 226. a. Pascha, transitus. 225. b
 Pascha, Passio et Resurrectio Christi. 226. c. 228. a. 229. a
 Pascha Christianorum, Festum Fostorum. 228. b

Paschales tabulae affixae in Ecclesia.	9. d	Phasar.	226. b
Paschaliun.	371. a	Phedalia.	264. d
Patricius, filius Asperis, interfectus.	333. a	Phalippus Archon Atheniensis.	137. a
Patricius illustris.	380. c	Pherecidas historicus.	163. b
Patribus, e Christi Discipulis.	213. d	Pherecidas.	144. a
Patrophili Episcopi Scythopolitani reliquiae.	295. c	Phidalia.	265. c
Patzates Rex.	144. c	Philaretus Cubicularius.	384. b
Paulinus Theodosii jun. familiaris		Philegon, e Christi Discipulis.	213. d
311. b. 313. b. interficitur.	616. c	Philemon, e Christi Discipulis.	214. d
S. Paulus Apostolus.	231. c. d. 232	Phillistaei.	82. b
ejus elogium.	284. d. 235	Philippicus Comes Excubitorum.	380. a
Paulus filius Mauricii Imp.	678. d	Philippopolis.	35. b
Pax Ecclesiis reddita.	295. a	Philippus, e Christi Discipulis.	224. b
Pelagius Patricius.	838. b	Philippus Apostolus.	229. c
S. Pelii Martyrium.	280. a	Philippus Junior Imp.	269. a. Gorianum interficit.
Poloponnesus.	27. d	dianum interficit.	270. Christianus, <i>ibid.</i> moritur.
Pontateuchon.	154. b	Philippus Junior Imp.	374. d
Pentecoste.	226. b. d	Philo Judaeus.	230. a
Perinthus.	83. b	Philologus, e Christi Discipulis.	213. d
Peristathus, seu Heraclea.	274. c	Philoxenus Consul.	381. d
Persae.	31. a. d	Phison fluv.	34. b
Persabina, urbs.	193. d	Phocaea.	83. b
Persae victi a Constantio.	275. d	Phoebe, Christi Discipula.	224. c
Persarum regnum deletum.	170. c	Phoenices.	30. d. 81. d
Persus.	38. c. d. 39. b. c. 40. 41. a	Phua Rex Assyriorum.	106. d
Persicae arboris.	40. a	Phryges.	29. a
Petris, nomen fortunae.	89. d	Phrygia.	30. a. 82. b
Petris, Christi Discipula.	224. c	Phrygia salutaris.	275. c
Petrectio Christianorum sub Domitiano.	250. c. sub Trajano. 252. a	Picus, qui et Jupiter.	36. c. 87. b
sub Antonino.	257. d. 258. b. sub Severo.	38. b. ejus sepulcrum.	44. c
266. a. c. sub Diocletiano.	270. b. c. sub Diocletiano.	Pitatus sit procurator Judaeae.	208. d
275. 276	277	Pindarus.	161. d
Pergam Imp.	264. b	S. Pionius Martyr.	270. a
Petraceorum anni.	253. a	Pistrina Palatii Constantinopol.	341. a
Petrus Alexandriae Episcopus.	1	Placidia filia Valentiniani junioris.	815. b. 380. b. Glybrii uxor.
Petri Alexandriae Episcopi Martyrium.	276. c	380. c	
S. Petrus primus Antiochiae et Romanae Episcopus.	224. b. 230. c	Placidus dema.	305. a
Petrus Magister militum sub Justiniano.	335. b	Placilianarum Palatium.	333. c
Petrus filius Mauricii Imp.	378. d	Plagae x. Aegyptiorum.	71. d
Petrus Cusopolata Mauricii Imp. frater.	379. a	72. a	
Phaeacia Rex.	107. a. b	Plato Praefectus urbi.	167. d. 169. d
Phaeacius, Persa.	401. c. d	329. c	
Phaeatra uxor Saturni.	36. d	Plautianus Cos. interficitur.	266. b
Phaeton dictus Sol.	46. d	Plutarchus Philosophus.	240. d
Pharao Nachor.	43. a. Nechao.	Poenitentiam abrogat Nevasas.	271
a. d		d. 272. a	
Pharus Insula.	178. a. 191. d	Pogonius, <i>constit.</i>	332. a
		S. Polycarpus, et ejus Martyrium.	257. a. d. 258. a
		Pompeiopolis.	35. c

- Pompeius Hierosolyma expugnat. 184. d. Imperator appellatur, Theatrum Romae aedificat. 185. d gener Julii Caesaris. 186. d
 Pompeius Hypatii frater occisus. 339. b
 Pomum Phrygium insolitae magnitudinis. 316. a. divortii causa inter Theodosium Jun. et Eudociam Augustam. *ibid.* b
 Pons ad Constantinopolim extractus a Justiniano. 335. c
 Pons S. Callinici. 394. b
 Pontifices Hebraeorum, et eorum catalogus. 188. 207. c
 Pontius, unde Pilatus dictus. 220. d illius mors. 229. d. 230. c
 Porta S. Aemiliani Constantinopoli. 265. a
 Porta Decimi, Constantinopoli. 304. a
 Porta aurea Constantinopoli. 379. a
 389. d. Polyandrii. 393. c. 394. a Quinti. *ibid.*
 Portae aereae, Constantinopoli. 339 d. Porta mortua. *ibid.*
 Porticus templi Hierosolymitani. 205. c
 Porticus variae Constantinopoli. 234 c. 308. a. 337. a. d. 338. a. 379. a 329. c. Domini. 308. d. Troadenses. 318. d. Nova. 324. a Portus Juliani. 332. d
 Pothinus Lugdunensis Episcopus. 261. d
 Praedicationis Evangelii festum. 223. d
 Praenetum, urbs 379. a
 Praesancificata dona. 385. d. 386. a
 Praetorium Praefecti urbis. 337. b 330. a
 Prandiara, Constantinopoli. 307. a
 Prasina factio. 112. b
 Prasini a numeribus publicis interdicti a Marciano. 320. c
 Prieme. 33. b
 Prisca, Christi Discipula. 224. c
 Priscilla et Maximilla, haereticæ. 263. b
 Prius Comes Excubitorum in clericum attonsus. 384. b
 S. Probi aedes sacra, Caesareae. 327. a
 Probi aedes, Constantinopoli. 337. b
 Probus Imp. 278. c. Interficitur. 274. a
 Probus dictus Imperator. 337. b
 Pseceres Romani quando dicti. 165. d
 Prochorus, e Christi Discipulis. 224. b
 Proclus Asiae Proconsul. 270. c
 Proclus Ex - Praefecto capite plectitur. 303. c
 Proclus somniorum conector. 331. a
 Procopius tyrannus. 301. b
 Prometheus. 78. b
 Promoti suburbanum. 389. d
 Prophetæ magni iv. 153. b
 Prophetiæ quomodo scriptæ. 153. b 154. a
 Protei Insula. 173. a. 191. d
 Prusias, urbs. 292. a
 Psalmi a quo compositi. 85. c. 86 87. 153. c
 Psammeticus. 121. a
 Pseudoprophetae. 96. b. c
 Psomtifacti dictus Mosea. 76. b
 Psychristus Archiater. 322. c
 Ptolemais 85. a
 Ptolemaeus Rex Aegypti. 157. b
 Ptolemaei alii Reges Aegypti, Ptolemaeus Alexander, 182. d 183. b. Dionysus. 183. d. 185. c 186. a. Epiphanes. 176. d. Evergetes. 174. b. 176. b. 180. c. Lagi filius. 171. a. Philadelphus. 172. d. Philopator. 176. a. Philometor. 178. c. Physcon. 182. a
 Pothinus. 183. b. Soter. 172. d
 Publius Imp. 269. a
 Pudens, e Christi Discipulis. 204. c
 Pulcheria Arcadii Imp. F. 306. b nascitur. 306. d. Augusta renuntiatur. 309. a. 310. 311. Marciano nubit. 319. c
 Pulpita Circi. 339. b
 Purpuræ inventio. 43. d
 Pusaicus Consul. 322. c
 Puteus juramenti. 55. d
 Pylæ. 394. d
 Pyramus, mons. 34. d
 Pyrodes, dictus Mars. 47. a
 Pythagoras Philosophus. 143. b

Q

- Sanctorum Quadraginta Martyrum aedes Constantinopoli. 319. c
 Quadri. 83. d
 Quadriporticus Constantinopoli. 265. c
 Quartus, e Christi Discipulis. 214
 Quercus Mambre. 52. c
 Quinquennalia Theodosii Jun. 308. b 309. b
 Quintilis mensis Julius dictus. 137. c

R	S
Raason Rex Assyriorum. 107. c	Sabaci. 148. c
109. a	Sabbatum, quivis dies feriatas. 211. b
Ravenna. 35. d	secundo-primum. 211. c. d
Ravennam concedit Theodoricus Rex	Sabec. 55. b
Italiae, et ibi moritur. 327. d	Sabinarum raptas. 118. b. c
Regia Constantinopoli. 284. c	Sadoc. 91. c
337. d	Saduc Pontifex. 99. b
Regiones urbis Constantinopol. viii.	Sael. 33. c
incensae. 322. a	Saen Persarum Dux. 387. c
Regnandi ars inventa. 36. b	Sagarius fluv. 84. d
Regni Juda exitus. 136. c	Salatiaci. 30. d. 31. c
Regni Judaeorum successio deleta.	Salem. 50. d
184. b. c	Safina. 185. a
Regnorum libri. 154. a	Salli. 34. b
Remus et Romulus nascuntur. 305. c	Sallustius nascitur. 183. b. moritur.
in silvis projecti, et a lupa edu-	189. c
cati. 113. d. Remi status aurea.	Sallustius Praefectus Praetorio. 302
110. a. b	a. b. 304. c. d
Repromissionis anni. 51. 52. etc.	Salmanazar Rex Assyriorum. 107. d
Resurrectio mortuorum ex libero-	108. a
rum successione. 237. c	Salona. 85. d
Rharna, Persa. 401. a	Samaeas. 91. c. 92. d. 93. c. d
Rhagau. 48. b	119. a
Rhaguel. 64. b	Samarra, urbs. 181. d. 193. b
Rhasia, regio. 298. d	Samaritae in speciem Christiani.
Rhea. 36. c	336. a. b
Rheae simulacrum Romam adduc-	Samaritarum et Judaeorum de Sa-
ctam. 176. c	cris dissidium. 180. c
Rhegium, urbs. 337. c	Samaritarum rebellio. 327. a. sub
Rhenus fluv. 34. d	Justiniano. 335. d. 336. a
Rhinocoruri. 23. a. 29. d. 30. b	Samosata. 35. b
Rhodani Praepositi Palatii interitus.	Samosatensium anni. 248. b
301. d. 302. a. b. c	Samothrace. 35. b
Rhodanus fluv. 34. d	Sampson Judex. 82. b. c. d. 83. a
Rhodus. 33. b. terrae motu labefa-	Samuel Propheta. 83. 84. a. b
ctata. 175. c. Rhodi Colossus.	Samuelis Prophetae reliquiae Con-
Vide Colossus.	stantinopolim translatae. 306. a. b
Rius fluv. 84. c	Samus. 83. b
Roma. 35. c	Sapor Persarum Rex Nisibem ob-
Roma condita. 109. d. 110. b	sidet. 285. b. 290. a. b. c
Romani ex quo orti. 27. a. b	Saraceni. 32. a. 52. d
Romani unde dicti. 109. d	Saracas Pontifex. 131. a
Romanus Scholasticus. 380. a	Sarapion Episcopus Antiochenus.
Romulus fratrem interficit. 110. a	263. b
illius mors. 117. a	Sarazar. 116. b
Ruben. 59. a	Sarbaras, Persarum Dux. 385. c
Rufini Praepositi Palatii interitus.	Constantinopolim obsidet. 392. a
306. b	b. c
Rufini Praefecti Praetorio interitus.	Sardanapalus. 37. a. 40. a
ibid.	Sardania. 30. b. Sardinia. 33. c
Rufinus Quaestor sub Justiniano.	Sardis. 35. c
336. d	Sarinaei. 33. c
Rufus, e Christi Discipulis. 213. d	Sarmatae. 27. c. 29. c. 30. d. 32. b
Russata factio. 112. c	33. d
Ruth liber. 154. b	Sarra. 52. d. 53. 54. 57. a

- Satala. 85. d
 Saturnus. 86. b. 87. b
 Sauromatae. 27. b
 Saul Rex. 84. b
 Scala Chalcedonensis, Constantinopoli. 308. b. 309. c
 Scamander fluv. 84. d
 Scamma Circi. 285. b
 Scopophylacium. 337. d
 Schola Palatina vi. et vii. 269. b. d
 Scholarii. 269. b. d
 Scipio Africanus. 169. a
 Scavi. 395. d. 396. d
 Scythimus. 23. c. 49. a
 Scythae. 81. a. 82. b. 84. b
 Seythae Aegyptii. 47. a. b
 Scythopolis. 85. a
 Sebaste, urbs. 181. d. 193. b
 Sedecias Pseudopropheta. 96. b
 Sedecias Rex. 129. a. d. 130. b. 136. d
 Sedisio sub Justiniano Nica diota. a p. 336. ad p. 340.
 Seleuciensis anni. 182. b
 Seleucus Nicator Antiochiae conditor. 41. d
 Seleucus Callinicus Rex. 175. a. 178. a. b
 Sellaeus, urbs. 253. c
 Solum Pontifex. 149. b. d. 151. a. b
 Solum Rex. 107. b
 Selymbria. 304. d
 Semegar. 78. a
 Semeronius. 37. b
 Semiramis Regina. 86. c
 Senatus aedes Constantinopoli. 234. c. 307. d. 337. a
 Sennacherim Rex Assyriorum. 116. d. 116
 Sephora. 64. c
 Sepulcrum Dominicum incensum a Persis. 885. b
 Seraphini templi Hierosolymitani Antiochiam translati. 247. d
 Serapion Episcopus Antiochiae. 263. b
 Sergius Patriarcha Constantinopolitanus. 382. b. Heraclium coronat. 383. b. 390. c. 391. c
 Serpens cultus ut Deus. 23. c
 Serach. 48. b
 Sesostrius Rex. 47. a. 48. a
 Sestus. 36. c
 Seth, 24. a. id est fundamentum. 77. c. Seth ad altare, proverb. 94. a
 Severianum Byzantii. 265. b
 Severi Imp. mona. 267. a
 Severus fit Imp. a Galerio Maximiano. 278. b. 279. a
 Severus haereticus, a quo Severiani dicti. 261. b
 Siarsura urbs. 480. c
 Sibyllarum nomina. 308. c. d
 Sicani. 28. d
 Sicilia vastata a Gensericis. 315. b
 Sidonii. 27. b
 Signum Christi supra Caputulum Constantinopoli. 309. c
 Silas, e Christi Discipulis. 294. c
 Silentarius, dignitas. 323. c. d
 Siloam, id est, mima. 155. c. fana. 115. c. 118. a
 Sulpus mona. 40. b. 41. d
 Silvani Emeseni Episcopi Martyrium. 279. d
 Silvani Gazae Episcopi Martyrium. 230. a
 Silvanus, e Christi Discipulis. 224. c
 Silvanus Comes et Decurio Nisibenus. 300. a
 Silvia a Marte compressa. 113. d
 Simeon filius Jacob. 59. a
 Simeis, fluv. 84. d
 Simon Cananita. 252. b
 Simon Magus. 256. c
 Simon Pontifex. 173. c. 172. b. 182. b. 188. b. 219. c
 Simon Temple praecipuus. 177. d
 Simon filius St. Josephi. 203. c
 Simon, vel Simeon Hierosolymitanus Episcopus. 246. b
 Simon Cleopa. 252. c
 Simonides. 148. a
 Sinetus Castrensis. 384. b
 Sinope. 85. c
 Smyrna. 86. c
 Sipylos mons. 40. b. 41. d
 Sirach, scriptor libri Sapientiae. 175. c
 Siros Persarum Rex. 398. d. 399. 400. ejus Epistola ad Heraclium Imp. 402. a. b
 Sirmium. 239. b. 308. c
 Sisara. 79. c
 Smyrna terrae mota concessa. 262. c
 Smyrna, urbs. 370. d
 Socrates nascitur. 162. b. merita. 188. c
 Sogdianus Rex Persarum. 161. b
 Soine. 26. c
 Sol, Rex Aegypti. 46. d

Solis Status, Constantinopol. 265. b	Synodus Constantinopolitana sub Justiniano. 344. d
Solomon. 91. 92. ejus liber de re mediis. 115. b. Libri alii. 154. b	Syri. 32. a
Sophianae. 384. c	Syria Judaeae. 85. a
Sophocles. 162. a. ejus mors. 166. d	Syromacedonum anni. 171. d
Sophonias Propheta. 119. b. d. 151 a. b	Syrus, a quo Syria dicta. 42. d 43. e
Sor, seu Tyrus, urbs. 136. b	
Sostibius Antiochenus. 192. a	T
Sospator, e Christi Discipulis. 214. a	Tabarini. 27. c
Sosthenes, e Christi Discipulis. 218. b	Talaci. 34. a
Sperchius fluv. 34. d	Taramantes. 37. a
Spengia sacra Constantinopolim alata. 365. b	Terquintus Priscus Rex Romanorum. 129. d
Sphoracii tractus. 387. d	Tarsus, unde dicta. 39. d. 40. a
Status Constantini M. Romae, et ejus Inscriptio. 280. c. d	Tarsus urbs. 294. d
Status pectoralis Arcaëii et Pulcheriae. 309. b	Tatiani haeretici scripta. 260. c 261. b
Status Arcadii, Constantinopol. 318 d. Theodosii M. 305. b. Theodosii Jun. 309. d	Tauhista. 35. a
Status hominis duplex. 234. c. 235. b 236. 237. 238. 239. 240	Taulum. 36. d
Stephanus, e Christi Discipulis. 214. a	Taurianna. 27. d. 30. a
S. Stephani mors et elogium. 226. b 231. a. b	Taurii. 37. b
S. Stephani aedes Constantinopol. 334. b	Taurus Rex Cretae. 42. d. 48. a
Stilbon, dictus Mercurius. 47. a	Tautamael. 29. d
Strategium, Constantinopol. 266. d	Templa Paganorum destructa. 282. d
Studii aedes, Constantinopol. 321. a	Templum Hierosolymitanum. 91. a ejus instauratio. 145. b. c
Studii aedes S. Joannis Bapt. 397. d	Templum absque ligno. 249. c
Supplicia damnatorum, quae. 239 c. d	Templum, Nestero quid? 364. c
Surena Persarum Regis Senator. 299. b. c	Tenedus. 35. d
Susa. 35. b	Teos. 33. c
Susacia Rex Aegypti. 92. a. 98. d	Terobinthus, urbs. 254. a
Susiana. 35. b	Teridon. 35. b
Sycae, Regio Constantinopol. 305. d	Terrae motus sub Constantio. 298. c sub Theodosio Jun. 310. b. 313. d 317. a. 318. d. sub Zenone. 327. d sub Justiniano. 341. c
Sycae, instauratae a Justiniano. 335. b. 392. d	Tetrasympnum. 254. a
S. Symeonis Stylitae mors, et reliquiae. 321. a	Tetrasympnum aeneum Constantinopol. 318. d
Symmachi Consulis aedes. 337. d	Tetrarchae creati ab Archelao Rege Judaeorum, ejus fratres, Herodes Antipas, Lysanias, et Philippus. 206
Symmachus sacrae Scripturae Interpretres. 266. a. b	Thalassius, vir nequam. 297. c
Synagoga Samaritarum. 327. b	Thales Milesius. 115. c
Synecius Comes Largitionum. 308. d	Thales Philosephus. 143. c
Synodus Nicaena coacta a Constantino M. 8. b	Thamnor. 91. d
Synodus Nicaena. 232. b. c. Constantinopolitana 304. b. Ephesina. 314. b. c. altera Ephesina. 317. b Calchedonensis. 319. d	Thamis, idem cum Adonide. 130. d
	Tharae. 43. b. 51. b
	Thasus. 33. b
	Theatrum Pompeii Romae. 185. c. d Marcelli. 193. a. Daphnes. 247. c
	Thebae. 27. a
	Thebais. 29. d
	Themistoclis mors. 162. c

- Theocritus sub Justino Imp. 331. c
Theoctista filia Mauricii. 379. d
380. d
Theodora uxor Justiniani Imp. 334. b
Theodora Maximiani Herculii privi-
gna. 277. d
Theodora, soror Constantini M.
278. d
Theodoretus damnatus in Synodo
Ephesina. 317. c
Theodoretus damnatus. 376. etc.
Theodoricus Rex Italiae, .eius ju-
stitia. 327. c. Ravannam conce-
dit. d
S. Theodori aedes, Constantinopoli.
337. d
Theodorus Mopsuestenus. 360. 361
370. 371
Theodorus Praefectus urbi sub Mau-
ricio. 380. c
Theodorus Patricius. 394. c
Theodorus Syncellus. *ibid.*
Theodorus Commercarius. 394. c
Theodosianae, balneum Constanti-
nopoli. 314. a
Theodosius M. Imp. 303. b. Ari-
nos pellit, et Paganorum delubra
diruit. *ibid.* d. Romam venit. 305. b
Caput S. Joan. Bapt. reperit. *ibid.*
eius statuæ dedicatio. 305. d. mor-
ritur. 306. a. ejus corpus Con-
stantinopolim affertur. 306. b
Theodosius Jun. Imp. 306. b. na-
scitur. 307. b. levatur Augustus.
ibid. b. ejus statuæ aurea. 309. d
Constantinopolim ingreditur. 300. a
eius nuptiæ. 312. d. Constantino-
polim ex Asia redit. 315. d. mor-
ritur. 319. a. b
Theodosius filius Mauricii Imp. co-
ronatur. 377. c. ejus nuptiæ. 378
occiditur. 379. b
Theodosius Subadjuva Magistri.
380. c
Theodotio. 263. c
Theodotus haereticus. 263. b
Theodotus Drungarius. 400. a
Theognis Poëta. 143
Theophanes vir nefarius. 382. d
Theopolis dicta Antiochia. 340. c
Theotechnus Presbyter Antiocheus.
296. d
Thermae Commodianae dedicatae.
204. a
Thermae Constantinianae, Constani-
nopoli. 289. a
- Thermantiae Honorii Imp. uxoris
obitus. 309. 6
Thebis, urbs. 161. a
Thessalonica, Illyrici urbs. 341. c
Thilath Phalsar Rex Assyriorum.
109. c
Thiramus Rex Tyri. 91. c
Thola. 80. d
S. Thomae aedes sacra, Constanti-
nopoli. 320. b. 323. d
Thomas a Secretis sub Imp. Justi-
niano. 323. d. 340. d
Thomas Patr. Constantinopol. 381
a moritur. 382. d
Thracia Scythica. 297. b
Thracæ. 27. c
Thraucun, locus. 289. c
Thuberis fluv. 34. d
Thulis Rex Aegypti. 46. c
Thurras. 37. d
Thuscene. 27. d
S. Thyrsi aedes, Constantinopoli.
319. c
Tiberii Imp. in Britannos et Arme-
nios expeditio. 194. b. 206. ejus
mors. 230. a
Tiberis fluv. 34. d
Tiberius Constantinus Imp. 376. a. b
eius mors. c
Tigsitani. 33. c
S. Timothei reliquiae. 293. b
Timotheus, e Christi Discipulis.
214. a
Timotheus Caesareae Episcopus.
327. a
Tirannil. 32. b
Titus, e Christi Discipulis. 224. a
Titus Judaeos domat. 246. c. fit Im-
perator. 249. a. moritur. *ibid.*
Tomiris regina. 144. a
Torques aureus Imperatorum. 338. c
340. d
Trabs, cometes. 323. c
Trachonitis, provincia. 238. d
Trajanus Imp. Christianos persequi-
tur. 250. a. tributa remittit. 253
a moritur. *ibid.*
Tribunal Circi. 284. a. 285. b. c
Tributorum remissio a Trajano fa-
cta. 253. a
Tribunal Hebdomi. 304. c. 307. c
329. b. 330. c
Tricameratum, aedis publicæ spe-
cies. 254. a
Trilithum. 303. d
Triconchum, Constantinopoli. 317. b

Xerolophus, Constantinopol. 313. c	Zacynthum.	23. a
Xerxes Rex Persarum. 151. c. Athenas expugnat. 166. b	Zabri Rex.	107. d
Xyloercetæ.	Zama.	57. d
Xyloircus, Constantinopoli. 333. d	Zara.	409. b
	Zanath Aethiops.	95. b
	Zeb.	80. a
Z	Zeno Magister militum. 324. c. fit Imperator. c. d. in Isauriam fugit. 325. a. Constantinopolim redit, et Palatium occupat. ibid. c d. moritur. 328. c. d	
Zaba Magnum et Parvum. 392. c	Zenobii Presbyteri Martyrium. 294. a	
Zabulen.	60. a	
Zacharias Rex Judæorum. 107. b	Zeuxippus, Constantinopoli. 265. b	
Zacharias Propheta. 139. d. 142. a 151. b	284. d. 285. a. b. 322. c. d	
Zacharias filius Jedaë. 101. a. 161. c	Zilgi Hunnerum Rex. 333. b. c. d	
Zachariæ patris S. Joannis Bapt. reliquias Constantinopolim translatae. 309. c	Zoroastres.	37. d
Zacharias Patr. Hierosol. 383. a captivus a Persis abducitur. 385. b	Zorobabel. 142. d. 145. a. b. c	145

I N D E X

AD PRAEFATIONEM ET NOTAS.

P. PRAEFATIONEM DENOTAT.

- A.**
- Achimeloeh**, an Pontifex fuerit. 502. b
- Αδιάδοχος**. 583. a
- Aera** apud Graecos triplex. P. xvii. b. c. qua aera Cyrillus Scythopolitanus usus sit. P. xviii. a. b. qua Hippolytus. P. xviii. b. 21. a. qua auctor Chronici et Epiphanius. P. xx. c
- Africanus** scriptor. 537. b. 544. a
- Αγέλαρος**, cur dictus Zeno. 581. d
- Alcippe** elephantum enixa. 581. d
- Andreas** Darmarius. P. ii. d
- Anni** Antiocheni et Syromacedonum literis numeralibus quemodo descripti. 587. b
- Annus** Passionis Christi juxta veteres Patres. P. xix. a
- Anthemius** Imp. natione Graecus. 580. d
- Antiochenorum** aera. 517. c. 518. b
- Αρανήs** vox, quid sonet. 529. a. b. 583. a
- Apion**, cur cum unico p. scribatur. 509. b
- Apion** Cos. sub Justiniano. 599. d
- Arateris** librorum recitatio publica. 600. a
- Arca**, urbs. 497
- Arcadiacae** cohortes. 585. a
- Areobindi** monomachia. 578. d. 579. a
- Ascalenitarum** aera. 516. b
- Asinus** dictus Justinianus. 596. b
- Asparis** caedes. 580. c
- Atavulfus**. 572. d
- Attila**. 574. c. ejus mors. 575. d
- Ausonius** Fastos scripsit. P. xxxvi. b
- Ausomius** explicatus. P. xxxii. d
- Ατρονάρτορος**, an filii Imperatorum dicti. 605. d. 606. a
- B.**
- St. Babylae** Martyrium. 550. b
- Babylonia**, urbs et provincia. 497. b
- Balanus** Deus. 568. d
- Baptisterium** majus Constantinopoli dictum Saphianum. 583. a
- Basilii** sub Justiniano Consulatus. 599. d. 600. c. d
- Basilisci** Imp. mortis genus. 588. d
- Bederina** urbs Illyrici. 589. d
- Belisarii** Consulatus. 598. d
- Belisarii** nomena varie scriptum. 592. b
- Bisexti** notati in Fastis. P. 34. a
- Boëthius** et Boëthius, promiscue. Boëthiorum stemma. 586. d
- Bestra**, urbs. 534. b. **Bostronorum** aera. *ibid.*
- Bucolia** Aegyptiaca. 588. d
- Byzantii** Episcoporum series. 525. a. b
- C.**
- Caesarum** purpura. 584. d
- Calchedon**. 497. b
- Callinicon**, urbs. 514. a
- Campus** tribunalis. 560. d
- Canis**, convitium militare. 591. b

- Capitis S. Joan. Baptistae inventiones. 569. d. 570. a. 576. d. 577 a. b
- Carruca Praefectorum Praetorio et urbi. 575. d
- Castrum rotundum Constantinopoli. 609. a
- Censoris dignitas. 557. c
- Cerdo cur Manichaeus dictus. 549. d
- Cerei et taedae praelatae Imperatoribus et summis dignitatibus in processibus. 586. b. inde cereorum in Ecclesiis usus origo. *ibid.*
- Chelae. 614. l
- Cheruborum statuae. 530. d
- Chronici Paschalis auctores duo. P. VIII. b. c
- Chronicon editum a Canisio et Labbeo Hippolyto asseritur. P. XIV. XV
- Chronicon Georgii Ambianensis Episcopi. P. IV. d. v. VI
- Chronicon Paschale male Alexandrinum dictum. P. IV. b. IX. b. Constantinopolitanum alius dicitur. *ibid.* IX. a. cur Paschale dictum. P. IX. d. X
- Circi ac Circensium inventores. 503. a
- Cleopae genealogia. 533. d
- Codex Justinianus quando publicatus. 592. d
- Codex Vaticanus Chronici Paschalis. P. XXXVIII. a
- Codicis Justiniani secunda editio. 598. d
- Colossus Neronis. 531. c
- Comagenorum aera. 531. b
- Comes opsarii. 613. d
- Commenitorium, pro Epistola. 614. d
- Consistorium Justiniani. 595. d
- Constans, quando Caesar dictus. 556. b. c. 558. b
- Constantii Imp. simulata pietas. 561. a 563. b
- Constantinus M. an nothus. 553. c an crucem in coelo viderit. 554. d
- Consularia. P. XXXVI. d
- Consulatum dare. 563. c
- Consulatus Justini Imp. 602. b. c. d 603. a. Mauricii Imp. 605. a. b 606. d. Focae. 607. d. Heraclii. 609. 610. 612. a
- Consulatus per quadriennia digesti. P. XXXIII. b. 34. d
- SS. Cosmae et Damiani aedes Catholica seu plebana Constantinopoli. 612. d
- Convivia ad sepulcra. 503. c
- Craterus. 594. d
- Crispus factus Pappas seu Clericus. 610. b
- Crocodili. 507. c. 508. a
- S. Crucis Exaltationis institutio. 610. d. 611. a
- Cyclus DXXXIII. annorum seu annus magnus quando inventus. P. 26. d 27. illius varia initia. *ibid.* 27. d 28. a. a Latinis usurpatus. *ibid.* c 601. d
- D
- Daphne, Antiochiae. 530. d
- Daras oppidum, a quo conditum. 588. b
- Diagrapha. 612. c
- Dii Gentilium Reges olim fuerunt. P. XIII. a
- Diocletiani Imperii initium. 551. a
- Dionysus dictus Antiochus Epiphanes Rex Syriae. 516. c
- Dorothei martyris varii. 504. d
- Dorotheus fictitius scriptor. 504. c. d
- Duces Palaestinae. 584. d
- E
- Edessenorum aera. 513. b
- Edicta data, accepta, proposita. 552. d. 553. a. 555. b. 598. c
- Edicti Justiniani de Fide vetus versio. 601. b
- Epiphaniae liber de Prophetis, fictitius. 505. a
- Eudocia sacra loca bis adiit. 574. d
- Exocionitae Arriani. 568. b
- F
- Factionum fautores. 578. b
- Fana Gentilium in excelis locis aedificata. 542. d, in aedes Christianorum versa. 569. a
- Fasti Chronici Paschalis unde scripti. P. XXXIII. d
- Fasti Consulares Paschalibus additi. P. XXXI. a. b. per lustra digesti. P. XXXII. a
- Fasti Graeci ab H. Doduello editi. P. XXXVII. a
- Fasti Idatiani. P. XXXV. a. b
- Fasti Siculi cur dictum Chronicon Paschale. P. L. II
- Fastorum conditores varii. P. XXXVI. b
- Focae Imp. Consulatus. 607. c
- Fortunae urbium. 498. b

Francorum primae sedes. 547. d
548. a. b
Fulgure exanimatus Anastasius Imp.
589. d

G

Garizin mons. 585. b
Gazensium aera. 517. a
S. Georgii Martyrium. 550. a
Gizerichus. 578. a. 580. d
Gordianorum Seniorum et Juniorum
scholae. 545. d. 546. a
Graeca nomina accepta a Judaeis.
515. a
Grando insolentis magnitudinis. 571.
c. d

H

Hebdomum Constantinopolitanum, di-
ctus Campus ad urbem, seu septi-
mum milliare. 595. b
Heliopolis ad Libanum. 552. a
Heraclius Imp. computum Ecclesia-
sticum scripsit. P. 25 b
Herodes an Proselytus et Hierodu-
lus fuerit. 519. a. c
Heron Confessor, quis. P. xv. d
16
Hippolyti Portuensis Chronicon. P.
xxi. Paschale, et canon Pascha-
lis. P. xx. b. d. xi. xiii. b. ejus
scripta varia. P. xii. b. quando
is Martyrium subierit. *ibid.*
xiv. c
Hippolytus Presbyter in Sardiniam
deportatus. P. xvii. a

I

Jacobus Archiater cogn. Psychristus,
seu Psychochristus, uti appella-
tur a Suida. 579. d
Imperatores semestres, anni. 529. d
Indictiones variae. 569. c
Indictionum duo initia. 517. d. a quo
et quando eae inventae. 518. a. b
537. a. 555. c
Inscriptiones ad Turres urbis Con-
stantinopolitanae. 609. b
Inscriptio reperta sub Manuele Pa-
laeologo quae etiam a Phranze.
l. i. c. 88. describitur. 499. d
Inventio reliquiarum SS. xl. Mar-
tyrum. 576. c
Joannes Gibbs Cos. 588. c
Joannes Scythia, seu Scythopelita
Cos. 587. d

Joannis Philoponi opus de Paschate.
P. xxiv. d

Joannis Praefecti praetorio Consu-
latus. 599. a. b
Issa insula. 562. b
Jovis Epitaphium. 499. a
Judices publice laudare et accusare
licebat. 594. b
Judices sedent, Advocati stant. 585. d
Juliana Areobindi uxor. 588. d
Juramentum in sanctum Baptismum.
582. d
Justini Imp. Consulatus. 602. 603
phrenesis. 608. b

K

Kατάσκηνα, quid. 504. a

L

Laodicenses, Julienses dicti. 518. d
eorum aera. *ibid.*
Lazorum Regum vestes ac insignia.
590. d. 591. a. 592. b
Levare, vox. 596. c
Lex de filiis intestato morientibus.
540. a
Libri excudi debent cum suis nae-
vis. P. xxxvi. a
Litaniae in terrae motibus. 575. a
Lumina vespertina. 576. a
Lustra Juliana. P. xxxi. d
Lychni in Gentilium Fanis. 583. a
Lycus fluvius. 576. b
Lysanias filius Herodis. 523. c

M

Magnaaura, ubi extitit Consistorium
Justiniani. 595. d
Magentii necis annus. 561. d
S. Mamantis Festum. 579. d
Mauricii Imp. Consulatus. 605. a. b
606. a. d
S. Maximus, an auctor Chronici
Paschalis haberi debeat. P. xxxii
d. xxiv
Media jejuniorum septimana. 577. a. b
Menses Asianorum. 547. c
Menses Macedonici. P. xli. c. d
Metrodori varii. P. xxvi. a
Milites, validi et statura decori le-
gi soliti. 545. d
Mons Seleuci. 561. d
Mundi regionum inter Noe filios di-
visio varie apud scriptores refer-
tur. 490. d
Murus longus Anastasianus. 589. b

- N**
- Nacolia, urbs. 566. d.
 Naisus, urbs Illyriae. 560. d
 Nero, Antichristus. 529. b
 Nica, unde dicta seditio sub Justiniano. 598. d
 Nicomedia a Diocletiano instaurata. 551. d
 Ninus, urbs. 497. d
 Nisibis, urbs. 497. a
- O**
- Octavianus Aug. unde ex Octavio formatus. 526. b. c
 Olympiades Alexandrinae. P. vi. c
 Olympiades, quando putari desierint. P. xxxiii. c. Olympiades descriptae in Chronico. *ibid.* xxxiv. b
 Iphiteae. *ibid.* c
 Olympiades, seu lustra Juliana. P. xxxiii. a
 Olympiadum nomine denata lustra Juliana. P. xxxiii. c
 Olympici ludi, quando aboliti. P. xxxiii. c
 Ομάς, annorum collectio dicta. 489. a
 Orontes fluv. Draco et Oriens dictus. 498. d
- P**
- Panes civiles extracti. 612. d
 Panis Castrensis. 552. c
 Panodorus Aegyptius. P. xvii. b. e
 ejus aera. *ibid.*
 Παράλειπόμενοι. 501. b
 Parembole, Absarus. 496. b
 Paschale Metrodori. P. xxvi. a
 Paschales Tabulae apud Graecos et Latinos. P. xxviii. d. xxx. a. c. e
 reus Paschalibus appansae. P. xxix. a. b. c. d. xxx. a. b
 Paschalia a Photio laudata. P. xxv. e
 Paschalia recentiorum Graecorum. P. xxx. c. d
 Paschalia ab ipso mundi exordio coepta. P. xx. b
 Paschalia Anniani, Panodori, S. Maximi et Bedae. P. xxiii. b
 Paschalia. P. ix. d. horum conscribendorum methodus duplex. *ibid.* x. b
 De Paschate ortae controversiae sub Hieracle. P. xxv. a
 S. Pauli Martyrium. 570. d
 Pax Ecclesiarum. 568. c. d
- Persecutio Christ. sub Diocletiana. 552. c. 553. b
 Petrus Alexandrinus Episcopus, Martyr. P. v. c
 Pharus Alexandriae. 519. d. 520. a
 Philippi Imp. Christianismus. 546. d
 Physco cur Ptolemaeus II. Evergetes dictus. 516. a
 Pilati mors. 523. b
 Pons Danubii. 557. a
 Portus, urbs cujus Hippolytus Episcopus fuisse dicitur, quae? P. xvi. d
 Praefatio Auctoris de Paschate praefixa Chronico Paschali. P. xxxviii. c
 Praefationum usus et utilitas. P. i
 Praesantificationum liturgia. 611. b
 Παρισνοβίτες, utriusque factionis seditio. 594. a
 Primae et secundae Provinciae quae dictae. 494. d
 Procerum nomen quando inductum apud Romanos. 511. a. b. c
 Proditoribus an fides servanda. 584. b
 Programmata. 696. c. 601. a. b
 Prusias, urbs. 564. b
 Pylae Thraciae. 583. b
- R**
- Raderi Latina versio. P. xxxix. b
 Religionis Christianae antiquitas, quomodo a SS. Patribus probata. P. xi. d. xii. a
 Rex Persarum Rex Regum appellatus. 611. d
- S**
- Sacerdotes templorum feminae. 498. b
 Samaritae falsi Christiani. 593. a
 Samaritarum rebelliones. 586. c
 592. d
 Samuel, an Pontifex fuerit. 501. b
 Seditio Victoriarum sub Justiniano quot diebus duravit. 593. b
 Seditioes in Ciresibus coactae. 587. d. 591. c
 Selymbria. 566. c
 Seniores nonnisi a Praefectis Praetorio vel Urbi audiri poterant. 579. d. 580. a
 Senior an dictus Philippus Imperator. 545. b. d. 546. a
 Sepulera humilia tyrannorum. 597. d
 Serapis cultus in Portaensi et Ostiensi tractu. P. xvi. d
 Syone, urbs. 496. d. 497. a

Symmachi quatuor Coss.	595. d	Tribunal Circi.	596. a
Synagogae Judaeorum Antiochiae.		Turris Stratonis.	521. b
531. a		Tu vincas, acclamatio in Circensibus.	593. d
		Tyana, urbs.	601. c
T			
Tabulae Paschales.	P. vii. c	V	
Tarsus urbs, unde dicta.	498. c	Valentinianus III. ubi occisus.	578. a
Terrae motus varii Constantinopoli.		Valentinianus qui et Galata Valentis Imp. filius.	567. a
572. b. 573. a		Venetæ factioni favent alii, alii Prasinæ.	578. b
Terrae motus varii sub Justiniano.		Vespasianus statim post Neronem imperavit.	530. a
698. a		Vexilla in turribus erecta in signum domini.	565. d
Terrores, seu terraemotus.	573. a. b	Voces mixobarbarae Chronici. P. xl	
Theatrum Marcelli Romae.	520. d	c. d	
Theoderici Regis Italiae Consulatus.	584. a	Z	
Theodosii filii Mauricii Imp. nuptiae.	606. c	Zaba fluv.	614. c
Theodosius M. templa Gentilium evertit.	568. c	Zachariae tres.	510. b
Thracia Scythica.	575. b	Zacharias Patr. Hierosol.	610. d
Tiberii Thracis Imp. Caesarea dignitas.	603. b. Consulat. <i>ibid.</i>	Zeno Imp. dictus a Leone juniore.	582. b
604			
Torque quovis redimiti recens creati Augusti.	596. d	581. c. ejus fuga.	

I N D E X
 VERBORUM MIXOBARBARORUM
 CHRONICI PASCHALIS,
 QUAE ENUCLEANTUR IN GLOSSARIO MEDIAE ET INFIMAE
 GRAECITATIS NUPER EDITO.

<i>Άγειν ἰππικόν.</i>	309. b. 310. a. 329. b	<i>Άπλημεύειν.</i>	298. c. 318. a
<i>Άγοράζειν.</i>	320. b. 321. c	<i>Άπληκτον.</i>	399. b. d. 401. b. c
<i>Άγριανός.</i>	112. d	<i>Άποζωννύειν.</i>	322. b
<i>Άδελφάκαις.</i>	312. a	<i>Άποκονουροκαλατών.</i>	332. c
<i>Άδελφός.</i>	333. c. 402. b	<i>Άπόκρισις.</i>	317. d. 338. d. 386. b
<i>Άδίστρατος.</i>	400. a	398. a	
<i>Άίρεσις.</i>	296. c. etc.	<i>Άπονταρίων.</i>	335. b
<i>Άκοή.</i>	326. a	<i>Άπονύχιος.</i>	388. a
<i>Άκτα.</i>	336. b	<i>Άποστολείον.</i>	320. b
<i>Άληθιδίειν.</i>	332. c	<i>Άποστρατηλατών.</i>	331. d
<i>Άλογον.</i>	295. b. 392. c. 401. b	<i>Άποσώζειν.</i>	387. d
<i>Άμαρτία.</i>	336. b	<i>Άργολάοι.</i>	157. a
<i>Άμβων.</i>	319. c. 891. c. 898. a	<i>Άριθμός.</i>	269. b. 297. a
<i>Άμφίδυρον.</i>	294. c	<i>Άρκα.</i>	380. a
<i>Άμφιδάργησις.</i>	254. a	<i>Άρμα.</i>	329. b
<i>Άνάβαθμοι.</i>	254. a	<i>Άρμαστατίων.</i>	393. b
<i>Άναβάθρα.</i>	308. c	<i>Άρμενοθήλια.</i>	271. a
<i>Άνάσναφος.</i>	399. b	<i>Άρτοι πολιτικοί.</i>	379. a. b
<i>Άναστάσιμος.</i>	381. c	<i>Άρχιεπιστοπος.</i>	302. a
<i>Άναπαλάς.</i>	375. c	<i>Άρχων.</i>	302. a. 322. b
<i>Άναφορά.</i>	386. c	<i>Άσηκηΐτις.</i>	338. d. 399. d
<i>Άνηρ.</i>	202. d. etc.	<i>Άσπρός.</i>	312. b. 332. c. 338. c
<i>Άννανα.</i>	292. a	<i>Άσπροφορέιν.</i>	383. c
<i>Άντάργης.</i>	337. c	<i>Άσσαριον.</i>	117. c
<i>Άντιγραφούς.</i>	380. c	<i>Άσφαλλίζειν.</i>	388. c. 399. b
<i>Άντιπερσών.</i>	395. c. d. 396. b. 397. b	<i>Άταξία.</i>	294. d. 321. a. 329. d
<i>Άνω.</i>	23. b	<i>Άγούστα.</i>	312. d. 313. d. etc.
<i>Άνωματικός.</i>	313. a. 327. a	<i>Άγουστος.</i>	passim.
<i>Άνωτηθήναι.</i>	400. b	<i>Άόθεντιόσαι.</i>	335. d. 344. a
<i>Άπλωμα.</i>	294. c	<i>Άφιρωθήναι.</i>	309. a. d. 313. b

<i>Βάϊον.</i>	302. b	<i>Δομῶντικος.</i>	298. b. 331. c. 360. c
<i>Βάλλειν.</i>	339. c	<i>Δούξ.</i>	297. b. 327. a
<i>Βάνδον.</i>	383. c	<i>Δρογγάριος.</i>	400. a
<i>Βαρβαρικόν.</i>	267. a	<i>Δωδεκάκλυον.</i>	54. a
<i>Βασιλεια.</i>	154. a	<i>Δῶρον.</i>	385. d
<i>Βασίλειον.</i>	32. d. 46. d. 99. c. 170. a		
383. a		<i>Εγκαίνια.</i>	286. a. 294. b
<i>Βίλον.</i>	312. c	<i>Εγκαινίζειν.</i>	303. a. 314. a. 315. d
<i>Βεντός.</i>	112. b. 320. c	<i>Εγκρατηαί.</i>	260. b.
<i>Βερέδος.</i>	325. a	<i>Είδοι. passim.</i>	
<i>Βήλον.</i>	325. d	<i>Είκοσιετηρίς.</i>	282. c. 283. c
<i>Βίγκας.</i>	336. b. 339. c. 341. c	<i>Είρηνώρης.</i>	257. d
<i>Βικισνάλια.</i>	282. c	<i>Είς.</i>	322. a. 323. a
<i>Βίνδιξ.</i>	339. d	<i>Εκδοσις.</i>	344. a
<i>Βιοθανατοι.</i>	340. c	<i>Εκκλησία. passim.</i>	
<i>Βίσεξτος.</i>	383. c	<i>Εκπιράντων.</i>	337. b
<i>Βοκάλιος.</i>	86. a. b	<i>Εκφωνεῖν.</i>	322. d
<i>Βούδων.</i>	113. c. d	<i>Ελληνας.</i>	295. b. 322. b
<i>Βουδφιχάλιον.</i>	309. c	<i>Εμβολος. passim.</i>	
<i>Βουτιον.</i>	275. d. 276. a	<i>Ενέγγειν.</i>	327. c
<i>Βραχιάλιον.</i>	893. d	<i>Ενθρονίζειν.</i>	294. a. b
<i>Βρομάλια.</i>	114. a. b. d	<i>Εξάγραμμος.</i>	386. a
<i>Βρουτιδες.</i>	113. a	<i>Εξαρχος.</i>	386. b. 387. c
		<i>Εξίμετος.</i>	306. b. 320. d
<i>Γάδαρος.</i>	338. b	<i>Εξουβίτωρ.</i>	328. b. 329. b. 331. b
<i>Γεσθαλογία.</i>	23. c	339. c. 382. d	
<i>Γενέθλια.</i>	236. 2	<i>Εξμυσσούειν.</i>	816. a
<i>Γέννημα.</i>	392. c	<i>Εξπιδόν.</i>	314. d. 335. b
<i>Γονναριον.</i>	337. d	<i>Εξτήμιος.</i>	191. c
<i>Γράμμα.</i>	386. a	<i>Εξωμονίτης.</i>	303. d. 327. d
<i>Γυμνάσιον.</i>	266. c. 308. a	<i>Οι Εξωθων.</i>	23. b. 221. c
		<i>Επαίρειν.</i>	303. a. c. 319. b. 320. b
<i>Δαιμονάριος.</i>	383. b	<i>Επάνα.</i>	329. b. 337. d
<i>Δίσκοινα.</i>	308. b. 311. a. etc.	<i>Επάνα των χειροτονιών.</i>	381. a
<i>Δίχεσθαι.</i>	332. b. 336. a	<i>Επαρχος Πρωιτωρίων. passim.</i>	
<i>Δημιουργία.</i>	395. c	<i>Επινέμεις.</i>	334. c. 335. a. d. 374. a
<i>Δήμοι.</i>	329. b. 336. b	381. b. 383. d. 388. c. 395. c	
<i>Δημόσιον.</i>	254. c. 289. a. 306. c	<i>Επώλια.</i>	310. a
314. d. 315. d. 329. d. 335. c		<i>Επικοιήσαι.</i>	400. d. 401. b
<i>Δημάται.</i>	337. d. 340. b. 389. b	<i>Επίταγμα.</i>	282. c
<i>Δηγογύειν.</i>	285. b	<i>Επιφανέστατος.</i>	275. b. 306. d. 307
<i>Διαιραφαι.</i>	389. a	a. b. c. 309. a. 324. c. 329. b	
<i>Διαδέχεσθαι.</i>	186. c. d. 318. c. 325. c	<i>Εργαστηριακοί.</i>	389. b
335. b. 336. d. 337. a. 377. d		<i>Εξαγγελισμός.</i>	391. b
<i>Διάδοσις.</i>	390. d	<i>Εδφημαίεν.</i>	322. d. 384. a
<i>Διακοπή.</i>	323. a. 337. a	<i>Εχυν.</i>	395. a. 397. b. 401. d
<i>Διασώζειν.</i>	399. d. 400. a	<i>Εωθινά.</i>	298. d
<i>Διασώστης.</i>	400. a		
<i>Διάφαλμα.</i>	86. b	<i>Ζάβα.</i>	339. b
<i>Δικασταί.</i>	43. d	<i>Ζαβάτος.</i>	393. d
<i>Διοικητής.</i>	380. b		
<i>Διδόναι.</i>	326. a. 383. a	<i>Ηδικτων.</i>	345. c. 378. c
<i>Δικτάτωρ.</i>	169. a. 186. c. d		
<i>Δισκάριον.</i>	390. d	<i>Θανατικόν.</i>	385. d
<i>Δουξ.</i>	325. c	<i>Θιάτρον.</i>	312. d

530 INDEX VERBORUM MIXOBARBARORUM

Θεόκτωτος.	386. b	Κηραβία.	383. c
Θεοφάνια.	316. a	Κηρος.	285. b. 327. c
Θεοφάν. 310. a. 326. a. c. d. 327. a		Κιβάριον.	389. d
		Κιστίονα. 312. c. 321. a. 335. c	
		382. a	
Πλούστεριος.	380. c	Κληροσός.	384. b. 390. d
Ιαπεράτωρ.	192. b	Κληρος.	298. d. etc.
Ινδικίων. <i>pasim.</i>		Κογγιάριον.	117. c
Ινδικίων Πλιακή Σεληνιακή. 381. a		Κόδρα.	254. a
382. a. 385. c. d. 388. c		Κοιμηθῆναι.	296. a
Ινδικτος.	187. c	Κοινωνικόν.	390. d
Ιουνίωρ.	269. c. 374. d	Κοκκηρός.	286. b
Ιπικιών.	284. a. etc.	Κόμβενδον.	323. a
		Κόμηε.	322. a. 327. a
Καβαλλάριος. 382. c. 393. b. 397. a		Κόμης Δομειτίων.	298. b. 310. d
Καθαρός.	271. c	Κόμης Ξκουβριτόρων. 331. b. 380. a	
Καθιμεροσθαί.	802. d	384. b	
Κάδιμα. 329. b. c. 331. c. 338. a. c.		Κόμης Λαργιτιάνων. 308. d. 380. c	
339. b. d. etc.		Κόμης ὄφραριον.	391. c
Καθόν. 83. b. 188. a. b. c. 189. a		Κομμητιάριος. 394. c. 397. b	
191. a. 263. b		Κονάριον.	383. a
Καλανδαί. <i>pasim.</i>		Κορηόδιλος.	156. d
Καλείν.	114. a	Κορυφαίος.	392. b
Καλοποδίως.	402. b	Κουβιουλάριος. 231. a. 264. c. 298	
Καμίσιον.	394. d	a. 312. b. 330. d. 331. c. 336. b. c	
Καμπάγιον.	285. b	389. c. 382. b	
Κάρκος. 110. c. 319. a. 384. a		Κουβούλιον.	38. d. 312. c
Καμπτός. 112. a. 285. b. 321. d		Κουράτωρ. 379. b. 380. b. c. 383. a	
Καμάνιον.	394. a	Κουροκαλάτης.	382. c. 379. a
Κάνδηλα. 251. a. 295. c		Κοχλίλας.	304. a. 313. b
Κανδιδάτος. 269. b. d. 337. a. 338. d		Κοχλίον.	326. d. 339. b
340. a. 380. c		Κραββαταρία.	380. c
Κανονάρτης.	235. a	Κράζιον. 316. c. 318. d. 323. b. 336. c	
Κανών.	294. c	339. c. 391. b.	
Καπυτάλιον. 167. c. 117. c. 308		Κράτος.	764. 8
Κάραβος. 380. c. 382. d. 383. a		Κρήτωρ. 262. d. 322. 6. 389. a. 400. d	
394. b. 395. c. d		Κρίστωρ.	321. b. c. 336. d
Καρούχα. 308. d. 318. b		Κυίνκυννάλια.	308. b. 309. b
Καστίλιον. 303. b. 382. c. 401. a		Κυνήγιον.	265. c
Καστηρίσιος. 276. d. 384. b		Κυριακή.	329. c. 322. d
Κάστρον.	326. a	Κυριακόν.	283. a
Κατακράζιον.	391. b. c	Κάδιξ. 390. d. 335. d. 343. d	
Καταλιτιον.	395. c. d		
Καταρτία.	394. a	Λαβράτον.	325. c
Κατασκευασθῆναι.	150. 2	Λαιμομανήλιον.	307. a
Κατάστασις.	384. b	Λαμπρός.	397. a
Κατάστημα.	118. c	Λαός.	379. d
Κανηζέιν.	322. d	Λεόφανον. 298. b. 295. b. c. 340	
Κάλοσις. 398. c. 399. b. c. 401. c		b. c. 376. d. 381. a. 384. b. 397. d	
Κάλαροιά.	294. a	Λευτίσιον.	319. a
Κένωρ.	286. b	Λεπτοχαράκτηρος.	312. b
Κανυρίων.	258. a	Δήξιος. 371. c. 377. a. 380. b	
Κεράσιον.	379. c	Ληστοδιάκτης.	327. a
Κερκίσιον.	110. a. 319. b	Λιβέλλος.	310. c
Κεραλίς.	123. d. 129. c	Λιθεβόλοι. 329. b. 339. c	
Κηδέσιον.	382. b. 384. d	Λιμενάριον.	384. a

<i>Διηγήτων.</i>	43. a.	271. a	<i>Οἶκος.</i>	319. c.	320. b.	321. c.	322. d.
<i>Δικανούτων.</i>		324. a		325. d.	327. b.	340. c.	378. d.
<i>Διτανία.</i>		319. a		397. c			
<i>Διτή.</i>		384. a	<i>Οἰνάριον.</i>				396. b
<i>Δογοθέτης.</i>	379. b.	394. c	<i>Οἰνολίβανον.</i>				176. a
<i>Δόγος.</i>	313. a.	326. a	<i>Ονομα.</i>				391. c
<i>Δούκκα.</i>		340. b	<i>Οξυλάβη.</i>				45. c
<i>Δυχανφία.</i>		309. b	<i>Οπισθάγγωνα.</i>				322. c
<i>Μαγγανικά.</i>	290. a.	393. d.	396. d.				338. a
<i>Μάγγανον.</i>		290. c	<i>Ορίον.</i>	314. d.	329. d		
<i>Μάγιστρος.</i>	171. d.	313. a.	380. c				327. c
393. a.	397. d						395. d
<i>Μαγνίσιον.</i>		341. a	<i>Ορφανοτροφείον.</i>				332. d.
<i>Μάθημα.</i>		358. c	<i>Οτι.</i>				passim.
<i>Μακαρίτης.</i>	295. d.	297. b	<i>Ουϊκάριος.</i>				297. b
<i>Μανδάτον.</i>		113. b	<i>Οχλος.</i>				313. d.
<i>Μανιάκης.</i>		140. c	<i>Οφάριον.</i>				391. c
<i>Μανιάκιον.</i>		338. c	<i>Παιδίον.</i>				321. d
<i>Μαντίον.</i>		44. b	<i>Πακτύσαι.</i>				397
<i>Μακπάρης.</i>		333. b	<i>Πάκτον.</i>	334. a.	394. b.	396. a	
<i>Μάρτιος.</i>		264. c	<i>Παλίτιον.</i>		113. c.	117. b. etc.	
<i>Μαστρούιν.</i>	250. d.	252. a.	<i>Παλληκάριος.</i>				392. c. d
258. b.	266. a. c.	268. c.	<i>Πάλλιον.</i>				44. b
272. b.	297. c.	319. c	<i>Πανήγυρις.</i>				254. a
<i>Μαστύριον.</i>	270. b. d.	321. c.	<i>Πάπας.</i>				277. c.
<i>Μεγαλιότης.</i>		340. c	<i>Παπυλεών.</i>				268. d.
<i>Μέρος.</i>	112. b. c. d.	318. b.	<i>Παραγαυδίν.</i>				332. c
329. b.	336. c.	339. c.	<i>Παρασκευατής.</i>				337. c
389. c		380. b.	<i>Παραλιπούμεναι.</i>				154. b
<i>Μέση.</i>	320. d.	380. a.	<i>Παραμένειν.</i>				39. b.
<i>Μεσίανον.</i>		333. a	<i>Παρανύμφος.</i>				112. b
<i>Μεσοκωντησοτή.</i>		335. c	<i>Παρασυναγειν.</i>				313. b
<i>Μεταλαβείν.</i>		391. b	<i>Παράταξις.</i>				273. c
<i>Μηχανή.</i>		390. d	<i>Παρατραπέζιον.</i>				286. a.
<i>Μημοθεν.</i>		290. a	<i>Παραφαστίειν.</i>				298. c
<i>Μικρός.</i>		155. d	<i>Παρομία.</i>				274. b
<i>Μίλιον.</i>		155. c	<i>Πασχάλλας ἑορτή.</i>				279. d
<i>Μίσσα.</i>		401. a	<i>Πασχάλιον.</i>	171. d.	274. d.		377. c
<i>Μονάστειαι.</i>		338. b	<i>Πάνταρχος.</i>				381. d
<i>Μονή.</i>		335. b	<i>Πατριμικός.</i>				116. b
<i>Μόνον.</i>		294. c	<i>Πελουζίαι.</i>				172. b
<i>Μονόξυλον.</i>	394. b. c.	396. a. c. d.	<i>Πέλλα.</i>				112. b
<i>Μονόπορτον.</i>		339. d	<i>Πενάλιον.</i>				310. c
<i>Μουσαίον.</i>		316. d	<i>Πεντησοτή.</i>				381. b.
<i>Μάθος.</i>		380. d	<i>Περιοδύειν.</i>				286. d
<i>Νηστίαια.</i>		386. a	<i>Πετριχία.</i>				281. a
<i>Νίμα.</i>	336. b.	341. c	<i>Πέντην.</i>	46. a.	216. a.	220. a.	231. c
<i>Νοτάριος.</i>	335. b.	364. c	<i>Πλουμία.</i>				332. c
<i>Νούμερος.</i>		297. a	<i>Ποσειν.</i>	246. d.	295. c.	390. b.	399
<i>Νυκτεπάρχος.</i>		321. d	a. c.	401. c			
<i>Νάσαι.</i>		passim.	<i>Πολιεύσεσθαι.</i>				300. a.
<i>Ξυλουσφένται.</i>		307. d	<i>Πολιτικοὶ ἄνθρωποι.</i>				320. c
<i>Ξυλόπικρος.</i>		323. d	<i>Πομπήσια.</i>	46. b.	307. b.	325. d	389. a. b
			380. c				
			<i>Πόρτα.</i>	265. a.	318. b.	389. d.	393. c
				397. d.	394. a.	396. b	

532 INDEX VERBORUM MIXOBARBARORUM

<i>Πόρτικος.</i>	837. a	<i>Σανάτος.</i>	307. d. 337. a
<i>Ποτήριον.</i>	390. d	<i>Σενίωρ.</i>	269. b. c
<i>Πούλικιον.</i>	889. b	<i>Σημίσιον.</i>	289. c
<i>Πραίδα.</i>	247. b. c	<i>Σίγγον.</i>	338. c
<i>Πραιδεύειν.</i>	823. b. 389. d	<i>Σιγνόχοιστον.</i>	308. c
<i>Πραικλάσιος.</i>	330. d. 881. c	<i>Σιλεντιάριος.</i>	827. b. d
<i>Πραισεντεΐσιον.</i>	112. c	<i>Σιτομέτριον.</i>	287. a. 294. c
<i>Πραϊσεντον.</i>	112. c. 825. c	<i>Σιτωνιών.</i>	316. d
<i>Πραϊτώριον.</i>	837. b. etc.	<i>Σκάλα.</i>	308. b. 309. c
<i>Πρεσβεία.</i>	258. b. 392. a. 896. c	<i>Σκαφοκάραβος.</i>	394. b. c. 896. a
<i>Πρεσβύτερος.</i>	295. c	<i>Σκευοφυλάκιον.</i>	882. a. 385. d. 390. d
<i>Πρίμος.</i>	110. c	<i>Σκροφήλαξ.</i>	382. a
<i>Πρόγραμμα.</i>	345. a	<i>Σκηνώμα.</i>	286. d. 304. c. 306. b
<i>Προέχρεσθαι.</i>	274. d. 383. d	321. a. 322. a. 382. d. 383. a. b	
<i>Προηγαμμένα.</i>	385. d. 386. a	399. d	
<i>Πρόκισσος.</i>	234. a. 325. a. 376. d	<i>Σκούλα.</i>	396. b. 399. d
382. c. 384. a. b		<i>Σκρίνιον.</i>	337. c
<i>Πρόκουροςον.</i>	892. c	<i>Σορός.</i>	397. b. d
<i>Προμαχών.</i>	394. a	<i>Σουβαδισόβα.</i>	380. c
<i>Πρόσθος.</i>	687. a	<i>Σουδα.</i>	396. d
<i>Προσσημιλίον.</i>	818. c	<i>Σουδάτον.</i>	396. d
<i>Προσφώνησις.</i>	390. c	<i>Σκαθάριος.</i>	231. a. 298. a. 318. b
<i>Πρόσκιπον.</i>	401. d	336. c. 339. c. 340. b. 380. c	
<i>Προτίθεσθαι.</i>	343. d	391. c	
<i>Προτίκτωρ.</i>	337. a	<i>Σκαθίον.</i>	112. b
<i>Προθύπνιον.</i>	808. c	<i>Σκαΐσθαι.</i>	337. d
<i>Πρώτος συγκλήτου.</i>	323. a	<i>Σκαυροφάνεια.</i>	286. a
<i>Πτερόν.</i>	897. c	<i>Στηθάριον.</i>	111. b. 260. 7. 309. a
<i>Πτωματιζέιν.</i>	400. c	332. c	
<i>Πτωχοτρόφος.</i>	382. c	<i>Στήλη.</i>	110. b. c. 285. b. 338. c
<i>Πυργουάστειλος.</i>	893. a. 896. d	<i>Στιγάρων.</i>	882. c. 366. 31
		<i>Στίχος.</i>	390. d
<i>Ρεγαίον.</i>	208. d. 822. a	<i>Στρατηγίον.</i>	265. d
<i>Ρεφερονδάριος.</i>	297. d	<i>Στρατηλάτης.</i>	298. b. 817. a. 825. c
<i>Ρηγία.</i>	284. c	837. a. 379. b	
<i>Ρήξ.</i>	44. b. 286. b. 827. b. c. d	<i>Στρατηλασία.</i>	825. c
333. b		<i>Στρατόπεδον.</i>	257. a
<i>Ρικίδιον.</i>	890. d	<i>Στυλίτης.</i>	321. b
<i>Ρόγα.</i>	886. a	<i>Συγγίλιον.</i>	395. d
<i>Ρογύειν.</i>	831. c. 839. c	<i>Συγκύλλος.</i>	387. d. 394. d
<i>Ρουσαίος.</i>	44. b. 112. b. 117. a	<i>Συγκλητικῆ.</i>	327. b
832. d		<i>Συγκλητικός.</i>	186. d. etc.
<i>Ρωμαίος.</i>	229. d	<i>Συναξίς.</i>	292. a. 321. a. 392. b
<i>Ρωμανία.</i>	330. b. 837. b.	<i>Συνάγασθαι.</i>	323. c
		<i>Συνδοιάζειν.</i>	26. b
<i>Σάγιον.</i>	894. d	<i>Συντελεστής.</i>	107. d. 282. c
<i>Σαγίτα.</i>	818. a. 834. c	<i>Συντόμια.</i>	263. a
<i>Σαυλλάριος.</i>	881. a. 883. a	<i>Συρνήδιον.</i>	302. a. b. 339. d
<i>Σάυρα.</i>	308. d. 334. b	<i>Σχήμα.</i>	246. b. 310. c
<i>Σάλιγγξ.</i>	823. c	<i>Σχολάριος.</i>	269. b. d. 337. a. 339. d
<i>Σαμαριτζέιν.</i>	836. a	<i>Σχολαστικός.</i>	880. c. 382. c
<i>Σάνδαλις.</i>	895. c	<i>Σχολή.</i>	369. b. d. 391. c
<i>Σαράβαρα.</i>	182. c. 184. d		
<i>Σγαδάριος.</i>	Vide Γάδαρος.	<i>Τάβλη.</i>	9. d
<i>Σαλλάριος.</i>	400. a	<i>Ταβλίον.</i>	117. a. b
<i>Σεμνοφορέϊν.</i>	897. a	<i>Ταβουλάριος.</i>	401. d

<i>Τάγμα.</i>	299. a	<i>Φανερός.</i>	339. c. 340. d
<i>Ταγή.</i>	138. b. 254. a	<i>Φαντασία.</i>	293. c
<i>Τακτικός.</i>	140. d	<i>Φαμίλια.</i>	394. b
<i>Ταξιαρχ.</i>	383. b	<i>Φήγγος.</i>	226. a
<i>Ταύλιν.</i>	332. c	<i>Φίβλα.</i>	44. b
<i>Τελειωθήναι.</i>	258. a. 259. c. 261. c	<i>Φιλανθρωπία.</i>	324. a. 335. d
276. a. 277. b. c. 306. b		<i>Φιλικά.</i>	114. c
<i>Τελίσματα.</i>	250. b	<i>Φόλις.</i>	321. b. 391. d
<i>Τελετή.</i>	39. b	<i>Φορσία.</i>	43. d. 44. a. 117. b
<i>Τετράνυμφον.</i>	254. a	<i>Φόρος.</i>	109. d. 284. b. 305. d. 313. b
<i>Τετρακλατεία.</i>	254. c	329. c. 338. a. 380. b	
<i>Τετράκυλον.</i>	318. d. 382. a	<i>Φραγγίλιον.</i>	389. c
<i>Τζάγγια.</i>	332. d	<i>Φρονέ λιμένος.</i>	382. c
<i>Τόγα.</i>	310. c	<i>Φυλακή.</i>	294. c
<i>Τοποτηρητής, Ποιῶν τῶν τόπων.</i>		<i>Φωνή.</i>	321. b
336. c. d		<i>Φωσάτον.</i>	396. a. 400. d
<i>Τρακταίξιν.</i>	339. c	<i>Φωστήρας.</i>	338. d
<i>Τριάπεζα ἀγία.</i>	389. d. 390. d. 685	<i>Φῶτα ἅγια.</i>	206. c
25		<i>Φωτίζεσθ.</i>	322. d. 332. c
<i>Τριακονταετηρίς.</i>	286. a	<i>Φωτιστήριον.</i>	325. d
<i>Τριβουνάλιον.</i>	291. a. 304. c. 307. c		
<i>Τριβούνος.</i>	297. a. 818. b	<i>Χαγάνος.</i>	393. etc.
<i>Τρικογχος.</i>	817. b	<i>Χαρτουλάριος.</i>	384. b
<i>Τρικαμαρον.</i>	254. a	<i>Χρηματίζεσθ.</i>	187. a. c. 220. d. 285. a
<i>Τρολιθός.</i>	803. d	328. d. 331. b	
<i>Τρισυμβιβαστορία.</i>	186. c. 191. d	<i>Χρηματισμός.</i>	328. d
<i>Τρισυμβιβαστῶρ.</i>	186. c	<i>Χρησις.</i>	89. c. 90. a. b. 148. a. b
<i>Τρισάγιον.</i>	384. a	149. a. 150. c. 152. a. c. 155. a	
<i>Τριστάτης.</i>	107. b	156. b. 234. b	
<i>Τροπάριον.</i>	390. d	<i>Χριστιανίζεσθ.</i>	237. b
<i>Τροπαδήσιος.</i>	318. d. 339. d	<i>Χριστιανισμός.</i>	336. a. 344. d
<i>Τυμπανίζεσθ.</i>	148. a	<i>Χρόνος.</i>	232. a. b. c. 318. b. 331. c. d
		<i>Χωρισμός.</i>	39. a. 113. d. 114. a
<i>Τδροπέσθαι.</i>	335. c	<i>Χωρίον.</i>	323. b. 370. d. 371. a
<i>Τφωσις.</i>	385. b		
<i>Τκατάριον.</i>	381. d	<i>Ψογή.</i>	247. a. 379. d
<i>Τκαταίσις διδόναι.</i>	277. d	<i>Ψάμιον.</i>	390. c. d
<i>Τκομνηστικόν.</i>	399. d. 401. a. c		
402. a			

A P P E N D I X.

Recepi in hanc Appendicem primum Clintoni de fastis Chronici consularibus usque ad annum XVI. Tiberii disputationem (Fast. Hellen. vol. II. p. IV—IX.), quam inter *Selecta ad illustrationem Chronici Paschalis* retulisses, si quo tempore illa imprimebantur liber huc perlatus fuisset; tum annotationes ab Ducangio ad margines Chronici positas, quae fere locorum S. Scripturae comparatione constant; denique animadversiones Raderi cum supplemento mearum.

The Alexandrine Chronicle has a list of consuls differing in many respects from other lists.

The first consuls are placed in this Chronicle ¹⁾ at Ol. 85. 1. *πέ Ὀλυμπιάς. ἀπὸ τούτου τοῦ χρόνου ἤρξαντο οἱ Ῥωμαῖοι ὑπάτοι χρηματίζειν καὶ διοικεῖν τὰ Ῥωμαϊκὰ πράγματα ἐπὶ ἑτῆ τῷδ', τοῦτ' ἔστιν ἕως δευτέρου ἔτους καὶ αὐτοῦ ἐπι' Ὀλυμπιάδος, ὑπατείας Δεκίου καὶ Πλάγκου, ἧγον καὶ ἐπὶ τῷ α' ἔτος Γαίου Ἰουλίου καὶ ἔκτου Κλεοπάτρου. ὀνομασία τῶν ἐν Ῥώμῃ ὑπάτων. λα' [31st Artaxerxes Longimanus]. ὑπατεία Βρούτου καὶ Κολλατίνου.* which is placed in Ol. 85. 1. This author fixes the first Olympiad nearly at its true date, B. C. 776, and the foundation of Rome at Ol. 7. 4. five years below the date of Varro ²⁾: so that in the date assigned to the first consuls there is a metachronism of about 65 years.

1) Apud Scalig. p. 248. [ed. Bonn. p. 308. 8.]

2) He places the first Olympiad in the 51st of Uzriah: p. 238. [ed. Bonn. p. 193. 15.] *να' ἔτι — ἡ πρώτη Ὀλυμπιάς ἤρθη κατὰ τοὺς Ἑλλησι, ἧτις ἐστὶ τετρατηγίς. — τὴν πρώτην Ὀλυμπιάδα ὁ Ἀφροκανὸς κατὰ Ἰωαθάμ Ἑβραίων τοῦ Ἰούδα βασιλέα συνέταξε. καὶ ὁ ἡμέτερος δὲ κανὼν κατὰ τὸν αὐτὸν κατέστησε. γράφει δὲ ὁ Ἀφροκανὸς ὡς πρὸς λέξιν. „Αισχύλος ὁ Ἀγαμέστορος ἤρξεν Ἀθηναίων διὰ βίον ἑτῆ κγ'. ἐφ' οὗ Ἰωαθάμ ἔβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλήμ.“ καὶ ὁ ἡμέτερος δὲ κανὼν ἐπὶ τῆς πρώτης Ὀλυμπιάδος τὸν Ἰωαθάμ βασιλέα Ἰούδα συνέληψε. According to this computation, Ol. 1. 3. = 1st Jotham; and the 16th of Jotham is in A. M. 4749; μετὰ*

The consuls *Laevinus* and *Coruncanius*, who entered upon their consulship in the spring of B. C. 280, are placed by this Chronicle in Ol. 124. 4. which nearly agrees with their true position ¹). But, in the following period, by the omission of four pairs of consuls ²), the consuls are thrown back above their actual date in the following manner.

Ol. 124. 4. [125. 1.] *Laevinus* and *Coruncanius*.

* B. C. 270. *Genucius* and *Cornelius* omitted.

127. 2. [127. 4.] *Gallus* and *Pictor*.

129. 3. [150. 1.] *Scipio* and *Dulius*.

* B. C. 237. *Caudinus* and *Flaccus* om. ³)

Οἷαν ἰθαλλευσεν — *Ἰουθάμ* υἱὸς αὐτοῦ ἔτη ιε'. ἡμοῦ θρημθ'. Therefore the 1st Jotham and Ol. 1. 3. would fall in A. M. 4734. and the 51st Uziah and Ol. 1. 1. in A. M. 4732. The nativity of Christ is placed p. 268. [ed. Bonn. p. 194. 2.] ἐπὶ τῶν ὑπᾶτων *Λαετιῶν καὶ Πίσανος* ἔτους ρβ' γενέσθωσ ἡμέμων. But 5507 — 4732 = 775. The dates therefore are consistent. His date for the foundation of Rome is given p. 239. [ed. Bonn. p. 204. 2.] τῷ τεταράτω ἔτει ἰθδδύμης ἀλφμπιάδος — *Ῥώμος καὶ Ῥήμος* κτίζουσι τὴν *Ῥώμην*. The date of Varro coincides with Ol. 6. 3., and of the Marbles with Ol. 6. 4. From another notice of this author, p. 280. [ed. Bonn. p. 529. 11.] B. C. 751. results as his era for the foundation of Rome: Olymp. 277. 3. ἔτους τὰ τῆς εἰς οὐρανοὺς ἀναλήψεως τοῦ Κυρίου, καὶ κ' τῆς ἐκενοῦ βασιλείας *Κωνσταντίνου* — πόλιν πόλιν

κτίσας Κωνσ. κτίλημσ πρὸ πάντε ἰδῶν *Μαίαν* — τῇ ια' Ἰου-
κτίλιε

τρημθίου μηνός. — εἰς τὴν ἀπὸ κτίσεως Ῥώμης ἔως οὗ *K.* ἀνεκαινέθη ἔτη ρα'. Constantinople was dedicated May 11. A. D. 330. U. C. Varr. 1083. But 1080 — 329 = B. C. 751. Africanus, according to Synoellus, placed the first Olympiad at the first year of Ahaz. It might therefore have commenced in the last year of Jotham. If the author of the Chronicle intended to express that Africanus placed it in the beginning of Jotham's reign, he probably gave an erroneous representation. [It appears from the Armenian copy of Eusebius p. 319. that the author of the Chronicle transcribed this passage [ἢ πρῶτη ἀλφμπιάς κ. τ. λ.] from Eusebius himself: who therefore gave this erroneous representation of the Chronology of Africanus. ὁ ἡμέτερος κανὼν accordingly means the canon of Eusebius. See Scaliger prolegom. p. 6. 7. *Addit.* p. 567.]

- 1) Their consulship in reality perhaps coincided with Ol. 124: † the end of the former year and the beginning of the latter.
- 2) In reality, † years omitted: but, as one year is interpolated, this leaves an actual deficiency of four consulships.
- 3) The three years,

Γράκιον καὶ Φάλακρος,
Καυδίον καὶ Οἰάκιον
Καυδίον καὶ Οἰάκιον

became

Γράκιον καὶ Οἰάκιον,
Κλαυδίον καὶ Οἰάκιον.

- Ol. 135. 3. [136. 2.] *Torquatus* and *Bulbus*.
 * B. C. 174. *Albinus* and *Scaevola* om. ¹⁾
 158. 3. [159. 3.] *Metellus* and *Maximus*.
 * B. C. 141. *Servilius* and *Pompeius* om.
 158. 4. [160. 1.] *Scipio* (*Caepio*) and *Laelius*.
 after *Vatia* and *Pulcher* B. C. 79. he interpolates
Κλαυδίου καὶ Σεργιλίου.
 174. 3. [175. 3.] *Lepidus* and *Catalus*.
 * B. C. 75. *Octavius* and *Cotta* om. ²⁾
 175. 2. [176. 3.] *Lucullus* and (*Aurelius*).
 182. 1. [183. 2.] *Calenus* and *Vatinius*.
 183. 1. [184. 2.] *Pansa* and *Hirtius*.
 184. 1. [185. 2.] *Censorinus* and *Sabinus*, omitted by
 the transcriber.
 184. 3. [185. 4.] *Agrippa* and *Gallus*; 1st of *Augustus*.

The consulships by these omissions are gradually carried back till they are placed in the fifth year before their true date. Sometimes the facts recorded in the Chronicle remain fixed to their Olympic year, while the consuls have fallen back; and thus the transactions are disjoined from the consuls to which they belong, to the great confusion of history. The reign and death of *Caesar* are thus described ³⁾:

ργή ὀλυμπιάς.

ε'. [5th Cleopatra] ὑπ. Πάνσα καὶ Ἰστίου.

Γάιος Ἰούλιος Καίσαρ πρῶτος Ῥωμαίων ἡγήθη μονάρχης.
 τὰ Ῥωμαϊκὰ πράγματα ἐδιοικήθη ὑπὸ Βρούτου καὶ
 Κολλατίνου καὶ τῶν μετ' αὐτοὺς ὑπᾶτων ἐπὶ ἕτη τῆγ', ἦγον
 τοῦ παρόντος πέμπτου ἔτους Κλοπατρίας, καὶ ἐπὶ τὸ πρῶ-
 τον ἔτος Γαίου Ἰουλίου Καίσαρος καὶ τῶν προκειμένων
 ὑπᾶτων.

ργὸ ὀλυμπιάς.

θ'. [9th Cleopatra] 4th year of *Caesar*. [the consuls are
 wanting.]

ι'. [10th Cleop.] ὑπ. Πούλχρου καὶ Φλάκου, 5th year of *Caesar*,
 Γάιος Ἰούλιος Καίσαρ ἐν Ῥώμῃ ἐσφαγή.

1) Perhaps *Albinus* καὶ *Scaevola* were omitted because *Scaevola* preceded [B. C. 175.], and *Albinus* followed [B. C. 173.]

2) On account of *Cotta* following [B. C. 74.] and *Octavius* preceding [B. C. 76.],

Ὀκταβίου καὶ Κορηλιῶος,

Ὀκταβίου καὶ Κούττου,

Δουνούλλου καὶ Κούττου,

became

Ὀκταβίου καὶ Κορηλιῶος,

Δουνούλλου καὶ Μικουῦττου.

3) P. 260. [ed. Benn. p. 353. 14.]

A *metachronism* of five years in these events, as compared with the consulships to which they are referred.

With the exception of these omissions, (producing these consequences,) the list of consuls in the Chronicle, from B. C. 280. to the reign of *Augustus*, corresponds with the list obtained from the other testimonies; with only such variations as might arise, for the most part, from a transcriber in expressing Roman names in Greek characters.

From the consulship of *Agrippa* and *Gallus*, the list of consuls in the Chronicle varies so much from the true list, that a view of both is necessary to be given. The following columns exhibit the true list of consuls and the list of the Alexandrine Chronicle. That list begins, as we have seen, five years too high: which produces a *metachronism* of five years in assigning the first year of *Augustus* ¹).

-
- 1) The Chronicle ascribes to *Caesar* five years, and to *Augustus* 56; computing the reign of *Augustus* from the death of *Caesar*. The two reigns therefore are $5 + 56 = 61$ years. But these 61 years, being made to begin at the consulship of *Hirtius* and *Pansa* B. C. 43, instead of *Caesar* and *Isauricus* B. C. 48, are compared throughout with the wrong consuls.

B. C.	Ol.	Aug.	CHRON. ALEX.
87.	185. 4.	1.	<i>Agrippa and Gallus.</i>
86.	186. 1.	2.	<i>Poplicola and Nerva.</i>
85.	2.	3.	<i>Cornificius and Pompeius.</i>
84.	3.	4.	<i>Antonius and Libo.</i>
83.	4.	5.	<i>Octavianus Augustus and Cicero.</i>
82.	187. 1.	6.	<i>Octav. Aug. II. and Corvilius.</i>
81.	2.	7.	<i>Octav. Aug. III. and Crassus.</i>
80.	3.	8.	* <i>Octav. Aug. IV. and Crassus II.</i>
29.	4.	9.	<i>Ahenobarbus and Sosius.</i>
28.	188. 1.	10.	<i>Octav. Aug. V. and Apuleius.</i>
27.	2.	11.	<i>Octav. Aug. VI. and Agrippa.</i>
26.	3.	12.	<i>Octav. Aug. VII. and Agrippa II.</i>
25.	4.	13.	<i>Octav. Aug. VIII. and Taurus.</i>
24.	189. 1.	14.	<i>Octav. Aug. IX. and Silanus.</i>
23.	2.	15.	<i>Caesar X. and Flaccus.</i>
22.	3.	16.	<i>Caesar XI. and Murena.</i>
21.	4.	17.	<i>Marcellus and Arruntius.</i>
20.	190. 1.	18.	* 1) <i>Kētioc and Tiberius.</i>
19.	2.	19.	<i>Lollius and Lepidus.</i>
18.	3.	20.	<i>Apuleius and Nerva.</i>
17.	4.	21.	<i>Suturnius and Lucretius.</i>

1) *Klitov Chron. Pasch.*

B. C.		CHRON. ALEX.	
191. 1.	16.	189. 4.	<i>Lentulus and Lentulus.</i>
191. 2.	15.	190. 1.	* <i>Lentulus II. and Cornelius.</i>
3.	14.	2.	<i>Φοφελσιος (Furrinus) and Sitanus.</i>
4.	13.	3.	<i>Domitius and Ahenobarbus.</i>
192. 1.	12.	4.	<i>Libo and Piso.</i>
2.	11.	191. 1.	<i>Crassus and Lentulus.</i>
3.	10.	2.	<i>Nero and Varus.</i>
4.	9.	3.	<i>Messalla and Quirinus.</i>
193. 1.	8.	4.	* <i>Rubellius and Saturninus.</i>
2.	7.	192. 1.	<i>Marinus and Tubero.</i>
3.	6.	2.	<i>Africanus and Maximus II.</i>
4.	5.	3.	<i>Drusus and Crispinus.</i>
194. 1.	4.	4.	<i>Censorius and Gallus.</i>
2.	3.	193. 1.	<i>Nero II. and ¹⁾ Scipio II.</i>
3.	2.	2.	<i>Balbus and Veter.</i>
4.	1.	3.	<i>Octavianus XIII. and Sulla.</i>
195. 1.	A.D. 1.	4.	<i>Sabinus and Rufinus (Rufus).</i>
2.	2.	194. 1.	<i>Octav. Aug. XIV. and Sybannus.</i>
3.	3.	2.	<i>Lentulus and Pto.</i>
4.	4.	3.	<i>P. Caesar and Paulus.</i>
		4.	
		5.	
		41.	

1) Omitted in the Chronicle. 2) Ibid. 3) *Πίνακες Chron. Pasch.*

A. D.	Ol.	CHRON. ALEX.	Aug.
5.	196. 1.	<i>Magnus and Valerius.</i>	42.
6.	2.	<i>Lepidus and Ascanius.</i>	43.
7.	3.	<i>Creticus and Nerva.</i>	44.
8.	4.	<i>Camillus and Nanius.</i>	45.
9.	197. 1.	<i>Sabinus and Camerinus.</i>	46.
10.	2.	<i>Dolabella and Silanus.</i>	47.
11.	3.	<i>Lepidus and Taurus.</i>	48.
12.	4.	<i>Germanicus and Capito.</i>	49.
13.	198. 1.	<i>Silius and Plancus.</i>	50.
14.	2.	<i>Sec. Pompeius and Ser. Apuleius.</i>	51.
15.	3.	<i>Drusus and Flaccus.</i>	52.
16.	4.	<i>Taurus and Labo.</i>	53.
17.	199. 1.	<i>Rufus and Flaccus.</i>	54.
18.	2.	<i>Tiberius III. and Germanicus II.</i>	55.
19.	3.	<i>Silanus and Norbanus.</i>	56.
20.	4.	<i>Messalla and Cottia.</i>	Tib. 1.
21.	200. 1.	<i>Tiberius and Drusus.</i>	2.
22.	2.	<i>Agrippa and Galba.</i>	3.
23.	3.	<i>Pollio and Veler.</i>	4.
24.	4.	<i>Cethegus and Varro.</i>	5.
		<i>Vincius and Varus.</i>	
		<i>Lamia and Servilius.</i>	
		<i>Magnus and Valerius.</i>	
		<i>Lepidus and Plancus.</i>	
		<i>Tiberius Caesar and Capito.</i>	
		<i>Creticus and Nerva.</i>	
		<i>Camillus and Quintilianus.</i>	
		<i>Camerinus and Sabinus.</i>	
		<i>Dolabella and Silanus.</i>	
		<i>Lepidus and Taurus.</i>	
		* <i>Tiberius Caesar II. and Scipio.</i>	
		1) <i>Flaccus and Silanus.</i>	
		<i>Sextus and Serius.</i>	
		* <i>Pompeius and Apuleius.</i>	
		<i>Brutus (Drusus) and Flaccus II.</i>	
		<i>Taurus and Labo.</i>	
		<i>Crassus (Flaccus) and Rufus.</i>	
		2) <i>Tiberius IV. and Rufus (Drusus) II.</i>	
		<i>Messala and Gratus.</i>	
		<i>Tiberius Caesar IV. and Drusus.</i>	

1) ΘΑΛΚΟΤ ΚΑΙ ΣΙΑΝΟΤ; perhaps a corruption for ΠΑΛΤΚΟΤ ΚΑΙ ΣΙΑΙΟΤ.
 2) Τίβερ. IV.] sic Scal. Τίβερ. III. Chron. Pasch.

OL.	A. D.	OL.	Tib.	CHRON. ALEX.
201. 1.	25.	199. 4.	6.	1)
2.	26.	200. 1.	7.	<i>Agrippa and Galba.</i>
3.	27.	2.	8.	<i>Pellio and Veler.</i>
4.	28.	3.	9.	<i>Cethegus and Varus (Varro).</i>
202. 1.	29.	4.	10.	<i>Agrippa II. and Lentulus.</i>
2.	30.	201. 1.	11.	<i>Getulicus and Sabinus.</i>
		2.	12.	<i>Crasus and Piso.</i>
		3.	13.	<i>Silanus and Nerva.</i>
		4.	14.	<i>Geminus and Geminus.</i>
		202. 1.	15.	* <i>Rufus and Rubellianus.</i>
		2.	16.	<i>Viniccius and Longinus.</i>

Lentulus and Agrippa.
Sabinus and Gaetulicus.
Piso and Crasus.
Silanus and Nerva.
Rubell. Geminus and Fusius Geminus.
Viniccius and Longinus.

1) Perhaps *Silanus* and *Nerobius* were here omitted by the transcriber. In Chron. Pasch. p. 206. D. they are omitted at OL. 199. 2. The editor observes p. 523. *Hic epponi debuit nota defectus, non vero, ut in ed. Scelig., post annum Tib. IV. et Drusi.*

The deficiency of five years in the preceding period is here compensated by the interpolation of five consulships ¹). Four years are restored to the reign of *Augustus* by four interpolations; and the *metachronism*, which was five years in the first year of his reign, in the 56th is seduced to one. *Taurus* and *Libo*, the second consuls of *Tiberius*, are in the Chronicle the first. Another interpolated year brings back the 16th of *Tiberius* to its true place; and *Vinicius* and *Longinus*, his 16th consuls, are also the 16th in the Chronicle. When these interpolations are struck out, the two lists will nearly correspond, except in a very few instances, where the Chronicle has transposed the consuls. In the strange error of dividing the two *Serti* and the two *Gemini* each into two years, the author concurs with *Epiphanius*, who has done the same thing ²).

-
- 1) In reality seven pairs of consuls are interpolated, which are marked thus *; but, as two are omitted, the overplus is thus reduced to five years.
- 2) *Epiphanius* in part agrees with the list of the Chronicle in the thirty pairs of consuls from B. C. 2. U. C. 752. to A. D. 28. U. C. 781. Although he is more free from error than the Chronicle. Having given those thirty consulships down to *Silanus* and *Nerva* inclusive, *Epiphanius* proceeds thus: p. 446. Β. ἑκαταία τῶν δύο Γαμησῶν, εἰτα ἕλλη ἑκαταία Πούφου καὶ Πουβελλίανου. Then followed μετὰ τὴν ἑκαταίαν Πούφου καὶ Πουβελλίανου ἢ Οὐίνου κλειο καλουμένη καὶ Λογγίνου Κασίου. p. 448. Β. τὰς δύο ἑκαταίας τῶν τε δύο Γαμησῶν καὶ τὴν Πούφου καὶ Πουβελλίανου.
-

<i>Pag. ed.</i>	<i>Bonn.</i>	10. 18.	Falsa sunt ista.
<i>Pag.</i>		10. 22.	Falso. Vid. Petav. lib. XII. de Doctrin. temp. cap. 19.
<i>Pag.</i>		13. 5.	ἐν αἰ.
<i>Pag.</i>		17. 15.	S. Epiphan. haer. 69. n. 11. haer. 30. n. 9.
<i>Pag.</i>		26. 1.	Vide S. Maximi comput. part. 1. cap. 30. et Isaac. Argyr. cap. 2.
<i>Pag.</i>		26. 13.	ξ] Haec videntur mendosa.
<i>Pag.</i>		31. 6.	Ita Theophilus apud Bedsm de natura rerum cap. 61.
<i>Pag.</i>		34. 2.	Coloss. 2. 14.
<i>Pag.</i>		41. 2.	Gen. 6.
<i>Pag.</i>		41. 13.	Jos. 19.
<i>Pag.</i>		92. 2.	Psal. 109.
<i>Pag.</i>		92. 4.	Hebr. 7.
<i>Pag.</i>		98. 5.	Gen. 21. 1.
<i>Pag.</i>		104. 13.	Gen. 27. 29.
<i>Pag.</i>		107. 1.	Gen. 27. 15.
<i>Pag.</i>		109. 7.	Gen. 29. 38.
<i>Pag.</i>		109. 9.	Gen. 30. 18.
<i>Pag.</i>		109. 11.	Gen. 30. 20.
<i>Pag.</i>		110. 2.	Gen. 33. 18.
<i>Pag.</i>		110. 8.	Gen. 49. 8.
<i>Pag.</i>		110. 17.	Gen. 37. etc.
<i>Pag.</i>		114. 29.	Exod. 1.
<i>Pag.</i>		115. 1.	Gen. 6. 16.
<i>Pag.</i>		115. 11.	Exod. 6. 20.
<i>Pag.</i>		115. 14.	Exod. 2. 10.
<i>Pag.</i>		116. 9.	Exod. 15.
<i>Pag.</i>		118. 1.	Exod. 15. 12.
<i>Pag.</i>		118. 13.	Exod. 24. 9.
<i>Pag.</i>		127. 6.	Exod. 5. 1.
<i>Pag.</i>		141. 6.	Gen. 41. 45.
<i>Pag.</i>		141. 9.	Dent. 18. 18.
<i>Pag.</i>		141. 15.	Exod. 29.
<i>Pag.</i>		141. 19.	Num. 20.

<i>Pag. ed. Bonn.</i> 143.	2.	Act. 3. 22.	Recogn. Clem. lib. 1. c. 36.
<i>Pag.</i> 143.	18.	Josue 1.	
<i>Pag.</i> 143.	20.	Num. 20.	
<i>Pag.</i> 144.	2.	Josue 4. 19.	
<i>Pag.</i> 144.	6.	Jos. 10.	
<i>Pag.</i> 144.	10.	Jos. 2. 11.	
<i>Pag.</i> 144.	14.	Jud. 3.	
<i>Pag.</i> 145.	11.	Jud. 3.	
<i>Pag.</i> 145.	15.	Jud. 3.	
<i>Pag.</i> 146.	6.	Jud. 4.	
<i>Pag.</i> 146.	19.	Jud. 4.	
<i>Pag.</i> 148.	3.	Jud. 7. 8.	
<i>Pag.</i> 148.	9.	Jud. 6. 7. 8.	
<i>Pag.</i> 149.	3.	Jud. 8.	
<i>Pag.</i> 149.	8.	Jud. 9.	
<i>Pag.</i> 149.	12.	Jud. 9.	
<i>Pag.</i> 149.	15.	Jud. 10.	
<i>Pag.</i> 150.	1.	Jud. 10.	
<i>Pag.</i> 150.	5.	Jud. 10.	
<i>Pag.</i> 150.	10.	Jud. 10.	
<i>Pag.</i> 150.	16.	Jud. 10.	
<i>Pag.</i> 151.	2.	Jud. 10.	
<i>Pag.</i> 151.	15.	Jud. 12.	
<i>Pag.</i> 151.	15.	Jud. 12.	
<i>Pag.</i> 151.	19.	Jud. 12.	
<i>Pag.</i> 152.	5.	Jud. 13.	
<i>Pag.</i> 152.	21.	Jud. 13. 14. 15. 16.	
<i>Pag.</i> 154.	8.	1. Reg. 2.	
<i>Pag.</i> 155.	3.	Sam. 2.	
<i>Pag.</i> 155.	6.	1. Reg. 7.	
<i>Pag.</i> 155.	14.	1. Reg. 12. 5.	
<i>Pag.</i> 155.	17.	1. Reg. 8. 9. 10.	
<i>Pag.</i> 156.	10.	1. Reg. 22.	
<i>Pag.</i> 156.	12.	1. Reg. 16.	
<i>Pag.</i> 156.	14.	2. Reg. 1.	
<i>Pag.</i> 156.	20.	1. Paralip. 11. 5.	
<i>Pag.</i> 157.	6.	1. Reg. 2.	
<i>Pag.</i> 157.	10.	2. Reg. 2. 1. Paralip. 13. 9.	
<i>Pag.</i> 157.	14.	1. Reg. 22.	
<i>Pag.</i> 157.	16.	3. Reg. 1.	
<i>Pag.</i> 158.	1.	2. Reg. 18.	
<i>Pag.</i> 158.	6.	Deuter. 21. 23.	
<i>Pag.</i> 160.	15.	1. Paralip. 15.	
<i>Pag.</i> 165.	12.	Psal. 109. 4.	
<i>Pag.</i> 169.	6.	3. Reg. 1. 27.	
<i>Pag.</i> 169.	9.	3. Reg. 9. 17. 2. Paralip. 8. 3. 4. etc.	

Pag. ed. Bonn. 169. 15. 3. Reg. 11. 7.
Pag. 170. 3. 2. Reg. 11.
Pag. 170. 7. 3. Reg. 11. 4.
Pag. 170. 16. 3. Reg. 12.
Pag. 171. 6. 3. Reg. 11. 3.
Pag. 171. 13. 3. Reg. 22. 28.
Pag. 172. 20. 3. Reg. 14. 10.
Pag. 173. 12. 3. Reg. 7. 3. Reg. 14.
Pag. 173. 19. 3. Reg. 13. 11. 15. 16.
Pag. 174. 6. 3. Reg. 15. 25.
Pag. 174. 9. 8. Reg. 15. 28.
Pag. 174. 14. 3. Reg. 15. 9.
Pag. 175. 8. 3. Reg. 16. 7.
Pag. 175. 17. 3. Reg. 15. 9.
Pag. 176. 2. Joel. 2. 28.
Pag. 176. 10. 2. Par. 14.
Pag. 177. 1. 2. Par. 16.
Pag. 177. 11. 3. Reg. 15. 33.
Pag. 177. 14. 3. Reg. 16.
Pag. 177. 20. 3. Reg. 22. 41.
Pag. 178. 11. 2. Par. 19. 11.
Pag. 178. 20. 2. Par. 26. 1.
Pag. 179. 16. 2. Par. 21. 10.
Pag. 180. 2. 2. Par. 25. 5.
Pag. 180. 7. 2. Par. 22.
Pag. 180. 11. 3. Reg. 16. 31.
Pag. 180. 14. 3. Reg. 17. 18.
Pag. 182. 2. 3. Reg. 18. 31. 22. 32.
Pag. 182. 9. 3. Reg. 20. 42.
Pag. 182. 11. 2. Par. 22. 1.
Pag. 182. 15. 4. Reg. 9. 10.
Pag. 182. 18. 4. Reg. 1.
Pag. 182. 21. 4. Reg. 1.
Pag. 183. 12. 4. Reg. 11.
Pag. 183. 19. 2. Par. 24. 7.
Pag. 184. 3. 4. Reg. 8. 15.
Pag. 184. 7. 4. Reg. 11. 2.
Pag. 184. 10. 4. Reg. 1. 19.
Pag. 184. 13. 4. Reg. 6. 25.
Pag. 184. 21. 4. Reg. 2.
Pag. 185. 21. 4. Reg. 4. 3.
Pag. 186. 11. 4. Reg. 11. 2.
Pag. 186. 14. 2. Par. 24. 16.
Pag. 186. 17. 4. Reg. 12. 2.
Pag. 187. 13. 2. Par. 24. 21.
Pag. 187. 16. 4. Reg. 12.

<i>Pag. ed.</i>	<i>Bonn.</i>	188.	6.	4.	Reg. 8.
	<i>Pag.</i>	188.	12.	4.	Reg. 10. 28.
	<i>Pag.</i>	188.	16.	4.	Reg. 12.
	<i>Pag.</i>	188.	18.	4.	Reg. 14.
	<i>Pag.</i>	188.	21.	2.	Par. 25.
	<i>Pag.</i>	189.	4.	4.	Reg. 13. 24.
	<i>Pag.</i>	190.	8.	4.	Reg. 14.
	<i>Pag.</i>	190.	17.	4.	Reg. 14.
	<i>Pag.</i>	190.	19.	2.	Par. 25. 26. 1.
	<i>Pag.</i>	191.	2.	2.	Par. 26.
	<i>Pag.</i>	191.	5.	4.	Reg. 13. 20.
	<i>Pag.</i>	191.	9.	4.	Reg. 13. 21.
	<i>Pag.</i>	191.	11.	4.	Reg. 14. 2. Par. 23.
	<i>Pag.</i>	191.	20.	2.	Par. 26. 6.
	<i>Pag.</i>	192.	4.	2.	Par. 26. 20.
	<i>Pag.</i>	193.	5.	4.	Reg. 13.
	<i>Pag.</i>	193.	8.	4.	Reg. 14.
	<i>Pag.</i>	194.	14.	2.	Par. 27.
	<i>Pag.</i>	194.	17.		Esaiæ 6.
	<i>Pag.</i>	196.	4.	4.	Reg. 15. 32.
	<i>Pag.</i>	196.	9.	2.	Par. 27.
	<i>Pag.</i>	196.	13.	4.	Reg. 14. 23.
	<i>Pag.</i>	198.	9.	4.	Reg. 15. 10.
	<i>Pag.</i>	198.	12.	4.	Reg. c. 15.
	<i>Pag.</i>	198.	15.	4.	Reg. c. 15.
	<i>Pag.</i>	198.	20.	4.	Reg. 15. 25.
	<i>Pag.</i>	199.	5.	4.	Reg. 15. 25.
	<i>Pag.</i>	199.	11.	4.	Reg. 15. 20.
	<i>Pag.</i>	199.	18.	4.	Reg. 15. 30.
	<i>Pag.</i>	200.	1.	4.	Reg. 18.
	<i>Pag.</i>	200.	10.	4.	Reg. 17. 18.
	<i>Pag.</i>	202.	11.	4.	Reg. 16. 1.
	<i>Pag.</i>	202.	14.	4.	Reg. 16. 6.
	<i>Pag.</i>	203.	7.	4.	Reg. 16. 7.
	<i>Pag.</i>	203.	9.	2.	Par. 28. 6.
	<i>Pag.</i>	203.	17.	2.	Par. 28. 17.
	<i>Pag.</i>	204.	1.	2.	Par. 29. 30. 31.
	<i>Pag.</i>	213.	7.		Esaias c. 6.
	<i>Pag.</i>	213.	9.	4.	Reg. 16.
	<i>Pag.</i>	213.	14.	4.	Reg. 16. 17.
	<i>Pag.</i>	214.	2.	4.	Reg. 18. 4.
	<i>Pag.</i>	214.	10.	2.	Par. 32. 5.
	<i>Pag.</i>	215.	6.		Esai. 22.
	<i>Pag.</i>	215.	10.	2.	Par. 22.
	<i>Pag.</i>	215.	17.	4.	Reg. 19. 9. Es. 37. 9.
	<i>Pag.</i>	216.	6.	4.	Reg. 19. 37. Es. 37. 38.

<i>Pag. ed. Bonn.</i>	216.	11.	4. Reg.	20.
<i>Pag.</i>	219.	18.	2. Par.	38. 11.
<i>Pag.</i>	220.	8.	2. Par.	83. 13.
<i>Pag.</i>	221.	8.	4. Reg.	21.
<i>Pag.</i>	221.	15.	3. Reg.	13. 2.
<i>Pag.</i>	221.	18.	3. Reg.	21. 26.
<i>Pag.</i>	221.	19.	3. Reg. 22. 1.	3. Reg. 23.
<i>Pag.</i>	222.	8.	Soph.	3. 9.
<i>Pag.</i>	222.	14.	Soph.	3. 16.
<i>Pag.</i>	223.	10.	Hier.	1. 1.
<i>Pag.</i>	224.	1.	2. Par.	84. 22.
<i>Pag.</i>	224.	8.	4. Reg.	23. 23.
<i>Pag.</i>	224.	11.	2. Par.	24. 14.
<i>Pag.</i>	224.	14.	4. Reg.	23.
<i>Pag.</i>	225.	9.	4. Reg.	23. 29.
<i>Pag.</i>	225.	12.	2. Par.	25. 10.
<i>Pag.</i>	225.	16.	Hier.	46. 1.
<i>Pag.</i>	225.	17.	4. Reg.	23. 3.
<i>Pag.</i>	226.	1.	4. Reg.	23.
<i>Pag.</i>	226.	14.	Hier.	26. 9. 10. 11.
<i>Pag.</i>	227.	5.	Hier.	25. 5.
<i>Pag.</i>	227.	12.	Hier.	26.
<i>Pag.</i>	227.	15.	Dan.	1.
<i>Pag.</i>	231.	5.	Hierem.	80.
<i>Pag.</i>	231.	22.	Vers.	32.
<i>Pag.</i>	238.	11.	4. Reg.	24. 15.
<i>Pag.</i>	240.	9.	Dan.	1.
<i>Pag.</i>	240.	15.	4. Reg.	24. 10.
<i>Pag.</i>	241.	1.	4. Reg.	24. 6.
<i>Pag.</i>	241.	7.	4. Reg.	24. 10.
<i>Pag.</i>	241.	20.	Hier.	24.
<i>Pag.</i>	242.	10.	Hier.	21. 1. 5.
<i>Pag.</i>	243.	8.	4. Reg.	24. 23.
<i>Pag.</i>	243.	12.	Ezech.	1.
<i>Pag.</i>	243.	21.	Ezech.	8. 14.
<i>Pag.</i>	244.	20.	Dan.	3.
<i>Pag.</i>	252.	19.	4. Reg.	25. 6.
<i>Pag.</i>	253.	15.	Hier.	52.
<i>Pag.</i>	257.	9.	4. Reg.	25. 27.
<i>Pag.</i>	257.	15.	4. Reg.	25. 27.
<i>Pag.</i>	258.	15.	Dan.	5.
<i>Pag.</i>	262.	19.	Dan.	6.
<i>Pag.</i>	263.	15.	Dan.	7. 1.
<i>Pag.</i>	263.	19.	Dan.	7. 13.
<i>Pag.</i>	264.	6.	Dan.	8.
<i>Pag.</i>	265.	6.	Dan.	14. 22.

- Pag. ed. Bonn. 266. 2. 2. Par. 36. 22. Esd. 1. 7.
 Pag. 266. 15. Dan. 10. 4.
 Pag. 277. 15. Matth. 2.
 Pag. 284. 19. Matth. 26.
 Pag. 286. 1. Marc. 1.
 Pag. 289. 12. Is. 11.
 Pag. 289. 16. Act. 8.
 Pag. 289. 19. Is. 11.
 Pag. 290. 12. Luc. 4.
 Pag. 293. 1. 8. 12.
 Pag. 296. 10. Gen. 50. 13.
 Pag. 298. 4. Dan. 9.
 Pag. 298. 8. Dan. 2.
 Pag. 299. 6. Dan. 4.
 Pag. 306. 9. 2. Esdr. 3.
 Pag. 336. 1. 2. Macc. 3.
 Pag. 339. 3. 1. Macc. 6.
 Pag. 339. 14. 1. Macc. 8.
 Pag. 339. 20. 1. Macc. 7. 8.
 Pag. 340. 4. 2. Macc. 3.
 Pag. 341. 20. 1. Macc. 11.
 Pag. 381. 22. Exod. 13. Num. 18. Levit. 12.
 Pag. 394. 9. Matth. 8.
 Pag. 397. 4. Deut. 6. 10.
 Pag. 413. 4. Matth. 27. Marc. 15. Luc. 23.
 Pag. 420. 23. Cap. 4. 14.
 Pag. 421. 11. Ad Rom. 16.
 Pag. 421. 21. Matth. 8.
 Pag. 423. 12. Vide Nicetam in hunc locum.
 Pag. 430. 6. Act. 8. 27.
 Pag. 430. 10. Act. 10.
 Pag. 434. 7. Ad Gal. 1. 7.
 Pag. 438. 6. Gen. 22. 8.
 Pag. 450. 11. Gen. 4. 15.
 Pag. 462. 14. 2. Reg. 6. 22.
 Pag. 636. 6. Perperam apud Leuncl. *ιδότες*.
 Pag. 637. 7. * *τῷ αὐτῷ*] * *τῷ ἑ αὐτῷ*.
 Ibid. * *πνήσεως*] * *ἰσ. δυνάμεως* Labb.
 Pag. 637. 10. * *σύγχεσιν*] * *ἰσ. ὁμολογοῦντες*.
 Pag. 637. 12. * *ἀλλοτριούντες*] * *ἰσ. τὰς ιδιότητας*.
 Pag. 638. 5. *λόγον*] * *τὸν θεόν*.
 Pag. 638. 6. * *τοῦ*] * *θεόν*.
 Pag. 639. 7. * *ἄμερος*] * *ἰσ. ἀνα μέρος*. Leuncl.
 * *ἄμερος*.
 Pag. 648. 13. * *πατρὶ*] Leuncl. *πνεύματι*. Interpr.
 leg. *πατρί*.

- Pag. ed. Bonn. 651. 20. Levit. 14.
 Pag. 652. 11. Proverb. 9.
 Pag. 655. 9. Hoc loco magnus est hiatus in Cod. Aug. quem ex MS. Vatic. Leunclavio et Conciliis supplevimus.
 Pag. 657. 3. * *εἰσάγοντες*] * Sic cod. Vat. Alii *εἰσαγουσι*.
 Pag. 658. 15. *παρά*] al. *περὶ*, ut in Concil.
 Pag. 658. 17. Act. 5.
 Pag. 659. 8. *παράκρισιν*] al. *κατάκρισιν*.
 Pag. 660. 9. * *λόγον*] Leuncl. et Concil. *τὸν θεὸν Λόγον Χριστόν*, etc.
 Pag. 660. 13. * *τοῦ θεοῦ λόγου*] Ita Leuncl. in Conc. vero *τοῦ Θεοῦ Λόγου τῷ ἀνθρώπῳ*. Rader. *τῷ Θεῷ Λόγῳ τοῦ ἀνθρώπου*.
 Pag. 662. 5. * *Ἐφ' ἰσης*] * Leuncl. *ἐπίσης*. Concil. *ἐπίσης*.
 Pag. 665. 3. Haec absunt a Leuncl. et Concil.
 Pag. 667. 19. * *ἀναφρέσθαι*] Leuncl. *ἀναφαινεσθαι*.
 Pag. 670. 15. * *τούτοις*] * *αὐτοῖς*.
 Pag. 670. 16. * *Δεῖ δὲ*] * *εἰ καὶ*.
 Pag. 671. 22. Gen. 9.
 Pag. 673. 5. Sep. 14.
 Pag. 676. 8. Act. 1.
 Pag. 676. 19. Joan. 11. et 14.
 Pag. 676. 21. Galat. 1.
 Pag. 677. 16. * *παύσσονται*] * Ita Leuncl. Labb. *παύειν* edidit.
 Pag. 678. 12. * *εἶτα*] * Leuncl. *εἶναι*. Labb. *ἀποδείξας εἶναι*. Sed *εἶτα* legit vetus Interpres.
 Pag. 680. 7. * *καὶ μηνῶν*] * Leuncl. *καὶ μὴν ὡς pro μηνῶν*. Labb. *καὶ μηνὸς τῆ*.
 Pag. 680. 9. * *Κωλονίας*] Ita Interpr. Labb. *Κολωνίας*.
 Pag. 680. 10. * *μνημονεύσαι*] * Labb. *μνημονεύουσαι*.
 Pag. 680. 15. * *Κιλικίας*] * Leuncl. *Κηλικίας*.
 Pag. 686. 2. Dan. 10.
 Pag. 686. 4. Num. 2.
 Pag. 686. 5. Apocal. 1.
 Pag. 686. 15. Luc. 2.

ANIMADVERSIONES

A. D

CHRONICUM ALEXANDRINUM.

QUIS AUCTOR, CUIUSMODI SCRIPTUM.

Est qui laudatissimi hujus Chronici scriptorem putavit Georgium Pisidem Constantinopolitanae hierarchias diaconum et charophylacem, aevo Heraclii florentem, cujus res gestas, et Persica, oratione libera composuit, ut est apud Suidam; ratus ea verba, quibus opera illius enumerat, ad hoc Chronicon referenda. *ἑξαήμερον δι' ἰάμβων εἰς ἡπτη τριαγγιλια. εἰς Ἡράκλειον τὸν βασιλέα, καὶ εἰς τὸν κατὰ Περσῶν πόλεμον.* quasi Pisides coeptos ab O. C. usque ad Heraclium et Persicum bellum Heraclii annales prosecutus sit, ita enim τὸ [εἰς] interpretandum existimat, ut valeat non [de] Heraclio, sed usque ad Heraclium. Interpunctionem enim ante εἰς omnino tollit. Mihi, quo minus idem sentiam, tria obstant. Primum quod Suidas vere affirmet hexaëmeron jambo scriptum fuisse; habemus enim adhuc in manibus illius operis versus mille octingentos octoginta, quasi prooemium quoddam totius argumenti, ut ex MS. 8 cod. A. Bibliothecae apparet, quod in haec verba legitur. *Γεωργίου διακόνου τῆς ἁγίας ἐκκλησίας τοῦ Πισίδου προοίμιον τῆς ἑξαήμερου διὰ ἰαμβῶν στίχων.* Opus ergo illud ἕμμετρον est, et versu conscriptum, nec amplius sex dierum spacium continet, uade et *κοσμογραφία*, ἢ *ἑξαήμερον* inscribitur. Deinde apud Suidam post vocem *τριαγγιλια* sequitur interpunctio, ut ostendat, sequentem de Heraclio historiam diversam a *κοσμογραφία*, eamque *λογάδην* ait scriptam fuisse. Postremo refert auctor Chronici alterius MS. (ex bibliotheca Collegii Annaei) ex Piside et Cyrillo decerpti, apud Georgium Pisidem Adami filias primas, alteram Azuram, alteram Asuam nominari, cum in hoc Chronico nulla fiat mentio nec Asuae, nec Azurae.

Hoc ergo Chronicon Pisidae esse non potest. Haec mihi videbantur, cui tamen prior sententia magis arriserit per me, quod volet, sentiet. Non ibo interim negatum, si vera est epigrapha illius Annaei Chronici MS. fuisse elaboratum à Piside Chronicon, sed soluta, non pedibus illigata oratione; ex Suida tamen id evinci non posse, qui illius nullam omnino facit mentionem.

Omphrius Panvinius et castigator temporum anonymi nomine librum afficiunt, nisi quod hic Casaubonianum nonnumquam appellat in thesauro Eusebiano. Fasti Consulares inde deprompti, valgo SICULI, aut TABULAE SICULAE dicuntur, quod liber primum in Siciliae perantiqua bibliotheca reperiatur sit.

Mihi vero similis videtur non unum chronici hujus auctorem extitisse, quod primum ex inscriptione; deinde praefatiuncula, postremo ex Caesarum Syllabo conjici. Panvinius inscriptionem legit, quae promittit anno a condita rerum continuationem, usque ad primum Heraclii. Noster codex, ex quo Casaubonus sua decarpsit, et Scaligero transmisit, continet omnes mundi annos usque ad xx. Heraclii. Videntur ergo ab alio adjecta, quae post primum Heraclii annum sequuntur.

Deinde Imperatorum Romanorum nomenclatura, quae Romanum Monachum ultimam nominat (quem anno Christi mxxlv. Nisi malis imperasse scribunt) ostendit exerte vel totum Imperatorum Petri Alexacatalogum ab alio insertum, vel auctum; cum post Heraclium xandri

Praefatiuncula vero inscriptam habet nomen Petri Alexan-^{Chronicon} driae, Episcopi reor, ita enim millies in scriptoribus Graecis, his auctor ^{appellare.} praesertim Conciliis, nominantur: unde Chronicon potius hujus chron. ^{Nullus ex} Petri Alexandriae, sive Episcopi, sive Lectoris, sive alterius ^{temporum} rationem, nomen praeferat, et de agno typico ex paschaibus, ex Ma-^{esse potuit:} theseos rationibus frequenter disputet. quod Alexandrini Epi- In chrono-^{logia Juris} scopi olim eam curam haberent, ut pascha totum per orbem ^{Graeco-} vulgerent, et Cyclos Solis et Lunae accurate definirent. ^{Romani le-}

Tres porro tantum Alexandriae hoc nomine pontificatum ^{go Petrum} gerere, ut ex Nicophori Chronico, quod ad pccc. annum Alexandri-^{perpetuatur, discis.} Nisi posteriores addas, quorum catalo-^{num Epi-} gum non vidi. Petrus sanctissimus martyr sub paganis adhuc ^{scopum} Imperatoribus. Petrus qui a Valente proscriptus est, et Pe-^{fuisse anno} trus Mongus haereticus **. Enimvero hoc Chronicon prorsus numero ^{Christi 640.} justum et Catholicum est, unumque tantum vel alterum erro-^{quinquage-} ram habet, de quo suo loco monebimus. Atque haec de au-^{simum, qui} ctore, qui vel is est Petrus praefationi inscriptus, vel plures ^{fuisse po-} tuit auctor ^{tuit auctor} Possit etiam in Maximum Monachum, qui Heraclio imperante Chronici.

10 vixit, suspicio cadere, ubi de Melchisedece agit anno LXXIV. Abrahami se dicit auctor Salem vicum vidisse.

Laudatum est hoc Chronicon ab nostri saeculi scriptoribus, Carolo Sigonio primum in Comment. ad Fastos et triumphos Romanorum. Nos, inquit, Dionysium secuti sumus, quem Fasti quidam consulares Graece scripti, atque ex Sicilia (ut audio) advecti, et alii etiam Latini, quos citat Cuspinianus, sequuntur: in quibus consules deinceps collocantur, cognominibus eorum tantum allatis hoc modo Βροῦτον καὶ Κολλατίων. Panvinio deinde, qui in generali praefatione Commentariorum ad Fastos ita scribit: *Novissimus omnium ex antiquis, qui Fastos consulares, quod sciam, scripserit, est alius sine nomine auctor, qui in universali Chronico a se Graece conscripto Consulium quoque nomina adiecit ab exactis regibus ad primum Heraclii Imperatoris an-*

* Codex Augustanus. *Is liber * vetustissimis literis exaratus inventus est in Sicilia, in antiqua bibliotheca a Hieronymo Surita, operaque Antonii Augustini Rotae auditoris factum est, ut ejus libri pars nobis transmitteretur, quae consules continebat. Cujus auxilio multum sublevatus sum in his fastis concinnandis.*

Idem lib. 2. praefat. *Nam Orosio, Cassiodoro, et Fastis illis Graecis nuper Romam ex Sicilia viri eruditissimi Antonii Augustini opera adductis, et quidem depravatissimis tantum usus sum in ordinandis consulibus.*

Et lib. 3. praefat. *Nam usque ad Heraclii Augusti tempora Fasti Graeci Antonii Augustini et Hieronymi Suritae opera ex Sicilia in urbem advecti pertinent.*

11 Quanti idem fecerit Sylburgius testatur ipse, qui hunc ipsum codicem, quem ex bibliotheca Augustana habemus, triginta sex aureis solaribus a se emtum; testatus est, illumque D. Hoeschelio, Hoescheli Reipub. obtulit.

Descripsit inde magnam partem Casaubonus, quam Scalliger in suum temporum (an errorum?) thesaurum contulit, Graecaeque nuper primus edidit, itaque inscripsit: *Επιτομή χρόνων ἀπὸ Ἀδάμ τοῦ πρωτοπλάστου ἀνθρώπου ἕως κ' ἔτους τῆς βασιλείας Ἡρακλείου.*

Compendium temporum auctoris innominati nunquam antea editum. Ab Adamo primo homine ad annum XX. imperii Heraclii cum consulibus opus utilissimum, quamquam scriptoris idiotae ex Bibliotheca V. C. Isaaci Casauboni.

** Miror ap-
pellari ἀνά-
νυμον, cum
praefatione
Caeterum
culae praefe-
rat nomen
Petri Ale-
xandrini,
seu Alexan-
driae.

Commendat pluribus verbis idem alio loco, cum dicit: *Caeterum huic operi Eusebiano propter cognationem materiae, attenta praefatione primum Chronicon ** ἀνάνυμον, hominis quidem idiotae censuram, sed ex bonis aliquando pannis consultum, praesertim ex Eusebii et Africani analectis instructum. Fastos Siculos primum omnium, aut inter primos vocavit pater historiae Onofrius Panvinus amicus noster, quia primum in Sicilia inventi in aliorum manus pervenerunt.*

Nos * Casaubonianum vocavimus, quia ille a Graeculo quodam Magna et acceptum, et manus sua descriptum nobis communicavit. Quidquid ^{gravis causa;} igitur boni ex ea farragine hauriri poterit, illi acceptum feret, cum ^{sa; ut si} tenuis fructus non sit, qui ex hoc chronico colligi potest. Errores ^{ego vocem} Orthographicos, qui in illo extant, mutare nolimus, quod nos mo- ^{Raderia-} nemus, ne quis errata typographica putet. Unusquisque pro captu aut ^{num quod} ^{mea manu} ^{descripse-} ^{rim, trans-} ^{tulerim, edi-} ^{derim, ob} ^{servaciones} ^{addiderim.} ^{Numquam} ^{tamen erit} ^{Raderia-} ^{num, multo} ^{minus Ca-} ^{saubonia-} ^{num.} ¹² ^{do} ^{hoc} ^{Chronico} ^{sentiant.} ^{Quod} ^{Scaliger} ^{centonem} ^{ex} ^{Euse-} ^{bio} ^{potissimum,} ^{et} ^{Eusebio} ^{antiquiore} ^{Africano} ^{factum} ^{dicat,} ^{id} ^{affirmat} ^{nostram} ^{sententiam} ^a ^{Pluribus} ^{illud} ^{auctoribus} ^{con-} ^{cinnatum,} ^{quando} ^{ex} ^{posteriore} ^{saeculo} ^{plura} ^{sunt} ^{adjecta.}

QUAE EX HOC CHRONICO

jam extent.

Nudos fastos Consulares primus Graece et Latine vulgavit Panvinius. Jos. Scaliger in thesauro Eusebiano, chronologica usque ad XVIII. annum Mauricii Imperatoris excerptis passim et insertis historiis primus Graece tantum edidit, quae pars trientem libri totius continet. Cur sequentes paginas omiserit vel ille, vel Casaubonus, divinare non possum, nisi quod de sacris imaginibus ibi multa mentio, quam opinor iconomachi refugere.

Nos totum opus ab Orbe condito coeptum, et usque ad XIX. annum Heraclii deductum, Graece accepimus ex MS. bibl. Augustanae, nostraque manu exscriptum versumque juris publici fecimus. desunt duo duntaxat anni ad inscriptionis promissum, qui, uti testatur antiquarius Andreas Darmarius vetustate aboliti fuere.

Adjecimus Animadversiones et castigationes, cum enim, ut Panvinius et Scaliger experti sunt, codices mendis faede fuisse depravatos animadvertissemus plurimum nobis in iis curandis et sanandis fuit laborandum; ubi tamen nulla certa vestigia medicinae adhiberi potuerunt, immedicabile vulnus asterisco * † notavimus, ne ignoraret lector, et fidem nostram exploratam haberet. Quod si quis emendationem notarum suspectam habuerit, autographum MS. in biblioth. Reipub. Augustanae 13 servari sciat, ad quod appellatio fieri poterit.

I. CIO.CIO.CCLXII. anno mundi cataclysmus fuit.]

Cum disciplina chronographica una sit omnium maxime impedita et prope inextricabilis, non tricabor cum scriptoribus; nostri chronographi duntaxat sententiam expensam, et quos habeat sententiae suae auctores, sectatores, laudatores expensam, quos itam refragatores.

De varie-
tate senten-
tiarum cir-
ca hunc lo-
cum vide
Jacobum
Capellum
p. 1. et seq.

Primum constat hanc numerum ex septuaginta sacrarum litterarum metaphrasticis acceptum. qui pluribus patribus familiarum, seu generis humani conditoribus, centum annos plus tribuunt, quam Hebraei, praeter Lamechi annos, ubi sex tantum annis distant, et Noëthi, in cujus quingentesimo et 600. omnino conveniunt. qua de re copiose disputat D. Augustinus, D. Hieronymus, et qui postea relicta septuaginta patrum sententia Hebraeam et Latinam vulgarem cum Hieronymo et Augustino sunt secuti.

Ergo noster Chronographus secutus est septuaginta interpretes veteris editionis Graecae MS. quam Africanus legit et probavit, uti et Epiphanius, et Nicephorus Patriarcha, Anastasius bibliothecarius, Chronicon ex Pisida et Cyrillo, Honorius Augustodunensis, pro quorum decretis acerrime propugnat Antonius Contius legum et temporum peritissimus observator et scriptor, qui planissimis verbis docet, totam Ecclesiam Graecam et Latinam primitus secutam esse septuaginta seniores usque ad tempora DD. Hieronymi et Augustini, hodieque in quibusdam sequi. Graecam vero nunquam ab iis
14 defecisse, quorum interpretationem hodierna Ecclesia minime damnat, sed pro Canonica agnoscit recipitque.

II. PRIMA DECAS PATRUM FAMILIAS.

Adamus cccxxx. genuit Sethum.	Heb. cxxx.
Sethus natus annos ccv. genuit Enos.	Heb. cv.
Enos cxc. genuit Cainam.	Heb. xc.
Caina clxx. genuit Malaleelem.	Heb. lxx.
Malaleel clxv. genuit Jaredum.	Heb. lxxv.
Jaredus clxii. genuit Enoch.	Heb. clxii.
Enochus clxv. genuit Mathusalam.	Heb. lxxv.
Mathusala clxxxvii. genuit Lamechum.	Heb. clxxxvii.
Lamechus clxxxix. genuit Noë.	Heb. clxxxix.
Noë d. genuit Sem, Cham, et Iapheth.	Heb. d.
Noë dc. ingressus arcam.	Heb. dc. Diluvium.

Sequuntur ergo hanc scripturam quos supra nominavi, et accedunt his etiam recentiores. Pererius colligit tantum 2242. quia Mathusalae xx. annos ex auctoritate DD. Hieronymi et Augustini detrahit, qui apud Septuaginta jam corruptos eum numerum notarant. Cum Africanus utroque major legerit apud eosdem clxxxvii. quem Graeci patres praesertim Hieronymi et Augustini (qui 167. legerant, et ad Hebraicum Codicem emendandum putarant) censura moti sunt secuti. Aldina tamen editio retinuit priscam et incorruptam lectionem. clxxxvii. Nicephorus, nostrum Chronicum Alexandrinum, Anastasius MS. latine scriptus, Contius, et alii eandem confirmant.

III. *Hic prophetavit.*]

Liber Enochi Ecclesiae censura notatus, auctoritatem amittit, et inter scripta apocrypha relictus, non plane quidem est rejectus, nec plenum tamen veritatis testimonium meretur, 15 quod sit a Judaeis et haereticis depravatus, uti et Moysis apocalypses, Heliae et Hieremiae ἀποκρυφα, et his pares, de quibus consuls D. Augustinum de civitate DEI, D. Hierony- l. 15. c. 23. mōm ad epistolam D. Pauli ad Ephesios. Non penitus autem proscripta haec esse, et damnata, constat ex testimoniis Apostolorum, qui inde quaedam in sua scripta et epistolas translulerunt, velut hic locus Judae ex Enocho petitus est, et S. Paulus in epistola prima ad Corinthios ex apocryphis Heliae prophetae transtulit illud: *quae nec oculus vidit, nec auris audiit, etc.* In epistola rursum ad Galatas ex Apocalypsi Moysis: *Neque circumcisio est aliquid, nec praecipitium, sed nova creatura*, etc. Et ad Ephes. ex Hieremiae Apocryphis: *Surge qui dormis et exsurge a mortuis et illuminabit te Christus.* pulcherrimus locus est apud Syncellum ab castigatore temporum adductus, quem transferam et transcribam. Ταῦτα μὲν (inquit) ἐκ τοῦ πρώτου βιβλίου Ἐνώη περὶ τῶν ἐγγηγόρων, εἰ καὶ μὴ τελείως χρητὸς ἰσχυροῦς ἀποκρυφοῖς, μάλιστα τοὺς ἀπλουστέροους, διὰ τε τὸ περιττὰ τινα καὶ ἀκριβῆ τῆς ἐκκλησιαστικῆς παραδόσεως ἔχειν, καὶ διὰ τὸ νενοθεῦσθαι αὐτὰ ὑπὸ Ἰουδαίων καὶ αἰρετικῶν. Πλὴν καὶ ὁ μακάριος Παῦλος, σπανίως ἐχρήσατο τισὶν ἐξ ἀποκρυφῶν χρησίαις, ὡς ὅταν φησὶν ἐν τῇ πρὸς Κορινθίους πρώτῃ ἐπιστολῇ. Τὰ δὲ ὀφθαλμὸς οὐκ εἶδεν, καὶ οὐκ ἤκουσεν, καὶ ἐπὶ καρδίαν ἀνθρώπου οὐκ ἀνέβη, καὶ τὰ ἐξῆς Ἡλλὰ ἀποκρυφῶν. Καὶ πάλιν ἐν τῇ πρὸς Γαλάτας ἐκ τῆς Μωσείως ἀποκαλύψεως· οὔτε περιτομὴ τί ἐστιν, οὔτε ἀκροβυστία, ἀλλὰ κωνή κτεῖσις. καὶ ἐν τῇ πρὸς Ἐφεσίους ἐκ τῶν Ἱερειοῦ λεγομένων ἀποκρυφῶν, ἔχειται, ὁ παθεύσαν, καὶ ἀνάστα ἐκ νεκρῶν, καὶ ἐπιπαύσει σοὶ ὁ χριστός· ταῦτα δὲ ἡμῖν εἰρηται οὐ πρὸς ἀδειαν τῶν βουλομένων ἀδιαφόρως ἐντυγχάνειν, μὴ γένοιτο. πολλοὶ γὰρ ἐβλάβησαν ἐν πᾶσιν αὐτοῖς πιστεύοντες. ὅθεν καὶ ἡ ἀγία τοῦ Θεοῦ ἐκκλησία, καὶ ὁ χορὸς τῶν θεοφόρων ἡμῶν πατέρων ἐκάλυψεν ἐντυγχάνειν αὐτοῖς, ὥσπερ τῇ θεῖα λοιπῇ γραφῇ. 16 Καὶ ἡμεῖς τὰς προγραφείσας χρήσεις ὑπὲρ τοῦ δεῖξαι μόνον τὴν τῶν ἐγγηγόρων παράβασιν, καὶ τὴν τῶν γιγάντων ἀσέβειαν, περὶ ἧς καὶ ὁ θεὸς Μωσῆς μνησται, καὶ ὅτι δι' αὐτοὺς ὁ κοσμικὸς γέγονε κατακλυσμός παρεθέμεθα.

Quae ita verto: Haec quidem e primo Enochi libro de Egregoris seu vigilibus. Etsi non omni ex parte apocryphis fides habenda sit, praesertim a rudioribus, partim quod quaedam contineant futilia et aliena a communi Ecclesiae more seu traditione, partim quod a Judaeis et Haereticis sint depravata. Enimvero et Divus Paulus nonnunquam usus est testimoniis ex Apocryphis quibusdam, veluti cum in prima ad Corinthios di-

cit: *Quae oculus non vidit, nec auris audivit, nec in cor hominis descendit*, et quae ex Divi Heliae apocryphis sequuntur. Idem rursus ad Galatas ex Apocalypsi Moysis: *Neque circumcisio est aliquid, nec praeputium, sed nova creatura*. Et ad Ephesios ex Hieremiae apocryphis quae appellantur. *Surge qui dormis et exurge a mortuis, et illuminabit te Christus*. Proinde haec a nobis dicta sunt, non ad eorum temeritatem confirmandam, qui haec sine discrimine et iudicio volunt legere, absit hoc, multi enim dum omnia vera quae iis continentur, crediderunt, magnum inde detrimentum accepere. Unde et sancta Dei Ecclesia, et universus patrum senatus haec, perinde atque reliquam sacram scripturam, vulgo legi vetuit, a simplicibus nempe et indoctis. Nos ergo testimonia supra scripta tantum ad hoc adhibuimus, ut ostenderemus Egregorum seu ducum scelera, et gigantum impietatem, de qua et Divinus Moyses meminit, cum propter illam mundum aquis inundatum fuisse scribit. Haec 17 ex Syncello. Egregorii porro ducenti memorantur, quorum duces seu decuriones numerantur xx. quos in thesauro Eusebiano ex primo Enochii libro nominat castigator temporum Semixas, Atarcuph, etc. ubi multa de Egregoris, quamvis a Judaeis et haereticis depravata.

IV. *Videntes angeli Dei filias hominum.*] prorsus orthodoxe noster Chronographus disputat, et refellit eos, qui angelos caelestes spiritus, quos proprie angelos appellamus interpretantur, quod impium sentire cum universa Ecclesia affirmat, quae homines pios ex Setho natos angelos et filios Dei vocat. Notat Suidas ex veteri scriptore filios Dei, seu angelos illos, esse filios Sethi, Enochii, et Enosi, verba sunt haec: *Οἱ τοῦ Σήθ καὶ Ἐνώχ καὶ Ἐνώσ παῖδες υἱοὶ Θεοῦ νοεῖσθωσαν, οὕτως ἄλόντες ἀπολασίᾳ πρὸς τὰς θυγατέρας Καὶν εἰσῆλθον, ἐξ ὧν οἱ ἐκ τῆς καταλλήλου μαιγαμίας γίνονται γίγαντες διὰ μὲν δίκαιον ἰσχυροὶ καὶ μέγιστοι, διὰ δὲ τὸν ἄδικον καὶ βέβηλον, πονηροὶ καὶ κάκιστοι*. Sethi, Enochii, Enosi liberi intelligantur filii DEI dicti, qui capti amore filiarum Caini incestas cum illis nuptias copularunt, ex quibus nati sunt Gigantes, propter patres quidem justos, fortes et procerissimi, propter Cainum vero iniquum et sanguine fratris inquinatum, improbi pessimique.

Quod scripturam attinet apud septuaginta legebatur olim *ἄγγελοι Θεοῦ*, quae hodie in Carafiana non extat, sed ita scriptum fuisse testatur D. Augustinus, Cyrillus et alii. Aquila vertit filios Deorum, i. e. angelorum vel sanctorum. Symmachus filii principum *υἱοὶ τῶν δυναστευόντων*. auctor nostri chronici utramque lectionem agnoscit, sed eandem utriusque explicationem. Damnata vero qui caelestes spiritus docent amore 18 faeminarum captos. Fuere enim qui dicerent sanctos angelos de caelo puellarum amore saucios descendisse; eosque ex na-

turalibus et suis, non simulatis corporibus compositos esse; Fuere alii, qui daemones interpretarentur lapsos, sed corpore item suo vestitos. Alii daemones assumta corporum forma ex aëre fictorum vocatos Dei filios existimant, faeminasque iniisse, quod utrum fieri et homo inde procreari possit, disputat fuisse N. Serarius quaest. 4. c. 6. ad Tobiam. Angelos ex mente et corpore concretos existimabat Philo de gigantib. qui genios appellat aëreo corpore indutos. cum hoc facit Joseph. l. 1. Antiquit. Justinus Martyr, Clemens Alexandrinus l. 3. Strom. Tertullianus de cultu muliebri. Lactantius l. 2. c. 15. Hinc existimant extitisse fabulas poetarum, qui metamorphoses et connobia, et adulteria Deorum cum hominibus confinxerunt, ut tradit Euseb. praep. Evang. c. 4. l. 1. Julianus teste Cyrillo. Sed de hac quaestione hic per transeunam sat dictum. Lege doctissimos Pererii commentarios ad Gen. c. 6. de diluvii causis.

Cur autem Sethus appellatus fuerit Deus, causas reperio tres, primam hausi e fragmento chronici ex palatina bibliotheca ab Hoeschelio accepti, Sethum quadragesimo anno aetatis, hoc est, cclxx. Adami, subito raptum ab angelo, et quadraginta dieb. (ut Moses) non visum, quo tempore divinitus didicit, filios suos, Egregoros dictos, quos et filios Dei nominabant, peccaturos, et orbem universum aquis inundatum iri, ac (praeter paucos) periturum, venturum etiam salutis auctorem Christum, atque haec omnia parentib. Adamo Evaque quae ab Angelo accepisset, exposuisse; in illo ergo cum Angelo congressu caelesti circumfusum splendore quem per reliquam vitam retinuerit, uti et Moyses quadraginta annis totis faciem velavit. Hanc ergo primam ferunt causam, cur Sethus fuerit dictus. Dens, quam ego in medio relinquo, veritus ne ex Sethianorum, qui haeretici fuere, libris sint decerpta, qui raptum ferebant Sethum, quamquam alia absurda, quae hic non tanguntur, attexerint. lege Epiphan. haeresi 39. et 40. contra Sethianos et Archonticos. Alteram adfert Suidas in voce *Σηθ*, ubi ostendit Sethum Dei nomine dignatum, propter summam pietatem et justitiam et sanctitatem. Tertiam addit ob rerum caelestium siderumque cognitionem et scientiam.

Enimvero nomen Dei non referunt ad Sethum, sed ad ipsum Deum, quod boni et justii alias quoque in sacris litteris filii Dei nominentur. Ego dixi Dii estis et filii excelsi omnes. pari ratione Angeli vocantur filii Dei, ut est apud Jobum. et apud Joannem i. aliis multis locis.

V. *Apud Chaldaeos primus illorum dux Alorus*] Berosus primus edidit Chaldaeorum principum nomina, qui ante diluvium imperarunt, quamvis aliter sentiente Syncello.

Fuit Berosus, Tatiano teste Alexandro Macedonum rege imperante Babylone natus sacerdos Beli, sub Antiocho III. post Seleucum. scripsit de rebus Chaldaeorum et regibus libroa tres. Secuti sunt hunc Abydenus, Apollodorus, Alexander Polyistor, Josephus, quorum fragmenta in thesauro Eusebiano leguntur. De Beroso vero et supposititio extat singularis disputatio, quam tamen non omnes sequuntur. falsum praeter alios Goropius tradit.

* Eusebium VI. Alorus] * Ex Apollodoro decem primi duces namerantur.

ἐν πρώτῳ τῷ χρονικῶν λόγῳ exAbydeno.

1. Alorus.
2. Alasparus vel Alaparus vel Alparus mendose credo.
3. Amilon.
4. Amenon.
5. Metalarus.
6. Daorus.
7. Aedorachus.
8. Amphia.
9. Otiortes.
10. Xixuthrus.

Hos auctor Chronici nostri putat fuisse gigantes illos, de quibus divinae litterae memiaere, sed ante diluvium claros tunc apud omnes.

VII. *Quod multa malitia esset hominum super terram.*] Occulta Enochii, referunt gigantes praeter alia veneficia scelera et flagitia humanas carnes degustasse, et anthropophagos fuisse. *μὲν δὲ ταῦτα ἤθελεν οἱ γίγαντες καταθῆναι τὰς σαρκὰς τῶν ἀνθρώπων.* plura enumerat S. Methodius Martyr, quem nem nemo frustra refutat propter *ἀλογιστίαν* chronologiae. Animadvertendum, in temporum ratione nullum esse errorem apud Methodium, sed apud enarratorem ejus Comestorem (et qui illum sequuntur) qui pessime intellecta Methodii ratiocinatione tot Chiliaes fixit, quot Methodius nunquam cogitavit. Recitabo ipsa verba Methodii, et subjungam falsa Comestoris glossemata. ** Sciendum namque est, inquit Methodius, ex-eunte Adam et Evam de paradiso virgines fuisse. Anno autem tricesimo expulsionis eorum de paradiso genuerunt primogenitum et sororem ejus Deboraham. Anno autem tricesimo centesimo vitae Adae occidit Cain fratrem suum Abel, et fecerunt placentum super eum. Adam quoque et Eva annis centum. Ducentesimo autem tricesimo anno primi millenarii quod est primum saeculum, natus est Seth vir gigas in similitudinem Adae.

** Ex antiquo interprete.

21 Quingentesimo vero anno in eadem prima chiliade, filii Cain abutabantur uxoribus fratrum suorum in fornicationibus nimis. Sexcentesimo autem anno ipsius millenarii, viri magno

stupro ameris et fornicationis, et istorum mulieres collapsae sunt vel diffusae, et in vesaniam versae sunt, etc. Octingentesimo vero anno vitae Adae dilatatum est super terram fornicationis inquinamentum a filiis fratricidae Cain. Mortuus est autem Adam anno nongentesimo et tricesimo vitae suae in primo millenario. Et tunc distinctae sunt generationes ab invicem, ut puta generatio Seth a cognatione Cam. Et abstulit Seth suam cognationem sursum in quendam montem, qui erat proximus paradiso. Porro Cain et hujus cognatio in campo habitabant, in quo et nefandum fratris homicidium perpetravit.

Animadvertis lector juste a Methodio expensa annorum tempora, septuaginta patrum numerum secuto. Sed Petrus ille Comestor sus deque vertit omnia, cum illa Methodii verba exposuit: quingentesimo anno primae chiliadis id est, inquit Petrus, post primam chiliadem, quod a mente et verbis Methodii tantum abest, quantum a Gadibus Ganges, aut caelum a terra. Methodius enim primam chiliadem appellat annos ab Adamo coeples, et in millesimo finitos. Illa ergo verba, (quingentesimo anno primae chiliadis) sunt referenda ad quingentesimum annum vitae Adami, non ad millesimum quingentesimum post Adamum. Sequitur enim Adamum in primo millenario, non post primum millenarium esse mortuum, mortuus est enim anno 930. defuerunt adhuc ad primam chiliadem plenam septuaginta anni. Subjungit postea Methodius.

Quadragesimo autem anno temporibus Iareth pertransit 22 primum millenarium seu prima generatio. Rectissime; nam Malaleel anno mundi 960. genuit Iaredum, Iaredi ergo quadragesimo aetatis anno pertransiit prima chiliadis annorum.

Sequitur in Methodio.

Anno autem quadringentesimo Iareth (ita legendam ordo ipse et graecum exemplar docent; non, tricesimo quadringentesimo, uti librarii, non Methodii manifestus error) secundi millenarii surrexerunt viri malae artis inventores iniqui, et omni nequitia pleni ex filiis Cain ut Jobeth Tholucel filii Lamech, qui fuit caecus, qui et Cain interfecit; in quos dominatus diabolus, convertit eos postea in omnem artem magicam, et omnem speciem Musicam componendi.

Anno autem quingentesimo secundi millenarii adhuc etiam exarserunt in nefandam fornicationem omnes homines in castris Cain, etc. septingentesimo autem ab anno temporis, Iareth scilicet vitae suae, in secunda chiliade composuit malignus et infestus diabolus bellum fornicationis adjungere filiis Seth, ut concupiscerent filias Cain, et profusi apparuerunt gigantes super terram de Seth, qui in peccati foveam lapsi atrocissimi fuerunt. Et iratus Dominus Deus in expletione secundi millenarii factum est diluvium aquarum, etc.

Legisti secunda chiliade expleta factum esse diluuium, *mccclxii. hoc est, bis millesimo, ducentesimo * quadragesimo secundo, ut apud septuaginta hodie legitur, et olim legebatur, et chronographi praestantissimi scribunt. quamquam Hebraei et hodie Latini legant mclxvi. Methodius ergo minus potius quam plus 23 pro Graecae Ecclesiae consuetudine et ratione ponit, cum in expleta secunda chiliade, hoc est, bis millesimo accidisse diluuium scribit. Interpretas Methodii rudis et barbarus fuit; numeri mendosissime editi, fortasse etiam ab interprete non intellecti. Auctor Methodius vir ingentis ingenii, doctrinae, sanctitatis, qui, teste Suida, Olympi filius, Pataris in Lycia natus, Tyri fuit Episcopus, et Decio ac Valeriano in Christianos saevientibus, pro Christo Chalcide occubuit. Laudatur a D. Hieronymo, Photio, Suida. In hunc Methodii libellum capita quinque conscripsit jam olim Wolfgangus Aitingger Augustae Vindel. clericus, ut ipse in fine libri suum nomen adscripsit. Sed de causis diluuii omnes tam Graeci quam Latini fuisse, ut hic operae non sit verbum addere. An porro libellus hic sit Methodii germanus partus, non disputo, tantum de iniqua Comestoris interpretatione questus sum, qua alios etiam in errorem induxit.

VIII. *A diluuiio usque ad molitionem turris censetur anni* DCLIX.] Nicephorus duos addit. post diluuium, inquit, anno secundo Semus filius Noë natus annos centum genuit Arphaxad. Sed Nicephorus non constat sibi, cum supra dixerit Semum anno quingentesimo Noëhi natum esse, et sexcentesimo factum diluuium, quo anno Semus egit centesimum. non ergo genuit anno centesimo Arphaxadam, sed centesimo secundo. qui annus est DCLXI. Enimvero ex Contii translatione Codex Graecus Nicephori iuste habet centum annos. *Μετὰ τὸν κατακλιωμόν Σημ υἱὸς Νοῦ γενόμενος ὁ ἐτῶν γεννᾷ τὸν Ἀρφάξαδ.* Eod. modo MS. Athanasii codex ipsum centesimum Semi annum 24 ponit. ut mirer hoc loco Contium addere duos annos. Cum ex Gen. cap. xi. Moyses affirmet quidem a Semo, anno secundo post diluuium genitum Arphaxadam, sed Semum non ait egisse tum cii. sed centesimum tantum, quamquam anno dc. Noë fuisse diluuium narrent sacrae litterae, quo anno jam Semus erat centum annorum, ergo biennio post cii. An Moses neglectis duobus annis rotundum numerum est secutus?

Illud hoc loci alba notandum gemma, Lucam in Christi genealogia recensenda, cum septuaginta septem patres familiae numerat, secutum esse LXX. seniorum scripturam, quando Arphaxadi filium scripsit Cainam, qui nec in Hebraeis postea codicibus, nec vulgatis editionibus Latinis repertus est, quam controversiam cum divinarum litterarum interpretes tractant, mirum quantum inter se dissentiant; singulorum fere opinatio-

nea noster Pererius ad 6. cap. Geneseos ponit, et diligenter exponit, tandemque concludit, ineluctabilem videri difficultatem. Toletus Cardinalis ad Lucam iisdem sententiis enumeratis et expeditis ita decernit. *Existimarem potius dicendum esse in Hebraeo deesse illam generationem, quae reuera legebatur; et a septuaginta conuersa est in Graecum; non est credibile, septuaginta non solum miserasse Cainam, sed etiam annos vitae ejus, si non legissent in Hebraeo. Legerunt ergo, et exemplaria illa ita habebant, nec notum est illis alia atque alia etiam tunc legisse, quae nunc non habentur vltio scriptorum, quod etiam in vulgato dicendum est; credere enim debemus Evangelistae id affirmanti, minusque periculatum est dicere, exemplaria Hebraica ea in parte non haberi perfecta, quam asserere in Evangelio errorem seu mendacium vel minimum reperiri.* Eandem sententiam amplexus Salmeron in quatuor 25 Evangelistis, qui ex Abulensi et Alberto Magno copiose super ea re disputat. Contius hic τοὺς ἑβραίωντας triumphat, et nimis acerbe in codices Hebraeos invehitur. Sane ex hoc loco et Evangelista Luca auctoritas septuaginta patrum mirifice confirmatur, quam non immerito utraque Orientis et Occidentis, Graeca et Latina Ecclesia, et hoc et aliis quibusdam in locis prae Hebraica, secuta est, ita tamen, ut uniuersa plus semper tribuerit tribuatque Hebraicae velut fonti, quam Graecae inde derivatae. Hoc miror, ad non nemine affirmari generationem illius Cainae, de quo hic quaeritur in Carasiana editione non legi, cum hic legatur et decimo et undecimo cap. Geneseos. recitabo ipsa verba Graeca. Decimo cap. οὗτοι υἱοὶ Χαμ, ἐν ταῖς φυλαῖς αὐτῶν, κατὰ γλώσσας αὐτῶν, ἐν ταῖς χώραις αὐτῶν, καὶ ἐν τοῖς ἔθνεσιν αὐτῶν. καὶ τῷ Σημ ἐγενήθη καὶ αὐτῷ πατρὶ πάντων τῶν υἱῶν Ἑβερ, ἀδελφῷ Ἰαφῆ τοῦ μείζονος. υἱοὶ Σημ, Ελαμ, καὶ Ασσοὺρ, καὶ Αρφαξᾶδ, καὶ Λουδ, καὶ Αραμ, καὶ Καϊνᾶν. καὶ υἱοὶ Αραμ, Ουξ, καὶ Οὐλ, καὶ Γατῆρ, καὶ Μοσδχ. καὶ Αρφαξᾶδ ἐγέννησε τὸν Καϊνᾶν. καὶ Καϊνᾶν ἐγέννησε τὸν Σαλά. Σαλά δὲ ἐγέννησε τὸν Εβερ. Ἐτ undecimo. καὶ ἔφησε Σημ, μετὰ τὸ γεννησαὶ αὐτὸν τὸν Αρφαξᾶδ, ἔφη πεντακόσια. καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας. καὶ ἀπέθανε. καὶ ἔφησεν Αρφαξᾶδ ἑκατὸν τριακονταέντε ἔτη. καὶ ἐγέννησε τὸν Καϊνᾶν. Non est ergo, quod narrat ille, cum dicit: *Ἀπὸ τῶν αὐτῶν et emendati codices septuaginta interpretum (qualis est, qui Romae nuper auctoritate et cura Illustris. Cardinalis Carasae prodit) non habent generationem Cainam.* Praeterea quod ex Eriphanio ex haeresi 56. contra Melchisedecianos adfert, non videtur firmum, cum idem Eriphanius in Artyrato disertissime ponat ejus nomen his verbis: Σημ δὲ πλεονεκτηθεὶς γεννᾷ τὸν Αρφαξᾶδ, ὡς εἴπομεν. Αρφαξᾶδ γεννᾷ τὸν Κινᾶ (Καινᾶ lege) Κινᾶ τὸν Σάλα, Σάλα τὸν Εβερ, καὶ γίνεται ἡ πυργο-26 ποιῖα. Semper praerogativa donatus gignit Arphaxadum, Ar-

phaxadus Cīnam (Sive Cēnam) Caina gignit Sēlam, Sala Heber, sub quo turris molitio coepta. Eodem modo in Panario: Σήμ τοῖσιν γεννῶ τὸν Ἀφάξιδ, Ἀφάξιδ τὸν Κηνῶ, Κηνῶ τὸν Σαλαῖ, Σαλαῖ τὸν Ἐβερ, etc. Quod autem in 55. haereri omiserit Καῖνᾶ, fecisse videtur ob Samaritas, contra quos ibi disputat ex eorum volumine, qui Hebraicis utebantur exemplaribus, in quibus Καῖνᾶ deest. Lege Graecum Eusebii Chronicon, in quo verba ex Samaritarum exemplari ponuntur.

IX. *Qui ergo fuerint, et quas orbis partes divisi habitarint.*] Quae sequitur orbis terrae partitio ex Epiphanio, Eusebio, Josepho, Africano, et aliis est deprompta. Unde et anonymi duo latini seu barbarolatini chronographi suas terrae divisiones descripserunt, quorum alter secundo tomo Antiquae lectionis Henrici Canisii continetur cum hac inscriptione: *Collectio historica chronographica ex Anonymo qui sub Alexandro Severo Imperatore vixit, Collectore Gallo quodam Caroli magni temporibus.* Alter in thesauro Eusebiano cum hoc titulo: *Excerpta utilissima ex priore libro Chronologico Eusebii et Africano, et aliis latine conversa ab homine barbaro, etc.* Prorsus gemina sunt, quae hic in nostro Chronographo et illis duobus leges, quantum quidem ad has primorum hominum migrationes et colonias pertinet. Omitto hic qui in Genesin commentarios scripsere. nec exóticos Pausanias, Ptolemaeos, Strabones, Phrynichos, Stephanos, Plinius, Solinos, Melas, et alios recenseo, qui terras suis definire libris, populos, colonias deduxere, quae disciplina Geometrarum et Geographorum est.

27 X. *De Astronomia.*] Sequitur mythicum saeculum seu fabulosum apud exóticos scriptores, in quo si Latini cum Graecis, et Graeci inter se non conveniant, mirum videri non debet, quia fabulosum. Sacra historia singillatim per familias patrum Hebraeorum continuatur.

XI. *E Semi stirpe.*] E Chami sanguine Chustum natum divinae litterae tradunt, corrigo ergo nostrum Chronicum. Cedreus hoc loco eadem cum nostro de Saturno, Pico, Fauno, Mercurio, Venere, Belo, Zoroastre, Marte, Perseo et aliis narrat, multoque plura addit: nisi quod in Zoroastre noster auctor sibi non constat quod eundem modo Chami, modo Semi progeniem affirmet. faciunt eorundem alii Graeci mentionem. Unde porro simulacra, copiose Epiphanius tractat.

XIII. *Thara LXX. genuit Abrahamum.*] a M. C. 3334.

* Jacobum Capellum consule.

* Variant mirum in modum Chronographi latini et Graeci in annis ab Adamo usque ad Abrahamum.

D. Hieronymi vulgata ex Hebraeo editio ponit annos 1948. Judaei propter complendum Jubilaeum quadragesimum nonum, et quinquagesimum inchoandum apponunt duos dies. In quo multis modis vehementer Contius fallitur. Primum si 1950.

per 50. dividas, non colliges nisi triginta novem jubilaes, cum Continus ponat quadraginta novem. Deinde Eusebius non ponit quadraginta novem, ut Continus affirmat, sed duos annos addit ad 1948. ut fiant 1950. qui ex falsa putatione numerat quadraginta Jubilaes, cum tantum sint triginta novem.

Praeterea periodus Jubilaei constat septies septenis annis, qui efficiunt 49. non 50. si dividas 1950. per 49. colliges jubilaes 39 $\frac{1}{4}$.

Itaque si vera ratione putes annos Jubilaes, hoc est, per 28 septies septem, sive per quinquaginta annos nunquam probibit quadragesimus Jubilaeus. Erravit ergo Continus totis decem Jubilaeis. Eusebius uno, si quinquaginta solidos annos Jubilaeo complectitur, si proprie, nihilominus decennio.

Editio Hebraica (inserta tamen ex Mariani Scoti sententia Cainana familia) hoc est, 130. annis, numerat ab Adamo ad Abrahamum annos MMLXXVIII.

Apud septuaginta, ut hodie leguntur, MCCCXIV. Ex Origenis emendatione.

XII. *Unica lux erat intelligens.*] Librarii vitio locus hic penitus est depravatus, quem tamen exprimere volumus, ut in Cod. MS. hodie legitur. Sed hic juvat Aesculapium adhibere, et affecta scripturae loca ex aliis scriptoribus, Cedreno, inquam, Suida, et maxime ex D. Cyrillo, unde hoc ex Trismegisto testimonium transcriptum est, perscrinare. Audiamus Cyrillum, sed Latinum, nam Graeci codicis instrumentum defuit. *Una sola erat lux mentalis ante lucem mentalem, et est semper mens mentis fulgida, et nihil aliud erat, quam hujus unitas semper in seipsa existens: semper sua mente, et luce, et spiritu omnia continet, (et post alia dicit) Extra illum non Deus, non angelus, non daemon, non substantia aliqua alia. Omnino enim est Dominus et pater, et Deus, et fons, et vita, et veritas, et lux, et mens, et spiritus, et omnia in ipso, et sub ipso sunt. (Et supra) Verbum enim ejus procedens perfectum existens et fecundum, et opifex, in faecundam naturam cadens, et faecunda aqua faecundam aquam fecit.* Ex hoc Cyrilli loco facile erit mandosum librarii calamum emaculare. Nam unam vocem illam *πρόφωτος* separo, et in duas distinguo *πρό φωτός*, uti et apud Suidam legitur. Se- 29
quitur: *et est semper* (apud Suidam legitur *ἦν pro ἔστι*) *Et erat mens mentis fulgida, tollatur ergo (καί) interjectum inter νοῦς et νοός, uti et hic apud Cyrillum non reperitur, nec apud Suidam. Ergo emendate scribes hoc modo: Καί ἦν αἰεὶ νοῦς νοός φωτιστός.* Quae sequuntur penitus corrupta sunt, sed retinent vestigia, per quae ad veram scripturam perveniamus. *Καί οὐδὲν ἕτερον ἦν ἢ τοῦτου ἐν ᾧ τῆς, lege, καί οὐδὲν ἕτερον ἦν, ἢ τοῦτου ἐνόησεν αἰεὶ ἐν ἑαυτῷ αὐν.* *Et nihil aliud erat (nempe νοῦς) quam hujus unitas semper in seipso exi-*

etiam. Corrige rursum quod sequitur dei τῶ ἐαυτοῦ νοῦ, scilicet vos semper sua mente. Aliud πάντων γὰρ κύριος legit interpretas Cyrilli κέντρας οὐρανῶ. sed neque commode πάντων retinetur, tantum enim Dominus.

Præcatio Trismegisti a Cyrillo, Orpheo, non Trismegisto adscribitur.

*Caelum adjuro te DEI magni superioris opus
Vocem adjuro te patris, quam locutus est primum
Quando mundum universum suis firmavit consiliis.*

Haec prolequentum Cyrillus ait Orpheum ad Musaeum, ubi execratus idololatricam, quam prius contra mentem in celebrandis Diis secutus fuerat, meliorem de Deo sensum concepit. Alii haec ead. ut Suidas et Cedrenus cum nostro Trismegisto transcribunt. hos Orphei versus inter ejus opera ab Henrico Stephano edita, non reperio, sed Argonautica, hymnos Deorum, et de lapidibus preciosis tantam. Laudantur et alia ex testamento illius a Clemente Alexandrino et Justino Martyre. Suidas totum hunc locum paulo aliter ponit, ut hic legis.

Ἐν ᾧ τῶ νοερόν πρό φωτός νοερού, καί ἦν αἰεὶ νοῦς νοῦς φωτεινός, καὶ οὐδέν ἕτερον ἢ τὸ τοῦτου ἐνόησεν. καὶ πνεῦμα
30 πάντα περιέχειν, ἐκτός τούτου, οὐ θεός, οὐκ ἄγγελος, οὐκ ὁ-
στία τις ἄλλη. πάντων γὰρ κύριος, καὶ πατήρ, καὶ θεός καὶ
πάντα ἐπ' αὐτόν, καὶ ἐν αὐτῷ ἔστιν. ὁ γὰρ λόγος αὐτοῦ παν-
τέλειος ὢν καὶ γόνιμος ὕδατι ἔγκυον τὸ ὕδωρ ἐποίησε. καὶ
ταῦτα εἰρηκώς ἤβησεν λέγων ὁρκίζω σε οὐρανὸν θεοῦ μεγάλου
σοφὸν ἔργον ὁρκίζω σε φωνήν πατρὸς ἦν ἐφθόγγετο πρώτην,
ἦντα τὸν πάντα κόσμον ἐστηρίξατο. Ὀρκίζω σε κατὰ τοῦ μονο-
γενούς λόγου καὶ τοῦ πατρὸς τοῦ περιέχοντος πάντα, Ἰεωὺ ἔσθ.
Variat et Cedrenus nonnihil. Ἐν ᾧ τῶ νοερόν πρό φωτός νοε-
ροῦ, καὶ ἦν δεῖ νοῦς νοῦ αἰτίων, καὶ οὐδέν ἕτερον ἢ τὸ ἢ
τούτου ἐνόησεν, αἰεὶ ἐν ἑαυτῷ ὢν, αἰεὶ τῷ ἑαυτοῦ νοῖ, καὶ φωτὶ
καὶ πνεύματι πάντα περιέχει. Et μοχ: καὶ πάντα ἐπ' αὐτοῦ,
καὶ ἐν ἑαυτῷ ἔστιν, etc. Et: Ὀρκίζω σε οὐρανὸν μέγιστον ἐρ-
γάτα. etc.

* Verbum. Illa porro ex Orpheo: * *Vocem adjuro te patris quam locutus est primum, quando mundum universum suis firmavit consiliis*, D. Cyrillus his verbis exponit: *Vocem autem patris quam locutus est primum, unigenitum ejus verbum dicit, quod semper cum patre existit. Non enim erat tempus quando abeque sermone proprio intelligeretur existens DEUS et pater: in ipso autem et omnium conditorem esse Deum demonstravit.*

XIV. *De Melchisedec.*] Cedrenus et Glycas Sida rege Aegypti filio natam affirmat, ubi et ejus. Etymon adfert. Epiphanius lib. 2. t. 2. ger. 67. Melchisedecem ex stirpe Sidonis et Chananæis oriundam scribit. Samaritæ putant hunc esse ipsam Semum, Noëthi filium, alii Eraclum patrem, Asdaroth

sive Asteriam matrem Melchisedecæ aiunt. Epiphanius hæresi 66. Hieracitas Spiritum S. crediderunt; quos refellit Epiph. Origenes et Didymus Angelum fuisse putarunt, alii filium DEI. De hoc fuisse et multis paginis Pererius c. 14. ad Gen. tom. 3. p. 718. et seq. Villalpandus t. 3. p. 1. c. 1. p. 52. et seq. extendit eum Samaritis Melchisedecem fuisse ipsum Sem filium Noë, sed Ignatium quoque modo refutat. Vide et Dionysium Areopagitam. De Salem vero urbe erudite idem Villalpandus 31 t. 3. p. 1. c. 7. et seq. Melchisedecem caelibem et incorruptum decessisse tradit S. Ignatius et Ignatium secuti.

XV. xxvi. *Primum enim ceperunt Josephum.*] Adverte lector numerus, qui decem Josephi tentationibus respondent in principio verus esse, post enumeratos casus Josephi simul ponendos, non eo ordine, quo in autographo, quod in ipso contextu mutare nolimus, positi sunt. neque enim verum est iis annis accidisse singulos, quibus adscribitur numerus. Sacrae quippe litterae contra veniunt Gen. 37. ubi Josephus uno eodemque die ad necem a fratribus destinatus in cisternam missus et venditus legitur, cum hic tres anni his tribus malis tribuantur. Eadem ratione cap. 39. alia falsa deprehendantur. Proinde sic numeri collocandi sunt post illa verba: sequuntur decem Josephi afflictiones.

Anno Levi xxvi. xxvii. xxix. xxx. xxxi. xxxii.

1. Primum enim invidentes ceperunt illum fratres ejus.
2. Deinde accusarunt.
3. Decreverunt illum occidere.
4. Miserunt illum in cisternam.
5. Venditur Ismaëlitis.
6. Ab Ismaëlitis venditus est in Aegypto Butiphari.
7. Dein coepit Domina illius pudicitiae insidiari et nudari coram illo, et sollicitare illum.
8. Cum solum deprendisset, clausis omnibus januis nuda invasit illum, et vim adhibuit.
9. Deserta ab illo Domina, reum peregit apud herum.
10. Datus est in custodiam.

cc. annus promissionis.]

xxxix. hoc anno Levi. cxlii. Jacobi, Josephus natus annos xxxi.

XVI. *Assedit Pharaoni.*] Imo hoc accidit anno sequenti. 32 Nam Gen. 41. discrete narratur pinoarnam Pharaonis post duos primum annos memorem fuisse Josephi interpretis sui. Sed de hujusmodi anachronismis in praefatione ad Lectorem monui.

XVII. *Peculi tribulationes.*] Usitatas in Perside et Aegypto jam inde a Fici seu Jovis temporibus, per scyphum, pelves,

aquam, et hoc genus alia divinationis exercendi, cum Brutius historicus, tum sacrae lăterne in historia S. Josephi docet, *scyphus quem furati estis, ipse est, in qua bibit Dominus meus, et in quo augurari solet.* Scyphorum et pelvis formae ead. ratio augurandi fuisse videtur ei de qua Plinius lib. 30. Refert de pelvi magica Nicephorus prodigium ingens his verbis: *Minime vero abs re fuerit, si celeberrimas Martyris istius prodigio admirandae Glycetae et ipsius Martyris minaculum conjunxerit.* Vir quidam cui Paulino nomen erat, obscuro loco natus, in bonis tamen disciplinis admodum educatus, manifesto in impostorum et maleficorum barathrum demersus esse deprehensus est. Incentatori huic et mago argenteum fuit pelvis, in qua detestandum cruorem excipiens, per eum exorcizandus ipse cum apodatis virtutibus colloquebatur. Vasculum id necessitate flagitante argentariis vendidit. Qui precio numerato lancem eam receperunt, venalemque et ipsi pro foribus civis praeteranti emendi liberam facultatem facientes proposuerunt. Accidit autem ut Perinthius antistes Byzantii esset, et pelvis eam, ita ut vendebatur compararet. Itaque cum vasculo empto se in sedem suam recepit, et ob reverentiam unguenti Martyris Glycetae, sublato priore vase aeneo, argenteum istud reposuit, cultui divinitus manentis unguenti id maxime convenire arbitratus. Atque ille quidem hoc sic **SS** fecit. Rivus autem unguenti constitit. Martyr enim ipsa piaculum detestata, gratiam et donum id cohibuit. Haudquaquam enim fas esse, tacens enim dicebat, ut mundum immundo contingeretur. Hoc post quam diebus plurimis fieri cognovit episcopus, oppido quam graviter tulit, variasque curas in animo ipse suo, si ipsius culpa Ecclesia commoditate tanta orbari deberet, volutavit. Proinde ad lacrimas et preces conversus, Deo supplicavit, ut rem tam gravem auferret, et facti ejus causam latentem ostenderet. Deus vero rite abominationem eam amolians, et inscitiam misericordia legitime prosequens, antistiti in somnis lancis piaculum manifestat. Ille statim argenteam phialam subducit, et priorem illam aeream; perinde atque puram et quasi virginem atque immaculatam ministram cultui religioso restituit. Est ecce tibi, derepente unguentum rursus scaturnit, et miraculorum latex denuo exundat. Piaculum autem execrandum manifesto in apertum producit, et non aliter quam in publicis columnis incisum proponitur, ubique gloria sua redditur. Haec res ubi ad Imperatoris aures, per primariae sedis Episcopum (Joannes is Jejunus erat) relata est, princeps ab eodem Episcopo ad reos capitali supplicio persequendos excitatus est. (nam is respicientia atque poenitentia crimen corrigere voluit) iudicium igitur maximum cogitur, et maleficorum multitudo ingens producit. Qui in gravem carcerem conjacti, ad supplicia, debitas perolutori poenas, traditi sunt. Inter quos Paulinus in palum summa parte hiantem actus, turpiter vitam finit: quem prius caedis filii sui spectator fuisset. Siquidem et hunc abunde impietatis imposturae et ma-

leſicii portentis imbuerat. Atque hoc ita geſtam. Joannes quoque apud Cedrenum patriarcha Lecanomantis fuit, ut Cedrenus in Theophilo ſcriptum reliquit, et Nicetas de Andronico Engaſtrimythos conſuluit, qui ex pelvi vaticinabantur. Legatur Delrius Magic. Diſq. lib. 4. c. 2. q. 6. ſect. 4, et ſuperiore de cytho.

De Piſo porro et fabuloſo ſaeculo fabularumque origine 34 et Deorum cultu omnes fere chronographi et mythologi.

XVIII. *Quando decima primi menſis inciderit.*] Tria docet hic chronographus ex Matheseos diſciplina, primum qua via luna decima primi menſis investiganda ait, deinde decima quarta, poſtremo ipſa feria, qua primum paſcha celebratum eſt. Fundamenti loco tanquam fixum et conſeſſum ponit, more Graecorum, a conditu mundi uſque ad primum paſcha fluxiſſe annos 3838. hanc annorum epocham dividit per enneadecaeteridem, ſiva novendecim annorum converſionem, quam alumni Mathematicorum cyclum lunae novemdecennalem nuncupant, quod poſt novendecim annos ad primum redeant, ſicut in periodo ſolis poſt 28. et indictionis epinemeſi poſt 15. Jubet porro novendecim duci in 200. quod in tribus millibus et octingentis enneadecaeteris exhauriat milleſimum et centeſimum numerum epochae. relinquuntur 38. Triginta octo non dividit per dyadem, ſed monadem, ut remaneant 19. alioqui totus numerus 38. exhauriretur, et cum illo ſimul aureus numerus, qui nunquam tollendus eſt. Si ergo 19. ducantur in monadem, exiſtant 19. totidemque relinquuntur. Aureus ergo numerus illius anni 3838. eſt 19. Huic aureo numero 19. reſpondet, ex chronologi definitione, epacta *, ſeu trigeſima (in Romano tamen antiquo, ponitur epacta 29.) cui ſi addas 31. dies Martii, colligentur dies 61. abice ex 61. quoties continetur triginta, remanebit 1. ergo iſ eſt 31. Martii. h. e. ultimus Martii, qui mihi designat neomeniam poſt Vernum aequinoctium. Crescat jam luna per primos novem dies Aprilis cum ultimo Martii, habebis nono Aprilis decimam lunam primi menſis, et quod inde ſequitur. 13. Aprilis 14. lunam menſis, 35 qua primum paſcha fuit celebratum. eodem enim modo 14. luna ſicut 10. quaeritur, niſi quod pro 9. Aprilis ponam 13. Maximus monachus breviffime rem docet. ut novam lunam vel ejus aetatem pernoſcas, adde epactae dies 11. a Cal. Martii. ſummam divide per 29. et $\frac{1}{2}$. (noſter chronologus per 30. partitur) Annorum ergo 3838. epacta eſt * ſive 30. Dies a Calendis Martiis uſque ad 9. Aprilis 40. ſumma 70. ſi 70. divides per $29\frac{1}{2}$, relinquuntur 11. Cadet ergo ex Maximi ſententia in 9. Aprilis luna 11. ſed ſi dividamus 70. per 50. uti

chronologus noster, restant tantum 10. Tredecim autem priores vocat τὰς πρὸ τῶν φωστῆρων, dies antelunaris, sive dies qui post aequinoctium plenilunium praecedunt, sequentes septem προσεληνοὺς antelunares, quod proximè lunam plenam praecedant. Atque haec de neomenia, et luna 10. atque 14. Nunc feriam primi paschae hoc modo quaerit. Epochae anteriorum additur quadrans, hoc est, anni bissexti, cum quarto quoque anno intercalatur unus dies post 24. Febr. His adduntur dies anni currentis, demique alii quidam numeri summae adduntur vel detrahuntur propter feriarum radicem. Ergo noster auctor feriam primi paschae celebrati hoc modo indagat. Epochae 3838. addit quadrantem ex anni bissexto 959. Ab aequinoctio verò quod fuit 21. Martii, usque ad 13. Aprilis, hoc est 14. lunam, dies fluxus 24. quibus addit tres antelunares praecedentes; collige summam ex omnibus 4824. partire per 7. relinquetur 1. haec est feria prima, sive dies dominicus. Primum ergo pascha ex nostri scriptoris ratiocinatione diè Dominico, quae feria prima est, celebratum ostenditur.

86 Ita infra docet S. Joannem Baptistam anno Mundi 5507. Junii 24. die lunae natum esse. Epactae uni addit, dies Aprilis 30. Maii 31. Junii 24. unde colliguntur 86. quae divisa per 7. producunt 12—2. 12. multiplicata per 7. generant 84. remanent duo, quae feriam secundam indicant.

Pari modo probat 25. Martii Deum a Virgine conceptam. Epactae 15. addit 13. et alias 7. et 5. nascentur 40. abjice triginta, remanebunt 10. decima ergo luna incidit in 25. Martii, quo jussus est agnus parari. Ergo 15. fuit neomenia. 25. decima luna. 29. pascha. Eadem ratione disputat de natali die Christi, de Baptismo et in caelum ascensu.

XIX. *Prometheus.*] Eusebius Pamphilus lib. post. chronicorum Prometheum, Epimetheum et Atlantem, Argum, Jo, ponit 431. anno regni Assyriorum, sub quintum annum Moysis nati, quamquam idem docet ab aliis aetate Cecropis, a nonnullis Lx. aut xc. annis ante Cecropem vixisse, noster multo posterius et rectius, ad Triopam quoque alii referant.

XX. *Nomenclatura Consulum.*]

Ordinem, varietatem et suctorum diversas opiniones in Romanis fastis multi prodiderunt. Tu praeter antiquos Fastos Capitolinos ac Dionysium Helicarnass. Victorum, Marcellinum, Cassiodorum, consule Stigonium, Caspinianum, Parvinium, Contium, Baronium, de Scaligero nihil dico, cum emendationes ejus temporum ab Ecclesia sint proscriptae.

XXI. *Helias Thesbites.*] Hae sanctissimorum vatum vitae reperiuntur in Dorothei Synopsi, et copiosius a Peronio descriptae. Epiphanium, quem noster auctor laudat, desideravi.

Has ego Animadversiones ad finem usque pertexuissem, 37 nisi majorum auctoritas opera mea aliis in negotiis usa esset, utereturque hodie. Hic est status et conditio Sociorum, ut et inchoare, et inchoata relinquere pro usu et necessitudine rerum cogamur, ostendamusque ex omni genere studiorum, nobis id maxime studendum, ut obsequi studeamus.

- Vol. I. p. 183. 12. Non esse debet novi versus initium.
- P. 139. 8. Casu factum est ut reliquerim vitiosum *καὶ αὐταί*, quod correxi, ubi locus Levitici revertitur, p. 397. 18.
- P. 140. 13. βλ'] Scr. β' λ' in textu et annotatione.
- P. 193. 13. *καρὰν*] Scr. *καρῶν*,
- P. 271. 15. in annot. scr. V. p. 395.
- P. 322. 1. *Κάσον*] Coniecturae *κατ' Ἴσσον* favet *κατίστον* in catalogo MS. Alexandriarum apud Berkellium ad Stephani *Βονυφάλλια* p. 237. b. Quod idem legerat scriptor Exc. Scal.
- P. 360. annot. 4. P] Scr. P sola.
- P. 371. 8. Scribe *εξησεγγίαν*.
- P. 382. 22. in margine excidit B.
- P. 401. 1. in annot. scr. 13. et ponenda post 10.
- P. 553. 6. *προσβεῦων*] Recipiendum ex Malala *προσβεῦτην*.
- P. 628. et 633. aerarum notas altius posuit typotheta quam oportuit.
- P. 655. 11. Recte dictum est in locis Chronici et Eustathii *ὅδε τις*. Aristoteles Categor. 5. *πάντα δὲ οὐσία δοκῶσι τόδε τι σημαίνειν. 7. οὐκ τόδε τι εἰ οἶδε ἀποκρισμένως ὅτι ἐστὶ διακρίσιον. et mox ὡσαύτως δὲ καὶ τόδε τι εἰ οἶδεν ὅτι κάλλιον ἐστι.*
- P. 660. 18. in annot. pro P scribendum R.
- P. 680. 10. Adde annot.: *μνημονεύσαι* PV.
- P. 738. Delenda quae ad p. 57. 53. adduntur: quod folium typis repeti fecimus. — Ad p. 267. 10. *Ἀλλανθὸς Ἰππερίστον* MS. Paris. apud Perizon. Praef. ad Aelian. p. XVII.